

การศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ดาบตำรวจ พัฒน์ธนธร ต้นติเวชยานนท์

GRAD VRU

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. 2558

THE STUDY OF THE EFFECTIVENESS OF DRUG PREVENTION AND
SUPPRESSION POLICY IMPLEMENTATION IN THE UPPER
NORTHEASTERN PROVINCES

POLICE SENIOR SERGEANT MAJOR PATTHANATORN TANTIVECHAYANON

GRAD VRU

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF DOCTOR OF PUBLIC ADMINISTRATION
IN PUBLIC ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL
VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY
UNDER THE ROYAL PATRONAGE PATHUM THANI

2015

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
ชื่อนักศึกษา ดาบตำรวจ พัฒน์ธรร ตันติเวชยานนท์
รหัสประจำตัว 54B73330302
ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน ประธาน
(อาจารย์ พลเอก ดร.เกษมชาติ นเรศเสนีย์) (รองศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ นิยมามกุล)

..... กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์ ดร.บุญเลิศ ไพรินทร์) (อาจารย์ ดร.บุญเลิศ ไพรินทร์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พรนภา เตียสุธิกุล)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ พลเอก ดร.เกษมชาติ นเรศเสนีย์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุขะพรหม)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิ
(อาจารย์ ดร.วิมล หอมยิ่ง)

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีร์ธนิษ ศรีโวหาร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ๒๘ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
ชื่อนักศึกษา	ดาบตำรวจ พัฒน์ธนธร ต้นติเวชยานนท์
รหัสประจำตัว	54B73330302
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	อาจารย์ พลเอก ดร.เกษมชาติ นเรศเสนีย์
กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	อาจารย์ ดร.บุญเลิศ ไพรินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และ 3) เสนอแนะแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยใช้การวิจัยแบบผสมวิธี ประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพดำเนินการโดยสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 42 คน ได้แก่ ผู้บริหารสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด 2 คน ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน 20 คน และประชาชน 20 คน ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม ที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการนำนโยบายด้านยาเสพติดไปปฏิบัติ คัดเลือกมาด้วยการเลือกแบบเจาะจง และจัดการสนทนากลุ่ม จำนวน 10 คน ซึ่งเลือกมาแบบเจาะจงจากคณะทำงานสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์แบบอุปนัยและการตีความ การวิจัยเชิงปริมาณดำเนินการโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 350 คน ตามสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ จากประชากร 2,790 คน ที่เป็นประชาชน 1,142 คนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม ที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการนำนโยบายด้านยาเสพติดไปปฏิบัติ และข้าราชการตำรวจ 1,648 คน สังกัดสถานีตำรวจภูธรระดับอำเภอในจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่น 0.90 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า

1) ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน รวม 3 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการลดความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติด และด้านการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน ตามลำดับ โดยด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาวได้มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง ส่วนด้านการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนได้รับการจัดสรรงบประมาณจากภาครัฐอย่างจำกัด

2) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มี 6 ปัจจัย เรียงตามสัมประสิทธิ์ถดถอยบางส่วนจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) การแก้ไขปัญหายาเสพติด/ผู้ติดยา ($\beta = 0.138$) (2) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย ($\beta = 0.130$) (3) การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน ($\beta = 0.127$) (4) การบริหารจัดการ ($\beta = 0.122$) (5) การร่วมมือระหว่างประเทศ ($\beta = 0.113$) และ (6) นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ ($\beta = 0.090$) โดยทั้ง 6 ปัจจัยดังกล่าว สามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้ร้อยละ 78.20 ($R^2 = 0.7820$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนเพื่อให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย แนวทางสำคัญ 8 ประการ คือ (1) การรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่องในการป้องกันยาเสพติดผ่านสื่อมวลชนและสื่อทุกรูปแบบ (2) การจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ โดยการเพิ่มงบประมาณในการดำเนินงานให้แก่หน่วยปฏิบัติอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง (3) การลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง โดยการค้นหาผู้เสพยาเสพติด เพื่อให้เข้ารับการรักษาบำบัดรักษาในทุกระบบและจัดตั้งสถานบำบัดรักษาอย่างเพียงพอ (4) การแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยการร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในทุกด้าน เพื่อสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงยาเสพติดข้ามประเทศ (5) การจับกุมและลงโทษตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด โดยการเร่งรัดจับกุมผู้กระทำความผิดและลงโทษในอัตราโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในขั้นสูง (6) การบริหารแบบบูรณาการ โดยการระดมสรรพกำลังเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเป็นเอกภาพและต่อเนื่อง (7) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด โดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติดแก่ประชาชนทั่วไป รวมถึงนักเรียน นักศึกษา ในโรงเรียนและสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และ (8) การปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง โดยการนำนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลไปปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและสามารถควบคุมสถานการณ์ของยาเสพติดอย่างได้ผล

Thesis Title	The Study of the Effectiveness of Drug Prevention and Suppression Policy Implementation in the Upper Northeastern Provinces
Student	Police Senior Sergeant Major Patthanatorn Tantivechayanon
Student ID	54B73330302
Degree	Doctor of Public Administration
Field of Study	Public Administration
Thesis Advisor	General Dr.Kasemchart Naressenie
Thesis Co-Advisor	Dr.Boonlert Pairindra

ABSTRACT

The objectives of the research were to 1) study the effectiveness of drug prevention and suppression policy implementation in the upper northeastern provinces, 2) study the factors affecting the drug prevention and suppression in the upper northeastern provinces and 3) propose guidelines to improve the effectiveness of drug prevention and suppression policy implementation development in the upper northeastern provinces. This research using mixed methods research which combined both qualitative and quantitative approaches. The qualitative research was conducted by in-depth interviews of 42 key informants consisting of 2 executives of the provincial drug subjugation power center, 20 village/community leaders and 20 people from Muang district, Nong Khai and Nakhon Phanom, who played key roles in promoting and supporting the drug policy into practice. They were selected by purposive sampling technique. The 10 participants of a group discussion were purposively selected from working group staffs in the provincial drug subjugation power center. The data were analyzed by analytic induction and interpretation. The quantitative research was conducted by gathering data from 350 respondents following Taro Yamane's formula, from a population of 2,790 residents who were 1,142 people of Muang district of Nong Khai and Nakhon Phanom provinces and 1,648 policemen from provincial police stations in Nong Khai and Nakhon Phanom provinces. The sample was selected by multi-stage sampling and a 5-level rating scale questionnaire with a reliability at 0.90 was used as the research tool for data collection. The data were analyzed using the following statistics: percentage, mean, standard deviation and stepwise regression analysis.

The research findings were as follows:

1) The effectiveness of drug prevention and suppression policy implementation in the upper northeastern provinces consisted of 3 aspects and, was, overall at a high level ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.50). Considering each aspect individually, it

was found that the aspect of sustainability creation in long-term problem solving was at the highest, followed by the aspect of drug violence reduction and the aspect of confidence building to the people. The aspect of sustainability creation in long-term problem solving was a continuation of the promotion of public relations for the creation of awareness in the people. The aspect of confidence building to the people suffered from an insufficient budget allocation from the government.

2) The factors affecting the effectiveness of drug prevention and suppression policy implementation in the upper northeastern provinces consisted of 6 aspects that ranked by partial regression coefficient from high to low as follows: (1) addicted persons problem solving ($\beta = 0.138$) (2) suppression /law enforcement ($\beta = 0.130$) (3) immunity/protection creation ($\beta = 0.127$) and (4) management ($\beta = 0.122$) (5) international cooperation ($\beta = 0.113$) and (6) practical policy ($\beta = 0.090$). These six aspects explained 78.20 percent ($R^2 = 0.7820$) of the variation of the effectiveness of drug prevention and suppression policy implementation in the upper Northeastern provinces at a significance level of 0.05.

3) The proposed guidelines to improve the effectiveness of drug prevention and suppression policy implementation in the upper northeastern provinces development consisted of 8 principle actions. They were (1) The public relations campaign to create awareness amongst the public should continue. The campaign should raise awareness of drug prevention through all forms of media. (2) The budget allocated to the prevention and suppression should be adequate. The budget should be increased to ensure that the operation of the unit runs adequately and continuously. (3) There should be continuous efforts to reduce the amount of drugs on the streets. Drug addictions should be found in order to get them adequate treatment in the system. (4) Cooperation with foreign countries should be sought by collaborating, efforts to prevent, suppress and intercept smugglers transporting drugs across the country will be more successful. (5) Arrests and punishments should be done by strictly following the law. The legal process should also be accelerated. (6) Management should be integrated by mobilizing efforts to jointly drive prevention and suppression. (7) Strengthening aversion to illegal drugs should be done by providing a better understanding of their dangers to the general public, including students of all levels in schools and educational institutions, and (8) Implementation of the policy should continue with the help of the government's policy on drugs in order to achieve the set targets and control drugs effectively.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จ สมบูรณ์เป็นอย่างดีด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์ในการ
แก้ไขปรับปรุงและเสนอแนะจาก อาจารย์ พลเอก ดร.เกษมชาติ นเรศเสนีย์ ประธาน ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.บุญเลิศ ไพรินทร์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยมีความซาบซึ้ง
ในพระคุณและกราบขอบพระคุณทั้งสองท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งประกอบด้วย ศาสตราจารย์ ดร.อิสรอน มะลูลิม
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ นิยมามกูร อาจารย์ ดร.บุญเรือง ศรีเหรียญ อาจารย์ ดร.ภิศักดิ์
กัลยาณมิตร และ อาจารย์ ดร.ชรินทร์ สีทับทิม ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ
ประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอขอบพระคุณ สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย สำนักงาน
ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด นครพนม ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ตำรวจภูธร
จังหวัดหนองคาย ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน
ประชาชน และเจ้าหน้าที่ตำรวจสังกัดสถานีตำรวจภูธร (ระดับอำเภอ) ทุกสถานี ในเขตจังหวัด
หนองคายและจังหวัดนครพนม รวมทั้งพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ที่เป็นกำลังใจและเอื้ออำนวยในการทำ
วิทยานิพนธ์

ท้ายที่สุด ขอเทิดทูนบูชาพระคุณ คุณพ่อสังัด-คุณแม่ฉัตรลักษณ์ ตันติเวชยานนท์ บิดามารดา
และเป็นครูสองคนแรกของลูก ที่หวังให้ลูกได้ศึกษาจนถึงระดับสูงที่สุด และยังได้รับกำลังใจด้วยดี
ตลอดเวลาในการศึกษาจาก นางสุภัทรา ตันติเวชยานนท์ ผู้เป็นภรรยา และลูกๆ ที่คอยดูแลและให้
กำลังใจ รวมทั้งบุคคลอันเป็นที่รักและนับถือทุกคน คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัย
ขอมอบบูชาพระคุณบรรพบุรุษ บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณ ทุกๆ ท่าน

GRAD VRU

ดาบตำรวจ พัฒน์ธนธร ตันติเวชยานนท์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามในการวิจัย.....	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
1.5 สมมติฐานของการวิจัย.....	7
1.6 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.7 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	8
1.8 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	9
1.9 การนำเสนอบทวิจัย.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล.....	10
2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ.....	24
2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	29
2.4 แนวคิดความเป็นมาเกี่ยวกับยาเสพติด.....	36
2.5 นโยบายด้านยาเสพติด.....	53
2.6 ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2564.....	80
2.7 พื้นที่จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.....	86
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	96
2.9 นิยามปฏิบัติการ.....	102
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	112
3.1 แหล่งข้อมูลในการวิจัย.....	112
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	113
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	117
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	129
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	129

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	132
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	133
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ.....	204
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	238
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	239
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	243
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	258
บรรณานุกรม.....	261
ภาคผนวก.....	269
ผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	270
ผนวก ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย.....	294
ผนวก ค การตรวจสอบเครื่องมือโดยการวิเคราะห์เนื้อหาด้วยวิธีหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC).....	296
ผนวก ง รายชื่อผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญในเชิงคุณภาพ.....	308
ผนวก จ กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญในเชิงปริมาณ.....	310
ผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลสำหรับการวิจัย.....	312
ผนวก ช หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	314
ประวัติผู้วิจัย.....	320

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงแนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิผลขององค์การ.....	14
2.2 แสดงแนวความคิดเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน.....	17
2.3 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี และจำนวนผู้ต้องหา ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553.....	68
2.4 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี และจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2554 ถึงปี พ.ศ. 2555.....	69
2.5 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดรายสำคัญทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี และจำนวนผู้ต้องหา ในห้วงปี พ.ศ. 2551 ถึงปี พ.ศ. 2555.....	70
2.6 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดรายสำคัญทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี และจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2554 ถึงปี พ.ศ. 2555.....	70
2.7 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาบ้าทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหา และจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553.....	71
2.8 แสดงสถิติผลการจับกุมคดีเฮอร์อีนทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหา และจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553.....	72
2.9 แสดงสถิติผลการจับกุมคดีไอซ์ทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหา และจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553.....	73
2.10 แสดงสถิติผลการจับกุมคดีเฮ็คตาซีทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหา และจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553.....	73
2.11 แสดงสถิติผลการจับกุมคดีโคเคนทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหา และจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553.....	74
2.12 แสดงสถิติผลการจับกุมคดีกัญชาทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหา และจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553.....	74
2.13 แสดงสถิติผลการจับกุมคดีพืชรกระท่อมทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหา และจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553.....	75
2.14 แสดงสถิติผลการจับกุมคดีสารระเหยทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหา และจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553.....	75
2.15 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศ แสดงตัวยาที่น่าสนใจ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 ถึงปี พ.ศ. 2553.....	76
2.16 แสดงผลการดำเนินงานตามมาตรการริบทรัพย์สิน (มาตรา 27) ตามพระราชบัญญัติ มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ถึงปี พ.ศ. 2553.....	77
2.17 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหาและจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553.....	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
2.18 แสดงสถิติเปรียบเทียบจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่กับจำนวนผู้ต้องหา คดียาเสพติดทั้งหมด ในห้วงปี พ.ศ. 2551 ถึงปี พ.ศ. 2555.....	78
2.19 แสดงสถิติเปรียบเทียบจำนวนผู้ต้องหาที่มีการกระทำผิดคดียาเสพติดซ้ำ ในห้วงปี พ.ศ. 2551 ถึงปี พ.ศ. 2555.....	79
2.20 แสดงสถิติการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องหาในคดียาเสพติดจำแนกตามจำนวนครั้งที่ กระทำผิด ในห้วงปี พ.ศ. 2551 ถึงปี พ.ศ. 2555.....	79
2.21 แสดงรายการตัวแปรและดัชนีชี้วัดตัวแปร.....	105
3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตอำเภอเมือง และข้าราชการตำรวจสังกัดสถานีตำรวจภูธร (ระดับอำเภอ) ทุกสถานี ในจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม.....	116
3.2 แสดงการสร้างเครื่องมือสำหรับแบบสอบถาม.....	122
4.1 แสดงข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ตำแหน่ง/สถานะ เพศ อายุ นับถือศาสนา วุฒิการศึกษา ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ รายได้ต่อเดือน และการอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด.....	133
4.2 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนโยบายนโยบายการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.....	170
4.3 แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหาและจำนวนของกลาง การปราบปรามยาเสพติด ของตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย ปีงบประมาณ 2556.....	174
4.4 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย ปีงบประมาณ 2556 แยกรายเดือนและแยกข้อกล่าวหา.....	175
4.5 แสดงเป้าหมายและผลการดำเนินการตามเป้าหมายด้านการปราบปรามยาเสพติด ของตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย ปีงบประมาณ 2556.....	176
4.6 แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหาและจำนวนของกลาง การปราบปรามยาเสพติด ของตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม ปีงบประมาณ 2556.....	179
4.7 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม ปีงบประมาณ 2556 แยกประเภทยาเสพติดและแยกข้อกล่าวหา.....	180
4.8 แสดงเป้าหมายและผลการดำเนินการตามเป้าหมายด้านการปราบปรามยาเสพติด ของตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม ปีงบประมาณ 2556.....	181
4.9 แสดงการได้รับงบประมาณในการดำเนินงานด้านยาเสพติดของจังหวัดหนองคาย ปีงบประมาณ 2556.....	189
4.10 แสดงการได้รับงบประมาณในการดำเนินงานด้านยาเสพติดของจังหวัดนครพนม ปีงบประมาณ 2556.....	195

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 แสดงผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.....	203
4.12 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	205
4.13 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ด้านความชัดเจนของนโยบาย....	207
4.14 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ด้านความเข้าใจในนโยบาย.....	208
4.15 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้.....	209
4.16 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้.....	210
4.17 แสดงสรุปผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล.....	211
4.18 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสร้างพลังสังคม /พลังชุมชน.....	211
4.19 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพ /ผู้ติด.....	213
4.20 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน /ป้องกัน.....	214
4.21 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการปราบปราม /บังคับใช้กฎหมาย.....	216

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.22 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ.....	218
4.23 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสกัดกั้น.....	219
4.24 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการบริหารจัดการ.....	220
4.25 แสดงสรุปผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน...	222
4.26 แสดงสรุปผลค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน รวม 2 ด้าน.....	2 23
4.27 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการลดความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติด.....	224
4.28 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสร้างเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน.....	225
4.29 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว.....	226
4.30 แสดงสรุปผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของ ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.....	227

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.31 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (X) และประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y).....	229
4.32 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล กับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน...	231
4.33 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) ระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล กับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.....	232
4.34 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.....	233
4.35 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) ระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.....	234
4.36 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.....	235
4.37 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) ระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน...	236

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2.1 แสดงกลุ่มงานที่เป็นระบบเปิด.....	1 3
2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างงานนโยบาย การวางแผน และแผน.....	2 7
3.1 แสดงตัวแบบเชิงปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	130
5.1 แสดงตัวแบบการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.....	254

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหายาเสพติดในประเทศไทย นั้นเป็นปัญหาที่เรื้อรังสะสมอย่างต่อเนื่อง ยาเสพติด มีการแพร่ระบาดเป็นระยะเวลานานหลายสิบปีแล้ว ยิ่งจะทวีความรุนแรงและแพร่ระบาดมากขึ้นไปตามกาลเวลา การขยายตัวของปัญหายาเสพติดส่วนใหญ่จะถูกลักลอบนำเข้ามาและผ่านประเทศไทย โดยขบวนการค้ายาเสพติดในระดับต่างๆ ที่มีเครือข่ายเชื่อมโยงอยู่ทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ เนื่องจากประเทศไทยมีโครงสร้างด้านเส้นทางการคมนาคมที่สมบูรณ์ และสามารถติดต่อเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงกลายเป็นเส้นทางผ่านที่สำคัญเส้นทางหนึ่งในการลักลอบลำเลียงขนส่งยาเสพติดเพื่อไปสู่ตลาดการค้ายาเสพติดในระดับโลก ดังนั้นประเทศไทยจึงเป็นประเทศหนึ่งในโลกที่ต้องเผชิญกับปัญหายาเสพติดอย่างครบวงจร ทั้งปัญหาทางด้านการผลิต ด้านการเป็นเส้นทางลักลอบลำเลียงขนส่งหรือลักลอบทำการค้า และด้านการแพร่ระบาดในกลุ่มผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติด สำหรับยาเสพติดประเภทแอมเฟตามีนหรือยาบ้า กลุ่มผู้ค้ามีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น มีกลุ่มผู้ค้ารายใหม่ๆ เข้ามาสู่วงการนี้มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดประเภท อื่นๆ และในขณะเดียวกันกลุ่มผู้ค้ายาบ้ากลุ่มเดิมๆ ก็ยังคงอยู่ และมีการพัฒนาวิธีการค้าหรือการจำหน่ายที่ซับซ้อน มากยิ่งขึ้น ยาเสพติดเมื่อเข้ามาในประเทศไทยแล้วจะถูกลำเลียงไปยังพื้นที่ต่างๆ ทั่วทุกภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตกรุงเทพฯ จังหวัดปริมณฑล หรือเมืองใหญ่ๆ ในของแต่ละภาค เพื่อกระจายออกไปสู่ผู้ค้าในระดับต่างๆ ปัญหาเสพติดในทางนิติบัญญัติถือว่าเป็นปัญหาด้านอาชญากรรม อย่างหนึ่ง เพราะเป็นสิ่งผิดกฎหมายตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (พ.ช.ช. นิลทองคำ, 2554) ได้กล่าวไว้ว่า หากผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หากการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำเพื่อจำหน่าย ต้องระวางโทษประหารชีวิต

จาก ผล การ ดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาลไปปฏิบัติในห้วงระยะเวลาที่ผ่านมา พบว่ายาบ้ายังคงเป็นด้วยหลักที่แพร่ระบาด และมีการจับกุมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 เป็นต้นมา มี การจับกุมในปริมาณที่มากกว่าหนึ่งล้านเม็ดในพื้นที่ตอนในของประเทศ ส่วนใหญ่ถูกลักลอบนำเข้ามาจากชายแดนทางภาคเหนือ การจับกุมที่มากกว่าหนึ่งแสนเม็ดที่พบมากขึ้นและมักมีไอซ์รวมอยู่ด้วย การลักลอบลำเลียงในปริมาณมากจะซุกซ่อนในช่องลับที่ได้ทำขึ้นหรือตามชิ้นส่วนของรถยนต์ นั่งหรือรถบรรทุก เช่น ถังน้ำมัน ถังแก๊ส เป็นต้น หรือซุกซ่อนปะปนมากับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรหรือสินค้าอื่นเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจค้น ยาเสพติดที่มีปริมาณไม่มากจะ ถูกลำเลียงแบบกองทัพนวดโดยแรงงาน ต่างชาติซึ่งมีหนังสือเดินทางและขออนุญาตทำงานอย่างถูกกฎหมายซุกซ่อน ตามร่างกายหรือกระเป๋าเดินทาง แบบต่างๆ แล้วเดินทางเข้าสู่พื้นที่ตอนในโดยรถยนต์โดยสารประจำทางสาธารณะ รถตู้ รถไฟ และเครื่องบิน หรือมีการจัดส่งทางพัสดุไปรษณีย์หรือส่งผ่านบริษัทขนส่งสินค้าของเอกชน เพื่อมาเก็บไว้แล้วรอจำหน่ายในบ้านเช่า อพาร์ทเมนท์ หรือรถยนต์ที่จอดทิ้งไว้ตามสถานที่ต่างๆ (ส่วนการข่าว, 2554)

ใน ระยะเวลาที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันนี้ รัฐบาลทุกคณะได้กำหนดให้ปัญหายาเสพติดเป็น “วาระเร่งด่วน” และรัฐบาลคณะปัจจุบันก็เช่นกันได้กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหาเสพติด เป็น “วาระแห่งชาติ” โดยยึดหลักนิติธรรมในการปราบปราม เพื่อลดโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล และ ผู้ประพฤติดีมิชอบ บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ยึดหลักว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัด รักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม มีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ มีการดำเนินการป้องกัน ปัญหาด้วยการแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมี และสารตั้งต้นที่ใช้ผลิตยาเสพติดที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศไทยภายใต้การบริหารจัดการ แบบบูรณาการ และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งดำเนินการเฝ้าระวังป้องกันในกลุ่ม ที่มีความเสี่ยงและประชาชน ทั่วไปไม่ให้ เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดิน ในการต่อสู้กับยาเสพติด ส่วนการลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศโดยผ่าน ประเทศเพื่อนบ้าน เช่น 1) พื้นที่ชายแดนภาคเหนือ พบว่ามีการลักลอบนำเข้ายาบ้า ไอซ์ และฮีโรอิน 2) พื้นที่ชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการ ลักลอบนำเข้ายาบ้า กัญชา และไอซ์ 3) พื้นที่ชายแดนภาคใต้มีการ ลักลอบนำเข้าพืชกระท่อม ซึ่ง สาเหตุที่ทำให้มีการลักลอบนำเข้าพืชกระท่อมจากประเทศมาเลเซียอย่างต่อเนื่องเกิดจากการ ปราบปรามจับกุมการปลูกและการลำเลียงในประเทศอย่างจริงจังตลอดมา ทำให้กลุ่ม ผู้ค้าได้นำเข้ามา จากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งมีราคาถูกกว่า และ 4) พื้นที่ภาคกลางมีการ ลักลอบนำเข้ายาบ้า และฝิ่น ในส่วนของสนามบินสุวรรณภูมิมีการลักลอบนำเข้าฮีโรอิน ไอซ์ และโคเคน ถ้าพิจารณาจากตัวยาที่มี การลักลอบนำเข้า มาในหลายพื้นที่ นั้น พบว่าเป็นยาบ้า ร้อยละ 82.9 ที่เป็นการนำเข้ามาจากชายแดน ภาคเหนือ รองลงมาในพื้นที่ชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 16 ชายแดนภาคกลาง ร้อยละ 1.1 โดย มีสัดส่วนการนำเข้าในชายแดนภาคเหนือลดลง ในขณะที่พื้นที่ชายแดนภาค ตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางมีสัดส่วน การนำเข้า ที่เพิ่มขึ้น สาเหตุหลักเนื่องมาจากการ ดำเนินการสกัดกั้นในพื้นที่ชายแดนภาคเหนือ ได้มีการดำเนินการ ที่ดียิ่งขึ้น ทำให้กลุ่ม ผู้ค้ายาเสพติด บางส่วนได้หันไปนำเข้าชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือแทนเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจค้นจับกุมของ เจ้าหน้าที่ สำหรับไอซ์ ร้อยละ 53.2 มีการ นำเข้าที่สนามบินสุวรรณภูมิ โดยสัดส่วน ร้อยละ 26.6 มาจากชายแดนภาคเหนือและร้อยละ 20.2 มาจากชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (สำนักงาน อำนวยกรร่วม, 2555)

จ ากการ ป้องกันและ สกัดกั้นตามเส้นทางลำเลียงยาเสพติดจากชายแดนอย่างเข้มงวดนี้ส่งผลให้กลุ่มผู้ค้ายาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้าได้หันมา ทำการผลิตยาบ้าในพื้นที่กรุงเทพมหานครและ จังหวัดปริมณฑล เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกจับกุมตามเส้นทางลำเลียงหรือเพิ่มปริมาณตามความต้องการที่ เพิ่มขึ้น เจ้าหน้าที่ตรวจยึดอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต เช่น เครื่องอัดเม็ดยา หัวดอก และสารเคมีที่ใช้เป็น ส่วนประกอบสำหรับ ผลิตยาบ้าในเขตพื้นที่ตอนในของประเทศ รวม 8 แห่ง ได้แก่ อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี อำเภอพระนครศรี ออยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เขตคลองเตย เขตภาษีเจริญ และเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร การจับกุมคดียาเสพติดรองลงมาจากยาบ้าคือกัญชาแห้ง มักจะลักลอบนำเข้ามาทางชายแดนภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนหรืออีสานเหนือโดยบรรทุกเรือหางยาวแล้วแล่นข้ามแม่น้ำโขงมาซุกซ่อน ไว้ยังริมฝั่งแม่น้ำทางด้านจังหวัดนครพนม จังหวัดหนองคาย และจังหวัดมุกดาหาร จากนั้นจะมีการ นัดเวลาส่งมอบยาเสพติดกันในตอนกลางคืนเพื่อหลบเลี่ยงการ ปราบปรามจับกุมจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ไอซ์เป็นอีกตัวยาหนึ่งทีเฝ้าระวังมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 และในปี พ.ศ. 2553 มีการตรวจยึดของกลาง ปริมาณสูงตั้งแต่ 30 กิโลกรัมขึ้นไป 2 คดี โดยลักลอบนำมาจากแหล่งผลิตในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ เข้าสู่ประเทศไทยทางชายแดนภาคเหนือและภูมิภาคอื่นๆ เช่น กลุ่มประเทศอิหร่านและทวีปแอฟริกา เพื่อจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยวตาม สถานบริการหรือ สถานบันเทิงในประเทศและ ยังส่งผ่านออกไปสู่ ประเทศที่สาม เช่น ประเทศมาเลเซีย ประเทศสิงคโปร์ ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศไต้หวัน ประเทศ ญี่ปุ่น เป็นต้น ในส่วนของ ยาเสพติดประเภทอื่นที่ พบว่ามีการแพร่ระบาด อยู่ในสถานบริการ สถาน บันเทิง หรือในสถานที่อื่นๆ เช่น โคเคนจะ ถูกลักลอบนำเข้ามาจากประเทศ แลบทวีปอเมริกาใต้ โดย กลุ่มนักค้าเครือข่ายแอฟริกัน คีตามีนจะ ถูกนำเข้ามาจากประเทศอินเดียเพื่อส่งต่อไปยังประเทศ มาเลเซีย เอ็กซ์ตาซี ถูกนำเข้ามาโดยนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียและชาวสิงคโปร์ พืชกระท่อมยังเป็นที นิยมในกลุ่มผู้ใช้แรงงานในภาคใต้โดยมีชาวพม่าถูกจับกุมในคดีของพืชกระท่อมเป็นจำนวนมากใน พื้นที่จังหวัดระนอง และยังมีกลุ่มวัยรุ่นนำไปผสมเป็นเครื่องดื่มที่เรียกว่าสี่คูณร้อยซึ่งมีการแพร่ระบาด เกือบทุกจังหวัดของภาคใต้ (ส่วนการข่าว, 2554)

การลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศทางชายแดนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนหรือ อีสานเหนือ (จักษุ จิตธรรม, 2552) หากเจาะให้ลึกถึงต้นตอ ตลอดจนเส้นทางลำเลียงยาเสพติดนั้น ต้องยอมรับว่าขบวนการค้ายาเสพติดได้มีวิวัฒนาการพัฒนาปรับเปลี่ยนช่องทางในการลำเลียงขนส่ง ยาเสพติดเสมอ จนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามไล่ตามแทบไม่ทัน จากเดิมนั้นยาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้าจะถูกลำเลียงจากประเทศเพื่อนบ้านเข้าสู่ชายแดนทางภาคเหนือ ของประเทศไทย แต่เมื่อรัฐบาลเข้มงวดการป้องกันปราบปรามและตรวจตราเข้มงวดทุกตารางนิ้วแล้ว ขบวนการค้ายาเสพติดจึงได้มีการปรับเปลี่ยนเส้นทางการค้าและการลักลอบลำเลียงขนส่ง ยาเสพติด มาอยู่ที่บริเวณในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนหรืออีสานเหนือ ได้แก่ จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร รวมความยาว กว่า 500 กิโลเมตร มีพื้นที่เฝ้าระวัง 23 อำเภอ 88 ตำบล และอีก 343 หมู่บ้าน ที่ติดแนวชายแดนฝั่ง แม่น้ำเหลืองและแม่น้ำโขง ตลอดจนพื้นที่สันดอนตามลำน้ำ 69 แห่ง รวมจุดผ่อนปรนเพื่อการค้า อีก 18 จุด (ไชยฤทธิ์ เสนาะวาที, 2555) ปัญหายาเสพติดเป็นอาชญากรรมที่มีรูปแบบหลากหลาย มีการ เปลี่ยนแปลงวิธีการกระทำความผิดดังที่ปรากฏให้เห็นตามสื่อต่างๆ หากไม่ได้รับการป้องกันและแก้ไข จะกลายเป็นปัญหาและภาระอันยิ่งใหญ่ของสังคมและประเทศชาติ ก่อให้เกิดการสูญเสียชีวิต ทรัพย์สินและความไม่มั่นคงในความปลอดภัยของประชาชน รัฐบาลจะต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก เพื่อป้องกันและปราบปราม รวมถึงการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดอันเนื่องมาจากการก่ออาชญากรรม ด้านยาเสพติดและการใช้ยาเสพติดประเภทต่างๆ ห้วงระยะเวลาที่ผ่านมากองกำลังสุรศักดิ์มนตรีตรวจ พบว่ายาบ้ามีการทะลักเข้ามาและผ่านแนวชายแดนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนหรืออีสาน เหนือสูง มากขึ้น กว่าเดิม โดยถูกส่งมาจากขบวนการค้ายาเสพติดในประเทศพม่า ข้ามมายังเมือง เวียงจันทน์ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศลาวแล้วได้พักยาเสพติดไว้ในพื้นที่ของประเทศลาว ซึ่งตั้งอยู่ ฝั่งตรงข้ามของ 5 จังหวัดชายแดน ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ดังกล่าวของประเทศไทย ก่อนจะลักลอบขนยาเสพติดแบบที่เรียกว่า “กองทัพบก” ขนย้ายยาเสพติดมาไว้ที่สันดอนกลางแม่น้ำ โขงเพื่อรอจังหวะและโอกาสขนยาเสพติดเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งในช่วงก่อนหน้านี้ขบวนการค้ายา เสพติดจะใช้เส้นทางภาคเหนือ เริ่มตั้งแต่จังหวัดเชียงราย และจังหวัดแม่ฮ่องสอน แต่ด้วยการที่

เจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารได้เข้มงวดกวดขัน ในการกวาดล้างปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่องมาโดยตลอด ทำให้กลุ่มพ่อค้ายาเสพติดได้ปรับเปลี่ยนเส้นทางในการลำเลียงขนส่งยาเสพติดเข้ามายังพื้นที่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนหรืออีสานเหนือมากยิ่งขึ้น

ปัญหาที่น่าหนักใจอีกประการหนึ่งในการปราบปราม จับกุมยาเสพติดในเขตพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนหรืออีสานเหนือ นั่นคืออาจมีเจ้าหน้าที่บางส่วนหรือบางหน่วยงานของประเทศเพื่อนบ้านได้เข้าไปเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมรู้เห็นหรือรับผลประโยชน์ต่างๆ ทำให้ยาบ้าทะลักเข้ามาในประเทศไทยได้ง่ายยิ่งขึ้น ประกอบกับขบวนการลักลอบขนยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนหรืออีสานเหนือมีมากกว่า 100 ราย โดย จะใช้เส้นทาง ในการลำเลียง แทรกซึมตามช่องทางที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เพื่อนำยาเสพติดมาพักไว้ตามเนินดินสันดอนต่างๆ แล้วจึงใช้กองทัพมดหรือผู้รับจ้างลำเลียงขนส่งทยอยนำยาเสพติดมาขึ้นทางฝั่งประเทศไทย และหลังจากการรวบรวมยาเสพติดให้ครบตามจำนวน ยอดที่มีการสั่งซื้อแล้วจะใช้นานพาหนะขนส่งเพื่อเข้าไปยังพื้นที่ชั้นในของประเทศไทย โดยปกติยาบ้าส่วนใหญ่จะถูกลักลอบนำมาจากบริเวณริมแม่น้ำโขง แล้วผ่านมาทางเขตจังหวัดอุดรธานี เขตจังหวัดขอนแก่น และเขตจังหวัดนครราชสีมา ก่อนที่จะมีการกระจายเข้าไปสู่เขตจังหวัดในภาคกลาง ซึ่งราคายาบ้าก่อนที่จะข้ามเข้ามาฝั่งประเทศไทยราคาเม็ดละ 50 บาท แต่พอได้ ข้ามเข้ามาถึงฝั่งประเทศไทยแล้วราคาจะขยับขึ้นเป็นเม็ดละ 150-200 บาท สถานการณ์ ความรุนแรงของยาเสพติดตามแนวชายแดนประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน มีแนวโน้มว่าจะรุนแรงมากขึ้นกว่าปีก่อนๆ ที่ผ่านมา เนื่องจากสภาพภูมิประเทศริมฝั่งแม่น้ำโขงนั้นเอื้ออำนวย ประโยชน์ต่อผู้กระทำผิดเป็นอย่างมาก ผู้ลักลอบขนยาเสพติดสามารถนำยาเสพติดมาขึ้น ในเขตฝั่งประเทศไทยได้ทั้งหมดเพียงแค่อำเภอจันทะและโอกาสที่เจ้าหน้าที่เผลอหรือเป็นช่วงที่ปลอดภัย จากเจ้าหน้าที่เท่านั้น โดยพื้นที่ของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนหรืออีสานเหนือที่พบว่ามีสถานการณ์การลักลอบขนยาเสพติดเข้ามามากที่สุดและโดยเฉพาะยาบ้า หรือแอมเฟตามีน คือ จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม (ไชยฤทธิ์ เสนาะวาทิ, 2555)

ประกอบกับ สถานการณ์ของยาเสพติดประเภทต่างๆ ในภาพรวมทั้งโลกนั้นมีแนวโน้มของการแพร่ระบาดที่สูงขึ้นและจะส่งผลกระทบต่อไป เช่นเดียวกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเกือบทุกประเทศของทวีปเอเชียและรวมถึงประเทศไทยที่กำลังเผชิญกับปัญหาต่างๆ รอบด้านอย่างต่อเนื่อง ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือปัญหาของยาเสพติด ยังส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรม ปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจ และปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ ทุกปัญหาเหล่านั้นล้วนมีผลกระทบต่อคุณภาพของชีวิตและความเป็นอยู่ในการดำรงชีพตามปกติสุขของประชาชนทั่วไป ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีเกิดขึ้นในทุกจังหวัดของประเทศไทย โดยแต่ละจังหวัดจะมีสถานการณ์ ความรุนแรงของยาเสพติดที่แตกต่างกันไปตามปัจจัยและสิ่งทีเอื้ออำนวย เมื่อมีกลุ่มผู้เสพยาเสพติดเกิดขึ้น แล้วนั้นหมายความว่า จะต้องมียาเสพติดหรือกลุ่มผู้จำหน่ายยาเสพติดให้โทษเกิดขึ้นด้วยเพราะยาเสพติดไม่ใช่วัตถุหรือสิ่งของที่จะส่งมอบให้กันเปล่าๆ ได้ ผู้ผลิตจะต้องลงทุนซื้อสารเคมีที่เป็นสารตั้งต้นหลักและสารเคมีที่เป็นส่วนประกอบมาใช้ในการผลิต ส่วนผู้ค้าหรือผู้จำหน่าย ก็ต้องลงทุนซื้อยาเสพติดเหล่านั้นเพื่อมาจำหน่ายให้กับกลุ่มผู้เสพยาเสพติดอีก ต่อหนึ่ง จะเห็นได้ว่ากว่าที่ยาเสพติดจะมาถึง ยังกลุ่มผู้เสพได้นั้นได้ผ่านขั้นตอนการซื้อขาย มาหลายต่อหลายชั้น ซึ่งรูปแบบและวิธีการค้ายาเสพติดในแต่ละพื้นที่ก็จะ

แตกต่างกันไป แต่ถ้าแยกเป็นจำพวกหรือกลุ่มแล้วจะมีผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญ 2 จำพวก คือ ผู้ซื้อหรือผู้ที่มีความต้องการใช้ยาและผู้ขายหรือผู้ที่ต้องการจำหน่าย สำหรับยาเสพติดที่แพร่ระบาดในประเทศไทยมีหลายชนิด เช่น เฮโรอีน ไอซ์ กัญชา พืชกระท่อม สารระเหย เป็นต้น แต่ที่พบว่า กำลังแพร่ระบาดอย่างรุนแรงมากที่สุดอยู่ในขณะนี้คือสารกระตุ้นประเภทเมทแอมเฟตามีนหรือยาบ้า เนื่องจากมีส่วนที่ได้เปรียบมากกว่ายาเสพติดชนิดอื่นๆ นั่นคือสามารถทำการผลิตหรือทำการสังเคราะห์ ขึ้นได้ง่ายกว่า ให้ผลตอบแทนเป็นกำไรที่สูงกว่า เป็นที่ต้องสงสัยหรือเสี่ยงต่อการถูกจับกุมน้อยกว่าเพราะมีขนาดของเม็ดยาที่เล็ก ซึ่งกำลังแพร่ระบาดอย่างกว้างขวาง โดยไม่มีแนวโน้มว่าจะลดลง เมื่อใด เมทแอมเฟตามีนหรือยาบ้าจัดอยู่ในกลุ่มยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ออกฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมความคิด ความทรงจำ การทำงานของหัวใจ การหดหรือขยายของหลอดเลือด หากมีการเสพหรือได้รับสารเสพติดประเภทนี้เข้าไปในร่างกายมากๆ ติดต่อกันนานเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้วจะทำให้ร่างกายผู้เสพทรุดโทรม มีอาการประสาทหลอนหรือคลุ้มคลั่ง ส่งผลให้ผู้ เสพมีพฤติกรรมที่แสดงท่าทางออกมาในลักษณะแบบการใช้ความรุนแรง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาของยาเสพติดซึ่งเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญเร่งด่วน ที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในการดำรงชีวิตตามปกติสุขของประชาชน อีกทั้งยังเป็นนโยบายของรัฐบาล ประกอบกับขบวนการค้ายาเสพติดได้มีการเริ่มปรับเปลี่ยนวิธีการ เส้นทางการค้า และการลักลอบลำเลียงขนส่งยาเสพติดเข้ามาในประเทศไทยบริเวณพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนดังกล่าว ซึ่งเป็นปัญหาของการวิจัย ได้แก่

1. ประสิทธิภาพ ผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
- 2 . ปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

1.2 คำถามในการวิจัย

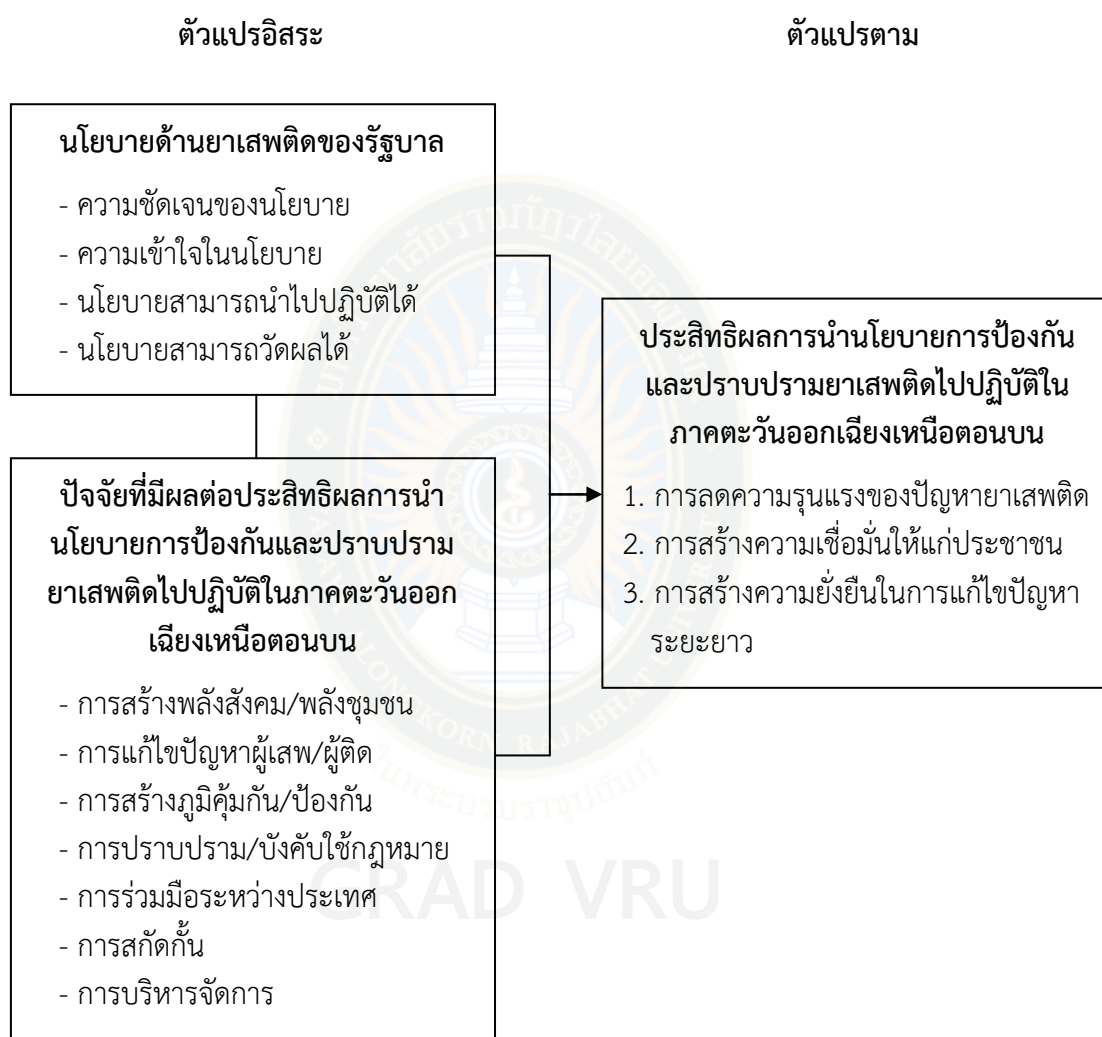
- 1.2.1 ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เป็นอย่างไร
- 1.2 .2 ปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีอะไรบ้าง

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.3.1 เพื่อศึกษา ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
- 1.3.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
- 1.3.3 เพื่อเสนอแนะ แนวทาง การพัฒนาประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย โดยมีตัวแปรที่เลือกศึกษา 2 ชุด คือ ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังนี้

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 สมมติฐานของการวิจัย

จากคำถามในการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐาน ของการวิจัยไว้ว่า การศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดย ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญต่างๆ ประกอบด้วย นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล และปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตสำคัญในด้านต่างๆ ดังนี้

1.6.1 ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาในพื้นที่ 2 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่มีพื้นที่แนวชายแดนติดกับแม่น้ำโขงและประเทศเพื่อนบ้าน อีกทั้งยังมี สถานการณ์การลักลอบนำเข้าและ การแพร่ระบาดของยาเสพติด ได้แก่ จังหวัด หนองคาย และ จังหวัด นครพนม

1.6.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษา ตามขอบเขต ของแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษาประสิทธิผลการนำ นโยบายการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ซึ่งประกอบด้วย นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ปัจจัย ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

1.6.3 ขอบเขตด้านประชากร ประกอบด้วย บุคคลกลุ่มต่างๆ ทั้งที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดโดยตรงจากการได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด และมี หน้าที่โดยอ้อมจากการมีส่วนช่วยส่งเสริมสนับสนุนในการดำเนินงานด้านยาเสพติด จำนวน 5 กลุ่ม ประกอบด้วย

- 1) ผู้บริหารสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด ได้แก่ หัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด หรือตัวแทน
- 2) คณะทำงานสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานหรือประสานงานภายในสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด ซึ่งมาจากส่วนราชการหรือหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัด
- 3) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมือง ได้แก่ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน
- 4) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมือง
- 5) ข้าราชการตำรวจ ได้แก่ ข้าราชการตำรวจสังกัดสถานีตำรวจภูธร (ระดับอำเภอ)

ทุกสถานี ที่มีหน้าที่ในการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

1.6.4 ระยะเวลาที่ศึกษาและค้นคว้าข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2556 ถึง เดือน มิถุนายน 2557 โดยมีขอบเขตการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ในปีงบประมาณ 2556 (เดือน ตุลาคม 2555 ถึงเดือน กันยายน 2556)

1.7 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่สำเร็จลุล่วงตามจุดประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.)

การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การที่ส่วนราชการ หน่วยงาน รวมถึง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันดำเนินการป้องกันปราบปรามยาเสพติด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล

การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หมายถึง การ ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด รวมถึงการสืบสวนหาข่าวและปราบปรามจับกุม ผู้กระทำความผิดยาเสพติด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด หมายถึง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับยาเสพติดจากผู้มีอำนาจตามกฎหมายหรือมีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับยาเสพติด ตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้

การค้ายาเสพติด หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้ค้ายาเสพติดให้โทษได้แสดงออก โดยมีการตกลงว่าจะมีการซื้อ การขาย หรือการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์อื่นใดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ

ยาเสพติดให้โทษ หมายถึง ยาหรือสารเคมี ซึ่งเมื่อได้เสพหรือฉีดเข้าสู่ร่างกายติดต่อกัน ชั่วระยะเวลาหนึ่งก็จะติด ก่อให้เกิดพิษเรื้อรัง หรือสารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติหรือการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อบุคคลที่ได้เสพหรือได้นำเข้าไปในร่างกายแล้วจะก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายหรือจิตใจของผู้นั้น

ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หมายถึง การผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ครอบครอง เพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด และให้หมายความรวมถึงการสคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าวด้วย

การซุกซ่อน หมายถึง แอบ แอบแฝง ปิดบัง หลบไว้ในที่ลับตา หรือวิธีการปกปิดอำพราง หรือซ่อนเร้นยาเสพติดให้โทษเพื่อความสะดวกในการลำเลียงหรือการค้า รวมทั้งให้รอดพ้นจากการพบเห็นหรือถูกตรวจค้นของเจ้าหน้าที่

การลำเลียงขนส่ง หมายถึง การเคลื่อนย้ายยาเสพติดจาก สถานที่แห่งหนึ่งเพื่อไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่งในลักษณะเป็นการต่อเนื่องกัน

เครือข่าย หมายถึง การเกี่ยวข้องต่อกันหรือมีความสัมพันธ์ต่อกันหรือยุ่งเกี่ยวกันอยู่เสมอ เป็นระยะเวลาหนึ่งและมีผลประโยชน์ต่างตอบแทนที่เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดให้โทษ

บำบัดรักษา หมายถึง การรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ที่เข้าสู่กระบวนการบำบัดทุกระบบ ซึ่งถือเสมือนว่าเป็นผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษาให้หายเพื่อกลับคืนสู่สังคมและใช้ชีวิตได้ตามปกติ

กลุ่มเสี่ยง หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในรูปแบบต่างๆ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน หมายถึง พื้นที่ของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนที่มีแนวชายแดนติดกับแม่น้ำโขงและประเทศเพื่อนบ้าน รวม 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร

การศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน หมายถึง การศึกษาถึงผลการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนที่สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในปีงบประมาณ 2556 (เดือน ตุลาคม 2555 ถึงเดือน กันยายน 2556)

1.8 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลของการวิจัยเรื่อง การศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีประโยชน์ที่ได้รับ ดังนี้

1.8.1 ทำให้ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

1.8.2 ทำให้ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

1.8.3 ทำให้ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนา ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

1.8.4 หน่วยงาน ต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดและการปราบปรามยาเสพติด สามารถนำผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนหรือการกำหนดนโยบายและดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปได้

1.9 การนำเสนอบทวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เน้นเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยการบรรยายสรุปโดยมีบทบาทต่างๆ ตามลำดับ ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา คำถามในการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย และการนำเสนอบทวิจัย

บทที่ 2 เป็นการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 เป็นการนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัย ทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

บทที่ 4 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 เป็นการนำเสนอบทสรุป การอภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ ผู้วิจัยนำเสนอกรอบแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาประสิทธิภาพ การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เพื่อสนับสนุนการศึกษาวิจัย มีรายละเอียดของเนื้อหา ได้แก่ 2.1) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพ 2.2) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ 2.3) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ 2.4) แนวคิดความเป็นมาเกี่ยวกับยาเสพติด 2.5) นโยบายด้านยาเสพติด 2.6) ยุทธศาสตร์สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2564 2.7) พื้นที่จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2.8) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2.9) นิยามปฏิบัติการ

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

สุชาติ คำทางชล (2555) ได้กล่าวถึง แนวความคิดเกี่ยวกับองค์การ ว่าเป็นตัวกำหนด แนวความคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพขององค์การ ในปัจจุบันมีแนวความคิดเกี่ยวกับองค์การอยู่มากมาย ทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน โดยแนวความคิดเกี่ยวกับองค์การที่สำคัญๆ ได้แก่

1. การมององค์การในแง่ของระบบและเป้าหมาย (Goal and System Perspectives) แนวความคิดนี้เป็นทฤษฎีสำคัญที่ใช้ในการกำหนดแนวความคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพขององค์การ ทักษะเกี่ยวกับองค์การตามแนวคิดนี้เห็นว่าองค์การเป็นหน่วยงานซึ่งถูกสร้างขึ้นอย่างมีเหตุผลเพื่อให้ บรรลุถึงเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ การมององค์การในทัศนะของระบบจะเน้นเรื่ององค์ประกอบของ หน้าที่ส่วนต่างๆ ในองค์การและความสัมพันธ์ขององค์การกับสิ่งแวดล้อม โดยองค์การถูกมองใน ลักษณะที่เป็นระบบเปิด กล่าวคือ รับตัวป้อนจากสิ่งแวดล้อมแล้วทำการแปรสภาพตัวป้อนดังกล่าว เพื่อให้เป็นผลผลิตออกสู่สภาพแวดล้อม ซึ่งอาจหมายถึงผลผลิตหรือบริการ ประสิทธิภาพขององค์การ จึงหมายถึงความอยู่รอดโดยการรักษาความสมดุลระหว่างองค์ประกอบของหน้าที่ต่างๆ ภายใน องค์การและระหว่างองค์การกับสิ่งแวดล้อมมากกว่าเรื่องการบรรลุเป้าหมายบางประการ ข้อโต้แย้ง เกี่ยวกับการมององค์การตามทัศนะนี้ก็คือความเป็นไปได้ทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติในเรื่องการ กำหนดเป้าหมายให้แน่นอนชัดเจน นอกจากนี้ยังมีปัญหาในเรื่องความชัดเจนในการจัดสรร ทรัพยากรเพื่อให้องค์การอยู่รอดจะเป็นอย่างไรจึงเหมาะสมที่สุด

2. การมองในแง่ของการพัฒนาองค์การ (Organization Development Perspectives) องค์การตามทัศนะนี้เชื่อว่าคนแต่ละคนควรมีโอกาสที่จะบรรลุความสามารถสูงสุดของตนเอง (Self-Actualization) และรักษาความสามัคคี ความเป็นเอกลักษณะของตนภายในองค์การ แนวความคิด ดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดลักษณะขององค์การ คือให้แต่ละคนรับผิดชอบในการกำหนดเป้าหมายของ ตนเองและจัดการดำเนินงานด้วยตนเองเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ระบบการสื่อสารความจะต้อง เปิดและไม่ปิดเป็นอันทั้งในระดับเดียวกัน ระดับสูงไปต่ำและต่ำไปสูง จะต้องกล้าเผชิญกับความขัดแย้ง และร่วมกันแก้ไขความขัดแย้ง โดยกระบวนการแก้ไขปัญหาร่วมกัน ลักษณะของการมององค์การตาม แนวคิดนี้ประกอบด้วยลักษณะ ดังนี้ 1) เป็นการมององค์การโดยใช้ความคิดเห็นส่วนบุคคล (Normative Views) 2) ประสิทธิภาพขององค์การขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถขององค์การในการ

อำนวยความสะดวกเพื่อให้คนสามารถบรรลุความต้องการของตนเองได้และในขณะเดียวกันก็จะส่งผลไปยังองค์การด้วยในที่สุด และ 3) เป็นการกำหนดรูปแบบองค์การในอนาคต

3. แนวความคิดเกี่ยวกับองค์การ โดยเน้นในเรื่องกระบวนการจัดองค์การอย่างละเอียดเพื่อค้นหาตัวจัดและตัวกระตุ้นความคลุ้มเครือของข่าวสาร ตัวการขจัดความคลุ้มเครือของข่าวสาร คือ การเพิ่มความมั่นคงขององค์การ ส่วนตัวการกระตุ้นความคลุ้มเครือของข่าวสาร ได้แก่ ความไม่เป็นสาระ ความเทอะทะ การปล่อยตามยถากรรม การหลอกลวง ความใหญ่โต ความไม่เป็นระเบียบ การลวงและการบ่นว่า โดยการเพิ่มในตัวการดังกล่าวจะทำให้มีผลต่อประสิทธิผลขององค์การ

4. องค์การในฐานะที่เป็นสมรภูมิทางการเมือง แนวความคิดนี้มององค์การในลักษณะที่เป็นสมรภูมิ กล่าวคือองค์การจะประกอบด้วยกลุ่มบุคคลทั้งภายในและภายนอกองค์การซึ่งต่างก็พยายามจะมุ่งเข้าสู่เป้าหมายของตน กลุ่มบุคคลดังกล่าวจะมีการรวมตัวกันเพื่อการเจรจาต่อรองผลประโยชน์ของกลุ่ม

2.1.1 ความหมายของประสิทธิผล

ธนูภูมิ ชาตดี (2554) ได้กล่าวถึงความหมายของคำว่า ประสิทธิผล (Effectiveness) ซึ่งในปัจจุบันมีการศึกษาเรื่องประสิทธิผลกันอย่างแพร่หลายและมีการนิยามความหมายแตกต่างกัน โดยมีการใช้หลักเกณฑ์หลายประการมาประกอบกัน ซึ่งมีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามต่างๆ ดังเช่น อรุณ รักรธรรม (2525) กล่าวว่า ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถขององค์การที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย 4 ประการ คือ 1) ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในองค์การ (Integration) 2) การปรับตัวขององค์การให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม (Adaptability) 3) การปรับตัวขององค์การให้สอดคล้องกับสังคม (Social Relevance) และ 4) ผลผลิตขององค์การ (Productivity) ในส่วนของ ภรณ์ กীরติบุตร (2529) ให้ทัศนะว่า ประสิทธิผลขององค์การ (Organizational Effectiveness) หมายถึง ความมากน้อยของการที่องค์การในฐานะเป็นระบบทางสังคมสามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ได้โดยทรัพยากรและหนทางที่มีอยู่โดยไม่ทำให้ทรัพยากรและหนทางเสียหาย ไม่สร้างความตึงเครียดที่ไม่สมควรแก่สมาชิก มาตรการที่ใช้ในการวัดประสิทธิผลขององค์การตั้งอยู่บนวิธีการและเป้าหมาย โดยจะมีเกณฑ์บ่งชี้ในการวัดประสิทธิผลคือความสามารถในการผลิตขององค์การ ความยืดหยุ่นขององค์การในรูปของความสำเร็จในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงภายในองค์การและความสำเร็จในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดขึ้นนอกองค์การและการปราศจากความกดดันหรือการขัดแย้งอย่างรุนแรงระหว่างกลุ่มย่อยในองค์การ หรือระหว่างหน่วยงานในองค์การ ในส่วนของ สชีอิน (Schein, 1985) มีความเห็นว่าประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง สมรรถนะ (Capacity) ขององค์การในการที่จะอยู่รอด (Survival) การปรับตัว (Adapt) การรักษาสภาพ (Maintain) และการเติบโต (Grow) ไม่ว่าจะองค์การนั้นจะมีหน้าที่ใดที่ต้องการให้ลุล่วง สำหรับของ จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์ (2551) ได้กล่าวว่า นอกจากความสามารถในการบรรลุเป้าหมายอันเป็นความมีประสิทธิภาพโดยทั่วไปแล้วการประเมินประสิทธิผลอาจพิจารณาได้จากคุณภาพของผลผลิตหรือบริการพื้นฐานขององค์การหรือความสามารถในการผลิตสินค้าหรือบริการขององค์การ นั้น ความพร้อมหรือความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงานที่เฉพาะเจาะจงเมื่อถูกขอร้องให้ทำ ผลตอบแทนหรือผลกำไรที่ได้รับจากการผลิตสินค้าและบริการ ดังนั้นกิจกรรมขององค์การที่เป็นเครื่องตัดสินการปฏิบัติงานขององค์การว่ามีประสิทธิผลหรือไม่ จึงประกอบไปด้วยกิจกรรมต่อไปนี้เป็นองค์การได้มาซึ่งทรัพยากรที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงาน การใช้

ปัจจัยนำเข้าอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเทียบกับผลผลิต ความสามารถในการผลิตสินค้าหรือบริการขององค์กร การปฏิบัติงานด้านเทคนิควิชาการและด้านการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ การลงทุนในองค์การ การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์กับพฤติกรรมในองค์การ และการตอบสนองความต้องการและความสนใจใน ส่วน อีทซีโอนี (Etzioni, 1967) ได้ให้ความหมายของ ประสิทธิภาพขององค์การ หมายถึง ขนาดของความสามารถขององค์การในการที่จะสามารถทำงานบรรลุเป้าหมายที่ ได้กำหนดไว้ ส่วนของ สชีอิน (Schein, 1985) ให้ความหมาย ประสิทธิภาพขององค์การ หมายถึง สมรรถนะขององค์การในการที่จะอยู่รอด การปรับตัว การรักษาสภาพและการเติบโต ไม่ว่าองค์การนั้นจะมีหน้าที่ใดต้องการให้ผลของ ประสิทธิภาพขององค์การจะมีขึ้นได้ย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ว่าองค์การสามารถหาประโยชน์จากสภาพแวดล้อมจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดอยู่เบื้องหลังควบคู่กับ ประสิทธิภาพก็คือ ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ซึ่งหมายถึง การมีสมรรถนะสูงสามารถมีระบบการทำงานที่ก่อให้เกิดผลได้สูงโดยได้ผลผลิตที่มีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าของทรัพยากรที่ใช้ไป และสำหรับ แคทและคาลท์ (Katz & Kahn, 1969) กล่าวถึง ประสิทธิภาพขององค์การ หมายถึง สภาวะที่องค์การสามารถเพิ่มผลผลิตโดยที่ตัวป้อนคงที่หรือลดลง หรือมีผลผลิตคงที่โดยที่ตัวป้อนลดลง ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลตอบแทนสูงสุดขององค์การในทุกทิศทางเศรษฐศาสตร์และทางเทคนิค ผลตอบแทน สูงสุด หมายถึง การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับกลุ่มที่ไม่ใช่นักเศรษฐศาสตร์และกลุ่ม นักการเมือง ผลตอบแทนสูงสุด หมายถึง การเพิ่มประสิทธิภาพโดยไม่ต้องเพิ่มประสิทธิภาพ

ปัจจัยพื้นฐานของประสิทธิภาพของกลุ่ม นิติพล ภูตะโชติ (2556) ได้กล่าวว่า กลุ่มจะมี ประสิทธิภาพหรือบรรลุเป้าหมายขึ้นอยู่กับ การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานของกลุ่มจะสามารถ ดำเนินงานของกลุ่ม ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า ปริมาณการผลิตและผลผลิต ซึ่งผลผลิตจะมีคุณภาพดี มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยนำเข้าที่มีคุณภาพด้วย ถ้าปัจจัยนำเข้าดีคุณภาพจะส่งผลให้ ผลผลิตมีคุณภาพต่ำตาม ดังนั้นปัจจัยนำเข้าจึงมีความสำคัญต่อการผลิต ได้แก่

1. งาน (Task) คือ สิ่งที่สมาชิกในกลุ่มต้องปฏิบัติ อาจจะมี ความยากง่ายแตกต่างกัน งานบางชนิดอาจใช้คนที่มีความรู้ความสามารถสูงและใช้เทคนิคต่างๆ ในการปฏิบัติ เป็นงานที่ ยากลำบากต้องใช้ความพยายามสูง มีความซับซ้อนมาก แต่งานบางอย่างอาจมีความไม่ยุ่งยากสามารถ ปฏิบัติให้บรรลุผลได้โดยง่าย ดังนั้นในการทำงานต่างๆ สมาชิกในกลุ่มจะต้องร่วมมือร่วมใจกันใช้ความ พยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้งานของกลุ่มสำเร็จตามที่ต้องการ

2. เป้าหมาย (Goal) รางวัล (Rewards) ทรัพยากร (Resources) ในเรื่องของ เป้าหมายนั้น กลุ่มจะต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนแน่นอน มีความเหมาะสม เป้าหมายควรมีลักษณะที่ ทำทาย กระตุ้นให้เกิดการอยากจะทำให้สำเร็จ เป้าหมายไม่ควรสูงจนเกินไปจนไม่มีใครสามารถทำได้ สำเร็จ ในเรื่องของรางวัลเพื่อจูงใจให้สมาชิกทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ รางวัลจะต้องมีคุณค่า มีมูลค่า เหมาะสมกับความเหนื่อยยากในการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้รับเกิดความภาคภูมิใจในรางวัลเหล่านั้น ส่วน เรื่องทรัพยากร กลุ่มควรมีทรัพยากรที่เพียงพอ ทั้งทรัพยากรด้านบุคคลหรือทรัพยากรด้านการผลิต และทรัพยากรดังกล่าวจะต้องมีคุณภาพ จึงจะทำให้สามารถสร้างผลผลิตที่มีประสิทธิภาพขึ้นมาได้

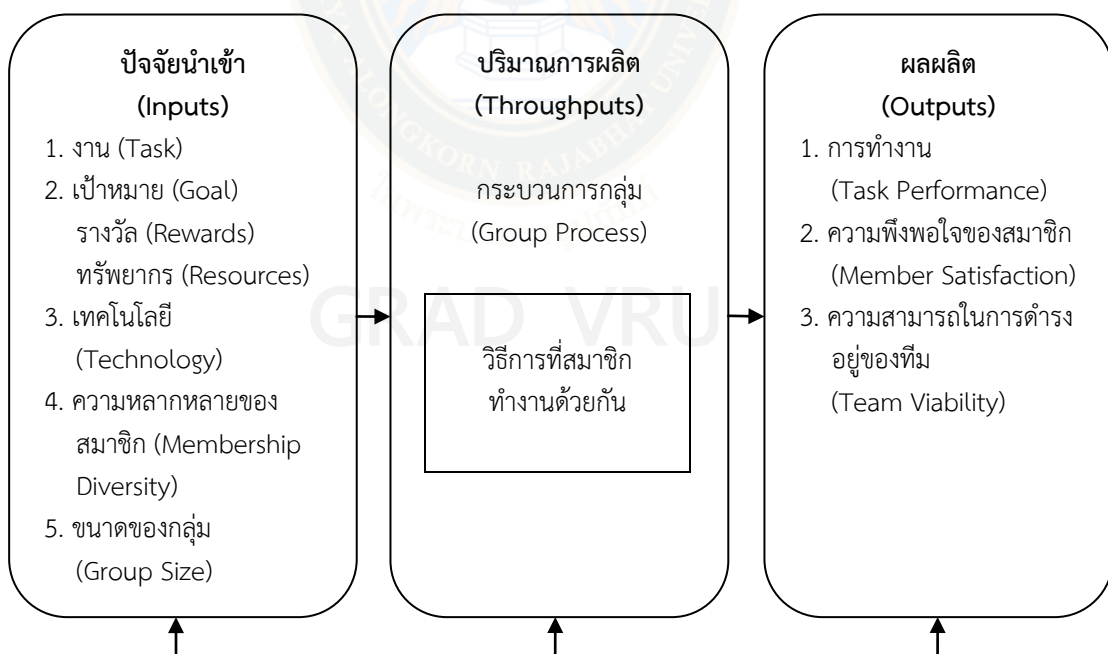
3. เทคโนโลยี (Technology) คือ เครื่องมือหรือกลไกที่ช่วยให้งานสำเร็จ งานบาง ชนิดจะต้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยจึงจะสามารถผลิตสินค้าหรือผลงานต่างๆ ออกมาให้มีคุณภาพสูงได้ เพราะธุรกิจในปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูงมาก ผู้ที่มีความสามารถเท่านั้นจึงจะอยู่รอดในธุรกิจได้

ดังนั้นเทคโนโลยีที่ทางกลุ่มนำมาใช้ก็จะเป็นสิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้ผลผลิตของกลุ่มมีคุณภาพดีเป็นที่ต้องการของลูกค้า

4. ความหลากหลายของสมาชิก (Membership Diversity) กลุ่มต่างๆ จะมีความหลากหลายของบรรดาสมาชิก เพราะอาจจะมีแตกต่างกันหลายด้าน เช่น เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ ทักษะความชำนาญ ความขยัน ความรับผิดชอบในการทำงาน สมาชิกของกลุ่มมีบทบาทที่สำคัญมากต่อความสำเร็จของงานในกลุ่ม ดังนั้นสมาชิกจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะความชำนาญ และมีความรับผิดชอบในหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ จึงจะสามารถขับเคลื่อนให้งานขององค์กรบรรลุเป้าหมายตามที่องค์กรได้กำหนดเอาไว้

5. ขนาดของกลุ่ม (Group Size) ขนาดของกลุ่มมีผลต่อความสำเร็จในการทำงาน กลุ่มที่เล็กเกินไปอาจไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจต่างๆ ให้สำเร็จได้ทันเวลา ส่วนกลุ่มที่ใหญ่เกินไปไม่มีสมาชิกในกลุ่มหลายคน อาจทำให้เกิดปัญหาหลายอย่าง เช่น ความขัดแย้ง ความเห็นไม่ตรงกัน จะทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานร่วมกัน ดังนั้นขนาดของกลุ่มที่มีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่สามารถบรรลุผลได้ควรมีสมาชิกอยู่ระหว่าง 5-7 คน หากกลุ่มมีขนาดเล็กหรือใหญ่เกินไปนี้อาจจะมีปัญหาในการปฏิบัติงานและอาจเกิดผลเสียต่อการดำเนินงานขององค์กรมากกว่า

การแสดงถึงกระบวนการของกลุ่มงานที่เป็นระบบเปิด

ภาพที่ 2.1 แสดงกลุ่มงานที่เป็นระบบเปิด

ที่มา: นิติพล ภูตะโชติ (2556)

2.1.2 ขอบเขตของประสิทธิผล

องค์ประกอบสำคัญที่กำหนดขอบเขตของประสิทธิผล มี 2 ประการ คือ 1) ทฤษฎีองค์การ ลักษณะของทฤษฎีองค์การจะเป็นตัวกำหนดโครงสร้างของประสิทธิผลขององค์การอย่างกว้างๆ เช่น จะเน้นในเรื่องการแลกเปลี่ยนระหว่างองค์การและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นขอบเขตที่จะชี้ประสิทธิผลจะต้องปรากฏคุณลักษณะของการแลกเปลี่ยนดังกล่าว หรือตามแนวทางในด้านเป้าหมายก็จะเน้นเป้าหมายที่กำหนดไว้ในฐานะที่เป็นตัวชี้ประสิทธิผล เป็นต้น และ 2) คุณค่าหรือความพอใจ คุณค่าหรือความพอใจของผู้ประเมินจะเป็นตัวกำหนดว่าตัวชี้ประสิทธิผลตัวใดจะถูกเลือก เช่น เจ้าของอาจกำหนดว่าผลตอบแทนจากการลงทุนร้อยละ 10 เป็นตัวชี้ประสิทธิผลขององค์การ ซึ่งจะเห็นว่าตัวชี้ดังกล่าวแสดงถึงคุณค่าและความพอใจของผู้ทำการประเมิน แสดงได้ตามตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงแนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิผลขององค์การ

ผู้ศึกษา	แนวความคิด
Argyris (1970)	1. การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายนอก
Bennis (1969)	2. การควบคุมสภาพแวดล้อมภายใน 3. บรรลุวัตถุประสงค์ 1. การปรับตัว 2. ความร่วมมือ 3. ความกระปรี้กระเปร่า 4. ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
Child (1974, 1975)	1. ผลกำไร 2. ความเจริญเติบโต
Duncan (1973)	1. ปรับตัว 2. เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน 3. บรรลุเป้าหมาย
Dubin (1976)	1. การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ 2. ความเป็นประโยชน์ของผลผลิตต่อสาธารณะ
Etzioni (1960)	1. การมุ่งสภาพแวดล้อม 2. การจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสมที่สุด 3. การบรรลุเป้าหมาย
Friedlander & Pickle (1968)	1. ความสามารถในการทำกำไร 2. ความพอใจของพนักงาน 3. การมีส่วนช่วยเหลือสังคมและชุมชน
Tannenbaum (1968)	ประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเมือง
Katz & Kahn (1966)	1. ตัวแปรสอดแทรก: ความซื่อสัตย์ ความขัดแย้ง แรงกดดัน ทัศนคติและแรงจูงใจ 2. ตัวแปรผลลัพธ์: ปริมาณ (เช่น ยอดขาย) ค่าใช้จ่าย คุณภาพ เงินเดือน
Mahoney & Weitzel (1969)	1. แบบจำลองธุรกิจทั่วไป: ความเชื่อถือได้ ผลผลิต การวางแผน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 2. แบบจำลอง R & D: ความเชื่อถือ ร่วมมือร่วมใจพัฒนา
Mott (1972)	1. การปรับตัว 2. ความยืดหยุ่น 3. ผลผลิต
Price (1969)	1. ผลผลิต 2. ขวัญ 3. การปรับตัว

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ผู้ศึกษา	แนวความคิด
Seashore & Yuchtman (1967) Yuchtman & Seashore (1967) Simpson & Gulley (1962)	การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่ได้มาอย่างเหมาะสมที่สุด การอยู่ในตำแหน่งที่สามารถต่อรองกับสิ่งแวดล้อมได้ดีที่สุด 1. การบรรลุเป้าหมาย 2. การปรับตัวให้เข้ากับแรงกดดันทั้งภายในและภายนอก
Weick (1977)	1. การพูดไร้สาระ 2. ความงุ่มง่าม 3. การเป็นไปตามยถากรรม 4. ลางสังหรณ์ 5. การหลอกลวง 6. ความใหญ่โต 7. ความยุ่งยাম 8. การถเลเถล

ที่มา: Edward, G.C. (1980)

จากตารางที่ 2.1 พบว่า เกณฑ์ซึ่งใช้ในการวัดประสิทธิผลขององค์การเรียงจากมากไปหาน้อย มีดังนี้ 1) การปรับตัวขององค์การให้เข้ากับสภาพแวดล้อม หมายถึงการปรับตัวในเรื่องของผลผลิต การได้มาของตัวป้อนการผลิต ตลอดจนการปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของสภาพแวดล้อม และ 2) การปรับตัวภายในขององค์การ ได้แก่ การปราศจากแรงเครียดภายในขององค์การ ความพอใจของพนักงาน และความยืดหยุ่น

2.1.3 แนวทางการประเมินประสิทธิผลขององค์การ

การวัดประสิทธิผลขององค์การ แบ่งแบบกว้างๆ มี 3 แนวทาง ดังนี้

1. การประเมินประสิทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เป็นการวิเคราะห์ประสิทธิผล

ขององค์การ โดยใช้แบบจำลองเป้าหมาย ซึ่งผู้ทำการศึกษาวิจัยประสิทธิผลขององค์การได้ใช้แนวทางที่น่าสนใจ ได้แก่

1.1 ประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง ความมากน้อยที่องค์การสามารถบรรลุถึง

เป้าหมายได้ โดยใช้ทรัพยากรและวิธีการที่มีอยู่และไม่ทำให้ทรัพยากรหรือวิธีการต้องเสียหาย

ตลอดจนจะต้องไม่สร้างความตึงเครียดที่ไม่สมควรแก่สมาชิก โดยมี จีออร์โกเปารอสและแทนเนนแบม (Georgopoulos & Tannenbaum, 1975) ได้กล่าวว่า การวัดประสิทธิผลขององค์การ ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้ 1) ความสามารถในการผลิต 2) ความยืดหยุ่นขององค์การในรูปของความสำเร็จในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกขององค์การ และ 3) ความปราศจากความตึงเครียดหรือการขัดแย้งกันอย่างรุนแรงระหว่างกลุ่มย่อยในองค์การหรือระหว่างหน่วยงานในองค์การ โดยเกณฑ์ทั้ง 3 ประการ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเป้าหมายขององค์การ

1.2 ประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง ความสามารถในการบรรลุถึงเป้าหมาย

โดย ไพร์ช (Price, 1968) ได้ทำการศึกษาโดยการสำรวจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมขององค์การที่ได้รับการตีพิมพ์มาแล้ว จำนวน 50 เรื่อง การศึกษาวิจัยครอบคลุมองค์การเกือบทุกประเภท โดยมุ่งเสนอเกณฑ์ที่จะใช้ประเมินประสิทธิผลขององค์การ ผลการวิเคราะห์ทำให้ได้พบตัวแปรแทรกซ้อน

ซึ่งมีผลกระทบที่สำคัญต่อประสิทธิผลขององค์การ โดยตัวแปรแทรกซ้อน ได้แก่ 1) ความสามารถในการผลิต หมายถึงอัตราส่วนของผลผลิตต่อปัจจัยที่ใช้ 2) การยินยอมปฏิบัติตาม หมายถึงความมากน้อยในการที่สมาชิกขององค์การยอมรับบรรทัดฐานขององค์การ 3) ขวัญ หมายถึงความมากน้อยที่แรงจูงใจของสมาชิกแต่ละคนได้รับการตอบสนอง 4) ความสามารถในการปรับตัว หมายถึงความมากน้อยในการที่องค์การสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง และ 5) ความเป็นปึกแผ่น หมายถึงความมากน้อยของการตัดสินใจที่ยอมรับในสภาพแวดล้อม อันจะเป็นเครื่องตัดสินความอยู่รอดในระยะยาวขององค์การ

อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการผลิตมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดที่สุดกับความ

มีประสิทธิผลขององค์การและตัวแปรซึ่งสัมพันธ์กันกับประสิทธิผลก็คือการยอมรับระบบการตัดสินใจว่าถูกต้องตามทำนองคลองธรรม องค์การมีความเป็นอิสระและมีการติดต่อสื่อสารกันสูงในการใช้ Goal Model ในการประเมินประสิทธิผลขององค์การมีข้อบกพร่อง สรุปได้ดังนี้ 1) การวัดประสิทธิผลขององค์การ โดยวัดจากการบรรลุเป้าหมาย ใช้ได้ง่ายกรณีที่องค์การมีเป้าหมายจำกัดและเป็นรูปธรรม แต่ในกรณีเป้าหมายมีลักษณะต่อเนื่องจะวัดได้ยากและถ้ายิ่งผลผลิตขององค์การมีใช้วัดที่ จะวัดได้อย่างถูกต้อง การวัดจะทำได้ยากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การวัดเฉพาะผลซึ่งสามารถวัดได้นั้นจะเป็นอันตรายต่อการทำงานขององค์การ เพราะองค์การจะมุ่งผลิตผลงานเฉพาะในส่วนที่วัดได้เท่านั้น ส่วนงานอื่นๆ ซึ่งวัดผลไม่ได้ แต่อาจมีความสำคัญและจำเป็นต่อองค์การ อาจถูกละเลยหรือได้รับความสนใจลดลงได้ 2) การวัดประสิทธิผลขององค์การ โดยวัดจากการบรรลุเป้าหมาย จะทำได้ง่ายยิ่งขึ้นเมื่อองค์การมีเป้าหมายเดียว แต่โดยปกติแล้วองค์การจะมีหลายเป้าหมาย ซึ่งทำให้วัดได้ยาก เพราะการที่จะกำหนดให้ชัดเจนว่าเป้าหมายใดสำคัญกว่าเป้าหมายอื่นมากน้อยเพียงใดเป็นสิ่งที่ยาก จึงทำให้ยากต่อการประเมินผลที่ได้รับนั้นว่ามีประสิทธิผลหรือไม่ และ 3) เป้าหมายบางเป้าหมายขององค์การ เป็นเป้าหมายอุดมคติหรือเป้าหมายในฝัน ซึ่งยากในการกำหนดเวลาที่จะบรรลุได้ ดังนั้นการประเมินประสิทธิผลขององค์การ โดยพิจารณาถึงการบรรลุเป้าหมายเพียงอย่างเดียวแล้ว จะเห็นว่าองค์การส่วนใหญ่ไม่มีประสิทธิผลซึ่งการวิเคราะห์ดังกล่าวอาจไม่ตรงกับความเป็นจริง

2. การประเมินประสิทธิผลในแง่ของระบบทรัพยากร เนื่องจากการประเมิน

ประสิทธิผลในแง่ของเป้าหมายมีจุดอ่อนและข้อบกพร่องดังกล่าว จึงมีการนำความคิดที่จะประเมินประสิทธิผลในแง่ของระบบทรัพยากร โดยมีความคิดว่าองค์การเป็นระบบสังคมที่มีชีวิตซึ่งมีชื่อเรียกร่องหรือความต้องการบางอย่างในเวลาเดียวกัน องค์การจะต้องตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์บางอย่างเพื่อให้สามารถอยู่รอดและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป ประสิทธิผลขององค์การในแง่ของตำแหน่งหรือสถานะในการต่อรองขององค์การ ซึ่งหมายถึงความสามารถขององค์การในการได้มาซึ่งทรัพยากรที่หายากและมีค่าจากสภาพแวดล้อม และเห็นว่าเป้าหมายขององค์การเป็นหนทางหรือกลยุทธ์ในการที่จะปรับสภาพขององค์การให้อยู่ในตำแหน่งที่ต่อรองกับสภาพแวดล้อมได้ดีขึ้น ดังนั้นเป้าหมายจึงมีเชิงเกณฑ์ที่จะใช้วัดประสิทธิผลขององค์การ แต่จะต้องวัดโดยการเปรียบเทียบกันระหว่างองค์การว่าองค์การใดได้รับทรัพยากรจากสภาพแวดล้อมมากกว่ากัน เกณฑ์ที่จะช่วยวัดความแตกต่างในด้านทรัพยากร มีดังนี้

2.1 ความคล่องตัว หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นทรัพยากรอื่นได้

2.2 เสถียรภาพ หมายถึง ความมั่นคง ความสามารถในการเก็บไว้โดยไม่เสื่อมค่า

2.3 ความไม่เหมาะสม หมายถึง ความมากหรือน้อยของความเหมาะสมของทรัพยากร องค์การที่มีประสิทธิผลเป็นองค์การที่สามารถเตรียมพร้อมที่จะรับสภาพการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับทรัพยากรเพื่อรักษาไว้ซึ่งความสามารถในการต่อรองเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรที่มีความเหมาะสมต่อไป

2.4 ความเป็นสากล หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ได้กับทุกองค์การ ทรัพยากรมีความเหมาะสมเป็นสากลสำหรับทุกองค์การ เช่น คน สิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน เทคโนโลยีสำหรับปฏิบัติกิจกรรม และทรัพยากรที่แลกเปลี่ยนได้ง่าย เช่น เงิน สำหรับทรัพยากรที่ไม่เป็นสากล หมายถึง ทรัพยากรที่ไม่มีการแข่งขันกัน การแย่งชิงกันมีน้อย เนื่องจากไม่เหมาะสมกับองค์การหลายองค์การหรืออาจหาได้อย่างพอเพียง โดยการแลกเปลี่ยนกันเองระหว่างองค์การ

2.5 ทรัพยากรทดแทน หมายถึง ความสามารถในการใช้ทรัพยากรเพียงเท่าที่หน่วยงานมีอยู่ให้เป็นประโยชน์แทนการเสาะหาทรัพยากรซึ่งหาได้ยากถ้านำมาใช้เช่นเดียวกับคู่แข่ง อย่างไรก็ตาม แนวความคิดในการประเมินประสิทธิผล ในแง่ของระบบทรัพยากรก็ไม่แตกต่างไปจากแนวความคิดในแง่ของเป้าหมายมากเท่าใด เนื่องจากเป้าหมายประการหนึ่งขององค์การก็คือการสรรหาทรัพยากรจากสภาพแวดล้อมนั่นเอง การประเมินประสิทธิผลในแง่ของระบบทรัพยากรเป็นเพียงการขยายความของเป้าหมายโดยมองว่ามีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมนั่นเอง

3. การประเมินประสิทธิผลโดยใช้หลายเกณฑ์ เป็นวิธีการซึ่งได้รับการยอมรับกันอย่างกว้างขวางทั้งในทางวิชาการและปฏิบัติ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ตารางที่ 2.2 แสดงแนวความคิดเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน

ผู้ศึกษา	เกณฑ์การประเมิน
Georgopoulos & Tannenbaum (1975)	1. ความสามารถในการผลิต 2. ความยืดหยุ่น
Bennis (1962)	3. การปราศจากความตึงเครียดในองค์การ
Caplow (1966)	1. ความสามารถในการปรับตัว 2. ความรู้สึกมีเอกลักษณ์ 3. ความสามารถในการทดสอบความจริง
Katz & Kahn (1966)	1. ความมั่นคง 2. การผสมผสาน 3. ความเต็มใจ/สมัครใจ 4. ความสัมฤทธิ์ผล
Friedlander & Pickle (1968)	1. ความเจริญเติบโต 2. การเก็บรักษา 3. การอยู่รอด 4. ความสามารถในการควบคุมสภาพแวดล้อม
Mahoney & Weitzel (1969)	1. ความสามารถในการสร้างผลกำไร 2. ความพึงพอใจของพนักงาน 3. คุณค่าต่อสังคม
	1. ความสามารถในการผลิตและประสิทธิภาพ 2. ลักษณะขององค์การ: บรรยากาศขององค์การ รูปแบบผู้นำ สมรรถนะขององค์การในการปฏิบัติงาน 3. พฤติกรรมในการผลิต: ความร่วมมือร่วมใจ 4. การพัฒนา การปฏิบัติงานที่เชื่อถือได้

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ผู้ศึกษา	เกณฑ์การประเมิน
Schein (1970)	1. การติดต่อสื่อสารแบบเปิด 2. ความยืดหยุ่น
Mott (1972)	3. การสร้างสรรค์ 4. ความผูกพันด้านจิตใจ
Duncan (1973)	1. ความสามารถในการผลิต 2. ความยืดหยุ่น
Gibson และคนอื่นๆ (1973)	3. ความสามารถในการปรับตัว
Richard M. Steers (1977)	1. การบรรลุถึงเป้าหมาย 2. การผสมผสาน 3. การปรับตัว ระยะสั้น: 1. ความสามารถในการผลิต 2. ประสิทธิภาพ 3. ความพึงพอใจ ระยะกลาง: 1. ความสามารถในการปรับตัว 2. การพัฒนา ระยะยาว: การอยู่รอด
	1. ลักษณะขององค์กร: โครงสร้าง เทคโนโลยี
	2. ลักษณะของสภาพแวดล้อม: สภาพแวดล้อมภายใน (บรรยากาศขององค์กร) และสภาพแวดล้อมภายนอก
	3. ลักษณะของคนในองค์กร: ความผูกพันต่อองค์กรใน การปฏิบัติงาน
	4. นโยบายการบริหารและการปฏิบัติ: กำหนดเป้าหมาย ที่แน่นอน การจัดหาและใช้ทรัพยากร สภาพแวดล้อม ในการปฏิบัติงาน กระบวนการติดต่อสื่อสาร ภาวะผู้นำ และการตัดสินใจ การปรับตัวขององค์กร และการริเริ่ม สิ่งใหม่ๆ

ที่มา: Steers, R.M. (1977)

2.1.4 ปัจจัยการดำเนินงานมุ่งสู่ประสิทธิผลในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นที่ทราบกันดีว่าปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น ไม่ได้เป็นปัญหาเฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น ในเกือบทุกประเทศทั่วโลกย่อมมีปัญหเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีสภาพปัญหาแตกต่างกันไป บางประเทศมีสถานการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดที่รุนแรง ส่วนบางประเทศกลับมีสถานการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดที่เบาบาง แต่สำหรับประเทศไทยแล้วปัญหเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านยาเสพติดยังคงมีอยู่อย่างค่อนข้างรุนแรงและอย่างต่อเนื่อง ซึ่งยิ่งนับวันสถานการณ์ของยาเสพติดก็จะยิ่งรุนแรงขึ้นไปอีก อันเกิดจากปัจจัยประกอบกันหลายอย่างส่งผลให้สถานการณ์ของยาเสพติดยังคงมีความรุนแรงอยู่ ไม่ว่าจะเป็นเพราะปัจจัยทั้งด้านภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยในการผลิต ประกอบกับปัจจัยการขนส่ง หรือการสำเียงยาเสพติดที่ความข้างสะดวก รวดเร็ว และประกอบกับความต้องการใช้ยาเสพติดของกลุ่มผู้เสพต่างๆ ในประเทศก็มีเพิ่มมากขึ้น

รัฐบาลทุกรัฐบาลที่ผ่านมาได้นำเอาปัญหาด้านยาเสพติดบรรจุเป็นวาระเร่งด่วนที่
จะต้องดำเนินการป้องกันแก้ไขและปราบปรามอย่างจริงจัง ซึ่งสามารถกล่าวถึงปัจจัยในการ
ดำเนินงานเพื่อมุ่งสู่ประสิทธิผลในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 5 ประการสำคัญ ได้แก่

1. ปัจจัยด้านงานการข่าวหรือข่าวกรองเกี่ยวกับยาเสพติด ประกอบด้วย

1.1 การสืบสวนหาข่าวความเคลื่อนไหวของผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

เพื่อนำมาปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน มีการข่าวที่ถูกต้อง ทันสมัยและรวดเร็ว ซึ่งจะเป็นสิ่งชี้้นำการ
แก้ไขปัญหาคือข้อมูลสำคัญที่จะปรับปรุง คือ ข้อมูลผู้ค้า ข้อมูลผู้เสพ ข้อมูลกลุ่มเสี่ยง ข้อมูลพื้นที่ ข้อมูล
ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอื่น ข้อมูลผลการดำเนินงานโดยจะใช้ระบบคอมพิวเตอร์เป็นส่วนจัดการข้อมูล
ให้เชื่อมโยงกัน จัดตั้งห้องปฏิบัติการหรือห้อง War Room ในทุกระดับ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค
และจังหวัด มีการแสดงผลการดำเนินงานต่างๆ ในระบบแผนที่ภูมิศาสตร์ /GIS ตามหลักการจัดระบบ
จัดการข้อมูลสมัยใหม่

1.2 การ

ปรับปรุงพัฒนาบทบาท พฤติกรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ การประกาศเรื่อง
ยาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติต้องการแสดงให้เห็นว่าการแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่สามารถแก้ไขได้ด้วย
การปฏิบัติตามปกติ ต้องมีการมอบหมายปรับกำลัง ปรับบทบาทเจ้าหน้าที่ให้พร้อมทุ่มเทอย่างเต็มที่
โดยจะมีการมอบหมายหน้าที่หลักและหน้าที่รองของการเป็นเจ้าภาพ มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการ ด้าน
ยาเสพติดในทุกระดับ มีเจ้าหน้าที่จากหน่วยต่างๆ เพื่อมาปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ มีการคัดเลือก คัดสรร
เจ้าหน้าที่ที่มีคุณภาพมาปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดการรวมศูนย์บูรณาการกำลังการปฏิบัติงานที่สำคัญ
การควบคุมพฤติกรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้แสวงประโยชน์ต่อยาเสพติดทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ซึ่งจะ
มีการลงโทษอย่างเด็ดขาด ทำให้ประชาชนไว้วางใจและเชื่อมั่นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

1.3 การ

ปรับปรุงและพัฒนากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ เพื่อให้การ
ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และภาคส่วนต่างๆ มีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดขั้นตอนการดำเนินงาน จะต้อง
มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายหลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพยาเสพติด ที่ให้นำ
ผู้เสพเข้าระบบบังคับบำบัดจะต้องปรับแก้ เพื่อให้เกิดความ คล่องตัว และลดขั้นตอน ในส่วนของ
พระราชบัญญัติมาตรการ ป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ที่จะใช้ในการยึดหรือ
อายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดจะต้องปรับปรุงในด้านระเบียบ และระยะเวลาเพื่อให้เป็นเครื่องมือของ
เจ้าหน้าที่มากยิ่งขึ้น อีก รวมทั้งจะพิจารณาเพิ่มบทบาทอำนาจให้กับชุมชนในการเฝ้าระวังและแก้ไข
ปัญหายาเสพติดได้โดยถูกต้อง

1.4 การ

ปรับปรุงและปรับเปลี่ยน ทักษะคติของสังคมและชุมชน ในการมีส่วนร่วม
แก้ไขปัญหายาเสพติด ให้ประชาชนทั้งประเทศรู้ว่ายาเสพติดไม่ใช่เรื่องของฝ่ายรัฐแต่เพียงอย่างเดียว
แต่เป็นเรื่องของประชาชนทั้งประเทศที่ต้องร่วมกันเป็นเจ้าของปัญหา ร่วมกันแก้ไขสังคมมีการปรับ
ทัศนคติต่อผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่ยุติพฤติกรรมแล้ว ด้วยการให้อภัย ให้การยอมรับ เปิดโอกาสให้
ปรับปรุงตัว มีอาชีพการงานรองรับในหน่วยงานต่างๆ สามารถกลับสู่สังคมได้อย่างปกติ

2. ปัจจัยด้านการประสานงานหรือการปฏิบัติงานหรือการเชื่อมโยงเครือข่าย

ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ประกอบด้วย

2.1 การ

ปรับปรุง ระบบอำนวยการและบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์พลัง
แผ่นดินเพื่อเอาชนะยาเสพติด ทุกระดับทั่วประเทศ ทั้งระดับส่วนกลาง ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด

ระดับอำเภอ ระดับตำบล และระดับ หมู่บ้าน/ชุมชน โดยการ 1) จัดตั้งศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ เป็นกลไกอำนวยการนำการแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับชาติ เพื่อให้เกิดเอกภาพในการบริหารจัดการและสั่งการจากระดับชาติถึงระดับต่างๆ และจัดตั้งสำนักงานอำนวยการกลางฯ โดยสนธิกำลังจากหน่วยที่เกี่ยวข้องมา ร่วมกันปฏิบัติงานในฐานะฝ่ายอำนวยการของประเทศ 2) ยกระดับงานข้อมูลข่าวสารในทุกกระดับ เพื่อเป็นเครื่องมือนำการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามการดำเนินงานโดยใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการปฏิบัติงานทุกระดับ ซึ่งในระยะแรกของปฏิบัติการ นั้นให้ทุกหน่วยได้เร่งรวบรวมข้อมูลปัญหายาเสพติดตามแนวทางต่างๆ เพื่อประเมินสถานะยาเสพติดในระดับพื้นที่อย่างถูกต้อง มีคุณภาพ ได้รับการตรวจสอบจากหลายฐานข้อมูล ข่าวสาร ทั้งนี้ให้การรวบรวมข้อมูลเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดช่วงการปฏิบัติของแผน 3) พัฒนาระบบการจัดการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระบบแผนงาน ระบบติดตามและรายงาน ระบบงบประมาณแบบบูรณาการ เพื่อให้รองรับแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด 4) จัดระบบด้านกำลังพลปฏิบัติงานด้านยาเสพติดทุกหน่วย ให้สามารถรองรับการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดที่เป็นวาระแห่งชาติ โดยคัดเลือกกำลังพลที่มีคุณภาพ ซื่อสัตย์ และขึ้นทะเบียนกำลังพล เพื่อควบคุมทางยุทธการตามแผนให้เกิดเอกภาพในการปฏิบัติงาน รวมทั้งมีระบบสร้างขวัญกำลังใจ แก่เจ้าหน้าที่ เพื่อให้การขับเคลื่อนงานด้านยาเสพติดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และ 5) จัดตั้งคณะติดตามนิเทศเพื่อ คอยดูแล กำกับติดตามการดำเนินงานในนามของศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ

2.2 พัฒนาการบริหารจัดการแก้ไขปัญหายาในพื้นที่ โดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งของการแก้ไขปัญหายา ให้หน่วยงานในพื้นที่เป็นผู้วางแผน กำหนดเป้าหมายตามสภาพปัญหา ระดมสรรพกำลัง และทรัพยากรเพื่อลดปัญหายาเสพติดให้ได้ผล และส่วนกลางเป็นผู้สนับสนุนในด้านอื่นๆ

2.3 พื้นที่เป้าหมายที่มีระดับปัญหามากเป็นพิเศษ เกินกว่าศักยภาพในพื้นที่ตามลำพังจะแก้ไขปัญหายาได้ จัดตั้งกลไกบริหารจัดการเป็นการเฉพาะภารกิจ ได้แก่ พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคเหนือตอนบน พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พื้นที่กรุงเทพมหานครและจังหวัดปริมณฑล รวมทั้งพื้นที่อื่นๆ โดย 1) ลดปัญหาการค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีสัดส่วนของปัญหามากที่สุดของประเทศ โดยกำหนดเป้าหมายดำเนินงาน อย่างชัดเจน บูรณาการทุกมาตรการและเสริมสร้างความเข้มแข็งของพลังแผ่นดิน เพื่อให้เกิดเป็นกระบวนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างครบวงจร นำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาในระบบที่เหมาะสม ติดตามช่วยเหลือดูแลภายหลังผ่านการบำบัดรักษาให้มีอาชีพ มีงานทำ จัดชุดปฏิบัติการเพื่อกดดันปราบปรามจับกุมนักค้ายาเสพติดและแหล่งมั่วสุ่มที่เป็นปัจจัยเอื้อให้เกิดการกระทำความผิด และ 2) ลดปัญหาการค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการก่อความไม่สงบในพื้นที่ โดยจัดทำแผนบูรณาการแก้ไขอย่างครบวงจร บูรณาการงานยาเสพติดควบคู่กับงานยุทธศาสตร์มวลชน การแก้ไขปัญหาคความมั่นคง และปัญหาพื้นฐาน เพื่อนำไปสู่การสร้าง ความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน นำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาในระบบที่เหมาะสม ติดตามช่วยเหลือ ดูแลภายหลังผ่านการบำบัดรักษาให้มีอาชีพ มีงานทำ พัฒนาระบบงานการข่าว งานปราบปรามและมาตรการทางกฎหมายให้เชื่อมโยงระหว่างกัน สามารถนำไปสู่การปราบปรามจับกุมเครือข่ายและนักค้ายาเสพติด สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน สถาบันทางศาสนา ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและการบำบัดรักษาในพื้นที่

2.4 ประสานงานหรือประสาน ความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นการแสวงความร่วมมือกับต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อร่วมกันปราบปรามการผลิตและค้ายาเสพติด มิให้ปัญหาเสพติดเป็นภัยของแต่ละประเทศ โดยจะเร่งรัดในด้านความร่วมมือในทุกด้าน ทั้งในด้านการข่าว การปราบปราม การปฏิบัติการร่วม รวมทั้งใช้นโยบายเชิงรุก ในการพัฒนาพื้นที่ชายแดนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เพื่อให้มีความเป็นอยู่อย่างสันติ

3. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีหรืออุปกรณ์หรือเครื่องมือเครื่องใช้สมัยใหม่และทันสมัย

เทคโนโลยีหรือเทคนิควิทยานั้น มีความหมายที่ค่อนข้างกว้าง โดยทั่วไปหมายถึง การนำความรู้ทางธรรมชาติวิทยาและต่อเนื่องมาถึงวิทยาศาสตร์มาเป็นวิธีการปฏิบัติและประยุกต์ใช้ เพื่อช่วยในการทำงานหรือแก้ปัญหาต่างๆ อันก่อให้เกิดวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร แม้กระทั่งองค์ความรู้นามธรรม เช่น ระบบหรือกระบวนการต่างๆ เพื่อให้การดำรงชีวิตของมนุษย์ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้นเทคโนโลยีก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมและในพื้นที่ที่มีเทคโนโลยีเข้าไปเกี่ยวข้องในหลายรูปแบบ ในการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดก็เช่นเดียวกันที่จำเป็นต้องมีการใช้อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้สมัยใหม่และทันสมัย เพื่อให้ประสิทธิผลในการดำเนินงานด้านยาเสพติด บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งหมายถึงอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ เช่น เครื่องตรวจเอกซเรย์ยานพาหนะที่ต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติด อุปกรณ์ตรวจยาเสพติดชนิดต่างๆ น้ำยาเคมีที่ใช้พิสูจน์สารเสพติด เป็นต้น จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อก้าวให้ทันกับเทคโนโลยีในการผลิตยาเสพติดที่เปลี่ยนแปลงไป

4. ปัจจัยด้านการควบคุมและสกัดกั้นเส้นทางลำเลียงขนส่งยาเสพติด ประกอบด้วย

4.1 วางแนวทางสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนทุกด้านที่ปรากฏ ว่ามีการลักลอบนำเข้ายาเสพติด โดยจัดทำแผนบูรณาการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนในทุกภาค เพื่อบูรณาการการดำเนินงานกับทุกหน่วยที่เกี่ยวข้อง

4.2 เพิ่มประสิทธิภาพการสกัดกั้นยาเสพติดแนวชายแดน โดย 1) การพัฒนาความเข้มแข็งระดับการบูรณาการศูนย์อำนวยการประสานงานสกัดกั้นและแก้ไขปัญหาเสพติดชายแดนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและสามารถประสานงานกับทุกหน่วยอย่างเป็นเอกภาพ 2) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของกำลังปฏิบัติการในแผนทุกหน่วยให้มีขีดความสามารถและความพร้อมในการปฏิบัติงาน 3) ทำลายโครงสร้างอิทธิพลและผลประโยชน์ในพื้นที่ รวมทั้งโครงสร้างการค้าและแพร่ระบาดยาเสพติดในพื้นที่ชายแดน 4) เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนตามแนวชายแดน เสริมสร้างกองกำลังภาคประชาชนเฝ้าระวังยาเสพติดในพื้นที่ร่วมกับภาครัฐ และ 5) พัฒนาหมู่บ้านตามแนวชายแดนตามแนวทางของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อแก้ไขปัญหาพื้นฐานอย่างยั่งยืน

4.3 เพิ่มประสิทธิภาพการสกัดกั้นยาเสพติดในพื้นที่ด่านถาวรทั่วประเทศ โดย

1) ในพื้นที่ท่าอากาศยานนานาชาติทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และท่าอากาศยานนานาชาติอื่นๆ เพิ่มประสิทธิภาพของชุดปฏิบัติการในพื้นที่ เครื่องมืออุปกรณ์ ระบบข้อมูลการประสานงาน ฯลฯ และ 2) ในพื้นที่ด่านพรมแดนตามแนวชายแดนทั่วประเทศ จัดกำลังปฏิบัติงานแบบสนธิกำลังพัฒนาประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน เครื่องมืออุปกรณ์ ระบบข้อมูล ฯลฯ

4.4 เร่งพัฒนาประสิทธิภาพจุดตรวจ ตามเส้นทาง ทั้งเส้นทางหลัก/เส้นทางรอง เป็นเครือข่ายการสกัดกั้นทั่วประเทศ โดยพัฒนาเครื่องมือ และอุปกรณ์ให้กับจุดตรวจ จัดกำลังเจ้าหน้าที่ประจำให้เพียงพอ พัฒนาความพร้อมให้กับจุดตรวจ จัดระบบจุดตรวจให้เชื่อมโยงสัมพันธ์กันทั่วประเทศและวางระบบอำนาจการสกัดกั้นจุดตรวจเส้นทางทั้งในระดับประเทศและระดับภาค

4.5 ดูแลและทำลายยาเสพติดให้โทษของกลาง มิให้รั่วไหลกลับคืนสู่สังคม และการตรวจสอบติดตามการใช้วัตถุเสพติดทางการแพทย์มิให้มีการรั่วไหลไปใช้นอกวัตถุประสงค์

5. ปัจจัยด้านการทำลายแหล่งผลิตยาเสพติด

5.1 ดำเนินการด้านการข่าวยาเสพติดอย่างจริงจัง ใช้งานด้านการข่าวชั้นนำปราบปรามในทุกระดับ โดย 1) เร่งจัดตั้งและพัฒนาศูนย์ข่าวกรองยาเสพติดของประเทศ บูรณาการประสานงานการข่าวร่วมกันของทุกหน่วยปราบปรามฯ เพื่อรวบรวมข้อมูลการข่าวทั้งประเทศให้เป็นศูนย์รวบรวมและตรวจสอบการข่าวและใช้ประโยชน์ในด้านการข่าวและปราบปรามยาเสพติดในระดับต่างๆ มอบหมายให้สำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ร่วมกันเป็นเจ้าภาพบริหารจัดการและบูรณาการงานการข่าวยาเสพติดทุกระดับ มีระบบการปฏิบัติใช้เทคโนโลยีสนับสนุนงานการข่าว มีผลงานด้านการข่าวที่เป็นรูปธรรม 2) เร่งรัดวางระบบรวบรวมข้อมูล ข่าวสารยาเสพติด โดยให้ทุกสถานีตำรวจมอบหมายเจ้าหน้าที่/ชุดปฏิบัติการ เพื่อดำเนินการซักถามข้อมูลการจำหน่าย การแพร่ระบาดทั้งพื้นที่และบุคคลผู้เกี่ยวข้องและอื่นๆ กับผู้ที่ถูกจับกุมตัวในทุกระดับ รวมทั้งผู้เสพยาที่ผ่านกระบวนการบำบัดรักษาและรายงานผลด้านการข่าวมายังระบบที่กำหนดไว้เพื่อนำมาเชื่อมโยงพฤติการณ์ก่อนขยายผลดำเนินการต่อไป และ 3) เร่งพัฒนาการนำเทคโนโลยีเพื่อมาใช้ประโยชน์ในงานข้อมูล ด้านการข่าวและการปราบปรามยาเสพติดให้มากขึ้น ทั้งเทคโนโลยีเกี่ยวกับการสำรวจ การติดต่อสื่อสาร การสืบสวนปราบปรามและการสกัดกั้น งานด้านการข่าว ฯลฯ เพื่อให้สามารถยก ระดับงานปราบปรามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 เร่งลดปัญหาการค้ายาเสพติดทุกจังหวัดอย่างจริงจัง โดย 1) เร่งรัดสืบสวนปราบปราม ลดปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่อย่างจริงจังและต่อเนื่องโดยเน้นจับกุมผู้ค้ายาเสพติด และเครือข่ายเป็นลำดับแรก ใช้การสอบสวนขยายผล เพื่อทำลายเครือข่ายและดำเนินมาตรการทางด้านทรัพย์สินทุกคดี 2) เปิดช่องทางในการแจ้งข้อมูลจากประชาชนทั้งในส่วนกลางและจังหวัด และดำเนินการตอบสนองความต้องการของประชาชนที่แจ้งข้อมูลอย่างจริงจังและรวดเร็วเพื่อลดเงื่อนไขความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ และ 3) ปฏิบัติการปราบปรามผู้ค้า การกีดกันและควบคุมพื้นที่เป็นมาตรการสำคัญ สนับสนุนงานบำบัดรักษา งานป้องกันและงานภาคชุมชนให้กับประชาชน

5.3 เร่งลดบทบาทอิทธิพลของเครือข่ายการค้า ในระดับสำคัญ-สำคัญมาก โดยยกระดับในการปราบปรามเครือข่ายการผลิต/ค้ายาเสพติด ได้แก่ 1) กำหนดแผนยุทธศาสตร์จัดกลไกอำนาจการและบริหารการปราบปรามในแผนยุทธศาสตร์เป็นการเฉพาะ มีการมอบหมายให้คณะบุคคลรับผิดชอบภารกิจและผลสัมฤทธิ์ของแผนอย่างเป็นรูปธรรม 2) กำหนดกลุ่มเครือข่ายการค้ารายสำคัญทั้งในระดับพื้นที่ ระดับภาค และระดับประเทศ เป็นเป้าหมายปฏิบัติการ 3) จัดกำลังปฏิบัติการจากหน่วยปราบปรามอย่างเพียงพอ ทั้งหน่วยงานส่วนกลางและภูมิภาค รวมทั้งหน่วยพิเศษในบางส่วน มีการวางแผนแบ่งมอบภารกิจปฏิบัติให้กับหน่วย จัดระบบปฏิบัติการสืบสวนปราบปราม จัดสรรทรัพยากร อุปกรณ์ เครื่องมือการดำเนินงานและแนวทางของการใช้จ่ายงบประมาณให้กับปฏิบัติการ

และ 4) การรวบรวมพยานหลักฐานที่ได้จากการสืบสวนพฤติการณ์และการเงิน โดยวางแผนทางการดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานจนครบองค์ประกอบที่จะดำเนินการตามกฎหมายได้

5.4 เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านทรัพย์สินอย่างจริงจัง เพื่อลดอิทธิพลและตัดวงจรทางการเงินของเครือข่ายการค้ายาเสพติดอย่างจริงจัง โดย 1) เพิ่มประสิทธิภาพจัดระบบสร้างความพร้อมแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรการทางด้านทรัพย์สิน ทั้งในระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและจังหวัด ดำเนินการยึดอายัดทรัพย์สินในคดีที่มีเงื่อนไขตามเป้าหมาย 2) จัดระบบเพิ่มจำนวนบุคลากรและกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อปฏิบัติงานตามมาตรการบังคับโทษปรับมีผลตามคำพิพากษา 3) ขยายการดำเนินงานทางด้านทรัพย์สินแบบบูรณาการ โดยใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และประมวลรัษฎากร ต่อเนื่องจากมาตรการทางด้านทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 และ 4) พัฒนาการสืบสวนทางการเงินควบคู่กับการสืบสวนพฤติการณ์ของบุคคล เพื่อสามารถสืบทราบพฤติการณ์ได้อย่างครบวงจร

5.5 ประสานงาน เสริมประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมในทุกขั้นตอน เพื่อให้กระบวนการยุติธรรมสนับสนุนการปราบปราม โดยให้ทุกจังหวัดจัดระบบประสานงานเพื่อลดช่องว่างในกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย

5.6 ลดการค้ายาเสพติดในเรือนจำให้มากที่สุด โดย 1) การเร่งปรับปรุงเรือนจำเป้าหมาย เป็นเรือนจำความมั่นคงสูง รองรับนักโทษ ที่มีพฤติการณ์ด้านยาเสพติดที่จะนำมาควบคุมในสถานที่ดังกล่าว 2) ปรับปรุงสภาพแวดล้อม ปรับปรุงระบบภายในเรือนจำและติดตั้งอุปกรณ์ที่จำเป็นในเรือนจำเป้าหมายและแยกผู้ที่มีพฤติการณ์ออกจากนักโทษทั่วไป ป้องกันการค้ายาเสพติดในเรือนจำ 3) ดำเนินการด้านการข่าว ติดตามพฤติการณ์ผู้มีพฤติการณ์ยาเสพติดในเรือนจำพิสูจน์ ทราบสถานะของกลุ่มและดำเนินการปราบปรามป้องปรามอย่างต่อเนื่อง และ 4) ปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับเรือนจำและทัณฑสถาน เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ต่างๆ มีความคล่องตัวสอดคล้องกับสถานการณ์และปัญหา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ลดขั้นตอนการทำงาน

5.7 กำหนดมาตรการป้องกัน และปราบปรามเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยกำหนดมาตรการทางปกครอง ทางวินัยและทางอาญา มีการจัดตั้งกลไก รับผิดชอบอย่างชัดเจน

5.8 เร่งรัดปราบปรามและป้องกันปัญหาในการปลูกพืชเสพติด โดยใช้มาตรการป้องกันควบคู่กับการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย

5.9 ปรับปรุง แก้ไข หรือเพิ่มเติม กฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้มีประสิทธิภาพเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น โดยจัดลำดับให้มีการแก้ไขกฎกระทรวงและ/หรือระเบียบที่สามารถดำเนินการได้ในระดับบริหาร ให้ดำเนินการก่อน (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารับผิดชอบการบังคับใช้กฎหมาย 3 ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533) โดยมีแนวทางในการติดตามเฝ้าระวังด้วยชนิดใหม่

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

2.2.1 ความหมายของนโยบายสาธารณะ

สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2550) ได้กล่าวว่า ในกิจกรรมทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นระดับใด ในหน่วยงานใด ล้วนมีกำเนิดมาจากความคิดอันเป็นกรอบนำทางว่าควรจะทำอะไร เมื่อใด ที่ไหน โดยใครและอย่างไร หากปราศจากความคิดที่ชัดเจนการกระทำที่ตามมาคงปราศจากทิศทางที่แน่นอน และชัดเจนในการดำเนินกิจกรรมของรัฐบาล ความคิดหรือเจตนารมณ์ก็เกิดขึ้นก่อนเช่นเดียวกัน จากนั้นก็ค่อยๆ พัฒนาให้ชัดเจนขึ้นเพื่อให้กลายเป็นกรอบกำหนดทิศทางและแนวทางการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของรัฐบาล ซึ่งความหมายกว้างก็คือนโยบายของรัฐบาลหรือนโยบายสาธารณะนั่นเอง คำว่านโยบายสาธารณะหากพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนโดยอาศัยความคิดเห็นที่กลั่นกรองจากประสบการณ์และความเชี่ยวชาญของนักวิชาการต่างๆ จะพบว่า มีประเด็นแยกย่อยที่น่าสนใจหลายประการ

ในส่วนของ ศุภชัย ยาวะประภาส (2550) ได้กล่าวถึง ดาย (Dye, 1984) นิยามไว้ว่า นโยบายสาธารณะคือสิ่งใดก็ตามที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ ในส่วนที่รัฐบาลเลือกที่จะไม่กระทำ ดายก็ถือว่าเป็นสาระสำคัญของนโยบายสาธารณะ เช่น การที่รัฐบาลในบางประเทศได้ยกเลิกนโยบายการเกณฑ์ทหาร นั่นคือรัฐบาลเลือกที่จะไม่บังคับให้ชายฉกรรจ์ทุกคนต้องเป็นทหารรับใช้ชาติ แต่เปลี่ยนไปปรับสมัครตามความสมัครใจของประชาชนหรือการที่รัฐบาลได้สมาชิกของกองทัพที่มีความเต็มใจที่จะทำหน้าที่ป้องกันประเทศอย่างแท้จริงหรือการที่รัฐบาลเลือกที่จะไม่ใช้นโยบายประกันการว่างงานของประชาชน ทำให้ประชาชนที่ตกงานไม่มีโอกาสได้รับเงินชดเชยจากรัฐบาล ทำให้ประชาชนที่ตกงานอาจดำรงชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก ดังนั้นสิ่งที่รัฐบาลเลือกที่จะไม่กระทำ อาจส่งผลกระทบต่อทั้งทางบวกและทางลบต่อประชาชนด้วย การเลือกที่จะไม่กระทำของรัฐบาลจึงเป็นส่วนสำคัญของนโยบายสาธารณะไม่ด้อยไปกว่าส่วนที่รัฐบาลเลือกจะกระทำเช่นกัน

สำหรับ ชาร์แคนสกี (Sharkansky, 1970) ได้กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่รัฐบาลหรือองค์การของรัฐจัดทำขึ้น อาทิ การจัดบริการสาธารณะ การออกกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายต่างๆ และการจัดพิธีกรรมอันถือเป็นสัญลักษณ์ของสังคม เป็นต้น โดยใน ส่วนของ ศุภชัย ยาวะประภาส (2550) ได้กล่าวเสริมอีกว่า นโยบายสาธารณะยังหมายถึงความรวมถึง การเฉลิมฉลองของรัฐพิธีต่างๆ เช่น การเฉลิมฉลองวันชาติ วันกองทัพ วันเฉลิมพระชนมพรรษาของ องค์พระประมุข เป็นต้น นโยบายสาธารณะนอกจากจะควบคุมกิจกรรมภายในประเทศทั้งหมดแล้วยังครอบคลุมกิจกรรมต่างประเทศทั้งหมดอีกด้วย เช่น นโยบายด้านการค้าระหว่างประเทศ ความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ การรวมตัวเป็นกลุ่มองค์การระหว่างประเทศและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดยวิเคราะห์จากแนวความคิดของ ชาร์แคนสกีเห็นว่าพยายามจะสื่อความหมายของนโยบายสาธารณะในลักษณะที่เป็นรูปธรรมเข้าใจง่าย กล่าวคือกิจกรรมใดก็ตามที่รัฐบาลกระทำ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมภายในประเทศหรือระหว่างประเทศถือเป็นนโยบายสาธารณะทั้งสิ้นภายใต้ความหมายนี้จะครอบคลุมสิ่งที่รัฐบาลเพียงแต่พูดหรือตั้งใจจะทำหรือสิ่งที่รัฐบาลตัดสินใจไม่กระทำ นอกจากนี้ ชาร์แคนสกีก็ได้เน้นถึงเป้าหมายของกิจกรรมที่รัฐบาลจะกระทำและทำไมจะต้องกระทำ หรือกิจกรรมที่รัฐบาลกระทำเกี่ยวข้องกับความต้องการของประชาชนหรือค่านิยมของสังคมอย่างไร กล่าวโดยสรุปได้ว่านโยบายสาธารณะตามความหมายของชาร์แคนสกีจะมีลักษณะที่เป็นงานกิจวัตร

ของรัฐบาลในด้านต่างๆ โดยทั่วไปที่รัฐบาลจะต้องกระทำอยู่แล้ว เป็นความหมายสั้นๆ เป็นรูปธรรม เข้าใจง่าย แต่อาจจะขาดสาระสำคัญบางประการที่จำเป็นจะต้องขยายความให้ชัดเจนเพื่อความเข้าใจที่ครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.2.2 ความสำคัญของนโยบายสาธารณะ

จากความหมายของนโยบายสาธารณะจะเห็นได้ว่า นโยบายสาธารณะมีความสำคัญ ทั้งต่อผู้กำหนดนโยบายและต่อประชาชน กล่าวคือ

1. ความสำคัญต่อผู้กำหนดนโยบาย ส่วนใหญ่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อการกำหนดนโยบายบริหารประเทศก็คือรัฐบาล หากรัฐบาลกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ทั้งในด้านค่านิยมของสังคมและการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพของประชาชนจะทำให้รัฐบาลได้รับความศรัทธาเชื่อถือจากประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ารัฐบาลสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) และประสิทธิภาพ (Efficiency) จะยิ่งทำให้รัฐบาลได้รับการยอมรับและความนิยมจากประชาชนอย่างกว้างขวาง ในทางตรงกันข้ามหากรัฐบาลกำหนดนโยบายที่ไม่สอดคล้องกับค่านิยมหรือความต้องการของประชาชนแล้ว ประชาชนอาจรวมตัวกันคัดค้านเพื่อกดดันให้รัฐบาลเปลี่ยนแปลงนโยบายหรืออาจรุนแรงมีผลถึงขั้นทำให้รัฐบาลต้องหมดอำนาจไป หรือในบางกรณีถึงแม้ว่ารัฐบาลได้กำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับค่านิยมและความต้องการของประชาชน แต่รัฐบาลไม่สามารถจะนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย ปรากฏการณ์เช่นนี้จะทำให้ประชาชนเสื่อมความศรัทธาต่อการบริหารงานของรัฐบาลและอาจส่งผลให้รัฐบาลหมดโอกาสที่จะบริหารประเทศต่อไป

2. ความสำคัญต่อประชาชน เนื่องจากนโยบายสาธารณะเป็นผลผลิตทางการเมือง เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ดังนั้นประชาชนจึงสามารถแสดงออกซึ่งความต้องการของตนผ่านกลไกต่างๆ ทางการเมือง เช่น ผ่านพรรคการเมือง ผ่านกลุ่มอิทธิพลและผลประโยชน์ ผ่านระบบราชการ ผ่านนักการเมือง ผ่านฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น ความต้องการ (Demands) และการสนับสนุน (Supports) ของประชาชนจะถูกนำเข้าสู่ระบบการเมือง (Political System) ไปเป็นประโยชน์สาธารณะ เมื่อนโยบายสาธารณะนำไปสู่การปฏิบัติและปรากฏผลลัพธ์ตามเป้าประสงค์ที่พึงปรารถนาจะทำให้ประชาชนได้รับความพอใจและส่งผลต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน จะทำให้ประชาชนเชื่อมั่นและศรัทธาต่อการบริหารงานของรัฐบาลมากยิ่งขึ้น ในทางตรงกันข้ามหากผลลัพธ์และคุณภาพของการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่พึงปรารถนาของประชาชนจะส่งผลให้วิถีชีวิตของประชาชนตกต่ำปรากฏการณ์เช่นนี้จะทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นและศรัทธาที่มีต่อรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลจะต้องพยายามปรับเปลี่ยนนโยบายไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อเรียกศรัทธาคืนจากประชาชน มิฉะนั้นประชาชนอาจไม่ให้การสนับสนุนรัฐบาลอีกต่อไป

กล่าวโดยสรุป นโยบายสาธารณะที่ดีต้องสอดคล้องกับค่านิยมและความต้องการของประชาชน เมื่อถูกนำไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเสมอภาคทั่วหน้า หากนโยบายสาธารณะมีลักษณะในทางตรงกันข้ามจะส่งผลให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน ยากจน ด้อยการศึกษาและคุณภาพชีวิตต่ำ (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2550)

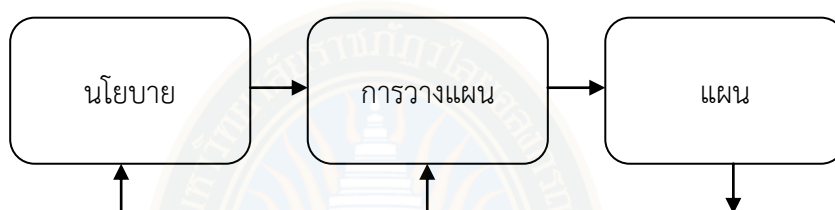
2.2.3 นโยบายสาธารณะในระดับต่างๆ ของไทย

สมพร เฟื่องจันทร์ (2552) กล่าวว่า เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีลักษณะเป็นรัฐเดี่ยว (Unitary State) โดยมีรัฐบาลกลางเป็นองค์กรบริหารงานหลัก แม้ว่าจะมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ก็ไม่แยกเป็นองค์กรที่มีอิสระมากนัก ดังนั้นลักษณะนโยบายสาธารณะจึงย่อมมีความแตกต่างไปจากสังคมที่มีการปกครองแบบสหรัฐ ที่นอกจากจะมีรัฐบาลกลางบริหารกิจการของประเทศแล้ว ในแต่ละมลรัฐยังมีรัฐบาลของตนเองเรียกว่ารัฐบาลมลรัฐ ที่ดูแลกิจการภายในของตนเองเป็นการเฉพาะอีกด้วย จากการศึกษาที่ประเทศไทยมีรูปแบบ การปกครองแบบรัฐเดี่ยว รัฐบาลกลางมีอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง ส่วนการปกครองท้องถิ่นแม้ว่าจะมีการจัดตั้งองค์กรขึ้นทั่วประเทศ แต่บทบาทหน้าที่ในการกำหนดนโยบายสาธารณะมีอยู่ค่อนข้างจำกัด องค์กรสำคัญที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายในระดับรัฐบาลกลาง ได้แก่ รัฐสภาและคณะรัฐมนตรีที่มีระบอบราชการเป็นหน่วยช่วยเหลือ ซึ่งนโยบายส่วนใหญ่จะเป็นการกระทำร่วมกันของสองสถาบันนี้ กล่าวคือ เมื่อจะกำหนดนโยบายอยู่ในรูปร่างพระราชบัญญัติเพื่อเป็นแนวทางดำเนินงานในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและการออกเป็นพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีจะเป็นการกระทำร่วมกันของสองสถาบันนี้ ดังนั้นการกำหนดนโยบายสาธารณะจึงมิใช่ผูกขาดอยู่กับสถาบันใดเพียงสถาบันเดียวเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามรัฐบาลโดยคณะรัฐมนตรีก็มีสิทธิออกพระราชกำหนดในบางเรื่องเพื่อดำเนินงานไปก่อน หลังจากนั้นจึงนำพระราชกำหนดนั้นๆ ไปขอความเห็นชอบจากรัฐสภาต่อไป

ในส่วนของ สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2550) ได้กล่าวอีกว่า นโยบายสาธารณะเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับประชาชน ในทัศนะของนักวิชาการ นโยบายสาธารณะมีความหมายหลากหลายแตกต่างกันไปแล้วแต่ มุมมองและจุดเน้นของแต่ละคน อย่างไรก็ตามอาจจะกล่าวโดยสรุปได้ว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึงกิจกรรมของรัฐบาลที่เลือกจะกระทำหรือไม่กระทำก็โดยมุ่งถึงค่านิยมและผลประโยชน์ของสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ โดยเป็นข้อบัญญัติที่ขบด้วยกฎหมาย นโยบายสาธารณะมีความสำคัญทั้งต่อผู้กำหนดนโยบายต่อประชาชน และต่อความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้เพราะนโยบายสาธารณะเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการตอบสนองความต้องการและค่านิยมของประชาชนเป็นสิ่งบ่งบอกถึงทิศทางการพัฒนาประเทศทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพจะส่งผลให้รัฐบาลสามารถดำรงอำนาจในการบริหารประเทศต่อไปได้ ในทางตรงกันข้ามหากรัฐบาลกำหนดนโยบายไม่สอดคล้องกับความต้องการและค่านิยมของสังคมและไม่สามารถนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพจะส่งผลให้รัฐบาลหมดความชอบธรรมที่จะบริหารประเทศต่อไป อย่างไรก็ตามการกำหนดนโยบายสาธารณะจะมีลักษณะที่ตอบสนองความต้องการหรือค่านิยมของประชาชนมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับระบอบการเมืองเป็นสำคัญ กล่าวคือในระบอบการปกครองแบบอำนาจนิยม การกำหนดนโยบายขึ้นอยู่กับค่านิยมและความพอใจส่วนตัวของผู้ปกครองเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นกรปกครองโดยเอกบุคคหรือคณะบุคคลก็ตาม ประชาชนจะไม่มีโอกาสเข้าไปมีบทบาทในการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อตอบสนองความต้องการและค่านิยมของตนแต่อย่างใด ทั้งนี้เพราะระบอบการปกครองแบบอำนาจนิยม ผู้ปกครองจะมีอำนาจสิทธิ์ขาดทั้งในทางนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ ประชาชนจึงเป็นเพียงเครื่องมือในการปกครองของรัฐบาลเท่านั้น ในทางตรงกันข้ามสังคมหรือประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ประชาชนในฐานะ

เจ้าของอำนาจอธิปไตยจะมีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้รัฐบาลกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับความต้องการและค่านิยมของประชาชน ทั้งนี้เพราะประชาชนเป็นผู้มีอำนาจในการกำหนดตัวผู้ปกครอง ซึ่งผู้ปกครองจะต้องได้รับฉันทานุมัติจากประชาชนจึงจะมีอำนาจชอบธรรมในการบริหารประเทศ ทำให้ผู้ปกครองต้องกำหนดนโยบายโดยคำนึงถึงความต้องการและค่านิยมของประชาชนเป็นสำคัญ ยิ่งในประเทศที่มีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูง ประชาชนจะยิ่งมีอำนาจและบทบาทในการผลักดันและกำหนดนโยบายของรัฐบาลมากขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบาย การวางแผน อาจแสดงให้เห็นได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างงานนโยบาย การวางแผน และแผน
ที่มา: สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2550)

2.2.4 การเสนอทางเลือก

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2550) กล่าวถึงการเสนอทางเลือกว่า ในการเสนอทางเลือก เพื่อให้ผู้กำหนดนโยบายตัดสินใจเป็นนโยบายนั้นควรคำนึงถึงเกณฑ์ที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ ประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ความพอเพียง ความเป็นธรรม ความสามารถในการสนองตอบ และความเหมาะสม ซึ่งอธิบายในรายละเอียดได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบาย การพิจารณาทางเลือกโดยใช้ประสิทธิภาพเป็นเกณฑ์ทำได้ โดยการวิเคราะห์ว่าทางเลือกนั้นสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ มากน้อยเพียงใด ถ้าบรรลุวัตถุประสงค์ก็ผ่านการพิจารณา ถ้าไม่บรรลุก็ถือว่ายังไม่ผ่าน

2. ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลผลิตหรือให้บริการ โดยมีต้นทุนต่อหน่วยต่ำที่สุด การวิเคราะห์ทางเลือกโดยใช้ประสิทธิภาพเป็นเกณฑ์ ทำได้โดยการเปรียบเทียบต้นทุนต่อหน่วยของผลผลิตหรือบริการ โดยทั่วไปถ้าต้นทุนต่ำกว่าค่าที่เป็นตัวเงินของผลผลิตหรือบริการ แสดงว่าการดำเนินงานนั้นๆ มีประสิทธิภาพ ในกรณีเป็นการเปรียบเทียบการดำเนินการต่างๆ การดำเนินการที่มีสัดส่วนของผลการผลิตหรือบริการต่อต้นทุนสูงที่สุดถือว่ามีประสิทธิภาพสูงสุด

3. ความพอเพียง หมายถึง ความสามารถของการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายภายใต้เงื่อนไขทางทรัพยากรที่มีอยู่ โดยทั่วไปเงื่อนไขทางทรัพยากรมักจะถูกวัดในรูปของงบประมาณที่มีอยู่ ซึ่งอาจจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ งบประมาณที่จำกัดแน่นอน เพิ่มไม่ได้อีกแล้ว และงบประมาณที่ปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม ขณะเดียวกันประสิทธิผลของ

นโยบายก็อาจพิจารณาแยกเป็น 2 ประเด็นใหญ่ๆ คือ ประสิทธิภาพที่แน่นอน กำหนดไว้ชัดเจนแล้ว และประสิทธิภาพที่เปลี่ยนแปลงได้ จากประเภทของทรัพยากรและประสิทธิภาพดังกล่าวทำให้การพิจารณาความพอเพียงต้องคำนึงถึงทางเลือก 4 ประเภท 1) ทางเลือกที่เป้าหมายและงบประมาณ กำหนดแน่นอน ทางเลือกประเภทนี้ยากที่จะบรรลุเกณฑ์เรื่องความพอเพียงได้ เนื่องจากทั้งทรัพยากรที่ต้องใช้และผลที่ต้องการกำหนดไว้ชัดเจน 2) ทางเลือกที่เป้าหมายกำหนดไว้แน่นอน แต่งบประมาณเปลี่ยนแปลงได้ ทางเลือกประเภทนี้พิจารณาได้ไม่ยาก ทางเลือกที่ดีคือทางเลือกที่บรรลุเป้าหมายโดยใช้งบประมาณน้อยที่สุดนั่นเอง 3) ทางเลือกที่เป้าหมายเปลี่ยนแปลงได้ แต่งบประมาณมีจำกัด ทางเลือกประเภทนี้พิจารณาไม่ยาก ทางเลือกที่ดีคือทางเลือกที่สามารถบรรลุเป้าหมายมากที่สุด ภายใต้งบประมาณที่มีอยู่ และ 4) ทางเลือกที่ยังไม่ได้กำหนดเป้าหมายไว้แน่นอน งบประมาณที่ใช้ก็ปรับเปลี่ยนได้ ทางเลือกที่ดีคือทางเลือกที่ใช้งบประมาณน้อยที่สุดแต่บรรลุเป้าหมายมากที่สุด

4. ความเป็นธรรม พิจารณาได้จากการกระจายตัวของผลของการดำเนินการตาม ทางเลือกที่มีต่อประชาชนกลุ่มต่างๆ ในสังคม ทางเลือกที่เป็นธรรมคือทางเลือกที่เป็นประโยชน์ต่อ ประชาชนกลุ่มต่างๆ โดยเท่าเทียมกัน

5. ความสามารถในการตอบสนอง พิจารณาได้จากระดับในความสามารถของ ทางเลือกเพื่อการตอบสนองความต้องการของกลุ่มต่างๆ ความชอบการตอบสนองสูงคือทางเลือกที่ สามารถทำให้กลุ่มที่มีความจำเป็นสูงได้รับผลจากทางเลือกนั้นด้วย

6. ความเหมาะสม จะนำเอาเกณฑ์ต่างๆ มาพิจารณารวมพร้อมกัน พิจารณาลึกลง ไปถึงคุณค่าและความเหมาะสมของเป้าหมายของทางเลือกที่กำหนดไว้ ในเกณฑ์อื่นๆ มักถือว่า เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เป็นสิ่งที่กำหนดไว้แล้ว ไม่มีการตั้งคำถามว่าสิ่งที่กำหนดไว้นั้นถูกต้อง เหมาะสมหรือไม่ แต่เกณฑ์นี้พิจารณาถึงความเหมาะสมของเป้าหมายด้วย การพิจารณาจึงจำเป็นต้อง นำเกณฑ์อื่นๆ หลายเกณฑ์มาพิจารณาร่วมกัน

2.2.5 ทฤษฎีการตัดสินใจเลือกนโยบาย

1. ทฤษฎีหลักการเหตุผล (The Rational-Comprehensive Theory) ซึ่งทฤษฎีนี้มีพื้นฐานมาจากแนวความคิดของนักเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับเหตุผลการตัดสินใจของบุคคลและความ สมเหตุสมผล ซึ่งพัฒนาโดยนักคณิตศาสตร์ นักจิตวิทยา และนักสังคมศาสตร์อื่นๆ ซึ่งแตกต่างจาก ทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผลที่มุ่งเน้นการตัดสินใจเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือปัจเจกบุคคล แต่ ทฤษฎีหลักการเหตุผลมุ่งเน้นการตัดสินใจเพื่อการบรรลุเป้าประสงค์สูงสุดไม่ว่าจะเป็นของบุคคลหรือ องค์กร ซึ่งทฤษฎีหลักการเหตุผล มีองค์ประกอบสำคัญ คือ 1) ผู้ตัดสินใจต้องเผชิญกับปัญหาที่ สามารถจำแนกออกจากปัญหาอื่นได้หรืออย่างน้อยที่สุดก็สามารถพิจารณาเปรียบเทียบกับปัญหาอื่น ได้อย่างมีความหมาย 2) ผู้ตัดสินใจมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าประสงค์ ค่านิยม หรือวัตถุประสงค์ ที่ผู้ตัดสินใจจะต้องคำนึง สามารถทำให้การพิจารณาปัญหา มีความชัดเจนและจัดลำดับตาม ความสำคัญของแต่ละกรณี 3) การตรวจสอบทางเลือกต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจน 4) การ ตรวจสอบผลลัพธ์ทั้งด้านต้นทุน ผลประโยชน์ ข้อได้เปรียบ และข้อได้เปรียบที่อาจเกิดขึ้นจากการ ตัดสินใจเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง 5) การเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นของทางเลือกแต่ละ ทางเลือก และ 6) ผู้ตัดสินใจจะเลือกทางเลือกและผลลัพธ์ของแต่ละทางเลือกที่จะต้องตอบสนอง เป้าประสงค์ ค่านิยม หรือวัตถุประสงค์ขององค์กร

2. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมบางส่วน (The Incremental Theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ถูกนำเสนอให้เป็นทฤษฎีในการตัดสินใจเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหามากมายที่เกิดจากทฤษฎีหลักการเหตุผล โดยเป็นทฤษฎีที่มีลักษณะของการพรรณนาความเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจของรัฐบาล การตัดสินใจโดยใช้ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมบางส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงหรือการเพิ่มเติมจากนโยบายที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น การเพิ่มงบประมาณเพียงเล็กน้อยขององค์การต่างๆ ของภาครัฐในแต่ละปี ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าแนวความคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจโดยใช้ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมบางส่วนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนโยบายของรัฐบาลมาก สำคัญอาจพิจารณาจากองค์ประกอบได้ดังนี้ 1) การพิจารณาในการเลือกเป้าประสงค์หรือวัตถุประสงค์และการวิเคราะห์เชิงประจักษ์จะกระทำโดยการพิจารณาร่วมกันอย่างใกล้ชิดมากกว่าที่จะแยกในแต่ละประเด็น 2) ผู้ตัดสินใจจะพิจารณาเฉพาะทางเลือกบางทางเลือกที่จะใช้ในการแก้ปัญหา ซึ่งจะแตกต่างไปจากนโยบายเดิมเพียงเล็กน้อย 3) การประเมินผลทางเลือกแต่ละทางเลือกจะกระทำเฉพาะเพื่อพิจารณาผลลัพธ์ที่สำคัญของทางเลือกบางทางเลือก 4) สำหรับปัญหาที่ผู้ตัดสินใจกำลังเผชิญอยู่นั้น ผู้ตัดสินใจจะต้องทำการนิยามปัญหาใหม่อย่างต่อเนื่อง ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมบางส่วนเปิดโอกาสให้ใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาวิธีการและเป้าหมาย หรือเป้าหมายและวิธีการ เพื่อให้การจัดการปัญหามีความเป็นไปได้มากขึ้น 5) ทฤษฎีนี้ถือว่าไม่มีการตัดสินใจเพียงครั้งเดียวหรือทางแก้ไข ปัญหาที่ถูกต้องเพียงทางเดียว การทดสอบที่ดีที่สุดคือการที่นักวิเคราะห์มีความเห็นพ้องต้องกันในแนวทางใดแนวทางหนึ่งโดยมิได้เห็นร่วมกันว่าการตัดสินใจนั้นเป็นการตัดสินใจที่เหมาะสมที่สุดที่จะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ที่เห็นพ้องร่วมกัน และ 6) การตัดสินใจโดยพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงจากเดิมบางส่วนเป็นแนวทางที่ช่วยในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคจากวิธีอื่นและนำไปสู่สภาพปัจจุบันที่ดีกว่า

3. ทฤษฎีการผสมผสานระหว่างทางกว้างและทางลึก (Mixed Scanning) ทฤษฎีนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้ตัดสินใจสามารถใช้ประโยชน์จากทั้งทฤษฎีหลักการเหตุผลและทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมบางส่วนซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่ต่างกัน ในบางกรณีการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงจากเดิมเล็กน้อยอาจจะพอเพียง แต่ในบางกรณีอาจจำเป็นต้องใช้การสำรวจตรวจสอบอย่างละเอียดตามทฤษฎีหลักการเหตุผล ทฤษฎีการผสมผสานระหว่างทางกว้างและทางลึกที่มีความเหมาะสม สำหรับผู้ตัดสินใจนโยบายที่มีขีดความสามารถต่างกันหรืออาจกล่าวเป็นการทั่วไปได้ว่าผู้ตัดสินใจยิ่งมีความสามารถมากขึ้นเพียงใดในการรวบรวมอำนาจเพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจก็ยิ่งมีความสามารถในการใช้ประโยชน์จากการพิจารณาภาพรวมได้มากเท่านั้น

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2.3.1 การนำนโยบายไปปฏิบัติ

ธนูภูมิ ชาตติ (2554) ได้กล่าวถึงความหมายของนโยบายสาธารณะ ตามที่นักวิชาการได้ให้ความหมาย โดยให้ความสำคัญในเรื่องของกิจกรรมหรือการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำ ดังเช่น เอนเดอร์สัน (Anderson, 1994) ให้ความหมายของ นโยบายสาธารณะว่าเป็นแนวทางการกระทำ (Course of Action) ของรัฐเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ความยากจน เป็นต้น เมื่อนโยบายสาธารณะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับแนวทางการกระทำของรัฐบาลแล้ว นโยบายสาธารณะจึงต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องราวต่างๆ อย่างน้อย 2 ประการ คือ 1) เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของรัฐบาลที่จะกระทำหรือ

งเว้นการกระทำ และ 2) เกี่ยวข้องกับสิ่งใดก็ตามที่ได้กระทำหรือดเว้นมิได้กระทำ ซึ่งเป็นการดำเนินการตามที่ได้ตัดสินใจไปแล้ว ส่วน ชาร์แคนสกี (Sharkansky, 1970) มองว่านโยบายสาธารณะเป็นเรื่องของกิจกรรมต่างๆ ที่รัฐบาลต้องกระทำ ซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับขอบข่ายของบริการสาธารณะ กฎ และข้อบังคับ การเฉลิมฉลองในโอกาสและเทศกาลที่เป็นสัญลักษณ์ของประเทศและการควบคุมกระบวนการกำหนดนโยบายหรือการกระทำทางการเมือง แต่ ดาย (Dye, 1984) ได้กล่าวถึง นโยบายสาธารณะไว้อย่างกว้างๆ โดยมองว่านโยบายสาธารณะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ว่ารัฐบาลจะต้องทำอะไร ทำไมจึงต้องกระทำเช่นนั้น และอะไรเป็นความแตกต่างที่รัฐบาลกระทำขึ้น อะไรก็ตามที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำ ส่วน อีสตัน (Easton, 1965) ได้มองนโยบายสาธารณะว่าเป็นกิจกรรมที่มีการระบุเจาะจงลงไปประเภทกิจกรรมของรัฐบาล แทนที่จะให้คำนิยามคล้ายกับนักวิชาการท่านอื่นที่มองการกระทำหรือกิจกรรมของรัฐบาลในลักษณะกว้างๆ แต่ อีสตันให้ความหมายของนโยบายสาธารณะไว้ว่าการแจกแจงคุณค่าต่างๆ โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายเพื่อสังคมเป็นส่วนรวม ส่วนนักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งได้พิจารณาในแง่ที่เป็นการตัดสินใจของรัฐบาล

ในส่วน อาทิตย์ อุไรรัตน์ (2548) กล่าวถึงนโยบายสาธารณะว่าเป็นแนวทางที่รัฐบาลได้ตัดสินใจเลือกแล้วว่าจะนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้อย่างเหมาะสมและเป็นไปได้ในสถานการณ์แวดล้อมของสังคม ซึ่ง อมร รักษาสัตย์ (2548) ได้ให้ความหมายเสริมอีก ซึ่งความหมายของนโยบายสาธารณะมีอยู่ 2 นัยด้วยกัน คือ ในความหมายอย่างแคบคือหลักการและกลวิธีที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ แต่ในความหมายอย่างกว้างจะครอบคลุมถึงการตัดสินใจกำหนดตัวเป้าหมายอีกด้วย และได้จำแนกลักษณะของนโยบายไว้เป็นประเด็นต่าง ๆ คือ 1) การกำหนดเป้าหมายที่ต้องการจะไปให้ถึง 2) หลักการหรือกลวิธีที่จะหาทางปฏิบัติการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น และ 3) การเตรียมการสนับสนุนในเรื่องต่างๆ เพื่อให้ปฏิบัติตามหลักการ และกลุ่มนักวิชาการที่พิจารณานโยบายสาธารณะในแง่ของแนวทางหรือทางการกระทำของรัฐบาล ซึ่งแนวทางหรือหนทางการกระทำนี้อาจปรากฏในรูปแบบหรือลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ในรูปของหลักการแผนงาน โครงการ เป็นต้น นักวิชาการกลุ่มนี้ เช่น ลาสเวลล์และแคปแลนด์ (Lasswell & Kaplan, 1970) ให้ความหมายว่า แผนงานหรือโครงการที่ได้กำหนดขึ้น ประกอบด้วยเป้าหมาย คุณค่า และการปฏิบัติต่างๆ จากคำนิยามดังกล่าว นั้น และ จาคอป (Jacop, 1966) ให้คำนิยามที่มีความคล้ายกันหรือเป็นส่วนเสริมให้มีความชัดเจนเพิ่มขึ้น โดยมีความหมายว่าเป็นหลักการ แผนงาน หรือแนวทางการกระทำต่างๆ

เพรสแมนและวินดาฟสกี (Pressman & Wildavsky, 1973) ได้กล่าวไว้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการ ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่มีการกำหนดไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว กับการกระทำหรือปฏิบัติการทั้งหลายที่มุ่งให้บังเกิดผลไปตามนั้น หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ความสามารถในการจัดการและประสานสิ่งที่จะกระทำให้บังเกิดผล ในลักษณะที่เป็นลูกโซ่ ความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล

บาร์ดาช (Bardach, 1977) ได้กล่าวไว้อีกว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการของกลยุทธ์ที่แสดงการปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มผลประโยชน์ทั้งหลายในอันที่จะต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งการบรรลุเป้าหมายของกลุ่มตน ซึ่งเป้าหมายที่กลุ่มเหล่านี้ต้องการให้เกิดขึ้นอาจสอดคล้องหรือไปกันได้หรือไม่ก็ได้กับเป้าหมายตามอาณัติ

ซาบาเตียร์และแมซมานเนียน (Sabatier & Mazmanian, 1980) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การนำนโยบาย ขึ้นพื้นฐานต่างๆ ไป ได้แก่ กฎหมาย คำสั่งของรัฐบาล มติของคณะรัฐมนตรีหรือคำพิพากษาของศาลไปดำเนินการให้บรรลุผล

คูเอด (Quade, 1982) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการจัดการกับแบบแผน การนำเพื่อการเปลี่ยนแปลงโดยตรงตามอาณัติของนโยบาย โดยการยอมรับต่อข้อกำหนดที่เกิดขึ้นจากการที่ได้มีการตัดสินใจไปก่อน นั้นแล้ว นั่นคือการนำนโยบายไปปฏิบัติจะเริ่มเกิดขึ้นภายหลังที่มีการตัดสินใจยอมรับวิธีปฏิบัติเฉพาะเรื่องนั้นไปแล้ว

อเล็กซานเดอร์ (Alexander, 1985) ได้กล่าว การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การนำชุดการปฏิบัติ ซึ่งเป็นแผนการทำงานที่มุ่งส่งผลไปยังผู้ที่ตั้งใจจะให้ได้รับประโยชน์จากนโยบาย เป็นการเฉพาะ และเป็นการปฏิบัติในภาคสนาม

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2550) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการมีความต่อเนื่องไม่หยุดนิ่ง มีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม ของแต่ละขั้นตอนที่มีความสัมพันธ์กัน อยู่ตลอดเวลา และประเด็นที่สองคือการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายของนโยบาย

วรเดช จันทรศร (2549) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง เป็นเรื่องของ การศึกษาว่า องค์กรที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหาร ตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมดที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่เพียงใด การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ผ่านมามุ่งสนใจนโยบายเฉพาะเรื่อง (Issues) มากกว่าการสร้างทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติแบบเบ็ดเสร็จ

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2550) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ความพยายามที่จะตัดสินใจความสามารถในการรวบรวมคนและทรัพยากรทางการบริหาร และการกระตุ้นบุคลากรให้ปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

กล้า ทองขาว (2534) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การแสวงหาความรู้ ความเข้าใจ ปรากฏการณ์เป็นจริงที่เกิดขึ้นในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อเป็นบทเรียนและพัฒนาแนวทาง สร้างกลยุทธ์ เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพและความสามารถขององค์กร และกลุ่มบุคคลที่ปฏิบัติ ให้สามารถจัดการและประสานกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย รวมทั้งสามารถหลีกเลี่ยงปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุผลสำเร็จของนโยบาย

สมพร เพ็ญจันทร์ (2552) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการเป็นผลต่อเนื่องมาจากขั้นตอนการกำหนดนโยบายและเป็นกิจกรรมที่มีการกำหนดเป้าหมายไว้ล่วงหน้าว่าต้องการผลสุดท้ายเป็นเช่นไร

เมตต์ เมตต์การุณจิต (2553) ได้กล่าวถึง การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การแสวงหาความรู้ความเข้าใจหรือการศึกษาว่าทำอย่างไรองค์กรหรือบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติจะสามารถนำและผลักดันให้ทรัพยากรการบริหารปฏิบัติงานเกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในรูปของแผนและโครงการ

ชรัส บุญณสะ (2553) การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลหรือองค์การทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวกับการนำทรัพยากรหรือปัจจัย

ทางการบริหารขององค์กรไปดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ของนโยบายที่กำหนดไว้ กล่าวโดยสรุป การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการเป็นผลต่อเนื่องมาจากขั้นตอนการกำหนดนโยบาย โดยต้องอาศัยองค์กรที่รับผิดชอบทำความเข้าใจหรือศึกษาว่า ทำอย่างไรองค์กรหรือบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ จะสามารถนำและผลักดันให้ทรัพยากรการบริหารปฏิบัติงานเกิดผลสำเร็จได้ และสามารถประสานกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย รวมทั้งสามารถหลีกเลี่ยงปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุผลสำเร็จของนโยบาย

2.3.2 ปัจจัยกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

กล้า ทองขาว (2534) ได้สรุปถึง ปัจจัยกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติที่สำคัญ 6 ประการ คือ ปัจจัยด้านข้อความนโยบาย ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจและกลุ่มหลากหลายในสังคม ปัจจัยด้านความสามารถและศักยภาพขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยด้านจิตสำนึกของผู้ปฏิบัติ ปัจจัยด้านผู้นำคนสำคัญ และปัจจัยด้านการกำกับตรวจสอบ การประเมินผลและการให้แรงเสริมผู้ปฏิบัติ ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยด้านข้อความนโยบาย (Policy Statements) ข้อความนโยบาย หมายถึง ข่าวสารนโยบาย (Policy Messages) ที่ระบุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายนโยบาย หรือระบุมাত্রฐานนโยบายหรือมาตรฐานแผนงาน หากพิจารณาลึกลงไปถึงแผนกลยุทธ์หรือแผนงานหรือโครงการที่รองรับนโยบาย ข้อความนโยบายจะหมายถึงเป้าหมายวัตถุประสงค์ รวมทั้งขั้นตอนหรือกลยุทธ์ต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ หรืออาจหมายถึงแนวปฏิบัติที่อาจจัดทำเป็นคู่มือแก่ผู้รับผิดชอบเพื่อนำไปปฏิบัติให้เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้น

2. ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจและกลุ่มหลากหลายในสังคม ผู้นำหรือผู้มีอำนาจมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายบางนโยบายแม้ผู้เกี่ยวข้องจะมองว่าเป็นนโยบายที่ดี หากแต่ผู้นำหรือผู้มีอำนาจบารมี (Charisma) ไม่เห็นด้วย ทำให้สำเร็จได้ยาก เช่น นโยบายการจัดระเบียบการค้าขายบนทางเท้าในเขตเมือง หรือนโยบายปฏิรูปการศึกษา ถ้าผู้นำในสังคมไม่เห็นด้วยกับนโยบายนี้ เพราะเห็นว่าจะเป็นการบีบบังคับประชาชนผู้หาเช้า กินค่ำหรือเป็นการบีบบังคับให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทำงานหนักเกินไปเพราะไม่ชัดเจนว่านักเรียนและประชาชนจะได้อะไรจากการปฏิรูป จะทำให้ลำบากในขั้นนำไปปฏิบัติ ถ้าหากนโยบายใดได้รับการสนับสนุนจากผู้นำทุกระดับ โอกาสที่นโยบายนั้นจะประสบผลสำเร็จในขั้นการนำไปปฏิบัติเป็นไปได้สูง

3. ปัจจัยด้านศักยภาพและความสามารถขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ศักยภาพและความสามารถขององค์กรหรือหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ พิจารณาที่ลักษณะสำคัญขององค์ประกอบต่างๆ ขององค์กร เช่น การมีโครงสร้างองค์กรเอื้อต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ความรู้ความสามารถและทักษะของทีมงาน ความสามารถและประสบการณ์ของผู้นำองค์กร ระบบการไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารภายในและระหว่างองค์กร การมีและใช้เทคโนโลยีการบริหารอย่างเหมาะสม ความเพียงพอของทรัพยากรทางการเงินและอุปกรณ์การบริหารรวมทั้งความสามารถนำเงินและอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ มาใช้ได้ทันเวลาและสถานการณ์

4. ปัจจัยด้านจิตสำนึกของผู้ปฏิบัติ นโยบาย ความคิดนึกหรือเจตคติต่อนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติของบุคคลระดับผู้ปฏิบัติคือการปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบาย หากผู้ปฏิบัติไม่เข้าใจหรือสงสัยในวัตถุประสงค์ของนโยบายว่าเพราะเหตุใดจึง

ต้องมีนโยบายอย่างไร หรือสงสัยว่าความต้องการที่แท้จริงของผู้กำหนดนโยบายคืออะไร นโยบายที่ทำอยู่มีประโยชน์อย่างไร ใครคือผู้ได้รับประโยชน์แท้ จริงจากการดำเนินนโยบาย ฯลฯ ข้อสงสัยไม่เข้าใจนโยบายจะทำให้ผู้ปฏิบัติขาดความมั่นใจ ขาดความไว้วางใจต่อนโยบาย ส่งผลกระทบต่อความตั้งใจที่จะทุ่มเทพลังความสามารถปฏิบัติงายอย่างเต็มที่ ยิ่งไปกว่านั้น หากผู้ปฏิบัติมีความรู้สึกไม่พึงพอใจต่อนโยบาย เพราะเห็นว่านโยบายที่รับผิดชอบไม่ค่อยเป็นประโยชน์ต่อองค์กรหรือไม่ค่อยเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่หรือบางที่อาจเห็นว่าเป้าหมายของนโยบายดี แต่วิธีการปฏิบัติไม่ค่อยดี อาจปฏิบัติงานแบบเฉื่อยชา เพราะมีความรู้สึกไม่ชอบนโยบาย หากผู้ปฏิบัติส่วนใหญ่มีความรู้สึกต่อนโยบายที่นำไปปฏิบัติเช่นนี้ นโยบายที่นำไปปฏิบัติมีโอกาสที่จะไม่สำเร็จสูง แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้านโยบายใดผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจวัตถุประสงค์และวิธีปฏิบัติชัดเจน รู้สึกพอใจสูง เพราะเห็นว่านโยบายที่ประกาศใช้จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง และองค์กรก็จะได้ประโยชน์จากการดำเนินนโยบายนี้ การมีพื้นฐานความคิดต่อนโยบายเช่นนี้ จะทำให้ผู้ปฏิบัติตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติ จะทุ่มเทความสามารถและอุทิศเวลาในการปฏิบัติ โดยอาจเข้าไปมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะตามความเหมาะสม

5. ปัจจัยด้านผู้นำคนสำคัญ ซึ่งผู้นำคนสำคัญคือปัจจัยกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในฐานะที่เป็นผู้นำคนสำคัญอาจมีส่วนร่วมริเริ่มนโยบาย บทบาทในการผลักดันนโยบายให้ได้รับการประกาศใช้เพื่อประสานความพยายามของบุคคลและองค์กรที่ร่วม กันรับผิดชอบในขั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติ โกล่เกลี่ย ประนีประนอมปัญหาหรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ แสวงหาและใช้กลยุทธ์ในการติดต่อประสานงานกับฝ่ายการเมือง นักกฎหมาย นักวิชาการ และบุคคลสำคัญอื่นๆ เพื่อให้เห็นความสำคัญและสนับสนุนนโยบาย

6. ปัจจัยด้านการกำกับตรวจสอบประเมินผลและการให้แรงเสริมแก่ผู้ปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติ จำเป็นต้องมีระบบการกำกับ การตรวจสอบ การปฏิบัติงานของบุคคลและองค์กรที่รับผิดชอบ การกำกับ ตรวจสอบมุ่งที่จะให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารนโยบาย และป้องกันการบิดเบือนเป้าหมายและการหันเหทรัพยากรไปใช้ผิดทาง สำหรับการประเมินผลอย่างเป็นระบบ จะสามารถสะท้อนปัญหาในการกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ทุกขั้นตอน สามารถที่จะนำผลการประเมินไปแก้ไขและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติเพื่อให้นโยบายบรรลุผล ในส่วนของการให้แรงเสริมแก่ผู้ปฏิบัติงาน หากเป็นแรงเสริมทางบวกจะทำให้ผู้ปฏิบัติมีกำลังใจ มีขวัญในการทำงาน แรงเสริมทางบวกจะเป็นพลังจูงใจให้ผู้ปฏิบัติมุ่งมั่นตั้งใจทำงานในหน้าที่ของตนให้ดียิ่งขึ้น หากเป็นการให้แรงเสริมทางลบจะช่วยยั้งยั้งพฤติกรรมหรือการปฏิบัติที่ไม่พึงประสงค์จะเห็นว่าปัจจัยด้านการกำกับ ตรวจสอบประเมินผลและการให้แรงเสริมแก่ผู้ปฏิบัติ มีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพราะหากมิได้จัดระบบการตรวจสอบ ประเมินผลและเสริมแรงผู้ปฏิบัติไว้ดีพอ โอกาสที่นโยบายจะบรรลุผลในขั้นการนำไปปฏิบัติจะมีความเป็นไปได้ค่อนข้างยาก

2.3.3 ปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ทูลล์ (Toole, 1986) ได้กล่าวถึง ความล้มเหลวของนโยบาย (Policy Failure) ว่าจะด้วยเหตุอะไรก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความล้มเหลวในด้านนโยบายทางสังคมและเศรษฐกิจเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีนโยบาย (Policy Theorist) และผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Practitioner) ซึ่งในความเป็นจริงจะเกี่ยวข้องกับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมากกว่าในการที่จะแสวงหาแนวทางเพื่อความสำเร็จของนโยบาย หลักการสำคัญที่จะป้องกันมิให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบกับปัญหา

และอุปสรรคจนนำไปสู่ความล้มเหลว ได้แก่ 1) ถ้ามีทรัพยากรใหม่แต่แนวทางการปฏิบัติคลุมเครือ จะต้องจัดการเรื่องการตีความนโยบายให้ชัดเจนและที่คณะในการจัดการตีความหมายจะต้องสอดคล้องกับผู้กำหนดนโยบาย 2) ถ้ามีทรัพยากรเพียงพอและมีแนวทางการปฏิบัติที่เฉพาะเจาะจง และชัดเจน เป้าประสงค์ส่วนบุคคลภายในองค์การจะมีความสำคัญน้อยลง และการนำเอานโยบายไปปฏิบัติจะมีทิศทางสอดคล้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย และ 3) ถ้าไม่มีทรัพยากรเพียงพอ และแนวทางการปฏิบัติไม่ชัดเจน สถานการณ์เช่นนี้จำเป็นจะต้องสร้างกิจกรรมให้ผู้ปฏิบัติเกิดความสมัครใจที่จะปฏิบัติ เพื่อสร้างพลังความมุ่งมั่นในการปฏิบัติให้เกิดขึ้น

ส่วน วิลเลียม (Williams, 1975) ได้กำหนดแนวทางสำหรับผู้กำหนดนโยบายเพื่อให้ความมั่นใจแก่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติที่มีความสามารถในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผล ภายใต้เงื่อนไข 2 ประการ คือ 1) เป็นหน้าที่ของผู้กำหนดนโยบายที่จะต้องกำหนดนโยบายให้มีความหมายและชัดเจน และ 2) มีแนวโน้มว่าผู้ปฏิบัติจะเริ่มปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ หากเงื่อนไขดังกล่าวถูกละเลยจะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบกับความล้มเหลว

ในส่วนของ ดันเซอร์ (Dunsire, 1990) สรุปว่า ความล้มเหลวจากการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจเกิดจาก 1) การเลือกกลยุทธ์การนำไปปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม 2) กลยุทธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติเหมาะสม แต่การเลือกหน่วยปฏิบัติและกลไกในการปฏิบัติไม่เหมาะสม และ 3) สิ่งที่ได้กล่าวมา มีความเหมาะสมทั้งหมด แต่เลือกเครื่องมือและวิธีปฏิบัติไม่เหมาะสมก็อาจเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

โดยยั่วว่า แม้จะมีสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดแล้วแต่ก็อาจเกิดความล้มเหลวได้ ถ้าเกิดกรณี ดังนี้ คือ 1) แผนงานในระบบราชการผิด 2) นิยามปฏิบัติการของนโยบายถูกนำไปปฏิบัติอย่างไร ประสิทธิภาพมากกว่าหนึ่งหรือสองจุด 3) เกิดความคลาดเคลื่อนในการสื่อสารข้อมูล และการถ่ายทอดข้อมูลสื่อสารที่ผิด 4) แม้ว่าสิ่งที่กล่าวข้างต้นจะได้รับการแก้ไขแล้ว แต่ถ้ามีบางสิ่งบางอย่างไม่ถูกต้องในระดับการปฏิบัติ เช่น ความบกพร่องของระบบราชการและการปฏิบัติ ประสบกับปัญหาอุปสรรคจะนำไปสู่ความล้มเหลว และ 5) ถึงแม้ว่าสิ่งที่กล่าวมาแล้วจะอยู่ในสภาพสมบูรณ์ แต่ถ้าการตอบสนองหรือปฏิกิริยาจากผู้ได้รับผลกระทบมีมากกว่าที่ประเมินไว้ก็จะเกิดความล้มเหลวขึ้นได้

สำหรับ สบาเตียร์และแมซมานิอัน (Sabatier & Mazmanian, 1980) ได้กล่าวถึงเรื่องเงื่อนไขของการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ สรุปได้ 5 ประการ คือ 1) ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลที่เที่ยงตรง 2) ความชัดเจนของนโยบาย 3) ความตั้งใจจริงของการเมือง 4) การสนับสนุนขององค์กร และ 5) สถานการณ์ภายนอกซึ่งไม่มีความขัดแย้งต่อวัตถุประสงค์ของนโยบาย แต่ถ้าเงื่อนไขดังกล่าวบกพร่องจะก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการนำนโยบายไป

ปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ ยังมีความบกพร่องมากเท่าใดก็จะเป็นปัญหาและอุปสรรคที่จะก่อให้เกิดความล้มเหลวได้มากเท่านั้น สรุปได้ว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการนโยบายสาธารณะ ทั้งนี้เพราะว่าถึงแม้ว่านโยบายจะดีเลิศสักเพียงใดก็ตาม แต่เมื่อนำไปปฏิบัติแล้วประสบความล้มเหลวก็จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อกระบวนการนโยบายทั้งหมด

โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสียหายต่อประชาชนที่ปัญหาไม่ได้รับการแก้ไข ซึ่งทำให้บุคคลเหล่านี้เสื่อมความศรัทธาต่อผู้กำหนดนโยบายและอาจมีผลทางลบต่ออนาคตทางการเมืองของผู้กำหนดนโยบาย นอกจากนี้ยังทำให้เกิดความสูญเสียเปล่าต่อทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและการแก้ไขปรับปรุงนโยบาย

เพื่อนำไปปฏิบัติใหม่ยังจะทำให้สิ้นเปลืองทรัพยากรมากขึ้น ดังนั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าประสงค์ที่พึงปรารถนานั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในกระบวนการนโยบายสาธารณะ

2.3.4 การประเมินผลนโยบาย

ในการประเมินผลนโยบายนั้น มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ เช่น โอเวน (Owen, 1993) ให้ทัศนะว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการจัดหาข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่ประเมิน คำว่า “ประเมินผล” (Evaluate) ได้ถูกใช้เป็นทางเลือกสำหรับการประเมิน “วัตถุ” (Object) และวัตถุในการประเมินนั้นอาจได้แก่ การวางแผน (Planning) แผนงาน (Programs) นโยบาย (Policies) องค์กร (Organizations) และปัจเจกบุคคล (Individuals) เป็นต้น ซึ่ง โอเวน ชี้ให้เห็นคุณลักษณะสำคัญของการประเมินผลหลายประการ ได้แก่ 1) การประเมินผลเป็นกระบวนการ 2) การประเมินผลต้องใช้ข้อมูลที่เป็นระบบ 3) การประเมินผลต้องใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประโยชน์ของผู้ตัดสินใจนโยบาย และ 4) การประเมินผลต้องเกี่ยวข้องกับการประเมิน การวางแผน แผนงาน นโยบาย ผลผลิตและปัจเจกบุคคล

รอสซีและฟรีเมน (Rossi & Freeman, 1993) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การประเมินผล คือการใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์อย่างเป็นระบบ เพื่อให้การประเมินครอบคลุมคิดเชิงทฤษฎี (Conceptualization) การออกแบบ (Design) การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation) และอรรถประโยชน์ต่างๆ ที่เกิดจากการนำโครงการทางสังคมไปปฏิบัติ (Utility of Social Intervention Program) หรืออีกในทางหนึ่ง การประเมินผลใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ในการพิจารณาตัดสินและปรับปรุงแนวทางของนโยบายหรือโครงการที่ดำเนินอยู่ จากจุดเริ่มต้นของโครงการจนถึงขั้นตอนการพัฒนาโครงการและการนำโครงการไปปฏิบัติ ส่วน เอนเดอร์สัน (Anderson, 1994) ให้ทัศนะว่า การประเมินผลนโยบายเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประมาณการ (Estimation) การประเมิน (Assessment) หรือการประมาณค่า (Appraisal) นโยบาย ซึ่งรวมถึงเนื้อหาสาระ (Content) การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation) และผลกระทบ (Effects) ในฐานที่เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ (Functional Activity) การประเมินผลที่เกิดขึ้นตลอดกระบวนการของนโยบาย (Policy Process) การประเมินผลมิใช่เรื่องที่เรียบง่ายในฐานะเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการนโยบายเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าขั้นตอนอื่นของกระบวนการนโยบายอื่นๆ ในส่วนของ ดาย (Dye, 1995) ให้ทัศนะไว้ว่า การประเมินผล หมายถึง การประเมินโครงการของรัฐที่ดำเนินการอยู่ทั้งหมดว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้แล้วหรือไม่ หรือการประเมินประสิทธิผล (Effectiveness) ของ 2 โครงการ หรือมากกว่า ว่ามีส่วนในการบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันหรือไม่ การประเมินผลนโยบายควรจะเน้นเรื่องการประเมินผลของเป้าประสงค์ (Goals) ของโครงการหรือนโยบาย ถ้าผู้ประเมินไม่ทราบเป้าประสงค์ของนโยบาย ผู้ประเมินควรประเมินผลกระทบของนโยบาย (Policy Impacts) ในทัศนะของ ดาย สามารถจำแนกออกได้เป็น 1) การประเมินผลนโยบาย คือการประเมินผลโครงการของรัฐที่ได้ดำเนินการอยู่ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์เพียงใด 2) การประเมินผลที่มุ่งเปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการตั้งแต่ 2 โครงการขึ้นไป 3) การประเมินผลควรมุ่งประเมินที่เป้าประสงค์ของนโยบายหรือโครงการ และ 4) ถ้าไม่ทราบเป้าประสงค์ของโครงการหรือนโยบายให้ประเมินผลกระทบของโครงการหรือนโยบายนั้น ในส่วนของ เฮ้าส์ (House, 1976) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การประเมินผลนโยบาย คือกิจกรรมทางการเมืองซึ่งเป็นเครื่องมือของผู้ตัดสินใจและมีผลต่อการ

จัดสรรทรัพยากรให้เป็นธรรมและทำให้เกิดความชอบธรรมทางกฎหมายว่าใครจะได้อะไรบ้าง การประเมินผลเป็นกลไกทางสังคมสำหรับการกระจายผลประโยชน์ให้แก่ประชาชนและสิ่งที่พึงประสงค์จากรัฐ ทัศนะของแฮร์สจะให้น้ำหนักทางการเมืองที่ค่อนข้างสูง คือ 1) การประเมินผลนโยบายเป็นกิจกรรมทางการเมือง 2) การประเมินผลนโยบายเป็นเครื่องมือทางการเมืองในการสร้างความเป็นธรรมให้แก่ประชาชนที่พึงจะต้องได้รับประโยชน์จากรัฐ 3) การประเมินผลนโยบายเป็นเครื่องมือทางการเมืองในการสร้างความเป็นธรรมให้แก่ประชาชนที่พึงจะต้องได้รับประโยชน์จากรัฐ และ 4) การประเมินผลนโยบายเป็นผลไกลทางสังคมในการกระจายผลประโยชน์ให้แก่ประชาชนอย่างเสมอภาคและสำหรับของ แนเกล (Nagel, 1994) ให้ทัศนะไว้ว่า การประเมินผลนโยบายเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์นโยบายซึ่งเกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐหรือการตัดสินใจที่มุ่งเพื่อการบรรลุเป้าประสงค์ระหว่างทางเลือกนโยบายต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน ทำให้นโยบายบรรลุเป้าประสงค์ในการให้บริการแก่ประชาชน ในทัศนะของ แนเกล ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลนโยบายนั้นระบุไว้ชัดเจนว่า 1) การประเมินผลนโยบายเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์นโยบาย 2) การประเมินผลนโยบายให้ความสำคัญต่อการบรรลุเป้าประสงค์ของนโยบาย และ 3) การประเมินผลให้ความสำคัญต่อระหว่างทางเลือกนโยบาย ข้อจำกัดและเงื่อนไขต่างๆ ที่จะทำให้บรรลุเป้าประสงค์ของนโยบาย

2.4 แนวคิดความเป็นมาเกี่ยวกับยาเสพติด

ยาเสพติดซึ่งเป็นปัญหาของชาติอยู่ในขณะนี้ มีประวัติความเป็นมาเป็นเวลาช้านาน บางชนิดก็ให้ทั้งคุณประโยชน์และโทษ บางชนิดก็มีแต่โทษภัยเท่านั้น ซึ่งในปัจจุบันมียาเสพติดชนิดต่างๆ ในท้องตลาดมากกว่า 120 ชนิด อย่างไรก็ตามยาเสพติดชนิดแรกที่คนไทยรู้จักก็คือฝิ่น ฝิ่น เข้ามาในประเทศไทยในสมัยใดนั้นยังไม่ทราบแน่ชัด เท่าที่มีหลักฐานครั้งแรกเป็นประกาศใช้กฎหมายลักษณะโจรในสมัยรัชสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง) ปฐมกษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยา เมื่อ พ.ศ. 1903 หรือประมาณ 600 กว่าปีล่วงมาแล้ว ตามกฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติการห้ามซื้อ ขาย เสพฝิ่นไว้ว่า “ผู้สูบฝิ่น กินฝิ่น ขายฝิ่นนั้น ให้ลงพระราชอาญาจหนักหนา ธิราชบาทว์ให้สิ้นเชิง ทเวนบกสามวัน ทเวนเรือสามวัน ให้ใส่จำคุกไว้จนกว่าจะอดได้ ถ้าอดได้แล้ว เรียกเอาทานบนแก้มัน ญาติพี่น้องไว้ แล้วจึงให้ปล่อยผู้สูบ ขาย กินฝิ่น ออกจากโทษ” ถึงแม้ว่าบทลงโทษจะสูงแต่การลักลอบซื้อขายและเสพฝิ่นก็ยังมีความต่อเนื่องมาโดยตลอด กฎหมายคงใช้ได้แต่ในเขตกรุงศรีอยุธยาเท่านั้น ส่วนหัวเมืองและเมืองขึ้นที่ห่างพระนครพระกรรณไม่มีการเข้มงวดกวดขัน ซึ่งปรากฏว่าผู้ครองเมืองบางแห่งก็ติดฝิ่นและผูกขาดการค้าฝิ่นเองด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ปัญหาการขายฝิ่น เสพฝิ่น จึงเลิกไม่ได้ตลอดสมัยกรุงศรีอยุธยา

ต่อมาสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทรงแจกกฎหมาย บำรุงห้ามปรามผู้ขายและผู้สูบฝิ่น แต่ก็ไม่มีผล ครั้นถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศล้านภลัย ได้ทรงตราพระราชกำหนดโทษให้สูงขึ้นไปอีกโดย “ห้ามอย่าให้ผู้ใดสูบฝิ่น กินฝิ่น ซื้อฝิ่นขายฝิ่น และเป็นผู้สมซื้อสมขายเป็นอันขาดทีเดียว ถ้ามีฟังจับได้และมีผู้ร้องฟ้องพิจารณาเป็นสัจจะให้ลงพระอาญาเชี่ยน 3 ยก ทเวนบก 3 วัน ทเวนเรือ 3 วัน ธิราชบาทว์บุตรภรรยาและทรัพย์สิ่งของให้สิ้นเชิง แล้วให้ส่งตัวไปตะพุนหญ้าช้าง ผู้รู้เห็นเป็นใจมิได้เอาความมาว่ากล่าวจะให้ลงพระอาญาเชี่ยน 60 ที” ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 เป็นระยะที่ตรงกับสมัยที่อังกฤษนำฝิ่น

จากอินเดียไปบังคับขายให้จีนทำให้มีคนจีนติดฝิ่นเพิ่มขึ้นและในช่วงเวลานั้นตรงกับระยะที่คนจีนเข้ามาค้าขายในเมืองไทยมากขึ้นจึงเป็นการนำการใช้ฝิ่นและผู้ติดฝิ่นเข้ามาในเมืองไทยตลอดจนมีการลักลอบนำฝิ่นเข้ามาในเมืองไทยด้วยเรือสินค้าต่างๆ อีกมาก จึงเป็นเหตุให้การเสพฝิ่นระบาดยิ่งขึ้น พระองค์ได้ทรงมีบัญชาให้มีการปราบปรามอย่างเข้มงวดกวัดขั้นในปี พ.ศ. 2382 ทำให้การค้าฝิ่นและสิ่งอื่นๆ ที่ผิดกฎหมายเข้าไปอยู่ในกลุ่มอั้งยี่ที่เกิดขึ้นในกรุงเทพฯ และหัวเมืองชายทะเลสร้างความวุ่นวายจากการทะเลาะวิวาทกันระหว่างกลุ่มอั้งยี่ต่างๆ จนต้องทำให้ทหารปราบปราม ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ทรงเห็นว่าการปราบปรามไม่สามารถขจัดปัญหาการสูบและขายฝิ่นได้และก่อให้เกิดความยุ่งยากวุ่นวายขึ้นจึงทรงเปลี่ยนนโยบายใหม่ยอมให้คนจีนเสพและขายฝิ่นได้ตามกฎหมาย แต่ต้องเสียภาษีผูกขาด มีนายภาษีเป็นผู้ดำเนินการ ปรากฏว่าฝิ่นทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยมาก ซึ่งสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพได้ทรงรวบรวมไว้ในหนังสือลัทธิธรรมเนียมต่างๆ ใน “ตำนานภาษีฝิ่น” ว่าภาษีที่ได้นั้นประมาณว่าถึงปีละ 4 แสนบาท สูงเป็นอันดับที่ 5 ของรายได้ประเภทต่างๆ และได้มีความพยายามห้ามคนไทยไม่ให้เสพฝิ่น แต่ก็ไม่ได้ผลอย่างเต็มที่ ในปี พ.ศ. 2501 คณะปฏิวัติซึ่งปกครองประเทศไทยอยู่ในขณะนั้นได้พิจารณาเห็นว่าการเสพฝิ่นเป็นที่รังเกียจในวงการสังคมและเป็นอันตรายแก่สุขภาพอนามัยอย่างร้ายแรง ประเทศต่างๆ ได้พยายามเลิกการเสพฝิ่นโดยเด็ดขาดแล้วจึงเห็นเป็นการสมควรให้เลิกการเสพฝิ่นและจำหน่ายฝิ่นในประเทศไทย จึงได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 37 ลงวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2501 โดยให้ยกเลิกการเสพฝิ่นและจำหน่ายฝิ่นทั่วราชอาณาจักร ซึ่งกำหนดดำเนินการให้เสร็จสิ้นเด็ดขาดภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2502 โดยกำหนดการตามลำดับ ดังนี้ 1) ประกาศให้ผู้เสพฝิ่นมาขึ้นทะเบียนและให้รับใบอนุญาตให้เสพฝิ่นได้ ภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2501 2) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2502 ห้ามมิให้ร้านฝิ่นจำหน่ายฝิ่นแก่ผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตให้สูบบุหรี่ 3) ยุบเลิกร้านจำหน่ายฝิ่น ภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2502 4) ให้กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย ร่วมกันจัดตั้งสถานพยาบาลและพักฟื้นผู้ติดฝิ่น 5) ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2502 ผู้ที่กระทำผิดฐานเสพฝิ่นหรือมุลฝิ่น นอกจากนี้นี้ยังได้แก้ไขกฎหมายว่าด้วยฝิ่นเพิ่มโทษผู้ละเมิดให้สูงขึ้น โดยได้ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2502 เป็นต้นมา จากประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าวนี้ ถือได้ว่านับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2502 การเสพและจำหน่ายฝิ่นในประเทศไทยก็เป็นสิ่งผิดกฎหมาย นอกจากรัฐบาลได้จัดให้ผู้ติดฝิ่นเข้ารับการรักษาและฟื้นฟูแล้ว การปราบปรามจับกุมก็ได้กระทำเด็ดขาดยิ่งขึ้น มีการประหารชีวิตผู้ผลิตและค้ายาเสพติด แต่ปัญหายาเสพติดไม่ได้ลดลง (กำธร วิชิตสุวรรณ, 2555)

2.4.1 ความหมายของยาเสพติด

นัยนา เกิดวิชัย (2548) ให้ความหมายของ ยาเสพติด หมายถึง ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุประสงค์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุประสงค์ต่อจิตและประสาท และสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุประสงค์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย และกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หมายความว่า ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

ในส่วน คำธิ วิชิตสุวรรณ (2555) กล่าวว่า ยาเสพติด หมายถึง สารใดก็ตามที่
เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือสารที่สังเคราะห์ขึ้น เมื่อนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ
ฉีด หรือด้วยวิธีใดๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้ยังจะทำให้เกิดการเสพติดได้
หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวันหรือวันละหลายๆ ครั้ง

ลักษณะสำคัญของสารเสพติด จะทำให้เกิดอาการและการแสดงของผู้เสพ ได้ดังนี้

- 1) อาการดื้อยาหรือต้านยา และเมื่อติดยาแล้วจึงต้องการใช้สารหรือยานั้นในปริมาณที่เพิ่มมากขึ้น
- 2) อาการขาดยา ถอนยา หรืออยากยา เมื่อใช้สารนั้นเท่าเดิม ลดลง หรือหยุดใช้ 3) มีความต้องการ
เสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา และ 4) สุขภาพร่างกายทรุดโทรมลง เกิดโทษต่อ
ตนเอง ครอบครัว ผู้อื่น ตลอดจนสังคม และประเทศชาติ

ยาเสพติดให้โทษ หมายความว่า สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย
ไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใดๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจใน
ลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการ
เสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึง
พืชหรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษหรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษและ
สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่
หมายความรวมถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่

2.4.2 ประเภทของยาเสพติด

พืชัย นิลทองคำ (2554) ได้แบ่งประเภทของ ยาเสพติดให้โทษ เป็น 5 ประเภท ได้แก่

- 1) ประเภท 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน (Heroin)
- 2) ประเภท 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟีน (Morphine) โคคาอีน
(Cocaine) โคเดอีน (Codeine) ผีนยา (Medicinal Opium)
- 3) ประเภท 3 ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นตำรับยาและมียาเสพติดให้โทษใน
ประเภท 2 ผสมอยู่ด้วย ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา
- 4) ประเภท 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือประเภท 2
เช่น อาเซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) อาเซทิลคลอไรด์ (Acetyl Chloride)
- 5) ประเภท 5 ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท 1 ถึงประเภท 4 เช่น กัญชา
พืชกระท่อม

ตามที่รัฐมนตรีประกาศระบุนายชื่อยาเสพติดให้โทษตามมาตรา 8 (1) เพื่อประโยชน์
แห่งมาตรานี้ คำว่า ผีนยา (Medicinal Opium) หมายถึง ผีนที่ได้ผ่านกรรมวิธีการปรุงแต่งโดยมีความ
มุ่งหมายเพื่อใช้ในทางยา และให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

- 1) ระบุนายชื่อยาเสพติดให้โทษ ว่ายาเสพติดให้โทษใดอยู่ในประเภทใด ตามมาตรา 7
- 2) เพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงชื่อหรือประเภทยาเสพติดให้โทษ ตาม 1)
- 3) กำหนดมาตรการว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือ
ลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษ ตลอดจนการบรรจุ และการเก็บรักษา ยาเสพติดให้โทษ

4) กำหนดจำนวนและจำนวนเพิ่มเติมซึ่งยาเสพติดให้โทษที่จะต้องใช้ในการแพทย์ และทางวิทยาศาสตร์ที่วราชาอาณาจักรประจำปี

5) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษที่ผู้อนุญาต จะอนุญาตให้ผลิต นำเข้า จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองได้

6) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท 3 ตามมาตรา 7 (3)

7) จัดตั้งสถานพยาบาล

8) กำหนดระเบียบข้อบังคับ เพื่อควบคุมการบำบัดรักษาและระเบียบวินัยสำหรับ สถานพยาบาล

ในส่วนของ นัยนา เกิดวิชัย (2548) ได้กล่าวอีกว่า ยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ยังหมายความรวมถึงแอมเฟตามีน (Amphetamine) เมทแอมเฟตามีน (Methamphetamine) ไตรเมทอกซีแอมเฟตามีน (Trimethoxyamphetamine, TMA)

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 โดยประกาศของกระทรวงสาธารณสุข ได้ระบุชื่อยาเสพติดไว้ทั้งสิ้น 104 ชนิด และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอีก 4 ประเภท 42 ชนิด รวมเป็น 146 ชนิด ยาเสพติดเหล่านี้ตามหลักวิชาการแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1) แบ่งตามแหล่งกำเนิด แบ่งออกได้เป็น

1.1) ยาเสพติดธรรมชาติ เป็นสารที่กลั่นหรือสกัดได้จากพืชบางชนิดโดยตรง เช่น ฝิ่น โคเคอิน กัญชา รวมทั้งการนำสารจากพืชเหล่านั้นมาปรุงเป็นอย่างอื่นโดยกรรมวิธีทางเคมี เช่น มอร์ฟิน เฮโรอิน ซึ่งทำมาจากฝิ่น เป็นต้น

1.2) ยาเสพติดสังเคราะห์ เป็นสารที่ผลิตขึ้นในห้องปฏิบัติการด้วยกรรมวิธีทาง เคมี นำมาใช้แทนยาเสพติดธรรมชาติได้โดยสารที่สังเคราะห์ขึ้นมานั้นออกฤทธิ์เหมือนยาเสพติด ธรรมชาติ เช่น เมทิลรีน ไฟเซปโตน เมทาโดน เป็นต้น

2) แบ่งตามฤทธิ์ของยาที่มีต่อร่างกายมนุษย์ แบ่งออกได้เป็น

2.1) ออกฤทธิ์กดประสาท ได้แก่ ยาที่ออกฤทธิ์ทางกดประสาทเมื่อเสพแล้วทำให้ คลายความทรมาน ช่วยบรรเทาความเจ็บปวดทางร่างกาย บรรเทาความว้าวุ่นทางจิตใจ ทางอารมณ์ ช่วยคลายความหมกมุ่น ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสุข เช่น มอร์ฟิน เฮโรอิน เซโคบาร์บิทัล เป็นต้น

2.2) ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท ได้แก่ ยาเสพติดที่ออกฤทธิ์กระตุ้นเร่งเร้าประสาท และสมอง ในขณะที่ยาออกฤทธิ์ทำให้ผู้เสพเพิ่มพูนความสามารถชั่วระยะเวลาหนึ่ง ช่วยเพิ่มความ มั่นใจในตนเอง ทำให้เกิดความสุข จิตใจปลอดโปร่ง เช่น โคเคอิน เป็นต้น

2.3) ออกฤทธิ์หลอนประสาท ได้แก่ ยาที่ทำให้ประสาทสัมผัสสูญเสียสมรรถภาพ เกิดความรู้สึกในทางสัมผัสประสาทโดยไม่มีสิ่งเกิดขึ้นจริง เช่น ภาพหลอน ได้ยินเสียงต่างๆ ที่ไม่มีเสียง คิดว่าเป็นผู้วิเศษเหาะเหินเดินอากาศได้ เช่น แอลเอสดี ดีเอ็มที เป็นต้น

2.4) ออกฤทธิ์ผสมผสานกัน ออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทผสมกันไป อาจออกฤทธิ์ กดประสาท กระตุ้นประสาท หรือหลอนประสาทพร้อมกันไป เช่น กัญชา เมื่อเสพในจำนวนน้อยจะ กดประสาทอยู่ชั่วระยะหนึ่ง เมื่อเสพมากขึ้นจะกลายเป็นพิษหลอนประสาทต่อไปได้

3) แบ่งตามลักษณะของสารที่ใช้ในวงการแพทย์

ในวงการแพทย์ยังมียาและสารเคมีหลายอย่างที่เป็นสารเสพติดให้โทษ กล่าวคือ

3.1) พวกที่ 1 ได้แก่ ผื่นหรือสารที่มีส่วนประกอบของฝิ่น เช่น เฮโรอีน มอร์ฟิน ทิงเจอร์ฝิ่น โคเคอิน รวมไปถึงสารสังเคราะห์หลายอย่างที่มีคุณสมบัติคล้ายกัน

3.2) พวกที่ 2 ได้แก่ ยานอนหลับชนิดต่างๆ ที่มีผลโดยตรงต่อสมองส่วนกลาง ยาพวกนี้มีจำหน่ายทั่วไป เช่น พิโนบาร์บิทัล เหล้าแห้ง ซอลเนอร์ลทิวีบาล รวมทั้งยานอนหลับที่ใช้บาร์บูเรต ได้แก่ ไบรไมด์คลอโรล ไฮเดรตพาร์ลตีไฮด์และยาสังเคราะห์ใหม่ๆ เช่น กลูตาไมล์และเมตาไกลอน

3.3) พวกที่ 3 ยากระตุ้นประสาท ได้แก่ แอมเฟตามีน และไบกระท่อม

3.4) พวกที่ 4 ยาที่ทำให้หลอนประสาท ได้แก่ กัญชา แอลเอสดี เอสทีพี ดีเอ็มที ยาเหล่านี้ทำให้ประสาทในการรับฟังของคนเราผิดไปจากเดิม รวมทั้งสารอย่างอื่นและเห็นบางอย่าง

3.5) พวกที่ 5 สารระเหยต่างๆ เช่น เบนซิน ทินเนอร์ และกาวติดเครื่องใช้ต่างๆ

3.6) พวกที่ 6 แอลกอฮอล์เป็นสารเสพติดอย่างหนึ่งด้วย เพราะเมื่อดื่มจนติดแล้ว จะทำให้ผู้ดื่มมีความต้องการและเพิ่มปริมาณการดื่มเรื่อยๆ มีโทษต่อร่างกายเช่นเดียวกับยาเสพติดชนิดอื่นๆ

ฝิ่น (Opium)

ประเทศ รัสเซีย และเวทิน คันสนียเวทย์ (2542) ได้กล่าวถึง ต้นฝิ่นมีชื่อว่า พาพาเวอร์ ซอมนิเฟรัม (Papaver Somniferum) โดยตั้งตามชื่อของเทพเจ้าซอมนัส (Somnus) ของชาวโรมัน คือ เทพเจ้าแห่งการนิทรา ทั้งนี้เพราะว่าเมื่อเสพฝิ่นเข้าไปแล้วจะทำให้วังนอน ฝิ่นทำให้จิตใจสงบได้ ฝิ่นเป็นยาสากลควบคุมกับประวัติศาสตร์ของมนุษย์มานับเป็นพันๆ ปี มนุษย์รู้จักใช้ฝิ่นเป็นยาแก้ปวด แก้ท้องเดิน ท้องร่วง แก้ไอ ทำให้วังนอน และทำให้จิตใจสงบ มนุษย์นิยมใช้ฝิ่นเพราะฝิ่นมีฤทธิ์ทำให้จิตใจเบิกบานแจ่มใส ในส่วนของ ฝ่ายวิชาการ (2544) กล่าวว่า ฝิ่นเป็นพืชล้มลุก งอกงามได้ดีในบริเวณที่ราบสูงที่มีอากาศหนาวเย็น เช่น ที่ภาคเหนือของประเทศไทย เป็นต้น ดอกฝิ่นมีสีส้มสวยงาม สะดุดตามาก เมื่อดอกฝิ่นแก่จัดจนกลีบดอกร่วงไปหมด จะเหลือผลฝิ่น ที่มีรูปร่างเป็นกระเปาะ พอลผลฝิ่นแก่พอสมควรจึงใช้มีดกรีดเป็นริ้วๆ ใ้ยางสีขาวขุ่นๆ ไหลซึมออกมาแล้วปล่อยให้แห้ง กลายเป็นสีน้ำตาลเข้มจึงขูดยางนั้นเก็บไว้ เรียกว่า ฝิ่นดิบ ผลฝิ่นแต่ละผลนั้นจะถูกกรีดเอายางออกมาได้หลายครั้ง ต่อจากนั้นก็นำฝิ่นดิบมาเคี้ยวให้สุก ซึ่งเป็นลักษณะเป็นยางเหนียว มีสีดำ การเสพฝิ่นมักใช้วิธีสูบ โดยบรรจุฝิ่นใส่ในกล่องฝิ่นใช้ไฟลนให้ระเหยเป็นควันแล้วสูบเอาควันนั้นเข้าไปหรือปั้นเป็น ลูกกลอนรับประทาน ฝิ่นมีฤทธิ์กดประสาททำให้ผู้เสพเข้าไปรู้สึกเคลิบเคลิ้ม เฉื่อยชา เกียจคร้าน เบื่ออาหาร ร่างกายผ่ายผอม สุขภาพทรุดโทรม และอาจจะมีอาการประสาทหลอน บางรายมีโรคแทรกซ้อน เช่น วัณโรค โรคขาดอาหาร เป็นต้น

มอร์ฟิน (Morphine)

ในปี ค.ศ. 1803 มีการสกัดมอร์ฟิน (Morphine) ที่ได้จากฝิ่น ซึ่งมอร์ฟินได้รับการนิยมนามากเมื่อมีการประดิษฐ์เข็มฉีดยาได้ เพราะมอร์ฟินเป็นผงสามารถละลายน้ำได้ดี จึงนิยมเอามาฉีดเข้าเส้น เพื่อระงับความเจ็บปวดได้ดี ในระหว่างสงครามกลางเมืองเพื่อเลิกทาสสมัยประธานาธิบดี ลินคอล์น ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งตรงกับรัชกาลที่ 4 ของไทย มีการใช้มอร์ฟินกันอย่างแพร่หลายเพื่อช่วยระงับอาการเจ็บปวดจากบาดแผลที่ได้รับจากการสู้รบกันในสงครามกลางเมืองนั่นเอง นักรบจึงติดมอร์ฟินกันแทบทั้งกองทัพ เรียกว่าเป็นโรคโซลด์เยอร์ แพลได้ว่า โรคทหารหาญ (ประเทศ รัสเซีย และ

เวทิน คันสนีย์เวทย์, 2542) มอร์ฟินเป็นสารอัลคาลอยด์สกัดออกมาจากฝิ่นดิบ เป็นผงสีขาว ไม่มีกลิ่น รสขม มีฤทธิ์มากกว่าฝิ่น 8-10 เท่า ซึ่งนอกจากจะมีมอร์ฟินชนิดผงแล้วก็มีชนิดเม็ด ชนิดน้ำบรรจุใน หลอดแก้วสำหรับฉีด มอร์ฟินมีฤทธิ์กดประสาท ทำให้ มึนชา หมดจากความรู้สึกเจ็บปวด ในทาง การแพทย์จึงนำมอร์ฟินมาใช้เป็นยาระงับความเจ็บปวดของคนไข้จากโรคบางโรคหรือจากบาดแผล เพื่อให้คนไข้ไม่ต้องทนทุกข์ทรมานและได้นอนหลับพักผ่อน ทั้งนี้ต้องอยู่ในความควบคุมดูแลของ แพทย์อย่างใกล้ชิด เพราะการได้รับมอร์ฟินในจำนวนที่มากพอและต่อเนื่องเป็นเวลานานก็จะทำให้ติด ยาได้ (ฝ่ายวิชาการ, 2544)

เฮโรอีน (Heroin)

เฮโรอีนหรือผงขาว มีรากศัพท์มาจากภาษาเยอรมัน คือ เฮโรอิซ (Heroich) แปลว่า มีพลังอันยิ่งใหญ่ ในยุคไร้พรมแดนนี้ เฮโรอีนได้ประกาศศักดากลับมาครองความยิ่งใหญ่ในวงการของ ยาเสพติดอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ถูกลบรัศมีโดยโคเคน (Cocaine) ไปร่วมสิบปี เพราะเป็นยุคตลาด เสรีทุนนิยมเต็มที่ แข่งกันค้า แข่งกันขาย จึงมีการผลิตเฮโรอีนจากทุกมุมโลก เฮโรอีนคุณภาพดี มีใช้มี เฉพาะที่มาจากสามเหลี่ยมทองคำเท่านั้นยังมีมาจากที่อื่นอีกด้วย เมื่อแข่งกันผลิตและแข่งกันขาย ราคาจึงถูกลงเพราะมีการใช้กลยุทธ์ในการเจาะตลาดเพื่อให้ถึงกลุ่มผู้มีกำลังซื้อน้อย จึงระบาตไปทั่ว (ประเวศ วะสี และเวทิน คันสนีย์เวทย์, 2542) เฮโรอีนหรือผงขาว ลักษณะเป็นผงสีขาว เป็นสารที่ สังเคราะห์มาจากมอร์ฟิน มีฤทธิ์แรงมากกว่ามอร์ฟิน 4-8 เท่า และมีฤทธิ์แรงมากกว่าฝิ่น 80-100 เท่า จึงเสพติดได้ง่ายมาก นับว่าเป็นยาเสพติดที่มีอันตรายร้ายแรงที่สุดและแพร่หลายมาก ในปัจจุบันมี เฮโรอีนที่แพร่หลายอยู่ 2 ชนิด ได้แก่ 1) เฮโรอีนผงบริสุทธิ์ (ผงขาว) มีรหัสเรียกกันว่า เฮโรอีนเบอร์ 4 เป็นผงสีขาวละเอียด รสขมจัด ไม่มีกลิ่น มีเนื้อเฮโรอีนบริสุทธิ์ถึง 95 เปอร์เซ็นต์ ผู้เสพนามาละลายน้ำ แล้วฉีดเข้าเส้นเลือด และ 2) เฮโรอีนผสม มีรหัสเรียกว่าเบอร์ 3 เป็นเฮโรอีนไม่บริสุทธิ์ มีสารอื่นๆ เข้า ไปผสม เช่น สารหนู น้ำประสานทอง (บอแรกซ์) ยานอนหลับ ยาแก้ปวด สตรีกินิน เป็นต้น จึงมีเนื้อ เฮโรอีนแท้ๆ 8-12 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น และยังมีสีต่างกัน เช่น สีม่วง สีชมพู สีแดง สีเหลือง โดยผลิตให้ มีลักษณะเป็นเกล็ดหรือผงหยาบๆ บรรจุในแคปซูลหรือบรรจุในถุงพลาสติก (ฝ่ายวิชาการ, 2544)

กัญชา (Marihuana)

กัญชา เป็นพืชล้มลุกชนิดหนึ่ง ใบแต่ละใบแตกเป็นยาวๆ หลายแฉก ออกดอกเป็นช่อ เล็กๆ โดยช่อดอกตัวผู้กับตัวเมียไม่ได้อยู่ต้นเดียวกัน ช่อดอกตัวเมียเรียกว่า “กระหรี่กัญชา” เป็นส่วน ของกัญชาที่มีฤทธิ์มาก ทำให้มีอาการมึนเมา ในใบและดอกกัญชาตัวเมียมียางที่มีสารเสพติด คือสาร Tetrahydrocannabinol (THC) ซึ่งมีฤทธิ์กดประสาท กระตุ้นประสาท และหลอนประสาท จึงทำให้ ผู้เสพมีจิตใจและอารมณ์เปลี่ยนแปลงไป ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ โดยนิยมนำใบ ดอก และต้น กัญชามาหั่นเป็นฝอยปนกับยาเส้นในมวนบุหรี่ยอดสูบ อาจสูบด้วยบ้องกัญชาปั่นเป็นผงผสมในอาหาร และเครื่องดื่ม หรือใส่ปากเคี้ยว ส่วนมากนิยมเสพกัญชาด้วยวิธีสูบ ฤทธิ์ของกัญชาจะทำให้ผู้เสพเกิด ภาพหลอน หัวเราะรำเริง พุดมาก เสียงดังคล้ายเมฆาสุรา และมีอาการของผู้เป็นโรคจิตอย่างหนึ่งที่ เรียกว่า “บ้ากัญชา” หลังจากนั้นผู้เสพจะมีอาการเซ้าซี้มและง่วงนอน ผู้ที่เสพกัญชามักมีโอกาสที่จะ ติดยาเสพติดชนิดอื่นที่ร้ายแรงได้ง่าย เช่น เฮโรอีน ผู้ที่เสพกัญชาเป็นประจำนั้นจะทำให้ความจำเสื่อม ความคิดสับสน ไม่สนใจต่อสภาพแวดล้อม การตัดสินใจผิดพลาด ขาดความระมัดระวัง จึงมักเป็น สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ เช่น การขับรถยนต์ ถ้าเสพกัญชาติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้เป็นโรค

หลอดลมอักเสบเรื้อรัง หลอดเลือดอุดตัน มะเร็งที่ปอด ไซนัสอักเสบ เปลือกสมองเหี่ยว ความรู้สึกทางเพศลดลง แต่จะไม่ทำให้ร่างกายผ่ายผอมทรุดโทรมนัก (ฝ่ายวิชาการ, 2544) ชาวฝรั่งเศสเรียกัญชาว่า มาริฮัวนา (Marijuana) มาจากต้นเฮมพ์ (Hemp) ที่มีชื่อเรียกทางพฤกษศาสตร์ว่าแคนนาบิส (Cannabis) สารเคมีที่มาจากแคนนาบิสเรียกว่าสารกลุ่มแคนนาบินอยด์ส (Cannabinoids) ต้นกัญชาหรือต้นเฮมพ์ มี 3 พันธุ์ คือ 1) พันธุ์อินดิกา (Indica) พบในแถบทวีปเอเชีย 2) พันธุ์ซาติวา (Sativa) พบในแถบทวีปอเมริกาเป็นส่วนใหญ่ และ 3) พันธุ์รูเดราลิส (Ruderalis) พบในประเทศรัสเซีย

กระท่อม (Kratom)

พืชกระท่อม เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางมีแก่นและเนื้อแข็ง ในประเทศไทยมีการใช้ใบกระท่อมเป็นสิ่งเสพติด ใบกระท่อมมีลักษณะคล้ายกระดังงาหรือฝรั่ง หนาทึบ กระท่อมมี 2 ชนิด คือ ชนิดก้านและเส้นใบเป็นสีแดงเรื่อๆ และอีกชนิดหนึ่งสีเขียวดอกกลมโตเท่าผลพุทราไทยล้อมรอบด้วยเกสรสีแดงเรื่อๆ คล้ายดอกกระถิน ดอกที่แห้งแล้วใช้เพาะหวานขึ้นง่ายในฤดูฝน พืชกระท่อมมีอินทรีย์สารอัลคาลอยด์ ชื่อว่า Matrajina จะออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทคล้ายโคเคนหรือโคคา อาการของผู้เสพติดใบกระท่อมทำให้ประสาทมีสมาธิ ใจคอหนักแน่น อารมณ์รื่นเริงแจ่มใส หายปวดเมื่อย แรงดี ทำงานเพลิดเพลินไม่เหน็ดเหนื่อย ต้นกระท่อมเป็นต้นไม้พื้นเมืองในแถบเอเชียอาคเนย์ พบมากในภาคกลางและภาคใต้ของประเทศไทย มีพบบ้างในประเทศมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเกาะบอร์เนียว ในใบกระท่อมนี้มีสารมิตราจินิก (Mitragnine) สารตัวนี้เป็นสารจำพวกอัลคาลอยด์ (Alkaloid) เหมือนสารฝิ่น ในตำรับยาแผนโบราณของไทยได้ใช้ใบกระท่อมรักษาโรคท้องร่วง ทั้งรักษาคนที่อดฝิ่นได้ด้วย ใบกระท่อมมีคุณสมบัติไปกระตุ้นสมองส่วนกลางได้ ทำหน้าที่คล้ายยาบ้า (แอมเฟตามีน)

เห็ดขี้ควาย

เห็ดขี้ควาย เป็นเห็ดพิษซึ่งขึ้นอยู่ตามกองมูลควายแห้ง สีของเห็ดจะมีสีเหลืองซีด คล้ายสีของ ฟางแห้ง บนหัวของร่มจะมีสีน้ำตาลเข้มจนถึงสีดำบริเวณก้าน ที่ใกล้จะถึงตัวร่มจะมีแผ่นเนื้อเยื่อบางๆ สีขาวแผ่ขยายออกรอบก้าน แผ่นนี้มีลักษณะคล้ายวงแหวน เห็ดขี้ควายมีขึ้นอยู่ทั่วไปในแทบทุกภาคของประเทศ เห็ดตัวสมบูรณ์และเติบโตเต็มที่ตรงบริเวณหมวก มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 6.5-8.8 เซนติเมตร ความสูงของลำต้นประมาณ 5.5-8.0 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 0.8-1.0 เซนติเมตร เห็ดขี้ควายเป็นที่รู้จักกันในบรรดานักเที่ยวว่า “ Magic Mushroom” มีการแพร่ระบาดอยู่ในกลุ่มนักท่องเที่ยวบางกลุ่มโดยเฉพาะในบริเวณตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เห็ดขี้ควายมีสารออกฤทธิ์ทำลายประสาทอย่างรุนแรง คือ สารไซโลซินและสารไซโลไซฟินผสมอยู่ เมื่อบริโภคเข้าไปทำให้มีอาการเมาเคลิบเคลิ้มและบ้าคลั่งในที่สุด นอกจากนั้นหากบริโภคเข้าไปมากๆ หรือผู้ที่มีภูมิต้านทานน้อยอาจจะทำอันตรายถึงแก่ชีวิตเพราะเห็ดชนิดนี้มีลักษณะและโทษเช่นเดียวกับยาเสพติด (ฝ่ายวิชาการ, 2544)

ยาบ้า (Amphetamine)

ยาบ้าหรือยาซัน มีชื่อทางยาว่า แอมเฟตามีน มีลักษณะเป็นผงผลึกสีขาว ไม่มีกลิ่น รสขม มีทั้งชนิดแคปซูลและชนิดเป็นเม็ดรูปร่างต่างๆ เช่น รูปกลม รูปสามเหลี่ยม รูปหัวใจ มีสีขาว สีเหลือง สีน้ำตาล สีฟ้า หรือหลากสีในเม็ดเดียวกัน เป็นต้น นำเข้าสู่ร่างกายด้วยวิธีรับประทาน ยาบ้าหรือแต่เดิมเรียกกันว่ายาม้า เป็นยาที่มนุษย์สังเคราะห์ขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1887 โดยนักวิทยาศาสตร์ชาวเยอรมันชื่อ เอเดเลียโน สามารถสังเคราะห์ได้เป็นคนแรก ตั้งชื่อว่า แอมเฟตามีน (Amphetamine)

เป็นแอมเฟตามีนซัลเฟต (Amphetamine Sulphate) เป็นสารกลุ่มหนึ่งที่มีสารต่างๆ แยกย่อยออกเป็นอนุพันธ์อีกมากมาย ต่อมาในปี ค.ศ. 1888 นักวิทยาศาสตร์ชาวญี่ปุ่นได้สังเคราะห์อนุพันธ์ของแอมเฟตามีนได้อีกตัวหนึ่ง จึงตั้งชื่อว่า เมทแอมเฟตามีน (Methamphetamine) เรียกว่าเป็นน้องชายของแอมเฟตามีนซัลเฟต นั่นเอง เมื่อนักวิทยาศาสตร์ชาวเยอรมันและชาวญี่ปุ่นสามารถสังเคราะห์สารดังกล่าวขึ้นมาได้แล้วก็นำไปขึ้นทะเบียนไว้แต่ไม่ได้นำมาทำอะไร มาถึงในปี ค.ศ. 1928 นายแพทย์กอร์ดอน เอ แอลลิส (Gordon A. Alles) ได้นำสารดังกล่าวมาทดลองเพื่อจะหาการรักษาโรคหอบหืด จึงพบว่ายาแอมเฟตามีน มีสูตรคล้ายยาเอเฟดรีน (Ephedrine) มีสรรพคุณช่วยลดอาการหืด คัดจมูก น้ำมูกไหล เพราะฤทธิ์ยาเข้าไปขยายหลอดลมทำให้หายใจโล่ง นายแพทย์แอลลิส วิจัยพบว่ายาบ้าหรือแต่เดิมเรียกว่ายาม้านี้สามารถรักษาโรคหืด คัดจมูก น้ำมูกไหลให้หายขาดได้ และรักษาโรคหอบหืดได้เป็นอย่างดี ผู้ที่เสพยาเสพติดจะทำให้หัวใจทำงานมากขึ้น หัวใจจะเต้นเร็วขึ้นและแรงขึ้น มันจะบีบด้วยความรุนแรง เลือดจะฉีดอย่างฉับพลันทำให้โลหิตขึ้นสูงไปปะทุที่สมองเป็นผลทำให้เส้นเลือดฝอยแตกเป็นอัมพฤกษ์อัมพาตได้ ถ้าใช้ยาเกินขนาดจะทำให้ประสาทเครียด หัวใจจะเต้นแรงผิดปกติ เวียนศีรษะ จิตใจสับสน อาจจะมีอาการรุนแรงถึงกับชักหมดสติ หลอดโลหิตในสมองแตก หัวใจวาย และถึงแก่ความตายในที่สุด (ฝ่ายวิชาการ, 2544)

แอลเอสดี (LSD)

แอลเอสดี มีชื่อเต็มว่า Lysergic Acid Diethylamide เป็นสารที่สังเคราะห์มาจากเชื้อราชนิดหนึ่งมีลักษณะเป็นผงสีขาว ไม่มีกลิ่น ไม่มีรส มักนิยมทำเป็นแคปซูลหรือเป็นเม็ดมีสีต่างๆ เช่น สีขาว สีเขียว สีฟ้า สีเหลือง เป็นต้น นำเข้าสู่ร่างกายด้วยวิธีรับประทาน ซึ่งมีฤทธิ์ทำให้หลอนประสาท การรับรู้แปรปรวน อารมณ์อ่อนไหว ควบคุมตนเองไม่ได้ หัวใจเต้นเร็วขึ้น ความดันโลหิตสูงขึ้น ผู้ที่ติดแอลเอสดีแล้วจะเลิกเสพยายาก ถ้าไม่ได้เสพก็จะหงุดหงิดกระวนกระวายใจ ก้าวร้าวผู้อื่น และอาจจะทำร้ายผู้อื่นได้รับบาดเจ็บหรือถึงแก่ความตาย ผู้ที่เสพนานๆ จะมีอาการโรคจิต ตกใจง่าย รู้สึกหวาดกลัวและกังวลจนฆ่าตัวตาย

บาร์บิทูเรต (Barbiturates)

บาร์บิทูเรต เป็นยาที่มีฤทธิ์กดประสาท ทำให้สมองทำงานน้อยลง ได้แก่ ยานอนหลับ ยาระงับประสาท และยังมีสารเคมีที่ออกฤทธิ์แบบเดียวกับบาร์บิทูเรต เช่น เซโคนาล (Seconal) หรือที่เรียกกันในหมู่ผู้เสพว่า เซค เหล้าแห้ง ไก่แดง ปีศาจแดง ลักษณะเป็นเม็ดหรือแคปซูลใช้รับประทาน แพทย์มักใช้ยาพวกบาร์บิทูเรตเพื่อให้ผู้ป่วยนอนหลับ ระงับความตึงเครียดของสมอง ลดความกระวนกระวาย ลดความดันโลหิต รักษาความเจ็บปวด แต่ถ้าใช้ในทางที่ผิดโดยมิได้รับคำแนะนำหรือไม่ได้ อยู่ในความควบคุมดูแลของแพทย์ ก็จะทำให้ติดยาและต้องการยาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งทำให้สมองและประสาทเสื่อมโทรม รู้สึกมึนงง หงุดหงิด ความรู้สึกเฉื่อยล้า ขาดความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ก้าวร้าวผู้อื่น บางคนอาจทำร้ายตนเอง เช่น ใช้มีดกรีดแขน กรีดข้อมือตนเอง หรือฆ่าตัวตาย ผู้ที่รับประทานยาพวกนี้เป็นจำนวนมากก็อาจจะทำให้ถึงแก่ความตายได้

ยาอี (Ephedrine)

อีเฟดรีน หรือที่ชาวบ้านเรียกย่อๆว่า อี อี หรือยาอี เป็นสารธรรมชาติที่รู้จักกันดี คือ หมากฝรั่ง หมากหวง (สะกดคำอ่านจากภาษาจีน) สารดังกล่าวมีผลต่อระบบประสาทซิมพาเทติก ทางการแพทย์จึงได้อาศัยคุณสมบัตินี้มาใช้ประโยชน์ อาทิ ลดการเกรงตัวของหลอดลม บรรเทาอาการ

คัดจมูก ป้องกันการเกิดสภาวะความดันโลหิตลด เมื่อนำมาหยอดตาจะทำให้รู้ม่านตาขยาย จึงใช้เพื่อ การรักษาโรคตาบางอย่างได้ นอกจากนี้อีเฟดรินยังมีผลในการกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง เช่นเดียวกับแอมเฟตามีน สามารถใช้เพื่อการรักษาโรควงหลับ อีเฟดรินที่ใช้ในการแพทย์อาจอยู่ ในรูปของตัวยาคีหรือยาผสมร่วมกับตัวย่ออื่นในรูปของ ยาเม็ด แคปซูล และยาฉีด หรือในรูปที่ใช้ ภายนอกได้ เช่น ยาหยอดจมูก ยาหยอดตา อีเฟดรินก็มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับแอมเฟตามีน (เพราะ กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลางได้เช่นกัน) ในปัจจุบันยาเสพติดชนิดผิดกฎหมายแอมเฟตามีนได้รับ การปราบปรามอย่างหนัก จึงมีผู้ผลิต ผู้จำหน่าย ตลอดจนผู้เสพหันมาปลอมปนหรือใช้อินเฟดรินแทน แอมเฟตามีนดังกล่าว ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่พบว่าอัตราของผู้ที่ติดอีเฟดรินเพิ่มขึ้นกว่าที่เคยเป็นมา ด้วยเหตุนี้ ในปี พ.ศ. 2532 พระราชบัญญัติว่าด้วยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทจึงจัดให้อีเฟดริน ให้เป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 3 การซื้อขายจึงยากขึ้นกว่าเดิม เมื่อเปรียบเทียบความรุนแรงในการ ออกฤทธิ์และการเสพติดระหว่างแอมเฟตามีนกับอีเฟดริน พบว่าอีเฟดรินจะมีความรุนแรงน้อยกว่า ผู้ที่จะติดอีเฟดรินได้จะต้องใช้ขนาดยาสูงกว่าและช่วงระยะเวลายาวนานกว่าผู้ที่จะติดแอมเฟตามีน

ยาเค (Ketamine, Ketara, Ketava)

ยาเคหรือยาเคตามีนหรือเคตาว่า ตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2521 เป็นยาควบคุม พิเศษ หมายถึง ยาที่มีอันตรายสูงที่แพทย์จัดให้กับผู้ป่วยเมื่อมีความจำเป็นจริงๆ ยาเคถูกสังเคราะห์ ขึ้นเพื่อใช้เป็นยาสลบก่อนการผ่าตัด สาเหตุที่ทำให้ยาเคกลายเป็นปัญหาเพราะมีเยาวชนนำยาเคมาใช้ เป็นสิ่งมีนเมา และพบว่าการนำยาเคมาใช้ร่วมกับยาเสพติดร้ายแรงชนิดอื่นๆ เช่น ยาอีและโคเคน (ประเวศ วะสี และเวทิน คันสนีย์เวทย์, 2542) ยาเคออกฤทธิ์หลอนประสาทอย่างรุนแรง เมื่อเสพเข้า จะรู้สึกเคลิบเคลิ้ม (Euphoria) รู้สึกตนเองมีอำนาจพิเศษ มีอาการสูญเสียกระบวนการทางความคิด ทำให้ความคิดสับสน การรับรู้และตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมทั้งภาพ แสง เสียง เปลี่ยนแปลงไป ร่างกายเคลื่อนไหวไม่สัมพันธ์กัน หากใช้ปริมาณมากอาจเกิดอาการหายใจติดขัด เกิดอาการ ประสาทหลอนเห็นภาพน่ากลัว ซึ่งอาการเหล่านี้อาจปรากฏกับผู้เสพอีกแม้ว่าจะหยุดเสพยาแล้ว เรียกว่า Flashbacks (ฝ่ายวิชาการ, 2544)

ICE (Methamphetamine Hydrochloride)

ICE คือ เมทแอมเฟตามีนในรูปผลึกใสความบริสุทธิ์สูงสกัดได้จากสารอีเฟดริน (Ephedrine) ที่ชื่อว่า ICE จะเรียกตามลักษณะที่ปรากฏคือก้อนผลึกใสเหมือนน้ำแข็ง ปัจจุบันจัดเป็น ยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 (ฝ่ายวิชาการ, 2544) ไอซ์ เป็นสารเคมีสังเคราะห์ที่ถูกนำเข้ามาใช้เป็นสารเสพติดอย่างกว้างขวาง ในปัจจุบันมีการ แพร่กระจายไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว ปัจจัยที่ทำให้เกิดการแพร่ระบาดของไอซ์ส่วนหนึ่งมาจากการใช้ เพื่อปรับอารมณ์ของผู้ประกอบอาชีพขายบริการ คนทำงานกลางคืน การใช้ในกลุ่มผู้นิยมเที่ยวสถาน บันเทิง และค่านิยมหรือความเชื่อที่ผิดมหันต์ของกลุ่มผู้ใช้ที่มองว่าไอซ์เป็นสารเสพติดที่ใช้แล้วผิวใส หุ่นดี ไม่โทรม โดยเป็นความเชื่อที่บอกเล่ากัน ไอซ์หรือเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ เป็นสาร กระตุ้นประสาทในกลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamine Type Stimulant: ATS) กลุ่มเดียวกับยาบ้า หรือเอ็กซ์ตาซี มีชื่อเรียกกันหลากหลาย (Street Name) เช่น สเก็ตน้ำแข็งหรือเพชรพลอย เป็นต้น ในประเทศไทยมีการแพร่ระบาดของสารกลุ่ม ATS ที่สำคัญ 2 ตัว ได้แก่ เมทแอมเฟตามีนแบบเม็ด (ยาบ้า) และเมทแอมเฟตามีนแบบเกล็ด (ไอซ์) เมทแอมเฟตามีนเป็นสารกระตุ้นที่มีผลต่อสมอง

กระตุ้นให้มีการหลั่งสารสำคัญ 3 ชนิด ได้แก่ โดปามีน (Dopamine) ซีโรโทนิน (Serotonin) และ นอร์อีพิเนพริน (Norepinephrine) โดยการเสพสารเมทแอมเฟตามีนมีผลกระทบต่อระบบประสาทส่วนกลางทำให้มีผลต่อกลไกการหลั่งสารเคมีในระบบประสาททำให้เกิดการตอบสนองต่อ อัตราการเต้นของหัวใจ อุณหภูมิของร่างกาย ความดันโลหิต ความกระหาย ความสนใจใส่ใจ อารมณ์ และการตอบสนองเกี่ยวกับการตื่นตัวและการวางเงื่อนไข ผู้เสพจะเกิดอาการเบื่ออาหาร รุม่านตา ขยาย ปวดศีรษะ หัวใจเต้นผิดจังหวะ การมองไม่ชัดเจน ไม่สามารถควบคุมการพูดได้ นอกจากนี้ จากผลการวิจัยในต่างประเทศ พบว่า ผู้เสพเมทแอมเฟตามีนประมาณหนึ่งในสี่ของกลุ่มตัวอย่างมีอาการหวาดระแวง ความคิดผิดปกติ หรือประสาทหลอน และผู้ที่เสพติดเมทแอมเฟตามีนมีความเสี่ยง ต่อการเป็นโรคจิตสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้เสพประมาณสามเท่า การเสพเป็นระยะเวลานานหรือในขนาดที่สูง ทำให้เกิดอาการชัก หัวใจล้มเหลว และถึงแก่ความตายได้ (ส่วนวิชาการด้านยาเสพติด, 2554)

โคเคน (Cocaine)

โคเคน ได้มาจากใบของต้นโคคา (Coca) ต้นโคคาเป็นต้นไม้ขนาดใหญ่ขึ้นชุกช่นตาม เทือกเขาแอนเดรส (Andres) ในทวีปอเมริกากลางและทวีปอเมริกาใต้ ส่วนมากจะขึ้นอยู่ในประเทศ เปรูและมีบ้างในประเทศโบลิเวีย ประเทศโคลัมเบียนั้นถือว่าเป็นแหล่งสังเคราะห์โคเคนจากใบโคคาจึง เป็นศูนย์ผลิตจำหน่ายโคเคนไปทั่วโลกกลายเป็นประเทศที่กุมหัวใจทางด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับโคเคน อันโด่งดังที่สุด เม็ดเงินที่ได้จากการค้าโคเคนนี้ช่วยพยุงเศรษฐกิจของชาวบ้านในประเทศเปรูและ ประเทศโบลิเวียเป็นอย่างมากทั้งยังมีส่วนสนับสนุนขบวนการใต้ดินของประเทศเปรูด้วยเพราะว่า โคเคนได้ถูกส่งมาจาก 2 ประเทศนั้นเพื่อให้แปลงสภาพเป็นยาสังเคราะห์ในประเทศโคลัมเบีย (ประเวศ วะสี และเวทิน ศันสนีย์เวทย์, 2542) โคเคนเป็นสารอัลคาลอยด์ที่สกัดออกมาจากใบของต้น โคคา มีลักษณะเป็นผลึกสีขาว มีฤทธิ์กระตุ้นประสาทให้รู้สึกตื่นตัวและสามารถระงับความรู้สึกเฉพาะ แห่งได้ ในทางการแพทย์จึงใช้โคเคนเป็นยาชาเฉพาะที่สำหรับการผ่าตัด คนใช้บางคนใช้โคเคนเพื่อ ปลุกประสาทให้หายง่วงและทำงานได้นานโดยไม่เหน็ดเหนื่อยหรืออ่อนเพลีย (ฝ่ายวิชาการ, 2544)

สารระเหย

สารระเหย เป็นยาเสพติดชนิดหนึ่งที่ทำให้ออกฤทธิ์ได้ง่ายเพราะมีการขายอย่างเปิดเผยและ ราคาถูก มีลักษณะเป็นของเหลว มีกลิ่นเฉพาะ ระเหยได้ง่าย สารระเหยที่ทำให้เสพติด เช่น ทินเนอร์ แลคเกอร์ น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด กาวยาง น้ำยาล้างเล็บ ยาทาเล็บ สเปรย์ สีทาบ้าน เป็นต้น สารระเหยมีพิษต่อร่างกายนั้นมี 2 แบบ ได้แก่ 1) พิษที่เกิดขึ้นทันทีทันใดโดยเกิดขึ้น หลังจากสูดดม มีอาการเวียนศีรษะ คลื่นไส้ อาเจียน อ่อนเพลีย หายใจถี่เร็ว มือสั่น ตาพร่า เดินเซ คล้ายคนเมาสุรา ถ้าสูดดมต่อไปจนเกินขนาดก็จะทำให้หมดสติหรืออาจจะหัวใจวายและเสียชีวิต และ 2) พิษเรื้อรัง ผู้ที่สูดดมติดต่อกันเป็นระยะเวลานานจะทำให้หลอดเลือดอักเสบ ไอ ไตอักเสบ โลหิตจาง เกิดมะเร็งในเม็ดเลือดขาว สมองพิการ กล้ามเนื้อลีบเป็นอัมพาต มีอาการทางประสาท (ฝ่ายวิชาการ, 2544) สารเคมีที่ร้ายแรงในสารระเหยนั้น คือ 1) โทลูอิน (Toluene) เป็นสารผสมสำคัญในสี ในกาว และในทินเนอร์ 2) แอลกอฮอล์ (Alcohol) อยู่ในรูปของแอลกอฮอล์จุดไฟ ได้แก่ เมธานอล ซึ่งของใช้ แสบทุกอย่างจะมีส่วนผสมของสารอินทรีย์เหล่านี้ จึงไม่แปลกเลยที่ผู้ที่ติดสารระเหยจะสามารถสูด จากเครื่องใช้ประจำบ้านอะไรก็ได้ เช่น กาว เบนซิน ทินเนอร์ สี ยาลบหมึก น้ำยาดับกลิ่น และน้ำยา ฆ่าเชื้อ เป็นต้น หรือน้ำยาอย่างหนึ่งที่เป็นของเหลวอัดเข้าไปในกระป๋องด้วยความดันสูงเพื่อให้คง

สภาพของเหลวไว้ เวลากดฉีดก็ปล่อยออกมาสู่สภาพความกดดันต่ำภายในอุณหภูมิจึงจะกลายเป็นก๊าซเป็นไอใช้สูดดมได้ (ประเวศ วะสี และเวทิน ศันสนีย์เวทย์, 2542)

บุหรี่ (Cigarette)

สารต่างๆ ที่มีอยู่ในบุหรี่ ได้แก่ 1) นิโคติน เป็นสารอัลคาลอยด์ มีลักษณะเป็นน้ำมัน ไม่มีสี นิโคตินมีในควันบุหรี่ประมาณ 95 % จะเข้าไปจับอยู่ในปอด บางส่วนจับอยู่ที่เยื่อหุ้มริมฝีปาก และบางส่วนจะถูกดูดซึมเข้ากระแสเลือด มีฤทธิ์กระตุ้นประสาทส่วนกลางและกระตุ้นต่อมหมวกไต ทำให้ความดันโลหิตสูง หัวใจเต้นเร็ว หลอดเลือดรัดตัว นิโคตินเป็นสารสำคัญในควันบุหรี่ทำให้เสพติดอยากสูบบุหรี่เรื่อยๆ 2) ทาร์ เป็นน้ำมันเหนียวข้นสีน้ำตาล เมื่อเลิกสูบบุหรี่ ทาร์ที่เข้าไปพร้อมกับควันบุหรี่จะจับอยู่ที่ปอด ทำให้ระคายเคือง มีอาการไอ ภูงลมในปอดขยายขึ้นและทำให้เป็นโรคมะเร็งได้ 3) คาร์บอนมอนนอกไซด์ เป็นก๊าซจากควันบุหรี่ที่ทำให้ร่างกายได้รับออกซิเจนน้อยลง รู้สึกอ่อนเพลีย หายใจสั้น เหนื่อยง่าย อาจหน้ามืดเป็นลม และถ้าปริมาณคาร์บอนมอนนอกไซด์ในเลือดสูงถึง 60 % ก็อาจเสียชีวิตได้ 4) ไฮโดรเจนไซยาไนด์ ก๊าซชนิดนี้จะเข้าไปทำลายเยื่อหุ้มหลอดลมชนิดมีขน ทำให้สิ่งแปลกปลอมผ่านเข้าไปทำลายหลอดลม ซึ่งจะก่อให้เกิดอาการไอมีเสมหะและหลอดลมอักเสบเรื้อรัง 5) ไนโตรเจนไดออกไซด์ เป็นก๊าซที่สามารถทำลายเยื่อหุ้มหลอดลม จะทำให้เกิดเป็นโรคถุงลมโป่งพอง 6) แอมโมเนีย เป็นสาเหตุที่ทำให้หลอดลมอักเสบ 7) สารกัมมันตภาพรังสี ในควันบุหรี่มีรังสีแอลฟา ซึ่งรังสีชนิดนี้เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคมะเร็ง และ 8) แร่ธาตุต่างๆ ซึ่งเป็นสารที่ตกค้างอยู่ในใบยาสูบจากการพ่นยาฆ่าแมลง เมื่อเข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้เกิดภาวะเป็นพิษได้ (ฝ่ายวิชาการ, 2544)

2.4.3 สภาพปัญหายาเสพติดในพื้นที่ทั่วไป

ปัญหาเสพติดในประเทศไทยได้ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2502 เป็นต้นมา ปัญหาเริ่มต้นคือปัญหาของฝิ่น ปลายมาเป็นปัญหาซึ่งเกิดจากยาเสพติดหลายชนิดที่มีความรุนแรงขึ้น นอกจากนั้นอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนของกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดซึ่งอยู่นอกประเทศไทย แต่ได้นำผลผลิตยาเสพติดผ่านเข้ามาในประเทศและส่งออกไปยังตลาดโลก ดังนั้นประเทศไทยจึงต้องเผชิญหน้ากับปัญหาเสพติดอย่างครบวงจร ทั้งปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านการเป็นเส้นทางลักลอบค้ายาเสพติดและปัญหาด้านการแพร่ระบาด (ฝ่ายวิชาการ, 2544)

ในส่วนของ กำธร วิจิตสุวรรณ (2555) ได้กล่าวว่า ประเทศไทยกำลังประสบปัญหา ยาเสพติดทั้งในด้านการเป็นพื้นที่ผลิต การเป็นพื้นที่การค้า การเป็นพื้นที่แพร่ระบาดและการเป็นทางผ่านยาเสพติด โดยมีตัวยาหลัก คือ ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาบ้า สารระเหย โคเคน เอ็คซ์ตาซี และสารเสพติดประเภทวัตถุออกฤทธิ์บางชนิด และเนื่องจากประเทศไทยมีส่วนที่ติดกับพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำซึ่งเป็นแหล่งผลิตยาเสพติดที่สำคัญของโลกแห่งหนึ่ง จึงทำให้ไทยมีส่วนในการผลิตยาเสพติดประเภทฝิ่นและเฮโรอีน ซึ่งผลผลิตมาก ในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ นอกจากนี้แล้วในปัจจุบันมีการผลิตยาบ้าในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำด้วย ยาเสพติดที่มีการผลิตในประเทศไทยอีกชนิดหนึ่งคือกัญชา ซึ่งมีมากในภาคอีสาน อย่างไรก็ตามสำหรับการเป็นแหล่งผลิตของประเทศไทยนั้นในปัจจุบันได้ลดปริมาณลงอย่างมากโดยเฉพาะฝิ่น เฮโรอีน และกัญชา จนอยู่ในระดับที่สามารถควบคุมได้ ในส่วนของการผลิตยาบ้าได้มีการย้ายแหล่งผลิตไปอยู่ในประเทศเพื่อนบ้านเป็นส่วนใหญ่

ประเทศไทยมีสถานการณ์ของการค้ายาเสพติดที่สำคัญ 3 ชนิด คือ การค้าเฮโรอีน การค้ากัญชาและการค้ายาบ้า สามารถอธิบายได้ ดังนี้ 1) การค้าเฮโรอีน กระจายอยู่บริเวณพื้นที่

ภาคเหนือของประเทศไทย บริเวณที่ติดกับสามเหลี่ยมทองคำ พื้นที่กรุงเทพมหานคร ภาคใต้ และชายงานต่างประเทศซึ่งเชื่อมโยงกับชายงานภายในประเทศ รวมทั้งชนกลุ่มน้อยในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ เฮโรอีนส่วนใหญ่จะถูกลำเลียงเพื่อไปยังต่างประเทศ แต่บางส่วนจำหน่ายภายในประเทศไทย ในปัจจุบันเครือข่ายการค้าเฮโรอีนได้ถูกเจ้าหน้าที่ราชการทำการจับกุมและทำลายได้หลายเครือข่าย บางกลุ่มได้หยุดดำเนินการ บางกลุ่มได้หันไปค้ายาบ้าแทน 2) การค้ากัญชา อยู่ในพื้นที่ตะวันออกเฉียงเหนือ กรุงเทพมหานคร ภาคใต้ พื้นที่ดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กัญชาที่รวบรวมได้จะส่งออกไปต่างประเทศเป็นหลัก ปัจจุบันกล่าวได้ว่าการค้ากัญชาลดน้อยลงมาก กลุ่มผู้ค้าจะไปดำเนินการในประเทศเพื่อนบ้าน การค้าในประเทศส่วนใหญ่เพื่อใช้เสพภายในประเทศ และ 3) การค้ายาบ้า ยาบ้าได้แพร่กระจายอยู่ในทุกภูมิภาค ผู้ค้ามีกระจายอยู่ในพื้นที่ต่างๆ ตั้งแต่ระดับรายใหญ่ ระดับกลางและระดับย่อยในพื้นที่แพร่ระบาด เครือข่ายการค้ายาบ้าไม่มีการจัดองค์กรที่ชัดเจนเหมือนกับเฮโรอีนและกัญชา แม้แต่นักค้ารายย่อยบางครั้งก็สามารถไปจัดหายาเสพติดจากพื้นที่ผลิตบริเวณสามเหลี่ยมทองคำครั้งละเป็นปริมาณมากได้

การแพร่ระบาดของยาเสพติด สามารถแบ่งได้เป็นชนิดของยาที่แพร่ระบาด พื้นที่ของการแพร่ระบาด และกลุ่มของผู้ใช้ยาที่ยาเสพติดที่ระบาดไปถึง ซึ่งปัจจุบันไม่สามารถระบุตัวเลขที่แน่นอนได้ว่าจำนวนของผู้ใช้ยาเสพติดมีจำนวนแท้จริงเท่าไร แต่คาดว่าผู้ใช้ยาเสพติดทั่วประเทศประมาณ 300,000 – 500,000 คน ผู้ติดยาเสพติดในกรุงเทพฯ และในจังหวัดภาคกลางของประเทศ จะเข้ารับบริการการบำบัดรักษาการติดยาเสพติดมากกว่าในจังหวัดของภาคอื่นๆ ปกติแล้วผู้ชายมีการใช้ยาเสพติดมากกว่าผู้หญิง จากผลการวิจัยสำรวจข้อมูลพบว่าผู้ใช้ยาเสพติดที่เป็นผู้หญิงมีเพียง 5 % และผู้ติดยาเสพติด 70 % ที่รับการบำบัดรักษามีอายุระหว่าง 21 ถึง 35 ปี ยาเสพติดส่วนใหญ่ที่เสพได้แก่ เฮโรอีน รองลงมาคือ ผีน กัญชา สารระเหย จำนวนผู้เสพยาบ้าหรือยาบ้าหรือแอมเฟตามีน กำลังขยายตัวเพิ่มมากขึ้นในกลุ่มเยาวชน เป็นที่น่าสังเกตว่ายาเสพติดไม่ได้จำกัดการแพร่ระบาดเฉพาะพื้นที่ส่วนล่างเท่านั้น แต่ยังได้ขยายออกไปยังชุมชนที่อาศัยอยู่บนภูเขา เช่น การแพร่ระบาดของเฮโรอีนในกลุ่มชาวเขา พื้นที่ที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ค่อนข้างเป็นอันตรายอย่างมากนี้ ได้แก่ พื้นที่ภาคกลาง รวมทั้งกรุงเทพมหานคร

สภาพปัญหาเสพติดในประเทศไทยเกี่ยวกับเป็นพื้นที่แพร่ระบาดนั้น สามารถกล่าวได้ว่า ยาเสพติดที่แพร่ระบาดในประเทศไทย ประกอบด้วย ผีน เฮโรอีน กัญชา ยาบ้า สารระเหย โคเคน ยาอี และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทบางชนิด เช่น จำพวกยานอนหลับ อย่างไรก็ตามสำหรับการแพร่ระบาดแล้ว ตัวยาหลักคือ ผีน เฮโรอีน กัญชา ยาบ้า สารระเหย โคเคน เอ็กซ์ตาซี ยาเค โดย ผีนและเฮโรอีนเคยเป็นยาเสพติดที่แพร่ระบาดรุนแรงในอดีต แต่ในปัจจุบันได้ลดระดับลง ผีนคงมีแพร่ระบาดเฉพาะกลุ่มชาวเขา เฮโรอีนแพร่ระบาดในกลุ่มเสพเดิม ตัวยาที่แพร่ระบาดมากและมีปัญหาในระดับรุนแรง คือ ยาบ้า ซึ่งแพร่กระจายเป็นวงกว้างโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน นักเรียน นักศึกษา และสำหรับโคเคน เอ็กซ์ตาซี และยาเค การแพร่ระบาดจำกัดอยู่เฉพาะกลุ่มเยาวชน ผู้ใช้ในสถานบันเทิงและกลุ่มวัยรุ่นที่ฐานะดี ส่วนสารระเหยจะแพร่ระบาดในกลุ่มเด็กนอกสถานศึกษาซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สภาพปัญหาเสพติดในประเทศไทยเกี่ยวกับการเป็นทางผ่านยาเสพติดไว้ว่า การที่ประเทศไทยมีส่วนที่ติดกับสามเหลี่ยมทองคำและการคมนาคมภายในประเทศมีความสะดวก โดยเฉพาะการขนส่งทางบกและทางอากาศ จึงมีการลักลอบลำเลียง

ยาเสพติดทั้งภายในประเทศและไปต่างประเทศ โดยเฉพาะการลักลอบลำเลียงเฮโรอีนไปต่างประเทศ เช่น อเมริกา ออสเตรเลีย และยุโรป นอกจากนี้แล้วยังมีการลักลอบลำเลียงขนส่งกัญชาจากทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือมายังกรุงเทพมหานครเพื่อส่งต่อไปต่างประเทศโดยทางเรือหรือส่งลงทางใต้ไปยังประเทศมาเลเซียและต่อไปยังประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ญี่ปุ่น อเมริกา และประเทศในยุโรปบางประเทศ

2.4.4 สภาพปัญหาเสพติดในพื้นที่ชายแดน

ในปัจจุบัน ประเทศไทยมีหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีพื้นที่อยู่ติดแนวชายแดนทั่วทุกภาคของประเทศ จำนวน 1,947 แห่ง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชายแดนมีอยู่หลายชาติพันธุ์ ซึ่งนอกจากคนเมืองที่เป็นคนไทยดั้งเดิมแล้วยังมีชนกลุ่มน้อยและประชาชนที่มาจากประเทศเพื่อนบ้านที่ได้อพยพเข้ามาอยู่ร่วมด้วย เช่น ชาวกระเหรี่ยง ที่มีปรากฏอยู่ในพื้นที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 6 และภาค 7 เป็นจำนวนมาก และกลุ่มไทยใหญ่ที่อยู่ในพื้นที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 5 ขณะที่กลุ่มของลาวและพม่ามีการกระจายตัวเข้าไปในพื้นที่ทั่วประเทศ โดยกลุ่มคนลาวเข้ามาอาศัยมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มของพม่าอยู่ในพื้นที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 8 ส่วนกลุ่มของกัมพูชามีปรากฏบางพื้นที่ เช่น ในพื้นที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 3 การนับถือศาสนาของประชาชน ส่วนใหญ่จะมีการนับถือหลายศาสนาในพื้นที่เดียวกัน แต่ที่ประชาชนนับถือมากที่สุดคือศาสนาพุทธ รองลงมาเป็นศาสนาคริสต์ ลัทธิความเชื่อและศาสนาอิสลาม โดยลัทธิความเชื่อปรากฏในหมู่บ้าน/ชุมชนทางภาคเหนือมากกว่าพื้นที่อื่นๆ ในขณะที่ศาสนาอิสลามจะมีการกระจายตัวอยู่ในทุกภาค แต่สูงสุดอยู่ภาคใต้โดยเฉพาะพื้นที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 9 การประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด รองลงมาเป็นรับจ้างทั่วไปและเป็นกรรมกร ประชาชนที่ว่างงานมีจำนวนไม่มากและพบว่ามีผู้ว่างงานสูงอยู่ในพื้นที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 5, ภาค 6 และ ภาค 9 ส่วนในด้านฐานะการเงินในภาพรวมประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่อยู่ในระดับที่ยากจน ส่วนใหญ่ระบุว่ายังมีพอกินพอใช้แต่ไม่มีเงินเหลือเก็บ รองลงมาเป็นมีพอใช้และพอเหลือเก็บ และที่มีฐานะดีปรากฏอยู่ไม่กี่หมู่บ้าน/ชุมชน ได้แก่ ภาคเหนือ 7 หมู่บ้าน/ชุมชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 หมู่บ้าน/ชุมชน และภาคใต้ 3 หมู่บ้าน/ชุมชน ส่วนในเรื่องปัญหาที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน/ชุมชนที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนมองในภาพรวมทั้งหมด ได้แก่ ปัญหาหนี้สินอันเนื่องมาจากความยากจนเป็นปัญหาที่ชาวบ้านต้องการให้แก้ไขมากที่สุด โดยมีสัดส่วนสูงในทุกภาคเกินกว่าร้อยละ 80 โดยมีภาคใต้มีสัดส่วนต่ำสุดอยู่ที่ประมาณร้อยละ 70 ปัญหาลำดับรองลงมาคือการไม่มีเงินทุนในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นปัญหาถูกไต่จากปัญหาความยากจน ปัญหาการว่างงานเป็นปัญหาหลักอีกปัญหาหนึ่งที่ต้องการให้ได้รับการแก้ไข และปัญหาของยาเสพติดมีร้อยละ 28.6 ถ้าพิจารณาเป็นรายภาคพบว่าภาคใต้มีสัดส่วนที่ระบุปัญหาด้านนี้มากกว่าในพื้นที่ภาคอื่น (ทั้งในพื้นที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 8 และ 9) ประมาณร้อยละ 70 ขณะที่ในภาคอื่นมีสัดส่วนไม่เกินร้อยละ 30 และที่มีปัญหาค่อนข้างสูงคืออยู่ในพื้นที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 5 ร้อยละ 28.2 (สำนักยุทธศาสตร์, 2554)

สถานการณ์การลักลอบนำเข้า การดำเนินการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน ตามแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2555 ในช่วงเดือน มกราคม 2555 พบการนำเข้าในพื้นที่ 7 จังหวัด 9 อำเภอ ได้แก่ จังหวัดเชียงราย (อำเภอแม่สาย อำเภอแม่ฟ้าหลวง) จังหวัดเชียงใหม่ (อำเภอแม่เอย) จังหวัดบึงกาฬ (อำเภอเมืองบึงกาฬ) จังหวัดนครพนม (อำเภอท่าอุเทน และอำเภอบ้านแพง) จังหวัดหนองคาย (อำเภอเมืองหนองคาย) จังหวัดสมุทรปราการ (ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ) และจังหวัดภูเก็ต (ท่าอากาศยานภูเก็ต) โดยพื้นที่ชายแดนในภาคเหนือพบการลักลอบนำเข้ายาบ้า เฮโรอีน ผีน และไอซ์ พื้นที่ชายแดนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือลักลอบนำเข้ายาบ้า กัญชาแห้งและไอซ์ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิลักลอบนำเข้ายาขากัญชาและโคเคน และท่าอากาศยานภูเก็ตลักลอบนำเข้าไอเฟดรีน ซึ่งการลักลอบนำเข้าที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ในเดือน มกราคม 2555 พบชาวเนปาลซึ่งเดินทางมาจากเมืองโกลกาทา ประเทศอินเดีย ลักลอบนำเข้ายาขากัญชา น้ำหนัก 4,300 กรัม โดยซุกซ่อนในช่องลับของกระเป๋าเดินทางและจะนำส่งให้ผู้รับที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี สำหรับโคเคนเป็นการนำเข้าโดยซุกซ่อนในกล่องพัสดุไปรษณีย์ส่งจากต้นทางประเทศเปรู น้ำหนัก 300 กรัม ระบุผู้รับปลายทางที่จังหวัดพัทลุง ช่วงเดือน พฤศจิกายน 2554 ที่ผ่านมา พบการนำเข้าโคเคน น้ำหนัก 1 กิโลกรัม ซุกซ่อนมาในโลหะทรงกลมคล้ายกระบอกสูบบุรณยนต์ ส่งทางพัสดุไปรษณีย์จากสาธารณปารากวัย โดยระบุผู้รับปลายทางที่จังหวัดพัทลุง สำหรับการนำเข้ายาเสพติดที่ท่าอากาศยานภูเก็ตเป็นการนำเข้าโดยชาวอินเดีย พร้อมของกลาง ไอเฟดรีน น้ำหนัก 6.5 กิโลกรัม บรรจุในกล่องไม้ซุกซ่อนที่พื้นกระเป๋าเดินทางซึ่งจัดทำเป็นพิเศษ ซึ่งปีที่ผ่านมาสามารถจับกุมการลักลอบนำเข้ารายสำคัญที่ท่าอากาศยานภูเก็ตได้ 3 คดี คดีแรกเป็นการจับกุมตัวชายชาวสวิตเซอร์แลนด์ลักลอบนำเข้าโคเคน น้ำหนัก 4 กิโลกรัม ลักษณะเป็นแผ่นคล้ายยางสีดำซุกซ่อนในขอบกระเป๋าเดินทางทั้ง 2 ด้าน จากเมืองซานตาครุซ ประเทศโบลิเวีย คดีที่สองเป็นการจับกุมตัวหญิงชาวไทยลักลอบนำเข้าโคเคน น้ำหนัก 2 กิโลกรัม จากประเทศบราซิล และคดีที่สามเป็นการจับกุมตัวหญิงชาวไทยลักลอบนำเข้าไอซ์ น้ำหนัก 3.2 กิโลกรัม จากประเทศแอฟริกาใต้ โดยซุกซ่อนใต้พื้นกระเป๋าซึ่งจัดทำเป็นพิเศษ ส่วนยาเสพติดที่ลักลอบนำเข้าทางชายแดนภาคเหนือพบว่าเป็นยาบ้า ร้อยละ 90.84 นำเข้าทางจังหวัดเชียงราย (อำเภอแม่สายและอำเภอแม่ฟ้าหลวง) จังหวัดเชียงใหม่ (อำเภอแม่เอย) ที่เหลือ ร้อยละ 9.16 นำเข้าทางชายแดนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านจังหวัดบึงกาฬ (อำเภอเมืองบึงกาฬ) จังหวัดนครพนม (อำเภอท่าอุเทน) สำหรับการนำเข้าระดับแสนเม็ดขึ้นไปเป็นการนำเข้าทางชายแดนในภาคเหนือ จำนวน 3 คดี ของกลาง ยาบ้า รวมจำนวน 700,000 เม็ด ไอซ์ ร้อยละ 97.60 นำเข้าทางชายแดนในภาคเหนือด้านจังหวัดเชียงราย (อำเภอแม่สายและอำเภอแม่ฟ้าหลวง) จังหวัดเชียงใหม่ (อำเภอแม่เอย) โดยมีสัดส่วนเพิ่มสูงขึ้นจากเดือนที่ผ่านมาซึ่งพบการนำเข้าร้อยละ 88.25 กลุ่มผู้ลักลอบนำเข้า ได้แก่ ชาวพม่าที่ลำเลียงไอซ์ น้ำหนัก 4 กิโลกรัม จากฝั่งท่าขี้เหล็ก ประเทศพม่าแล้วข้ามลำน้ำสายเข้ามายัง อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย และชาวเขาเผ่าอาข่า ที่ลักลอบนำไอซ์ น้ำหนัก 1 กิโลกรัม จากประเทศพม่า มายังบริเวณช่องทางผาขาว เขตรอยต่อระหว่างบ้านลิเซไปยังบ้านจะล่อ อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย สำหรับการนำเข้าทาง อำเภอแม่เอย จังหวัดเชียงใหม่เป็นการนำเข้าไอซ์ น้ำหนัก 8 กิโลกรัม พร้อมด้วย ยาบ้า จำนวน 98,000 เม็ด และเฮโรอีน น้ำหนัก 500 กรัม โดยมีการใช้อาวุธปืนยิงใส่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ด้วย ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 2.42 นำเข้าที่ด่านพรมแดนสะพานมิตรภาพไทย-ลาว อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย โดยชาวลาว

บรรจุในถุงสี่เหลี่ยมห่อหุ้มด้วยกระดาษฟอยด์ชุกซ้อนในช่องลับของกระเปาะเป้ เฮโรอิน ซึ่งนำเข้าทางด่าน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ นอกจากการนำเข้าเฮโรอิน น้ำหนัก 500 กรัม พร้อมด้วยไอซ์และยาบ้า ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น ยังพบการนำเข้าเฮโรอิน น้ำหนัก 3 กิโลกรัม โดยผู้ต้องหาได้ต่อสู้ขัดขวางการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เช่นกัน กัญชาแห้ง นำเข้าทางชายแดนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด่าน อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม โดยมีการจับกุมกัญชาแห้ง น้ำหนัก 393 กิโลกรัม บรรจุในกระสอบปุ๋ยสีขาวห่อหุ้มด้วยถุงพลาสติกสีดำ จำนวน 12 กระสอบ ผืน นำเข้าทางด่าน อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย น้ำหนัก 2,000 กรัม พร้อมยาบ้า จำนวน 50,000 เม็ด โดยกลุ่มผู้ลักลอบนำเข้าเป็นชาวเขาที่อยู่ในประเทศพม่า จำนวนประมาณ 10 คน ลำเลียงยาเสพติดผ่านบริเวณบ้านสันมะเค็ด อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย เกิดการปะทะต่อสู้กันกับเจ้าหน้าที่ ส่วนโคเคนและยางกัญชานำเข้าที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และอีเฟดรีนนำเข้าที่ท่าอากาศยานภูเก็ต การสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน ในเดือน มกราคม 2555 พบว่าสามารถจับกุมยาบ้าในพื้นที่ชายแดนได้ จำนวน 690,613 เม็ด คิดเป็นร้อยละ 11.2 ของยาบ้าที่จับกุมได้ทั้งประเทศลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งจับกุมได้ จำนวน 2,503,841 เม็ด คิดเป็นร้อยละ 71.7 ส่วนการจับกุมที่ด่านตรวจและจุดตรวจ มีการจับกุมใน 13 ด่านตรวจ/จุดตรวจ ในพื้นที่ 11 จังหวัด 13 อำเภอ มีจำนวนของกลางยาเสพติดที่ยึด ได้แก่ ยาบ้า 83,531 เม็ด กัญชาแห้ง 98 กิโลกรัม ไอซ์ 2.2 กิโลกรัม ยาแก้หวัดที่มีส่วนผสมของซูโดอีเฟดรีน 1,569,000 เม็ด ยางกัญชา 4.3 กิโลกรัม และอีเฟดรีน 6.5 กิโลกรัม (สำนักยุทธศาสตร์, 2555)

2.4.5 สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย

สถานการณ์ค้ายาเสพติด “ยาบ้ายังคงเป็นตัวหลัก ในขณะที่ไอซ์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น” และมีแนวโน้มที่ไอซ์จะเข้ามาอยู่ในระดับเดียวกับยาบ้า เนื่องจากกลุ่มผู้ใช้เป็นกลุ่มเดียวกัน มีสารออกฤทธิ์ตัวเดียวกัน และกลุ่มผู้ค้าใช้กลยุทธ์ทางการตลาดโดยการแบ่งขายย่อยเป็นตัก ตักละ 300-500 บาท (ขณะที่ยาบ้าราคาอยู่ ในช่วง 200-300 บาท/เม็ด) เพื่อให้ผู้เสพสามารถซื้อมาเสพแทนยาบ้าได้ การแบ่งขายเป็นตักจะทำให้ไอซ์มีราคาเท่ากับยาบ้าหรือแพงกว่าเล็กน้อย และยังพบว่ามักจะมีการจับกุมได้พร้อมกับยาบ้าซึ่งจาก สถิติการจับกุมรายสำคัญในช่วงเดือนนี้พบว่ามีส่วนถึงร้อยละ 34.2 จากเดิมร้อยละ 31.7 และร้อยละ 48.8 ในเดือน พฤศจิกายน 2554 และเดือน ธันวาคม 2554 ตามลำดับ สถานการณ์ปัญหาการค้ายาเสพติดในช่วงเดือน มกราคม 2555 ยังคงมีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง พิจารณาจากสถิติการจับคดียาเสพติดรายสำคัญ ที่พบว่า ทั้งจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหาและปริมาณของกลางที่ตรวจยึดได้ยังคงมีปริมาณที่สูงอยู่ โดยเฉพาะยาบ้าและไอซ์ โดยในช่วงเดือนนี้สามารถจับกุมได้ 60 คดี ผู้ต้องหา 108 คน จากเดิมเดือน ธันวาคม 2554 จับกุมได้ 66 คดี ผู้ต้องหา 131 คน ปริมาณของกลางที่ยึดได้เพิ่มขึ้นจากเดิม ได้แก่ ยาบ้า 6,158,252 เม็ด (จากเดิม 3,490,866 เม็ด) ไอซ์ 273.5 กิโลกรัม (จากเดิม 197.4 กิโลกรัม) กัญชา 1,528 กิโลกรัม (จากเดิม 1,436 กิโลกรัม) ส่วนปริมาณของกลางที่ยึดได้ลดลง ได้แก่ เฮโรอิน 3.5 กิโลกรัม (จากเดิม 189.9 กิโลกรัม) โคเคน 397.0 กรัม (จากเดิม 1,500 กรัม) ยาแก้หวัดที่มีส่วนผสมของซูโดอีเฟดรีน 1,569,000 เม็ด (จากเดิม 2,000,000 เม็ด) ส่วนผืน 2,000 กรัม ยางกัญชา 4.3 กิโลกรัม และอีเฟดรีน 6.5 กิโลกรัม ที่จับกุมได้ในช่วงเดือน มกราคม 2555 ซึ่งกลุ่มนักค้ายาเสพติดยังคงมีการลักลอบลำเลียงยาเสพติดเพื่อเข้ามาในพื้นที่ตอนใน มีการพักคอยยาเสพติดไว้ในพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล เป็นจำนวนมาก

เห็นได้จากสถิติการจับกุมรายสำคัญพบว่า การจับกุมรายสำคัญทั้งหมด 60 คดี เป็นคดีที่อยู่ในพื้นที่ กรุงเทพฯ และปริมณฑล ถึงร้อยละ 38.3 โดยปริมาณของกลาง ยาบ้าที่ยึดได้ในพื้นที่ กรุงเทพฯ และปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 85.5 ของการจับกุมรายสำคัญทั้งหมด ไอซ์ คิดเป็นร้อยละ 92.8 ของการจับกุมรายสำคัญทั้งหมด ช่วงในเดือน มกราคม 2555 สามารถจับกมนักค้าระดับล้านเม็ดได้ 1 คดี คือ เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2555 ที่หมู่บ้านสัมมากร รังสิต-คลองสอง อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี สามารถยึดยาบ้าได้จำนวน 3,846,000 เม็ด และไอซ์ 71 กิโลกรัม ขณะเดียวกันก็ยังมีพบว่าการเคลื่อนไหวของกลุ่มนักค้าในระดับแสนเม็ดและระดับหมื่นเม็ด อยู่อย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยการจับกุมคดีรายสำคัญที่ยึดยาบ้าระดับแสนเม็ด สามารถจับกุมได้ถึง 7 คดี ผู้ต้องหา 23 คน ยาบ้า 1,659,800 เม็ด (จากเดิม 7 คดี ผู้ต้องหา 14 คน ยาบ้า 1,144,580 เม็ด) ส่วนการจับกุมยาบ้าระดับหมื่นเม็ดมีการจับกุมได้ถึง 20 คดี ผู้ต้องหา 39 คน ยาบ้า 603,392 เม็ด (เดิม 13 คดี ผู้ต้องหา 29 คน ยาบ้า 480,857 เม็ด) การจับกุมคดียาเสพติดรายสำคัญในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ 2555 พบว่าเป็นคดีที่ถูกระบุว่ามียักค้ายาเสพติดที่ถูก คมขังอยู่ในเรือนจำเป็นผู้สั่งการถึง 10 คดี โดยผู้ต้องขังที่ถูกระบุว่าเป็นผู้บงการการค้ายาเสพติดยังคงเป็นผู้ต้องขังที่อยู่ในเรือนจำกลางบางขวาง (3 คดี) เรือนจำกลางระยอง (2 คดี) เรือนจำกลางชลบุรี (1 คดี) เรือนจำกลางนครราชสีมา (1 คดี) เรือนจำกลางคลองเปรม (1 คดี) เรือนจำกลางคลองไผ่ (1 คดี) และเรือนจำกลางเชียงราย (1 คดี) เป็นเรือนจำเดิมๆ ที่ถูกระบุว่ามียักค้ายาเสพติดที่ถูกคมขังอยู่ในเรือนจำเป็นผู้สั่งการ

สถานการณ์การค้ายาเสพติดในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคเหนือมีแนวโน้มลดลง ขณะที่พื้นที่ตอนในมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยการจับกุมในเดือน กุมภาพันธ์ 2555 มีจำนวนคดีที่เพิ่มขึ้น แต่ปริมาณของกลางลดลง โดยในช่วงเดือนนี้ จับกุมได้ 11 คดี ผู้ต้องหา 24 คน (เดิม 6 คดี ผู้ต้องหา 16 คน) ปริมาณของกลางที่ยึดได้ ยาบ้า 492,000 เม็ด (เดิม 1,835,400 เม็ด) เฮโรอีน 3.5 กิโลกรัม (เดิม 189.9 กิโลกรัม) ไอซ์ 13.0 กิโลกรัม (เดิม 48.1 กิโลกรัม) ผีน 2 กิโลกรัม และยาแก้ปวดที่ผสมซูโดอีเฟดริน 1,569,000 เม็ด สำหรับพื้นที่ กรุงเทพฯ และปริมณฑล สถานการณ์การค้ายาเสพติดก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยจับกุมได้ 23 คดี ผู้ต้องหา 42 คน (เดิม 16 คดี ผู้ต้องหา 32 คน) ปริมาณของกลางที่ยึดได้ ยาบ้า 5,263,966 เม็ด (เดิม 627,550 เม็ด) ไอซ์ 253.8 กิโลกรัม (เดิม 87.9 กิโลกรัม) โคเคน 87 กรัม (เดิม 1,500 กรัม) กัญชา 29 กิโลกรัม และยางกัญชา 4.3 กิโลกรัม

การแจ้งข้อมูลร้องเรียนของประชาชนมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แสดงถึงความร่วมมือ/ความมั่นใจของประชาชนในพื้นที่ต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหา โดยในเดือน มกราคม 2555 มีการร้องเรียนจำนวน 1,571 เรื่อง (เฉลี่ย 51 เรื่อง/วัน) เพิ่มขึ้นจากเดือน ธันวาคม 2554 ที่มีการร้องเรียนจำนวน 1,156 เรื่อง (โดยเฉลี่ย 37 เรื่อง/วัน) และในเดือน พฤศจิกายน 2554 มีจำนวน 917 เรื่อง (โดยเฉลี่ย 30 เรื่อง/วัน) จากการตรวจสอบพบว่าจำนวนเรื่องที่ได้มีการแจ้งเข้ามา ร้อยละ 83.0 เป็นการแจ้งเรื่องเข้ามาใหม่เพิ่มจากเดือน ธันวาคม 2554 ที่มีร้อยละ 75.6 และเดือน พฤศจิกายน 2554 มีร้อยละ 70.8 โดยจังหวัดที่พบว่ามี การร้องเรียนเข้ามามากที่สุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ กรุงเทพฯ 387 เรื่อง จังหวัดนนทบุรี 85 เรื่อง จังหวัดปทุมธานี 84 เรื่อง จังหวัดสมุทรปราการ 78 เรื่อง และจังหวัดชลบุรี 76 เรื่อง ตามลำดับ โดยในพื้นที่ กรุงเทพฯ เขตที่พบว่ามี การร้องเรียนเข้ามามากที่สุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ เขตคลองเตย 22 เรื่อง เขตบางเขน 21 เรื่อง เขตจตุจักร 19 เรื่อง เขตจอมทอง 19 เรื่อง และเขตประเวศ 16 เรื่อง และยังมีพบว่ามี การร้องเรียนเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในเดือนนี้ 28 เรื่อง โดยระบุว่าเป็นผู้ใหญ่บ้าน/ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน 12 เรื่อง นายกองค้การบริหารส่วนตำบล/เจ้าหน้าที่ 6 เรื่อง กำนัน/สารวัตรกำนัน 5 เรื่อง ตำรวจ 2 เรื่อง ครู 1 เรื่อง ทหาร 1 เรื่อง และแพทย์ 1 เรื่อง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามาเกี่ยวข้องกับขบวนการการค้า ยาเสพติดย่อมส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนในพื้นที่

จำนวนผู้เข้ารับการรักษาในระบบบังคับบำบัดยังคงสูงกว่าระบบอื่นๆ มีมากถึง จำนวน 8,245 ราย ระบบสมัครใจจำนวน 4,548 ราย ระบบต้องโทษจำนวน 286 ราย และค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (1 อำเภอ 1 ค่าย) 3,416 ราย เมื่อพิจารณาเฉพาะในระบบสมัครใจนั้นพบว่า มีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเวลาก่อนหน้านี้อาจร้อยละ 25.6 เป็นร้อยละ 34.8 โดยในพื้นที่ที่มี ผู้เข้ารับการรักษาในระบบสมัครใจอยู่ในเกณฑ์สูงมีด้วยกัน 10 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี การดำเนินการในระดับอำเภอที่เป็น พื้นที่เป้าหมาย 338 อำเภอ มีผู้รับการรักษาจำนวน 10,818 ราย เป็นผู้เข้ารับการรักษาใน ระบบบังคับบำบัดจำนวน 5,190 ราย (ร้อยละ 59.6) ในระบบสมัครใจบำบัดจำนวน 3,327 ราย (ร้อยละ 38.2) ในระบบต้องโทษจำนวน 184 ราย (ร้อยละ 2.1) และเข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (1 อำเภอ 1 ค่าย) จำนวน 2,117 ราย (ร้อยละ 19.6) ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกับ ภาพรวมทั้งประเทศ สำหรับพื้นที่ที่มีผู้เข้ารับการรักษาในระบบสมัครใจในระดับอำเภอที่อยู่ใน เกณฑ์สูงมีจำนวน 16 อำเภอ คือ อำเภอแม่สรวย อำเภอแม่จัน อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย อำเภอเชียงดาว อำเภอแม่สาย อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอดอกคำใต้ อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ อำเภอบางละมุง อำเภอเมือง ชลบุรี อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี อำเภอพระแสง อำเภอชัยบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี อำเภอ หลังสวน จังหวัดชุมพร อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา อำเภอ บางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี และเขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ โดยมีจำนวน 15 อำเภอ ที่เป็นพื้นที่อำเภอ เป้าหมาย และ 1 อำเภอ ที่ไม่ได้ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่เป้าหมายแต่พบว่า มีผู้เข้ารับการรักษาใน ระบบสมัครใจอยู่ในเกณฑ์สูงคือ อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่

ไอซ์ ยังคงเป็นตัวยามีแนวโน้มการเข้ามาบำบัดรักษาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในด้าน ข้อมูลส่วนตัวของผู้เข้ารับการรักษาส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 20-24 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มอายุระหว่าง 15-19 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 25-29 ปี (คิดเป็นร้อยละ 24.5, 22.2 และ 19.0 ตามลำดับ) สำหรับกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา พบว่าในช่วงนี้มีสัดส่วนลดลง จากเดิมร้อยละ 10.0 เป็น ร้อยละ 9.0 โดยผู้เข้ารับการรักษาในกลุ่มนี้ ร้อยละ 46.7 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 22.0 และระดับประถมศึกษา ร้อยละ 16.5

ในด้านตัวยาที่บำบัดรักษา พบว่า ยาบ้าเป็นยาหลักที่มีผู้เข้ารับการรักษาบำบัดมากที่สุด ร้อยละ 82.5 รองลงมาคือไอซ์ ร้อยละ 6.3 และกัญชา ร้อยละ 4.2 ยาเสพติดที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นใน ช่วงเวลานี้ คือ ไอซ์ กัญชา และพืชกระท่อม ส่วนเฮโรอีนผู้เข้ารับการรักษาบำบัดมีจำนวนลดลงจาก ร้อยละ 1.8 เป็นร้อยละ 1.6 ผู้เข้ารับการรักษาบำบัดในพื้นที่ภาคเหนือและภาคใต้มากที่สุด พื้นที่ที่มีผู้เข้ารับ การบำบัดอยู่ในเกณฑ์สูงคือ จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดปัตตานี

กัญชาในช่วงนี้พบผู้เข้ารับการบำบัดรักษามีจำนวนเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 3.7 เป็นร้อยละ 4.2 โดยผู้เข้ารับการบำบัดรักษาจะเป็นพื้นที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร จังหวัดนราธิวาส จังหวัดสงขลา และจังหวัดมหาสารคาม ผื่นพบมากในพื้นที่ภาคเหนือทั้งหมด โดยเฉพาะในจังหวัด เชียงรายและจังหวัดเชียงใหม่ที่มีผู้เข้ารับการบำบัดรักษามากที่สุด สารระเหยนั้นพื้นที่ที่มีผู้เข้ารับการบำบัดรักษามากยังคงเป็นพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสัดส่วนผู้เข้ารับการบำบัดรักษาลดลงจากร้อยละ 2.1 เป็นร้อยละ 1.5 พืชกระท่อมพบกระจายไปในหลายพื้นที่ แต่พบมากที่สุดในพื้นที่ภาคใต้ คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดสตูล จังหวัดชุมพร จังหวัดสงขลา และจังหวัดนราธิวาส โดยมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 1.9 เป็นร้อยละ 2.4 ไอซ์พบผู้เข้ารับการบำบัดรักษาจากทุกพื้นที่ แต่พบว่าที่เข้ารับการบำบัดมากในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว คือ กรุงเทพมหานคร จังหวัดชลบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดสงขลา จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดภูเก็ต โดยมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.6 เป็นร้อยละ 6.3 และพื้นที่ที่ควรเฝ้าระวังเป็นพิเศษด้านการแพร่ระบาด มี 21 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดยโสธร จังหวัดเลย จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดนครพนม จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดสกลนคร จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดสงขลา (สำนักยุทธศาสตร์, 2555)

2.5 นโยบายด้านยาเสพติด

อัญณพ ชูบำรุง และอุนิษา เลิศโตมรสกุล (2555) ได้กล่าวถึง ยุทธศาสตร์ในการควบคุม และแก้ไขปัญหาเสพติดในประเทศต่างๆ ตามที่ เซเกล (Siegel, 2007) ได้สรุปไว้ มีดังต่อไปนี้

1. การควบคุมแหล่งผลิต (Source Control) การควบคุมแหล่งผลิตสามารถทำได้โดยการยับยั้งการขายและการนำเข้ายาเสพติด โดยทำการจับกุมผู้ทำการค้าขายรายใหญ่ พร้อมกับการบังคับใช้กฎหมายยาเสพติดอย่างเข้มงวด เน้นการลงโทษอย่างหนักโดยเฉพาะพ่อค้าในระดับนานาชาติ และต้องยับยั้งผู้ที่น่าจะเข้าสู่วงการค้ายาเสพติด การกระทำที่สำคัญก็คือการตัดผลผลิตของยาเสพติดให้ได้ โดยการทำลายพืชที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดและการจับกุมสมาชิกของกลุ่มค้ายาเสพติด โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศแถบอเมริกากลาง อเมริกาใต้ ในเอเชียและในตะวันออกกลาง เพราะแหล่งดังกล่าวเป็นที่เพาะปลูกพืชเพื่อทำยาเสพติด พร้อมๆ กับเป็นแหล่งผลิตด้วย
2. ยุทธศาสตร์ในการยับยั้ง (Interdiction Strategies) ยุทธศาสตร์นี้ได้อาศัยการปฏิบัติภารกิจของฝ่ายบังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะตำรวจต้องมุ่งทำงานเพื่อขัดขวางยาเสพติดไม่ให้เข้าสู่ประเทศ การตรวจสอบบริเวณชายแดนและมีกำลังกองทัพเข้าช่วยเหลืออย่างเต็มกำลังจะสามารถขัดขวางการค้ายาเสพติดได้เป็นอย่างดี
3. ยุทธศาสตร์ในการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Strategies) ยุทธศาสตร์นี้ให้ความสำคัญในเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจเป็นการเฉพาะ กล่าวคือ ตำรวจต้องทำงานอย่างจริงจังเพื่อต่อต้านการค้ายาเสพติด ตำรวจสามารถกำหนดเป้าหมายเพื่อปราบปรามจับกุมผู้ค้ารายย่อย ตลอดทั้งผู้ใช้ยาเสพติด การปฏิบัติงานของตำรวจจะส่งผลให้เกิดความยากลำบากต่อการค้ายาเสพติด การบริโภคยาเสพติดก็จะลดลง ปัญหาอาชญากรรมก็จะลดลงไปด้วย

4. ยุทธศาสตร์การลงโทษ (Punishment Strategies) ลงโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งผู้ที่ค้าขายภายในประเทศและผู้ที่ค้าขายในระดับระหว่างประเทศจะเป็นการยับยั้งการค้ายาเสพติดได้เป็นอย่างดี ศาลยอมรับภารกิจที่สำคัญในการพิจารณาพิพากษาคดีผู้กระทำความผิดโดยการค้ายาเสพติด อย่างไรก็ตาม การตัดสินลงโทษต้องทำด้วยความยุติธรรม ไม่มีอคติต่อคนยากคนจนหรือชนกลุ่มน้อยที่ขาดอำนาจในการต่อสู้ บางทีบุคคลเหล่านั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่เหตุการณ์บางอย่างทำให้พวกเขาถูกกล่าวหาว่าค้ายาเสพติดก็ยอมเป็นไปได้อีก

5. ยุทธศาสตร์การใช้ชุมชน (Community Strategies) การใช้ชุมชนในการแก้ไขปัญหาความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนี้กระทำโดยการอาศัยกลุ่มประชาชนในชุมชนเข้ามาช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการป้องกัน การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด และการสร้างความแข็งแกร่งให้แก่ชุมชนโดยส่งเสริมการให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดแก่ประชาชนทุกรุ่นทุกวัย ส่งเสริมค่านิยมที่ดีงาม และแบบแผนของความประพฤติที่หลีกเลี่ยงจากสิ่งเสพติด ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือกันอย่างแข็งขันระหว่างตำรวจกับชุมชน

6. โครงการตรวจสอบการติดยา (Drug Testing Programs) การตรวจสอบการติดยาเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับปัญหานี้ การติดยาเป็นสิ่งที่คุกคามต่อสาธารณชน ดังนั้นการตรวจสอบจึงเป็นการป้องกันที่สำคัญอย่างหนึ่ง บุคคลในทุกองค์กรไม่ว่าจะเป็นองค์กรของเอกชนหรือองค์กรของรัฐบาล สมควรจะได้รับ การตรวจสอบการติดยา โครงการเช่นนี้สมควรจัดให้มีขึ้นในทุกองค์กรของสังคม จะช่วยแก้ปัญหาการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้เป็นอย่างดี

7. ยุทธศาสตร์ในการบำบัด (Treatment Strategies) การบำบัดรักษายั่งยืนอยู่บนสมมติฐานที่ว่าผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยเฉพาะผู้ติดยาเสพติดคือผู้ที่ขาดการให้ความภูมิใจในตนเอง การบำบัดรักษาจึงต้องเน้นในเรื่องการปลูกฝังความรักตนเอง เห็นความสำคัญของตนเอง การติดยาเสพติดก็เท่ากับการกระทำให้ตนเองตกต่ำ ดังนั้นการปฏิบัติต่อผู้ติดยาจึงต้องจัดโครงการที่จะสร้างคุณค่าแก่ชีวิตของผู้กระทำความผิดให้มีการกระทำกิจกรรมในที่แจ้งหรือการฝึกฝนอบรมจะทำให้เกิดความสงบในทางจิตใจ มีความเชื่อมั่นในตนเองและทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนจะสามารถสร้างความสำเร็จให้แก่ชีวิตได้เหมือนกับบุคคลที่ไม่ติดยาเสพติด

8. โครงการจ้างงาน (Employment Programs) ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหากได้มีงานทำอย่างมั่นคงแล้วก็จะหยุดหรือลดการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้ ดังนั้นการฝึกอบรมทางด้านวิชาชีพจึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะส่งเสริมการมีงานทำ การฝึกให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีความชำนาญในการทำงาน มีแรงจูงใจในการทำงาน มีความรู้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต มีประสบการณ์ชีวิต รู้เรื่องการตลาด รู้เรื่องการทำงาน ตลอดจนเข้าใจปัญหาของตนเองเป็นอย่างดีจะสามารถแก้ปัญหาการว่างงานได้ การมีงานทำนั้นนอกจากไปรับจ้างทำงานของผู้อื่นแล้วหากมีความขยัน ความอดทนก็สามารถสร้างงานของตนเองขึ้นมาได้ ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม หากไม่เลือกงานจนเกินไป การทำงานด้านการเกษตรก็คงไม่ยากจนเกินไป

การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศ เป็นปัญหาที่กระทบทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การแพทย์ การเมือง และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดยังเป็นผลก่อให้เกิดอาชญากรรมอีกหลายอย่างตามมา ดังเช่น การลักขโมย การทำร้ายร่างกายตนเองหรือผู้อื่น การฆ่าตัวตาย ความผิดทางเพศ องค์กรอาชญากรรม การพนัน การหนีภาษี เป็นต้น ในส่วน เรคเคลสส์ (Reckless, 1973) กล่าวเสริมว่า การติดยานั้นเกิดจากการ

เรียนรู้มากกว่าปัจจัยอื่นใด การเรียนรู้และการได้แรงเสริมจากสังคมคือปัญหาใหญ่ของประเทศ ดังนั้น การให้การศึกษาที่ถูกต้องจึงเป็นเรื่องสำคัญ นอกจากการให้การศึกษาที่ถูกต้องแล้ว การขัดขวางเพื่อมิให้เยาวชนได้คบค้าสมาคมกับผู้ติดยาเสพติดมาก่อนก็เป็นเรื่องจำเป็นมาก เพราะการชักจูงของผู้ติดยาเสพติดมาก่อนคือแรงดึงดูดที่สำคัญที่สุด และสำหรับ โคนคลิน (Conklin, 2004) เรื่องของการคบค้าสมาคมกับผู้กระทำความผิดและยึดถือเป็นแบบอย่างและนำไปกระทำความผิดเสียเองนี้ เป็นเรื่องที่ต้องระมัดระวังให้มาก การเอาใจใส่ การดูแลของผู้ปกครองที่ต้องรับผิดชอบต่อเยาวชนนั้น ถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติอย่างทุ่มเท ทั้งกำลังกายและกำลังใจ การปล่อยให้เยาวชนต่อสู้ชีวิตโดยขาดการเฝ้าระวังอย่างจริงจัง ย่อมเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้

2.5.1 นโยบายด้านยาเสพติดต่างประเทศ

อุสรา มนต์มณีรัตน์ และคนอื่นๆ (2553) กล่าวถึง นโยบายเกี่ยวกับยาเสพติดทั่วโลก (Drug Policy Around the World) ไว้ว่า ความพยายามลดการใช้ยาเสพติดของประชาชนทั่วโลกนั้น เป็นทางออกที่ดีที่สุดที่จะได้ดำรงชีวิตได้อย่างปกติ トラบโดที่ยังคงมีการใช้ยาเสพติด มีการบันทึกข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดประการหนึ่งที่มาจกประเทศรัสเซียในช่วงศตวรรษที่ 17 กล่าวถึง Czar Michael Federovitch ได้ถูกจับกุมและถูกควบคุมตัวในกรณีเสพยาและมีการขยายผลสืบสวนต่อไป จนกระทั่งได้ขึ้นชื่อเป็นผู้จำหน่าย ล่าสุดเกือบทุกประเทศทั่วโลกได้กำหนดนโยบายยาเสพติดแห่งชาติ ระหว่างปี ค.ศ. 1989 และ ค.ศ. 1999 อย่างเป็นทางการ นโยบายยาเสพติดแห่งชาตินั้น เป็นที่รู้จักกันมากกว่า 60 ประเทศ และในอีก 40 กว่าประเทศ กำลังพัฒนานโยบายยาเสพติดแห่งชาติหรือนโยบายดังกล่าวมีการพัฒนามาก่อนมากกว่า 10 ปี ที่ผ่านมา รวมไปถึงการเพิ่มขึ้นของการสื่อสารทั่วโลก การค้า การใช้ การผลิต และการขายยาเสพติด ได้กลายเป็นปัญหาระดับโลก องค์การสหประชาชาติได้ทำงานเพื่อสร้างระบบระหว่างประเทศของการควบคุมยาเสพติด ซึ่งประเทศที่จำเป็นต้องใช้เกี่ยวกับความผิดทางอาญาทั้งหมดที่ไม่ใช่ในทางการแพทย์ แต่เป็นการผลิตและการขายยาเสพติดเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือกลุ่มของตน นอกจากนี้ยังผลักดันความร่วมมือระหว่างประเทศและการกระทำผิดโดยตรงต่อการผลิตและการค้ายาเสพติด ซึ่งสามารถแยกเป็นแต่ละประเทศ ได้ดังนี้

1. นโยบายยาเสพติดประเทศออสเตรเลีย

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 ประเทศออสเตรเลียได้รับการพบสิ่งที่ถูกเรียกว่าเฮโรอีน โดยมีเฮโรอีนระดับสูงค่อนข้างหายากตามความต้องการ ผลจากสิ่งเหล่านี้มียาเสพติดหลายอย่างได้เกิดขึ้นจากใบสั่งยา เช่น มอร์ฟินและโคเคน โดยทั้งหมดจะถูกนำมาใช้แทนที่ในปี ค.ศ. 2008 แต่ก่อนหน้านั้นจะให้เห็นว่ามีการพลิกผันโดยมีการนำเข้าเฮโรอีนจากอัฟกานิสถานมาในซิดนีย์เป็นครั้งแรก ในปี ค.ศ. 2001 โดยที่ซิดนีย์มีศูนย์กลางที่เป็นที่ปรึกษาทางการแพทย์เข็มฉีดยาใน King Cross มีการเปิดข้อเสนอแนะของสำนักงานคณะกรรมการ Wood Royal โดยที่ King Cross เช่าห้องพักให้ผู้ติดยา เพื่อให้พวกเขาสามารถมีสถานที่ส่วนตัวและปลอดภัยในการฉีดยา ซึ่งการดำเนินการครั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเห็นชอบอย่างไม่เป็นทางการของตำรวจเนื่องจากการใช้นั้นผู้ใช้ได้ทั้งเข็มฉีดยาตามถนนและพื้นที่ต่างๆ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป

ประเทศออสเตรเลียเป็นประเทศหนึ่งในแนวหน้าเกี่ยวกับนโยบายยาเสพติด ทั่วโลกในจำนวนกว่า 80 ประเทศ จึงเป็นประเทศแรกๆ ในการดำเนินการเพื่อลดอันตรายจากการใช้

ยาเสพติด โดยมีวัตถุประสงค์ของนโยบายไว้เพื่อเป็นการลดความต้องการ อุปทาน และการลดอันตรายจากการใช้ยา ซึ่งนโยบายดังกล่าวได้ระบุไว้ในกรอบบูรณาการนโยบายยาเสพติดแห่งชาติของประเทศออสเตรเลีย มี 3 แนวทาง ดังนี้ 1) ยุทธศาสตร์การลดความต้องการเสพยาเสพติดหรือการใช้ยาที่เป็นอันตราย รวมทั้งยุทธศาสตร์ในการเลิกยาเสพติดและการบำบัดรักษาเพื่อลดการใช้เกี่ยวข้องกับโปรแกรมการส่งเสริมการเลิกใช้ยาเสพติดหรือการบำบัดรักษาผู้เสพยา 2) ยุทธศาสตร์การลดอุปทานที่มีปัญหาต่อการผลิตและอุปทานของยาเสพติด การควบคุม และข้อกฎหมายบังคับของสารที่ถูกต้องตามกฎหมายเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยตามแนวชายแดน ศุลกากรได้ดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้าสารที่ผิดกฎหมาย และ 3) ยุทธศาสตร์การลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและชุมชน ยุทธศาสตร์ต่างๆ จะไม่มีประสิทธิภาพอย่างสมบูรณ์ได้ หากประชาชนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคหรือการเสียชีวิตจากการใช้ยาเกินปริมาณ

2. นโยบายยาเสพติดประเทศเยอรมัน

นโยบายยาเสพติดประเทศเยอรมันได้อธิบายไว้ในแผนปฏิบัติการยาเสพติดและติดยาเสพติด ในปี ค.ศ. 2003 ขึ้นอยู่กับความสมดุลระหว่างยุทธศาสตร์การบังคับใช้กฎหมายและการแทรกแซง รวมถึงการป้องกัน การบำบัดรักษา และการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดในแต่ละบุคคลและในสังคม ซึ่งนโยบายยาเสพติดของประเทศเยอรมัน ประกอบด้วยหลักสำคัญ ของนโยบาย 4 ประการ ได้แก่ 1) การป้องกัน 2) การบำบัดรักษา 3) การช่วยเหลือเพื่อความอยู่รอด และ 4) การลดการปราบปรามและลดอุปทาน ซึ่งการใช้ยาเสพติดผิดกฎหมายในประเทศเยอรมันจะถูกแพร่ไปอย่างกว้างขวางก่อนที่จะมีการติดยานั้นผู้เสพยาเสพติดมักจะเริ่มด้วยการเสพัญญาเป็นส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยประมาณ 25 % ในประเทศเยอรมันได้มีการจัดตั้งศูนย์การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดโดยให้บริการฟรี ซึ่งแต่ละปีจะมีผู้ที่เสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดประมาณ 1,300 คน

ประเทศเยอรมันมีองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหาผลกำไรในชื่อของ Fixpunkt โดยมีจุดมุ่งหมายหลัก ได้แก่ 1) สนับสนุนผู้ใช้ยา รวมถึงการปรับปรุงเงื่อนไขของสุขภาพและการเข้าสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวีหรือไวรัสตับอักเสบบ 2) สนับสนุนกิจกรรมการแก้ปัญหาด้วยตนเอง การควบคุมตนเองและยุทธศาสตร์ในการอยู่รอด 3) การลดอันตรายจากการใช้ยา การป้องกันการติดเชื้อที่เกี่ยวข้องกับการใช้ยา และ 4) เสนอสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ของการจ้างงานขั้นต่ำในปัจจุบัน องค์กร Fixpunkt ได้มีโครงการอยู่หลากหลาย แต่โครงการที่สำคัญอย่างหนึ่งมีการดำเนินการและได้ตั้งอยู่ที่กรุงเบอร์ลินซึ่งมีผู้ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมาก คือ โครงการ Treffpunkt Druckausgleich เป็นโครงการที่ให้คำปรึกษาทางสังคม คำแนะนำด้านกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด แนะนำการลดอันตรายจากการใช้ยา การส่งเสริมสุขภาพ และการบำบัดรักษาด้วยเมธาโดน โครงการนี้ได้ดำเนินการต่อไปโดยมีคนทำงานด้านสังคมนอกเวลาทำงานปกติ มีการสนับสนุนจากหลายฝ่าย มีการบำบัดรักษาผู้ใช้ยา และผู้ที่ทำงานเป็นอาสาสมัครจะได้รับทุนสนับสนุนจากภาครัฐโดยกรมแรงงานกรุงเบอร์ลิน

ในส่วนของโครงการ Idefix ดำเนินการโดยนักสังคมสงเคราะห์ทำงานนอกเวลา เริ่มต้นจากแม่บ้านที่พูดภาษาเปอร์เซียสองคน และได้รับการสนับสนุนโดยพยาบาลจากฝ่ายจัดโครงการบริโภคนโยบายยาเสพติด คือ เป็นโครงการที่นำเสนอแนะและมาตรการที่มีคุณสมบัติสำหรับการติด

ยาเสพติดในการบำบัดรักษาด้วยเมธาโดน เน้นหลักการสนับสนุนการติดยาเสพติดในการบำบัดรักษาด้วยเมธาโดน โดยการสนับสนุนการช่วยตนเองและองค์กรของตนเอง ผลกระทบที่มีการเพิ่มขึ้นในการยอมรับของ ประชาชนทั่วไปของผู้ใช้ยาเพราะมีปัจจัยร่วมกัน รัฐบาลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการเสนอการฝึกอบรม Idefix และการจ้างงานนอกเวลา (ถึง 30 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จากเงินทุนของกรมแรงงาน) เพราะส่วนใหญ่เป็นผู้ติดยาเสพติดมีการศึกษาไม่มาก (ส่วนใหญ่เรียนไม่จบ จึงออกจากโรงเรียนก่อน) และมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยมากหรือไม่มีเลย เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำเสนอสิ่งอำนวยความสะดวกและงานที่แตกต่างกัน การศึกษาขั้นพื้นฐาน/การฝึกอบรมให้มีความสามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคลธรรมดาได้ ซึ่ง Idefix เริ่มต้นขึ้นในปี ค.ศ. 2002 จากเงินทุนเพียงเล็กน้อย ต่อมาในปี ค.ศ. 2003 ได้รับเงินทุนช่วยเหลือจากองค์กร Aktion Mensch และในปี ค.ศ. 2005 จึงได้รับเงินทุนสนับสนุนเพิ่มเติมจากกองทุนประกันสังคมยุโรป ในระยะเวลา 15 ปีที่ผ่านมา มีโครงการอื่นของรัฐบาลที่ได้ดำเนินควบคู่ไปด้วยกันกับ Idefix ได้แก่ โครงการส่งเสริมสุขภาพ Mobilix โครงการโทรศัพท์มือถือ Drogenkonsumraum-Team เพื่อการบริโภคยา โครงการ Drogenhilfe Aufsuchende เพื่อใช้ยาตามคุณภาพในการป้องกันโรค และโครงการทันตกรรม ที่ได้จัดตั้งขึ้นและการดำเนินการในฉลากยาเสพติด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เป็นมาตรการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพ เช่น เครื่องจำหน่ายหลอดฉีดยา การแลกเปลี่ยนเข็มฉีดยา การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ หรือการให้ข้อมูลการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย การฝึกอบรมในเบื้องต้นเกี่ยวกับการใช้ยา เป็นต้น 2) การบริการช่วยเหลือทางสังคม 3) การบริการทางการแพทย์และการป้องกันโรคทางทันตกรรมขั้นพื้นฐาน 4) ข้อมูลพื้นฐานในการบริการทางการแพทย์ทันตกรรม 5) การบริโภคยาเสพติดภายใต้การดูแลทางการแพทย์ และ 6) การโฆษณาส่งเสริมสุขภาพ เช่นเดียวกับการให้ข้อมูลและการฉีดวัคซีนไวรัสตับอักเสบบี สำหรับโครงการขององค์กร Fixpunkt เป็นโครงการที่เกี่ยวกับยาเสพติดของเยอรมัน อีกโครงการหนึ่ง เป็นการดำเนินการในรถตู้และรถพยาบาลที่ประจำการในแหล่งชุมชนที่สาธารณะ และให้การสนับสนุนเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่นเพื่อร่วมปฏิบัติด้วย เป็นโครงการที่เป็นสหวิทยาการ ให้บริการทางการแพทย์และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใช้ยาเสพติดด้วย ในส่วนโครงการ Mobilix เป็นอีกโครงการหนึ่งที่ทำให้การช่วยเหลือดูแลสุขภาพขั้นพื้นฐานทางการแพทย์ โดยให้คำแนะนำด้านการแพทย์และการพยาบาลเบื้องต้น (โดยเฉพาะการติดเชื้อที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและการติดโรค) เป็นการร่วมมือกันของแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ซึ่งทำงานนอกเวลาปกติ

3. นโยบายยาเสพติดประเทศเนเธอร์แลนด์

นโยบายยาเสพติดประเทศเนเธอร์แลนด์อย่างเป็นทางการ มีวัตถุประสงค์หลัก 4 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อป้องกันการใช้ยาเสพติดและเพื่อการพักผ่อนในการบำบัดรักษาและการฟื้นฟูผู้ใช้ยาเสพติด 2) เพื่อลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดของผู้เสพยาหรือผู้ใช้ยา 3) เพื่อลดอันตรายต่อประชาชนโดยผู้ใช้ยาเสพติด (เพื่อไม่ให้มีการแพร่ระบาดหรือกระจายในการสั่งซื้อยาเสพติดของประชาชนและเพื่อความปลอดภัยในพื้นที่ใกล้เคียง) และ 4) เพื่อต่อต้านการผลิตและการค้ายาเสพติด ผู้ที่กำหนดนโยบายยาเสพติดส่วนใหญ่ของประเทศเนเธอร์แลนด์เชื่อว่าถ้าหากมีปัญหาจะพิสูจน์ได้ว่า การแก้ปัญหาไม่ได้ ก็จะต้องพยายามควบคุมและการลดอันตรายจากการใช้ยาอย่างต่อเนื่องในการบังคับใช้กฎหมายที่มีผล ในทางตรงกันข้ามประเทศอื่นๆ ส่วนใหญ่ใช้จุดมุ่งมองที่ผู้ใช้ยาเพื่อการพักผ่อนซึ่งสามารถเป็นอันตรายต่อสังคมและเป็นสิ่งผิดกฎหมายนี้ ก่อให้เกิดแรงเสียดทาน

เกี่ยวกับนโยบายระหว่างประเทศเนเธอร์แลนด์และประเทศอื่นๆ นอกจากนี้แล้วยังสามารถแบ่งเป็นหัวข้อหรือตามภารกิจ ได้ดังนี้

1. ด้านสาธารณสุข การซื้อขายขนาดใหญ่ การผลิต การนำเข้าและการส่งออก จะดำเนินคดีในขอบเขตสูงสุดของกฎหมาย แม้ว่าจะไม่สามารถจัดหาผู้ใช้หรือร้านกาแฟที่มีจำนวนมากกว่าที่ได้รับอนุญาตเพื่อให้มีร้านกาแฟ (สถานที่เกี่ยวกับผู้ขายยาเสพติด)
2. การไม่บังคับใช้กฎหมาย กรุงอัมสเตอร์ดัม ประเทศเนเธอร์แลนด์ เป็นเมืองที่ได้รับใบอนุญาตสำหรับร้านกาแฟกัญชา (สถานที่สำหรับผู้เสพ/ผู้ใช้กัญชา) นโยบายของเนเธอร์แลนด์มีการทำเครื่องหมายโดยความแตกต่างระหว่างยาเสพติดอย่างหนักและยาเสพติดอย่างอ่อน บ่อยครั้งที่มีการโต้แย้งในเรื่องของเครื่องดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ซึ่งเป็นยาเสพติดอย่างหนัก เป็นเรื่องของกฎหมายและยาเสพติดอย่างอ่อน ไม่เป็นภัยต่อสังคมมาก ถ้าหากยังคงควบคุมได้ กัญชายังคงเป็นสารควบคุมพิเศษในประเทศเนเธอร์แลนด์และมีไว้ครอบครองและการผลิตสำหรับบุคคลที่ใช้แรงงานมีโทษทางอาญาและโทษปรับ นอกจากนี้ยังมีร้านกาแฟที่ผิดกฎหมาย ในทางเทคนิคตามกฎหมายอีกมาก เนื่องจากเป็นที่กำลังเฟื่องฟูและได้รับความนิยมของบรรดาผู้เสพ/ผู้ขายยา อย่างไรก็ตามผู้ขายยาปฏิบัติตามปฏิบัติไม่ได้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด จึงกลายเป็นเรื่องธรรมดา

3. การบังคับใช้กฎหมาย การนำเข้าและการส่งออกซึ่งยาเสพติดนั้นเป็นความผิดที่ร้ายแรง สามารถลงโทษจำคุกได้ถึง 12-16 ปี หากเป็นการค้ายาเสพติดอย่างหนัก โทษจำคุก 4 ปี ในความผิดการนำเข้าหรือส่งออกกัญชาในปริมาณที่มาก ห้ามมิให้ขับขี่ยานยนต์ในขณะที่ร่างกายตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของยาเสพติดที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการขับรถ เจ้าหน้าที่ตำรวจมีสิทธิที่จะทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายหากว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุหรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น

4. ผลลัพธ์นโยบายยาเสพติด ประเทศเนเธอร์แลนด์ 9.7 % ของคนวัยหนุ่มสาว (ช่วงอายุ 15-24 ปี) จะเสพยาเสพติดอย่างอ่อน (กัญชา) เดือนละครั้ง เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอิตาลี (10.9 %) และประเทศเยอรมันนี (9.9 %) ซึ่งยังน้อยกว่าในสหราชอาณาจักร (15.8 %) และประเทศสเปน (16.4 %) แต่จะสูงกว่าประเทศสวีเดน (3 %) ส่วนประเทศฟินแลนด์และประเทศกรีซ จำนวนสัดส่วนของผู้ที่เสียชีวิตจากยาเสพติดจะอยู่ในอัตราที่สูง สำหรับประเทศเนเธอร์แลนด์จะอยู่ในอัตราที่ต่ำกว่าประเทศอื่นๆ ในกลุ่มสหภาพยุโรปด้วยกัน ซึ่งรัฐบาลเนเธอร์แลนด์มีความสามารถในการช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติดได้เป็นอย่างดีด้วยโปรแกรมล้างพิษยาเสพติดที่จะต้องให้การบำบัดรักษา

เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศนั้น ประเทศเนเธอร์แลนด์ได้เป็นอนุสัญญาภาคีตั้งแต่ปี ค.ศ. 1961 ต่อมาในปี ค.ศ. 1971 ได้ประกาศเกี่ยวกับยาเสพติดตามอนุสัญญาว่าด้วยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ในปี ค.ศ. 1988 ได้ประกาศเกี่ยวกับยาเสพติดตามอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านยาเสพติดผิดกฎหมาย การดำเนินการตามนโยบายเกี่ยวกับยาเสพติดได้ถือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง มีการพัฒนาการลงนามในกรุงอัมสเตอร์ดัมในเรื่องการสูบกัญชาและการดื่มสุร่าเป็นสิ่งต้องห้าม นโยบายเสรีของหน่วยงานในประเทศเนเธอร์แลนด์โดยเฉพาะอย่างยิ่งนำไปสู่ปัญหาในแนวชายแดนกับผู้ที่ลักลอบนำเข้ายาเสพติด และในปี ค.ศ. 2009 รัฐบาลเนเธอร์แลนด์ได้วางมาตรการเพิ่มเติมด้วยการห้ามร้านกาแฟ (สถานที่เกี่ยวกับผู้ขายยาเสพติด) โดยจะต้องอยู่ห่างจากโรงเรียนหรือสถานศึกษา ไม่น้อยกว่า 200 เมตร หมายถึงว่าร้านใดที่อยู่ใกล้โรงเรียนหรือสถานศึกษาตามที่กำหนดจะต้องปิดร้านลงหรือดำเนินการขออนุญาตย้ายร้านออกไป

4. นโยบายยาเสพติดประเทศสวีเดน

ในอดีตที่ผ่านมา ประเทศสวีเดนเป็นประเทศที่ยากจน มีมาตรฐานการครองชีพ และความเป็นอยู่ที่ต่ำถึงปานกลาง จึงมีผู้ติดยาเสพติดในระดับเล็กน้อย ต่อมาประเทศสวีเดนมีการพัฒนาทางด้านสังคม เศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง มีการติดต่อด้านการค้ากับประเทศอื่นๆ จึงเริ่มมีการลักลอบนำเข้ายาเสพติด เช่น ผีน โคเคน และกัญชา ในปี ค.ศ. 1923 ได้มีกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเกิดขึ้นอย่างเป็นทางการ คือ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยยาเสพติดหรือการสั่งซื้อยาเสพติด เมื่อประเทศสวีเดนเข้าร่วมการประชุมอนุสัญญาฝิ่นระหว่างประเทศ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวได้ควบคุมการนำเข้าและการส่งออกของฝิ่นและโคเคน ต่อมาในปี ค.ศ. 1930 กฎหมายยังได้ครอบคลุมไปถึงอนุพันธ์ฝิ่นมากยิ่งขึ้น รวมถึงโคคาและกัญชา การกำหนดอัตราโทษในครั้งแรกจะมีเพียงโทษการเสียค่าปรับเท่านั้น ในปี ค.ศ. 1938 แอมเฟตามีนได้เริ่มเป็นที่รู้จักในประเทศสวีเดนและต้องมีใบสั่งซื้อยา จึงจะมีไว้ในครอบครองได้จากการที่สามารถสั่งซื้อยาได้นี้เองทำให้มีจำนวนของผู้ใช้ยาเพิ่มมากยิ่งขึ้น และในปี ค.ศ. 1942 แอมเฟตามีนได้ถูกบันทึกอยู่ในรายการของสารควบคุม ซึ่งหน่วยงานของรัฐบาลที่มีส่วนรับผิดชอบจะต้องกำกับดูแลและให้มีการควบคุมใบสั่งซื้อยาเสพติดอย่างเข้มงวดมากยิ่งขึ้น ในปี ค.ศ. 1958 รัฐบาลสวีเดนได้เพิ่มบทลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนและเสียค่าปรับ และในปี ค.ศ. 1962 มีการเพิ่มโทษจำคุกให้หนักขึ้นอีกเป็นระยะเวลาสูงสุดถึงสองปี ในปี ค.ศ. 1965 อัตราโทษสูงสุดได้ถูกลดลงเหลือเพียงจำคุกไม่เกินหนึ่งปี จึงทำให้มีผู้ใช้ยาเสพติดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอีกโดยเฉพาะกัญชาและพบว่ามีผู้สูบกัญชาอย่างเปิดเผยมากขึ้น จึงเป็นภาระที่หนักของตำรวจในการกวาดล้างจับกุมผู้กระทำความผิด ในปี ค.ศ. 1969 รัฐบาลสวีเดนเห็นว่าการลงโทษขั้นต่ำจะเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ตั้งใจให้เป็นการค้ายาเสพติดระหว่างประเทศได้ รัฐบาลสวีเดนจึงได้เพิ่มบทลงโทษใน ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในการลักลอบนำเข้าประเทศเป็นโทษจำคุกสูงสุดหกปี และในปี ค.ศ. 1972 บทลงโทษในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้เพิ่มขึ้นอีกครั้งเป็นอัตราโทษจำคุกสูงสุดถึงสิบปีสำหรับความผิดที่รุนแรงมากขึ้น

เมื่อประชาชนในประเทศสวีเดนมีการใช้ยาเสพติดเพิ่มขึ้น จึงส่งผลโดยตรงถึงจำนวนผู้ที่ติดยาเสพติดที่มีเพิ่มมากขึ้น ในปี ค.ศ. 1980 การบำบัดรักษาการติดยาเสพติดจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่ต้องดำเนินการควบคู่กับโทษจำคุก นโยบายยาเสพติดของประเทศสวีเดนมุ่งเน้นการป้องกันบำบัดรักษาและการควบคุม มีเป้าหมายหลักเพื่อลดอุปทานและอุปสงค์สำหรับความต้องการใช้ยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย การบังคับใช้อยู่ในรูปแบบของการทดสอบยาเสพติดซึ่งแพร่หลายอย่างกว้างขวางและมีบทลงโทษตั้งแต่การฟื้นฟู การเสียค่าปรับ ตลอดจนจนถึงการจำคุกเป็นระยะเวลาสิบปีขึ้นไป โดยนโยบายยาเสพติดทั่วไปจะได้รับการสนับสนุนจากทุกพรรคการเมือง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 เป็นต้นมา จากผลการสำรวจที่เกี่ยวข้องพบว่าประเทศสวีเดนได้รับการยกย่องชมเชยที่ได้เป็นหนึ่งในประเทศที่มีอัตราการใช้ยาเสพติดต่ำที่สุดในโลกตะวันตก ในปี ค.ศ. 2004 ประเทศสวีเดนมีประชากร 84 คน ต่อ 100,000 คน ในปี ค.ศ. 2008 มีจำนวน 23 % ของผู้ที่ถูกตัดสินให้จำคุกสำหรับการก่ออาชญากรรมหรือขนส่งสินค้ายาเสพติด ซึ่งปัญหายาเสพติดก็ยังคงเป็นปัญหาอยู่ทั่วทุกประเทศในโลก ซึ่งนับวันจะมีความรุนแรงของการระบอบมากยิ่งขึ้น มีปริมาณของยาเสพติดชนิดต่างๆ และผู้เสพติดมากยิ่งขึ้นไปอีก

5. นโยบายยาเสพติดประเทศสวิตเซอร์แลนด์

ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ประกอบด้วย 26 รัฐ แต่ละรัฐมีระบบรัฐธรรมนูญ ระบบรัฐสภา ระบบรัฐบาล และระบบศาลตามรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ กลุ่มชนหลายเชื้อชาติและหลายศาสนา เช่น เยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี และโรมัน มีสี่ภาษาอย่างเป็นทางการ โดยส่วนใหญ่ประชาชนชาวสวิตเซอร์แลนด์ประมาณ 7 ล้านคน พูดภาษาเยอรมัน การลงประชามติเป็นส่วนหนึ่งของระบอบประชาธิปไตยประเทศสวิตเซอร์แลนด์ กฎหมายรัฐบาลกลางสามารถนำไปลงประชามติได้หากมีประชาชนจำนวน 50,000 คนขึ้นไป ได้เรียกร้องหรือยื่นข้อคิดเห็นต่อรัฐบาล ตามประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับยาเสพติดของสวิตเซอร์แลนด์ ได้เริ่มขึ้นเมื่อช่วงปลายปี ค.ศ. 1960 กับการเพิ่มขึ้นของการใช้ยาทางจิต ในแต่ละเมืองได้มีการพัฒนานโยบายยาเสพติด 3 วิธี ได้แก่ 1) การปราบปรามการใช้ยาเสพติดและการค้า 2) จุดมุ่งหมายหลักมีมาตรการป้องกันประชากรคนหนุ่มสาว และ 3) การบำบัดรักษาตามขั้นพื้นฐาน ประกอบกับในต้นปี ค.ศ. 1980 มีการระบาดของเอชไอวีและเอดส์ ได้แพร่ระบาดในหลายประเทศทั่วโลกรวมทั้งประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ด้วยการบริการสาธารณะและสังคมสร้างขึ้นเพื่อช่วยป้องกันผู้ใช้เข็มฉีดยากับเอชไอวีและเอดส์ โครงการแลกเปลี่ยนเข็มฉีดยาได้จัดตั้งขึ้น และผู้ใช้เสนอขายและให้การสนับสนุนได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคไวรัสตับอักเสบบี โดยสำนักงานรัฐบาลกลางสวิสของสาธารณสุข (SFOPH) ได้รับการสนับสนุนในการบริการต่างๆ เหล่านี้ ซึ่งดำเนินการที่ควบคู่ไปกับการบำบัดรักษาเสพติด และรัฐบาลสวิตเซอร์แลนด์ยังคงเน้นหนักตามนโยบายยาเสพติดด้วยการบำบัดรักษาด้วยการป้องกันและการบังคับใช้กฎหมาย

ในปี ค.ศ. 1990 ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ได้นำเอามาตรการในการลดอันตรายจากการใช้ยาเพิ่มเติม เพื่อลดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ยาเสพติดและการบังคับใช้เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ใหม่ยาเสพติดแห่งชาติ ต่อมาในปี ค.ศ. 1991 รัฐบาลสวิตเซอร์แลนด์ได้ใช้มาตรการของรัฐบาลกลางเพื่อลดปัญหาเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดที่ใช้ชื่อว่า Promedro และตามแนวคิดของการลดอันตรายจากการใช้ยามีวัตถุประสงค์ของโครงการ 4 ประการ คือ 1) เพื่อลดจำนวนผู้ใช้ยาใหม่และเพื่อป้องกันไม่ให้ประชากรติดยาเสพติดเพิ่มขึ้น 2) เพื่อช่วยให้ผู้ใช้ยาให้เอาชนะยาเสพติดได้ (โดยผ่านกระบวนการบำบัดรักษาและการกลับคืนสู่สังคม) 3) เพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่และสุขภาพของผู้ใช้ยาเพื่อลดอันตรายจากการใช้ยาและการปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ และ 4) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรการของการแนะนำ มีได้ดังนี้ 4.1) จุดมุ่งหมายตามมาตรการการป้องกันในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาสำหรับคนหนุ่มสาวและต้องตระหนักถึงการป้องกันพวกเขาจากการทดสอบกับยาเสพติด 4.2) การจัดการผู้ป่วยและการบำบัดรักษาเพื่อให้ผู้ใช้เอาชนะยาเสพติดได้ 4.3) การลดอันตรายจากการใช้ยา การป้องกันโรคเอดส์และการกลับคืนสู่สังคมเพื่อช่วยรับมือกับการติดยาเสพติด 4.4) การฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องและโครงการพัฒนาสำหรับมืออาชีพ (รวมถึงการทำงานในคุก การพิพากษาของโทษ โปรแกรมและบริการทางสังคมตลอดจนถึงคนงานในโรงพยาบาล แพทย์ เภสัชกร และครอบครัว) และสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลาง (ครูประจำกลุ่มเยาวชน บุคลากรทางธุรกิจ และผู้ปกครอง) 4.5) การพัฒนาประสานงานและมีเอกสารเผยแพร่การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ของยาเสพติด การประเมินผลของโครงการ และมาตรการในด้านการป้องกันการจัดการผู้ป่วยและการบำบัดรักษาเพื่อช่วยระบุช่องว่างใดๆ หรือข้อบกพร่อง 4.6) การพัฒนาเอกสารใหม่และบริการข้อมูลที่ให้ไว้ทุกๆ ครั้ง และ 4.7) มาตรการด้านการประสานงานต่างๆ

จุดมุ่งหมายของมาตรการเริ่มต้นนโยบายยาเสพติดของประเทศสวีเดน
ในปัจจุบัน ยังคงดำเนินการตามแนวคิดที่สำคัญ 4 วิธี ได้แก่ 1) การป้องกัน 2) การบังคับใช้กฎหมาย
3) การบำบัดรักษา และ 4) การลดอันตรายจากการใช้ยาและกิจกรรมอื่นๆ

6. นโยบายยาเสพติดของประเทศสหราชอาณาจักร

ในเครือจักรภพของประเทศสหราชอาณาจักรหรือประเทศอังกฤษ จะมีองค์กร
หรือคณะที่ดำเนินนโยบายเกี่ยวกับยาเสพติด เรียกว่า คณะกรรมการนโยบายยาเสพติดของสหราชอาณาจักร
(The UK Drug Policy Commission) หรือ (UKDPC) เพื่อเป็นที่ปรึกษาหรือให้คำแนะนำ
ในด้านยุทธศาสตร์ยาเสพติด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายยาเสพติดสหราชอาณาจักร (UKDPC) เป็น
องค์กรอิสระให้การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ซึ่งมีหลักฐานเกี่ยวข้องกับนโยบายยาเสพติดในสหราชอาณาจักร
โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการเมือง สื่อสารมวลชน ให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นด้าน
นโยบายยาเสพติดและตัวเลือกเพื่อให้บรรลุประสิทธิผลการตอบสนองต่อปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดที่
ผิดกฎหมาย คณะกรรมการนโยบายยาเสพติดสหราชอาณาจักร (UKDPC) คือ บริษัทจำกัดที่จดทะเบียน
ทะเบียนการประกันในประเทศอังกฤษและเวลส์ หมายเลข 5823583 และเป็นองค์กรการกุศลที่จดทะเบียน
ในประเทศอังกฤษ หมายเลข 1118203 คณะกรรมการนโยบายยาเสพติดประเทศสหราชอาณาจักร (UKDPC)
ได้ดำเนินการตามวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ใหม่ของยาเสพติด คือ การรวบรวมข้อมูลของแอลกอฮอล์
ในการป้องกันและการบำบัดรักษา รวมทั้งการใช้เฮโรอีนและที่มีข้อมูลอย่างไรก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ด้านการเงินที่เป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้แน่ใจว่าไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผลกระทบของการลดลงของ
ทรัพยากรต่างๆ หรือความพยายามที่จะลดและควบคุมยาเสพติด นอกจากนี้ยังมีจุดมุ่งหมายที่สามารถ
จะนำยุทธศาสตร์มาใช้ ได้แก่ 1) มีรากฐานที่ชัดเจนในการพิสูจน์หลักฐานของผลกระทบต่อ
ประสิทธิภาพและการใช้เงินอย่างคุ้มค่า รวมถึงการมีโปรแกรมเฉพาะสำหรับการพัฒนาการ
สำรวจหลักฐานเพื่อให้ความรู้ขั้นพื้นฐาน และ 2) การที่จะเข้าถึงข้อมูลความเป็นอยู่และสุขภาพ
ของประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

การป้องกันการใช้นั้น ได้สนับสนุนการป้องกันการใช้และการควบคุมยาเสพติด
ประเภทที่ผิดกฎหมายและการควบคุมแอลกอฮอล์ เป็นสิ่งสำคัญเกี่ยวกับความจริงที่สามารถทำได้โดย
การแทรกแซงของคณะกรรมการในการให้การศึกษาแก่กลุ่มต่างๆ เช่น ให้ความรู้ในเรื่องยาเสพติดแก่
เยาวชนหนุ่มสาวให้ทราบถึงพิษภัย ให้ความรู้เพื่อสร้างความเข้มแข็งในครอบครัว และในโรงเรียน
รวมถึงสถานศึกษาต่างๆ ด้วย ในการบังคับใช้และสร้างเสริมความยุติธรรมทางอาญาตามกรอบของ
กฎหมายนั้นหากจะกล่าวถึงความผิดแล้วสามารถแยกออกได้ 2 ประเภท คือ 1) ความผิดต่อกฎหมาย
ของยาเสพติด และ 2) ความผิดเกิดจากการกระทำที่เป็นผลจากการใช้ยาเสพติด เช่น การก่อ
อาชญากรรมเมื่อได้เสพยาเสพติด ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐได้กวัดข้นจับกุมอย่างจริงจัง แต่กลุ่มผู้จำหน่าย
ยาเสพติดก็หาทางหรือหาวิธีการหลบเลี่ยงตลอดมา

การตอบสนองต่อสารตัวใหม่ที่ออกฤทธิ์ทางจิตเป็นมาตรการควบคุมยาเสพติด
ประเภทใหม่ เป็นข้อเสนอแนะของรัฐบาลถึงแม้ว่าจะมีข้อจำกัดในการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติ
ยาเสพติด รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายที่มีมุมมองถึงในแง่ของแรงกดดันทางการเงินในการบังคับใช้
โดยมีดังนี้ 1) มุ่งเน้นถึงมาตรการอันตรายจะใช้ในการวัดผลกระทบของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
ในกิจกรรมของการบังคับใช้มาตรการแบบดั้งเดิม เช่น อาการตัวชกและการจับกุมที่มีอยู่อย่างจำกัด

2) ผลกระทบเกี่ยวกับยาเสพติดที่เป็นอันตรายต่อการดำเนินงานของการบังคับใช้ยาเสพติดควรมีการประเมินแสดงให้เห็นถึงผลกระทบเชิงบวกหรือการพิสูจน์แล้วในแหล่งชุมชนและเพื่อสามารถปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและความแน่ใจ 3) ไม่จำเป็นต้องปรับปรุงความเข้าใจของขนาดและลักษณะให้ครบวงจรของตลาดยาเสพติดที่เป็นอันตราย และ 4) การวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบของวิธีการที่แตกต่างกันไปใน การบังคับใช้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่จะเป็นอันตรายควรจะดำเนินเพื่อแสดงว่าทำงานภายใต้ สภาพแวดล้อมและวิธีการให้คุ้มค่ามากที่สุด

สำหรับการลดอุปทานของยาเสพติดในเรือนจำ รัฐบาลควรตรวจสอบให้แน่ใจ

เสมอ สามารถสรุปได้ดังนี้ 1) พินาศทำให้จำคุกน้อยลงซึ่งจะช่วยบรรเทาความกดดันในระบบที่มีมากเกินไป 2) ใช้การบำบัดรักษาต่อเนื่องรวมถึงมาตรการที่ใช้แทนยาเสพติด เพื่อนักโทษที่ถูกตัดสินใน ระยะเวลาสั้น และ 3) มีประสิทธิภาพและความพยายามในการบังคับใช้ตามปกติที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ ท้องที่ที่จะปฏิบัติตามอย่างได้ผล

สรุปนโยบายหลักของประเทศสหราชอาณาจักรก็ยังเป็นเรื่องของการบำบัดรักษา

และให้โอกาสผู้ที่เคยเสพยาเสพติดหรือใช้ยาเสพติดได้กลับคืนสู่สังคมและใช้ชีวิตตามปกติต่อไป ในขณะที่ทุกๆ ครอบครัวจะต้องให้ความอบอุ่นและการให้การดูแลอย่างใกล้ชิดต่อบุคคลในบ้าน โดยเฉพาะช่วงวัยหนุ่มสาว

2.5.2 นโยบายยาเสพติดประเทศไทย

สมจิต แดนสีแก้ว (2548) กล่าวถึง นโยบายด้านยาเสพติด จากอดีตถึงปัจจุบันของ ประเทศไทย การวิเคราะห์แบบนโยบายของรัฐบาลซึ่งระบุไว้ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 1903 คือ กฎหมาย ลักษณะโจร ในรัชสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ซึ่งมีการระบอบทลงโทษแก่ผู้เสพ ผู้ค้าฝิ่นอย่างหนัก แต่ก็มีผู้ใช้ฝิ่นมากขึ้น เมื่อถึงรัชสมัยรัชกาลที่ 1 ในปี พ.ศ. 2325 ได้มีพระราชกำหนดโทษเกี่ยวกับ ฝิ่นที่นำมาบังคับใช้เพื่อปราบปรามผู้ค้าฝิ่นอย่างจริงจัง จนถึงรัชสมัยรัชกาลที่ 3 รัฐบาลไทยสามารถ ปราบกลุ่มอั้งยี่ซึ่งเป็นผู้ค้าฝิ่นรายใหญ่ได้สำเร็จ แต่อย่างไรก็ตามในระยะเวลาต่อมาพบว่ามีการค้าฝิ่น มากขึ้นอีก มาในปี พ.ศ. 2501 สมัยของ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ หัวหน้าคณะปฏิวัติ ได้มีการลงโทษ ผู้ค้าฝิ่นอย่างหนักถึงขั้นประหารชีวิต ต่อมาใน พ.ศ. 2519 ซึ่งเป็นรัฐบาลของ นายธานินทร์ กรัยวิเชียร นายกรัฐมนตรี ต่อกันเรื่อยมาในหลายรัฐบาลจนมาถึงรัฐบาลสมัยของ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีวิวัฒนาการของการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่หลากหลายวิธีมากขึ้น ทั้งนี้เพราะมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดหลายชนิดในหลากหลายกลุ่มและมีเหตุของการแพร่ระบาด ที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยสามารถอธิบายรายละเอียดได้พอสังเขป ดังนี้

1. รูปแบบการมุ่งปราบปรามและบำบัดผู้ติดยาเสพติดในลักษณะนักโทษ (พ.ศ.

2519-2530) โดยรัฐบาลได้ประกาศป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การค้าและการใช้ยาเสพติด การควบคุมและทำลายวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอย่างจริงจังทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้ ยังมีการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและจิตใจของผู้เสพในสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ รวมทั้งการสงเคราะห์ผู้ติดยาเพื่อไม่ให้เป็นการแก้แค้น

2. รูปแบบการสร้างเครือข่ายในชุมชนและเครือข่ายประเทศเพื่อนบ้าน (พ.ศ. 2531-

2538) โดยรัฐบาลมุ่งกระจายความรู้เรื่องยาเสพติดสู่ชุมชนโดยการรณรงค์ในกลุ่มเยาวชนทั้งในและ นอกสถานศึกษาให้ตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติด การจัดหลักสูตรการศึกษาในเรื่องยาเสพติด การ

ขอความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการกำจัดแหล่งผลิตยาเสพติด การปรับปรุงกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามมากที่สุด

3. รูปแบบการระดมความร่วมมือจากครอบครัวและชุมชนในการแก้ไขปัญหา (พ.ศ. 2539-2543) โดยรัฐบาลได้เน้นขยายงานมวลชนสัมพันธ์เพื่อให้ความรู้ประชาชนและองค์กรชุมชน ส่งเสริมให้มีความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามผู้ผลิตและผู้ขาย ตลอดจนแหล่งอบายมุข การส่งเสริมโครงการภาครัฐและเอกชนที่มุ่งบำบัดผู้ติดยาเสพติดในลักษณะผู้ป่วยโดยการแยกแยะผู้เสพออกจากผู้ขายและส่งเสริมกำลังใจโดยครอบครัวและชุมชนเพื่อให้ผู้ติดยาเสพติดได้กลับมาเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศต่อไป

4. รูปแบบการประกาศสงครามต่อสู้กับยาเสพติด (พ.ศ. 2544-2549) โดยรัฐบาลได้เปลี่ยนการกำหนดนโยบายจากเบื้องบนสู่ข้างล่าง มาเป็นนโยบายที่กำหนดจากความต้องการของประชาชนในสังคมระดับรากหญ้า โดยเริ่มจากรัฐบาลได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อระดมความคิดจากองค์กรทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีการกำหนดแนวทางในการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ซึ่งได้แนวทางในการแก้ไขปัญหาคือความมุ่งมั่นเน้นความสำคัญของการป้องกันยิ่งกว่าการบำบัดรักษา ทั้งนี้เนื่องจากเป็นหนทางเดียวที่จะช่วยลดยั้งการขยายตัวของยาเสพติด ซึ่งแกนหลักในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อยู่ที่ความเข้มแข็งของจิตใจ โดยรัฐบาลกระตุ้นให้สังคมไทยมีจิตสำนึกว่าการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดต้องแก้ไขที่ต้นเหตุ โดยใช้กระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจ (Empowerment) ให้บุคคลเกิดความตระหนักและสามารถตัดสินใจปฏิบัติการป้องกันการติดสารเสพติดได้ด้วยตนเอง รัฐบาลมุ่งเน้นให้ประชาชนทุกคนตระหนักกว่าเป็นผู้ป่วยที่ต้องเข้ารับการบำบัดรักษาอย่างถูกต้องทั้งทางร่างกายและจิตใจ

5. รูปแบบ 5 ร้วป้องกันภัยยาเสพติด (พ.ศ. 2550-2553) โดย รัฐบาลมุ่งสร้างกิจกรรม สร้างภูมิคุ้มกัน สร้างกระบวนการทำงานร่วมกันทั้งภาครัฐและประชาชนอย่างครบวงจรเพื่อป้องกันจุดอ่อนและเพื่อสร้างเกราะป้องกันที่สกัดกั้นไม่ให้ยาเสพติดรุกกล้าเข้ามา ได้แก่ 1) ร้วชายแดน 2) ร้วชุมชน 3) ร้วสังคม 4) ร้วโรงเรียน และ 5) ร้วครอบครัว

6. รูปแบบ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (พ.ศ. 2554-ปัจจุบัน) โดยรัฐบาลกำหนดกลยุทธ์สำคัญที่จะดำเนินการ คือ 7 แผน 4 ปรับ 3 หลัก 6 เร่ง เพื่อให้เป็นสิ่งที่ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยึดเป็นหลักในการขับเคลื่อนงานด้านยาเสพติด ประกอบด้วย

6.1 แผน 7 แผน ประกอบด้วย (1) แผนที่ 1 การสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติด (2) แผนที่ 2 การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด (3) แผนที่ 3 การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด (4) แผนที่ 4 การปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมาย (5) แผนที่ 5 ความร่วมมือระหว่างประเทศ (6) แผนที่ 6 การสกัดกั้นยาเสพติด และ (7) แผนที่ 7 การบริหารจัดการแบบบูรณาการ

6.2 ปรับ 4 ปรับ ประกอบด้วย (1) ปรับที่ 1 ปรับปรุงข้อมูลการข่าวให้ถูกต้องทันสมัย (2) ปรับที่ 2 ปรับบทบาท พลติกรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ (3) ปรับที่ 3 ปรับกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ และ (4) ปรับที่ 4 ปรับทัศนคติสังคมและชุมชนมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหายาเสพติด

6.3 หลัก 3 หลัก ประกอบด้วย (1) หลักที่ 1 หลักแก้ไขปัญหาโดยใช้หลักเมตตา (2) หลักที่ 2 ยึดหลักนิติธรรม ใช้การบำบัด การป้องกันควบคุมการปราบปราม และ (3) หลักที่ 3 หลักแก้ปัญหาโดยยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง หรือ Area Approach

6.4 เร่ง 6 เร่ง ประกอบด้วย (1) เร่งที่ 1 เร่งดำเนินการด้านข้อมูลปัญหา (2) เร่งที่ 2 เร่งลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดจากหมู่บ้าน/ชุมชน (3) เร่งที่ 3 เร่งแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศและการสกัดกั้นยาเสพติด (4) เร่งที่ 4 เร่งปราบปรามผู้ค้า (5) เร่งที่ 5 เร่งแก้ไขปัญหาของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงทั้งในและนอกสถานศึกษา และ (6) เร่งที่ 6 เร่งสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อให้ความเข้มแข็ง

สำหรับในรูปแบบ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด โดย นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23-25 สิงหาคม 2554 ซึ่งมีนโยบายของรัฐบาลที่จะต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน ได้แก่

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

1.1 กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” โดยยึดหลักนิติธรรมในการปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล และผู้ประพฤตินิยม โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ยึดหลักผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม พร้อมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ ดำเนินการอย่างจริงจังในการป้องกันปัญหาด้วยการแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกกับต่างประเทศในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมีและสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติดที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศไทยใต้การบริหารจัดการอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

1.2 เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ให้กลับมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยควบคู่ไปกับการขจัดความยากจน ยาเสพติด และอิทธิพลอำนาจมืด โดยน้อมนำกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” เป็นหลักปฏิบัติในแนวทางสันติวิธี โดยเน้นการส่งเสริมความร่วมมือในทุกภาคส่วนกับประชาชนในพื้นที่ อำนวยความยุติธรรมอย่างทั่วถึง เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและคุณภาพชีวิต สร้างโอกาสและความเสมอภาค พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ เคารพอัตลักษณ์ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบที่สอดคล้องกับลักษณะ ของพื้นที่โดยไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้จะมีการบูรณาการการบริหารจัดการทุกภาคส่วนให้มีเอกภาพทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ ปรับปรุงพัฒนากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของปัญหา รวมถึงการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการก่อความไม่สงบอย่างเป็นธรรม

2. นโยบายที่จะดำเนินการภายในช่วงระยะ 4 ปี ของรัฐบาล

2.1 นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ ได้แก่

1) พัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ส่งเสริมให้กองทัพพัฒนาความสัมพันธ์ทางทหารกับมิตรประเทศ และมีความพร้อมในการปฏิบัติการเพื่อสันติภาพในกรอบสหประชาชาติ พัฒนา ในความสัมพันธ์ของหน่วยงานด้านความมั่นคงและกองทัพกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งจะแก้ไขปัญหาดังกล่าว กับประเทศเพื่อนบ้านบนพื้นฐานของการสร้าง

บรรยากาศความไว้นื้อเชื้อใจ ทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ดำเนินการสำรวจและจัด ทำหลักเขตแดนตามหลักฐานพื้นฐานของกฎหมายและสนธิสัญญาที่มีอยู่เพื่อมิให้เป็นเงื่อนไขของความขัดแย้งรวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อระงับยับยั้งและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติและปัญหา ยาเสพติดให้หมดไป

2) เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด องค์กรอาชญากรรมการค้ามนุษย์ ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน โดยการปรับปรุงระบบป้องกันและบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งกฎหมายการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอย่างเข้มงวด ดูแลให้ความเป็นธรรมและเผื่อระวังไม่ให้เกิดปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงและความสงบสุขภายในประเทศควบคู่ไปกับการจัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล ภายใต้ความสมดุลระหว่างการรักษาความมั่นคงของชาติกับการดูแลสิทธิขั้นพื้นฐาน

2.2 นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพมีพลานามัยที่ดี สร้างนิสัยความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงการหมกมุ่นมั่วสุมกับอบายมุขและยาเสพติด (สำนักงานอำนวยการร่วม, 2555)

2.5.3 การดำเนินยุทธศาสตร์

1. การแก้ไขและพลิกสถานการณ์ให้สามารถเอาชนะยาเสพติดจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วนจนเกิดเป็นพลังแผ่นดิน ซึ่งเป็นปัจจัยเงื่อนไขที่สำคัญลำดับแรกๆ ในการเอาชนะยาเสพติด

2. การแก้ไขปัญหายาเสพติดจำเป็นต้องตัดวงจรปัญหา 3 วงจร ได้แก่ การลดปัญหาการผลิตการค้ายาเสพติด การลดปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด และการแก้ไขกลุ่มเสี่ยงป้องกันมิให้เกิดผู้เสพติดรายใหม่ แนวทางการเอาชนะยาเสพติดตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดนี้ มุ่งการดำเนินยุทธศาสตร์ด้วยการมีส่วนร่วมของคนในชาติทุกภาคส่วน โดยไม่ส่งผลกระทบต่อในทางลบเพื่อเป็นรากฐานการนำไปสู่ความยั่งยืนของการแก้ไขปัญหายา จึงดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.1 ใช้หลักเมตตาธรรมในการตัดวงจรด้านผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องได้รับผลกระทบและเดือดร้อนมากที่สุด จำเป็นต้องได้รับการเยียวยารักษาโดยเร่งด่วนอันเป็นการคืนคนสู่อ้อมอกครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติด้วยความเข้มแข็งและกระบวนการมีส่วนร่วมของพลังสังคมและพลังชุมชน

2.2 การตัดวงจรกลุ่มเสี่ยง ป้องกันมิให้เกิดผู้เสพติดรายใหม่ด้วยการแก้ปัญหา กลุ่มเสี่ยง พื้นที่เสี่ยง และสร้างภูมิคุ้มกันในกลุ่มเด็กและเยาวชน

2.3 การลดปัญหาการผลิตการค้ายาเสพติดด้วยการปราบปรามเพื่อนำผู้ผลิตและผู้ค้ายาเสพติดมาลงโทษด้วยมาตรการทางกฎหมายและกลไกกระบวนการยุติธรรมอย่างรวดเร็วและเป็นธรรม ซึ่งจะต้องดำรงความเข้มแข็งเพื่อสนับสนุนการแก้ปัญหาผู้เสพผู้ติดและกลุ่มเสี่ยง

2.4 สร้างความสัมพันธ์กับต่างประเทศทุกระดับ เพื่อหยุดยั้งการผลิตและร่วมมือในการสกัดกั้นการลักลอบนำเข้า/ส่งออกยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด

ทั้งนี้ ในการตัดวงจรถวายปัญหาแต่ละด้านต้องมีการดำเนินยุทธศาสตร์ทุกด้านอย่างบูรณาการและผสมผสานสอดคล้องสัมพันธ์กันตามสถานการณ์ของพื้นที่ โดยการมุ่งต่อเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ตามยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการร่วมกัน

3. จัดระบบข้อมูลด้านผู้ค้า กลุ่มเสี่ยง พื้นที่เสี่ยง จากพื้นที่อำเภอ/จังหวัด เข้ามายังส่วนกลาง ซึ่งจะทำให้สามารถกำกับ ติดตาม ตรวจสอบสถานการณ์ได้อย่างใกล้ชิด

4. ความยั่งยืนของการเอาชนะยาเสพติดอยู่ที่ความเข้มแข็งของหมู่บ้าน /ชุมชน ที่จะสามารถเฝ้าระวัง ดูแลและแก้ปัญหาต่อเนื่องในระยะยาว จึงเป็นจุดแตกหักของปัญหา เงื่อนไขความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชน จะเกิดขึ้นต่อเมื่อมีความเอาใจจริงเอาใจลงในระดับพื้นที่ โดยการบูรณาการและการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานองค์กรทุกระดับทั้งภาครัฐภาคประชาชน และท้องถิ่น ยึดหลักร่วมกันคิด ร่วมกันวางแผน ร่วมกันทำงาน สร้างเอกภาพในการทำงานแบบบูรณาการ

5. สร้างเอกภาพในการทำงานโดย การกำหนดกลไก ของการทำงานในลักษณะของศูนย์อำนวยการที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการจากส่วนกลางและมีการส่งการไปยังภูมิภาค รวมทั้งการกำหนดเจ้าภาพในแต่ละเรื่อง

6. แนวทางหลักของการบริหารจัดการจึงใช้พื้นที่เป็นศูนย์กลาง มีการแบ่งพื้นที่ในการดูแลและสอดส่องในเรื่องภัยของยาเสพติด มอบบทบาทความรับผิดชอบร่วม โดยให้อำนาจกับผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่จะระดมสรรพกำลังในพื้นที่โดยมีคณะผู้บริหารในพื้นที่ ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตในจังหวัด ผู้บังคับบัญชาหน่วยทหารในพื้นที่ ร่วมเป็นที่รับผิดชอบต่อผลสำเร็จในการแก้ไขปัญหาย โดยมีทีมปฏิบัติการระดับอำเภอ ประกอบด้วย นายอำเภอ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร สาธารณสุขอำเภอ พัฒนาชุมชนอำเภอ และผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่ เป็นแกนขับเคลื่อนการทำงานร่วมกับผู้นำและแกนนำในหมู่บ้าน /ชุมชน ผู้นำท้องถิ่น โดยกระบวนการประชาคมเป็นหลัก

7. การปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด มุ่งให้สามารถลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติดจนไม่กระทบความเดือดร้อนและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนในทุกพื้นที่ภายในระยะเวลา 1 ปี และมุ่งดำเนินงานต่อเนื่องตามสถานการณ์เป็นระยะควบคู่กับการกำหนดให้มีแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อกำหนดแนวทางสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว ให้สอดคล้องเป้าหมายและทิศทางตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) และแผนการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล

วัตถุประสงค์หลักของยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด คือยุติสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดที่เป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงและความสงบสุขของประชาชนและสังคมให้ได้อย่างรวดเร็ว ต่อเนื่องและยั่งยืน โดยพลังแผ่นดินทุกภาคส่วนจะต้องร่วมมือกันเพื่อลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติดจนไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชนภายในระยะเวลา 1 ปี (ภายในปี พ.ศ. 2555)

1) พื้นที่เป้าหมาย ได้แก่

1.1) กำหนดพื้นที่ปฏิบัติการ ให้ทุกจังหวัดทั่วประเทศเป็นพื้นที่ลดระดับ ของปัญหาเสพติด เพื่อให้เป็นไปตามวาระแห่งชาติ

1.2) กำหนดพื้นที่เป้าหมายสำคัญที่มีสถานะของปัญหาหายาเสพติดในเกณฑ์สูง ที่ต้องเร่งรัดและลดระดับความรุนแรงของปัญหา ด้วยการจัดองค์ระอำนาจการประสานและกำหนด แผนปฏิบัติการเป็นการเฉพาะเพื่อให้เหมาะสมกับปัญหา ได้แก่ (1) พื้นที่กรุงเทพมหานคร สถานะที่เป็นพื้นที่ค้าและแพร่ระบาดมากที่สุดของประเทศ (2) พื้นที่ในจังหวัดชายแดนภาคเหนือ 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย และจังหวัดแม่ฮ่องสอน สถานะที่เป็นพื้นที่ด้านหน้าของการ สกัดกั้นยาเสพติดที่มีปริมาณการลักลอบนำเข้ายาเสพติดสูงที่สุด และ (3) พื้นที่ใน 3 จังหวัดชายแดน ภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดปัตตานี ในสถานะที่เป็นพื้นที่ที่มีปัญหาด้าน ความมั่นคง ทั้งยังมีปัญหาเกี่ยวเนื่องกับปัญหาหายาเสพติดและเป็นพื้นที่ในนโยบายเร่งด่วน ด้านอื่นๆ ของรัฐบาลอีกหลายประการ

1.3) เป้าหมายในระดับพื้นที่ จำแนกการดำเนินการ ได้แก่ (1) กำหนดพื้นที่ ทุกอำเภอทั่วประเทศเป็นพื้นที่ปฏิบัติการลดปัญหาหายาเสพติดโดยให้ความสำคัญกับพื้นที่ 338 อำเภอ/ เขต ที่มีระดับความหนาแน่นของปัญหา ที่อยู่ในเกณฑ์สูง และจะต้องใช้สรรพกำลังเพิ่มมากขึ้น และ (2) กำหนดพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน ทั่วประเทศ เป็นพื้นที่ปฏิบัติการ โดยให้ความสำคัญกับพื้นที่ที่ปรากฏ ข่าวสารว่ามีปัญหาระดับมากและปานกลาง ประมาณ 60,584 หมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อพิสูจน์สถานะและ แก้ไขปัญหา

1.4) กำหนดหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน เป็นพื้นที่ที่ต้องรักษาสถานภาพ และพัฒนาให้ไปสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย หมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดินที่มีอยู่เดิม 12,189 หมู่บ้าน/ชุมชน และหมู่บ้านที่เตรียมขยายเป็นกองทุนแม่ของแผ่นดินเพิ่มเติมอย่างมีคุณภาพ ในปี พ.ศ. 2555 ในกรุงเทพมหานครและทุกจังหวัด

2) ประมาณการเป้าหมายบุคคล ได้แก่

2. 1) ลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดทั่วประเทศ ด้วยการนำเข้าบำบัดรักษา เป็นสิ่ง ที่ต้องเร่งดำเนินการอย่างจริงจัง โดยหากสามารถลดได้ถึงจำนวน 400,000 คน อย่างมีคุณภาพและ ให้ความสำคัญกับกระบวนการดำเนินการและติดตามช่วยเหลือฟื้นฟูและแก้ไขปัญหาค้นคืน เพื่อให้ บุคคลเหล่านี้ไม่กลับมามีพฤติกรรมด้านยาเสพติดซ้ำอีก ประมาณ 80 % ใน 1 ปี

2. 2) สร้างภูมิคุ้มกันป้องกันยาเสพติดให้กับเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง (ผู้ที่มีอายุ ระหว่าง 7-19 ปี)

2.3) ปรวบปรวมกลุ่มการค้ายาเสพติดระดับต่างๆ ในทุกจังหวัด ให้มีผล เพิ่มขึ้นและดำเนินมาตรการทางด้านทรัพย์สินในคดีที่เข้าหลักเกณฑ์ตามกฎหมาย รวมทั้งเพิ่มการ ดำเนินการตามมาตรการบังคับโทษปรับตามหลักนิติธรรม

2. 4) ดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

2. 5) ดำเนินการต่อผู้ต้องขังในเรือนจำที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับ ขบวนการ หรือกลุ่มการค้ายาเสพติด

2.5.4 สถิติการจับกุมยาเสพติด

สถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศ ในปี พ.ศ. 2553 จำนวน 163,909 คดี (เป็นคดีที่ไม่ทราบตัวผู้กระทำความผิด จำนวน 908 คดี) ผู้ต้องหาจำนวน 177,523 คน โดยส่วนใหญ่เป็น เพศชายและมีอายุต่ำกว่า 31 ปี สามารถแยกตามประเภทของกลาง ได้ดังนี้ (ส่วนการข่าว, 2554)

1. เมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) จำนวน 4,644 กิโลกรัม
(ประมาณ 51.6 ล้านเม็ด)
2. เฮโรอีน จำนวน 141.7 กิโลกรัม
3. เอ็กซ์ตาซี (ยาอี) จำนวน 4 กิโลกรัม
(ประมาณ 16,000 เม็ด)
4. ไอซ์ จำนวน 692.6 กิโลกรัม
5. โคคาอีน (โคเคน) จำนวน 30.8 กิโลกรัม
6. คีตามีน จำนวน 165.4 กิโลกรัม
7. กัญชาแห้ง จำนวน 17,820.3 กิโลกรัม
8. กัญชาสด จำนวน 2,608.2 กิโลกรัม
9. ยางกัญชา จำนวน 55.3 กิโลกรัม
10. ฝิ่นดิบ จำนวน 110.2 กิโลกรัม
11. ฝิ่นสุก จำนวน 43.9 กิโลกรัม
12. ฝิ่นฝุ่น จำนวน 8,771.5 กิโลกรัม
13. ฝิ่นกระท่อม จำนวน 30,294.4 กิโลกรัม
14. สารระเหย จำนวน 116.4 กิโลกรัม
15. วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท จำนวน 630.4 กิโลกรัม
16. ยาเสพติดอื่นๆ * จำนวน 10,988.5 กิโลกรัม

* น้ำต้มใบกระท่อม จำนวน 10,960.3 กิโลกรัม
และยาแก้ไอผสมโคเคอีน จำนวน 420 กรัม

ตารางที่ 2.3 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดีและจำนวนผู้ต้องหา
ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี (คดี)	จำนวนผู้ต้องหา (คน)
2549	82,864	90,845
2550	106,599	116,333
2551	140,567	152,184
2552	173,835	188,084
2553	183,110	187,523

ที่มา: ส่วนการข่าว (2554)

ตารางที่ 2.4 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดีและจำนวนของกลาง
ในห้วงปี พ.ศ. 2554 ถึงปี พ.ศ. 2555

ยาเสพติด	ข้อมูล	ปี พ.ศ. 2554	ปี พ.ศ. 2555	ร้อยละ
ยาบ้า	จำนวนคดี	190,690	163,927	-14.03
	ของกลาง (ล้านเม็ด)	55.12	95.50	73.26
ไอซ์	จำนวนคดี	22,478	21,716	-3.39
	ของกลาง (กก.)	1,241.39	1,606.57	29.42
เฮโรอีน	จำนวนคดี	1,032	867	-15.99
	ของกลาง (กก.)	547.58	127.52	-76.71
เอ็กซ์ตาซี	จำนวนคดี	172	120	-30.23
	ของกลาง (เม็ด)	21,436	7,620	-64.45
กัญชาแห้ง	จำนวนคดี	13,087	10,834	-17.22
	ของกลาง (กก.)	12,915.09	24,398.47	88-91
กัญชาสด	จำนวนคดี	578	595	2.94
	ของกลาง (กก.)	1,512.36	2,625.11	73.58
คีตามีน	จำนวนคดี	199	141	-29.15
	ของกลาง (กก.)	78.14	21.02	-73.10
โคเคน	จำนวนคดี	63	64	1.59
	ของกลาง (กก.)	31.80	17.93	-43.62
พืชกระท่อม	จำนวนคดี	6,297	6,970	10.69
	ของกลาง (กก.)	24,574.59	32,414.83	31.90

ที่มา: ส่วนการข่าว (2556)

ตารางที่ 2.5 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดรายสำคัญทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดีและจำนวนผู้ต้องหา ในห้วงปี พ.ศ. 2551 ถึงปี พ.ศ. 2555

ปี พ.ศ.	จำนวนคดีทั่วประเทศ	จำนวนคดีรายสำคัญ	ร้อยละ
2551	140,567	5,963	4.24
2552	173,835	6,955	4
2553	183,110	7,379	4.03
2554	234,760	7,595	3.24
2555	203,771	7,730	3.79

ที่มา: ส่วนการข่าว (2556)

ตารางที่ 2.6 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดรายสำคัญทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดีและจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2554 ถึงปี พ.ศ. 2555

ยาเสพติด	ข้อมูล	ปี พ.ศ. 2554	ปี พ.ศ. 2555	ร้อยละ
ยาบ้า	จำนวนคดี	5,098	4,976	-2.39
	ของกลาง (ล้านเม็ด)	51.16	92.34	80.49
ไอซ์	จำนวนคดี	466	418	-10.30
	ของกลาง (กก.)	1,129.92	1,356.45	20.05
เฮโรอีน	จำนวนคดี	71	68	-4.23
	ของกลาง (กก.)	537.32	103.66	-80.71
เอ็กซ์ตาซี	จำนวนคดี	19	17	-10.53
	ของกลาง (เม็ด)	18,930	6,357	-66.42
กัญชาแห้ง	จำนวนคดี	162	149	-8.02
	ของกลาง (กก.)	12,089.29	22,969.43	90.00
กัญชาสด	จำนวนคดี	470	494	5.11
	ของกลาง (กก.)	1,375.89	2,427.07	76.40
คีตามีน	จำนวนคดี	15	13	-13.33
	ของกลาง (กก.)	76.84	20.61	-73.18
โคเคน	จำนวนคดี	19	18	-5.26
	ของกลาง (กก.)	31.26	17.45	-44.18
พืชกระท่อม	จำนวนคดี	572	720	25.87
	ของกลาง (กก.)	7,340.15	6,570.48	10.49

ที่มา: ส่วนการข่าว (2556)

ยาบ้า

ยาบ้าเป็นยาเสพติดที่มีผลการจับกุมมากที่สุดในภาพรวมทั้งประเทศ มีปริมาณของกลางที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 คดีที่มีของกลางตั้งแต่ 1,000,000 เม็ดขึ้นไป จำนวน 8 คดี ของกลางรวมจำนวน 14.5 ล้านเม็ด เป็นการจับกุมในเขตพื้นที่นำเข้าทางภาคเหนือ จังหวัด เชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ และเขตพื้นที่พักยาตอนในของประเทศ คือ จังหวัดปทุมธานี จังหวัด สมุทรปราการ และกรุงเทพฯ มีแรงงานชาวไทยถูกจับกุมที่ประเทศอิสราเอล ขณะไปรับยาบ้าจำนวน 996 เม็ด ที่จัดส่งทางไปรษณีย์จากประเทศลาวไปยังประเทศอิสราเอลโดยตรง ในปี พ.ศ. 2555 พบว่า ยาบ้าโดยส่วนใหญ่ นอกจากจะมีการลักลอบนำเข้าทางชายแดนทางภาคเหนือแล้ว ยังมีการลักลอบนำเข้าทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้วย คดีที่มีของกลางตั้งแต่ 100,000 เม็ดขึ้นไป จำนวน 84 คดี ของกลางจำนวน 21.3 ล้านเม็ด เป็นคดีที่จับกุมชาวมาเลเซียพร้อมของกลางยาบ้า 224,000 เม็ด และไอซ์ 6 กิโลกรัม ในพื้นที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ขณะกำลังลำเลียงไปยังประเทศ มาเลเซีย

ตารางที่ 2.7 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาบ้าทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหาและ จำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553

ปี พ.ศ.	2549	2550	2551	2552	2553
จำนวนคดี (คดี)	59,272	81,696	114,959	138,065	131,548
จำนวนผู้ต้องหา (คน)	65,378	88,717	123,447	146,574	139,714
จำนวนของกลาง (ล้านเม็ด)	13.8	14.1	22.2	27.4	51.6

ที่มา: ส่วนการข่าว (2554)

เฮโรอีน

จากข้อมูลผลการจับกุมผู้กระทำความผิดที่ผ่านมา เฮโรอีนส่วนใหญ่จะถูกนำเข้าทางชายแดนภาคเหนือ ซุกซ่อนมาในรถยนต์ เดินทางโดยรถยนต์โดยสารประจำทางหรือเดินทางโดยเครื่องบินเข้าสู่พื้นที่ตอนในประเทศเพื่อผ่านไปยังภาคใต้แล้วลักลอบนำออกสู่ประเทศอื่นๆ เฮโรอีนอีกส่วนหนึ่งจะถูกนำเข้าทางเครื่องบินจากประเทศปากีสถานและจะลำเลียงไปยังภาคใต้หรือผ่านไปประเทศกัมพูชา ประเทศไต้หวัน ผู้ลำเลียงส่วนใหญ่จะเป็นชาวปากีสถาน ซึ่งในปี พ.ศ. 2553 มีการจับกุมชาวปากีสถานลักลอบนำเข้าเฮโรอีน จำนวน 19 ราย ซุกซ่อนโดยกลืนลงในช่องท้องหรือกระเป๋าดูเดินทาง

คดีที่มีของกลางเฮโรอีนมากกว่า 700 กรัม รวมจำนวน 33 คดี และคดีที่มีของกลางมากที่สุดคือในคดีที่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ร่วมกับการสอบสวนคดีพิเศษและศูนย์ปฏิบัติการกองทัพบก ได้ร่วมกันจับกุมตัวนักค้ายาเสพติดรายสำคัญในพื้นที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีการลักลอบนำเข้ายาเสพติดมาจากแหล่งผลิตที่อยู่ในประเทศเพื่อนบ้าน พร้อมของกลาง เฮโรอีน 36 กิโลกรัม

ตารางที่ 2.8 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหาและจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553

ปี พ.ศ.	2549	2550	2551	2552	2553
จำนวนคดี (คดี)	424	430	393	703	679
จำนวนผู้ต้องหา (คน)	494	538	479	847	768
จำนวนของกลาง (กก.)	92.8	294	199.8	143.1	141.7

ที่มา: ส่วนการข่าว (2554)

ไอซ์

เป็นยาเสพติดที่มีการจับกุมได้เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วมากที่สุด นำเข้ามาเพื่อจำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยวในสถานบันเทิงหรือเพื่อส่งต่อไปยังประเทศที่สาม ปัจจุบันสามารถผลิตได้ในทุกภูมิภาคทั่วโลก สำหรับในประเทศไทยพบการลักลอบนำเข้าไอซ์จากพื้นที่ต่างๆ ได้แก่

1. จากพื้นที่บริเวณสามเหลี่ยมทองคำ นำเข้าชายแดนภาคเหนือโดยชนกลุ่มน้อย พบว่ามีชาวฟิลิปปินส์และมาเลเซียเดินทางไปรับไอซ์จากประเทศเพื่อนบ้านหรือแนวชายแดนเพื่อนำกลับไปยังประเทศของตน และจากการจ้างวานชาวเนปาลลำเลียงขนส่งให้กับลูกค้าในพื้นที่ตอนใน
2. จากประเทศอิหร่าน ประเทศตุรกี ลักลอบนำเข้าโดยชาวอิหร่าน ซุกซ่อนในร่างกาย กระเป๋าเดินทาง แปรรูปเป็นไอซ์ชนิดน้ำแล้วบรรจุในขวดน้ำอัดลม นำเข้าทางท่าอากาศยานสุวรรณภูมิหรือซุกซ่อนในผนังด้านหลังของตู้อบไมโครเวฟนำเข้ามาทางไปรษณีย์ภัณฑ์ทางอากาศโดยบริษัท DHL

3. จากทวีปแอฟริกาใต้ ซึ่งดำเนินการโดยเครือข่ายชาวแอฟริกันที่จ้างชาวไนจีเรีย ชาวกานา ชาวกินี ชาวเคนยา ชาวโมซัมบิก หญิงชาวสเปนหรือหญิงชาวเวียดนาม ซุกซ่อนยาเสพติดมาในช่องลับกระเป๋าเดินทาง นำเข้ามาทางท่าอากาศยานสุวรรณภูมิหรือผ่านไปยังประเทศกัมพูชา เนื่องจากไอซ์เป็นยาเสพติดที่นิยมแพร่หลายมากขึ้น จึงพบการลักลอบผลิตไอซ์จากห้องทดลองขนาดเล็ก โดยนักค้ายาเสพติดชาวอิหร่านได้ดัดแปลงที่ปักในถาดยานลาดพร้าว เพื่อเป็นห้องทดลองขนาดเล็กแล้วผลิตไอซ์เพื่อจำหน่ายให้ชาวต่างชาติด้วยกัน และกลุ่มนักค้าสารสเตอรอยด์ชาวสวีเดนที่ผลิตไอซ์ในบ้านพัก ในเขตอำเภอแกลง จังหวัดระยอง

ในปี พ.ศ. 2553 มีการจับกุมคดียาเสพติดไอซ์ 6,916 คดี ผู้ต้องหา 8,143 คน คดีที่มีของกลางจำนวน 1 กิโลกรัมขึ้นไป มี 121 คดี จำนวนของกลางรวม 304.2 กิโลกรัม ในจำนวนนี้เป็นการจับกุมไอซ์มีปริมาณครั้งละ 10 กิโลกรัมขึ้นไป 18 คดี จำนวนของกลางรวม 308.3 กิโลกรัม คดีที่มีของกลางมากที่สุดคือคดีจับกุมชายชาวสิงคโปร์ พร้อมของกลางไอซ์ 32 กิโลกรัม ซุกซ่อนมาในโต๊ะไม้ชิงชาจีน 8 ตัว ได้ที่บริเวณสถานีรถไฟชุมทางหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ขณะลักลอบนำไปยังประเทศมาเลเซีย และคดีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดตรวจยึดยาบ้าจำนวน 50,000 เม็ด และไอซ์ 32 กิโลกรัม ในรถยนต์กระบะที่จอดอยู่ในสถานีบริการน้ำมันในพื้นที่อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ 2.9 แสดงสถิติผลการจับกุมคดีไอซ์ทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหาและจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553

ปี พ.ศ.	2549	2550	2551	2552	2553
จำนวนคดี (คดี)	966	1,477	2,003	3,750	6,916
จำนวนผู้ต้องหา (คน)	1,218	1,821	2,362	4,314	8,143
จำนวนของกลาง (กก.)	94.0	48.1	54.1	213.0	692.6

ที่มา: ส่วนการข่าว (2554)

เฮ็กซ์ตาซี

เป็นยาเสพติดในกลุ่ม

Club Drug ที่นิยมกันในสถานบันเทิง ถูกลักลอบนำเข้ามาทาง

ชายแดนภาคใต้โดยนักท่องเที่ยวจากประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ เพื่อเสพเองหรือจำหน่ายให้กับ

นักท่องเที่ยวด้วยกันและในระยะหลังนี้มีการจับกุมคดีเฮ็กซ์ตาซีลดลง คดีที่มีจำนวนของกลางมาก

ที่สุดคือคดีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการปฏิบัติการสายตรวจพิเศษ ร่วมกับสถานีตำรวจนครบาล

พระราชวัง จับกุมตัวชายสัญชาติมาเลเซียและหญิงไทย พร้อมของกลาง เฮ็กซ์ตาซี จำนวน 7,420 เม็ด

ที่โรงแรมไวท์ออรัลคิด เขตเยาวราช กรุงเทพฯ ขณะมารอส่งต่อให้ลูกค้าชาวไทย

ตารางที่ 2.10 แสดงสถิติผลการจับกุมคดีเฮ็กซ์ตาซีทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหาและจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553

ปี พ.ศ.	2549	2550	2551	2552	2553
จำนวนคดี (คดี)	361	334	467	402	142
จำนวนผู้ต้องหา (คน)	480	448	586	475	178
จำนวนของกลาง (เม็ด)	27,210	92,328	49,671	60,649	16,000

ที่มา: ส่วนการข่าว (2554)

โคเคน

การลักลอบนำเข้าโคเคนจากทวีปอเมริกาใต้ ดำเนินการโดยเครือข่ายชาวแอฟริกัน

ว่าจ้างหญิงชาวฟิลิปปินส์ ชายชาวไนจีเรีย ให้ลักลอบนำเข้าโคเคนจากประเทศในทวีปอเมริกาใต้ ซึ่งมี

หญิงชาวฟิลิปปินส์ถูกจับกุมตัวถึง 7 คน และลำเลียงขนส่งไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน 1 คน คดีที่มี

จำนวนของกลางมากที่สุดคือ คดีที่เจ้าหน้าที่ศุลกากรท่าอากาศยานสุวรรณภูมิได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด

และตำรวจสันติบาล ร่วมกันจับกุมหญิงชาวฟิลิปปินส์ พร้อมกับโคเคน จำนวน 5.4 กิโลกรัม ซุกซ่อน

มาในกล่องบรรจุแป้งทำขนมและกล่องอาหารเสริมขณะเดินทางมาจากประเทศอินเดีย

ตารางที่ 2.11 แสดงสถิติผลการจับกุมคดีโคเคนทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหาและจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553

ปี พ.ศ.	2549	2550	2551	2552	2553
จำนวนคดี (คดี)	155	127	91	96	67
จำนวนผู้ต้องหา (คน)	198	149	109	113	81
จำนวนของกลาง (กก.)	37.6	18.8	11.5	9.3	30.8

ที่มา: ส่วนการข่าว (2554)

กัญชาแห้ง

จากการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ สามารถจับกุมผู้ต้องหาพร้อมของกลางหรือตรวจยึดของกลางได้เป็นจำนวนมากตลอดริมฝั่งแม่น้ำโขงในพื้นที่หลายจังหวัด คือ พื้นที่จังหวัดมุกดาหาร ได้แก่ อำเภอหว้านใหญ่ พื้นที่จังหวัดนครพนม ได้แก่ อำเภอธาตุพนม อำเภอท่าอุเทน และอำเภอบ้านแพง พื้นที่จังหวัดบึงกาฬ ได้แก่ อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอบุ่งคล้า และพื้นที่จังหวัดหนองคาย ได้แก่ อำเภอสังคม สำหรับการจับกุมกัญชาที่มีปริมาณของกลางมากที่สุดคือ ในคดีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ร่วมกับตำรวจตระเวนชายแดน 326 จับกุมผู้ต้องหา 2 คน พร้อมกัญชา 539 กิโลกรัม ที่ทางแยกลงสู่แม่น้ำโขง บ้านกลางน้อย อำเภอเมืองจังหวัดนครพนม ซึ่งของกลางดังกล่าวบรรจุในเรือหางยาวข้ามแม่น้ำโขงมายังฝั่งไทย

ตารางที่ 2.12 แสดงสถิติผลการจับกุมคดีกัญชาทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหาและจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553

ปี พ.ศ.	2549	2550	2551	2552	2553
จำนวนคดี (คดี)	10,245	10,949	10,842	15,067	11,342
จำนวนผู้ต้องหา (คน)	11,465	12,195	12,095	16,833	12,601
จำนวนของกลาง (กก.)	11,573.3	14,950.9	18,894.7	18,088.7	17,820.3

ที่มา: ส่วนการข่าว (2554)

พืชกระท่อม

ยาเสพติดชนิดนี้มีการแพร่ระบาดมากในพื้นที่ภาคใต้ ส่วนใหญ่จะนำไปต้มเพื่อผสมกับยาแก้ไอและส่วนผสมอื่นๆ ทำเป็นยาเสพติดที่เรียกชื่อกันว่า สี่คูณร้อย จำหน่ายให้กับวัยรุ่นในพื้นที่และพบการแพร่ระบาดในหมู่แรงงานชาวพม่าในพื้นที่จังหวัดระนอง ไบกระท่อมบางส่วนลักลอบนำเข้ามาจากประเทศมาเลเซียเนื่องจากราคาถูกกว่าในประเทศไทย จึงพบว่ามีชาวมาเลเซียลักลอบนำพืชกระท่อมเข้ามาในประเทศทางชายแดนจังหวัดสงขลาหรือจังหวัดยะลา

นอกจากนั้น ยังมีการตรวจยึดใบกระท่อมสดซุกซ่อนในพัสดุไปรษณีย์ น้ำหนักรวม 12.36 กิโลกรัม จัดส่งโดยพัสดุไปรษณีย์ด่วนพิเศษ (EMS) จากศูนย์ไปรษณีย์หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อไปยังผู้รับในพื้นที่ซอยลาดพร้าว 121 ซอยรามคำแหง 53 หมู่บ้านท่าทราย เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีนักศึกษาจากภาคใต้พักอาศัยเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 2.13 แสดงสถิติผลการจับกุมคดีพืชกระท่อมทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหา และจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553

ปี พ.ศ.	2549	2550	2551	2552	2553
จำนวนคดี (คดี)	2,494	3,702	3,778	6,068	6,478
จำนวนผู้ต้องหา (คน)	3,241	5,372	5,083	8,250	8,588
จำนวนของกลาง (กก.)	8,544	42,267.6	12,716.3	21,879.6	30,294.4

ที่มา: ส่วนการข่าว (2554)

สารระเหย

ตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550 กำหนดความผิดในคดีสารระเหย คือ การเสพ จูงใจให้ผู้อื่นเสพ จำหน่าย นำเข้า และผลิต

โดยจะหมายรวมถึง กาวอินทรีย์สังเคราะห์ แลคเกอร์ และทินเนอร์ เป็นสารที่ใช้ในทางอุตสาหกรรม ราคาถูก หาซื้อได้ตามร้านขายวัสดุทั่วไป ในพื้นที่กรุงเทพฯ เป็นพื้นที่ที่มีการจับกุมมากที่สุด รองลงมาเป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสกลนคร จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดขอนแก่น ตามลำดับ ซึ่งตัวเลขจากผลการจับกุมพบว่ามีจำนวนคดีลดลงกว่าปีที่ผ่านมา

ตารางที่ 2.14 แสดงสถิติผลการจับกุมคดีสารระเหยทั่วประเทศ แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหา และจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553

ปี พ.ศ.	2549	2550	2551	2552	2553
จำนวนคดี (คดี)	7,619	6,607	6,224	6,218	4,376
จำนวนผู้ต้องหา (คน)	7,847	6,738	6,320	6,291	4,435
จำนวนของกลาง (กก.)	231.29	151.7	165.4	163.7	116.4

ที่มา: ส่วนการข่าว (2554)

GRAD VRU

ตารางที่ 2.16 แสดงผลการดำเนินงานตามมาตรการริบทรัพย์สิน (มาตรา 27) ตามพระราชบัญญัติ มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ถึงปี พ.ศ. 2553

ปี พ.ศ.	ตรวจสอบ (ราย)	ยึดอายัด (ล้านบาท)	ประเภททรัพย์สิน (ล้านบาท)			
			เงินสด	เงินฝาก	สังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์
2547	1,059	683.5	128.5	114.1	264.9	176
2548	1,238	869.8	102.6	151.7	355.1	260.4
2549	1,639	1,036.9	98.4	244.0	331.3	363.2
2550	1,453	595.0	112.2	156.8	255.4	70.6
2551	1,834	768.6	97.1	257.0	338.2	76.3
2552	2,009	929.5	159.5	291.0	348.9	130.1
2553	1,792	1,140.5	137.5	313.5	567.2	122.3

ที่มา: ส่วนการข่าว (2554)

สำหรับการจับกุมคดียาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพฯ มีการจับกุมอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพราะกรุงเทพฯ ถือว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมทั้งภายในและภายนอกประเทศ จึงเป็นเส้นทางผ่านและจุดพักยาเสพติดที่สำคัญก่อนจะกระจายไปยังภูมิภาคต่างๆ หรือส่งออกต่างประเทศ โดยเฉพาะจุดเสี่ยงที่มีการลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาในกรุงเทพฯ เช่น สถานีขนส่งผู้โดยสารกรุงเทพฯ (หมอชิต) เขตจตุจักร และสถานีขนส่งผู้โดยสารกรุงเทพฯ (ถนนบรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน แหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติดจะเป็นสถานประกอบการ อพาร์ทเมนท์ สถานบันเทิง สถานศึกษาและชุมชนต่างๆ นอกจากนั้นแล้ว ยังมีกลุ่มการค้าที่เคลื่อนไหวในพื้นที่กรุงเทพฯ เช่น กลุ่มแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งนำยาเสพติดเข้ามาจากแนวชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคตะวันออก กลุ่มชนผิวดำเครือข่ายชาวแอฟริกันที่ได้เข้ามาพักอาศัยอยู่ตามอพาร์ทเมนท์ คอนโดมิเนียม และที่ต่างๆ

ตารางที่ 2.17 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหาและจำนวนของกลาง ในห้วงปี พ.ศ. 2549 ถึงปี พ.ศ. 2553

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี (คดี)	จำนวนของกลาง (คน)
2549	16,228	17,775
2550	23,515	24,117
2551	33,551	34,392
2552	38,342	38,979
2553	27,630	28,065

ที่มา: ส่วนการข่าว (2554)

ตารางที่ 2.18 แสดงสถิติเปรียบเทียบจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่กับจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดทั้งหมด ในห้วงปี พ.ศ. 2551 ถึงปี พ.ศ. 2555

ปี พ.ศ.	ผู้ต้องหาคดียาเสพติดทั้งหมด (คน)	ผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ (คน)	ร้อยละ
2551	106,333	80,558	75.56
2552	152,184	106,129	69.74
2553	197,921	137,953	69.69
2554	249,894	171,228	68.52
2555	216,960	143,882	66.32

ที่มา: ส่วนการข่าว (2556)

ตารางที่ 2.19 แสดงสถิติเปรียบเทียบจำนวนผู้ต้องหาที่มีการกระทำผิดคดีอาเสพติดซ้ำ ในห้วงปี พ.ศ. 2551 ถึงปี พ.ศ. 2555

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้ต้องหาทั้งหมด (คน)	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมหลายครั้ง (คน)	ร้อยละ
2551	106,333	7,903	5.1
2552	152,184	9,736	5.1
2553	197,921	9,264	4.7
2554	249,894	13,293	5.3
2555	216,960	11,074	5.1

ที่มา: ส่วนการข่าว (2556)

ตารางที่ 2.20 แสดงสถิติการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องหาในคดีอาเสพติด จำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำผิด ในห้วงปี พ.ศ. 2551 ถึงปี พ.ศ. 2555

จำนวนครั้งกระทำผิด	จำนวนผู้ต้องหากระทำผิดซ้ำ (คน) / ปี พ.ศ.				
	2551	2552	2553	2554	2555
1. กระทำผิดซ้ำ 2 ครั้ง	7,104	8,869	8,541	12,141	10,194
2. กระทำผิดซ้ำ 3 ครั้ง	682	764	649	1,012	796
3. กระทำผิดซ้ำ 4 ครั้ง	84	80	62	112	70
4. กระทำผิดซ้ำ 5 ครั้ง	19	16	10	25	12
5. กระทำผิดซ้ำ 6 ครั้ง	6	3	1	2	2
6. กระทำผิดซ้ำ 7 ครั้ง	2	---	1	1	---
7. กระทำผิดซ้ำ 8 ครั้ง	3	2	---	---	---
8. กระทำผิดซ้ำ 9 ครั้ง	1	---	1	---	---
9. กระทำผิดซ้ำ 10 ครั้ง	1	1	---	---	---
10. กระทำผิดซ้ำ 11 ครั้ง	1	---	---	---	---
11. กระทำผิดซ้ำ 12 ครั้ง	---	1	---	---	---
รวมทั้งประเทศ	7,903	9,736	9,265	13,293	11,074

ที่มา: ส่วนการข่าว (2556)

2.6 ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2564

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2555) กล่าวถึง กรอบยุทธศาสตร์การดำเนินงานในอนาคตว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีคำสั่งที่ 553/2555 ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2555 ลงนามโดย พลตำรวจเอก อุดลย์ แสงสิงแก้ว ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีใจความสำคัญว่าตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีประกาศเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2554 ให้ใช้ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2564 เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจชาตินั้น โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจึงได้จัดทำนโยบายการบริหารราชการให้เป็นไปตามคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อ รัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 และตามยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2564 ซึ่งคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2554 เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดทราบถึงนโยบายการบริหารราชการและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติงานได้อย่าง ชัดเจนเป็นรูปธรรมและบังเกิดผลในการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ จึงให้ทุกหน่วยงานในสังกัดนำ นโยบายการบริหารราชการไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารงาน ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้แก่ การเป็นตำรวจมืออาชีพ เพื่อความผาสุกของประชาชน

2. เจตนารมณ์ของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ได้แก่ การมุ่งมั่นพัฒนาและเสริมสร้างให้ข้าราชการตำรวจได้มีค่านิยม ดังนี้ 2.1) เป็นตำรวจที่คอยปกป้องเทิดทูนและจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ 2.2) เป็นตำรวจมืออาชีพ ที่ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาลและพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และ 2.3) เป็นตำรวจที่ประชาชนเชื่อมั่น ศรัทธาและเป็นที่ยึดได้อย่างแท้จริง

3. นโยบายของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ได้แก่ เพื่อให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์และเป็นไปตามเจตนารมณ์ดังกล่าวข้างต้น จึงได้กำหนดนโยบายทั่วไปและนโยบายเน้นหนัก ดังนี้

3.1 นโยบายทั่วไป ได้แก่

1) การ ปกป้อง เทิดทูน พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้แก่ 1.1) ฝึกระวัง ตรวจสอบดำเนินการเกี่ยวกับการกระทำผิดในการละเมิดสถาบันทุกด้านและดำเนินคดีโดยเด็ดขาด

1.2) สร้างความสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณ ความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

1.3) การ ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริอย่างเต็มความสามารถ ยิ่งโดยเฉพาะงานภายในของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทรายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และงานจรรยาในโครงการพระราชดำริ และ 1.4) พัฒนากลไกการถวายความปลอดภัยของสถาบันพระมหากษัตริย์ให้มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพสูงสุด

2) การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้แก่ 2.1) ดำเนินการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามนโยบายรัฐบาลโดยยึดกฎหมายและหลักนิติธรรม 2.2) ปราบปรามจับกุมผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ล่าเสี่ยงยาเสพติดในทุกระดับ โดยเน้นผู้ค้ารายย่อยในชุมชน เครือข่ายและขยายผลการจับกุมทุกราย 2.3) ประสานความร่วมมือเพื่อดำเนินการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ 2.4) ดำเนินมาตรการยึดทรัพย์กับผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามกฎหมาย 2.5) ให้ความสำคัญป้องกันกลุ่มเสี่ยงและพื้นที่เสี่ยง โดยพัฒนาครูตำรวจ ด้านยาเสพติด 2.6) พัฒนาช่องทางในการแจ้งข่าวสาร

ข้อร้องเรียนหรือเบาะแสผ่านทุกช่องทางโดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยี 2.7) แลกเปลี่ยนข่าวสารและประสานความร่วมมือกับนานาชาติประเทศในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และ 2.8) ดำเนินการทางอาญาและวินัยกับข้าราชการตำรวจที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

3) การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ได้แก่ 3.1) การควบคุมและลดความรุนแรงของอาชญากรรมให้ประชาชนรู้สึกว่าเป็นภัยคุกคามต่อชีวิตและทรัพย์สิน 3.2) ป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม โดยการจัดระเบียบพื้นที่เสี่ยงและแหล่งมั่วสุม เพื่อตัดช่องโอกาสและไม่เป็นแหล่งบ่มเพาะต่อการก่ออาชญากรรม 3.3) พัฒนาระบบงานสายตรวจให้มีความพร้อมและมีประสิทธิภาพในการระงับเหตุและบริการประชาชนด้วยความรวดเร็ว 3.4) พัฒนาระบบศูนย์รับแจ้งเหตุในทุกระดับ โดยเฉพาะศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 รวมทั้งมีเจ้าหน้าที่หรือชุดปฏิบัติการที่มีความพร้อม สามารถตอบสนองการรับแจ้งเหตุเข้าไปช่วยเหลือและแก้ปัญหาได้ทันเหตุการณ์ 3.5) ยกระดับขีดความสามารถในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ที่มีต่อนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศโดยการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ ให้ได้รับความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกอย่างทั่วถึงและทันเหตุการณ์ 3.6) นำเทคโนโลยีมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เช่น ระบบโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ระบบบอกตำแหน่งพิกัด (GPS) การประยุกต์ใช้โปรแกรมสำหรับการใช้งานบนโทรศัพท์มือถือ 3.7) สร้างทีมงานวิเคราะห์อาชญากรรมในทุกระดับเพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ แนวโน้ม แผนประทุษกรรมและนำมาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม 3.8) จัดระเบียบสังคมและเข้มงวดกวาดล้างขบวนการในพื้นที่อย่างจริงจัง 3.9) การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมเครือข่ายภาคประชาชนและบูรณาการทุกภาคส่วน โดยเน้นชุมชนเข้มแข็งในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมตามหลักการที่ว่าประชาชนคือตำรวจคนแรก และ 3.10) ผลักดันให้มีมาตรการทางกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับที่เอื้ออำนวยต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในสถานประกอบการ เขตชุมชนและเขตที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก

4) การแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ 4.1) การ น้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และหลักปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นหลักปฏิบัติในการแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ 4.2) นำแนวทางสันติวิธีและแนวคิดการเมืองนำการทหารมาใช้เป็นกลไกหลักในการแก้ปัญหา 4.3) สร้างเอกภาพและบูรณาการการแก้ปัญหา ทั้งในระดับยุทธศาสตร์และระดับยุทธวิธี 4.4) ควบคุมสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยการยุติเหตุร้ายรายวันและความรุนแรง เน้นมาตรการเชิงรุกเพื่อจำกัดความเสรีในการปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม 4.5) พัฒนาขีดความสามารถของหน่วยให้มีความเข้มแข็ง เน้นการสร้างทีมสืบสวนสอบสวนและพิสูจน์หลักฐาน โดยยึดหลักกฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชน 4.6) ให้ผู้นำศาสนา ผู้นำท้องถิ่นและผู้นำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา 4.7) การ ประสานและขอความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยเฉพาะองค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) และกับประเทศเพื่อนบ้าน 4.8) คัดเลือกและฝึกอบรมบุคลากรที่ปฏิบัติงานให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ภาษากลุ่ม พื้นฐานความเป็นอยู่และความเชื่อของชุมชนท้องถิ่น 4.9) กระจายอำนาจการบริหารจัดการอย่างเบ็ดเสร็จให้แก่ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศชต.) เพื่อให้มีความคล่องตัวในการแก้ปัญหา ในพื้นที่ และ 4.10) ให้ทุกหน่วยงานทุ่มเทสรรพกำลังต่างๆ เพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหาอย่างเต็มความสามารถ

5) ด้านความมั่นคง ได้แก่ 5.1) บูรณาการด้านการข่าวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อความมั่นคงของชาติ 5.2) รักษาความสงบเรียบร้อยในการชุมนุมเรียกร้องภายใต้กรอบของกฎหมายตามหลักสากล 5.3) พัฒนาระบบการควบคุมแรงงานต่างด้าวและการลักลอบหลบหนีเข้าเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ 5.4) พัฒนาระบบเครือข่ายและความร่วมมือการข่าวด้านความมั่นคงการควบคุมการสัญจรชายแดนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อไม่ให้เข้ามา ใช้เป็นแหล่งพักพิง ช่องสุ่ม หลบซ่อน และก่อเหตุ 5.5) พัฒนาระบบการเฝ้าระวัง ในพื้นที่และเส้นทางที่เชื่อมต่อกับแนวชายแดน และ 5.6) เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านทุกระดับ

6) การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ 6.1) จัดระบบแลกเปลี่ยนข่าวสารและร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายในต่างประเทศเพื่อตัดวงจรและหยุดยั้งภัยคุกคามจากอาชญากรรมข้ามชาติทุกรูปแบบ 6.2) ปรับโครงสร้างการจัดหน่วยตำรวจที่เกี่ยวข้องให้มีความมาตรฐานการปฏิบัติงานสอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 6.3) เตรียมความพร้อมด้านบุคลากรสถานที่ ยานพาหนะ ขั้นตอนการปฏิบัติและเอกสารประชาสัมพันธ์ โดยใช้ภาษาอังกฤษและภาษาถิ่นเพื่อการอำนวยความสะดวกและการบริการประชาชนและนักท่องเที่ยว 6.4) ผู้นำของตำรวจทุกระดับต้องมีความรู้ ทักษะ ภาษาอังกฤษ ภาษาถิ่น และให้มีการทดสอบภาษาอังกฤษจากสถาบันที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน 6.5) ยกระดับหน่วยพิสูจน์หลักฐานให้มีความพร้อม มีมาตรฐานสามารถตรวจพิสูจน์วัตถุพยานได้ทุกประเภทและสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายการตรวจพิสูจน์กับหน่วยงาน ทั้งภายในและต่างประเทศ 6.6) พัฒนาระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน 6.7) ส่งเสริมความร่วมมือและพัฒนาความสัมพันธ์กับตำรวจในอาเซียนและนานาชาติ 6.8) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของหน่วยงาน ภาคประชาชนและชุมชนในพื้นที่ตามแนวชายแดน และ 6.9) การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ แนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับงาน ของตำรวจให้เป็นไปตามระบบมาตรฐานสากลและเป็นไปตามกฎบัตรอาเซียน

7) การอำนวยความสะดวกยุติธรรม 7.1) บังคับใช้กฎหมายและอำนวยความสะดวกด้วยความรวดเร็วโปร่งใส เสมอภาคและเป็นธรรม 7.2) การพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลให้พนักงานสอบสวนมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีความเจริญก้าวหน้าในสายงาน ตลอดจนการแต่งตั้งพนักงานสอบสวนและผู้ช่วยพนักงานสอบสวนให้เพียงพอต่อปริมาณงานในแต่ละพื้นที่ 7.3) พัฒนาระบบและบูรณาการทีมสืบสวน สอบสวน ปราบปรามและพิสูจน์หลักฐานในสถานีตำรวจ 7.4) ศึกษาและพัฒนาโครงสร้างกระบวนการสอบสวนเพื่อลดภาระงานของพนักงานสอบสวนทางด้านเอกสารโดยให้ความสำคัญต่อสิทธิของผู้เสียหายมากขึ้น 7.5) เน้นการนำพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ นิติเวชศาสตร์ การทะเบียนประวัติอาชญากร และเชื่อมโยงฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศของศูนย์พิสูจน์หลักฐานเพื่อพิสูจน์การกระทำความผิดทางอาญา 7.6) ส่งเสริมจริยธรรม จรรยาบรรณของพนักงานสอบสวนให้มีจิตสำนึกในการอำนวยความสะดวกต่อประชาชน 7.7) กำหนดให้พนักงานสอบสวนรับผิดชอบคดีอาญาตามที่เกิดขึ้นจริงเพื่อให้ทราบสถิติคดีอาญา เพื่อนำไปสู่แนวทางแก้ปัญหาอาชญากรรม และตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง 7.8) การเร่งรัดและผลักดันให้มีกฎหมายใกล้เคียงข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นสอบสวน รวมทั้งการลดขั้นตอนและระยะเวลาในการบริการประชาชนของพนักงานสอบสวน 7.9) บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม 7.10) จัดหาวัสดุ อุปกรณ์และนำเทคโนโลยี มาเพิ่มประสิทธิภาพงานสืบสวน งานสอบสวน และงาน

พิสูจน์หลักฐาน และ 7.11) ปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่งและข้อบังคับที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานด้านการอำนวยความสะดวก

8) การให้บริการและช่วยเหลือประชาชน ได้แก่ 8.1) สถานีตำรวจถือเป็นหัวใจสำคัญที่เป็นต้นธารแห่งความยุติธรรมในการให้บริการและช่วยเหลือประชาชน 8.2) ให้สถานีตำรวจพิจารณาจัดตั้งหน่วยบริการประชาชนเพื่อกระจายการบริการให้ตรง กับความต้องการของประชาชน 8.3) การพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานบริการประชาชนให้มีจิตสำนึกในการให้บริการประชาชนด้วยความสุภาพ การให้เกียรติ โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางและเป็นที่พักของประชาชนได้อย่างแท้จริง 8.4) ให้ความสำคัญกับการกระจายทรัพยากรการบริหารไปยังสถานีตำรวจและหน่วยงานบริการประชาชน 8.5) การลดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติในลักษณะการบริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว 8.6) ขยายและเพิ่มช่องทางการให้บริการอย่างทั่วถึง เช่น การชำระค่าปรับ คดีจราจร การรับแจ้งเหตุผ่านทางสื่อสารสนเทศหรือจุดรับแจ้งเหตุเคลื่อนที่ ฯลฯ 8.7) พัฒนาระบบการบริการจราจรให้มีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และมุ่งเน้นการให้เป็น “สภาพบุรุษจราจร” 8.8) สร้างเครือข่ายกับทุกภาคส่วนในการให้บริการและช่วยเหลือประชาชน และ 8.9) เตรียมการและให้การช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากสาธารณภัยอย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่ภาวะปกติและ ให้การสนับสนุนหน่วยงานเกี่ยวข้องในการบรรเทาสาธารณภัย

9) การบริหารจัดการที่ดี ได้แก่

9.1) ด้านบุคลากร ประกอบด้วย (1) เน้นการปลูกฝังอุดมการณ์ให้เป็นตำรวจมืออาชีพ มีภาวะผู้นำ และผู้บังคับบัญชาจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา (2) สนับสนุนส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจอย่างเคร่งครัด (3) จัดทำกรอบและขอสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมด้านการฝึกอบรมให้เพียงพอและสอดคล้องต่อการพัฒนาบุคลากร (4) การจัดสัมมนาผู้บริหารระดับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติถึงผู้บัญชาการ (5) ฝึกอบรมบุคลากรเพื่อสร้างภาวะผู้นำนักบริหารมืออาชีพระดับผู้บังคับการถึงหัวหน้าสถานีตำรวจ (6) ฝึกอบรมยุทธวิธีตำรวจแต่ละสายงานให้มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญเฉพาะด้านอย่างเป็นมาตรฐาน (7) การพัฒนากองบัญชาการศึกษารองเรียนนายร้อยตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค หน่วยฝึกของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนและหน่วยฝึกอบรมอื่น ๆ เพื่อให้มีความพร้อมและมีมาตรฐาน ทั้งในด้านบุคลากร หลักสูตร ตำรา คู่มือ และเครื่องช่วยฝึก ให้มีขีดความสามารถรองรับการฝึกอบรมบุคลากรและมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อผลิตและพัฒนาข้าราชการตำรวจ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพ (8) ให้ทุกสายงานพิจารณาจัดตั้งโรงเรียนหรือกำหนดหลักสูตรในสถานฝึกอบรม โดยรวบรวมองค์ความรู้ จัดทำตำรา คู่มือ และเครื่องช่วยฝึก ตลอดจนการจัดทีมวิทยากรที่เชี่ยวชาญเพื่อฝึกอบรมและเผยแพร่ความรู้ให้แก่ทุกหน่วยงาน (9) พัฒนาบุคลากรให้มีภาวะผู้นำ มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเพื่อให้สามารถทำหน้าที่ได้ทั้งฝ่ายอำนาจการและฝ่ายปฏิบัติการที่ดี (10) พัฒนาคู อาจารย์ ครูฝึกและวิทยากรในเชิงคุณภาพเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะการถ่ายทอดองค์ความรู้ในการปฏิบัติงานให้แก่ข้าราชการตำรวจ (11) ผลักดันให้มีข้าราชการตำรวจไม่มียศเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนกำลังพลในสายงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (12) คัดเลือกข้าราชการตำรวจที่เกษียณอายุราชการแล้ว ที่มีความรู้ความสามารถ ความประพฤติดี และเชี่ยวชาญงานเฉพาะด้าน ให้เข้ามาร่วมทำงานเพื่อใช้ประโยชน์ (13) จัดให้มีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิทำหน้าที่

อนุศาสนาจารย์ประจำหน่วย (14) การจัดหาทุนและสนับสนุนบุคลากรไปศึกษาอบรมทั้งในประเทศ และต่างประเทศเพื่อนำองค์ความรู้มาพัฒนาในสายงาน (15) การจัดให้มีการทดสอบสมรรถภาพ ของร่างกายตามมาตรฐานวิทยาศาสตร์ ด้านการกีฬา อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง (16) จัดให้มีการแข่งขันกีฬา ภายในหน่วยงาน และ (17) การพิจารณาความดีความชอบโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

9.2) ด้านระบบ ประกอบด้วย (1) ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาคและผู้บังคับการ ตำรวจภูธรจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติราชการของข้าราชการตำรวจสังกัด กองบัญชาการอื่นและ ที่เข้ามาปฏิบัติราชการประจำอยู่ในตำรวจภูธรภาคหรือตำรวจภูธรจังหวัดนั้น (2) ผลักดันสนับสนุนการกระจายอำนาจการบริหารให้หัวหน้าหน่วยอย่างเป็นรูปธรรม (3) ปรับปรุงใน กระบวนการและกำหนดมาตรการป้องกันที่มีความเสี่ยงสูงต่อการทุจริตคอร์รัปชัน (4) มุ่งพัฒนาคุณ ุณยปฏิบัติกร (ศปก.) ในทุกระดับ ให้มีความพร้อมสำหรับขับเคลื่อนการบริหารและจัดการเหตุวิกฤติให้มี ประสิทธิภาพ (5) การพัฒนาระบบงานในฝ่ายอำนวยการให้มีความเข้มแข็งและสนับสนุนบุคลากรที่ ปฏิบัติงานฝ่ายอำนวยการให้มีความเจริญก้าวหน้าในสายงานเพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน (6) การกำหนดแผนงาน งาน โครงการ กิจกรรมการขับเคลื่อนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ติดตาม ความก้าวหน้าและประเมินผลการปฏิบัติงานตามเป้าหมาย ตามผลผลิตและตามตัวชี้วัดที่ได้กำหนดไว้ (7) พัฒนางานตรวจราชการให้เป็นระบบที่ทันสมัย มีมาตรฐานสากลสามารถสนับสนุนนโยบายของ รัฐบาลและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งมีความสอดคล้องต่อระบบงานตามนโยบายการบริหาร ราชการที่วางไว้ (8) ให้มีการตรวจราชการในเชิงบวก โดยคัดเลือกหน่วยที่มีการปฏิบัติราชการเป็น มาตรฐานและสามารถเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติงานกับหน่วยอื่นเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติ ราชการ (9) กำหนดกรอบอัตราและจัดหาครุภัณฑ์ ยุทโธปกรณ์ของแต่ละหน่วยงานให้เหมาะสมกับ ปริมาณงานและสถานการณ์แต่ละพื้นที่ (10) พัฒนาระบบฐานข้อมูล โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในงานทุก ด้านและสามารถเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่นได้ (11) การให้แต่ละหน่วยงานจัดสรรงบประมาณเพื่อ ใช้ ดำเนินการฝึกเพิ่มสมรรถนะของกำลังพลให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในพื้นที่ (12) พัฒนาระบบ ประชุมทางไกลผ่านจอภาพในทุกระดับ (13) ปรับปรุง เพิ่มช่องทาง รับฟังความคิดเห็น คำร้องเรียน ความประพฤติของข้าราชการตำรวจและความเดือดร้อนของประชาชน (14) การให้ความสำคัญกับ คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจ ในทุกระดับเพื่อ การพัฒนาประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานของตำรวจ และ (15) พิจารณาปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่งและข้อบังคับให้ เอื้อต่อการปฏิบัติงานของตำรวจ

9.3) ด้านสถานที่ ประกอบด้วย (1) การปรับปรุงพัฒนาสถานที่ทำงานและจุด บริการประชาชนให้มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย และไว้รองรับต่อการให้บริการ ต่อประชาชน (2) ให้ทุกหน่วยงานจัดกิจกรรม 5 ส. อย่างต่อเนื่อง (3) การสำรวจและจัดหาที่ดิน สิ่งก่อสร้าง อาคาร สถานที่ เพื่อทดแทนหรือเพิ่มเติมในการรองรับการขยายตัวของชุมชนเมืองและ ให้เหมาะสมต่อการ ปฏิบัติงาน และ (4) พัฒนาระบบงานโยธาธิการให้เป็นมาตรฐานและให้มีเจ้าหน้าที่สถาปนิกประจำ กองบัญชาการเพื่อความรวดเร็วในการก่อสร้าง

9.4) ด้านสวัสดิการ ประกอบด้วย (1) การจัดหาที่พักอาศัยให้เพียงพอและมี สภาพแวดล้อมที่ดี (2) จัดระบบการตรวจสุขภาพข้าราชการตำรวจประจำปี (3) ให้คัดเลือกข้าราชการ ตำรวจที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่น ทুমเท เสียสละ และมีความประพฤติดี เพื่อเชิดชูเกียรติ สร้างขวัญ

กำลังใจและเป็น ตำรวจแบบอย่างที่ดี (4) จัดสถานพยาบาลและระบบส่งกลับสายแพทย์ให้มีความสะดวกและรวดเร็ว (5) จัดรถ รับ-ส่งข้าราชการตำรวจและครอบครัว (6) จัดระบบเบิกยืมเงินทดรองราชการให้มีความรวดเร็ว (7) จัดตั้งศูนย์รับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียน (8) ส่งเสริมข้าราชการตำรวจและครอบครัวประกอบอาชีพเสริม (9) จัดให้มีระบบการช่วยเหลือและบริการผู้ ที่เกษียณอายุราชการ แล้ว (10) ส่งเสริมโครงการอาหารกลางวันให้แก่ข้าราชการตำรวจ (11) ปลุกฝังค่านิยมให้แก่ข้าราชการตำรวจดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย มัธยัสถ์ ตามหลักปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อลดภาระหนี้สิน และมีเงินออมไว้ใช้จ่ายยามจำเป็น (12) จัดให้มีฌาปนสถานในระดับตำรวจภูธรภาค (13) ส่งเสริมจัดตั้งร้านค้าสวัสดิการในหน่วยที่มีความพร้อมและเหมาะสม (14) พัฒนาและปรับปรุงสถานที่พักตากอากาศของหน่วยให้มีสภาพแวดล้อมที่ดีและพร้อมในการรองรับบุคลากร และ (15) จัดตั้งศูนย์ฝึกการกีฬาและนันทนาการ

9.5) นโยบายเน้นหนัก ประกอบด้วย 1) ปกป้อง เทิดทูนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 2) ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเข้มข้น ทั้งผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้จำหน่ายรายใหญ่ และรายย่อยในชุมชน ตลอดจนมาตรการยึดทรัพย์กับผู้เกี่ยวข้องทุกราย โดยยึดหลักกฎหมายและหลักนิติธรรม 3) แก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อยุติเหตุร้ายรายวันและความรุนแรงด้วยมาตรการเชิงรุกเพื่อจำกัดเสรีการปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม 4) ควบคุมและลดความรุนแรงของอาชญากรรมให้ประชาชนเกิดความมั่นใจต่อการปฏิบัติงานของตำรวจโดยการจัดระเบียบสังคมและควบคุมอบายมุขผิดกฎหมายในพื้นที่ 5) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสถานตำรวจเพื่อมีความพร้อมในการให้บริการและเป็นที่พักของประชาชนได้อย่างแท้จริง 6) การปฏิบัติงานของตำรวจให้ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางและส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชนและท้องถิ่นมีความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมในทุกมิติ 7) พัฒนาบุคลากรทุกสายงานให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ มีความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในศีลธรรมและสร้างค่านิยมให้มีความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายประหยัด 8) เตรียมความพร้อมและเร่งรัดการดำเนินการด้านบุคลากร โครงสร้างกฎระเบียบและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถรองรับและเป็นมาตรฐานในรอบของอาเซียน 9) พัฒนาศูนย์ปฏิบัติการ (ศปก.) ทุกระดับให้มีความพร้อมเพื่อเป็นเครื่องมือของผู้บังคับบัญชาในการขับเคลื่อน ติดตามการปฏิบัติและบูรณาการการทำงานโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ 10) เน้นภาวะผู้นำในทุกกระดับ ผู้บังคับบัญชาจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อให้ทำงานเป็นทีมและมีเอกภาพ และ 11) จัดระบบและดำเนินการด้านสวัสดิการให้แก่ข้าราชการตำรวจ ครอบครัวและข้าราชการตำรวจที่เกษียณอายุราชการแล้ว เพื่อให้มีสุขภาพพลานามัย มีความเป็นอยู่ที่ดี ประกอบอาชีพเสริมและดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างมีศักดิ์ศรีตามหลักปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง”

9.6) ปัจจัยสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย 1) สร้างเอกภาพทางความคิดของผู้นำหน่วยทุกระดับ เพื่อให้คิดและมองไปในทิศทางเดียวกัน 2) ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรในทุกกระดับ เพื่อให้เป็นตำรวจมืออาชีพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาลและเป็นที่พักของประชาชน รวมทั้งการปลุกเร้า สอนแนะของผู้บังคับบัญชา 3) นำเทคโนโลยี องค์ความรู้ใหม่มาสร้างเครื่องมือและกลไกในการบริหารงาน โดยเน้นการพัฒนาศูนย์ปฏิบัติการ (ศปก.) ในการขับเคลื่อน บูรณาการและประสานกับทุกองค์กร 4) มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้ในการพิจารณาความดี

ความชอบ โดยยึดหลักว่าผู้ที่ปฏิบัติงานดีจะต้องได้รับผลตอบแทนและผู้ที่ปฏิบัติงานหย่อนยาน จะต้องถูกพิจารณาข้อบกพร่อง และ 5) ผู้บังคับบัญชาต้องพร้อมรับผิดชอบต่อความสำเร็จ ความล้มเหลว เป็นแบบอย่างที่ดีและอยู่เคียงข้างกับผู้ใต้บังคับบัญชา

ในส่วน กองวิชาการ (2547) กล่าวถึง พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 11 มีใจความสำคัญว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นหัวหน้า ส่วนราชการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. รับผิดชอบควบคุมราชการประจำในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กำหนดแนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และลำดับความสำคัญของแผนปฏิบัติราชการประจำปีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้เป็นไปตามนโยบายและแนวทางการปฏิบัติราชการตามที่นายกรัฐมนตรีและคณะกรรมการตำรวจแห่งชาติได้กำหนด รวมทั้งการกำกับเร่งรัดติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2. เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการตำรวจในสำนักงานตำรวจแห่งชาติรองจากนายกรัฐมนตรี
3. เป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
4. วางระเบียบหรือทำคำสั่งเฉพาะเรื่องไว้ให้ข้าราชการตำรวจหรือพนักงานสอบสวน ปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้อำนาจหรือการปฏิบัติหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่น

2.7 พื้นที่จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

พื้นที่จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนหรืออีสานเหนือ มีพื้นที่ตามแนวชายแดน ติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวหรือประเทศลาว มีแม่น้ำโขงเป็นเขตแดนตามธรรมชาติ ครอบคลุมพื้นที่ 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร ซึ่งรวมความยาวกว่า 500 กิโลเมตร ติดแนวชายแดนฝั่งแม่น้ำเหลืองและแม่น้ำโขง

2.7.1 จังหวัดเลย

ประวัติความเป็นมาของจังหวัดเลย (จังหวัดเลย, 2556) เพิ่งจะมีปรากฏแน่ชัดในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ครั้งโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งเมืองเลยขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2396 ส่วนประวัติความเป็นมาก่อนหน้านั้นเป็นเพียงประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในระดับหมู่บ้านและการสร้างบ้านแปลงเมืองซึ่งเป็นเมืองโบราณ โดยได้รับการบันทึกไว้ในรูปของสมุดข่อยคัมภีร์ใบลาน รวมทั้งพงศาวดาร ซึ่งย่อมจะมีสาระรายละเอียดที่ไม่ตรงกันนัก เพราะเป็นการบันทึกจากคำบอกเล่าสืบต่อกันมาหลายชั่วคน รวมทั้งหลักฐานประเภทจารึก เช่น ศิลาจารึก จารึกที่ฐานพระเจดีย์ เป็นต้น สมัยก่อนกรุงศรีอยุธยา ดินแดนที่เป็นที่ตั้งของประเทศไทยปัจจุบัน เคยเป็นที่อยู่ของชนเผ่าพื้นเมืองหลายกลุ่ม เช่น ละว้า มอญ ขอม เป็นต้น ต่อมาจึงมีหลักฐานเกี่ยวกับการอพยพของชนเผ่าไทยเข้ามายังดินแดนนี้ ชนเผ่าพื้นเมืองและชนเผ่าไทยได้ตั้งถิ่นฐานจนก่อตั้งเป็นอาณาจักรใหญ่กระจายอยู่ทั่วทุกทิศ เช่น อาณาจักรโยนก อาณาจักรทวารวดี และอาณาจักรอีสานปุระ เป็นต้น กลุ่มชนที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานในท้องที่ที่เป็นจังหวัดเลยจนสร้างบ้านแปลงเมืองได้เป็นกลุ่มแรกนั้น

เชื่อกันว่าเป็นชนเผ่าไทยที่สืบเชื้อสายมาจากบรรพบุรุษที่ก่อตั้งอาณาจักรโยนก ซึ่งอาณาจักรโยนกเป็นอาณาจักรใหญ่ครอบครองดินแดนทางภาคเหนือของประเทศไทย ตลอดไปจนถึงดินแดนแคว้นตั้งเกี่ยวของประเทศจีนและรัฐฉานของประเทศพม่า มีอายุอยู่ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 12-18 ตำนานสิงหนวัติกล่าวว่าปฐมกษัตริย์ของอาณาจักรนี้ทรงพระนามว่า พญาสิงหนวัติ เป็นเจ้าชายอยู่ทางตอนใต้ของประเทศจีน อพยพผู้คนลงมาสร้างอาณาจักรโยนก กษัตริย์ในราชวงศ์พระเจ้าสิงหนวัตินครโยนกนครสืบมาจนถึงสมัยพระองค์พังคราช พวกขอมดำซึ่งมีอำนาจอยู่ทางใต้ของอาณาจักรโยนก ยกทัพเข้าตีได้โยนกนคร พระองค์พังคราชต้องอพยพผู้คนไปตั้งเมืองใหม่ที่เวียงสีทวง 19 ปี พรหมกุมารราชโอรส จึงกลับมาปราบปรามขอมดำและขับไล่ออกไปจากอาณาจักรแล้วอัญเชิญพระองค์พังคราชกลับมาปกครองโยนกนครใหม่ ส่วนพรหมกุมารหรือพระเจ้าพรหมตามที่ขนานนามในภายหลังได้สร้างเมืองชัยปราการที่ริมแม่น้ำฝาง ทำให้อาณาจักรโยนกเชียงแสนมีอำนาจยิ่งขึ้น พระเจ้าพรหมครองเมืองชัยปราการจนสวรรคตแล้ว พระองค์ชัยศิริราชโอรสครองราชย์สืบต่อ เรื่อยมา ในสมัยนี้พระเจ้าอนุรุทมหาราช กษัตริย์พม่ามีอำนาจยิ่งใหญ่ตีได้อาณาจักรโยนกและเมืองชัยปราการไว้ในอำนาจ พระองค์ชัยศิริก็ได้อพยพผู้คนลงใต้ อันเป็นดินแดนของพวกมอญและขอม เมื่อปี พ.ศ. 1547

สมัยกรุงศรีอยุธยา ประวัติของจังหวัดเลยในสมัยกรุงศรีอยุธยา นั้นไม่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการสงครามมากเท่าใด คงมีเหตุการณ์ที่น่าจะกล่าวถึงอยู่เรื่องหนึ่งคือ ปี พ.ศ. 2091 ปีแรกที่สมเด็จพระมหาจักรพรรดิเสวยราชย์ พระเจ้าตะเบ็งชเวตี้ กษัตริย์พม่าผู้ครองกรุงหงสาวดี ได้ยกทัพใหญ่มาตีกรุงศรีอยุธยา สมเด็จพระมหาจักรพรรดิได้ยกกองทัพออกรบกับพม่า เพื่อป้องกันพระนคร และได้ชนช้างกับพระเจ้าแปร แม่ทัพหน้าของพม่า จนต้องเสียสมเด็จพระศรีสุริโยทัย พระมเหสีเพราะถูกพระเจ้าแปรฟันสิ้นพระชนม์ชบกับคอช้าง ในการรบครั้งนั้นพระเจ้าตะเบ็งชเวตี้ไม่สามารถ เข้าตีกรุงศรีอยุธยาได้ และเมื่อกลับไปถึงกรุงหงสาวดีแล้วไม่นานก็สวรรคต พระเจ้าบุเรงนองขึ้นครองราชสมบัติที่กรุงหงสาวดีแทน บุเรงนองซึ่งเป็นกษัตริย์ที่เข้มแข็งในการสงครามจึงได้หาสาเหตุ เพื่อมาเข้าตีกรุงศรีอยุธยาอีก โดยแต่งพระราชสาส์นมาขอช้างเผือกของไทย ฝ่ายไทยไม่ยอมให้ พระเจ้าบุเรงนองจึงถือสาเหตุยกกองทัพใหญ่มาตีกรุงศรีอยุธยาและตีหัวเมืองฝ่ายเหนือของไทยได้หลายหัวเมืองรวมทั้งเมืองพิษณุโลกด้วย นอกจากนั้นแล้วพม่ายังได้ยกกองทัพไปตีกรุงศรีสัตนาคนหุต จนพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชต้องพากองทัพหนี กองทัพของพม่าเข้าไปอยู่ในป่า กองทัพพม่าเข้ากรุงศรีสัตนาคนหุตได้จึงเก็บทรัพย์สินและกวาดต้อนประชาชน รวมทั้งมเหสีและสนมกำนัลของพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชไปเมืองพม่า เมื่อพม่าเลิกทัพกลับไปแล้ว พระเจ้าไชยเชษฐาธิราชจึงได้พาทหารกลับเข้ามาอยู่กรุงศรีสัตนาคนหุต และได้แต่งทูตมาเจริญสัมพันธไมตรีกับกรุงศรีอยุธยาอีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับทูลขอพระเทพกษัตริย์ พระราชธิดาของสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ ซึ่งประสูติแต่สมเด็จพระศรีสุริโยทัยผู้เป็นวิรัชกษัตริย์ไปเป็นมเหสี เพื่อเห็นแก่ความเป็นไมตรีของสองพระนครที่จะให้มีความรักใคร่กลมเกลียวและจะได้เป็นกำลังในการต่อสู้ข้าศึก สมเด็จพระมหาจักรพรรดิก็ตกลงรับยินดีเป็นไมตรีกับพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชตามที่ทูลขอมา แต่ขณะที่พระเทพกษัตริย์เดินทางไปกรุงศรีสัตนาคนหุตนั้น ได้ถูกกองทัพพม่าเข้าแย่งชิงและกวาดต้อนไปกรุงหงสาวดีเสียก่อนที่จะไปถึงกรุงศรีสัตนาคนหุต เพื่อเป็นสักขีพยานและแสดงซึ่งไมตรีจิตมิตรภาพ ระหว่างกษัตริย์ทั้งสองพระนคร สมเด็จพระมหาจักรพรรดิและพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช จึงได้โปรดให้สร้างพระเจดีย์องค์หนึ่งขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2103 ในบริเวณที่ลำนํ้าอู้อีหลมาบรรจบกับลำนํ้าหมัน ซึ่งอยู่ใกล้ที่ตั้งเมืองด่านซ้าย ไว้เป็นอนุสรณ์โดยได้โปรดให้

อามาตย์ราชครูและพระราชาคณะเป็นตัวแทนของสองพระนครมาดำเนินการสร้างพระธาตุศรีสองรัก และได้มีการทำพิธีตั้งสัตยาธิษฐานว่า ทั้งสองพระนครจะรักใคร่กลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ดุจเป็นราชอาณาจักรเดียวกันตลอดไปชั่วกับกาลป

สมัยกรุงธนบุรีและสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ในสมัยกรุงธนบุรีไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นในท้องที่จังหวัดเลย สำหรับสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ได้มีเหตุการณ์ที่สำคัญเกิดขึ้นหลายครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยรัชกาลที่ 5 ทั้งนี้ เพราะสมัยนั้นประเทศที่มีอำนาจทางตะวันตกกำลังล่าเมืองขึ้น เพื่อให้เป็นอาณานิคมของตนเหตุการณ์ที่สำคัญที่ปรากฏขึ้นมีดังนี้ คือ 1) เหตุการณ์สงครามการอพยพหนีภัยทางการเมือง ในปี พ.ศ. 2436 (ร.ศ. 112) ไทยต้องเสียดินแดนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงให้แก่ฝรั่งเศสไปทั้งหมด 2) ศึกบ้านนาอ้อ พ.ศ. 2440 ฝรั่งเศสหาทางที่จะยึดดินแดนไทยอีกคือเมืองเชียงคานที่ตั้งขึ้นใหม่ แต่ก็ไม่สามารถยึดครองได้ และ 3) ศึกด่านซ้ายและท่าลี่ ฝรั่งเศสได้เดินทัพเข้ายึดอำเภอด่านซ้าย ในปี พ.ศ. 2446 และในปี พ.ศ. 2449 ฝรั่งเศสก็ได้คืนเมืองด่านซ้ายให้โดยแลกกับดินแดนเขมรที่เป็นของไทยบางส่วน

จังหวัดเลย เป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน อยู่ห่างกรุงเทพมหานครประมาณ 520 กิโลเมตร มีสภาพภูมิประเทศที่สวยงาม มีอากาศที่หนาวเย็น เป็นแหล่งเพาะปลูกไม้ดอก ไม้ประดับที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ และยังเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งด้วย โดยมีพื้นที่จำนวน 11,424.612 ตารางกิโลเมตร มีประชากรจำนวน 632,205 คน มีความหนาแน่นของประชากรจำนวน 55.33 คนต่อตารางกิโลเมตร ทิศเหนือติดต่อกับแขวงไซยะบูลีและแขวงเวียงจันทน์ ประเทศลาว โดยมีแม่น้ำโขงและแม่น้ำเหืองไหลกั้นพรมแดนระหว่างกัน ทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดเพชรบูรณ์ ทิศตะวันออกติดต่อกับจังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดหนองบัวลำภู และทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดพิษณุโลก โดยมีต้นไม้ประจำจังหวัดคือ ต้นสนสามใบ มีดอกไม้ประจำจังหวัดคือดอกกรองเท้านารีเหลืองเลย มีคำขวัญประจำจังหวัดคือเมืองแห่งทะเลภูเขา สุดหนาวในสยาม มีคำขวัญประจำอำเภอภูเรือคือเมืองแห่งทะเลภูเขา สุดหนาวในสยาม ดอกไม้งามสามฤดู และลักษณะรูปร่างของจังหวัดเลยมีรูปร่างคล้ายกับส่วนของศีรษะลูกไดโนเสาร์พันธุ์ไทรเซอราทอปส์ที่ไม่มีเขา

จังหวัดเลย ได้แบ่งการปกครองออกเป็น 14 อำเภอ (89 ตำบล 840 หมู่บ้าน) และมีระยะทางห่างจากตัวจังหวัด ประกอบด้วย 1) อำเภอเมืองเลย 2) อำเภอนาดัง ห่างจากตัวจังหวัด 32 กิโลเมตร 3) อำเภอเชียงคาน ห่างจากตัวจังหวัด 48 กิโลเมตร 4) อำเภอปากชม ห่างจากตัวจังหวัด 90 กิโลเมตร 5) อำเภอด่านซ้าย ห่างจากตัวจังหวัด 82 กิโลเมตร 6) อำเภอนาแห้ว ห่างจากตัวจังหวัด 125 กิโลเมตร 7) อำเภอภูเรือ ห่างจากตัวจังหวัด 50 กิโลเมตร 8) อำเภอท่าลี่ ห่างจากตัวจังหวัด 46 กิโลเมตร 9) อำเภอวังสะพุง ห่างจากตัวจังหวัด 23 กิโลเมตร 10) อำเภอภูกระดึง ห่างจากตัวจังหวัด 73 กิโลเมตร 11) อำเภอภูหลวง ห่างจากตัวจังหวัด 49 กิโลเมตร 12) อำเภอผาขาว ห่างจากตัวจังหวัด 70 กิโลเมตร 13) อำเภอเอราวัณ ห่างจากตัวจังหวัด 42 กิโลเมตร และ 14) อำเภอหนองหิน ห่างจากตัวจังหวัด 45 กิโลเมตร

2.7.2 จังหวัดหนองคาย

ประวัติความเป็นมาของจังหวัดหนองคาย (จังหวัดหนองคาย, 2556) ปี พ.ศ. 2369 สมัยรัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เจ้าอนุวงศ์แห่งเมืองเวียงจันทน์กบฏ ไม่ยอมขึ้นกับไทยอีกและ

ได้ยกกองทัพมากวาดต้อนผู้คนในเขตแดนไทยกลับไป ในการปราบกบฏดังกล่าว ท้าวสุวอธรรมมาได้ยกทัพจากเมืองยโสธรมาช่วยกองทัพที่ยกไปจากกรุงเทพฯ จนสามารถมีชัยเหนือเจ้าอนุวงศ์และจับกุมตัวลงมากรุงเทพฯ ได้สำเร็จ รัชกาลที่ 3 จึงพระราชทาน บำเหน็จให้ท้าวสุวอธรรมมาเลือกทำเลที่จะสร้างเมืองขึ้นรวม 4 แห่ง ซึ่งในที่สุดท้าวสุวอธรรมมา ได้เลือกสร้างเมืองที่บ้านไผ่ เรียกชื่อว่าเมืองหนองคาย เมื่อ พ.ศ. 2370 ต่อมาในปี พ.ศ. 2434 เมืองหนองคายได้เป็นสถานที่ตั้งมณฑลลาวพวน จนกระทั่ง พ.ศ. 2436 จึงได้ย้ายไปตั้งที่ทำการมณฑลที่บ้านหมากแข้ง เนื่องจากได้เสียดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงให้กับฝรั่งเศส ต่อมาในปี พ.ศ. 2443 จึงได้จัดตั้งมณฑลอุดรขึ้นที่บ้านหมากแข้ง เมืองหนองคายจึงมีฐานะเป็นเมืองหนึ่งของมณฑลอุดร หลังจากยกเลิกการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาล ในปี พ.ศ. 2476 จังหวัดหนองคายซึ่งแต่เดิมขึ้นกับมณฑลอุดรได้แยกตัวออกมาเป็นจังหวัดหนองคาย ในปัจจุบันจังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดชายแดน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ตั้งอยู่บริเวณฝั่งขวาของแม่น้ำโขงตรงข้ามกับเมืองท่าเดื่อของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีพื้นที่ประมาณ 7,739.28 ตารางกิโลเมตร

สำหรับ ประเพณี วัฒนธรรมของจังหวัดหนองคาย ได้แก่

- 1) ประการณการณ “บั้งไฟพญานาค” ซึ่งเมื่อถึงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 ของทุกๆ ปี ประชาชนนับแสนคนจากทั่วทุกทิศ ทั้งคนไทยและต่างชาติ เดินทางมุ่งหน้าสู่อำเภอโพนพิสัยและอีกหลายอำเภอที่มีพื้นที่ติดกับแม่น้ำโขง เพื่อรอชมลูกไฟสีแดงอมชมพูที่พุ่งขึ้นจากแม่น้ำโขง มีขนาดตั้งแต่หัวแม่มือถึงฟองไข่ไก่ ไม่มีกลิ่น ไม่มีควัน ไม่มีเสียง ไม่มีการตกลงมา ซึ่งตั้งแต่สมัยปู่ย่าตายายเมื่อร้อยกว่าปี ชาวหนองคายเรียกว่า “บั้งไฟผี” ชาวเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เรียกว่า “ดอกไมไฟน้ำ” ความอัศจรรย์แห่งการเกิด “บั้งไฟพญานาค” สร้างความมหัศจรรย์ให้กับประชาชนทั้ง 2 ฝั่ง ไทย-ลาว ซึ่งมีความเชื่อและศรัทธาเหมือนกัน และยังสร้างความสงสัยให้เกิดขึ้นในสังคมเป็นวงกว้าง “บั้งไฟพญานาค” ลูกไฟปริศนาที่ยังพิสูจน์ไม่ได้ ซึ่งในทุกคืนวันออกพรรษาของทุกปี จะมีคนเดินทางไปรอชมปรากฏการณ์นี้ริมฝั่งโขงอย่างคับคั่ง
- 2) งานบวงสรวงอนุสาวรีย์ปราบฮ่อ เป็นการบวงสรวงเพื่อ “รำลึก” ถึงคุณงามความดีของเหล่าทหารและผู้เสียชีวิตจากการปฏิบัติหน้าที่ในการปราบกบฏ “ฮ่อ” ถือเป็นงานประจำปีของจังหวัดไปด้วย เริ่มงานในต้นเดือนมีนาคมของทุกปี ประมาณวันที่ 5 เป็นต้นไป มีการออกร้านของหน่วยงานราชการและเอกชน และการจัดจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองและสินค้าราคาถูก
- 3) ประเพณีสงกรานต์ของจังหวัดหนองคาย ที่บริเวณวัดโพธิ์ชัย ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่พระใส พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ของชาวจังหวัดหนองคาย มีการอัญเชิญหลวงพ่พระใสและพระพุทธรูปสำคัญจากวัดต่างๆ เข้าขบวนแห่รอบเมืองเพื่อให้ประชาชนได้สรงน้ำและนมัสการ มีการออกร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองราคาถูก และการแสดงมหรสพในตอนกลางคืน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มาสรงน้ำและทำบุญสะเดาะเคราะห์ได้ที่วัด
- 4) บุญเดือนหก-เข้าพรรษา-บุญบั้งไฟ เป็นประเพณีของชาวไทยโดยทั่วไปในภาคอีสาน ไม่มีข้อแตกต่างกันมากนักในแต่ละท้องถิ่น โดยทั่วไปจะมีความคล้ายคลึงกันใน “แก่น” ของความเชื่อที่ผูกพันจนแยกไม่ออกจากคำสอนของพุทธศาสนา ประเพณีหลายอย่างสืบเนื่องกันมานับพันปีเท่าที่มีการบันทึกไว้ ซึ่งเทศกาลต่างๆ จะ อ้างอิงกับวันสำคัญทางพุทธศาสนา กลมกลืนและเป็นหนึ่งเดียว บุญเข้าพรรษา-แห่เทียนและปราสาทผึ้งเป็นประเพณีของที่นี่ทุกปี ในงานเทศกาล

เข้าพรรษาจะมีขบวนแห่เทียนและปราสาทผึ้งตามความเชื่อแต่โบราณกาล แม้จะไม่ยิ่งใหญ่ตระการตา ตั้งงานแห่เทียนเข้าพรรษาของจังหวัดอุบลราชธานีหรืองานแห่ปราสาทผึ้งของจังหวัดสกลนคร แต่ที่หนองคายก็มีประเพณีดังกล่าวนี้เช่นกัน

จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน พื้นที่ส่วนใหญ่ติดฝั่งแม่น้ำโขง ตรงข้ามกับประเทศลาว มีพื้นที่แคบแต่จะยาวไปตามแม่น้ำโขง มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการชมบั้งไฟพญานาคในวันออกพรรษา โดยมีพื้นที่จำนวน 3,027.280 ตารางกิโลเมตร มีประชากรจำนวน 514,943 คน มีความหนาแน่นของประชากรจำนวน 170.10 คนต่อตารางกิโลเมตร ทิศเหนือติดต่อกับกำแพงนครเวียงจันทน์ เขตเมืองหลวงของประเทศลาว มีแม่น้ำโขงเป็นแนวพรมแดน มีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ทิศใต้ติดต่อกับอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร อำเภอเพ็ญ อำเภอศรีสงคราม อำเภอบ้านดุง อำเภอนายูง และอำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ทิศตะวันออกติดต่อกับอำเภอปากคาดและอำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ และทางทิศตะวันตกติดกับอำเภอปากชม จังหวัดเลย สัญลักษณ์ประจำจังหวัดหนองคายคือพญานาคหรืองูใหญ่ อักษรย่อ คือ นค. ตราประจำจังหวัดหนองคายคือรูปก่อกำเนิดและหนองน้ำ มีภูเขาหัวน้ำอันอยู่เบื้องหลัง เพราะที่ตั้งเมืองหนองคายนี้เดิมชื่อ บ้านไผ่ มีกอไผ่อยู่ทั่วไปและมีหนองน้ำใหญ่ ซึ่งชาวบ้านในพื้นที่เรียกว่าหนองคาย มีดอกไม้ประจำจังหวัดได้แก่ดอกชิงชัน โดยต้นไม้ประจำจังหวัดได้แก่ต้นชิงชัน ลักษณะรูปร่างของจังหวัดหนองคายมีรูปร่างคล้ายกับเครื่องหมายถูกต้อง คำขวัญประจำจังหวัดได้แก่วีรกรรมปราบฮ่อ หลวงพ่อพระใส สะพานไทย-ลาว

จังหวัดหนองคาย ได้แบ่งการปกครองออกเป็น 9 อำเภอ (62 ตำบล 739 หมู่บ้าน) ประกอบด้วย 1) อำเภอเมืองหนองคาย 2) อำเภอท่าบ่อ 3) อำเภอโพนพิสัย 4) อำเภอศรีเชียงใหม่ 5) อำเภอสังคม 6) อำเภอสระใคร 7) อำเภอเฝ้าไร่ 8) อำเภอรัตนวาปี และ 9) อำเภอโพธิ์ตาก

2.7.3 จังหวัดบึงกาฬ

จังหวัดบึงกาฬ (จังหวัดบึงกาฬ, 2556) เป็นจังหวัดในประเทศไทย ที่ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. 2554 อันมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม 2554 เป็นต้นไป โดยแยกอำเภอบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอโซ่พิสัย อำเภอทุ่งคล้า อำเภอบึงโขงหลง อำเภอปากคาด อำเภอพรเจริญ และอำเภอศรีวิไล ออกจากการปกครองของจังหวัดหนองคาย และยังเป็นจังหวัดที่มีการร้องขอให้จัดตั้งขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 แต่ไม่ผ่านกระบวนการพิจารณาในขณะนั้น และได้มีการนำสู่กระบวนการพิจารณาอีกครั้ง โดยผ่านมติเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี วันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2553 โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อนำทูลเกล้าฯ เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย และประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป โดยจะต้องออกเป็นพระราชบัญญัติการจัดตั้งจึงจะมีผลโดยสมบูรณ์ ในการร้องขอเพื่อจัดตั้ง ได้ถูกขอตามข้อเสนอของนายสุเมธ พรหมพันธ์ สมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร พรรคเสรีธรรม จังหวัดหนองคาย โดยมีการแยกพื้นที่อำเภอบึงกาฬ อำเภอปากคาด อำเภอโซ่พิสัย อำเภอพรเจริญ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง อำเภอศรีวิไล และอำเภอทุ่งคล้า ออกจากจังหวัดหนองคาย

จังหวัดบึงกาฬเดิมเป็น อำเภอบึงกาฬ และเป็นตำบลหนึ่งในเขตการปกครองของอำเภอชัยบุรี จังหวัดนครพนม ซึ่งมีที่ว่าการอำเภอตั้งอยู่ที่บริเวณปากน้ำสงคราม ต่อมาไม่ทราบแน่ชัดว่าปีใด ทางราชการได้ย้ายที่ว่าการอำเภอมาตั้ง อยู่ที่บึงกาฬจนริมฝั่งแม่น้ำโขง อยู่ตรงกันข้ามกับเมือง

ปากซัน แขวงบลีคำไซ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวปี ต่อมาในปี พ.ศ. 2459 ทางราชการก่อสร้างที่ว่าการอำเภอขึ้นใหม่และโอนการปกครอง จากอำเภอชัยบุรีมาขึ้นกับจังหวัดหนองคาย และในส่วนบริเวณที่ตั้งที่ว่าการอำเภอชัยบุรีเดิมนั้น ทางราชการยุบมาเป็นตำบลอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ในปี พ.ศ. 2475 ได้มีข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยท่านหนึ่งเดินทางมาตรวจราชการที่อำเภอชัยบุรีพบว่าหมู่บ้านบึงกาญจน์มีหนองน้ำใหญ่แห่งหนึ่ง มีความกว้างประมาณ 160 เมตร ยาวประมาณ 3,000 เมตร ชาวบ้านในถิ่นนั้นเรียกว่า “บึงกาญจน์” เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป ทางกรมจึงเปลี่ยนชื่อ จากอำเภอชัยบุรีเป็นอำเภอบึงกาญจน์ ตั้งแต่นั้นมา ในปี พ.ศ. 2477 ทางกรมได้เปลี่ยนชื่อจากอำเภอบึงกาญจน์เป็นอำเภอบึงกาฬ เพื่อความสะดวกและเข้าใจง่าย แล้วได้แยกอำเภอเซกา อำเภอพรเจริญ อำเภอศรีวิไล และอำเภอบุงคล้า ออกจากอำเภอบึงกาฬ ตามลำดับมาในปี พ.ศ. 2537 มีการร้องขอให้จัดตั้งเป็นจังหวัดบึงกาฬ ตามข้อเสนอของ นายสุเมธ พรหมพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเสรีธรรม จังหวัดหนองคาย โดยแยกพื้นที่อำเภอบึงกาฬ อำเภอปากคาด อำเภอโซ่พิสัย อำเภอพรเจริญ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง อำเภอศรีวิไล และอำเภอบุงคล้า ออกจากจังหวัดหนองคาย แต่กระทรวงมหาดไทยยังไม่มีแผนที่จะยกฐานะอำเภอบึงกาฬขึ้นเป็นจังหวัดเพราะการจัดตั้งจังหวัดใหม่เป็นการเพิ่มภาระด้านงบประมาณ อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มกำลังคนภาครัฐซึ่งขัดมติคณะรัฐมนตรี จนกระทั่งเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2553 ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคกิจสังคม ได้ตั้งกระทู้ถามสดต่อนายกรัฐมนตรี เรื่องการจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬ และทางกระทรวงมหาดไทยเห็นด้วยกำลังอยู่ในกระบวนการนำเข้าเสนอต่อที่ประชุม คณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนส่งเรื่องเข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎร เพื่อเสนอเป็นกฎหมาย พระราชบัญญัติ จัดตั้งจังหวัดบึงกาฬต่อไป ต่อมารัฐสภาได้มีมติเห็นชอบ “ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬ” เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2554 นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี จึงถวายร่างพระราชบัญญัติให้พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงลงพระปรมาภิไธย โดยทรงลงเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2554 แล้วประกาศเป็น “พระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. 2554” ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2554 และใช้บังคับในวันรุ่งขึ้น เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติ มีว่า “เนื่องจากจังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดที่มีท้องที่ติดชายแดนและมีลักษณะภูมิประเทศเป็นแนวยาว ทำให้การติดต่อระหว่างอำเภอที่ห่างไกลและจังหวัดเป็นไปด้วยความยากลำบากและใช้ระยะเวลาในการเดินทางมากเกินควร ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการจัดระเบียบการปกครอง การรักษาความมั่นคง และการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในท้องที่ สมควรแยกอำเภอบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอโซ่พิสัย อำเภอ บุงคล้า อำเภอบึงโขงหลง อำเภอปากคาด อำเภอพรเจริญ และอำเภอศรีวิไล จังหวัดหนองคาย ออกจากการปกครองของจังหวัดหนองคาย รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดบึงกาฬ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ” นอกจากนี้มาตรา 3 ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่ให้จัดตั้งจังหวัดบึงกาฬ โดยมีองค์ประกอบเป็นอำเภอทั้งแปดข้างต้นแล้ว ในมาตรา 4 ยังให้เปลี่ยนชื่ออำเภอบึงกาฬเป็นอำเภอเมืองบึงกาฬ และวันที่ 22-25 มีนาคม 2554 ได้มีการจัดงานฉลองจังหวัดบึงกาฬอย่างยิ่งใหญ่

จังหวัดบึงกาฬ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. 2554 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม 2554 เป็นต้นมา แยกเป็น อำเภอบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอโซ่พิสัย อำเภอบุงคล้า อำเภอบึงโขงหลง อำเภอปากคาด อำเภอพรเจริญ และอำเภอศรีวิไล ซึ่งออกมาจาก

การปกครองของจังหวัดหนองคาย โดยมีพื้นที่จำนวน 4,305.0 ตารางกิโลเมตร มีประชากรจำนวน 416,236 คน มีความหนาแน่นของประชากรจำนวน 96.68 คนต่อตารางกิโลเมตร ทิศเหนือติดต่อกับแขวงบริคำไชย ประเทศลาว ทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดสกลนคร ทิศตะวันออกติดต่อกับแขวงบริคำไชย ประเทศลาว และจังหวัดนครพนม และทิศตะวันตกติดต่อกับแขวงบริคำไชย ประเทศลาว และจังหวัดหนองคาย ดอกไม้ประจำจังหวัดได้แก่ดอกสิรินธรวัลลี และต้นไม้ประจำจังหวัดได้แก่ต้นสิรินธรวัลลี

จังหวัดบึงกาฬ ได้แบ่งการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ (53 ตำบล 599 หมู่บ้าน) ประกอบด้วย 1) อำเภอเมืองบึงกาฬ 2) อำเภอพรเจริญ 3) อำเภอโซ่พิสัย 4) อำเภอเซกา 5) อำเภอปากคาด 6) อำเภอบึงโขงหลง 7) อำเภอศรีวิไล และ 8) อำเภอบุ่งคล้า

2.7.4 จังหวัดนครพนม

จังหวัดนครพนม (จังหวัดนครพนม, 2556) เป็นจังหวัดเล็กๆ ที่ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโขง ในดินแดนที่ราบสูง อดีตเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรศรีโคตรบูรณ์อันรุ่งเรือง แรกทีเดียวตัวเมืองตั้งอยู่ทางฝั่งซ้ายของลำน้ำโขง (ฝั่งลาว) บริเวณทางใต้ปากเซบั้งไฟ ตรงข้ามกับอำเภอพระธาตุพนมในปัจจุบัน ตามอรัญคันทานหรือตำนานพระธาตุพนม (พิสดาร) ของพระธรรมราชานุวัตรอดีตเจ้าอาวาสวัดพระธาตุพนม ได้เรียบเรียงไว้ตอนหนึ่งว่า สมัยพุทธกาลพระพุทธเจ้าได้เสด็จมาโปรดสัตว์ที่แคว้นศรีโคตรบูรณ์ มีพุทธทำนายไว้ว่าเมื่อพระองค์เสด็จปรินิพพานไปแล้วเมืองศรีโคตรบูรณ์จักย้ายไปตั้งที่ “ป่าไม้รวก” มีนามว่า “เมืองมรุกขนคร” ซึ่งสันนิษฐานกันว่าหมายถึงเมืองที่อยู่ในดงไม้รวกตามสภาพภูมิประเทศที่สร้างบ้านแปงเมือง ขึ้นนั่นเอง ประมาณในปี พ.ศ. 500 สมัยพญาสุมิตรธรรม เจ้าผู้ครองเมืองมรุกขนคร กษัตริย์ผู้มีจิตศรัทธาต่อพระพุทธศาสนาอย่างแรงกล้า ได้มีการบูรณะพระธาตุพนมขึ้นเป็นครั้งแรก โดยก่อพระลานอุบมุง ชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2 แล้วสร้างกำแพงล้อมรอบมีงานฉลองสมโภชอย่างมโหฬาร หลังจาก สมัยพญาสุมิตรธรรม แล้ว มีผู้ครองนครต่อมาอีก 2 พระองค์ ก็เกิดเหตุอาเพศแก่อาณาจักรศรีโคตรบูรณ์ จนกลายเป็นเมืองร้าง กระทั่งถึง พ.ศ. 1800 เจ้าศรีโคตรบูรณ์ได้สร้างเมืองมรุกขนครขึ้นใหม่ ตั้งอยู่ด้านทิศใต้เมืองท่าแขกบนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง ใน ปี พ.ศ. 2057 สมัยพระเจ้านครหลวงพิชิตทศพิศราชธานีศรีโคตรบูรณ์ จึงได้เปลี่ยนชื่อเมือง ขึ้นใหม่กลายเป็นเมืองศรีโคตรบูรณ์ ตรงตามชื่อเดิมของอาณาจักร ซึ่งในสมัยนี้ยังมีการบูรณปฏิสังขรณ์พระธาตุพนม มาจนถึง พ.ศ. 2280 พระธรรมราชาเจ้าเมืองศรีโคตรบูรณ์องค์สุดท้าย ได้ย้ายเมืองมาตั้งบนฝั่งขวา (ฝั่งไทย) เยื้องเมืองเก่าไปทางเหนือ ขนานนามเมืองใหม่ว่า “เมืองนคร” แต่ได้มีการโยกย้ายชุมชนเมืองอีกหลายครั้ง เมื่อปี พ.ศ. 2321 ในรัชกาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ได้มีการย้ายเมืองมาตั้งที่บ้านหนองจันทร์ ห่างขึ้นไปทางเหนือ 52 กิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2333 รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เมืองนครได้ขอขึ้นตรงต่อกรุงเทพมหานคร โดยพระองค์ทรงพระราชทานนามใหม่ว่า “นครพนม” ซึ่งนครพนมนั้น มีข้อสันนิษฐานประการหนึ่งว่าเมืองนครเคยเป็นเมืองลูกหลวงมาก่อนและมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ จึงได้ใช้ชื่อว่า นคร ส่วนคำว่า พนม ก็มาจากพระธาตุพนม ซึ่งเป็นปูชนียสถานที่อยู่คู่บ้านคูเมืองมาช้านาน หรืออีกนัยหนึ่งคือ เดิมเมืองมรุกขนครตั้งอยู่ทางฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงในบริเวณที่มีภูเขาสลับซับซ้อน จึงนำคำว่า พนม ซึ่งแปลว่า ภูเขา มาใช้ นครพนม จึงหมายความว่าถึง เมืองแห่งภูเขา

จังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดที่มีฝนตกชุกในฤดูฝน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากพายุไซรอนร้อนในทะเลจีนใต้ รวมทั้งอิทธิพลจากป่าไม้และเทือกเขาจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ฝนตกชุกตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ซึ่งในปี พ.ศ. 2549 มีฝนตกประมาณ 139 วัน โดยมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ 2,189.5 มิลลิเมตรต่อปี มีอุณหภูมิจนเฉลี่ยสูงสุด 37.5 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิจนเฉลี่ยต่ำสุด 10.5 องศาเซลเซียส ในลักษณะภูมิประเทศแบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ 1) ตอนเหนือ มีสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเนินสูงและ เป็นที่ดอน มีพื้นที่ป่าไม้สลับกับพื้นที่ราบ ทางตอนกลางและ ตะวันตกของพื้นที่จะเป็นที่ราบลุ่มมีลักษณะเป็นทุ่งกว้าง ซึ่งหากปีใดมีฝนตกชุกจะมีสภาพน้ำท่วมขัง และ 2) ตอนใต้ มีพื้นที่บริเวณใกล้แม่น้ำโขงเป็นที่ราบลุ่มมีน้ำท่วมถึงส่วนทางทิศตะวันตกซึ่งอยู่ห่างออกไปพื้นที่มีลักษณะเป็นลูกคลื่นและที่ตอนสภาพป่าเป็นไม้เต็งรัง พื้นดินส่วนมากเป็นหินลูกรัง บางส่วนมีลักษณะเป็นเนินและที่ต่ำสลับกัน

จังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เป็นเมืองชายแดนที่มีความอุดมสมบูรณ์ ความสวยงามของทิวทัศน์ และมีความหลากหลายของวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ รวมทั้งประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน มีองค์พระธาตุพนมเป็นปูชนียสถาน อยู่คู่บ้านคู่เมือง พื้นที่ชายแดนด้านเหนือและตะวันออกของนครพนมติดกับแม่น้ำโขงโดยตลอด ตั้งแต่อำเภอบ้านแพงลงมาจนถึงอำเภอธาตุพนม สามารถเดินทางข้ามฝั่งโขงไปยังสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้หลายจุด โดยมีพื้นที่จำนวน 5,512.668 ตารางกิโลเมตร มีประชากรจำนวน 710,860 คน มีความหนาแน่นของประชากรจำนวน 128.95 คนต่อตารางกิโลเมตร ทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดบึงกาฬ ทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดมุกดาหาร ทิศตะวันออกติดต่อกับแขวงคำม่วน ประเทศลาว โดยมีแม่น้ำโขงไหลกั้นพรมแดนและทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดสกลนคร มีตราประจำจังหวัดคือรูปพระธาตุพนม มีดอกไม้ประจำจังหวัดคือดอกกันเกรา ต้นไม้ประจำจังหวัดคือต้นกันเกรา และคำขวัญประจำจังหวัดคือพระธาตุพนม คำล้ำ วัฒนธรรมหลากหลาย เรณูผู้ไท เรือไฟโสภา งามตาฝั่งโขง

จังหวัดนครพนม แบ่งการปกครองออกเป็น 12 อำเภอ (97 ตำบล 1,123 หมู่บ้าน) ประกอบด้วย 1) อำเภอเมืองนครพนม 2) อำเภอปลาปาก 3) อำเภอท่าอุเทน 4) อำเภอบ้านแพง 5) อำเภอธาตุพนม 6) อำเภอเรณูนคร 7) อำเภอนาแก 8) อำเภอศรีสงคราม 9) อำเภอนาหว้า 10) อำเภอโพนสวรรค์ 11) อำเภอนาทม และ 12) อำเภอวังยาง

2.7.5 จังหวัดมุกดาหาร

จังหวัดมุกดาหาร (จังหวัดมุกดาหาร, 2556) ครั้ง เมื่อพระเจ้ากรุงศรีสัตนาคนหุต (เวียงจันทน์) สวรรคต พระยาเมืองแสนได้ชิงราชสมบัติขึ้นครองเวียงจันทน์ พระมเหสีของพระเจ้ากรุงเวียงจันทน์องค์เดิม จึงได้พาโอรสทั้ง 2 พระองค์ คือ เจ้าองค์หล่อและเจ้าองค์หน่อ (เจ้าหน่อกุมาร) อพยพหลบหนีตามลำน้ำโขงมาอาศัยอยู่กับพระครูโพนเสม็ด เมื่อเจ้าองค์หล่อเจริญวัยขึ้น มีความโกรธแค้นพระยาเมืองแสนซึ่งชิงเอาราชสมบัติ จึงพาบ่าวไพร่ไปอยู่เมืองญวน ซ่องสุมผู้คนคอยหาโอกาสแก้แค้นพระยาเมืองแสน และทางฝ่ายพระยาเมืองแสนผู้ครองกรุงศรีสัตนาคนหุตเห็นว่าพระครูโพนเสม็ดมีผู้คนรักใคร่เกรงกลัวนับถือมาก หากปล่อยไว้อาจจะคิดแย่งชิงเอาบ้านเมืองจึงคิดจะกำจัดพระครูโพนเสม็ดเสีย เมื่อพระครูโพนเสม็ดรู้ระแคะระคายว่าพระยาเมืองแสนจะคิดทำร้ายจึงรวบรวมผู้คนได้ 3 พันเศษ พาเจ้าหน่อกุมารพร้อมด้วยมารดา (พระมเหสีของพระเจ้ากรุงเวียงจันทน์) อพยพลงมาตามลำน้ำโขง เมื่อเห็นว่าที่ใด ทำเลดี มีความอุดมสมบูรณ์ ก็ให้ผู้คนที่ติดตามแยกย้ายกันตั้งบ้านตั้งเมืองขึ้นตามความสมัครใจในแถบถิ่นสองฝั่งแม่น้ำโขงจึงเกิดเป็นเมืองต่างๆ และแผ่ขยายต่อมาออกไปทั่วภาคอีสานในปัจจุบัน ท่านพระครูโพนเสม็ด ได้อพยพผู้คนลงมาตามลำน้ำโขง เมื่อถึงที่ใดก็

มีคนเลื่อมใสศรัทธามากขึ้นตามลำดับ ท่านพระครูโพนเสม็ดจึงได้บูรณปฏิสังขรณ์พระธาตุพนม ในปี พ.ศ. 2233 และได้แบ่งคนจำนวนหนึ่งให้อยู่เพื่อดูแลอุปฐากพระธาตุพนม แล้ว จึงได้อพยพต่อไปจนถึง นครจำบากนาคบุรีศรี (นครจำปาศักดิ์) ได้ยกเจ้าหน่อกุมารขึ้นเป็นกษัตริย์ มีพระนามว่า เจ้าสร้อยศรีสมุทรพุทธางกูร เปลี่ยนนามนครจำบากนาคบุรีศรีเป็นนครจำปาศักดิ์ ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2256

เมืองมุกดาหาร จึงได้ก่อกำเนิดขึ้นในยุคนี้ โดยได้ มีการอพยพลงมาทางใต้ตามลำดับ จากเมืองไร่ เมืองปุง บ้านน้ำน้อยอ้อยหนู ตามลำน้ำโขงและตั้งบ้านตั้งเมืองอยู่ ณ บ้านหลวงโพนสิม (บริเวณธาตุอิงฮัง แขวงสุวรรณเขต ในปัจจุบัน) เมื่อเจ้าสร้อยศรีสมุทรพุทธางกูร ได้สถาปนา นครจำปาศักดิ์ ขึ้นในปี พ.ศ. 2256 แล้วจึงได้ตั้งเจ้าเมืองขึ้น ดังนี้ 1) ได้ตั้งเจ้าจันทร์สุริยวงษ์ เป็นเจ้าเมืองหลวงโพนสิม (ต่อมาได้อพยพมาตั้งเมืองมุกดาหาร) 2) ได้ตั้งท้าวสุต ซึ่งเป็นพระชายเชษฐา เป็นเจ้าเมืองทางโค (เมืองเชียงแตง) 3) ได้ตั้งเจ้าแก้วมงคล (จารย์แก้ว) เป็นเจ้าเมืองเมืองทง (ภายหลังเปลี่ยนนามเป็นเมืองสุวรรณภูมิ) และเวลาต่อมาได้แยกออกเป็นเมืองร้อยเอ็ด เมืองสารคาม เมืองกาฬสินธุ์ เมืองขอนแก่น ฯลฯ 4) ได้ตั้งท้าวมั่น เป็นหลวงเอกอาษาเจ้าเมืองสาละวัน ต่อมาแยกเป็นเมืองสาละวัน เมืองคำทองใหญ่ เมืองคำทองน้อย ซึ่งอยู่ในแขวงสาละวันและแขวงวาปีคำทองในประเทศลาวปัจจุบัน และ 5) ได้ตั้งอาจารย์โสม เป็นเจ้าเมืองอัตตะปือ (เมืองอัตตะปือ)

เมืองต่างๆ เหล่านี้ ได้มีบุตรหลานสืบสกุลเป็นเจ้าเมืองต่อกัน เรื่อยมาและได้ แบ่งออกเป็นเมือง อื่นๆ เพิ่มขึ้นมากมาย ฝ่ายเมืองหลวงโพนสิม เมื่อเจ้าจันทร์สุริยวงษ์ ได้ถึงแก่กรรม เจ้ากินรีได้เป็นเจ้าเมืองสืบต่อมาอีก จนถึงปี พ.ศ. 2310 จึงได้อพยพข้ามแม่น้ำโขงมาตั้งเป็นเมืองใหม่ทางฝั่งขวาแม่น้ำโขงตรงปากห้วยมุก มูลเหตุที่เจ้ากินรีจะย้ายเมืองมาตั้งใหม่มีอยู่ว่า วันหนึ่งนายพรานจากบ้านหลวงโพนสิม ได้แม่น้ำข้ามโขงมาล่าสัตว์ตรงปากห้วยบังมุก จึงได้พบต้นตาลต้นหนึ่งมี 7 ยอด และเห็นกองอิฐปรักพังอยู่บริเวณใต้ต้นตาล 7 ยอดนั้น จึงสันนิษฐานว่าคงเป็นบ้านเมืองในสมัยโบราณมาก่อน นายพรานจึงนำไปเล่าให้เจ้ากินรีฟัง เมื่อเจ้ากินรีมาตรวจดู เห็นว่าเป็นทำเลดี เหมาะสมที่จะตั้งบ้านตั้งเมือง จึงได้ชักชวนพรรคพวกมาตั้งเมืองขึ้นใหม่ทางฝั่งขวา ของแม่น้ำโขงตรงปากห้วยมุก วันหนึ่งขณะที่เจ้ากินรีควบคุมบ่าวไพร่ในป่าอยู่ใกล้ต้นตาล 7 ยอด เจ้ากินรีได้พบพระพุทธรูป 2 องค์ องค์ใหญ่เป็นพระพุทธรูปก่ออิฐถือปูน องค์เล็กเป็นพระพุทธรูปเหล็กอยู่ใต้ต้นโพธิ์ เจ้ากินรีจึงให้สร้างวัดขึ้นในบริเวณนั้นและตั้งชื่อว่า วัดศรีมุงคุณ (วัดศรีมงคล) เพื่อเป็นมงคลนามแก่ชาวเมืองและเป็นที่ยึดเหนี่ยวพระพุทธรูปทั้งสององค์ เมื่ออัญเชิญพระพุทธรูปสององค์ไปไว้ในโบสถ์แล้ววันรุ่งขึ้นอีกวัน เมื่อพระภิกษุประจำวัดจะเข้าไปสักการะ ก็ปรากฏว่าไม่พบพระพุทธรูปเหล็ก (องค์เหล็ก) เมื่อค้นดูรอบๆ บริเวณวัด ปรากฏว่าพระพุทธรูปเหล็กกลับไปประดิษฐานอยู่ใต้ต้นโพธิ์ที่เดิมแต่จมลงไปในดิน และวันต่อๆ มา ก็ค่อยๆ จมลงในดิน เหลือแต่ยอดพระโมฬี เจ้ากินรีจึงให้สร้างแท่นสักการะบูชาไว้ ณ ที่นั้นและถวายพระนามว่าพระหลุมเหล็ก ในส่วนของพระพุทธรูปองค์ใหญ่ยังคงประดิษฐานอยู่ในโบสถ์วัดศรีมงคลเป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองจนถึงปัจจุบัน เมื่อเจ้ากินรีตั้งเมืองขึ้นใหม่ ตอนกลางคืน จะเห็นดวงแก้วสี่เส้าลอยออกจากต้นตาล 7 ยอด แล้วลอยกลับมาที่ต้นตาล เช่นเดิมในตอนเช้ามีดวงแก้วทุกคืน เจ้ากินรีจึง ได้เรียกนามแก้วศุภนิมิตร ดวงนั้นว่า แก้วมุกดาหาร เพราะอยู่ใกล้ห้วยบังมุก (บัง แปลว่า ลำห้วย) อีกทั้งมีผู้พบเห็นไข่มุกอยู่ในหอยกาบ (หอยก็) ในลำน้ำโขงอีกด้วย และตั้งนามเมืองว่าเมืองมุกดาหาร เมื่อเดือน 4 ปีกุน พ.ศ. 2313 (มุกดาหาร หมายถึง แก้วไข่มุก) เป็นต้นมา และมีเจ้าปกครองสืบต่อกัน เรื่อยมาตามลำดับ รวม 8 คน โดยมีเจ้ากินรีได้เป็นเจ้าเมืองมุกดาหารคนแรก

มาในปี พ.ศ. 2321 พระวอ พระตา เจ้าเมืองหนองบัวลำภู (ปัจจุบัน คือจังหวัดหนองบัวลำภู) ได้เกิดวิวาทกับเจ้าผู้ครองนครเวียงจันทน์ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช จึงได้ให้เจ้าพระยาจักรีและเจ้าพระยาสุรสีห์ ได้ยกทัพมาตามลำน้ำโขงเพื่อปราบปรามเมืองนครจำปาศักดิ์และนครเวียงจันทน์ให้ขึ้นอยู่ในอาณาจักรธนบุรีบรรดาหัวเมืองน้อยใหญ่ตามลำน้ำโขงและเมืองมุกดาหารจึงรวมอยู่ในข้าขอบขัณฑสีมาของกรุงธนบุรีตั้งแต่นั้นมา เจ้ากินรีได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นพระยาจันทรศรีสุราชอุปราชพาพันทศราช มีบุตรธิดา รวมทั้งหมด 7 คน คือ ท้าวกิ่ง ท้าวอุ่น ท้าวชู และธิดาอีก 4 คน เจ้ากินรีได้แต่งตั้งกรรมการเมืองขึ้น คือท้าวกิ่ง เป็นอุปฮาด ท้าวอุ่น เป็นราชวงศ์ ท้าวชู เป็นราชบุตร เจ้ากินรีได้ถึงแก่อนิจกรรมเมื่อ พ.ศ. 2347 พระยาจันทรสุริยวงษ์ (กิ่ง) ท้าวกิ่งผู้เป็นบุตรเจ้ากินรีและเป็นอุปฮาดเมืองมุกดาหาร ได้ดำรงตำแหน่งเจ้าเมืองในอันดับ 2 ต่อมาได้รับพระราชทานสัญญาบัตรเป็นที่พระยาจันทรสุริยวงษ์ (ในสมัยรัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์) พระยาจันทรสุริยวงษ์ ได้ขอพระราชทานแต่งตั้งกรรมการเมืองมุกดาหารตามตำแหน่ง ได้แก่ 1) ท้าวอุ่น เลื่อนขึ้นเป็นอุปฮาด 2) ท้าวชู เลื่อนขึ้นเป็นราชวงศ์ และ 3) ท้าวแผ่น เลื่อนขึ้นเป็นราชบุตร พร้อมกับได้แต่งตั้งกรรมการเมืองและท้าวเพี้ยขึ้นผู้น้อยครบตามตำแหน่ง คือ เมืองแสน เมืองจันทร์ (ตำแหน่งฝ่ายทหาร) เมืองซ้าย เมืองขวา เมืองกลาง (ตำแหน่งฝ่ายมหาดไทย) ชานนตรี ชานนท์ ชานันต์ (ตำแหน่งหน้าที่ในการร่างและอ่านหนังสือราชการ) เมืองมุก เมืองฮาม (ตำแหน่งควบคุมเรือนจำ) นาเหนือ นาใต้ ตำแหน่งรวบรวมเสบียงอาหารใส่ยุ้งฉางไว้รับศึกสงคราม ครั้นอยู่ต่อมาอุปฮาด (อุ่น) และราชวงศ์ (ชู) ได้ถึงแก่กรรม พระยาจันทรสุริยวงษ์ จึงได้ขอพระราชทานสัญญาบัตรให้ แก่บุตร 3 คน เพื่อขึ้นเป็นกรรมการเมืองคือ 1) ท้าวพรหม เป็นอุปฮาด 2) ท้าวทัง เป็นราชวงศ์ และ 3) ท้าวคำ เป็นราชบุตร ซึ่งมีผู้ปกครองเมืองมุกดาหารสืบทอดต่อกันเรื่อยมา

จังหวัดมุกดาหารเป็นจังหวัดชายแดนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 642 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดนครราชสีมา 410 กิโลเมตร ซึ่งแต่เดิมเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดนครพนม โดยมีพื้นที่จำนวน 4,339.830 ตารางกิโลเมตร มีประชากรจำนวน 344,302 คน มีความหนาแน่นของประชากรจำนวน 79.33 คนต่อตารางกิโลเมตร ทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดสกลนครและจังหวัดนครพนม ทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดยโสธรและจังหวัดร้อยเอ็ด ทิศตะวันออกติดต่อกับแขวงสะหวันนะเขต ประเทศลาว โดยมีแม่น้ำโขงได้ไหลกั้นพรมแดน และทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดกาฬสินธุ์ มีตราประจำจังหวัด คือรูปปราสาทสองนางสถิตย์ ประดิษฐานแก้วมณีมุกดาหาร มีดอกไม้ประจำจังหวัด คือดอกช้านาว มีต้นไม้ประจำจังหวัดคือต้นช้านาว มีคำขวัญประจำจังหวัดคือหอแก้วสูงเสียดฟ้า ผาเทิบแก่งกะเบา แดดแผ่ชนพื้นเมือง ลือเลื่องมะขามหวาน กลองโบราณล้ำเลิศ ถิ่นกำเนิดลำผญา ตระการตาชายโขง เชื่อมโยงอินโดจีน

จังหวัดมุกดาหาร แบ่งการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ (53 ตำบล 493 หมู่บ้าน) ประกอบด้วย 1) อำเภอเมืองมุกดาหาร 2) อำเภอนิคมน้ำอ้อม 3) อำเภอดอนตาล 4) อำเภอดงหลวง 5) อำเภอคำชะอี 6) อำเภอหว้านใหญ่ และ 7) อำเภอหนองสูง

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้รวบรวมและสรุปผลการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในแง่มุมต่างๆ ตามลำดับดังนี้

2.8.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

พงษ์ธร ธัญญสิริ (2545) ได้ศึกษาถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตำรวจโดยศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตำรวจของประเทศไทยและต่างประเทศ และศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารงานตำรวจด้วยเทคนิคเดลฟาย จำนวน 20 นาย เพื่อที่ให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตำรวจ ตามกรอบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และนโยบายของรัฐบาลภายในบริบทของสังคมไทย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีรูปแบบการมีส่วนร่วมแบบเป็นคณะกรรมการ คือ คณะกรรมการนโยบายและตรวจสอบติดตามประเมินผลการบริหารงานตำรวจ โดยมีกลไกของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตำรวจ แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ ระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับกรุงเทพมหานครและระดับสถานีตำรวจ มีขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการระดับต่างๆ 4 ประการ คือ 1) อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายในการจัดการทรัพยากร (คน งบประมาณ วัสดุ วิธีการปฏิบัติงาน) ขององค์กรตำรวจ 2) อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายในการบริหารการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและการรักษาความมั่นคงภายในขององค์กรตำรวจ 3) อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบติดตามประเมินผลในการจัดการทรัพยากร (คน งบประมาณ วัสดุ วิธีการปฏิบัติงาน) ขององค์กรตำรวจ และ 4) อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบติดตามประเมินผลในการบริหารการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและการรักษาความมั่นคงภายในขององค์กรตำรวจ

วันชัย พรหมโชติ (2546) ศึกษาถึง ปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาเสพติดของชาวไทยภูเขากรณีศึกษาผู้ต้องโทษเฝ้า้มังในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าปัจจัยพื้นฐานที่นำไปสู่การค้ายาเสพติดของชาวไทยภูเขาเฝ้า้มังคือการมีการศึกษาต่ำ มีรายได้ครอบครัวและรายได้ส่วนตัวที่ไม่แน่นอนหรือมีรายได้ต่ำและประกอบกับอาชีพมีรายได้ไม่ดี เช่น เกษตรกรรม รับจ้าง รวมถึงการว่างงาน ผู้ต้องโทษชาวไทยภูเขาเฝ้า้มังได้รับการกล่อมเกลามาจากครอบครัวที่อบอุ่น มีความใกล้ชิดและเชื่อฟังครูอาจารย์ รวมทั้งยอมรับในแนวปฏิบัติทางสังคม ยอมรับความเชื่อทางสังคมและไม่เคยคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดมาก่อน แต่ก็ไม่มีผลต่อการยับยั้งให้เข้าไปสู่การค้ายาเสพติด ทั้งนี้เพราะผู้ต้องโทษชาวไทยภูเขาเฝ้า้มังต้องการมีรายได้มาช่วยเหลือครอบครัวมากกว่าเหตุผลอื่น ในด้านการปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาลแม้จะมีความเหมาะสมแต่ก็ไม่ได้ผลดีเพราะมีผลประโยชน์ระหว่างผู้ค้ากับเจ้าหน้าที่ รวมทั้งมีนักการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นสนับสนุนผู้ค้ายาเสพติดทำให้การปราบปรามสำเร็จได้ยาก ส่วนปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการป้องกันและแก้ไขคือปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย ปัญหาการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ปัญหาขวัญและกำลังใจของบุคลากร ปัญหาประชาชนที่ไม่ให้ความช่วยเหลือต่อราชการ ปัญหาด้านพื้นที่ และปัญหางบประมาณไม่เพียงพอ

สมจิต แดนสีแก้ว (2548) ได้ศึกษาถึง การขับเคลื่อนชุมชนเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดแก่สังคม พบว่ารูปแบบการสร้างสรรค้ขึ้นเพื่อใช้ในการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดแก่ชุมชน/สังคม คือ “ROAD Model” ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การสะท้อนคิด (Reflection)

การปฏิบัติ (Operation) การสร้างความประทับใจ (Appreciation Building) และการออกแบบเพื่อ การขยายผล (Design Outreach) เพิ่มความตระหนักและความสามารถในการต่อสู้ กับยาเสพติดตาม กลวิธีที่เน้นการเผยแพร่ภูมิปัญญาของชุมชน การแลกเปลี่ยนความรู้และแนวทางปฏิบัติกับทุกภาค ส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การพัฒนาอาสาสมัครเพื่อเป็นตัวอย่าง ในการเลิกสูบบุหรี่ สุรา และยาเสพติด กิจกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดการรวมกลุ่ม ที่ดีในชุมชนมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มเครือญาติหรือเพื่อนบ้าน เท่านั้น การปฏิบัติตามขั้นตอนของ ROAD Model ยังช่วยกระตุ้นให้มีการขับเคลื่อนเพื่อร่วมสร้าง ภูมิคุ้มกันยาเสพติดแก่สังคม ได้แก่ ระบบการควบคุมยาเสพติดในชุมชน ระบบการส่งต่อเพื่อรับการ บำบัดรักษา และระบบฟื้นฟูสภาพผู้ที่ผ่านการบำบัดยาเสพติด เมื่อสิ้นสุดโครงการแล้วพบว่ามีการเกิด ภูมิคุ้มกันยาเสพติดของสังคม ROAD Model จึงเป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้เพื่อกระตุ้นให้สังคม ร่วมเรียนรู้ ร่วมวางแผนดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ชุมชนมีการระดมทุนทางสังคมมาแก้ไข

ไพฑูริย์ แสงพุ่ม (2549) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ทำให้เยาวชนไปใช้ยาเสพติดและวิธีการ รูปแบบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชน พบว่า คำตอบที่ถือเป็นหัวใจ สำคัญของการดำเนินงานเพื่อการป้องกันยาเสพติด เพราะคุณเยาวชน คือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องทุ่มเท ความคิด การปฏิบัติและทรัพยากรอย่างเต็มที่ เพื่อสร้างแนวป้องกันเยาวชนไม่ให้เข้าสู่ขั้นตอนการ ทดลองหรือใช้ยาเสพติดทุกชนิดโดย ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด (NCTC) สำนักพัฒนาการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยการสนับสนุนงบประมาณ สำหรับการศึกษาวิจัยจากสำนักงานงบประมาณเพื่อความช่วยเหลือด้านการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด (NAS)

สุนทรพิพรรณ กำปันทอง (2551) ได้ศึกษา ปัญหาและอุปสรรคในการปราบปราม ยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ชุดปราบปรามยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดยะลา พบว่าปัญหายาเสพติด ได้ กลับมาแพร่ระบาดอย่างรุนแรง ถึงแม้จะมีสัดส่วนปัญหายาเสพติดเพียงร้อยละ 7 แต่จัดว่าเป็นพื้นที่ที่มี ปัญหาที่รุนแรงที่สุดเมื่อเทียบกับภาคอื่นๆ โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดน ภาคใต้ รวมถึงจังหวัดยะลาที่พบว่าปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง จึงทำการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติดของ เจ้าหน้าที่ชุดปราบปรามยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดยะลา โดยมีประชากร ได้แก่ เจ้าหน้าที่ชุด ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดยะลา เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการ ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัดยะลา เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด (ภาคใต้) เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์และผู้ต้องขังคดียาเสพติด โดยการร่วมสังเกตและมีส่วนร่วมใน การปฏิบัติงานการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและการสนทนากลุ่ม พบว่ามีปัญหาและอุปสรรค ได้แก่

1) องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1.1) บุคลากรมีไม่เพียงพอไม่มีประสบการณ์ ไม่ใช่ คนในพื้นที่และมีปัญหาการใช้ภาษาถิ่น 1.2) โครงสร้างการสั่งการไม่เป็นเอกภาพ ไม่มีรูปแบบที่ ชัดเจน มีลักษณะทำงานแบบต่างคนต่างทำและผู้บังคับบัญชาไม่เห็นความสำคัญของงานยาเสพติด 1.3) นโยบายเกิดจากผู้บังคับบัญชาไม่ให้เกิดการสนับสนุนนโยบายเป็นการมองจากข้างบนลงมาสู่ข้างล่าง 1.4) งบประมาณมีปัญหาเป็นอย่างมาก ไม่ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานเท่าที่ควร บางครั้งต้องใช้เงินส่วนตัว ขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัย และ 1.5) การข่าว ขาดแหล่งข่าวและไม่สามารถเป็น แหล่งข่าวที่ดีได้

2) ขั้นตอนและวิธีการ ประกอบด้วย 2.1) การสืบสวนสอบสวน ความไม่สงบในพื้นที่ เป็นอุปสรรคในการลงพื้นที่ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มรูปแบบ ไม่สามารถสืบสวนขยายผลได้ งานมีความล่าช้า 2.2) การประชุมวางแผนเจ้าหน้าที่ใช้ความชำนาญและประสบการณ์เป็นหลัก ขาดข้อมูลจากแหล่งข่าว ขาดการทำงานเป็นทีม 2.3) การจับกุม มีการจับกมน้อยลงเนื่องจากปัญหาความไม่สงบ การขอยกหมายค้นมีความล่าช้า กลุ่มนักค้ามีรูปแบบการค้าที่แนบเนียนและซับซ้อนมากขึ้น และ 2.4) การส่งดำเนินคดีเป็นปัญหาในการดำเนินคดีของกระบวนการยุติธรรมในชั้นศาล

วชิรศักดิ์ ศรีประสม (2549) ได้ศึกษาถึง ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติตามมาตรการใน โครงการพัฒนาความรู้ด้านการปราบปรามยาเสพติดโดย การใช้คอมพิวเตอร์ กรณีศึกษาสถานีตำรวจ ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดแพร่ จากการศึกษาพบว่า ผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาความรู้ด้านการ ปราบปรามยาเสพติดโดยใช้คอมพิวเตอร์ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดแพร่ได้รับความรู้ ความเข้าใจในระดับสูงในทุกด้านโดยเฉพาะในด้านการตรวจค้นร่างกาย การตรวจค้นรถยนต์ การตรวจค้นตู้บรรทุกสินค้าอย่างถูกต้องและหลังจากการฝึกอบรมแล้วพบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถ นำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติงานในด้านการปราบปรามยาเสพติดได้มากขึ้น แต่ประชาชนยังมีความ คิดเห็นว่าการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจยังอยู่ในระดับพอใช้เท่านั้น

เอกรัชต์ แสงสนิท (2549) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วม ของชุมชนในการควบคุม อาชญากรรมด้าน ยาเสพติดในอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มี ความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมในระดับสูง หากแต่ประชาชนยังสับสน ในบางเรื่อง ได้แก่ การจับกุมผู้ขายยาบ้า ทั้งหมดจะสามารถทำให้ยาบ้าหมดไปได้ การป้องกันและ แก้ไขปัญหายาอาชญากรรมเป็นหน้าที่ของตำรวจเท่านั้น สำหรับผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการดูแลป้องกันอาชญากรรมพบว่า ประชาชนในอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ส่วนใหญ่มี ส่วนร่วมในการดูแลอาชญากรรมค่อนข้างน้อย เว้นแต่จะมีส่วนร่วมเฉพาะส่วนที่ตนมีความสัมพันธ์ เช่น ติดตามผลความคืบหน้าในการจับกุมคนร้ายจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตักเตือนบุคคลในครอบครัว ไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและอาชญากรรม ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญที่ทำให้ประชาชนไม่ เข้าไปมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติด คือ การศึกษา ความยากจน การขาดผู้นำ และเรื่อง ของความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จักษ์ จิตธรรม (2552) ศึกษา ถึง การพัฒนารูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรมใน เด็กด้อยโอกาส พบว่า ยาเสพติดที่ระบาดมากที่สุดในปัจจุบันคือยาบ้า อาชญากรรมที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือการลักทรัพย์ กลุ่มบุคคลที่มีความเสี่ยงในการติดยาเสพติดและก่ออาชญากรรมคือกลุ่มวัยรุ่นที่ขาด การดูแลเอาใจใส่ สถานที่ที่ส่งเสริมให้เกิดการติดยาเสพติดและอาชญากรรมคือชุมชนแออัดและร้าน เกมส์คอมพิวเตอร์ แนวโน้มในอนาคตของปัญหายาเสพติดและอาชญากรรมจะเพิ่มมากขึ้น เด็กด้อย โอกาสในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเด็กที่ไม่มีคนดูแลและไม่ได้ไปโรงเรียน แหล่งที่อยู่อาศัยของเด็กด้อยโอกาส คือบ้านเช่าและชุมชนแออัด เด็กด้อยโอกาสส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นและก่อปัญหายาเสพติด ซึ่งสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติมีนโยบายและแผนการป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรมที่ถือเป็นนโยบายสำคัญ โดยให้มีการปราบปรามอย่างเข้มงวดโดยเฉพาะสถานที่ที่มีความเสี่ยงในการมีปัญหายาเสพติดและ อาชญากรรมในระดับสูง ซึ่งมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกนายเป็นผู้รับผิดชอบ สำหรับ ในการป้องกัน

ยาเสพติดมีโครงการและกิจกรรมในการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีนโยบายการป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรม มอบหมายให้ครูประจำชั้นและครูฝ่ายปกครองเป็นผู้รับผิดชอบหลัก มีการป้องกันยาเสพติดโดยการให้ความรู้โดย การสอดแทรกเนื้อหาในวิชาที่สอน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องการให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรม องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรมในเด็กด้อยโอกาส ประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ เพื่อป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรมในเด็กด้อยโอกาส 2) หลักการแนวคิดที่สำคัญ คือ ส่งเสริมแนวคิดความเป็นหุ้นส่วนในการทำงานร่วมกันระหว่างสถานีตำรวจกับโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 3) ลักษณะการมีส่วนร่วมที่สำคัญ คือ การร่วมอย่างเป็นทางการโดยเป็นคณะกรรมการ 4) ระดับการมีส่วนร่วมที่สำคัญ คือ การร่วมกันสอนและดำเนินการ และ 5) บทบาทของการมีส่วนร่วมที่สำคัญ คือ การร่วมเป็นคณะกรรมการการวางแผนในด้านต่างๆ เพื่อป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรมในเด็กด้อยโอกาส

ส่วนการข่าว (2554) สรุปถึง ผลการดำเนินการปราบปรามยาเสพติดที่ผ่านมา พบว่า ยาบ้ายังคงเป็นตัวยาลูกที่แพร่ระบาดทั่วประเทศ มีการจับกุมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี 2549 พบการจับกุมในปริมาณมากกว่าหนึ่งล้านเม็ดมากขึ้นในพื้นที่ตอนใน ซึ่งส่วนใหญ่ลักลอบนำเข้าทางชายแดนภาคเหนือ การจับกุมที่มากกว่าหนึ่งแสนเม็ดที่พบมากขึ้นและยังพบอีกกว่าของกลางมักมีไอซ์รวมอยู่ด้วย การลำเลียง ยาเสพติด ปริมาณมากจะซุกซ่อนในช่องลับที่ได้ทำขึ้นหรือตามชิ้นส่วนต่างๆ ของรถยนต์หรือรถยนต์บรรทุก เช่น ถังน้ำมัน ถังแก๊ส เป็นต้น หรือซุกซ่อนปะปนกับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรหรือสินค้าอื่นเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจค้น ยาเสพติดที่มีปริมาณไม่มากจะถูกกำบังแบบกองทัพมด โดยแรงงานต่างชาตซึ่งมีหนังสือเดินทางและใบอนุญาตทำงานในพื้นที่ตอนในอย่างถูกกฎหมาย ซุกซ่อนในร่างกายหรือพันไว้ตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย ในเครื่องแต่งกายหรือกระเป๋าเดินทางชนิดหิ้วสะพายหรือลากจูง เดินทางเข้าสู่พื้นที่ตอนในโดยรถยนต์โดยสารประจำทางสาธารณะ รถตู้ รถไฟ และเครื่องบิน หรือการจัดส่งทางพัสดุไปรษณีย์หรือส่งผ่านบริษัทขนส่งสินค้าของเอกชน เพื่อเก็บไว้แล้วรอจำหน่ายในบ้านเช่า อพาร์ทเมนท์ หรือในรถยนต์ซึ่งแยกจอดทิ้งไว้ตามสถานที่ต่างๆ

มนตรี สิงห์โตทอง (2554) ได้ศึกษาวิจัยถึง ประสิทธิภาพของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 1 พบว่า 1) การบริหารโดยการนำนโยบายในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารตามภารกิจหน้าที่ ความรับผิดชอบเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชนทั่วไป โดยมีความคิดเห็นว่า 1.1) มีการกวาดล้างอย่างต่อเนื่องและอย่างเข้มข้นตามนโยบายรัฐบาลโดยยึดกฎหมายและหลักนิติธรรมเป็นหลัก มีการประสานความร่วมมือเพื่อดำเนินการ 1.2) มีการประสานความร่วมมือเพื่อดำเนินการป้องกันปราบปรามยาเสพติด 1.3) มีการพัฒนาช่องทางในการแจ้งข่าวสาร ข้อร้องเรียนหรือเบาะแสผ่านทุกช่องทางโดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยี และ 1.4) มีการดำเนินการทางอาญาและวินัยกับข้าราชการตำรวจที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด 2) การปฏิบัติตามนโยบายการแก้ไขปัญหาเสพติดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีสภาพปัญหาลำบากไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานตามภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชน โดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาเสพติดตามนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ มุ่งดำเนิน

นโยบายด้วยการมีส่วนร่วมของคนในชาติทุกภาคส่วน โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบเพื่อเป็นรากฐานการนำไปสู่ความยั่งยืนของการแก้ไขปัญหายา จึงดำเนินการตามลำดับ ได้แก่ 2.1) ใช้หลักเมตตาธรรมในการตัดวงจรด้านผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องได้รับผลกระทบและเดือดร้อนมากที่สุด และ 2.2) การตัดวงจรกลุ่มเสี่ยงและป้องกันมิให้ผู้เสพยาติดยาใหม่ ด้วยการแก้ปัญหาในกลุ่มเสี่ยงพื้นที่เสี่ยงและสร้าง ภูมิคุ้มกันในกลุ่มเด็กและเยาวชน และ 3) แนวทางการพัฒนานโยบายในการแก้ไขปัญหายาเสพติดมีการทุ่มเทอย่างเต็มที่ อดทนในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ ทำให้ประชาชนมีความมั่นใจ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อีกทั้งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการจัดการบริหารการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความชัดเจนและเหมาะสมในปัจจุบัน

สำนักยุทธศาสตร์ (2555) สรุปลึ้ง สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย พบว่ายาบ้ายังคงเป็นตัวหลัก ในขณะที่ไอซ์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มที่ไอซ์จะเข้ามาอยู่ในระดับเดียวกับยาบ้า เนื่องจากกลุ่มผู้ใช้เป็นกลุ่มเดียวกัน มีสารออกฤทธิ์ตัวเดียวกันและผู้ใช้กัญชงทางการตลาดโดยการแบ่งขายย่อยเป็นตัก ตักละ 300-500 บาท (ขณะที่ยาบ้าราคาอยู่ในช่วง 200-300 บาท/เม็ด) เพื่อให้ผู้เสพยาสามารถซื้อหาเสพแทนยาบ้าได้ การแบ่งขายเป็นตักจะทำให้ไอซ์มีราคาเท่ากับยาบ้าหรือแพงกว่าเล็กน้อย และยังพบว่ามักจะมีการจับกุมได้พร้อมกับยาบ้าซึ่งจาก สถิติการจับกุมรายสำคัญ พบว่ามีสัดส่วนถึงร้อยละ 34.2 จากเดิมร้อยละ 31.7 และร้อยละ 48.8 ในเดือนพฤศจิกายน 2554 และเดือน ธันวาคม 2554 ตามลำดับ สถานการณ์ปัญหาการค้ายาเสพติดในช่วงเดือน มกราคม 2555 ยังคงมีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง พิจารณาจากสถิติการจับคดียาเสพติดรายสำคัญ ที่พบว่า ทั้งจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหา และปริมาณของกลางที่ตรวจยึดได้ยังมีปริมาณที่สูงอยู่ โดยเฉพาะยาบ้าและไอซ์ โดยในช่วงเดือนนี้สามารถจับกุมได้ 60 คดี ผู้ต้องหา 108 คน จากเดิมเดือนธันวาคม 2554 จับกุมได้ 66 คดี ผู้ต้องหา 131 คน ปริมาณของกลางที่ยึดได้เพิ่มขึ้นจากเดิม ได้แก่ ยาบ้า 6,158,252 เม็ด (จากเดิม 3,490,866 เม็ด) ไอซ์ 273.5 กิโลกรัม (จากเดิม 197.4 กิโลกรัม) กัญชา 1,528 กิโลกรัม (จากเดิม 1,436 กิโลกรัม) ส่วนปริมาณของกลางที่ยึดได้ลดลง ได้แก่ เฮโรอีน 3.5 กิโลกรัม (จากเดิม 189.9 กิโลกรัม) โคเคน 397.0 กรัม (จากเดิม 1,500 กรัม) ยาแก้หวัดที่มีส่วนผสมของซูโดอีเฟดรีน 1,569,000 เม็ด (จากเดิม 2,000,000 เม็ด) ผีน 2,000 กรัม ยางกัญชา 4.3 กิโลกรัม และอีเฟดรีน 6.5 กิโลกรัม กลุ่มนักค้ายาเสพติดยังคงมีการลำเลียงยาเสพติดเพื่อเข้ามาในพื้นที่ตอนในและมีการพักคอยยาเสพติดไว้ในพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมาณพลเป็นจำนวนมาก เห็นได้จากสถิติการจับกุมรายสำคัญ พบว่าจากสถิติการจับกุมรายสำคัญทั้งหมด 60 คดี เป็นคดีที่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมาณพล ถึงร้อยละ 38.3 โดยปริมาณของกลางยาบ้าที่ยึดได้ในพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมาณพล คิดเป็นร้อยละ 85.5 ของการจับกุม รายสำคัญทั้งหมด ไอซ์ คิดเป็นร้อยละ 92.8 ของการจับกุมรายสำคัญทั้งหมด ในช่วงเดือนนี้สามารถ จับกุมนักค้าระดับล้านเม็ดได้ 1 คดี คือเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2555 ที่หมู่บ้านส้มมากร รังสิต-คลองสอง อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี สามารถยึดยาบ้าได้จำนวน 3,846,000 เม็ด และไอซ์ น้ำหนัก 71 กิโลกรัม ขณะเดียวกันก็ยังพบว่ามีกรณีเคลื่อนไหวของกลุ่มนักค้าในระดับแสนเม็ดและหมื่นเม็ดอยู่อย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยการจับกุมคดีรายสำคัญที่มีการยึดยาบ้าในระดับแสนเม็ด สามารถจับกุมได้ถึง 7 คดี ผู้ต้องหา 23 คน ยาบ้าจำนวน 1,659,800 เม็ด

2.8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

สตอคลีย์ (Stokely, 1978) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานร่วมกัน ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนสำหรับการป้องกันสารเสพติด ซึ่งในขั้นแรกเพื่อการประเมินผลการป้องกัน สารเสพติด ซึ่งดำเนินการร่วมกันโดยโรงเรียนและชุมชนในรัฐแคลิฟอร์เนีย เครื่องมือที่ใช้คือแบบ สัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ โดยประเมินผลที่ได้รับและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ที่บรรลุสำเร็จสูงสุดคือการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียน ผลการแนะ แนวของครูประจำชั้น ส่วนวัตถุประสงค์ที่ยังต้องได้รับการพัฒนา ได้แก่ การประสานสัมพันธ์กับชุมชน การมีส่วนร่วมในการวางแผนของนักเรียนและการจัดสรรเงินงบประมาณ

มาแรนโกนิ (Marangoni, 1989) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้บริหาร ครู นักเรียนและ นักศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในชุมชนและโรงเรียนอาชีวศึกษาที่มีต่อนักเรียนที่ใช้สารเสพติดเพื่อ จะวัดความแตกต่างระหว่างทัศนคติของผู้บริหาร ครู นักเรียนและนักศึกษา ที่มีต่อนักเรียนที่ใช้สาร เสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาในชุมชนและโรงเรียนอาชีวศึกษาซึ่งตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของ รัฐเพนซิลวาเนีย ซึ่งผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างหลายกลุ่มมีทัศนคติเป็นลบต่อนักเรียนและนักศึกษา ที่ใช้สารเสพติด ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในชุมชนและในโรงเรียนอาชีวศึกษา รวมทั้งบุคลากรใน โรงเรียนมีทัศนคติเป็นลบน้อยต่อนักเรียนที่ใช้สารเสพติดจำพวกแอลกอฮอล์ แต่กรณีที่มีทัศนคติเป็น ลบมากกับนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และยังสามารถเสนอแนะว่าการให้การศึกษาคือ ทางออกที่ดีที่สุดในการป้องกันการใช้สารเสพติดและการศึกษาเป็นส่วนสำคัญในการช่วยเหลือ นักเรียนที่ใช้สารเสพติด

วูดแมน (Woodman, 1994) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการเข้าร่วมในการให้การศึกษ เรื่องแอลกอฮอล์และยาเสพติดชนิดอื่นในโครงการป้องกันยาเสพติดในนักเรียนระดับเกรด 6-12 เพื่อ หารูปแบบของการเข้าร่วมโครงการให้การศึกษและป้องกันยาเสพติดในนักเรียนเกรด 6-12 ตามตัว แปร ที่ตั้งตำบล ระดับเกรด และจำนวนโครงการที่นักเรียนมีส่วนร่วม จำนวน 64,855 คน จาก 16 โรงเรียน และโรงเรียนที่ปราศจากยาเสพติด 1 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรเพศมีผลต่อความ แตกต่างในการเข้าร่วมโครงการ โดยเพศหญิงเข้าร่วมโครงการค่ายป้องกันยาเสพติด โครงการผู้นำใน กลุ่มเพื่อนที่ปราศจากยาเสพติดมากกว่าเพศชาย ส่วนเพศชายเข้าร่วมโครงการกีฬามากกว่าเพศหญิง และพบว่านักเรียนเข้าร่วมโครงการป้องกันที่จัดขึ้นต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยเฉลี่ย ระดับประถมศึกษา เข้าร่วมโครงการป้องกัน 1 โครงการ ส่วนระดับมัธยมศึกษาเข้าร่วมโครงการป้องกัน 2 โครงการ

กิเจอร์ (Giger, 1995) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพการควบคุมการใช้สารเสพติดใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐเพื่อประเมินสภาพการนำไปใช้และนโยบายว่าด้วยการใช้สารเสพติดใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในสหรัฐอเมริกา โดยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและวิธีการในการ ควบคุมปัญหาการใช้สารเสพติดในโรงเรียนมัธยมของรัฐจากอาจารย์ใหญ่ทั่วประเทศ จำนวน 243 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียน 94 % ได้เขียนนโยบายเกี่ยวกับการควบคุมการใช้ยาเสพติดของนักเรียน และลูกจ้าง และ 76 % ของโรงเรียนได้นำโครงการป้องกันยาเสพติดมาใช้แล้ว

มัลฮอลล์ (Mulhall, 1995) ทำการวิจัย การตรวจสอบผลของการใช้หลักสูตรและไม่ ใช้หลักสูตรในโครงการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเกี่ยวกับการใช้สารเสพติดของ วัยรุ่นเพื่อประเมินผลการกระทบของโครงการป้องกันยาเสพติดในเด็กวัยรุ่นโดยการใช้หลักสูตรและไม่

ใช้หลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า โครงการป้องกันยาเสพติดของโรงเรียนสามารถให้ผลทางบวกต่อความรู้ และทัศนคติ แต่มีผลทางลบต่อแอลกอฮอล์ บุหรี่และยาเสพติดชนิดอื่นๆ หลังการทดลองและติดตาม ผลระยะ 1 ปี พบว่าโครงการไม่มีผลกระทบต่อ การเพิ่มทักษะในกลุ่มเพื่อนหรือลดความไวต่อความ กดดันของกลุ่มเพื่อน

โบเวน และคนอื่นๆ (Brown & et al., 1995) ศึกษาวิจัยถึง นโยบายการรวมกลุ่ม ในโรงเรียนเป็นกลวิธีลดการสูบบุหรี่ในเด็ก เพื่อทำการศึกษผลกระทบต่อสุขภาพของพฤติกรรมการ สูบบุหรี่ โดยทำการศึกษาในกลุ่มผู้สูบบุหรี่ส่วนหนึ่ง จากโรงเรียนนานาชาติในทุกระดับชั้น ผลการวิจัย พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองไม่เพิ่มขึ้นในระยะเวลาอันสั้น แต่ความรู้และทัศนคติหลังการทดสอบเพิ่ม สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และพบว่าความรู้และทัศนคติมีความสำคัญเชิงบวกในการตัดสินใจ นั่นคือ ถ้านักเรียนได้รับความรู้ที่ถูกต้องจะทำให้มีการตัดสินใจทำในสิ่งที่ถูกต้อง ซึ่งผู้วิจัยสรุปแนวความคิดว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลมากกว่าความรู้และทัศนคติที่ได้รับ

2.9 นิยามปฏิบัติการ

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดของตัวแปรที่ศึกษานโยบายด้านยาเสพติด ของรัฐบาล ปัจจัยด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และ ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเพื่อกำหนดเป็นนิยามปฏิบัติการ ดังนี้

1. นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล หมายถึง นโยบายที่รัฐบาล (โดย นายกรัฐมนตรี) ได้ แกลงต่อรัฐสภาในคราวการเข้ารับตำแหน่งและก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ โดยกำหนดให้การแก้ไขและ ป้องกันปัญหาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” โดยยึดหลักนิติธรรม ในการปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล และผู้ประพฤตินิยมชอบ โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ยึดหลัก ผู้เสพคือผู้ป่วยที่ ต้องได้รับการ บำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม พร้อมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็น ระบบ ดำเนินการอย่างจริงจังในการป้องกันปัญหาด้วยการแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกกับต่างประเทศ ในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติดที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศภายใต้การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ และมีประสิทธิภาพ รวมทั้ง ดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด รวม 4 รายการ ได้แก่ 1) ความชัดเจนของนโยบาย 2) ความเข้าใจในนโยบาย 3) นโยบาย สามารถนำไปปฏิบัติได้ และ 4) นโยบายสามารถวัดผลได้

2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไป ปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน หมายถึง กระบวนการ ขั้นตอน วิธีการ หรือยุทธวิธีที่นำ นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน รวม 7 รายการ ประกอบด้วย 1) การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน 2) การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด 3) การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน 4) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย 5) การร่วมมือระหว่างประเทศ 6) การสกัดกั้น และ 7) การบริหารจัดการ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) การสร้างพลังสังคม /พลังชุมชน หมายถึง การ ทำให้หมู่บ้าน /ชุมชน ในพื้นที่ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีการรวมตัวเป็นพลังแผ่นดินและใช้พลังที่รวมตัวนี้ดำเนินการป้องกัน

เผ่าละว้าและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน / ชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กร หน่วยงาน โรงเรียน สถานประกอบการ ภาคเอกชนทุกแห่ง ได้รวมกันเป็นพลังแผ่นดินเพื่อเอาชนะยาเสพติด

2) การแก้ไขปัญหายาเสพติด/ผู้ติดยา หมายถึง การลดจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด คาดว่ามีจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่เป็นจำนวนมาก โดยจะดำเนินการนำผู้เสพเข้ารับการรักษาบำบัดรักษา ในทุกระบบ ทั้งระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด ระบบต้องโทษ ขยายสถานบำบัดให้เพียงพอ และให้องค์กรภาคเอกชน ภาคชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมกันบำบัดรักษา รวมทั้งจะดำเนินการต่อผู้เสพให้ครบวงจร ทั้งติดตามช่วยเหลือ พื้นฟู ดูแล ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ในด้านอาชีพ การงาน สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติ และไม่กลับไปมีพฤติกรรมซ้ำอีก

3) การสร้างภูมิคุ้มกัน / ป้องกัน หมายถึง การสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชนเยาวชนทั่วไป เยาวชนกลุ่มเสี่ยง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหายาเสพติดให้กับประชาชน ในพื้นที่ ซึ่งจะเป็นการตัดการเพิ่มขึ้นของผู้เสพรายใหม่ โดยให้ความสำคัญกับการป้องกันในสถานศึกษาทุกแห่ง รวมทั้งขจัดปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อปัญหายาเสพติดให้หมดไป เพื่อสร้างคุณภาพชีวิต ทิศนคติที่ดีให้กับเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติเพื่อไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

4) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย หมายถึง การลดผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ลำเลียงยาเสพติด ในทุกระดับ เพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมาขายนตลาดผู้เสพในพื้นที่ โดยเน้นหลักการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผลเป็นแนวทาง การปฏิบัติหลัก จะมุ่งลดความเดือดร้อนของประชาชนต่อปัญหาการค้ายาเสพติดในชุมชน การพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้เอื้ออำนวยต่อการปราบปรามยาเสพติด รวมทั้งการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

5) การร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง การแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อร่วมกันปราบปรามการผลิตและค้ายาเสพติด มิให้ปัญหายาเสพติดเป็นภัยของแต่ละประเทศ โดยเร่งรัดความร่วมมือในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านการข่าว การปราบปราม การปฏิบัติการร่วม รวมทั้งใช้นโยบายเชิงรุกการพัฒนาพื้นที่ชายแดนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ให้ชายแดนมีความเป็นอยู่อย่างสันติ

6) การสกัดกั้น หมายถึง การดำเนินงานเพื่อสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน มิให้มีการลักลอบนำยาเสพติดสู่ประเทศไทย เพื่อสร้างแนวสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ โดยจะเสริมความมั่นคงตามแนวชายแดน เพิ่มการลาดตระเวน การตั้งจุดตรวจ จุดสกัดตามเส้นทางชายแดน การสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งตามแนวชายแดนเป็นหมู่บ้านสกัดกั้นยาเสพติดชายแดน จัดระเบียบหมู่บ้านตามแนวชายแดน รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการตั้งจุดตรวจ จุดสกัดกั้นตามเส้นทางตอนใน ของพื้นที่ให้เป็นเครือข่ายการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติด มิให้เข้าสู่ตอนในของประเทศ

7) การบริหารจัดการ หมายถึง การระดมสรรพกำลังในพื้นที่เข้าแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการจัดองค์กร กลไกการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในแต่ละระดับ บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านโครงสร้าง กลไก การบริหารงบประมาณ การพัฒนากำลังคน การสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น ฯลฯ

3. ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน หมายถึง ผลการดำเนินงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่สามารถสำเร็จ ลุล่วงตามเป้าหมายและตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ ในปีงบประมาณ 2556 (เดือน ตุลาคม 2555 ถึงเดือน กันยายน 2556) รวม 3 รายการ ประกอบด้วย 1) การลดความรุนแรงของปัญหาเสพติด 2) การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน และ 3) การสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) การลดความรุนแรงของปัญหาเสพติด หมายถึง ผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่ละระดับได้ร่วมกัน บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเข้าใจและถือปฏิบัติตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลและปัจจัยด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สามารถลดผู้ผลิต ผู้ลำเลียง ผู้ค้ายาเสพติดในทุกกระดับ เพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมายังตลาดผู้เสพในพื้นที่ โดยเน้นหลักการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผล ประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อ สกัดกั้นและปราบปรามการผลิต การลำเลียง ยาเสพติดตามแนวชายแดน การนำเข้า และการค้าให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของนโยบายและสามารถบรรลุหรือผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2) การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน หมายถึง ผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่ละระดับได้ร่วมกันดำเนินงานตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลและปัจจัยด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดความรุนแรงของปัญหาเสพติดลงได้ในระดับที่พอใจ จนไม่ส่งผลกระทบต่อดำเนินชีวิตตามปกติของประชาชนในพื้นที่ มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการหรือคณะทำงานด้านยาเสพติดเพื่อดำเนินการป้องกันแก้ไขและปราบปรามยาเสพติดในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง ประชาชนโดยส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงาน

3) การสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว หมายถึง ผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่ละระดับ รวมทั้งภาคเอกชนและประชาชนได้ รวมตัวกันเป็นพลังแผ่นดินและใช้พลังที่รวมตัวกันนี้เพื่อป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาเสพติด มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไปและโดยเฉพาะเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหาเสพติดให้กับประชาชนในพื้นที่

การกำหนดมาตรการวัดเพื่อสร้างข้อความ ผู้วิจัยได้กำหนดรายการตัวแปรและดัชนีชี้วัดให้เป็นไปตามนิยามปฏิบัติการดังกล่าว แสดงได้ตามตารางที่ 2.21 ดังนี้

ตารางที่ 2.21 แสดงรายการตัวแปรและดัชนีชี้วัดตัวแปร

รายการตัวแปร	ดัชนีชี้วัด
<p>ตัวแปรอิสระ</p> <p>1. นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล รวม 4 รายการ ได้แก่</p> <p>1.1 ความชัดเจนของนโยบาย</p> <p>1.2 ความเข้าใจในนโยบาย</p> <p>1.3 นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้</p> <p>1.4 นโยบายสามารถวัดผลได้</p> <p>2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำ นโยบายการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เดือนธันวาคม รวม 7 รายการ ได้แก่</p> <p>2.1 การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน</p>	<p>ยุทธศาสตร์ โครงการหรือแผนงาน เพื่อให้ส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่</p> <p>(1) นโยบายต้องมีความชัดเจน มีรายละเอียดที่ถูกต้อง</p> <p>(2) นโยบายต้องมีความเข้าใจได้ง่ายต่อผู้ปฏิบัติงาน</p> <p>(3) นโยบายต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง</p> <p>(4) นโยบายต้องสามารถวัดผลการนำไปปฏิบัติได้จริง</p> <p>ยุทธศาสตร์/โครงการ/แผนงาน/เป้าหมาย/ วัตถุประสงค์ที่เป็นปัจจัยด้านการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เดือนธันวาคม</p> <p>ดำเนินการป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาเสพติด ในหมู่บ้าน/ชุมชน</p> <p>(1) รมรณรงค์กระตุ้นจิตสำนึก เสริมสร้างให้พลังสังคมทุก หมู่เหล่าตระหนักถึงวาระแห่งชาติในเรื่องยาเสพติด</p> <p>(2) สร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน เฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหาเสพติด โดยอาศัยการรวมพลังกัน</p> <p>(3) สร้างความเข้มแข็งให้กับทุกหมู่บ้านกองทุนแม่ของ แผ่นดินและขยายหมู่บ้านเพิ่มขึ้นใหม่</p> <p>(4) ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนหรือกลุ่มสังคม ด้านยาเสพติด เพื่อเป็นกลไกในการเฝ้าระวังยาเสพติด ควบคู่กับภาครัฐ</p> <p>(5) พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาคชุมชน และ การสนับสนุนจากภาครัฐในการป้องกันและเฝ้าระวัง ยาเสพติด</p> <p>(6) สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความ รับผิดชอบ ดูแลการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ในพื้นที่ ด้วยการสนับสนุนงบประมาณสำหรับกิจกรรม</p>

ตารางที่ 2.21 (ต่อ)

รายการตัวแปร	ดัชนีชี้วัด
2.2 การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด	<p>การ นำผู้เสพ /ผู้ติดยาเสพติด เพื่อ เข้ารับการบำบัดรักษา ทั้งในระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ</p> <p>(1) แนวทางสร้างความรัก ความเมตตา ความห่วงใย ให้โอกาสผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดกลับตัวเป็นคนดี</p> <p>(2) รมรงค์ประชาสัมพันธ์รูปแบบต่างๆ ค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ให้เข้าสู่ระบบการสมัครใจบำบัดรักษา</p> <p>(3) สำหรับกลุ่มผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ที่เป็นนักเรียน ให้คัดแยกบำบัดรักษาเป็นกลุ่มเฉพาะ</p> <p>(4) กรณีผู้เข้าสู่ระบบบังคับบำบัดและระบบต้องโทษ ให้นำเข้าสถานบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดหรือสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ตามที่กำหนดไว้</p> <p>(5) มีระบบการติดตามดูแล ช่วยเหลือ ผู้ที่ผ่านการบำบัดรักษาฯ เพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างปกติ</p>
2.3 การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน	<p>การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไปหรือเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ให้ความสำคัญในการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาทุกแห่งในพื้นที่</p> <p>(1) สร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดในโรงเรียน สถานศึกษา เช่น กลุ่มนักเรียนและนักศึกษา</p> <p>(2) จัดวิทยากรด้านยาเสพติดให้ความรู้แก่นักเรียน นักศึกษา ในโรงเรียน สถานศึกษา เช่น ครูตำรวจด้านยาเสพติดหรือครูตำรวจรูปแบบอื่นๆ</p> <p>(3) จัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติด ในโรงเรียน สถานศึกษา เช่น มีเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำ โรงเรียนหรือสถานศึกษา มีศูนย์เครือข่ายเจ้าพนักงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียน นักศึกษา</p> <p>(4) ส่งเสริมบทบาทกลุ่มอาสาสมัครภาคประชาชน เพื่อเฝ้าระวังยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน เช่น อปพร. ตำรวจบ้าน หรืออาสาสมัครพลังแผ่นดินฯ</p> <p>(5) จัดระเบียบสังคมเพื่อขจัดปัจจัยเสี่ยงต่อกลุ่มเยาวชน เช่น ตรวจตราสถานบันเทิง/สถานบริการ หอพักหรือที่พักเชิงพาณิชย์ ร้านเกมส์ โต๊ะสนุกเกอร์ สถานที่อื่นๆ</p>

ตารางที่ 2.21 (ต่อ)

รายการตัวแปร	ดัชนีชี้วัด
<p>2.4 การปราบปราม/ บังคับใช้กฎหมาย</p>	<p>(6) เสริมสร้างความเข้มแข็งสถานประกอบการต่างๆ เช่น โรงงาน สถานประกอบการหรือย่านอุตสาหกรรม การบังคับใช้กฎหมาย มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผล การพัฒนากระบวนการยุติธรรม และลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด</p> <p>(1) ดำเนินการด้านการข่าวยาเสพติดอย่างจริงจัง โดยใช้การข่าวซึ่งนำการปราบปรามจับกุม</p> <p>(2) ลดปัญหาการค้ายาเสพติดในทุกระดับ โดยเน้นการปราบปรามจับกุมนักค้าและเครือข่าย เปิดช่องทางการแจ้งเบาะแสข้อมูลจากแหล่งอื่น</p> <p>(3) นำข้อมูลจากการข่าว มากำหนดเป็นกลุ่มเครือข่าย เช่น ระดับพื้นที่ ระดับภาค หรือระดับประเทศ</p> <p>(4) สนธิกำลังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกัน สืบสวนหาข่าวและปราบปรามจับกุม เช่น ฝ่ายปกครอง ตำรวจ ทหาร เป็นต้น</p> <p>(5) ดำเนินการทางด้านทรัพย์สินผู้กระทำผิด ตัดวงจรทางการเงินของเครือข่ายยาเสพติด ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ต่างๆ</p> <p>(6) ลดการค้ายาเสพติดในเรือนจำ เช่น สืบสวนหาข่าวผู้เกี่ยวข้อง การสุ่มตรวจผู้ต้องขัง/เจ้าหน้าที่ในเรือนจำ</p> <p>(7) ป้องกันปราบปรามเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การกำหนดมาตรการปกครอง ทางวินัย และทางอาญา</p> <p>(8) ป้องกันปราบปรามในพื้นที่หรือบริเวณที่ดินที่มีการปลูกพืชเสพติด</p>
<p>2.5 การร่วมมือระหว่างประเทศ</p>	<p>การร่วมมือ กับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศเพื่อนบ้าน ในด้านการข่าว และด้านปฏิบัติการ ร่วมกันปราบปรามการผลิตและค้ายาเสพติด</p> <p>(1) ผลักดันในเชิงนโยบายให้ประเทศเพื่อนบ้านขยายความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด</p> <p>(2) พบปะหารือและติดต่อด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐประเทศเพื่อนบ้าน</p>

ตารางที่ 2.21 (ต่อ)

รายการตัวแปร	ดัชนีชี้วัด
<p>2.6 การสกัดกั้น</p> <p>2.7 การบริหารจัดการ</p> <p>ตัวแปรตาม ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนรวม 3 ด้าน ได้แก่</p> <p>1. การลดความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติด</p>	<p>(3) พัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างประเทศบริเวณชายแดน ร่วมกันลาดตระเวน เพื่อสกัดกั้นและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดตามแนวชายแดน การตรวจตราเพื่อ สกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน และพื้นที่ใกล้เคียง</p> <p>(1) วางแนวสกัดกั้น ตามจุดที่ปรากฏจากการสืบสวนหาข่าวว่าเป็นบริเวณที่มีการลักลอบนำเข้ายาเสพติด</p> <p>(2) เข้มงวดตรวจตราในบริเวณที่เป็นด่านพรมแดนระหว่างประเทศ และบริเวณจุดจอดเรือ/ริมฝั่งแม่น้ำระหว่างประเทศ</p> <p>(3) กวดขันการตั้งด่านตรวจ จุดตรวจหรือจุดสกัดกั้นตามเส้นทางตอนในของพื้นที่</p> <p>การที่ทุกภาคส่วนในพื้นที่ ร่วมมือกันเพื่อ แก้ไขปัญหา ยาเสพติด</p> <p>(1) จัดองค์กรหรือกลไกการแก้ไขปัญหายาเสพติด</p> <p>(2) การบริหารงบประมาณ ค่าใช้จ่าย</p> <p>(3) การพัฒนากำลังคน และการสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด</p> <p>ผลของการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ในปีงบประมาณ 2556 (ตุลาคม 2555 ถึง กันยายน 2556)</p> <p>ผลการตัดวงจรการค้ายาเสพติด มีให้มายังตลาดผู้เสพในพื้นที่ เน้นหลักการบังคับใช้กฎหมาย มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผล ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อ สกัดกั้นและ ปราบปรามการผลิต การลำเลียงตามแนวชาย การนำเข้าและการค้า</p> <p>(1) ผลการจับกุมยาเสพติดในข้อหาต่างๆ ได้แก่ ผลิต จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย ครอบครอง และเสพ โดยมีผลการจับกุมปรากฏชัดเจนเป็นรูปธรรม</p>

ตารางที่ 2.21 (ต่อ)

รายการตัวแปร	ดัชนีชี้วัด
<p>2. การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน</p>	<p>(2) ผลการปฏิบัติตามเป้าหมายการขยายผลจากผู้เสพไปยังผู้ค้าในระดับต่างๆ และสามารถจับกุมผู้ค้าได้ (หน่วยวัด: ราย)</p> <p>(3) ผลการปฏิบัติตามเป้าหมายในการยึดทรัพย์สินผู้กระทำผิดยาเสพติด (หน่วยวัด: ราย)</p> <p>(4) ผลการปฏิบัติตามเป้าหมายในมูลค่าทรัพย์สินผู้กระทำผิดยาเสพติด (หน่วยวัด: บาท)</p> <p>(5) ผลการปฏิบัติตามเป้าหมายในการจับกุมตามหมายจับและติดตามจับกุมผู้ต้องหาได้</p> <p>(6) ผลการปฏิบัติในการป้องกันแก้ไขการค้ายาเสพติดในเรือนจำ</p> <p>(7) ผลการปฏิบัติตามโครงการบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ในระบบสมัครใจบำบัดฯ และมีผู้เข้ารับการบำบัดฯ ทุกเดือน</p> <p>(8) ผลการปฏิบัติตามโครงการบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ในระบบบังคับบำบัดฯ และมีผู้เข้ารับการบำบัดฯ ทุกเดือน</p> <p>(9) ผลการปฏิบัติตามโครงการติดตามดูแล ช่วยเหลือฟื้นฟูและพัฒนาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่ผ่านการบำบัด และกลับคืนสู่สังคมแล้วทุกเดือน</p> <p>(10) ความรุนแรงของปัญหายาเสพติดในพื้นที่ลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับที่พอใจ</p> <p>(11) จำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่ลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับที่พอใจ</p> <p>(12) จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ประสบปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลงหรือสามารถควบคุมได้ในระดับที่พอใจ</p> <p>ผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ได้ร่วมกัน บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีเกณฑ์ชี้วัด ดังนี้</p> <p>(1) มีการจัดตั้ง “ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด” มีคำสั่งการจัดตั้งศูนย์/มีสถานที่ทำงาน/มีเจ้าหน้าที่/มีงบประมาณ/มีข้อมูลอย่างเป็นระบบ</p>

ตารางที่ 2.21 (ต่อ)

รายการตัวแปร	ดัชนีชี้วัด
<p>3. การสร้างความยั่งยืนในการแก้ไข ปัญหาระยะยาว</p>	<p>(2) มีการจัดทำคำสั่ง/แผนปฏิบัติการฯ อย่างครบถ้วน</p> <p>(3) มีการประชุมเพื่อเร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานเป็นประจำทุกเดือน</p> <p>(4) มีการจัดสรรหรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณฯ</p> <p>(5) มีการรายงานผลในการดำเนินงานจากส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นประจำทุกเดือน</p> <p>(6) ประชาชนโดยส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงาน</p> <p>(7) ประชาชนโดยส่วนใหญ่ร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด</p> <p>ผลการเสริม สร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชนให้รวมตัวกันเป็นพลังแผ่นดินเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาเสพติดในระยะยาว</p> <p>(1) รณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด (หน่วยวัด: ครั้ง)</p> <p>(2) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหาเสพติด (หน่วยวัด: แห่ง)</p> <p>(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนชายแดน (หน่วยวัด: แห่ง)</p> <p>(4) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนกองทุนแม่ของแผ่นดิน (หน่วยวัด: แห่ง)</p> <p>(5) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนที่เสริมสร้างความเข้มแข็งทุกขั้นตอน (หน่วยวัด: แห่ง)</p> <p>(6) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีปัญหาในระดับรุนแรง (หน่วยวัด: แห่ง)</p> <p>(7) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ซึ่งเป็นเยาวชนก่อนวัยเสี่ยงในพื้นที่ (หน่วยวัด: คน)</p> <p>(8) โรงเรียนที่มีกระบวนการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด (หน่วยวัด: แห่ง)</p> <p>(9) การจัดระเบียบสังคม การตรวจตราสถานบันเทิง/สถานบริการ หอพักหรือที่พักเชิงพาณิชย์ ร้านเกมส์ โต๊ะสนุกเกอร์ และสถานที่อื่นๆ (หน่วยวัด: ครั้ง/แห่ง)</p>

ตารางที่ 2.21 (ต่อ)

รายการตัวแปร	ดัชนีชี้วัด
	(10) การจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมายเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม (หน่วยวัด: แห่ง) (11) ดำเนินการตรวจระบบมาตรฐานเกี่ยวกับสถานประกอบการสีขาว (หน่วยวัด: แห่ง) (12) ดำเนินการตามโครงการ To Be Number One (13) ดำเนินการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่นักเรียนนักศึกษา ในโรงเรียน/สถานศึกษา (หน่วยวัด: ครั้ง)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาประสิทธิ ผลการนำนโยบายการ ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้นำกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีมาเป็นแนวทาง ในการศึกษาข้อมูลทั้งในส่วนของผู้บริหารสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด คณะทำงานสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน ประชาชน และข้าราชการตำรวจ ในพื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยแบบผสมวิธี คือ การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัย เชิงปริมาณ ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัย ประกอบด้วย

- 3.1 แหล่งข้อมูลในการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แหล่งข้อมูลในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยจึงแยกออกเป็น 2 แบบ ได้แก่ การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ ในพื้นที่ 2 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่มีพื้นที่แนวชายแดน ติดกับแม่น้ำโขง และประเทศเพื่อนบ้าน อีกทั้งยังคง มี สถานการณ์การลักลอบนำเข้า การขนส่งลำเลียง และการแพร่ระบาดของยาเสพติด ได้แก่ จังหวัด หนองคายและจังหวัดนครพนม

3.1.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ จำแนกแหล่งข้อมูล ได้ 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ผู้บริหารสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด ที่มีบทบาทสำคัญในการนำนโยบายด้านยาเสพติดไปปฏิบัติ

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ คณะทำงานสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับ จังหวัด ที่มีบทบาทสำคัญในการนำนโยบายด้านยาเสพติดไปปฏิบัติ

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน ในเขตอำเภอเมือง ที่มีหน้าที่และมีบทบาท สำคัญในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการนำนโยบายด้านยาเสพติดไปปฏิบัติ

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ประชาชน ในเขตอำเภอเมือง ที่มีหน้าที่และมีบทบาทสำคัญในการ ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการนำนโยบายด้านยาเสพติดไปปฏิบัติ

3.1.2 การวิจัยเชิงปริมาณ แหล่งข้อมูล ได้แก่ ประชาชนในเขตอำเภอเมือง และข้าราชการ ตำรวจสังกัดสถานีตำรวจภูธร (ระดับอำเภอ) ทุกสถานี ในจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จึงแยกออกเป็น 2 แบบ ได้แก่ การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ

3.2.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ จะทำให้ได้ข้อมูลที่มีรายละเอียดชัดเจน สามารถนำมาวิเคราะห์เชิงตรรกะ โดยผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และจัดการสนทนากลุ่ม ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด

คณะกรรมการสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน และ ประชาชน ในพื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม และโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ด้วยการสัมภาษณ์ จำนวน 3 กลุ่ม และจัดการสนทนากลุ่ม จำนวน 1 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด ได้แก่ หัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด หรือตัวแทน ที่มีบทบาทสำคัญในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ และเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง จำนวน 2 คน คือ

1) หัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย หรือตัวแทน

2) หัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม หรือตัวแทน

กลุ่มที่ 2 คณะทำงานสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานหรือประสานงานภายในสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด ซึ่งมาจากส่วนราชการหรือหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัด เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการจัดการสนทนากลุ่ม และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 10 คน คือ

1) เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานหรือประสานงานภายในสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย จำนวน 5 คน

2) เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานหรือประสานงานภายในสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม จำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน ในเขตอำเภอเมือง ได้แก่ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ที่มีหน้าที่และบทบาทสำคัญในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการนำนโยบายด้านยาเสพติดไปปฏิบัติ เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 20 คน คือ

1) กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จำนวน 10 คน

2) กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภอเมืองนครพนม จำนวน 10 คน

กลุ่มที่ 4 ประชาชน ในเขตอำเภอเมือง ที่มีหน้าที่และบทบาทสำคัญในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการนำนโยบายด้านยาเสพติดไปปฏิบัติ เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 20 คน คือ

1) ประชาชน ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จำนวน 10 คน

2) ประชาชน ในเขตอำเภอเมืองนครพนม จำนวน 10 คน

3.2.2 การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นหัวข้อสำคัญที่มีความสอดคล้องเกี่ยวกับตัวแปรศึกษา เพื่อตอบประเด็นปัญหาและอุดช่องว่างความบกพร่องของการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยได้เลือกศึกษาใน จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม เพราะ มีแนวชายแดนติดกับแม่น้ำโขงและประเทศเพื่อนบ้าน อีกทั้งยังมีสถานการณ์การลักลอบนำเข้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตอำเภอเมืองและข้าราชการตำรวจสังกัดสถานีตำรวจภูธร (ระดับอำเภอ) ทุกสถานี ในจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม

กลุ่มประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง เป็นการใช่วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน ได้แก่ ประชาชนในเขตอำเภอเมืองและข้าราชการตำรวจสังกัดสถานีตำรวจภูธร (ระดับอำเภอ) ทุกสถานี ในจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม รวมจำนวน 2,790 คน ประกอบด้วย

1) จังหวัดหนองคาย ได้แก่ (ตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย, 2556)

1.1) ประชาชนในชุมชนหายโศก ตำบลในเมือง

อำเภอเมืองหนองคาย จำนวน 564 คน

1.2) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองหนองคาย จำนวน 188 คน

1.3) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรท่าบ่อ จำนวน 92 คน

1.4) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรโพนพิสัย จำนวน 83 คน

1.5) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรศรีเชียงใหม่ จำนวน 72 คน

1.6) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรสังคม จำนวน 55 คน

1.7) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรสระใคร จำนวน 66 คน

1.8) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฝ้าไร่ จำนวน 64 คน

1.9) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรรัตนวาปี จำนวน 58 คน

1.10) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรโพธิ์ตาก จำนวน 60 คน

2) จังหวัดนครพนม ได้แก่ (ตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม, 2556)

2.1) ประชาชนในชุมชนวัดโพธิ์ศรี ตำบลในเมือง

อำเภอเมืองนครพนม

จำนวน 578 คน

2.2) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองนครพนม จำนวน 164 คน

2.3) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรปลาปาก จำนวน 45 คน

2.4) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรท่าอุเทน จำนวน 93 คน

2.5) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรบ้านแพง จำนวน 66 คน

2.6) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรธาตุพนม จำนวน 116 คน

2.7) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเรณูนคร จำนวน 69 คน

2.8) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรนาแก จำนวน 90 คน

2.9) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรศรีสงคราม จำนวน 74 คน

2.10) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรนาหว้า จำนวน 59 คน

2.11) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรโพนสวรรค์ จำนวน 53 คน

2.12) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรนาทม จำนวน 44 คน

2.13) ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรวังยาง จำนวน 37 คน

ขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จำนวน 1,142 คน และข้าราชการตำรวจสังกัดสถานีตำรวจภูธร (ระดับอำเภอ) ทุกสถานี จำนวน 1,648 คน ในจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม รวมจำนวน 2,790 คน คำนวณโดยสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, T., 1974) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลาย ขั้นตอนและสุ่มตัวอย่างแบบง่าย มีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
 N = ขนาดของประชากร
 e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ (0.05)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าสูตรการหากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด} \\ \text{กลุ่มตัวอย่าง} &= \frac{2,790}{1+2,790(0.05)^2} \\ \text{(ทั้งหมด)} &= 349.84 \\ &\approx 350 \text{ คน} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{สูตรการหากลุ่มตัวอย่าง} & \text{ที่แยกเป็นรายกลุ่มย่อย} \\ \text{กลุ่มตัวอย่าง} &= \frac{\text{ประชากรที่ต้องการหากลุ่มตัวอย่าง} \times \text{กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}} \\ \text{(รายกลุ่มย่อย)} & \end{aligned}$$

จากสูตรการคำนวณดังกล่าว สามารถแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของ ประชาชนในเขตอำเภอเมือง รวม 2 แห่ง และข้าราชการตำรวจสังกัดสถานีตำรวจภูธร (ระดับอำเภอ) ทุกสถานี รวม 21 แห่ง ในจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม ตามตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตอำเภอเมืองและข้าราชการ
ตำรวจสังกัดสถานีตำรวจภูธร (ระดับอำเภอ) ทุกสถานี ในจังหวัดหนองคายและจังหวัด
นครพนม

ลำดับ	หน่วยงาน / พื้นที่	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1.	<u>จังหวัดหนองคาย</u> ประชาชนในชุมชนหายโศก ตำบลในเมือง อำเภอเมืองหนองคาย	564	70
2.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองหนองคาย	188	24
3.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรท่าบ่อ	92	12
4.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรโพนพิสัย	83	11
5.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรศรีเชียงใหม่	72	9
6.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรสังคม	55	7
7.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรสระใคร	66	8
8.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฝ้าไร่	64	8
9.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรรัตนวาปี	58	7
10.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรโพธิ์ตาก	60	7
11.	<u>จังหวัดนครพนม</u> ประชาชนในชุมชนวัดโพธิ์ศรี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครพนม	578	72
12.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองนครพนม	164	21
13.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรปลาปาก	45	6
14.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรท่าอุเทน	93	12
15.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรบ้านแพง	66	8
16.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรธาตุพนม	116	15
17.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเรณูนคร	69	9
18.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรนาแก	90	12
19.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรศรีสงคราม	74	9
20.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรนาหว้า	59	7
21.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรโพนสวรรค์	53	6
22.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรนาทม	44	5
23.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรวังยาง	37	5
	รวม	2,790	350

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ

ในการวิจัยเชิงคุณภาพจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่มีรายละเอียดชัดเจน สามารถนำมาวิเคราะห์เชิงตรรกะและสามารถขยายองค์ความรู้โดยอาศัยการวิเคราะห์ตรรกะ เพื่อขจัดช่องว่างของการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม แล้ววิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์อย่างเที่ยงตรงและน่าเชื่อถือนั้น สามารถจำแนกการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม ได้เป็น 3 แนวทาง ดังนี้

1) การสัมภาษณ์แบบสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ สำหรับแนวทางนี้ผู้สัมภาษณ์จะต้องมีทักษะหรือความชำนาญในการสัมภาษณ์เป็นพิเศษ กล่าวคือ สามารถเริ่มบทสัมภาษณ์โดยการสนทนาทั่วไปแล้วนำเข้าสู่สาระสำคัญของประเด็นที่ต้องการสัมภาษณ์ โดยผู้ให้สัมภาษณ์หรือประชากรตัวอย่างไม่รู้ว่ากำลังถูกสัมภาษณ์ ลักษณะการสัมภาษณ์แบบนี้จะไม่มีการกำหนดคำถามไว้ล่วงหน้า โดยผู้สัมภาษณ์จะต้องกำหนดประเด็นคำถามจากความรู้ความเข้าใจที่ได้เตรียมศึกษามา ส่วนจะถามในประเด็นใดบ้างนั้นขึ้นอยู่กับบทบาทของประชากรตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ผู้ทำการสัมภาษณ์สนใจจะได้อข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ คำถามที่ใช้ในการสนทนาจะไม่มีการเรียงลำดับก่อนหลัง เนื่องจากไม่ได้กำหนดคำถามไว้ล่วงหน้า ดังนั้นประชากรตัวอย่างแต่ละคนอาจจะได้รับคำถามเหมือนกัน คล้ายคลึงกัน หรือแตกต่างกันก็ได้ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจจะแตกต่างกันไปตามลักษณะของประชากรตัวอย่างแต่ละคน ลักษณะการสัมภาษณ์เช่นนี้จะทำให้ผู้สัมภาษณ์ได้ข้อมูลตามแบบที่ประชากรตัวอย่างต้องการที่จะให้

2) การสัมภาษณ์แบบการตั้งคำถามไว้ล่วงหน้า สำหรับแนวทางนี้ผู้สัมภาษณ์จะต้องศึกษาเรื่องที่จะสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า มีประเด็นใดบ้างที่ต้องการจะได้ข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ต่อไป เมื่อได้รวบรวมประเด็นต่างๆ ไว้ครบถ้วนแล้วก็จะนำประเด็นเหล่านั้นมาตั้งเป็นคำถามไว้ล่วงหน้า สำหรับใช้สัมภาษณ์ประชากร ซึ่งผู้สัมภาษณ์สามารถประยุกต์คำถามให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ หรือในกรณีที่พบประเด็นที่น่าสนใจอื่นๆ ที่มีที่ตั้งคำถามไว้ล่วงหน้าหรือมิได้เตรียมการศึกษาไว้ก่อน แต่ควรอยู่ในกรอบของการศึกษาที่กำหนดไว้ มิฉะนั้นจะทำให้เกิดความยากลำบากในการจัดข้อมูลให้เป็นระบบและแบบแผนสำหรับการวิเคราะห์ ส่วนคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์นั้นก็มิจำเป็นจะต้องเรียงลำดับก่อนหลังเหมือนกันทั้งหมด แต่ควรตั้งคำถามให้เหมาะสมกับการสัมภาษณ์ประชากรตัวอย่างแต่ละคน

3) การสัมภาษณ์แบบการตั้งคำถามมาตรฐานปลายเปิด สำหรับแนวทางนี้ผู้สัมภาษณ์จะทำการศึกษาในประเด็นต่างๆ ที่ต้องการจะสัมภาษณ์ได้อย่างครบถ้วน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นระบบแบบแผนสำหรับการวิเคราะห์เชิงตรรกะอย่างชัดเจน โดยผู้สัมภาษณ์จะนำประเด็นต่างๆ มาตั้งคำถามไว้ล่วงหน้า ส่วนคำถามใดจะมีรายละเอียดมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความสำคัญของแต่ละประเด็น เมื่อได้คำถามในแต่ละประเด็นแล้วผู้สัมภาษณ์จะตั้งคำถามกับประชากรตัวอย่างทุกคนด้วยคำถามเหมือนกันทั้งหมด

3.3.2 การวิจัยเชิงปริมาณ

สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นหัวข้อสำคัญที่มีความสอดคล้องกับตัวแปรศึกษา เพื่อตอบประเด็นปัญหาและอุดช่องว่างความบกพร่องของการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้ เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยมีปัจจัยตัวแปร ได้แก่ 1) นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล 2) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และ 3) ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ซึ่งมีโครงสร้างของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้กำหนดเป็นแบบเลือกตอบหรือแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล โดยนำมาตราวัด Likert Scale มาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาปรับใช้และได้แบ่งระดับการปฏิบัติออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามประเด็นสำคัญในแบบสอบถามและใช้วิธีการคำนวณหาช่องค่าระดับการปฏิบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน	ระดับการปฏิบัติ
ได้คะแนน 5 คะแนน	หมายถึง มากที่สุด
ได้คะแนน 4 คะแนน	หมายถึง มาก
ได้คะแนน 3 คะแนน	หมายถึง ปานกลาง
ได้คะแนน 2 คะแนน	หมายถึง น้อย
ได้คะแนน 1 คะแนน	หมายถึง น้อยที่สุด

การแปลความหมายการประเมินระดับการปฏิบัติตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ที่ได้จากค่าเฉลี่ยของคำถามในแต่ละข้อ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ มีความหมาย ดังนี้

4.51	– 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51	– 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2.51	– 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.51	– 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1.00	– 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยนำมาตราวัด Likert Scale มาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาปรับใช้และได้แบ่งระดับการปฏิบัติออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามประเด็นสำคัญในแบบสอบถามและใช้วิธีการคำนวณหาช่องค่าระดับการปฏิบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน	ระดับการปฏิบัติ
ได้คะแนน 5 คะแนน	หมายถึง มากที่สุด
ได้คะแนน 4 คะแนน	หมายถึง มาก
ได้คะแนน 3 คะแนน	หมายถึง ปานกลาง
ได้คะแนน 2 คะแนน	หมายถึง น้อย
ได้คะแนน 1 คะแนน	หมายถึง น้อยที่สุด

การแปลความหมายการประเมินระดับการปฏิบัติตาม ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่ได้จากค่าเฉลี่ยของคำถามในแต่ละข้อ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ มีความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51	- 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51	- 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2.51	- 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.51	- 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1.00	- 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยนำมาตรวจวัด Likert Scale มาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาปรับใช้และได้แบ่งระดับประสิทธิผลออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามประเด็นสำคัญในแบบสอบถามและใช้วิธีการคำนวณหาช่วงค่าระดับประสิทธิผลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน	ระดับการปฏิบัติ
ได้คะแนน 5 คะแนน	หมายถึง มากที่สุด
ได้คะแนน 4 คะแนน	หมายถึง มาก
ได้คะแนน 3 คะแนน	หมายถึง ปานกลาง
ได้คะแนน 2 คะแนน	หมายถึง น้อย
ได้คะแนน 1 คะแนน	หมายถึง น้อยที่สุด

การแปลความหมายการประเมินระดับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่ได้จากค่าเฉลี่ยของคำถาม ในแต่ละข้อ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ มีความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51	- 5.00 หมายถึง มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51	- 4.50 หมายถึง มี ประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก
2.51	- 3.50 หมายถึง มี ประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง
1.51	- 2.50 หมายถึง มี ประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อย
1.00	- 1.50 หมายถึง มี ประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการ
 นำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ซึ่งเป็น
 คำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้ (ถ้ามี)

3.3.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบาย
 การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีขั้นตอน ดังนี้

1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

1.1) โดยการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ถึงรายละเอียด
 โครงสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติใน
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เพื่อนำผลที่ศึกษามาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง
 และสอดคล้องกับกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

1.2) นำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่าง ไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
 เพื่อให้ตรวจสอบความถูกต้องสอดคล้องของเนื้อหาเพื่อนำไปใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลจริง

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

2.1) ทำการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ถึงรายละเอียด
 โครงสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติใน
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เพื่อนำผลที่ศึกษามาสร้างแบบสอบถาม

2.2) สร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวกับ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและ
 ปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ประสิทธิผลการนำนโยบายการ
 ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และการเสนอแนะ
 แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

2.3) นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบในเบื้องต้น
 เพื่อให้มีความเหมาะสมสอดคล้อง ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 ท่าน คือ

- (1) ศาสตราจารย์ ดร.อิมรอน มะลูลิม
- (2) รองศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ นียมมางกูร
- (3) อาจารย์ ดร.บุญเรือง ศรีเหรียญ
- (4) อาจารย์ ดร.ภัสศักดิ์ กัลยาณมิตร
- (5) อาจารย์ ดร.ชรินทร์ สีทับทิม

2.4) การพัฒนาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการปรับปรุงเนื้อหาใน
 แบบสอบถาม ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้มีความแม่นยำตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้อง
 กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตรวจสอบการใช้ภาษาและความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหาในแต่ละ
 องค์ประกอบและหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item
 Objective Congruence: IOC) แล้วคัดเลือกเอาข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป เพื่อนำไป
 ทดลองใช้และปรับปรุงข้อคำถามให้เหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง

2.5) นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้กับประชากรที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยครั้งนี้ (Try Out) จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ความเชื่อมั่น 0.90

2.6) นำแบบสอบถามฉบับจริง ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงที่จะทำการศึกษาเพื่อ เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

2.7) สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แสดงได้ตามตารางที่ 3.2 ดังนี้

GRAD VRU

GRAD VRU

GRAD VRU

GRAD VRU

GRAD VRU

GRAD VRU

GRAD VRU

GRAD VRU

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่มีรายละเอียดชัดเจน สามารถนำมาวิเคราะห์เชิงตรรกะและสามารถขยายองค์ความรู้โดยอาศัยการวิเคราะห์ตรรกะ เพื่อจัดช่องว่างของการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างที่ได้ตั้งคำถามไว้ล่วงหน้าเพื่อให้ผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์ตอบ และในการสนทนากลุ่มเพื่อให้ผู้ที่เข้าร่วมสนทนาได้ตอบคำถามและ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นสำคัญ ๆ แล้วนำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มมาวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละประเด็นที่ต้องการหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและกรอบแนวคิดในการวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

3.4.2 การวิจัยเชิงปริมาณ

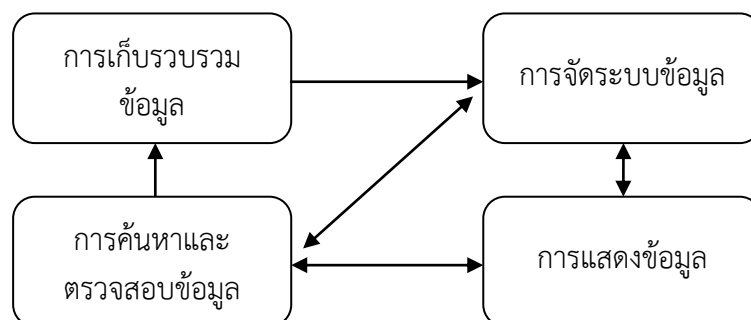
การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้เป็นข้อมูลแบบ ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามนั้นมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้วิจัยได้ยื่นขอหนังสือเพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถามจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ให้กับกลุ่มตัวอย่างและขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
- 2) ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตอำเภอเมืองและข้าราชการตำรวจสังกัดสถานีตำรวจภูธร (ระดับอำเภอ) ทุกสถานี ในพื้นที่จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม
- 3) ผู้วิจัยรับแบบสอบถามที่ได้แจกไปแล้ว กลับคืนมาให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ
- 4) นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแล้ว ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จากนั้นนำผลข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ได้จาก

- 1) ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสารเนื้อหา แล้วนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนา
- 2) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และจัดการสนทนากลุ่ม ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบอุปนัย โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียงและจำแนกอย่างเป็นระบบ แล้วตีความหมายเชื่อมโยงโดยความสัมพันธ์และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่างๆ ที่รวบรวมได้ โดยทำไปพร้อมกับการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อจะได้ศึกษาในแต่ละประเด็นได้อย่างลึกซึ้ง เมื่อประเด็นใดนำมาวิเคราะห์แล้วไม่มีความชัดเจนก็จะตามไปเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นต่างๆ เหล่านั้น เพื่อตอบคำถามหลักตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อมูลทั้งในเชิงคุณภาพและในเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้แนวทางของ ไมล์และฮิวเบอร์แมน (Miles & Huberman, 1994) เกี่ยวกับตัวแบบเชิงปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งสามารถสร้างแบบแผนเพื่อให้เห็น ดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 แสดงตัวแบบเชิงปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

3.5.2 การวิจัยเชิงปริมาณ วิเคราะห์ได้จาก

1) การตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน ของแบบสอบถาม

2) การ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจากการประมวลผล ของแบบสอบถามด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนบุคคล นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยการใช้สถิติพื้นฐานและสถิติขั้นสูง ประกอบด้วย

3. 1) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังนี้

(1) สำหรับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

(2) สำหรับ

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและ

ปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

(3) สำหรับ ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มี ประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มี ประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มี ประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มี ประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2) การวิเคราะห์เพื่อการพยากรณ์แนวโน้มของเหตุการณ์และเพื่อหา

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis)

4) การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการเสนอแนะแนวทางในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยการแจกแจงความถี่

5) สถิติที่ใช้หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามหรือค่า ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (Index of item Objective Congruence: IOC) ของแบบวัดความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีสูตรดังนี้

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความถูกต้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงวุฒิทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

GRAD VRU

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษา ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และ 3) เสนอแนะแนวทาง การพัฒนาประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพ ได้เชื่อมโยงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ ข้อมูลในลักษณะที่สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎี ในลักษณะที่สอดคล้องกับแนวคิดผู้วิจัย และใน ลักษณะที่สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูล แล้วนำมาประกอบกันในรูปแบบของการวิเคราะห์ การตีความ การ สังเคราะห์ และการสรุปความ เพื่อให้เห็นข้อมูลที่มุ่งสู่การตอบโจทก์ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยใน เชิงคุณภาพได้เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ จำนวน 42 คน ได้แก่ ผู้บริหารสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน และประชาชน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบ สัมภาษณ์ แบบกึ่งมีโครงสร้าง และข้อมูลจากจัด การสนทนากลุ่ม จำนวน 10 คน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ คณะทำงาน หรือประสานงานภายใน สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด ซึ่ง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสนทนากลุ่มแบบกึ่งมีโครงสร้าง ผู้ให้ข้อมูลในเชิงคุณภาพรวมจำนวน 52 คน

และสำหรับการเก็บ ข้อมูลในเชิงปริมาณ เครื่องมือ เป็นแบบสอบถามวัดระดับ การแสดง ความคิดเห็นของ ประชาชนในเขตอำเภอเมืองและ ข้าราชการตำรวจสังกัดสถานีตำรวจภูธร (ระดับ อำเภอ) ทุกสถานี ในจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม รวมจำนวน 350 คน ผู้วิจัยขอเสนอ ข้อมูลดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย

- 4.1.1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม
- 4.1.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- 4.1.3 ผล การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย

- 4.2.1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- 4.2.3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
- 4.2.4 ผลการ วิเคราะห์ สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง ปัจจัยการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด กับประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การเก็บข้อมูล เชิงคุณภาพจากกลุ่มตัวอย่างรวมจำนวน 52 คน ในพื้นที่จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้แก่ จังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยแบ่งออกเป็นด้วยการสัมภาษณ์ 42 คน และจัด การสนทนากลุ่ม 10 คน โดยได้ตั้งประเด็นข้อคำถามเป็นแบบกึ่งมีโครงสร้างในแต่ละหัวข้อที่เกี่ยวกับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ซึ่งการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจาก การสัมภาษณ์ 42 คน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสำนักงาน ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด ได้แก่ หัวหน้าสำนักงาน ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหรือตัวแทน 2 คน 2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน ในเขตอำเภอเมือง ได้แก่ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน 20 คน และ 3) ประชาชน ในเขตอำเภอเมือง 20 คน และการเก็บข้อมูลจากการ สนทนากลุ่ม 10 คน ประกอบด้วย คณะทำงานสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานหรือประสานงานภายในสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด จังหวัด เป็นบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่มาจากส่วนราชการหรือหน่วยงาน ในพื้นที่ จะได้นำเสนอออกเป็น 3 ตอน คือ 1) ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม 2) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และ 3) ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ตามลำดับดังนี้

- 4.1.1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม
ข้อมูลผู้ตอบแบบสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม จำนวน 52 คน ตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่ง/สถานะ เพศ อายุ นับถือศาสนา าวุฒิการศึกษา ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ รายได้ต่อเดือน และการอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง/สถานะ		
ผู้บริหาร	2	3.85
เจ้าหน้าที่	10	19.23
กำนัน	12	23.08
ผู้ใหญ่บ้าน	8	15.38
ประชาชน	20	38.46
2. เพศ		
ชาย	44	84.62
หญิง	8	15.38

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. อายุ		
ไม่เกิน 30 ปี	--	--
31 – 40 ปี	4	7.70
41 – 50 ปี	20	38.46
51 – 60 ปี	21	40.38
61 ปี ขึ้นไป	7	13.46
4. นับถือศาสนา		
พุทธ	52	100
คริสต์	--	--
อิสลาม	--	--
อื่นๆ (ระบุ).....	--	--
5. วุฒิการศึกษา		
ประถมศึกษา	8	15.38
มัธยมศึกษา	20	38.46
อนุปริญญา	4	7.70
ปริญญาตรี	18	34.61
สูงกว่าปริญญาตรี	2	3.85
6. ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่		
ไม่เกิน 5 ปี	--	--
6 – 10 ปี	11	21.15
11 – 15 ปี	6	11.53
16 – 20 ปี	4	7.70
21 ปี ขึ้นไป	31	59.62
7. รายได้ต่อเดือน		
ไม่เกิน 5,000 บาท	1	1.93
5,001 – 10,000 บาท	5	9.62
10,001 – 15,000 บาท	25	48.07
15,001 – 20,000 บาท	1	1.93
20,001 – 25,000 บาท	9	17.30
25,001 บาท ขึ้นไป	11	21.15
8. เข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด		
เคยเข้ารับการอบรม	44	84.62
ไม่เคยเข้ารับการอบรม	8	15.38

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม จำนวน 52 คน พบว่า มีตำแหน่ง/สถานะประชาชนมากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 รองลงมาเป็นกำนัน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 และผู้บริหารน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85 มีเพศชาย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 และมีเพศหญิง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 40.38 รองลงมา มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็น 38.46 และมีอายุระหว่าง 31-40 ปี น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70 นับถือศาสนาพุทธทุกคน จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 100 มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 รองลงมาเป็นระดับปริญญาตรี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 34.61 และมีระดับสูงกว่าปริญญาตรี น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85 มีระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ 21 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 59.62 รองลงมาเป็นระยะเวลา 6-10 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 21.15 และระยะเวลา 16-20 ปี น้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70 มีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 48.07 รองลงมาเป็น 25,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 17.30 และมีรายได้ต่อเดือนน้อยที่สุดเท่ากัน 2 กลุ่ม คือ ไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 1 คน และมีรายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.93 เป็นบุคคลที่เคยเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 84.62 และไม่เคยเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38

4.1.2 ผล การวิเคราะห์ปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

1. นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล

ผลการวิเคราะห์นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล จากแนวคิดทฤษฎีเชิงเอกสาร ที่เกี่ยวข้องพบว่านโยบายที่รัฐบาลกำหนดขึ้นเพื่อให้หน่วยงานต่างๆ ได้ดำเนินการหรือนำไปปฏิบัตินั้น กำหนดมาจากสิ่งที่เกิดขึ้นหรือบริบทตามความเป็นจริงที่พบกับปัญหาด้านยาเสพติดของประเทศไทย ประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศต่างๆ ในทุกภูมิภาคทั่วโลก ที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย ทั้งทางตรง และทางอ้อม ทั้งยังเป็นการรวมรูปแบบของการกำหนดนโยบาย ได้แก่ รูปแบบสั่งการจากข้างบนลง มาสู่ข้างล่างคือการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายด้านยาเสพติดในภาพรวมแล้วสั่งการมอบหมายให้ หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ และอีกรูปแบบหนึ่งคือ รูปแบบการนำเสนอจากล่างขึ้นสู่ข้างบนคือการที่หน่วยงานเฉพาะพื้นที่หรือเฉพาะภูมิภาคในบางส่วนของ ประเทศ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านยาเสพติด ได้นำเสนอปัญหาหรือรูปแบบการดำเนินงานที่เป็น การเฉพาะในพื้นที่ตามขั้นตอนหรือตามกระบวนการไปยังผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย (รัฐบาล) เพื่อให้ถือปฏิบัติเป็นกรณีพิเศษ อีกทั้งยัง เป็นมุมมองที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหา ในด้านต่างๆ ที่เป็นผล พวงเกิดขึ้นตามมาจากปัญหายาเสพติดและยังจะส่งผลต่อไปในอนาคตและ ยิ่งจะทวีความรุนแรงขึ้นไป เช่นเดียวกับข้อมูล ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (2555) ได้กล่าวถึง ในสมัย รัฐบาลชุดของ นางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ ยึดหลักนิติธรรมใน การปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล และผู้ประพฤติดมขอบ การบังคับใช้กฎหมายอย่าง เคร่งครัด ยึดหลักว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม พร้อมมี

กลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ ดำเนินการป้องกัน และแก้ไข ปัญหาด้วยการแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกกับต่างประเทศในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมีและสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติดที่มีการลักลอบนำเข้าสู่ประเทศไทย ภายใต้การบริหารจัดการ แบบบูรณาการและมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด ซึ่งศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) มีคำสั่งที่ 23/2555 ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2555 เรื่องปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน ปี 2556 กำหนดให้มีปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดโดยให้หน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบในแต่ละแผนงาน นั้น ได้จัดทำแผนปฏิบัติการเชิงบูรณาการโดยร่วมกับหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแผนงานหรือโครงการหรืองบประมาณ และให้สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นผู้รับผิดชอบในการ ร่วมกันบูรณาการในภาพรวมตามแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พร้อมทั้งมอบให้จังหวัด/อำเภอ กำหนดเป้าหมายในแต่ละแผนงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหาเสพติด เพื่อบูรณาการแผนงาน โครงการ และงบประมาณ ปี 2556 จากทุกแหล่งของทุกหน่วยงานภายในจังหวัด/อำเภอ

ปัญหาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” ที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังและเร่งด่วน โดยใช้แผนงานตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด จำนวน 7 แผนงาน เพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ยึดเป็นหลักในการขับเคลื่อน ดังนี้

1) แผนงานที่ 1 การสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติด เป็นแผนที่จะทำให้หมู่บ้าน/ชุมชน ทั่วประเทศ ประมาณ 85,000 แห่ง มีการรวมตัวกันเป็นพลังแผ่นดินและใช้พลังที่รวมตัวนี้ดำเนินการป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กร หน่วยงาน โรงเรียน สถานประกอบการ ภาคเอกชนทุกแห่ง รวมเป็นพลังแผ่นดินทั่วประเทศ รัฐบาลหยิบยกแผนนี้เป็นแผนแรกเพื่อต้องการสื่อให้สาธารณชนทั้งประเทศได้ระลึกว่าการแก้ไขปัญหายาเสพติดจะต้องร่วมมือกันทุกภาคส่วน

2) แผนงานที่ 2 การแก้ไขปัญหผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด (Demand) เป็นแผนในการลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดในประเทศไทย ประมาณการว่าจำนวนผู้เสพยาเสพติดในประเทศไทยในขณะนี้มากกว่า 1.2 ล้านคน ตั้งเป้าหมายในปีแรกจะดำเนินการให้ได้ถึง 400,000 คน โดยดำเนินการนำผู้เสพเข้ารับการบำบัดรักษาในทุกระบบ ทั้งระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ จะขยายสถานบำบัดให้เพียงพอ และจะให้องค์กรภาคเอกชน ภาคชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกันบำบัดรักษา รวมทั้งจะดำเนินการต่อผู้เสพให้ครบวงจร ติดตามช่วยเหลือ ฟันฟู ดูแลด้านอาชีพ การงาน เพื่อสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติและไม่กลับไปมีพฤติกรรมซ้ำอีก

3) แผนงานที่ 3 การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด (Potential Demand) เป็นแผนที่จะสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไป เยาวชนกลุ่มเสี่ยง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหาเสพติดให้กับประชาชนทั้งประเทศ ซึ่งเป็นการตัดการเพิ่มขึ้นของผู้เสพยาใหม่ โดยจะให้ความสำคัญในการป้องกันยาเสพติด ในสถานศึกษาทุกแห่ง รวมทั้งขจัดปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อปัญหาเสพติดให้หมดไป สร้างคุณภาพชีวิต ทศนคติให้กับเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติ ไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

4) แผนงานที่ 4 การปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมาย (Supply) เป็นแผนที่จะลดผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ลำเลียงยาเสพติดทุกระดับ เพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมายังตลาดผู้เสพ รัฐบาลจะเน้นย้ำให้ใช้หลักการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผล เป็นแนวทางปฏิบัติหลัก มุ่งลดความเดือดร้อนของประชาชนต่อปัญหาการค้ายาเสพติดในชุมชน พัฒนาระบบการยุติธรรมให้อื้ออำนวยต่อการปราบปรามยาเสพติด และรวมทั้งลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

5) แผนงานที่ 5 ความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นแผนที่แสวงความร่วมมือกับต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อร่วมมือกันปราบปรามการผลิตและการค้ายาเสพติดมิให้ปัญหาเสพติดเป็นภัยของแต่ละประเทศ โดยจะเร่งรัดในด้านความร่วมมือในทุกด้าน ทั้งในด้านการข่าว การปราบปราม การปฏิบัติการร่วมกัน ใช้นโยบายเชิงรุกการพัฒนาพื้นที่ชายแดนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เพื่อให้ชายแดนมีความเป็นอยู่อย่างสันติ

6) แผนงานที่ 6 การสกัดกั้นยาเสพติด เป็นแผนที่จะดำเนินการตามมาตรการต่างๆ เพื่อจะสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนทุกด้านมิให้มีการลักลอบนำยาเสพติดสู่ประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อสร้างแนวสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ โดยจะเสริมความมั่นคงตามแนวชายแดน เพิ่มการลาดตระเวน การตั้งจุดตรวจ จุดสกัดตามเส้นทางชายแดน การสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งตามแนวชายแดนเป็นหมู่บ้านสกัดกั้นยาเสพติด จัดระเบียบหมู่บ้านตามแนวชายแดน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพจุดตรวจและจุดสกัดกั้นตามเส้นทางตอนในทั่วประเทศให้เป็นตาข่ายการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติดทั่วประเทศ

7) แผนงานที่ 7 การบริหารจัดการแบบบูรณาการ เป็นแผนที่ระดมสรรพกำลังทั้งประเทศเข้าแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการจัดองค์กร กลไกการแก้ไขปัญหายาเสพติดทุกระดับ บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านโครงสร้าง กลไก การบริหารงบประมาณ การพัฒนากำลังคน การสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น รวมทั้งบูรณาการเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่ มอบหมายบุคคลรับผิดชอบเป็นเจ้าภาพอย่างชัดเจน

จังหวัดหนองคาย

นายณฤทธิ์ จันทร์รัตน์ เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ ทำหน้าที่ เป็นรองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ได้กล่าวว่า ในปีงบประมาณ 2556 ที่ผ่านมา ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) กำหนดเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด จำนวน 4 เป้าหมาย คือ 1) เป้าหมายยุทธศาสตร์ คือควบคุมสถานการณ์และลดระดับของปัญหายาเสพติดให้เห็นผลชัดเจนเป็นรูปธรรม สังคมและชุมชนมีความปลอดภัยจากปัญหายาเสพติด 2) เป้าหมายเชิงปริมาณในภาพรวม ให้เห็นผลในเชิงตัวเลขทั้งประเทศ 3) เป้าหมายเชิงผลลัพธ์/ผลกระทบในภาพรวม โดยการกำหนดเป้าหมายที่แสดงให้เห็นถึงงานเชิงคุณภาพแลเป็นการแก้ไขปัญหายาอย่างยั่งยืน และ 4) เป้าหมายพื้นที่ โดยการให้ทุกจังหวัดกำหนดเป้าหมายในเชิงปริมาณที่ จะกำหนดให้เป็นภาพรวมระดับประเทศ ซึ่งจังหวัดหนองคายโดย นายวิรัตน์ ลิ้มสุวัฒน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย และเป็นผู้อำนวยการ ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด จังหวัดหนองคาย โดยได้

มอบหมายนโยบายและกำกับการปฏิบัติเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาลให้กับหัวหน้าส่วนราชการต่างๆ ในจังหวัด เพื่อใช้เป็นแนวทางการขับเคลื่อนพร้อมกันอย่างมีเอกภาพตาม นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลถือว่าปัญหาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหอย่างจริงจังและเร่งด่วนโดยการใช้แผนงานตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด จำนวน 7 แผนงานดังกล่าวข้างต้น ให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ยึดเป็นหลักในการขับเคลื่อนงานด้านยาเสพติดตามนโยบาย มีดังนี้

1) ด้าน ความชัดเจนของนโยบาย ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดให้ปัญหาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” ที่ทุกภาคส่วนจะต้องร่วมกันดำเนินการอย่างเร่งด่วน นโยบายยึดหลักนิติธรรมในการป้องกันและปราบปราม ลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล และผู้เกี่ยวข้อง นโยบายมีความชัดเจนในรายละเอียดการปฏิบัติงาน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการและ ประชุมติดตามผลการดำเนินงานฯ เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง และ หน่วยงานที่มีหน้าที่ด้านยาเสพติดในแต่ละระดับได้รับการจัดสรรหรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

2) ด้าน ความเข้าใจในนโยบาย โดยเน้นนโยบายการปราบปรามจับกุมและบังคับใช้กฎหมาย ถือว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม หน่วยงานมีความเข้าใจ มีกลไกติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงาน มีหน่วยงานรับผิดชอบหน้าที่ในแต่ละด้านอย่างชัดเจน พร้อมทั้งรายงานผลการปฏิบัติให้ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (ศพส.) ทราบเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง ตามห้วงระยะเวลาที่กำหนด เช่น ทุกสัปดาห์ และทุกเดือน

3) ด้าน นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ นโยบาย ที่กำหนดโดยรัฐบาลนั้น มีแผนงาน/มาตรการ/วัตถุประสงค์ ที่กำหนดขั้นตอนอย่างชัดเจน นโยบายมีการให้จัดสรรทรัพยากรในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม เช่น วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ แผนงาน/มาตรการต่างๆ เจ้าหน้าที่ที่มีความเข้าใจและนำไปปฏิบัติงานได้ นโยบาย คำสั่ง/แผนปฏิบัติการ หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ตรงตามวัตถุประสงค์ เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนในการปฏิบัติอย่างมีเอกภาพ

4) ด้าน นโยบายสามารถวัดผลได้ ซึ่งนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลนั้น มีขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ครอบคลุม มีกลไกติดตามวัดผลและประเมินผล มีขั้นตอนการตรวจสอบและวัดผลการปฏิบัติงาน ตามห้วงเวลาการตรวจสอบและวัดผล ที่เหมาะสม ชัดเจนโดยมีการ กำหนดคะแนนหรือตัวชี้วัดประสิทธิผลของงาน โดยแบ่งออกเป็น การตรวจราชการประจำปีงบประมาณจากคณะตรวจราชการส่วนกลางจากกระทรวงมหาดไทย (ประมาณเดือน พฤศจิกายน ของทุกปี) และมีการตรวจราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ (ตัวชี้วัด) ทุกรอบ 6 เดือน 9 เดือน และรอบปี (12 เดือน)

กล่าวได้ว่า สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย ได้มีการดำเนินงานตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลอยู่ในระดับมาก เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้ในนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ว่าการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จังหวัดนครพนม

นายมนูญศักดิ์ นามประเทือง เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็นรองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ได้กล่าวว่า ในระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาจังหวัดนครพนมเป็นพื้นที่ที่มีการลักลอบขนย้ายยาเสพติดมากที่สุดแห่งหนึ่งเนื่องจากเป็นจังหวัดชายแดนมีเขต พื้นที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้านจึงทำให้ง่ายต่อการลักลอบขนย้ายยาเสพติด ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร ฝ่ายปกครอง และฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถทำการสืบสวนจับกุมได้บ่อยครั้ง แต่เนื่องจาก แนวเขตพื้นที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้านมีระยะทางยาวจึงอาจมีเล็ดรอดผ่านเข้าไปถึงพื้นที่ชั้นในของประเทศได้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายได้เพิ่มความเข้มข้นในการตั้งจุดตรวจ จุดสกัดในพื้นที่ที่เป็นจุดเสี่ยง จึงเป็นการยากพอสมควรตามลักษณะทางธรรมชาติของภูมิประเทศที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจะสกัดกั้นยาเสพติดเพื่อไม่ให้เข้ามาในพื้นที่ อย่างเด็ดขาดได้ อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมิได้เกิดความย่อท้อในการปฏิบัติงานตามหน้าที่แต่อย่างใด ดังนั้นการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในปี 2556 จึงเน้นที่มาตรการการสร้างร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อร่วมกันสกัดกั้นการลักลอบส่งออกและนำเข้ายาเสพติดตามแนวชายแดนของประเทศ การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาควบคู่ไปกับการดำเนินยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล โดย นายอดิศักดิ์ เทพอาสน์ ผู้ว่าราชการจังหวัด นครพนม และเป็นผู้อำนวยการศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด จังหวัดนครพนม ได้มอบหมายนโยบายและกำชับการปฏิบัติเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาลให้กับหัวหน้าส่วนราชการต่างๆ ในจังหวัด เพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนพร้อมกันอย่างมีเอกภาพตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ซึ่งถือว่าปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหายาอย่างจริงจังและเร่งด่วน โดย มีการดำเนินงานใช้แผนงานตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด รวม 7 แผนงานดังกล่าวข้างต้น เช่นเดียวกับการดำเนินงานด้านยาเสพติดของจังหวัดหนองคาย มีดังนี้

1) ด้านความชัดเจนของนโยบาย ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดให้ปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” ที่ทุกภาคส่วนจะต้องร่วมกันดำเนินการอย่างเร่งด่วน นโยบายยึดหลักนิติธรรมในการป้องกันและปราบปราม ลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล และผู้เกี่ยวข้อง นโยบายมีความชัดเจนในรายละเอียดการปฏิบัติงาน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการดำเนินการและประชุมติดตามผลการดำเนินงานฯ เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง และ หน่วยงานที่มีหน้าที่ด้านยาเสพติดในแต่ละระดับได้รับการจัดสรรหรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

2) ด้านความเข้าใจในนโยบาย โดยเน้นนโยบายการปราบปรามจับกุมและบังคับใช้กฎหมาย ถือว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม หน่วยงานมีความเข้าใจ มีกลไกติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงาน มีหน่วยงานรับผิดชอบหน้าที่ในแต่ละด้านอย่างชัดเจน พร้อมทั้งรายงานผลการปฏิบัติให้ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (ศพส.) ทราบเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง ตามห้วงระยะเวลาที่กำหนด เช่น ทุกรอบวัน ทุกรอบสัปดาห์ และทุกรอบเดือน

3) ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ เป็นนโยบายที่กำหนดโดยรัฐบาลนั้นมีแผนงาน/มาตรการ/วัตถุประสงค์ ที่กำหนดขั้นตอนอย่างชัดเจน นโยบายมีการให้จัดสรรทรัพยากรในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม เช่น วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ แผนงาน/มาตรการต่างๆ เจ้าหน้าที่ที่มีความ

เข้าใจและนำไปปฏิบัติงานได้ นโยบาย คำสั่ง/แผนปฏิบัติการ หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ตรงตามวัตถุประสงค์ เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนในการปฏิบัติอย่างมีเอกภาพ

4) ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้ ซึ่งนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลนั้นมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ครอบคลุม มีกลไกติดตามวัดผลและประเมินผล มีขั้นตอนการตรวจสอบและวัดผลการปฏิบัติงานตามห้วงเวลาการตรวจสอบและวัดผลที่เหมาะสมชัดเจนโดยมีการกำหนดคะแนนหรือตัวชี้วัดประสิทธิผลของงาน โดยแบ่งออกเป็นการตรวจราชการประจำปีประมาณจากคณะตรวจราชการส่วนกลางจากกระทรวงมหาดไทย (ประมาณเดือน พฤศจิกายน ของทุกปี) และมีการตรวจราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ (ตัวชี้วัด) รอบ 6 เดือน 9 เดือน และรอบปี (12 เดือน)

กล่าวได้ว่า สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด นครพนม ได้มีการดำเนินงานตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลอยู่ในระดับมาก เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้ในนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ว่าการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในภาพรวมสามารถสรุปได้ว่า ทั้งสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคายและสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม ได้ดำเนินงานตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลอยู่ในระดับมาก เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้แก่ 1) ด้านความชัดเจนของนโยบาย 2) ด้านความเข้าใจในนโยบาย 3) ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ และ 4) ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้ พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ว่าการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

จังหวัดหนองคาย

ในการวิเคราะห์ส่วนนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ด้วย

วิธีการจดบันทึกข้อมูลจากการพูดคุย การถาม-ตอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น การเสนอแนะ และการเรียบเรียงข้อมูลจากเอกสารประกอบสัมภาษณ์และการสนทนา ได้ทำการสัมภาษณ์ 1) นายณฤทธิ์ จันทร์รัตน์ เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็นรองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย เป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์แทน หัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย 2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ได้แก่ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 10 คน และ 3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จำนวน 10 คน รวมบุคคลที่เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ จำนวน 21 คน ซึ่งผู้วิจัยจะได้แยกนำเสนอออกเป็นแต่ละหัวข้อหรือแต่ละประเด็นที่สอดคล้องกับตัวแปรในการวิจัยถึงปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน รวม 7 ปัจจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน ซึ่งเป่าหมายตามนโยบาย เป็นการดำเนินการที่ทำให้หมู่บ้าน/ชุมชน มีการรวมตัวกันเป็นพลังแผ่นดินและใช้พลังที่รวมตัวนี้ดำเนินการป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กร หน่วยงาน โรงเรียน สถานประกอบการ ภาคเอกชนทุกแห่ง ได้รวมกันเป็นพลังแผ่นดิน

1.1) นายณฤทธิ์ จันทรรัตน์ เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็นรองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย ได้กล่าวว่าตามข้อสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายในที่ประชุมการติดตามผลการดำเนินงานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับอำเภอทุกอำเภอแล้ว เพื่อให้ถือปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งในปัจจุบันการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน จังหวัดหนองคายมีการจัด โครงการที่สำคัญ ได้แก่ (1) โครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างจิตสำนึกพลังสังคมป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดผ่านสื่อมวลชน และเผยแพร่ในองค์กร/กลไกต่างๆ (2) โครงการเสริมสร้างหมู่บ้านและชุมชนเข้มแข็งลดปัญหาเสพติด โดยการ พัฒนาศักยภาพกระบวนการอำเภอ ให้มีความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติงาน สนับสนุนงบประมาณในการรับการฝึกอบรมตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้กำหนดไว้ ดำเนินการ เสริมสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง และการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังปัญหาของยาเสพติด (3) โครงการพัฒนาผู้นำชุมชนท้องถิ่นจัดการปัญหาเสพติด โดยการพัฒนาศักยภาพผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชนเป็นพลังแผ่นดิน สร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงานที่เป็นพลังแผ่นดิน และยังมีส่วนร่วมในการ พัฒนาผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (4) โครงการหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน โดยการจัดกิจกรรมในหมู่บ้าน/ชุมชนที่เคยได้รับกองทุนแม่ของแผ่นดิน และหมู่บ้าน /ชุมชนที่จะเข้ารับกองทุนแม่ของแผ่นดิน และ (5) โครงการประชาสังคมจังหวัด โดยการจัดตั้งและพัฒนาภาคประชาสังคมเฝ้าระวังยาเสพติด ซึ่งกล่าวได้ว่าการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชนนั้น สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัยการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชนไปสู่การปฏิบัติในระดับมาก

1.2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ได้แก่ กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งได้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เป็นไปในแนวทางเดียวกันคือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอในส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น (1) การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างจิตสำนึกพลังสังคมป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด (2) ประสานงานเกี่ยวกับการเสริมสร้างหมู่บ้านและชุมชนเข้มแข็ง เพื่อลดปัญหาเสพติด เสริมสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง และสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังยาเสพติด (3) ได้รับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชนเป็นพลังแผ่นดิน สร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงานที่เป็นพลังแผ่นดิน และ (4) ดำเนินการตามโครงการหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน โดยมีการจัดกิจกรรมในหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อเป็นพลังแผ่นดิน การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ป้องกันยาเสพติด การสร้างพลังสังคม /พลัง

ชุมชน และข้อมูลข่าวสารทางราชการ โดยผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน ได้ดำเนินการในแนวทางเดียวกันคือการประกาศประชาสัมพันธ์ทางเครื่องขยายเสียงในหมู่บ้าน/ชุมชน (หอกระจายข่าว/ลำโพงขยายเสียงเสียงเป็นจุด) ในการร่วมปฏิบัติงานก็เช่นเดียวกัน ซึ่งตนเป็นผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดร่วมกับส่วนราชการต่างๆ ที่เข้ามาประสานการปฏิบัติงานในพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน เช่น ตำรวจ ทหาร

สาธารณสุข หรือสถานศึกษา โดยปกติเมื่อทางอำเภอ (ซึ่งได้รับมอบนโยบายจากทางจังหวัดมาแล้ว) จะมีโครงการหรือแผนปฏิบัติงานอย่างไรที่เป็นในภาพรวมทั้งอำเภอก็จะสั่งการในที่ประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นประจำทุกเดือน แต่สำหรับเป็นกรณีเร่งด่วนหรือกรณีเฉพาะตำบลนั้น อำเภอจะเรียกทางเครื่องมือสื่อสารเป็นกรณีหรือเป็นรายไป เช่น การค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ตามจำนวนที่ทางอำเภอต้องการเพื่อให้เข้ารับการรักษาในระบบสมัครใจ หรือมีข่าวสารในทางลับเกี่ยวกับหมู่บ้าน/ชุมชน เป็นต้น กล่าวได้ว่า การสร้างพลังสังคม /พลังชุมชน ผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อมูลเป็นไปในแนวทางเดียวกันคือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอ ในการรณรงค์ป้องกันยาเสพติด การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน และข้อมูลข่าวสารทางราชการอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

1.3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ การสร้างพลังสังคม /พลังชุมชน โดยมี นายกิต (นามสมมุติ) อายุ 66 ปี ข้าราชการครูบำนาญ กล่าวว่าตนได้เข้าร่วมกิจกรรมในการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดหรือกิจกรรมส่วนรวมทุกครั้ง สอดคล้องกับ นายมิ่ง (นามสมมุติ) อายุ 52 ปี อดีตผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านแห่งหนึ่ง กล่าวว่าตนได้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนรวมทุกครั้งหรือให้บุคคลในบ้านไปร่วมกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งประชาชนได้ให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดเป็นอย่างดี กล่าวได้ว่าประชาชนส่วนมากจะเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการ จึงถือได้ว่าเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

สรุปได้ว่า

การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัยการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชนไปสู่การปฏิบัติในระดับมาก ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอในการรณรงค์ป้องกันยาเสพติด การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน และข้อมูลข่าวสารทางราชการอยู่ในระดับมากและในภาคประชาชนส่วนมากได้เข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกัน

2) การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยา ซึ่งเป้าหมายตามนโยบายเป็นการลดจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด โดยจะดำเนินการนำผู้เสพเข้ารับการรักษาในทุกระบบ ทั้งระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัดและระบบต้องโทษ ขยายสถานบำบัดให้เพียงพอและให้องค์กรภาคเอกชน ภาคชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันบำบัดรักษา จะดำเนินการต่อผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดให้ครบวงจร ทั้งการติดตามช่วยเหลือ ฟื้นฟู ดูแลผู้เสพในด้านอาชีพ การงาน สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติและไม่หวนกลับไปมีพฤติกรรมซ้ำอีก

2.1)

นายณฤทธิ์ จันทร์รัตน์ เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็นรองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย ได้กล่าวว่า เจ้าภาพหลักในการดำเนินงานด้านนี้คือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและมีหน่วยงานอื่นๆ ที่ร่วมดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดมีการจัดโครงการที่สำคัญ ได้แก่ (1) โครงการบำบัดผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดระบบสมัครใจ มี 1 อำเภอ 1 ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และพัฒนาวิทยากรค่ายบำบัด การ ค้นหาและนำผู้เสพ /ผู้ติดยาเสพติด เข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และ รวบรวมข้อมูล

เกี่ยวกับยาเสพติดจากผู้เสพ/ผู้ติดเหล่านี้อีกด้วย (2) โครงการบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัด โดยมีการขยายศูนย์บำบัดฟื้นฟู การบำบัดผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ในระบบบังคับบำบัดและปรับปรุงพัฒนาการบังคับบำบัด ให้มีความพร้อมมากยิ่งขึ้น และ (3) โครงการติดตามดูแลช่วยเหลือฟื้นฟูและพัฒนาผู้ผ่านการบำบัดครบวงจร โดยการสร้างและพัฒนาศูนย์ข้อมูลการบำบัดเพื่อติดตามช่วยเหลือ และพัฒนาความพร้อมของผู้ที่ผ่านการบำบัด แล้วให้กลับสู่สังคมได้ปกติ กล่าวได้ว่าการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผน และข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

2.2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ได้แก่ กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งได้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เป็นไปในแนวทางเดียวกันคือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอในส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น (1) การร่วมประสานงานตาม โครงการบำบัดผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ในระบบสมัครใจ โดย จัดให้มี 1 อำเภอ 1 ค่าเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งร่วมกับเจ้าหน้าที่จากฝ่ายตำรวจ ทหาร และฝ่ายปกครอง เพื่อ ค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน เข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดจากผู้เสพ/ผู้ติดเหล่านี้นั้น เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนในการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดต่อไป (2) ร่วมประสานการปฏิบัติตามโครงการบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับ บำบัด ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการสุ่มตรวจกลุ่มเสี่ยงเพื่อผลักดันให้เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา และ (3) ร่วมดำเนินการตาม โครงการติดตาม ดูแลช่วยเหลือ ฟื้นฟูและพัฒนาผู้ผ่านการบำบัด ติดตามช่วยเหลือผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ที่ผ่านการบำบัด แล้วให้อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขและไม่คิดหวงกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก โดยปกติแล้วเมื่อทางอำเภอ (ซึ่งได้รับมอบนโยบายจากทางจังหวัด) มีโครงการหรือแผนปฏิบัติงานอย่างไรที่เป็นภาพรวมทั้งอำเภอได้สั่งการในที่ประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นประจำทุกเดือน สำหรับกรณีเร่งด่วนหรือกรณีเฉพาะตำบลได้เรียกทางเครื่องมือสื่อสารเป็นกรณี เช่น การค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดจำนวนหนึ่ง เป็นต้น สำหรับผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดบางรายจะต้องไปบอกด้วยตนเองถึงบ้านเพื่อให้เข้ารับการบำบัดในระบบสมัครใจ เนื่องจากผู้นั้นยังไม่เชื่อมั่นในกระบวนการของรัฐเพราะกลัวถูกจับกุมตัวดำเนินคดี ในกรณีผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่ไม่อยากจะมาพบและรายงานตัวกับผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชนนั้น จะแนะนำให้ไปสถานบำบัด เช่น สำนักงานสาธารณสุข หรือโรงพยาบาลของรัฐด้วยตนเอง กล่าวได้ว่าใน การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อมูลเป็นไปในแนวทางเดียวกันคือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอในการค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในระบบสมัครใจอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

2.3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เป็นไปในแนวทางเดียวกันว่าในส่วนนี้เป็น การประชาสัมพันธ์ของส่วนราชการหรือผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน สำหรับประชาชนทั่วไปแล้ว ไม่ได้มีส่วนร่วมมากเท่าใด ได้แต่คอยเป็นผู้สังเกตการณ์หรือแจ้งเบาะแสข่าวคราวเกี่ยวกับยาเสพติดให้กับทางราชการ ซึ่งมี ร้อยตำรวจตรี เอก (นามสมมุติ) อายุ 62 ปี ข้าราชการตำรวจบำนาญกล่าวว่าหลังจากที่ตนเกษียณอายุราชการแล้วได้ให้ความร่วมมือกับทางราชการมาโดยตลอด เมื่อตนทราบข่าวคราวของ

ผู้ที่ต้องสงสัยหรือมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด ส่วนมากเป็นวัยรุ่นมีอายุระหว่าง 13-18 ปี บางส่วนเป็นนักเรียนและบางส่วนไม่เรียนต่อ ตนจะไปพบบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเยาวชนผู้นั้นเพื่อแจ้งข่าวความเคลื่อนไหว โดยจะกระทำลึกลับหลังเยาวชนเพื่อมิให้ทราบว่าตนมาพบเพื่อแจ้งข่าวคราวความเคลื่อนไหวให้กับบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง อีกทั้งเป็นการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเองด้วย ตนได้มีส่วนร่วมในลักษณะนี้มาแล้ว 5 ราย ซึ่งถือว่าเป็นความภาคภูมิใจของตนที่ได้ช่วยเหลือเยาวชนที่เสมือนเป็นบุตรหลานที่จะต้องมือนาคอีกไกล ปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดนั้นเป็นปลายเหตุของปัญหายาเสพติด ต้นเหตุจริงๆ อยู่ที่การสร้างภูมิคุ้มกันในครอบครัว การสร้างความรัก ความอบอุ่นและความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งจะเป็นเกราะป้องกันภัยยาเสพติดได้ดี แต่ในทุกวันนี้ บิดา มารดา ผู้ปกครอง จะต้องดิ้นรนในการดำรงชีพ จึงไม่ค่อยมีเวลาดูแลบุตรหลานได้อย่างเพียงพอ สอดคล้องกับ นายชัย (นามสมมุติ) อายุ 51 ปี เป็นลูกจ้างของเทศบาลเมืองหนองคาย ที่มีหน้าที่ต้องทำความสะอาดตามถนนหรือบริเวณที่สาธารณะในเขตเทศบาลเมืองหนองคาย กล่าวว่า มักจะพบเศษกันบูห์ที่ถูกลูกสุนัขกัดตามสวนสาธารณะเป็นหย่อมๆ และจะพบกรวยกระดาษตะกั่วของกันบูห์ ซึ่งตนเชื่อได้ว่าการเสพยาเสพติด (ยาบ้า) ในบริเวณนั้น ตนได้แจ้งเบาะแสให้กับทางอำเภอและทางสถานีตำรวจเพื่อดำเนินการ และได้ทราบข่าวในเวลาต่อมาว่ามีการจับกุมตัวและถูกส่งเข้ารับการบำบัดเป็นผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดบ้างแล้ว กล่าวได้ว่าในส่วนนี้เป็นการประชาสัมพันธ์ของส่วนราชการ หรือผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน ประชาชนทั่วไปแล้วไม่ได้มีส่วนร่วมมากเท่าใด แต่คอยเป็นผู้สังเกตการณ์หรือแจ้งเบาะแสดังกล่าวความเคลื่อนไหวให้กับทางราชการเท่านั้น สำหรับการดำเนินงานของภาครัฐอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีข้อมูลที่ได้เพิ่มเติมคือการให้ความรัก ความอบอุ่นแก่บุคคลในครอบครัวโดยเฉพาะในวัยรุ่น จะเป็นเกราะป้องกันภัยจากยาเสพติดได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า การแก้ไขปัญหายาเสพติด /ผู้ติดยาเสพติด สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัยการแก้ไขปัญหายาเสพติด /ผู้ติดยาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติในระดับมาก ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบแบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอในการค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในระบบสมัครใจอยู่ในระดับมาก ในส่วนภาคประชาชนส่วนมากได้เข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกัน และมีข้อมูลที่ได้เพิ่มเติมคือการให้ความรักความอบอุ่นแก่บุคคลในครอบครัวโดยเฉพาะในวัยรุ่น จะสามารถเป็นเกราะป้องกันภัยจากยาเสพติดได้เป็นอย่างดี

3) การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน เป้าหมายตามนโยบายเพื่อมุ่ง สร้างภูมิคุ้มกันต่อยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไป เยาวชนกลุ่มเสี่ยง เป็นการตัดวงจรการเพิ่มขึ้นของผู้เสพรายใหม่ โดยให้ความสำคัญในการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาทุกแห่ง การขจัดปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อปัญหาเสพติดให้หมดไป การสร้างคุณภาพชีวิต และทัศนคติที่ดีให้กับเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติและเพื่อไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

3.1) นายณฤทธิ์ จันทร์รัตน์ เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็นรองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย ได้กล่าวว่า เจ้าภาพหลักในส่วนนี้คือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานบันการศึกษา และหน่วยงานอื่นที่ร่วมดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่ง การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน มีโครงการ ที่สำคัญ ได้แก่ (1) โครงการเสริมสร้าง

ภูมิคุ้มกันต้านยาเสพติดในสถานศึกษา การพัฒนาวิทยากรเพื่อการป้องกันยาเสพติด เช่น วิทยากรครู ตำรวจ ครูพระ ครูสอนศาสนา เป็นต้น และส่งเสริมวิทยากรครูเหล่านั้นเข้าปฏิบัติงานในสถานศึกษา (2) โครงการป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา การพัฒนากิจกรรมเพื่อป้องกัน และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด (ลูกเสือ ศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น สถานักเรียน) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม นักเรียนกลุ่มเสี่ยง การพัฒนาโลกเพื่อป้องกันและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา (เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำสถานศึกษา เครือข่ายเจ้าพนักงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียน) และการ ส่งเสริมกิจกรรมศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่นของโครงการ To Be Number One ในสถานศึกษา (3) โครงการ จัดระเบียบสังคมและแก้ไขปัญหากลุ่มเสี่ยง จัดปัจจัยเสี่ยง การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกลุ่มเสี่ยง การพัฒนาโลกป้องกันเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด ของกลุ่มเสี่ยง (อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ตำรวจบ้าน อาสาสมัครพลังแผ่นดิน) และการเสริมสร้างความ เข้มแข็งแก่สถาบันครอบครัวกลุ่มเสี่ยง และ (4) โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถาน ประกอบการ โรงงานสีขาวป้องกันยาเสพติด โครงการ To Be Number One ในสถานประกอบการ และการให้โอกาสผู้ที่ได้ผ่านการบำบัดรักษาเสพติด กล่าวได้ว่าการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน ผู้มี หน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทาง อำเภอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

3.2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ได้แก่ กำนัน

หรือผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน เป็นไปในแนวทางเดียวกันคือ ได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของจังหวัดและอำเภอในการเข้าร่วม กระบวนการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษากับเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย ได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องออก ตรวจตราจัดระเบียบสังคมในวันเสาร์และ/หรือวันอาทิตย์ ทุกสัปดาห์ ร่วมกันตรวจตราสถานบริการ ร้านเกม/อินเทอร์เน็ต ร้านคาราโอเกะ หอพัก โต๊ะสนุกเกอร์และสวนสาธารณะ ในการปฏิบัติงานก็ เช่นเดียวกันได้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดร่วมกับส่วนราชการต่างๆ ที่เข้ามาปฏิบัติงาน โดยปกติแล้วเมื่อทางอำเภอ (ซึ่งได้รับมอบนโยบายจากทางจังหวัดมาแล้ว) มีโครงการหรือแผนปฏิบัติงาน ใดๆที่เป็นในภาพรวมทั้งอำเภอก็จะสั่งการในที่ประชุมเดือนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แต่สำหรับเป็น กรณีเร่งด่วนหรือกรณีเฉพาะ อำเภอได้เรียกทางเครื่องมือสื่อสารเป็นกรณีหรือเป็นรายไป ในส่วนของ การปฏิบัตินั้นปลัดอำเภอจะเป็นผู้นัดหมายเวลาเพื่อร่วมกันออกตรวจและจัดระเบียบสังคมในเขต พื้นที่ พร้อมด้วยกำลังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งตนได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมาโดยตลอด กล่าว ได้ว่าการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน ผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อมูลเป็นไปในแนวทางเดียวกันคือได้ถือปฏิบัติ ตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอใน การสร้างภูมิคุ้มกัน และป้องกันเพื่อเป็นเกราะป้องกันพิษภัยจากยาเสพติดในกลุ่มเยาวชนอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

3.3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวไปในแนวทางเดียวกันว่า ในส่วนนี้เป็นภาระของส่วนราชการหรือผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน สำหรับประชาชนทั่วไปแล้ว จะไม่ได้มีส่วนร่วมมากเท่าใด แต่เป็นผู้สังเกตการณ์หรือแจ้งเบาะแสข่าวคราวให้กับทางราชการเท่านั้น ซึ่ง นายก้อน (นามสมมุติ) อายุ 65 ปี ข้าราชการครูบำนาญ กล่าวว่าหลังจากที่เกษียณอายุราชการมา

ตนให้ความร่วมมือกับทางราชการมาโดยตลอด และเมื่อตนทราบข่าวคราวของผู้ที่ต้องสงสัยหรือมีพฤติการณ์เสี่ยงต่อยาเสพติด บางส่วนเป็นนักเรียนและบางส่วนไม่เรียนต่อ ตนจะไปพบบิดา มารดา ผู้ปกครองของเยาวชนผู้นั้นเพื่อบอกข่าวคราวความเคลื่อนไหวของบุตร หลาน ที่จะมือนาคดอีกไกล สำหรับปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดนั้น เป็นปลายเหตุของปัญหายาเสพติด ต้นเหตุจริงๆ จะอยู่ที่การสร้างภูมิคุ้มกันในครอบครัว การสร้างความรัก ความอบอุ่นและความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งจะเป็เกราะป้องกันภัยยาเสพติด แต่ทุกวันนี้ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ต้องดิ้นรนในการดำรงชีพ จึงไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานอย่างเพียงพอ สอดคล้องกับ นายชัย (นามสมมุติ) อายุ 51 ปี เป็นลูกจ้างของเทศบาลเมืองหนองคาย ที่มีหน้าที่ต้องทำความสะอาดตามถนนหรือบริเวณที่สาธารณะในเขตเทศบาลเมืองหนองคาย กล่าวว่า มักจะพบเศษกันบูหรี่ที่ถูกสูบมากผิดปกติตามสวนสาธารณะเป็นหย่อมๆ และจะพบกรวยกระดาษตะกั่วของบูหรี่ ซึ่งตนเชื่อได้ว่ามีสารเสพติด (ยาบ้า) ในบริเวณนั้น และได้แจ้งเบาะแสให้กับทางอำเภอและทางสถานีตำรวจเพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง และทราบข่าวในเวลาต่อมาว่ามีบางคนได้ถูกจับกุมตัวและถูกส่งเข้ารับการบำบัดเป็นผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดแล้ว กล่าวได้ว่า ในส่วนนี้เป็นการประชาสัมพันธ์ของส่วนราชการหรือผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน สำหรับประชาชนทั่วไปไม่ได้มีส่วนร่วมมากเท่าใด แต่เป็นผู้สังเกตการณ์หรือแจ้งเบาะแสข่าวคราวความเคลื่อนไหวให้กับทางราชการ การดำเนินงานของภาครัฐจึงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย และมีส่วนที่ได้เพิ่มเติมคือการให้ความรัก ความอบอุ่นแก่บุคคลในครอบครัวโดยเฉพาะในวัยรุ่น จะเป็นเกราะป้องกันภัยยาเสพติดได้เป็นอย่างดี สรุปได้ว่า การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำไปปัจจัย การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันไปสู่การปฏิบัติในระดับมาก ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอในการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันอยู่ในระดับมาก ภาคประชาชนส่วนมากจะเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกันและมีข้อมูลที่ได้เพิ่มเติมคือการให้ความรักความอบอุ่นแก่บุคคลในครอบครัวโดยเฉพาะในวัยรุ่น จะสามารถเป็นเกราะป้องกันเริ่มต้นในการป้องกันภัยจากยาเสพติดได้เป็นอย่างดี

4) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งเป้าหมายตามนโยบายเป็นการลดผู้ผลิตผู้ค้า ผู้ล้าเลียยาเสพติดในทุกกระดับ เพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมายังตลาดผู้เสพ เน้นการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สินและการสืบสวนขยายผล เป็นแนวทางปฏิบัติหลัก เพื่อมุ่งลดความเดือดร้อนของประชาชนต่อปัญหาการค้ายาเสพติดในชุมชน พัฒนาระบบการยุติธรรมให้เอื้ออำนวยต่อการปราบปรามยาเสพติด รวมทั้งการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

4.1) นายณฤทธิ์ จันทร์รัตน์ เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็นรองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย กล่าวว่าเจ้าภาพหลักในส่วนนี้คือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ฝ่ายทหาร ฝ่ายปกครอง และหน่วยงานอื่นร่วมดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย มีโครงการที่สำคัญ ได้แก่ (1) โครงการพัฒนาศูนย์ข่าวกรองยาเสพติดและการซักถามขยายผลการข่าวจากผู้ถูกจับกุม คติยาเสพติด (2) โครงการปราบปราม

เครือข่ายการค้ายาเสพติดรายสำคัญระดับพื้นที่หรือที่มีส่วนเชื่อมโยงในพื้นที่ (3) โครงการปราบปรามการค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติด ระดับพื้นที่ การลดความเดือดร้อนของประชาชนตามข้อร้องเรียนและมาตรการปราบปราม และสนับสนุนมาตรการอื่น (4) โครงการตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านทรัพย์สิน ในคดียาเสพติดตาม พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 และการ ดำเนินงานด้านทรัพย์สินคดียาเสพติดแบบบูรณาการ (5) โครงการป้องกันและแก้ไขการค้ายาเสพติดในเรือนจำ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดในเรือนจำ (6) โครงการป้องกันและปราบปรามเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพื่อป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และปราบปรามลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องยาเสพติด และ (7) โครงการปรับปรุงการบังคับใช้กฎหมายเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการ ของการ บังคับใช้กฎหมาย และการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบ ต่างๆ กล่าวได้ว่า การปราบปราม / บังคับใช้กฎหมาย ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

4.2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ได้แก่ กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมายเป็นไปในแนวทางเดียวกันคือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของจังหวัดและอำเภออย่างจริงจังต่อเนื่อง สำหรับการปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมายนั้น ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชนมีบทบาทที่สนับสนุนช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดโดยตรง การช่วยสอดส่องดูแลปกครองหมู่บ้าน/ชุมชน หรือแจ้งเบาะแสข่าวสารเรื่องยาเสพติดให้กับหน่วยงานราชการ เช่น ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ในส่วนของการปราบปรามจับกุมนั้นเป็นหน้าที่หลักของฝ่ายตำรวจที่จะดำเนินการต่อไปในเรื่องปัญหาของยาเสพติด หากทุกฝ่ายได้ร่วมมือกันป้องกันปราบปรามอย่างจริงจังแล้ว จะสามารถควบคุมปัญหาได้อย่างแน่นอน แต่ในระยะเวลาที่ผ่านมาคงปฏิเสธไม่ได้ว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐบางส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องในขบวนการค้ายาเสพติดทั้งทางตรงและทางอ้อม ในทางตรงก็คือร่วมกระทำผิดด้วย ส่วนทางอ้อมคือ การให้ความช่วยเหลือ ความสะดวกหรือช่วยปกปิดหรือการกระทำอื่น แนวพื้นที่ของจังหวัดหนองคายด้านทิศเหนือจะติดกับแม่น้ำโขงและทอดยาวตามลำน้ำ กล่าวได้ว่าทุกพื้นที่ที่สามารถเป็นจุดที่ยาเสพติดจะเข้ามาในประเทศไทยได้ เพราะมีกลุ่มที่ผลิตและคอยลักลอบลำเลียงยาเสพติด โดยเฉพาะยาบ้า ซึ่งอยู่ในพื้นที่ประเทศเพื่อนบ้านและอยู่ตรงข้ามกับพื้นที่จังหวัดหนองคาย จากคำบอกเล่าของคนไทยที่ได้เคยติดต่อกับชาวลาวได้รับทราบข้อมูลและกล่าวว่าเฉพาะฝั่งตรงข้ามจังหวัดหนองคายนั้นมีแหล่งผลิตยาเสพติด (ยาบ้า) แต่ไม่ทราบแน่ชัดว่ามีกี่แห่ง และที่พบว่ามีสถานการณ์การลักลอบนำเข้ามามาก็จะเป็นเขตของอำเภอท่าบ่อและอำเภอเมืองหนองคาย ในส่วนผู้ที่ลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศจะมีทั้งคนไทยและคนลาว และสำหรับราคาของยาเสพติดที่พบได้บ่อย มีดังนี้

- 1) แอมเฟตามีนหรือยาบ้า ราคาในฝั่งประเทศลาวและสั่งในปริมาณมาก จะราคาเม็ดละ 50-80 บาท และราคาในฝั่งประเทศไทย ราคาเม็ดละ 250-300 บาท
- 2) กัญชาแห้ง ราคาในฝั่งประเทศลาว กิโลกรัมละ 2,000-3,000 บาท และราคาในฝั่งประเทศไทย กิโลกรัมละ 5,000 บาท และ
- 3) ไอซ์ ราคาในฝั่งประเทศลาว กิโลกรัมละ 800,000 บาท และราคาในฝั่งประเทศไทย กิโลกรัมละ 2,500,000-3,000,000 บาท สำหรับ ลักษณะของการซุกซ่อน การลักลอบลำเลียงนำยาเสพติดเข้ามา

ในฝั่งประเทศไทยมีหลายรูปแบบ เช่น การใช้รถยนต์ส่วนตัว รถยนต์ตู้โดยสาร รถยนต์โดยสารระหว่างประเทศ รถโดยสารประจำสะพานมิตรภาพไทย-ลาว และชุกซอนมากับตัวบุคคล มีการใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่รัฐเห็นหรือจับกุมได้ หรือวิธีการนัดหมายส่งมอบยาเสพติดให้กับขบวนการ/เครือข่ายมาทางเรือตามลำน้ำโขง และช่องทางตามแนวชายแดนระหว่างฝั่งไทย-ลาว มีลักษณะการชุกซอนรูปแบบต่างๆ เช่น ชุกซอนในร่างกาย ชุกซอนในรถยนต์ ชุกซอนในอาหาร ชุกซอนในของใช้ และชุกซอนในซากสัตว์ เป็นต้น ซึ่งผลของการปราบปรามจับกุมนั้นมีทั้งในส่วนที่จับกุมได้และไม่ได้ สำหรับวิธีการนำเข้ายาเสพติดในลักษณะทยอยเข้าหรือเรียกว่ากองทัพมดเพื่อลำเลียงยาเสพติดเข้ามาในพื้นที่จะมีทั้งในเวลากลางวันและเวลากลางคืน โดยมีวิธีการดังนี้ (1) นำยาเสพติดมาไว้ที่สันดอนกลางแม่น้ำ เมื่อมีการติดต่อสื่อสารตกลงซื้อขายยาเสพติดกันแล้วผู้ค้ายาเสพติดจะใช้คนลาวซึ่งจะมีอายุระหว่าง 18-30 ปี นำยาเสพติดบางส่วนใส่มาในเรือหางยาวแล้วนำมาไว้ที่สันดอนกลางแม่น้ำโขง ทั้งระยะเวลาให้ห่างกันพอสมควร จากนั้นแล้วจะมีคนไทยไปนำเอายาเสพติดเข้าประเทศต่อไป และ (2) การใช้ชาวประมงพื้นบ้าน โดยจะมีชาวประมงพื้นบ้านทั้งของฝั่งประเทศไทยและฝั่งประเทศลาวต่างฝ่ายใช้เรือหางยาวแล้วขับไปพบกันในบริเวณที่ตกลงกันไว้ แล้วโยนห่อยาเสพติดใส่เรืออีกลำหนึ่งแล้วต่างฝ่ายต่างทำท่าทางหาสัตว์น้ำในแม่น้ำตามปกติ แล้วจึงกลับเข้าฝั่งของแต่ละประเทศ

ยังมีข้อมูลที่สำคัญอีกว่าในทุกตำบลจะมีผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดแฝงตัวอยู่ทั้งนั้น (ผู้ให้ข้อมูลขอกลับแบบไม่เจาะลึกมากเกินไป เพราะเกรงกลัวผลกระทบที่จะตามมาในภายหลัง) ซึ่งบางรายเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพนักงานราชการอื่น แต่ในกลุ่มที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพนักงานราชการนี้จะไม่แสดงตัวตนที่แท้จริง แต่จะคอยช่วยเหลือสนับสนุนอยู่เบื้องหลังเพื่อคอยปกป้องบุคคลที่อยู่ในกลุ่มหรือเครือข่ายของตนเอง และผู้ที่เคยถูกจับกุมดำเนินคดีไปแล้วบางรายก็หวนกลับมามีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก เช่น (1) นายชาติ (นามสมมุติ) อายุประมาณ 45 ปี รูปร่างสูง สูงประมาณ 175 เซนติเมตร ผิวเนื้อดำแดง ราษฎรในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ทราบข่าวมาว่ามักจะติดต่อกับคนแปลกหน้าบ่อยครั้งและทำทางมีพิรุณ ซึ่งเชื่อว่าข้อมูลนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งฝ่ายปกครองและตำรวจคงจะรับทราบข้อมูลหรือมีเบาะแสแล้ว (2) นายกล้า (นามสมมุติ) อายุประมาณ 35 ปี รูปร่างสันทัด สูงประมาณ 165 เซนติเมตร ผิวเนื้อดำแดง ราษฎรในเขตอำเภอเมืองหนองคาย มีผู้อยู่ในกลุ่มอีก 3 คน และอาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย คือ (2.1) นายมานพ หรือแจ้ (นามสมมุติ) อายุประมาณ 25 ปี รูปร่างผอม สูงประมาณ 170 เซนติเมตร ผิวเนื้อดำแดง (2.2) นายสุเทพ หรือตัง (นามสมมุติ) อายุประมาณ 25 ปี รูปร่างสันทัด สูงประมาณ 165 เซนติเมตร ผิวเนื้อดำแดง และ (2.3) นายนิเวศน์ หรือเบิร์ด (นามสมมุติ) อายุประมาณ 30 ปี รูปร่างสันทัด สูงประมาณ 165 เซนติเมตร ผิวเนื้อดำแดง ซึ่งเชื่อว่าข้อมูลนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งฝ่ายปกครองและตำรวจคงจะรับทราบข้อมูลหรือมีเบาะแสแล้ว (3) นายอรุณ (นามสมมุติ) อายุประมาณ 30 ปี รูปร่างสันทัด สูงประมาณ 165 เซนติเมตร ผิวเนื้อขาวเหลือง ราษฎรในเขตอำเภอเมืองหนองคาย มีผู้อยู่ในกลุ่มอีก 2 คน และอาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย คือ (3.1) นายอาคม (นามสมมุติ) อายุ 25-28 ปี รูปร่างผอมสูง สูงประมาณ 175 เซนติเมตร ผิวเนื้อดำแดง และ (3.2) นายชนะ (นามสมมุติ) อายุ 22-25 ปี รูปร่างสันทัด สูงประมาณ 165 เซนติเมตร ผิวเนื้อขาวเหลือง และได้ทราบว่า นายชนะมีญาติทำงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งหนึ่งในเขตจังหวัดหนองคาย ซึ่งเชื่อว่าข้อมูลนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งฝ่ายปกครองและตำรวจคงจะรับทราบข้อมูลหรือมีเบาะแสแล้ว

ในการนี้ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
นโยบายการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมายของรัฐบาลว่ามีความเห็นอย่างไร ซึ่งผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน
ส่วนมากที่ได้สัมภาษณ์จะตอบเป็นแนวเดียวกันว่า อยากให้นำมาตรการปราบปรามยาเสพติดเหมือน
สมัยรัฐบาลชุด พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี กลับมาใช้อีก เพราะในช่วงนั้นปัญหา
ยาเสพติดลดลงไปเป็นอย่างมาก ปัญหาการลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาในประเทศมีน้อย และประการ
สำคัญอย่างหนึ่งคือการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทยนั้นยังไม่เด็ดขาดเพียงพอ กล่าวได้ว่า การ
ปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบ
แผน ข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้อง
กับสมมติฐานของการวิจัย แต่มีปัญหาที่พบ คือ 1) ยังมีการลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศ 2) ยังมี
เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพนักงานราชการบางส่วน เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 3) ยังคงมีกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับ
ยาเสพติดในพื้นที่ ทั้งเป็นผู้ค้าและผู้เสพ 4) มาตรการปราบปรามยาเสพติดยังไม่เด็ดขาดเพียงพอ
และ 5) การบังคับใช้กฎหมายยังไม่เด็ดขาดเพียงพอ

4.3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย ผู้ให้ข้อมูลบางส่วนกล่าวว่าถ้าหาก
ไม่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องในขบวนการยาเสพติดทั้งทางตรงและทางอ้อมแล้วยาเสพติดคง
จะไม่ทะลักเข้ามาในประเทศมากถึงขนาดนี้ ซึ่ง ร้อยตำรวจตรี เอก (นามสมมุติ) อายุ 62 ปี กล่าวว่า
หลังจากที่ได้เกษียณอายุจากราชการแล้วตนได้ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นประจำตามสื่อ
ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางหนังสือพิมพ์หรือทางโทรทัศน์ ก็จะพบว่ายังมีเจ้าหน้าที่ของรัฐบางส่วนเข้าไป
เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในทางตรงก็คือร่วมกระทำผิดด้วย ส่วนทางอ้อมคือทำให้ความช่วยเหลือ
ความสะดวก หรือช่วยปกปิดข้อมูล สอดคล้องกับ นายสมัย (นามสมมุติ) อายุ 48 ปี ผู้ประกอบการ
ร้านค้าจำหน่ายสิ่งของเบ็ดเตล็ดทั่วไปกล่าวว่าตนเคยได้ทราบข่าวสารเบาๆเสมอว่ามีเจ้าหน้าที่
ของรัฐหรือบุคคลในเครื่องแบบเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ตัวอย่างเช่น อาชีพตำรวจ ซึ่งประชาชน
บางส่วนมองว่าเป็นอาชีพที่เสี่ยงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ยิ่งเป็นชุดที่ต้องทำงานเกี่ยวกับ
ยาเสพติดก็ยิ่งมีความเสี่ยงสูง ประกอบกับมีกฎหมายอยู่ในมือ เป็นผู้ใช้กฎหมาย ก็ยิ่งมีช่องว่างมากขึ้น
แต่ด้วยการปฏิบัติงานตามหน้าที่และเพื่อให้มีผลสำเร็จ ในบางครั้งก็จะต้องรู้จักคุ้นเคยกับสายลับ หรือ
ที่เรียกว่า “เลี้ยงสาย” เพื่อใช้เป็นแหล่งข่าวยาเสพติดที่เรียกว่า “หนามยอก ต้องเอาหนามบ่ง” หรือ
“ใช้เกลือจิ้มเกลือ” แต่ด้วยการที่ลูกแก่อ่านมากเกินไปของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่พฤติการณ์ไม่ดีบางคน
จึงเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดลึกเกินไปและเห็นแก่ประโยชน์เป็นเงินหรือทรัพย์สิน จึงใช้ช่องว่างอันนี้
เข้าไปสู่การเป็นผู้ค้า ผู้สนับสนุน หรืออยู่เบื้องหลังเกี่ยวกับความผิดยาเสพติด เป็นต้น อย่างไรก็ตาม
เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีพฤติการณ์เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดส่วนมากก็ได้ถูกจับกุมดำเนินคดีแล้วตามที่
เป็นข่าวตามสื่อหรือข่าวสารต่างๆ แต่เชื่อว่ายังบางส่วนที่ไม่สามารถหาพยานหลักฐานเชื่อมโยงได้
และเช่นเดียวกับความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมายจาก นางสาว
(นามสมมุติ) อายุ 51 ปี ประกอบอาชีพค้าขายผัก/ผลไม้ ในตลาดสดเทศบาลเมืองหนองคาย กล่าวว่า
อยากให้นำมาตรการป้องกันปราบปรามยาเสพติดเหมือนสมัยของ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็น
นายกรัฐมนตรี กลับมาใช้ซึ่งในช่วงนั้นปัญหายาเสพติดลดลงไปเป็นอย่างมาก ปัญหาการลักลอบนำ
ยาเสพติดเข้ามาในประเทศก็มีน้อยและหน่วยงานของรัฐสามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างจริงจัง

ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเกรงกลัวต่อนโยบายของรัฐบาลยุคนั้น สำหรับปัญหาที่มีอยู่อีกประการหนึ่งคือการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทยยังไม่เด็ดขาดเพียงพอ มีการลงโทษที่ต่ำกว่าที่ได้บัญญัติไว้ ซึ่งกล่าวได้ว่าการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย มีทั้งส่วนที่ประสบผลสำเร็จและมีปัญหาในส่วนของปัญหาที่พบ คือ 1) มีข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/พนักงานท้องถิ่นบางส่วน เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 2) ผู้ที่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและถูกจับกุมดำเนินคดีไปแล้ว เมื่อพ้นโทษออกมาบางส่วนได้หวนกลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 3) อัตราโทษที่ใช้บังคับยังไม่เด็ดขาดเพียงพอหรือมีการลดโทษมากเกินไป และ 4) บางส่วนเห็นว่าอยากให้นำมามาตรการปราบปรามยาเสพติดเหมือนสมัยรัฐบาลชุด พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี กลับมาใช้อีก เพราะในช่วงนั้นปัญหายาเสพติดลดลงไปเป็นอย่างมาก

สรุปได้ว่า การปราบปราม /บังคับใช้กฎหมาย สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำไปปฏิบัติ การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมายไปสู่การปฏิบัติและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผน และข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก และในภาคประชาชนส่วนมากจะให้ความร่วมมือกับทางราชการและเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกัน และมีข้อมูลของปัญหาที่ได้เพิ่มเติม คือ 1) มีข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/พนักงานท้องถิ่นบางส่วนเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 2) ผู้ที่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและถูกจับกุมดำเนินคดีแล้ว เมื่อพ้นโทษออกมาบางส่วนได้หวนกลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก และ 3) อัตราโทษที่ใช้บังคับยังไม่เด็ดขาดเพียงพอหรือมีการลดโทษมากเกินไป

5) การร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งเป้าหมายตามนโยบาย เป็นการแสวงความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อปราบปรามการผลิตและ การค้า ยาเสพติด มิให้ปัญหายาเสพติดเป็นภัยของแต่ละประเทศ โดยเร่งรัดในความร่วมมือในทุกด้าน ทั้งในด้านการข่าว การปราบปราม การปฏิบัติการร่วม รวมทั้งใช้นโยบายเชิงรุกการพัฒนาพื้นที่ชายแดนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ให้ชายแดนมีความเป็นอยู่อย่างสันติ

5.1) นายณฤทธิ์ จันทร์รัตน์ เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็นรองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย กล่าวว่าเจ้าภาพหลักในส่วนนี้คือสำนักงานจังหวัดหนองคาย (กระทรวงมหาดไทย) ฝ่ายปกครอง และมีหน่วยงานอื่นที่ร่วมดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การร่วมมือระหว่างประเทศ มีโครงการที่สำคัญ ได้แก่ (1) โครงการขยายความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านแก้ไขปัญหายาเสพติด (2) โครงการพัฒนาโลกความร่วมมือบริเวณชายแดนระหว่างประเทศ โดยพัฒนาความเข้มแข็งและขยายสำนักงานประสานงานชายแดนไทย-เพื่อนบ้าน พร้อมการสร้างและพัฒนาความมั่นคงบริเวณชายแดนเพื่อแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ และ (3) โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทางเลือกให้ประเทศเพื่อนบ้าน มีกิจกรรมหลักคือโครงการพัฒนาทางเลือกกับประเทศเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า การร่วมมือระหว่างประเทศ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

5.2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ได้แก่ กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน ให้ข้อมูลเป็นไปในแนวทางเดียวกันคือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผน และข้อปฏิบัติของจังหวัดและอำเภอในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ในส่วนของการร่วมปฏิบัติงานก็เช่นเดียวกัน ตนได้เป็นผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดร่วมกับส่วนราชการต่างๆ ที่เข้ามาประสานการปฏิบัติฯ เช่น ตำรวจ ทหาร สาธารณะสุข หรือสถานศึกษา ดังเช่นที่เคยปฏิบัติมา ซึ่งมีผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชนบางส่วน ได้มีโอกาสร่วมกับคณะของผู้นำราชการจังหวัดหนองคายเพื่อข้ามไปยังฝั่งประเทศลาวโดยเจ้าผู้ปกครองนครหลวงเวียงจันทน์ได้จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการร่วมมือรักษาความสงบเรียบร้อยตามชายแดนระดับท้องถิ่น ณ ห้องประชุมศาลาว่าการนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งผลการประชุมจะมีการร่วมมือกันในการป้องกันอาชญากรรมทุกประเภทของทั้งสองประเทศและร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวชายแดนไทย-ลาว โดยเฉพาะการประมงและการเลี้ยงปลาในกระชัง เพื่อเป็นอาชีพเสริมรองจากการทำนาตามฤดูกาล สอดคล้องกับความเห็นของผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน อีกส่วนหนึ่งที่ได้เข้าร่วมการหารือและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอาชญากรรม แบบไม่เป็นทางการ เมื่อเดือน กรกฎาคม 2556 ระหว่างคณะเจ้าหน้าที่สำนักงาน ประสานงานปราบปรามยาเสพติด ชายแดน (Border Liaison Office - BLO) อำเภอเมืองหนองคาย กับคณะเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ประสานงานปราบปรามยาเสพติดชายแดน เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศลาว ซึ่งผลการประชุมมีการร่วมมือกันป้องกันอาชญากรรมทุกประเภท โดยเฉพาะเรื่องยาเสพติด ไม้พะยุง หรือไม้หวงห้ามอื่นๆ และร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวชายแดนไทย-ลาว โดยเฉพาะการประมง และการเลี้ยงปลาที่เจริญเติบโตเร็วในกระชังเพื่อเป็นอาชีพเสริมรองจากการทำนาตามฤดูกาล เช่น ปลานิล ปลาทับทิม เป็นต้น กล่าวได้ว่าการ ร่วมมือระหว่างประเทศ ผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อมูลเป็นไปในแนวทางเดียวกันคือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย โดยเฉพาะในเรื่องของการ ร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันอาชญากรรมทุกประเภท เน้นเรื่องยาเสพติด ไม้พะยุงและไม้หวงห้ามอื่นๆ และร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวชายแดนไทย-ลาว โดยเฉพาะการประมงและการเลี้ยงปลาในกระชัง

5.3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการร่วมมือระหว่างประเทศ โดยมี นายเจิม (นามสมมุติ) อายุ 49 ปี ซึ่งเป็นลูกจ้างของเทศบาลเมืองหนองคาย ได้กล่าวว่าในส่วนนี้เป็นการดำเนินงานของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง สำหรับประชาชนทั่วไปจะไม่ได้มีส่วนร่วมมากเท่าใด แต่ตามที่ปรากฏจากข้อมูลข่าวสารทราบว่า มีคณะเจ้าหน้าที่ของฝ่ายไทย (ส่วนราชการจังหวัดหนองคาย) ได้เข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือกับหน่วยงานของประเทศเพื่อนบ้านในเรื่องปัญหาต่างๆ และการร่วมกันพัฒนาด้านเศรษฐกิจตามแนวชายแดน กล่าวได้ว่าการร่วมมือระหว่างประเทศ หน่วยงานราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผน ข้อปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ในการ ความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันอาชญากรรมทุกประเภท โดยเฉพาะเรื่องยาเสพติด ไม้พะยุงหรือไม้หวงห้ามอื่นๆ

สรุปได้ว่า การ ร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงาน

ตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำไปจัดการ ร่วมมือระหว่างประเทศ ไปสู่ การปฏิบัติและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทาง จังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก ภาคประชาชนส่วนมากได้ให้ความร่วมมือกับทางราชการและ เข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกันเพื่อป้องกันอาชญากรรมทุกประเภท โดยเฉพาะเรื่องยาเสพติด ไม้พะยุงหรือไม้หวงห้ามอื่นๆ และร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวชายแดน ไทย-ลาว

6) ก การสกัดกั้น เป้าหมายตามนโยบายจะ เป็นการดำเนินงานตามมาตรการต่างๆ เพื่อสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน มิให้มีการลักลอบนำยาเสพติดสู่ประเทศไทย สร้างแนวสกัด กั้นที่มีประสิทธิภาพ การเสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน การลาดตระเวน การตั้งจุดตรวจและ จุดสกัดตามเส้นทางชายแดน การสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งตามแนวชายแดน ให้เป็นหมู่บ้านสกัดกั้น ยาเสพติด การจัดระเบียบหมู่บ้านตามแนวชายแดน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพจุดตรวจจุดสกัด ตามเส้นทางตอนในของประเทศให้เป็นตาข่ายการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติด

6.1) นายณฤทธิ์ จันทร์รัตน์ เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็นรอง หัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย กล่าวว่าเจ้าภาพหลักในส่วนนี้ คือสำนักงานจังหวัดหนองคาย (กระทรวงมหาดไทย) ฝ่ายปกครอง ตำรวจ ทหาร และหน่วยงานอื่นที่ ร่วมดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่ง การสกัดกั้น มีโครงการสำคัญ ได้แก่ (1) โครงการสกัดกั้น ยาเสพติดตามแนวชายแดน โดยสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนแบบบูรณาการ ของทุกหน่วยงาน ในพื้นที่ การเสริมสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งเฝ้าระวังยาเสพติดตามแนวชายแดน และการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพ ในพื้นที่ที่เป็น ด่านพรมแดน หรือด่านถาวร และรวมถึงท่าเรือ และ (2) โครงการสกัดกั้น ยาเสพติดในพื้นที่ตอนใน โดยพัฒนาประสิทธิภาพจุดตรวจ จุดสกัดตาม เส้นทางของยาเสพติดพื้นที่ ตอนในและพัฒนาประสิทธิภาพ ในพื้นที่ที่เป็นท่าอากาศยานนานาชาติ เพื่อสกัดกั้นยาเสพติด อีกด้วย กล่าวได้ว่าการสกัดกั้นผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติ ของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ของการวิจัย

6.2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ได้แก่ กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน ให้ข้อมูลเป็นไปในแนวทางเดียวกันคือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผน ข้อปฏิบัติ ของจังหวัดและอำเภอ ในการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ ในส่วนของการร่วม ปฏิบัติงานก็เช่นเดียวกัน ตนเป็นผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดร่วมกับส่วนราชการต่างๆ ที่ เข้ามาประสานการปฏิบัติฯ เช่น ตำรวจ ทหาร สาธารณะสุข หรือสถานศึกษา ดังเช่นที่ผ่านมา การสกัดกั้นยาเสพติดนั้น ในฐานะที่ตนเป็นเจ้าของที่ฝ่ายปกครองได้เข้า ร่วมกับเจ้าหน้าที่จากส่วนราชการอื่น เช่น ตำรวจ ทหาร ร่วมตั้งจุดตรวจยาเสพติดแบบบูรณาการตาม เส้นทางคมนาคมสายหลักตามห้วงระยะเวลาที่ส่วนราชการจะได้ประสานงานกันไว้ ซึ่งตนได้เข้าร่วม ดำเนินงานดังกล่าวเป็นประจำ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง และในแต่ละครั้งจะมีการจับกุมผู้กระทำความผิด ยาเสพติดทุกครั้ง ทั้งในข้อหาซื้อขายยาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย และเสพยาเสพติดให้ โทษโดยผิดกฎหมาย กล่าวได้ว่าการสกัดกั้นมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อมูลว่าหน่วยงานราชการที่

เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผน และข้อปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลในการ สกัดกั้นยาเสพติดเพื่อมิ ให้มีการลักลอบนำยาเสพติด เข้าสู่ประเทศไทย สร้างแนวสกัดกั้นที่มี ประสิทธิภาพ เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน การลาดตระเวน และการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด ตามเส้นทางชายแดนอย่างต่อเนื่อง

6.3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการ ร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่ง นายอาจ (นามสมมุติ) อายุ 48 ปี ซึ่งเป็น ลูกจ้างของเทศบาลเมืองหนองคาย ได้กล่าวว่า ในส่วนนี้เป็นการดำเนินงานของหน่วยราชการที่ เกี่ยวข้อง สำหรับประชาชนจะไม่ได้มีส่วนร่วมมากเท่าใด แต่ได้รับทราบจากข้อมูลข่าวสารทราบว่า มี เจ้าหน้าที่ ทั้งฝ่าย ตำรวจ ฝ่ายทหาร และฝ่ายปกครอง ร่วมกันตั้งจุดตรวจยาเสพติดตามเส้นทาง คมนาคมหลัก เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง มีความเข้มแข็งและจริงจังในการปฏิบัติงานเพื่อการสกัดกั้น ยาเสพติดมิให้มีการลักลอบนำยาเสพติดเข้าสู่ประเทศไทย กล่าวได้ว่าการสกัดกั้นมีการดำเนินงานอยู่ ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อมูล ว่าหน่วยงานราชการต่างๆ ได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผน และข้อปฏิบัติตามนโยบาย ของรัฐบาลในการสกัดกั้นยาเสพติดเพื่อมิ ให้มีการลักลอบนำยาเสพติด เข้าสู่ประเทศไทย สร้างแนว สกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน การลาดตระเวน และการตั้งจุด ตรวจ จุดสกัดตามเส้นทางชายแดนอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การสกัดกั้น

สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด

หนองคาย ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการ ดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัยการ ร่วมมือระหว่างประเทศ ไปสู่การปฏิบัติ และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัด และทางอำเภออยู่ในระดับมาก ในภาคประชาชนส่วนมากจะให้ความร่วมมือกับทางราชการและเข้า ร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกันเพื่อมิ ให้มีการลักลอบนำยาเสพติด เข้าสู่ ประเทศไทย พร้อมการ สร้างแนวสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ การ เสริมสร้างความมั่นคงตามแนว ชายแดน การลาดตระเวน และการตั้งจุดตรวจจุดสกัดตามเส้นทางชายแดนอย่างต่อเนื่อง

7) การบริหารจัดการ ซึ่งเป้าหมายตามนโยบาย เป็นการระดมสรรพกำลัง เพื่อ แก้ไขปัญหาเสพติด มีการจัดองค์กร กลไกการแก้ไขปัญหาเสพติดทุกระดับ การบริหารจัดการ อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านโครงสร้าง กลไก การบริหารงบประมาณ การพัฒนากำลังคน การสร้าง ขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น มอบหมายผู้รับผิดชอบเป็นเจ้าภาพชัดเจน

7.1) นายณฤทธิ์ จันทร์รัตน์ เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็นรอง

หัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย กล่าวว่าเจ้าภาพหลักในส่วนนี้ คือสำนักงานจังหวัดหนองคาย (กระทรวงมหาดไทย) ฝ่ายปกครอง ตำรวจ ทหาร และหน่วยงานอื่นๆ ที่ร่วมดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่ง การบริหารจัดการ ได้มีการจัด โครงการ ที่สำคัญ ได้แก่ โครงการพัฒนาและเสริมประสิทธิภาพการบริหารจัดการ เช่น พัฒนาการ บริหารจัดการ พัฒนา บุคลากรและงานกำลังพล และการนิเทศน์ ติดตามและประเมินผล ในส่วนนี้ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติดจังหวัดหนองคาย โดยผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายในฐานะผู้อำนวยการศูนย์ระดับจังหวัด ได้มีหนังสือกำชับ สั่งการให้ถือปฏิบัติตามนโยบายอย่างจริงจัง ได้ติดตามผลการดำเนินการในที่

ประชุมประจำเดือนของหัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัดและกำนันนายอำเภอทุกแห่งได้ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติในระดับอำเภออีกด้วย ซึ่ง การบริหารจัดการในพื้นที่จังหวัดหนองคายนั้นได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีผลการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม กล่าวได้ว่าการบริหารจัดการ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

7.2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ได้แก่ กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน ได้ให้ข้อมูลในแนวทางเดียวกันคือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของจังหวัดและอำเภอในการบริหารจัดการส่วนที่เกี่ยวข้องทุกด้านเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ ในส่วนของการร่วมปฏิบัติงานก็เช่นเดียวกัน ตนเป็นผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดร่วมกับส่วนราชการที่เข้ามาประสานการปฏิบัติฯ เช่น ตำรวจ ทหาร สาธารณะสุข หรือสถานศึกษาดังเช่นที่ผ่านมา กล่าวได้ว่าการบริหารจัดการมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อมูลว่าหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่อย่างจริงจังและต่อเนื่อง

7.3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองหนองคาย ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการ โดยมี นางหนู (นามสมมุติ) อายุ 62 ปี เป็นข้าราชการสาธารณสุขบ้านนาญ ได้กล่าวว่าในส่วนนี้เป็นการดำเนินงานของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง สำหรับประชาชนจะไม่ได้มีส่วนร่วมมากเท่าใด แต่ตามที่ปรากฏข้อมูลข่าวสารทราบว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการจัดองค์กร กลไกการแก้ไขปัญหาเสพติด การบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านโครงสร้าง กลไก การบริหารงบประมาณ การพัฒนากำลังคน การสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น รวมทั้งมอบหมาย ผู้รับผิดชอบเป็นเจ้าภาพชัดเจน ตามที่นโยบายได้กำหนดไว้ กล่าวได้ว่าการบริหารจัดการมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อมูลว่าหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่อย่างจริงจังและต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการ สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด จังหวัดหนองคาย ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัยการบริหารจัดการไปสู่การปฏิบัติและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก ภาคประชาชนส่วนมากจะให้ความร่วมมือกับทางราชการและเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกันเพื่อเสริมสร้างและเพิ่ม ประสิทธิภาพ ทั้งในด้านโครงสร้าง กลไก การบริหารงบประมาณ การพัฒนากำลังคน และการสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น

จังหวัดนครพนม

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ ด้วยวิธีการจดบันทึกข้อมูลจาก

การพูดคุย การถาม-ตอบ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การเสนอแนะและการเรียบเรียงข้อมูลจาก เอกสารประกอบสัมภาษณ์หรือการสนทนา โดยได้ทำการสัมภาษณ์ 1) นายมนูญศักดิ์ นามประเทือง เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการและเป็นรองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด จังหวัดนครพนม เป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์แทน หัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติดจังหวัด นครพนม 2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม ได้แก่ กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 10 คน และ 3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม จำนวน 10 คน รวมบุคคลที่เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ จำนวน 21 คน ผู้วิจัยจะได้แยกนำเสนอออกเป็น แต่ละหัวข้อหรือแต่ละประเด็นที่สอดคล้องกับตัวแปรในการวิจัยถึงปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน รวม 7 ปัจจัย มีรายละเอียด ดังนี้

1) การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน ซึ่งเป้าหมายตามนโยบาย เป็นการดำเนินการ ที่ทำให้หมู่บ้าน /ชุมชน มีการรวมตัวกันเป็นพลังแผ่นดินและใช้พลังที่รวมตัวนี้ดำเนินการป้องกันเฝ้า ระวังและแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กร หน่วยงาน โรงเรียน สถาน ประกอบการ ภาคเอกชนทุกแห่ง ได้รวมกันเป็นพลังแผ่นดิน

1.1) นายมนูญศักดิ์ นามประเทือง เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็น รองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม กล่าวว่าตามข้อสั่งการของ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมในที่ประชุมการติดตามผลการดำเนินงานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกอำเภอแล้วเพื่อให้ถือปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งในปัจจุบัน การสร้าง พลังสังคม/พลังชุมชน ทางจังหวัดนครพนมได้มีการจัดโครงการที่สำคัญตามนโยบายของรัฐบาล ได้แก่ (1) โครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกพลังสังคมป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด เพื่อรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน และเผยแพร่ในองค์กร/กลไกต่างๆ (2) โครงการเสริมสร้างหมู่บ้านและ ชุมชนเข้มแข็ง เพื่อลดปัญหาเสพติด โดยการ พัฒนาวิทยากรกระบวนการอำเภอ ให้มีความรู้ความ ชำนาญในการปฏิบัติงาน สนับสนุนงบประมาณในการรับการฝึกอบรมตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด ดำเนินการ เสริมสร้างหมู่บ้าน /ชุมชนเข้มแข็ง และสร้างเครือข่ายหมู่บ้าน /ชุมชนเฝ้าระวัง ปัญหาเสพติด (3) โครงการพัฒนาผู้นำชุมชนท้องถิ่น จัดการปัญหาเสพติด โดยการพัฒนาศักยภาพผู้นำหมู่บ้าน /ชุมชนเป็นพลังแผ่นดิน สร้างขวัญและ กำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงานที่เป็นพลังแผ่นดิน และยังมีส่วนร่วมในการ พัฒนาผู้นำองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น (4) โครงการหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน โดยการ จัดกิจกรรมในหมู่บ้าน /ชุมชนที่เคยได้รับ กองทุนแม่ของแผ่นดินและหมู่บ้าน/ชุมชนที่จะเข้ารับกองทุนแม่ของแผ่นดิน และ (5) โครงการประชา สังคมจังหวัด โดยการ จัดตั้งและพัฒนาภาคประชาสังคมจังหวัดเฝ้าระวังยาเสพติด กล่าวได้ว่า การ สร้างพลังสังคม /พลังชุมชน ทางสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด นครพนมได้ ประสบความสำเร็จกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่นมีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้น อย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัยการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน ไปสู่การปฏิบัติในระดับมาก

1.2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม ได้แก่ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งได้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เป็นไปในแนวทางเดียวกัน คือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอในส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น (1) การรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกพลังสังคมป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด (2) ประสานงานเกี่ยวกับการเสริมสร้างหมู่บ้านและชุมชนเข้มแข็ง เพื่อลดปัญหายาเสพติด การเสริมสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งและสร้างเครือข่ายหมู่บ้าน/ชุมชนเฝ้าระวังยาเสพติด (3) จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชนเป็นพลังแผ่นดิน เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงานที่ ร่วมเป็นพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติด และ (4) ดำเนินการตามโครงการหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน โดย มีการจัดกิจกรรมในหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อเป็นพลังแผ่นดิน ได้รณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อป้องกันยาเสพติด การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน และข้อมูลข่าวสารทางราชการโดยการประกาศประชาสัมพันธ์ทางเครื่องขยายเสียงในหมู่บ้าน/ชุมชน (หอกระจายข่าว/ลำโพงขยายเสียงเสียงเป็นจุด) การร่วมปฏิบัติงานก็เช่นเดียวกัน ซึ่งตนเป็นผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดได้ร่วมกับส่วนราชการต่างๆ ที่เข้ามาประสานการปฏิบัติงานในพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน เช่น ตำรวจ ทหาร สาธารณะสุข หรือสถานศึกษา โดยปกติเมื่อทางอำเภอ (ซึ่งได้รับมอบนโยบายจากทางจังหวัดมาแล้ว) จะมีโครงการหรือแผนปฏิบัติงานอย่างไรที่เป็นในภาพรวมทั้งอำเภอ จะสั่งการในที่ประชุมประจำเดือนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แต่สำหรับเป็นกรณีเร่งด่วนหรือกรณีเฉพาะตำบลจะได้เรียกทางเครื่องมือสื่อสารเป็นกรณีหรือเป็นรายไป เช่น การค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการรักษาในระบสมครใจหรือมีข้อมูลข่าวสารในทางลับเกี่ยวกับหมู่บ้าน/ชุมชน เป็นต้น กล่าวได้ว่า การสร้างพลังสังคม /พลังชุมชน ผู้ให้ข้อมูลได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอในการรณรงค์ป้องกันยาเสพติด การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชนและข้อมูลข่าวสารทางราชการอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

1.3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน ในแนวทางเดียวกันว่าถ้าส่วนราชการได้ขอความร่วมมือกับประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดแล้วตนได้เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง ซึ่งมีนายบุญมี (นามสมมุติ) อายุ 56 ปี อดีตผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง กล่าวว่าโดยปกติแล้วตนเป็นคนที่ชอบงานประโยชน์ต่อส่วนรวม ในส่วนของกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดหรือกิจกรรมส่วนรวมอื่นๆ ตนได้เข้าร่วมทุกครั้ง เพราะการทำประโยชน์ต่อสังคม ไม่จำเป็นว่าจะต้องมีตำแหน่งใดๆ ประชาชนทั่วไปสามารถทำประโยชน์ได้ เช่นเดียวกับ นางนิดา (นามสมมุติ) อายุ 49 ปี อดีตผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลแห่งหนึ่ง และ นางสาวชล (นามสมมุติ) อายุ 52 ปี สมาชิกกลุ่มสตรีผู้บำเพ็ญประโยชน์ในเทศบาลเมืองนครพนม กล่าวไปในแนวทางเดียวกันว่าได้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนรวมทุกครั้ง กล่าวได้ว่าประชาชนส่วนมากจะเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการ จึงถือได้ว่าเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

สรุปได้ว่า การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด นครพนม ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัยการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน

ไปสู่การปฏิบัติในระดับมาก ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอในการรณรงค์ป้องกันยาเสพติด การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน และข้อมูลข่าวสารทางราชการอยู่ในระดับมาก และในภาคประชาชนส่วนมากจะเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกัน

2) การแก้ไขปัญหายูเอสบี/ผู้ติด ซึ่งเป้าหมายตามนโยบายเป็นการลดจำนวนยูเอสบี/ผู้ติดยาเสพติด โดยจะดำเนินการนำยูเอสบีเข้ารับการรักษาในทุกกระบวน ทั้งระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ ขยายสถานบำบัดให้เพียงพอ และให้องค์กรภาคเอกชน ภาคชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันบำบัดรักษา จะดำเนินการต่อยูเอสบี/ผู้ติดยาเสพติด ให้ครอบครัว ทั้งการติดตามช่วยเหลือ พี่นฟู ดูแลยูเอสบีในด้านอาชีพ การงาน สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติและไม่หวนกลับไปมีพฤติกรรมซ้ำอีก

2.1) นายมนูญศักดิ์ นามประเทือง เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็นรองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม ได้กล่าวว่าเจ้าภาพหลักในการดำเนินงานด้านนี้คือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและหน่วยงานอื่นๆ ร่วมดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่ง การแก้ไขปัญหายูเอสบี/ผู้ติดยาเสพติด ได้มีการจัด โครงการที่สำคัญ ได้แก่ (1) โครงการบำบัดยูเอสบี/ผู้ติดยาเสพติดระบบสมัครใจ โดยมี 1 อำเภอ 1 ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และพัฒนาวิทยากรค่ายบำบัด การค้นหาและนำยูเอสบี/ผู้ติดยาเสพติดเข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดจากยูเอสบี/ผู้ติดเหล่านั้นอีกด้วย (2) โครงการบำบัดรักษายูเอสบี/ผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัด โดยมี การขยายศูนย์บำบัดฟื้นฟู การบำบัดยูเอสบี/ผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัดและการปรับปรุง พัฒนาการบังคับบำบัด ให้มีความพร้อมยิ่งขึ้น และ (3) โครงการติดตามดูแลช่วยเหลือฟื้นฟูและพัฒนาผู้ผ่านการบำบัดครบวงจร โดยการสร้างและพัฒนาศูนย์ข้อมูลบำบัดเพื่อการติดตามช่วยเหลือ การติดตามยูเอสบีที่ผ่านการบำบัดและการพัฒนาความพร้อมของผู้ผ่านการบำบัดให้กลับสู่สังคมได้ปกติ กล่าวได้ว่าการแก้ไขปัญหายูเอสบี/ผู้ติด ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

2.2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม ได้แก่ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งได้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ในแนวทางเดียวกัน คือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอในส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น (1) ร่วมประสานงานตามโครงการบำบัดยูเอสบี/ผู้ติดยาเสพติดระบบสมัครใจ โดยมี 1 อำเภอ 1 ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยร่วมกับเจ้าหน้าที่จากฝ่ายตำรวจ ทหาร และฝ่ายปกครอง เพื่อทำการ ค้นหายูเอสบี/ผู้ติดยาเสพติด ในหมู่บ้าน/ชุมชน ให้ เข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดจากยูเอสบี/ผู้ติดเหล่านั้น โดยสามารถนำไปประกอบการวางแผนการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ต่อไปด้วย (2) ร่วมประสานการปฏิบัติตาม โครงการบำบัดรักษายูเอสบี/ผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับ บำบัด โดยร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อทำการสุ่มตรวจกลุ่มเสี่ยงเพื่อผลักดันให้เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาต่อไป และ (3) ร่วมดำเนินการตามโครงการติดตาม ดูแลช่วยเหลือฟื้นฟูและพัฒนาผู้ผ่านการบำบัด ติดตามช่วยเหลือยูเอสบี/ผู้ติดยาเสพติด ที่ผ่านการบำบัด แล้วให้อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขและไม่คิดหวนกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก

โดยปกติแล้วเมื่อทางอำเภอ (ซึ่งได้รับมอบนโยบายจากทางจังหวัด มาแล้ว) มีโครงการหรือแผนปฏิบัติงานอย่างไรที่เป็นในภาพรวมทั้งอำเภอจะสั่งการในที่ประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นประจำทุกเดือน แต่สำหรับเป็นกรณีเร่งด่วนหรือกรณีเฉพาะตำบล อำเภอก็จะเรียกทาง เครื่องมือสื่อสารเป็นกรณีหรือเป็นรายไป สอดคล้องกับความเห็นของผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชนบางส่วน กล่าวว่าทางอำเภอได้เรียกพบและสั่งการนอกเหนือจากการประชุมประจำเดือน กรณีเรื่องที่จะต้อง ดำเนินการโดยเร็ว เช่น การค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เป็นต้น ในส่วนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดบางราย ตนจะต้องไปบอกด้วยตนเองถึงบ้านเพื่อเข้ารับการบำบัดในระบบสมัครใจ เนื่องจากผู้นั้นยังไม่เชื่อมั่น ในกระบวนการของรัฐเพราะกลัวถูกจับกุมตัวดำเนินคดี ในกรณีผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่ไม่อยากจะมา พบและรายงานตัวกับผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชนนั้น ได้แนะนำในแนวทางเดียวกันคือให้ผู้นั้นไปที่สถานที่ บำบัดสำนักงานสาธารณสุขหรือโรงพยาบาล กล่าวได้ว่าใน การแก้ไขปัญหาผู้เสพ /ผู้ติดยาเสพติด ผู้ให้ข้อมูลได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผน ข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอใน การค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการบำบัดในระบบสมัครใจอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

2.3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยา ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวในแนวทางเดียวกันว่าส่วนนี้ เป็นการประชาสัมพันธ์ของส่วนราชการหรือผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน สำหรับประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมมากเท่าใด แต่เป็นผู้สังเกตการณ์หรือแจ้งเบาะแสข่าวคราวให้กับทางการ โดยมี นายวิรัตน์ (นามสมมุติ) อายุ 63 ปี ข้าราชการบำนาญ (เคยรับราชการที่ศาลจังหวัดแห่งหนึ่ง) กล่าวว่าหลังจากที่เกษียณอายุ ราชการมาแล้ว ได้ให้ความร่วมมือกับทางราชการมาโดยตลอดและเมื่อตนทราบข่าวคราวของผู้ต้อง สงสัยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดตนจะแจ้งให้หน่วยงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ทราบ เช่นเดียวกับความเห็นของ นางเกตุ (นามสมมุติ) อายุ 46 ปี อดีตครูอัตราจ้างรายปีโรงเรียนเทศบาล แห่งหนึ่งซึ่งปัจจุบันได้เปิดร้านมินิมาร์ท กล่าวว่าในครั้งที่ตนยังเป็นครูสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5-6 ตนได้เสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กนักเรียนด้วยการแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับพิษภัย ของยาเสพติดให้เด็กนักเรียนได้รับรู้ข้อมูลด้วย และสำหรับการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดต้อง เริ่มที่ครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันเริ่มแรกของมนุษย์ หากบุคคลในครอบครัวมีความรักความอบอุ่นแล้ว จะเป็นภูมิคุ้มกันหรือเกราะป้องกันภัยยาเสพติดหรืออบายมุขได้เป็นอย่างดี แต่ทั้งนี้ขึ้นจะอยู่กับ สภาพแวดล้อมอื่นด้วยว่าจะส่งผลมากเพียงใด กล่าวได้ว่าในส่วนนี้เป็นการประชาสัมพันธ์ของส่วน ราชการหรือผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน สำหรับประชาชนทั่วไปแล้วได้เป็นผู้สังเกตการณ์หรือแจ้งเบาะแสข่าว ราวความเคลื่อนไหวให้กับทางการ ในส่วนของการดำเนินงานของภาครัฐนั้นอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และข้อมูลที่ได้เพิ่มเติมคือการให้ความรักความอบอุ่นแก่บุคคลในครอบครัว โดยเฉพาะในวัยรุ่นจะเป็นเกราะป้องกันภัยจากยาเสพติดได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า การแก้ไขปัญหาผู้เสพ /ผู้ติดยาเสพติด สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดจังหวัด นครพนม ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการ ดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัยการแก้ไขปัญหาผู้เสพ /ผู้ติดยาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติในระดับมาก ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอในการค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับ

การบำบัดในระบบสมัครใจอยู่ในระดับมาก และในภาคประชาชนส่วนมากจะเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกัน และข้อมูลที่ได้เพิ่มเติมคือการให้ความรักความอบอุ่นแก่บุคคลในครอบครัวโดยเฉพาะในวัยรุ่น ซึ่งจะสามารถเป็นเกราะป้องกันเริ่มต้นในการป้องกันภัย จากยาเสพติดได้เป็นอย่างดี

3) การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน ซึ่งเป้าหมายตามนโยบายเพื่อมุ่ง สร้างภูมิคุ้มกันต่อยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไป เยาวชนกลุ่มเสี่ยง เป็นการตรวจราชการเพิ่มขึ้นของผู้สพรายใหม่ โดยให้ความสำคัญในการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาทุกแห่ง จัดปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อปัญหาเสพติดให้หมดไป สร้างคุณภาพชีวิต ทศนคติที่ดีให้กับเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติ และไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

3.1) นายมนูญศักดิ์ นามประเทือง เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็นรองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม ได้กล่าวว่า เจ้าภาพหลักในส่วนนี้คือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานบันการศึกษาและหน่วยงานอื่นๆ ร่วมดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่ง การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน มีโครงการที่สำคัญ ได้แก่ (1) โครงการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันต้านยาเสพติดในสถานศึกษา การพัฒนาวิทยากรเพื่อการป้องกันยาเสพติด เช่น วิทยากรครูตำรวจด้านยาเสพติด ครูพระ ครูสอนศาสนา และส่งเสริมวิทยากรครูเหล่านั้นเพื่อให้เข้าปฏิบัติงานในสถานศึกษา (2) โครงการป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา การพัฒนากิจกรรมป้องกันและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียน ในกลุ่มเสี่ยง การพัฒนากลไกป้องกันและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาและการส่งเสริมกิจกรรมศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่นของโครงการ To Be Number One ในสถานศึกษา (3) โครงการจัดระเบียบสังคมและแก้ไขปัญหากลุ่มเสี่ยง จัดปัจจัยเสี่ยงอื่น การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกลุ่มเสี่ยง การพัฒนากลไกเพื่อการป้องกันเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด ของกลุ่มเสี่ยง และการเสริมสร้างความเข้มแข็งสถาบันครอบครัวกลุ่มเสี่ยง (อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ตำรวจบ้าน อาสาสมัครพลังแผ่นดิน เป็นต้น) และ (4) โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ โรงงาน สีขาวป้องกันยาเสพติด โครงการ To Be Number One ในสถานประกอบการ และการให้โอกาสผู้ที่ผ่านการบำบัดรักษาเสพติด ให้กลับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติ ซึ่งกล่าวได้ว่า การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

3.2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม ได้แก่ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันในแนวทางเดียวกัน คือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของจังหวัดและอำเภอในการเข้าร่วมกระบวนการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษากับเจ้าหน้าที่จากฝ่ายจังหวัด/อำเภอ ฝ่ายการศึกษา ฝ่ายตำรวจ ฝ่ายทหาร และฝ่ายสาธารณสุขได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกตรวจตราการจัดระเบียบสังคมในวันเสาร์และ/หรือวันอาทิตย์ ทุกสัปดาห์ ร่วมกันตรวจตราสถานบริการ ร้านเกม/อินเทอร์เน็ต ร้านคาราโอเกะ หอพัก โต๊ะสนุกเกอร์ และสวนสาธารณะ โดยปกติแล้วเมื่อทางอำเภอ (ซึ่งได้รับมอบนโยบายจากทางจังหวัดมาแล้ว) จะมีโครงการหรือแผนปฏิบัติงานอย่างไรที่เป็นในภาพรวมทั้งอำเภอก็จะสั่งการในที่ประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นประจำทุกเดือน แต่สำหรับเป็นกรณีเร่งด่วนหรือกรณีเฉพาะตำบลแล้ว

ทางอำเภอได้เรียกทางเครื่องมือสื่อสารเป็นกรณีหรือเป็นรายไป ในการออกตรวจตราการจัดระเบียบสังคมหรือตรวจความเรียบร้อยนั้น ปลัดอำเภอจะแจ้งวันและเวลาเพื่อนัดหมายกับทางฝ่ายตำรวจและผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน พร้อมเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งตนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมาโดยตลอด จะพบส่วนที่มีปัญหา เช่น 1) ร้านเกม/อินเทอร์เน็ตบางส่วน ที่เห็นแก่ผลประโยชน์มากเกินไป ปล่อยให้เด็กหรือเยาวชนเล่นจนถึงสว่าง ซึ่งในลักษณะนี้ตนได้เคยแจ้งให้ปลัดอำเภอทราบแล้วและ ปลัดอำเภอได้ประสานกับฝ่ายตำรวจเพื่อร่วมกันปฏิบัติและได้ทำการจับกุมผู้ประกอบการบางส่วน ดำเนินคดีตามกฎหมายในกรณีเปิดหรือปิดสถานประกอบการเกินเวลาที่กำหนด ปัจจุบันยังไม่พบว่ามีร้านเกม/อินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และ 2) ปัญหาที่หอพัก/บ้านเช่า ในส่วนนี้ตนได้เคยพูดคุยกับผู้ประกอบการบางแห่ง ซึ่งกล่าวได้ว่าเจ้าหน้าที่ไม่สามารถเข้าไปดูแลได้อย่างทั่วถึงทุกคน/ทุกแห่ง เพราะมีวัยรุ่นจะมักเข้าออกอยู่ประจำ โดยผู้ประกอบการส่วนมากจะให้ความร่วมมือกับทางราชการเป็นอย่างดี กล่าวได้ว่าการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน ผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อมูลแนวทางเดียวกัน คือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอในการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน เพื่อเป็นเกราะป้องกันพิษภัยจากยาเสพติดในกลุ่มเยาวชนอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

3.3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวไปในแนวทางเดียวกันว่า ในส่วนนี้เป็นการประชาสัมพันธ์ของส่วนราชการหรือผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน สำหรับประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมมากเท่าใด แต่เป็นผู้สังเกตการณ์หรือแจ้งเบาะแสข่าวคราวให้กับทางราชการ โดย ร้อยตำรวจตรี ประสิทธิ์ (นามสมมุติ) อายุ 66 ปี ข้าราชการตำรวจบำนาญ กล่าวว่าหลังจากที่เกษียณอายุราชการ ตนให้ความร่วมมือกับทางราชการมาโดยตลอด และเมื่อตนทราบข่าวคราวของผู้ที่ต้องสงสัยหรือมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด ตนก็จะไปพบบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเยาวชนผู้นั้น เพื่อแจ้งข่าวความเคลื่อนไหวโดยจะกระทำลับหลังเยาวชนผู้นั้นเพื่อมิให้ได้ทราบว่าตนมาพบและแจ้งข่าวคราว อีกทั้งเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเองด้วย และได้แจ้งในลักษณะนี้แล้วหลายครั้ง ถือว่าเป็นความภาคภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือเยาวชน เช่นเดียวกับ นายมนัส (นามสมมุติ) อายุ 54 ปี อดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง และนายเป็รื่อง (นามสมมุติ) อายุ 58 ปี อดีตผู้สมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง ได้ให้ข้อมูลในแนวทางเดียวกันว่า การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน จะต้องอาศัยความตั้งใจ ความมุ่งมั่นและมีความเข้าใจในพฤติกรรมความเปลี่ยนแปลงของเยาวชนด้วย ซึ่งเด็กและเยาวชนวัยรุ่นส่วนมากแล้วจะมีความคิดคะนอง อยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง ซึ่งบิดา มารดา ผู้ปกครอง ต้องใช้ความรัก ความเอ็นดู ความเข้าใจในการอบรมสั่งสอนเยาวชนทั้งหลาย ซึ่งอารมณ์ของวัยรุ่นโดยเฉพาะช่วงอายุระหว่าง 13-18 ปี จะมีความแปรปรวนอย่างรวดเร็วและมีปฏิกิริยาแสดงต่อต้านการได้รับคำสั่งพอสมควร ฉะนั้นจึงต้องใช้ความเมตตา ความอบอุ่น แล้วจึงอบรมสั่งสอนถึงพิษภัยของยาเสพติดและจะต้องใช้เวลาพอสมควร กล่าวได้ว่าในส่วนนี้เป็นการประชาสัมพันธ์ของส่วนราชการหรือผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน สำหรับประชาชน จะไม่ได้มีส่วนร่วมมากเท่าใด ได้แต่เป็นผู้สังเกตการณ์หรือแจ้งเบาะแสข่าวคราวความเคลื่อนไหวให้กับทางราชการ การดำเนินงานของภาครัฐจึงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย และมีส่วนที่ได้เพิ่มเติมคือทำให้ความรัก ความอบอุ่นแก่

บุคคลในครอบครัวโดยเฉพาะในช่วงของวัยรุ่น ซึ่งจะสามารถเป็นเกราะป้องกันเริ่มต้นในการป้องกันภัยจากยาเสพติดได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด นครพนม ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำไปปัจจัย การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันไปสู่การปฏิบัติในระดับมาก ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอในการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันอยู่ในระดับมาก ภาคประชาชนส่วนมากจะเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกัน และมีข้อมูลที่ได้เพิ่มเติมคือ การให้ความรัก ความอบอุ่นแก่บุคคลในครอบครัวโดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่น ซึ่งจะสามารถเป็นเกราะป้องกันเริ่มต้นในการป้องกันภัยจากยาเสพติดได้เป็นอย่างดี

4) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งเป่าหมายตามนโยบายเป็นการลดผู้ผลิตผู้ค้า ผู้ล่าเหยื่อยาเสพติดในทุกกระดับ เพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมาขังตลาดผู้เสพ เน้นใช้หลักการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน และการสืบสวนขยายผลเป็นแนวทางปฏิบัติหลัก มุ่งลดความเดือดร้อนของประชาชนต่อปัญหาการค้ายาเสพติดในชุมชน พัฒนาระบบการยุติธรรมให้เอื้ออำนวยต่อการปราบปรามยาเสพติด รวมทั้งการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

4.1) นายมนูญศักดิ์ นามประเทือง เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็นรองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม ได้กล่าวว่า เจ้าภาพหลักในส่วนนี้คือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ฝ่ายทหาร ฝ่ายปกครอง และหน่วยงานอื่นๆ ร่วมดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมายมีโครงการที่สำคัญ ได้แก่ (1) โครงการพัฒนาศูนย์ข่าวกรองยาเสพติด และซึก ถามขยายผลการข่าวจากผู้ถูกจับกุม คดียาเสพติด (2) โครงการปราบปรามเครือข่ายการค้ายาเสพติดรายสำคัญ ระดับพื้นที่หรือมีส่วนร่วมเชื่อมโยงในพื้นที่ (3) โครงการปราบปรามการค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติด ระดับพื้นที่ การลดความเดือดร้อนของประชาชนตามข้อร้องเรียน และมาตรการปราบปราม และสนับสนุนมาตรการอื่น (4) โครงการตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด การเพิ่มประสิทธิภาพดำเนินงานด้านทรัพย์สิน ในคดียาเสพติดตาม พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 และการ ดำเนินงานด้านทรัพย์สินในคดียาเสพติดแบบบูรณาการ (5) โครงการป้องกันและแก้ไขการค้ายาเสพติดในเรือนจำ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการป้องกันและแก้ไขยาเสพติดในเรือนจำภาพรวม (6) โครงการป้องกันและปราบปรามเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพื่อป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และปราบปรามลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับ ความผิด ยาเสพติด และ (7) โครงการปรับปรุงการบังคับใช้กฎหมาย พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการบังคับใช้กฎหมายพร้อมการ ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบ ต่างๆ กล่าวได้ว่า การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

4.2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม ได้แก่ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย ในแนวทางเดียวกัน คือได้ถือ

ปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของจังหวัดและอำเภออย่างจริงจังต่อเนื่อง สำหรับการปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมายนั้น ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน มีบทบาทในส่วนที่สนับสนุนช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดโดยตรง การช่วยสอดส่องดูแล ปกครองหมู่บ้าน/ชุมชน หรือแจ้งเบาะแสข่าวสารยาเสพติดให้กับหน่วยงานราชการ เช่น ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ในส่วนของการปราบปรามจับกุมนั้นเป็นหน้าที่หลักของฝ่ายตำรวจที่จะดำเนินการต่อไป ปัญหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดนครพนมไม่แตกต่างไปจากจังหวัดหนองคายหรือจังหวัดใกล้เคียงกัน และคาดว่าจะมีความรุนแรงมากกว่าอีกด้วย จากการได้ทราบข้อมูลข่าวคราวเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น มีการลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาในประเทศมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ในระยะเวลาที่ผ่านมาคงปฏิเสธไม่ได้ว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องในขบวนการยาเสพติดทั้งทางตรงและทางอ้อม พื้นที่ของจังหวัด นครพนมจะทอดยาวตามแนวแม่น้ำโขงจึงกล่าวได้ว่าทุกพื้นที่ที่สามารถเป็นจุดที่ยาเสพติดจะเข้ามาในประเทศไทยได้ จากการที่ได้ทราบข่าวมาว่ามีแหล่งผลิตยาเสพติดอยู่ในประเทศเพื่อนบ้านและอยู่ตรงข้ามกับแนวพื้นที่ของจังหวัดนครพนมอีกด้วย ที่พบว่ามีการลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาจะอยู่ในเขต อำเภอท่าอุเทนและอำเภอเมืองนครพนม ผู้ที่ลักลอบนำเข้ามาในประเทศจะมีทั้งคนไทยและคนลาว สำหรับราคาของยาเสพติดประเภทที่พบบ่อยจะไม่แตกต่างจากจังหวัด

หนองคาย มีดังนี้ 1) แอมเฟตามีนหรือยาบ้า ราคาในฝั่งประเทศลาวและสั่งปริมาณมาก ราคาเม็ดละ 50-80 บาท และราคาในฝั่งประเทศไทย ราคาเม็ดละ 250-300 บาท 2) กัญชาแห้ง ราคาในฝั่งประเทศลาว กิโลกรัมละ 2,000-3,000 บาท และราคาในฝั่งประเทศไทย กิโลกรัมละ 4,000-5,000 บาท และ 3) ไอซ์ ราคาในฝั่งประเทศลาว กิโลกรัมละ 800,000 บาท และราคาในฝั่งประเทศไทย กิโลกรัมละ 2,500,000-3,000,000 บาท สำหรับลักษณะของการซุกซ่อนลักลอบลำเลียงนำยาเสพติดเข้ามาในฝั่งไทยมีหลายรูปแบบและจะมีลักษณะคล้ายกับการลักลอบนำเข้าทางจังหวัดหนองคาย เช่น ใช้รถยนต์ส่วนตัว รถยนต์ตู้โดยสาร รถยนต์โดยสารระหว่างประเทศ และรถโดยสารประจำสะพานมิตรภาพไทย-ลาว และซุกซ่อนมากับตัวบุคคล มีการใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่รู้เห็นหรือจับกุมได้ หรือวิธีการนัดหมายส่งให้กับผู้ค้า ขบวนการ/เครือข่าย ทางเรือตามลำน้ำโขง และช่องทางท่าข้ามตามหมู่บ้านแนวชายแดนระหว่างฝั่งไทย-ลาว มีการซุกซ่อนในรูปแบบต่างๆ เช่น ซุกซ่อนในร่างกาย ซุกซ่อนในรถยนต์ ซุกซ่อนในอาหาร ซุกซ่อนในของใช้ และซุกซ่อนในซากสัตว์ ซึ่งจากผลการปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิดยาเสพติดที่ผ่านมา มีผลการจับกุมในระดับที่มากและพอใจ การลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศในลักษณะทยอยนำเข้ามาหรือที่

เรียกว่ากองทัพมดเพื่อลำเลียงยาเสพติดเข้ามาในพื้นที่ ซึ่งมีทั้งในเวลากลางวันและเวลากลางคืน จะมีวิธีการไม่แตกต่างกับการลักลอบนำเข้าในเขตจังหวัดหนองคายและจังหวัดอื่นที่มีพื้นที่ติดกับแม่น้ำโขง มีดังนี้ (1) นำยาเสพติดมาไว้ที่สันดอนกลางแม่น้ำโขง เมื่อติดต่อสื่อสารตกลงซื้อขายยาเสพติดกันแล้ว ผู้ค้ายาเสพติดจะใช้คนลาว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่นชายมีอายุระหว่าง 18-25 ปี นำยาเสพติดบางส่วนใส่มาในเรือหางยาวแล้วนำมาไว้ที่สันดอนกลางแม่น้ำโขง ทั้งระยะเวลาให้ห่างกันพอสมควรแล้วจะมีคนไทยไปนำเอายาเสพติดเข้ามาในประเทศ เช่น การนำเข้าในเขตอำเภอท่าอุเทนและเขตอำเภอเมืองนครพนม เป็นต้น และ (2) การใช้ชาวประมงพื้นบ้าน โดยจะมีชาวประมงพื้นบ้านทั้งของฝั่งประเทศไทยและฝั่งประเทศลาว ต่างฝ่ายใช้เรือหางยาวแล้วขับไปพบกันในบริเวณที่ตกลงกันไว้ จากนั้นจะโยนห่อยาเสพติดใส่เรืออีกลำหนึ่ง

สำหรับผลการปราบปรามจับกุมของหน่วยงานราชการนั้นได้ผลเป็นอย่างดี แต่ยาเสพติดก็มีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ให้ข้อมูลบางส่วนได้ให้ข้อมูลว่าในทุกตำบลทุกหมู่บ้าน จะมีผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดแฝงตัวอยู่ทั้งนั้น (ผู้ให้ข้อมูลจะขอกลับแบบไม่เจาะลึกมากเกินไป เพราะเกรงกลัวผลกระทบที่จะตามมาในภายหลัง) ซึ่งบางรายเป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ คนกลุ่มนี้จะไม่แสดงตัวตนแต่จะคอยช่วยเหลือสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง ผู้ที่เคยกระทำผิดและถูกจับกุมตัวดำเนินคดีมาแล้วบางรายได้กลับไปมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดซ้ำอีก เช่น นายอุทัย หรือเบ้ม (นามสมมุติ) อายุประมาณ 35 ปี รูปร่างผอมสูง สูงประมาณ 175 เซนติเมตร ผิวเนื้อดำแดง ราษฎรในเขตอำเภอเมืองนครพนม เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวเมื่อ พ.ศ. 2552 ข้อหาจำหน่ายยาเสพติด (ยาบ้า) โดยผิดกฎหมาย เมื่อพ้นโทษออกมาแล้วได้มีพฤติกรรมที่มีพิรุณและมีความเสี่ยงว่าจะกลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก กำนันอีกท่านหนึ่งได้กล่าวถึงบุคคลที่ต้องสงสัยว่ามีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในเขตอำเภอเมืองนครพนม คือ (1) นายวัฒน์ หรือโอเล่ อายุประมาณ 25 ปี รูปร่างผอมสูง สูงประมาณ 170 เซนติเมตร ผิวเนื้อดำแดง (2) นายฉัตร หรือเล็ก อายุประมาณ 25 ปี รูปร่างสันทัด สูงประมาณ 165 เซนติเมตร ผิวเนื้อดำแดง และทราบว่ามีญาติเป็นข้าราชการตำรวจแห่งหนึ่งในต่างจังหวัด และ (3) นายพร หรือหนุ่ม อายุประมาณ 30 ปี รูปร่างสันทัด สูงประมาณ 165 เซนติเมตร ผิวเนื้อดำแดง ทั้ง 3 รายนี้ คาดว่าหน่วยงานของตำรวจน่าจะทราบข้อมูลจากการสืบสวนหาข่าวแล้ว ผู้วิจัยได้สอบถามความเห็นในประเด็นเกี่ยวกับการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชนส่วนมากจะเห็นด้วยกับการนำมาตราการปราบปรามยาเสพติด เหมือนสมัยรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี กลับมาใช้อีกเพราะในช่วงนั้นปัญหาของยาเสพติดได้ลดลงไปเป็นอย่างมากและการลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาในประเทศไทยก็น้อย อีกประการหนึ่งคือการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทยนั้นยังไม่เด็ดขาดเพียงพอ มีการลงโทษต่ำกว่าที่บัญญัติไว้มากจึงอยากให้บังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด ซึ่งมีความคล้ายคลึงเช่นเดียวกับการให้สัมภาษณ์ของผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชนในเขตอำเภอเมืองหนองคายด้วย กล่าวได้ว่า การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย สำหรับปัญหาที่พบ คือ 1) ยังมีการลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศอยู่ 2) ยังมีเจ้าหน้าที่ของรัฐบางส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 3) ยังคงมีกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในพื้นที่ ทั้งเป็นผู้ค้าและผู้เสพ 4) มาตรการปราบปรามยาเสพติดยังไม่เด็ดขาดเพียงพอ และ 5) การบังคับใช้กฎหมายลงโทษยังไม่เด็ดขาดเพียงพอ

4.3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย ผู้ให้ข้อมูลบางส่วนได้แสดงความคิดเห็นว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนเข้าไปรู้เห็นเกี่ยวข้องในขบวนการค้ายาเสพติดจริง ทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่เช่นนั้นแล้วยาเสพติดคงจะไม่ทะลักเข้ามาในประเทศไทยได้มากถึงขนาดนี้ ผู้ให้ข้อมูลทราบข่าวสารจากการติดตามสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางหนังสือพิมพ์หรือทางโทรทัศน์ ในการเข้าไปเกี่ยวข้องโดยทางตรงก็คือการร่วมกระทำผิดด้วย ส่วนทางอ้อมคือทำให้ความช่วยเหลือ ให้ความสะดวก ช่วยปกปิด หรือการกระทำอื่น สอดคล้องกับ ร้อยตำรวจตรี ประสิทธิ์ (นามสมมุติ) อายุ 66 ปี ข้าราชการตำรวจบำนาญ กล่าวว่าในช่วงขณะที่ตนยังอยู่ในราชการ ตนก็ได้ทราบข้อมูลข่าวสารว่ามี

เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลในเครื่องแบบเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดซึ่งคงมีให้เห็นได้ตามข่าวต่างๆ สาเหตุหลักที่มีผู้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้นบางส่วนจะเริ่มต้นจากการเสพยาและเมื่อเสพยาติดมีความต้องการใช้ยาเสพติดมากขึ้นจะต้องหาวิธีการซื้อยาเสพติดในราคาที่ถูกลงจึงเข้าสู่วังวนของเครือข่ายยาเสพติดไปโดยปริยาย และบางส่วนจะไม่เสพยาเสพติดแต่มีความต้องการเงินหรือทรัพย์สิน เมื่อตอนมีช่องทางจึงเป็นผู้ค้ายาเสพติดเอง ยาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้าจะมีลักษณะของเม็ดยาที่เล็กจึงง่ายต่อการซุกซ่อนและลักลอบนำเข้ามาในประเทศ ประกอบกับราคายาบ้าในฝั่งประเทศเพื่อนบ้านมีราคาที่ถูกเมื่อเข้ามาในฝั่งประเทศไทยแล้ว ราคาของยาบ้าได้เพิ่มขึ้นหลายเท่าตัว จึงเป็นอีกจุดหนึ่งที่มีส่วนล่อใจให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ผู้ให้ข้อมูล ไม่ขอกล่าวลึกลงไปกว่านี้ เพราะเกรงว่าจะกระทบต่อสวัสดิภาพของตนและครอบครัว) ในส่วน นายมนัส (นามสมมุติ) อายุ 54 ปี อดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นคนพื้นเพชาวจังหวัดนครพนมแต่กำเนิด ให้ข้อมูลว่าตนเคยพูดคุยกับประชาชนของประเทศเพื่อนบ้านและได้พูดถึงเรื่องยาเสพติดซึ่งมีประโยชน์หนึ่งที่เพื่อนบ้านได้พูดกับตนเมื่อตนฟังแล้วมีความรู้สึกหดหู่ใจและเสียใจคือ “คนที่ผลิตยาเสพติดในประเทศของเขาจะไม่เสพยา มีแต่ผลิตขายอย่างเดียว จะมีแต่คนเสพยาของไทยนั่นแหละที่ยังโง่งอยู่” ผู้วิจัยจึงขอขยายความหมายเพิ่มเติมว่า “คนที่โง่งอยู่ หมายถึง คนที่เสพยาเสพติด” เป็นการป้องกันการเข้าใจผิดต่อการสื่อสารถึงข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนต่อความรู้สึกและความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ ผู้วิจัยจึงได้ถามต่อไปอีกว่าน่าจะมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือไม่ นายมนัสฯ ได้ตอบด้วยความรู้สึกที่ค่อนข้างตึงเครียดว่า “แล้วคิดว่ายาเสพติดจะข้ามชายแดนเข้ามาง่ายๆ อย่างนั้นหรือ หากว่าไม่มีเจ้าหน้าที่บางคนเข้าไปเกี่ยวข้องหรือทำเป็นเอาหูไปนา เอาตาไปไร่ ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้หรือบางที่อาจจะเข้าไปรับเงินรับผลประโยชน์ด้วยก็ได้” ผู้วิจัยได้สอบถามเพิ่มเติมอีกจึงทราบว่าที่ นายมนัสฯ มีปฏิกิริยาเกี่ยวกับยาเสพติดเช่นนั้น เนื่องจากญาติ (หลานชาย อายุ 22 ปี) ของ นายมนัสฯ ติดยาเสพติด (ยาบ้า) มาประมาณ 2 ปี และได้เข้ารับการรักษาอย่างต่อเนื่อง แต่ที่ไม่สามารถนำกลับคืนมาได้ นั่นคือวันเวลาที่ต้องเสียไปกับยาเสพติดนั่นเอง

และยังสอดคล้องกับ ไชยฤทธิ์ เสนาะวาที (2555) กล่าวว่า ยาบ้ามีการทะลักเข้ามาและผ่านแนวชายแดนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนสูง มากขึ้น โดยส่งมาจากขบวนการค้ายาเสพติดในประเทศพม่าเพื่อข้ามมายังเมืองเวียงจันทน์ประเทศลาวแล้ว ได้พักยาเสพติดในพื้นที่ของ ประเทศลาว ซึ่งอยู่ฝั่งตรงข้ามของ 5 จังหวัดชายแดนของประเทศไทย ได้แก่ จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร ก่อนจะลักลอบขนยาเสพติดแบบที่เรียกว่า “กองทัพนม” เพื่อขนยาเสพติดข้ามมาไว้ที่สันดอนกลางแม่น้ำโขง เพื่อรอจังหวะและโอกาสขนยาเสพติดเข้ามาในประเทศไทย ปัญหาที่น่าหนักใจประการหนึ่งในการปราบปรามยาเสพติดในเขตพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนคืออาจมีเจ้าหน้าที่บางส่วนหรือบางหน่วยงานของประเทศเพื่อนบ้านได้เข้าไปเกี่ยวข้องมีส่วนรู้เห็นหรือรับผลประโยชน์ต่างๆ ทำให้ยาบ้าทะลักเข้ามาในประเทศไทยได้ง่ายยิ่งขึ้น ประกอบกับขบวนการลักลอบขนยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนหรืออีสานเหนือมีมากกว่า 100 ราย โดยจะใช้เส้นทางในการลำเลียงแทรกซึมตามช่องทางที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เพื่อนำยาเสพติดมาพักไว้ตามเนินดินสันดอนต่างๆ จากนั้นแล้วจึงใช้กองทัพนมหรือผู้รับจ้างลำเลียงขนส่งทยอยนำยาเสพติดมากขึ้นทางฝั่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้สอบถามถึงการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมายจาก ร้อยตำรวจตรี ประสิทธิ์ฯ และนายมนัสฯ ว่า

หากรัฐบาลมีนโยบายจะกลับไปใช้มาตรการปราบปรามโดยประกาศสงครามกับยาเสพติดดังเช่นในสมัยของ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ท่านมีความคิดเห็นเป็นอย่างไรบ้าง ซึ่งทั้ง 2 ท่าน ได้ตอบเป็นแนวเดียวกันว่าอยากให้นำมาตราการปราบปรามยาเสพติดดังกล่าวกลับมาใช้อีก เพราะช่วงนั้นปัญหาเสพติดลดลงไปเป็นอย่างมากและปัญหาการลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาในประเทศไทยก็มีน้อยและเป็นการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างจริงจัง ผู้กระทำผิดยาเสพติดจึงเกรงกลัวต่อนโยบายของรัฐบาลในขณะนั้น แต่ในปัจจุบันการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทยนั้นยังไม่เด็ดขาดเพียงพอมีการลงโทษต่ำกว่าที่ได้บัญญัติไว้ กล่าวได้ว่า การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย มีทั้งส่วนที่ประสบผลสำเร็จและมีปัญหา ในส่วนของปัญหาที่พบ คือ 1) มีข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพนักงานท้องถิ่นบางส่วนเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 2) ผู้ที่เคยกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และถูกจับกุมดำเนินคดีไปแล้ว เมื่อพ้นโทษออกมาจะมีบางส่วนได้หวนกลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 3) อัตราโทษที่ใช้บังคับยังไม่เด็ดขาดเพียงพอหรือมีการลดโทษมากเกินไป และ 4) บางส่วนยังเห็นว่าอยากให้นำมาตราการปราบปรามยาเสพติดเหมือนในสมัยรัฐบาลชุดของ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี กลับมาใช้อีกเพราะในช่วงนั้นปัญหาเสพติดลดลงไปเป็นอย่างมาก

สรุปได้ว่า การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด นครพนม ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำไปปฏิบัติ การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมายไปสู่การปฏิบัติและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผน และข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก ในภาคประชาชนส่วนมากจะให้ความร่วมมือกับทางราชการและเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกัน และพบว่าปัญหาที่ได้เพิ่มเติม คือ 1) มีข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพนักงานท้องถิ่นบางส่วนเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 2) ผู้ที่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและถูกจับกุมดำเนินคดีไปแล้ว เมื่อพ้นโทษออกมาจะมีบางส่วนได้หวนกลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และ 3) อัตราโทษที่ใช้บังคับยังไม่เด็ดขาดเพียงพอหรือมีการลดโทษมากเกินไป

5) การร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งเป้าหมายตามนโยบาย เป็นการแสวงความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อปราบปรามการผลิตและ การค้า ยาเสพติดมิให้ปัญหาเสพติดเป็นภัยของแต่ละประเทศโดยเร่งรัดในความร่วมมือในทุกด้าน ทั้งในด้านการข่าว การปราบปรามและปฏิบัติการร่วม ทั้งใช้นโยบายเชิงรุกการพัฒนาพื้นที่ชายแดนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ให้มีความเป็นอยู่อย่างสันติ

5.1) นายมณูศักดิ์ นามประเทือง เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็นรองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม ได้กล่าวว่าเจ้าภาพหลักในส่วนนี้คือสำนักงานจังหวัดนครพนม (กระทรวงมหาดไทย) ฝ่ายปกครอง และหน่วยงานอื่นๆ ที่ร่วมดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งการร่วมมือระหว่างประเทศ ได้มีการจัดโครงการที่สำคัญ ได้แก่ (1) โครงการขยายความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อแก้ไขปัญหาเสพติด (2) โครงการพัฒนาไกล่เกลี่ยความร่วมมือบริเวณชายแดนระหว่างประเทศ โดยพัฒนาความเข้มแข็งและขยายสำนักงานประสานงานชายแดนไทย -เพื่อนบ้าน และการสร้างและพัฒนาความมั่นคงบริเวณชายแดน เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ แบบบูรณาการ และ (3) โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทางเลือกให้ประเทศ

เพื่อนบ้านโดยมีกิจกรรมหลักคือโครงการพัฒนาทางเลือกกับประเทศเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่าการร่วมมือระหว่างประเทศผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

5.2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม ได้แก่ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน เกี่ยวกับการร่วมมือระหว่างประเทศ ได้ให้ข้อมูลไปในแนวทางเดียวกันคือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของจังหวัดและอำเภอในการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ ในส่วนของการร่วมปฏิบัติงานก็เช่นเดียวกันตนเป็นผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดร่วมกับส่วนราชการที่เข้ามาประสานการปฏิบัติฯ เช่น ตำรวจ ทหาร สาธารณะสุขหรือสถานศึกษา ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชนบางส่วนกล่าวว่าได้มีโอกาสร่วมกับคณะของผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมข้ามไปยังประเทศลาว เมื่อเดือน กรกฎาคม 2556 โดยเจ้าผู้ปกครองแขวงคำม่วน เจ้าเมืองท่าแขกพร้อมคณะได้จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการร่วมมือรักษาสันติภาพเรียบร้อยตามแนวชายแดนระดับท้องถิ่น ห้องประชุมศาลาว่าการแขวงคำม่วน ซึ่งผลการประชุมจะจัดให้มีการร่วมมือกันในการป้องกันอาชญากรรมทุกประเภทของทั้งสองประเทศและร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวชายแดนไทย-ลาว โดยเฉพาะการประมงและการเลี้ยงปลาในกระชังเพื่อเป็นอาชีพเสริมรองจากการทำนาตามฤดูกาล ซึ่งมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับผลการดำเนินการของจังหวัดหนองคาย สอดคล้องกับผู้ที่ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งกล่าวว่าได้เข้าร่วมการพบปะหารือและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอาชญากรรมต่างๆ แบบไม่เป็นทางการ เมื่อเดือน กรกฎาคม 2556 ระหว่างคณะเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นอำเภอเมืองนครพนมกับคณะเจ้าหน้าที่เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน ประเทศลาว ในการประชุมจะให้มีการร่วมมือกันในการป้องกันอาชญากรรมประเภทต่างๆ โดยเฉพาะในเรื่องยาเสพติด ไม้พะยุงหรือไม้หวงห้ามอื่นๆ และร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวชายแดนไทย-ลาว โดยเฉพาะการประมงและการเลี้ยงปลาในกระชังที่ปลาที่เจริญเติบโตได้เร็ว เช่น ปลานิล ปลาเทโพ เป็นต้น เพื่อเป็นอาชีพเสริมรองจากการทำนาตามฤดูกาล สอดคล้องกับ แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ที่จะให้ชายแดนมีความเป็นอยู่อย่างสันติ และพึ่งพาตนเองได้ กล่าวได้ว่าการ ร่วมมือระหว่างประเทศ ผู้ที่ให้ข้อมูลได้กล่าวไปในแนวทางเดียวกันว่าได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมากเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ในการ ความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันอาชญากรรมทุกประเภทโดยเฉพาะในเรื่องยาเสพติด ไม้พะยุงหรือไม้หวงห้ามอื่นๆ และร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวชายแดนไทย-ลาว โดยเฉพาะการประมงและการเลี้ยงปลาในกระชัง

5.3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการร่วมมือระหว่างประเทศ โดยมี นายอนุชา (นามสมมุติ) อายุ 46 ปี อดีตผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลแห่งหนึ่ง กล่าวว่า ในส่วนนี้เป็นการดำเนินงานของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ประชาชนทั่วไปจะไม่ได้มีส่วนร่วมมากเท่าใด แต่ตามที่ปรากฏจากข่าวสารทราบว่ามีคณะเจ้าหน้าที่ของฝ่ายไทย (จังหวัดนครพนม) ได้ร่วมประชุมหารือกับหน่วยงานของประเทศเพื่อนบ้านในเรื่องปัญหาต่างๆ และการร่วมกันพัฒนาด้านเศรษฐกิจตามแนวชายแดน กล่าวได้ว่าการ ร่วมมือระหว่างประเทศ ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ

แบบแผนและข้อปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลอยู่ในระดับมากเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ในการ ความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันอาชญากรรมทุกประเภท โดยเฉพาะในเรื่องยาเสพติด ไม้พะยุงหรือไม้หวงห้ามอื่นๆ และการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวชายแดน สรุปได้ว่า การ ร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด นครพนม ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำไปจัดการ ร่วมมือระหว่างประเทศ ไปสู่การปฏิบัติและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก ภาคประชาชนส่วนมากได้ให้ความร่วมมือกับทางราชการและเข้าร่วมกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกันเพื่อร่วมมือป้องกันอาชญากรรมทุกประเภท โดยเฉพาะในเรื่องยาเสพติด ไม้พะยุงหรือไม้หวงห้ามอื่นๆ และร่วมกันเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวชายแดนไทย-ลาว

6) การสกัดกั้น ซึ่งเป้าหมายตามนโยบาย เป็นการดำเนินงานตามมาตรการต่างๆ เพื่อที่จะสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนมิให้มีการลักลอบนำยาเสพติดสู่ประเทศไทย สร้างแนวสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพและเสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน การลาดตระเวน การตั้งจุดตรวจจุดสกัดตามเส้นทางชายแดน การสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งตามแนวชายแดน ให้เป็นหมู่บ้านสกัดกั้นยาเสพติด การจัดระเบียบหมู่บ้านตามแนวชายแดน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพจุดตรวจ จุดสกัดตามเส้นทางตอนในของประเทศไทยให้เป็นตาข่ายการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติด

6.1) นายมณูศักดิ์ นามประเทือง เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็นรองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม ได้กล่าวว่าเจ้าภาพหลักในส่วนนี้คือสำนักงานจังหวัดนครพนม (กระทรวงมหาดไทย) ฝ่ายปกครอง ตำรวจ ทหารและหน่วยงานอื่นๆ ร่วมดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การสกัดกั้นมีโครงการที่สำคัญ ได้แก่ (1) โครงการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน โดยสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนแบบบูรณาการในพื้นที่ การเสริมสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งเฝ้าระวังยาเสพติดตามแนวชายแดนและการเสริมสร้างประสิทธิภาพในพื้นที่ที่เป็นด่านพรมแดน หรือด่านถาวร หรือท่าเรืออีกด้วย และ (2) โครงการสกัดกั้นยาเสพติดในพื้นที่ตอนใน การพัฒนาประสิทธิภาพจุดตรวจ จุดสกัดตามเส้นทางของยาเสพติดพื้นที่ตอนใน และการพัฒนาประสิทธิภาพพื้นที่ในท่าอากาศยานนานาชาติเพื่อการสกัดกั้นยาเสพติด กล่าวได้ว่าการสกัดกั้นผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

6.2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม ได้แก่ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการสกัดกั้นในแนวทางเดียวกันคือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบแบบแผนและข้อปฏิบัติของจังหวัดและอำเภอในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ส่วนของการร่วมปฏิบัติงานก็เช่นเดียวกันตนเป็นผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดร่วมกับส่วนราชการที่เข้ามาประสานการปฏิบัติฯ เช่น ตำรวจ ทหาร สาธารณะสุขหรือสถานศึกษา สำหรับในการสกัดกั้นยาเสพติดนั้น ในฐานะที่ตนเป็นเจ้าของพื้นที่ฝ่ายปกครองได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่จากส่วนราชการอื่นๆ เช่น ตำรวจ ทหาร เพื่อร่วมกันตั้งจุดตรวจยาเสพติดแบบบูรณาการตามเส้นทางคมนาคมสายหลักตามห้วงระยะเวลาที่ส่วนราชการจะได้ประสานงานกันไว้ โดยตนได้เข้าร่วมดำเนินงานดังกล่าวเป็นประจำ

อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง และในการตั้งจุดตรวจจุดสกัดบางครั้งได้มีการจับกุมผู้ต้องหาพร้อมของกลางด้วย ทั้งในข้อหาเมียเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมายและ/หรือเสพยาเสพติดให้โทษโดยผิดกฎหมาย โดยกล่าวได้ว่าในการสกัดกั้นมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ผู้ให้ข้อมูลกล่าวในแนวทางเดียวกันว่าหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลในการสกัดกั้นยาเสพติดเพื่อมิให้มีการลักลอบนำยาเสพติด เข้าสู่ประเทศไทย การร่วมกันสร้างแนวสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ การเสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน การลาดตระเวน และการตั้งจุดตรวจจุดสกัดตามเส้นทางชายแดนอย่างต่อเนื่อง

6.3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการ ร่วมมือระหว่างประเทศ โดยมี นายจ่านงค์ (นามสมมุติ) อายุ 65 ปี ข้าราชการครูบำนาญ ได้กล่าวว่าในส่วนนี้เป็นการดำเนินงานของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง สำหรับประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมมากเท่าใด แต่ตามที่ปรากฏจากข่าวสารทราบว่า มีเจ้าหน้าที่ทั้งฝ่าย ตำรวจ ฝ่ายทหารและฝ่ายปกครอง ร่วมกันตั้งจุดตรวจยาเสพติดตามเส้นทางคมนาคมหลัก เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง มีความเข้มแข็งและจริงจังในการปฏิบัติงานเพื่อสกัดกั้นยาเสพติด มิให้มีการลักลอบ นำยาเสพติดเข้าสู่ประเทศไทย กล่าวได้ว่าในการสกัดกั้นมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ผู้ให้ข้อมูลกล่าวในแนวทางเดียวกันว่าหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลในการสกัดกั้นยาเสพติดเพื่อมิให้มีการลักลอบนำยาเสพติด เข้าสู่ประเทศไทย ได้ร่วมกันสร้างแนวสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ พร้อมการเสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน การลาดตระเวน และการตั้งจุดตรวจจุดสกัดตามเส้นทางชายแดนอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การสกัดกั้น สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัยการ ร่วมมือระหว่างประเทศ ไปสู่การปฏิบัติ และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัด และทางอำเภออยู่ในระดับมาก ในภาคประชาชนส่วนมากจะให้ความร่วมมือกับทางราชการและเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกันเพื่อมิให้มีการลักลอบนำยาเสพติด เข้าสู่ประเทศไทย พร้อมทั้งสร้างแนวสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน การลาดตระเวนและการตั้งจุดตรวจจุดสกัดตามเส้นทางชายแดนอย่างต่อเนื่อง

7) การบริหารจัดการ ซึ่งเป้าหมายตามนโยบาย เป็นการระดมสรรพกำลัง เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการจัดองค์กร กลไกการแก้ไขปัญหายาเสพติดทุกระดับ การบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านโครงสร้าง กลไก การบริหารงบประมาณ การพัฒนากำลังคน การสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น มอบหมายผู้รับผิดชอบเป็นเจ้าภาพชัดเจน

7.1) นายมณูศักดิ์ นามประเทือง เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ และเป็นรองหัวหน้าสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม ได้กล่าวว่าเจ้าภาพหลักในส่วนนี้คือสำนักงานจังหวัดนครพนม (กระทรวงมหาดไทย) ฝ่ายปกครอง ตำรวจ ทหารและมีหน่วยงานอื่นที่ร่วมดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งการบริหารจัดการได้มีการจัดโครงการที่สำคัญ

ได้แก่ โครงการพัฒนาและเสริมประสิทธิภาพการบริหารจัดการ เช่น พัฒนาการ บริหารจัดการ พัฒนาบุคลากรและงานกำลังพล ในส่วนนี้ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมในฐานะผู้อำนวยการศูนย์ระดับจังหวัด ได้มีหนังสือกำชับสั่งการให้ถือปฏิบัติตามนโยบายอย่างจริงจัง พร้อมทั้งได้ติดตามผลการดำเนินการในที่ประชุมประจำเดือนของหัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัด และยังกำชับนายอำเภอทุกแห่งได้ยึดถือเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในระดับอำเภออีกด้วย ซึ่งการบริหารจัดการในพื้นที่จังหวัดนครพนมนั้นได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่นมีผลการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม กล่าวได้ว่าการบริหารจัดการผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมากเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

7.2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม ได้แก่ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ได้ให้ข้อมูลในแนวทางเดียวกันคือได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของจังหวัดและอำเภอในการบริหารจัดการในส่วนที่เกี่ยวข้องทุกด้านเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพยาเสพติดในพื้นที่ การร่วมปฏิบัติงานก็เช่นเดียวกันซึ่งตนเป็นผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดได้ร่วมกับส่วนราชการที่เข้ามาประสานการปฏิบัติฯ เช่น ตำรวจ ทหาร สาธารณะสุขหรือสถานศึกษาดังเช่นที่ผ่านมา กล่าวได้ว่าการบริหารจัดการมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อมูลว่าหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพยาเสพติดในพื้นที่อย่างจริงจังและต่อเนื่อง

7.3) ประชาชน เฉพาะในเขตอำเภอเมืองนครพนม ได้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการ โดยมี นายจำนงค์ (นามสมมุติ) อายุ 65 ปี ข้าราชการครูชำนาญ ได้กล่าวว่าในส่วนนี้เป็นการดำเนินงานของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง สำหรับประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมมากเท่าใด แต่ตามที่ปรากฏจากข้อมูลข่าวสารทราบว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้ร่วมกันบริหารจัดการองค์กร มีกลไกการแก้ไขปัญหาเสพยาเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านโครงสร้าง กลไกงบประมาณ การพัฒนากำลังคน รวมถึงการสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด มีการมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบเป็นเจ้าภาพชัดเจน ซึ่งกล่าวได้ว่าการบริหารจัดการมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อมูลว่าหน่วยงานราชการได้ถือปฏิบัติตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลอย่างจริงจังและต่อเนื่องสรุปได้ว่า การบริหารจัดการ สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น โดยมีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัยการบริหารจัดการไปสู่การปฏิบัติและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภออยู่ในระดับมาก ภาคประชาชนส่วนมากจะให้ความร่วมมือกับทางราชการและเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกันเพื่อเสริมสร้างและเพิ่ม ประสิทธิภาพ ทั้งในด้านโครงสร้าง กลไก การบริหารงบประมาณ การพัฒนากำลังคน และการสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น

จากผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน สามารถนำข้อมูลผลการวิเคราะห์ที่ได้จากสัมภาษณ์แสดงได้ตาม ตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ลำดับ	ปัจจัย	พื้นที่ศึกษาวิจัย	
		จังหวัดหนองคาย	จังหวัดนครพนม
1.	การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน	1) การสร้างจิตสำนึกต่อสังคม 2) วิทยากรกระบวนการ 3) เครือข่ายเฝ้าระวังยาเสพติด 4) ศักยภาพผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน 5) ขวัญกำลังใจผู้ปฏิบัติงาน 6) กองทุนแม่ของแผ่นดิน 7) ภาคประชาสังคมจังหวัด	1) การสร้างจิตสำนึกต่อสังคม 2) สื่อประชาสัมพันธ์ 3) หมู่บ้าน/ชุมชน เข้มแข็ง 4) เครือข่ายเฝ้าระวังยาเสพติด 5) ศักยภาพผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน 6) ขวัญกำลังใจผู้ปฏิบัติงาน 7) กองทุนแม่ของแผ่นดิน 8) ภาคประชาสังคมจังหวัด
2.	การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด	1) บำบัดฯ ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด 2) พัฒนาศูนย์บำบัดยาเสพติด 3) ค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด 4) ขยายศูนย์บำบัดฟื้นฟู 5) ดูแลผู้ผ่านการบำบัด 6) อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข	1) บำบัดฯ ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด 2) พัฒนาศูนย์บำบัดยาเสพติด 3) ค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด 4) ข้อมูลจากผู้เสพ/ผู้ติด 5) ขยายศูนย์บำบัดฟื้นฟู 6) ดูแลผู้ผ่านการบำบัดฯ
3.	การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน	1) สร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง (7-19 ปี) 2) ลดจำนวนผู้เสพ/ผู้ติด รายใหม่ 3) ลดปัจจัยเสี่ยงต่อยาเสพติด 4) เป้าหมายสถานศึกษา 5) เป้าหมายสถานประกอบการ 6) เป้าหมายพื้นที่แพร่ระบาด	1) สร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง (7-19 ปี) 2) ลดจำนวนผู้เสพ/ผู้ติด รายใหม่ 3) ลดปัจจัยเสี่ยงต่อยาเสพติด 4) เป้าหมายสถานศึกษา 5) เป้าหมายสถานประกอบการ 6) เป้าหมายพื้นที่แพร่ระบาด
4.	การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย	1) การสืบสวนหาข่าวยาเสพติด 2) ใช้การข่าวชี้แจงงานปราบปราม 3) ลดปัญหาการค้ายาเสพติด 4) ลดบทบาทอิทธิพลเครือข่ายการค้าระดับสำคัญ-สำคัญมาก	1) การสืบสวนหาข่าวยาเสพติด 2) ใช้การข่าวชี้แจงงานปราบปราม 3) ลดปัญหาการค้ายาเสพติด 4) ลดบทบาทอิทธิพลเครือข่ายการค้าระดับสำคัญ-สำคัญมาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัย	พื้นที่ศึกษาวิจัย	
		จังหวัดหนองคาย	จังหวัดนครพนม
		5) ปราบปรามเครือข่ายการผลิต /การค้ายาเสพติด 6) ดำเนินงานด้านทรัพย์สิน 7) ตัดวงจรด้านการเงินเครือข่าย 8) กระบวนการยุติธรรม 9) ช่องว่างกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย 10) การค้ายาเสพติดในเรือนจำ 11) ป้องกันปราบปรามเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 12) มาตรการทางปกครอง วินัย และอาญา 13) การปลูกพืชเสพติด 14) กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด 15) ฝึกระวังตัวยาชนิดใหม่ 16) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน	5) ปราบปรามเครือข่ายการผลิต /การค้ายาเสพติด 6) ดำเนินงานด้านทรัพย์สิน 7) ตัดวงจรด้านการเงินเครือข่าย 8) กระบวนการยุติธรรม 9) ช่องว่างกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย 10) การค้ายาเสพติดในเรือนจำ 11) ป้องกันปราบปรามเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 12) มาตรการทางปกครอง วินัย และอาญา 13) การปลูกพืชเสพติด 14) กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด 15) ฝึกระวังตัวยาชนิดใหม่ 16) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน
5.	การร่วมมือระหว่างประเทศ	1) นโยบายให้ประเทศเพื่อนบ้าน ขยายความร่วมมือ 2) ความร่วมมือของประเทศเพื่อนบ้าน 3) สกัดกั้นตามแนวชายแดน 4) พัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน 5) ประชุมร่วมระหว่างประเทศ	1) นโยบายให้ประเทศเพื่อนบ้าน ขยายความร่วมมือ 2) ความร่วมมือของประเทศเพื่อนบ้าน 3) สกัดกั้นตามแนวชายแดน 4) พัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน 5) ประชุมร่วมระหว่างประเทศ
6.	การสกัดกั้น	1) วางแนวทางสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน 2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินงาน 3) สกัดกั้นในพื้นที่ด่านถาวร 4) ประสิทธิภาพจุดตรวจเส้นทาง 5) เครื่องมือ/อุปกรณ์ จุดตรวจ 6) กำลังเจ้าหน้าที่มีเพียงพอ	1) วางแนวทางสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน 2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินงาน 3) สกัดกั้นในพื้นที่ด่านถาวร 4) ประสิทธิภาพจุดตรวจเส้นทาง 5) เครื่องมือ/อุปกรณ์ จุดตรวจ 6) กำลังเจ้าหน้าที่มีเพียงพอ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัย	พื้นที่ศึกษาวิจัย	
		จังหวัดหนองคาย	จังหวัดนครพนม
7.	การบริหารจัดการ	1) ระบบอำนวยการและบริหารจัดการ ในทุกระดับ 2) บริหารจัดการแก้ไขปัญหา โดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง 3) ส่วนกลางเป็นผู้สนับสนุน 4) การวางแผนและกำหนด เป้าหมายตามสภาพปัญหา 5) การระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในพื้นที่ 6) การบริหารจัดการเฉพาะกิจ ในพื้นที่ที่มีปัญหามากเป็นพิเศษ	1) ระบบอำนวยการและบริหารจัดการ ในทุกระดับ 2) บริหารจัดการแก้ไขปัญหา โดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง 3) ส่วนกลางเป็นผู้สนับสนุน 4) การวางแผนและกำหนด เป้าหมายตามสภาพปัญหา 5) การระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในพื้นที่ 6) การบริหารจัดการเฉพาะกิจ ในพื้นที่ที่มีปัญหามากเป็นพิเศษ

4.1.3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ในการวิเคราะห์ส่วนนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการจัดการสนทนากลุ่ม ด้วยวิธี จดบันทึกข้อมูลจากการพูดคุย การถาม-ตอบ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการเรียงเรียงข้อมูล จากเอกสารประกอบการสนทนาจาก คณะทำงานสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับ จังหวัด ได้แก่ คณะเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานหรือประสานงานภายในสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติดจังหวัด ซึ่งมาจากส่วนราชการ ต่างๆ ในจังหวัด ได้แก่ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายทหาร ฝ่ายตำรวจ ฝ่ายสาธารณสุขหรือโรงพยาบาลและฝ่ายวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการจัดการสนทนากลุ่ม รวม 2 แห่ง คือ 1) คณะเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานหรือประสานงานภายในสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอา ชนะยาเสพติดจังหวัด หนองคาย รวม 5 คน และ 2) คณะ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานหรือประสานงาน ภายในสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด นครพนม รวม 5 คน รวมผู้ให้ข้อมูลเชิง คุณภาพจากการจัดการสนทนากลุ่ม จำนวน 10 คน

การวิเคราะห์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไป ปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน หมายถึง ผลการดำเนินงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ ถือปฏิบัติตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนที่ได้ สำเร็จจุล่งตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในปีงบประมาณ 2556 (เดือน ตุลาคม 2555 ถึงเดือน กันยายน 2556) รวม 3 รายการ ประกอบด้วย 1) การลดความรุนแรงของปัญหาเสพติด 2) การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน และ 3) การสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว โดยสามารถอธิบายรายละเอียดได้ ดังนี้

1. การลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติด หมายถึง ผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับได้ร่วมกัน บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเข้าใจและถือปฏิบัติตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลและปัจจัยด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สามารถลดผู้ผลิต ผู้ลำเลียง ผู้ค้ายาเสพติดในทุกกระดับ เพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมายังตลาดผู้เสพในพื้นที่โดยเน้นหลักการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผล ประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อ สกัดกั้นและปราบปรามการผลิต การลำเลียง ยาเสพติดตามแนวชายแดน การนำเข้า และการค้าให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของนโยบายและสามารถบรรลุหรือผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จังหวัดหนองคาย

กระบวนการลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติดที่สามารถนำมาดำเนินการ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลชัดเจนเป็นรูปธรรมนั้น ได้แก่ การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย การบำบัดรักษา รวมถึงการ ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน แก่ผู้กระทำความผิด ซึ่งหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในจังหวัดหนองคายได้ประสานการปฏิบัติกันอย่างต่อเนื่องมีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสมมติฐานของการวิจัย มีผลการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ขณะนี้ยังไม่พบข้อมูลข่าวสารว่ามีแหล่งผลิตยาเสพติดในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคายแต่อย่างใด โดยแบ่งออกได้ดังนี้ (จังหวัดหนองคาย, 2556)

1. ผลการจับกุมคดียาเสพติด ในภาพรวมของจังหวัดหนองคาย สามารถจับกุมคดียาเสพติดได้ จำนวน 2,800 คดี มีผู้ต้องหาจำนวน 2,862 คน โดยแยกประเภท ของกลางออกได้เป็น

- 1) ยาบ้า จำนวน 228,360 เม็ด
- 2) ไอซ์ น้ำหนัก 11.964 กิโลกรัม
- 3) โคเคน น้ำหนัก 2.460 กิโลกรัม
- 4) ฝิ่นสุก น้ำหนัก 0.9 กิโลกรัม
- 5) กัญชาแห้งอัดแท่ง น้ำหนัก 362.887 กิโลกรัม
- 6) ต้นกัญชาสด น้ำหนัก 1.1 กิโลกรัม
- 7) ต้นพืชกระท่อม น้ำหนัก 1.171 กิโลกรัม และ
- 8) สารระเหย 42 หน่วย

สามารถแสดงได้ตามตารางที่ 4.3 และ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหาและจำนวนของกลาง การปราบปรามยาเสพติดของ ตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย ปีงบประมาณ 2556

ผลการจับกุมยาเสพติด	จำนวนคดี (ราย)	จำนวนผู้ต้องหา (คน)
	2,800	2,862
ประเภทของกลาง	<ul style="list-style-type: none"> - ยาบ้า 228,360 เม็ด - ไอซ์ 11.964 กิโลกรัม - โคเคน 2.460 กิโลกรัม - ฝิ่นสุก 0.9 กิโลกรัม - กัญชาแห้งอัดแท่ง 362.887 กิโลกรัม - ต้นกัญชาสด 1.1 กิโลกรัม - ต้นพืชกระท่อม 1.171 กิโลกรัม - สารระเหย 42 หน่วย (หน่วย: ขวด/กระป๋อง/ถุง) 	

ที่มา: ตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย (2556)

GRAD VRU

2. การขยายผลการจับกุมคดียาเสพติดในข้อหาสำคัญ โดยจังหวัดหนองคายมีเป้าหมาย จำนวน 243 คดี สามารถดำเนินการได้ จำนวน 330 คดี คิดเป็นร้อยละ 135.80 มีผลการปราบปรามจับกุมผู้ค้าในระดับต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน สามารถแสดงได้ตามตารางที่ 4.5

3. การยึดทรัพย์สินผู้กระทำความผิดยาเสพติด (ราย) โดยจังหวัดหนองคายมีเป้าหมายจำนวน 50 ราย สามารถดำเนินการได้ จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 174 มีผลการยึดทรัพย์สินในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน สามารถแสดงได้ตามตารางที่ 4.5

4. มูลค่าทรัพย์สินผู้กระทำความผิดยาเสพติด (บาท) โดยจังหวัดหนองคายมีเป้าหมายจำนวน 11,314,286 บาท สามารถดำเนินการได้มูลค่าทรัพย์สินเป็นเงิน 11,648,627 บาท คิดเป็นร้อยละ 103 มีผลการยึดทรัพย์สินในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน สามารถแสดงได้ตามตารางที่ 4.5

5. การจับกุม ผู้ต้องหาตามหมายจับคดี ยาเสพติด โดยจังหวัดหนองคายมีเป้าหมาย จำนวน 16 หมายจับ สามารถดำเนินการได้ จำนวน 16 หมายจับ คิดเป็นร้อยละ 100 มีผลการจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับคดียาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน สามารถแสดงได้ตามตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงเป้าหมายและผลการดำเนินการตามเป้าหมายด้านการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย ปีงบประมาณ 2556

เป้าหมาย	จำนวนเป้าหมาย	ผลการดำเนินการ	เปรียบเทียบ	
การขยายผลจับกุมคดียาเสพติด	243 คดี	330 คดี	+87 คดี	
การยึดทรัพย์สิน	ราย	50 ราย	87 ราย	+37 ราย
	เงิน/มูลค่า	11,314,286 บาท	11,648,627 บาท	+334,341 บาท
จับกุมตามหมายจับคดียาเสพติด	16 หมาย	16 หมาย	± 0 หมาย	

ที่มา: ตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย (2556)

6. การ บำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด โดยจังหวัดหนองคายมี เป้าหมายจำนวน 1,260 คน ได้แก่ 1) ระบบสมัครใจบำบัด 730 คน 2) ระบบบังคับบำบัด 480 คน และ 3) ระบบต้องโทษบำบัด 50 คน และเป้าหมายติดตามผู้ผ่านการบำบัด มาแล้วในปีงบประมาณ 2555-2556 จำนวน 2,468 คน มีผลการดำเนินงานโดยสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

6.1) บำบัดผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด จำนวน 2,433 คน คิดเป็นร้อยละ 230.40
(1) บำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดระบบสมัครใจ โดยมีเป้าหมายจำนวน 730 คน สามารถ ดำเนินการ ได้ จำนวน 1,067 คน คิดเป็นร้อยละ 146.16 ได้แก่ เข้าบำบัดรักษาในสถานพยาบาล 70 คน เข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 519 คน เข้าโรงเรียนวิวัฒน์พลเมือง (6 รุ่น) 271 คน และเข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (นักเรียน) 207 คน

(2) บำบัดผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดระบบบังคับบำบัด โดยมีเป้าหมายจำนวน 480 คน สามารถดำเนินการได้ จำนวน 1,166 คน คิดเป็นร้อยละ 249.92

(3) บำบัดผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดระบบต้องโทษ บำบัด โดยมีเป้าหมาย จำนวน 50 คน สามารถดำเนินการได้ จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 400

6.2) ติดตามผู้ผ่านการบำบัด มาแล้ว โดยมีเป้าหมาย จำนวน 2,468 คน สามารถดำเนินการได้ จำนวน 3,300 คน คิดเป็นร้อยละ 133.71 ได้แก่ (1) ติดตามโดยทีมงานติดตามทางการแพทย์ระบบ บสต. 1,481 คน และ (2) ติดตามโดยทีมงานอาสาสมัครทางสังคม ระบบ NISPA 1,819 คน

6.3) ได้จัดตั้ง ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบสมัครใจจังหวัดหนองคาย ณ ที่ทำการกองร้อยอาสาสมัครจังหวัดหนองคาย

6.4) ได้จัดตั้ง ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติดระดับจังหวัดและระดับอำเภอ รวม 10 แห่ง ได้แก่ (1) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติดจังหวัดหนองคาย (2) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติดอำเภอเมืองหนองคาย (3) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติดอำเภอท่าบ่อ (4) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติดอำเภอโพนพิสัย (5) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติดอำเภอศรีเชียงใหม่ (6) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติดอำเภอสังคม (7) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติดอำเภอสระใคร (8) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติดอำเภอเฝ้าไร่ (9) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติดอำเภอรันทนวาปี และ (10) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติดอำเภอโพธิ์ตาก

6.5) ได้จัดตั้ง ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ รวม 10 แห่ง ได้แก่ (1) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด จังหวัดหนองคาย (2) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอเมืองหนองคาย (3) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอท่าบ่อ (4) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอโพนพิสัย (5) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอศรีเชียงใหม่ (6) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอสังคม (7) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอสระใคร (8) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอเฝ้าไร่ (9) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอรันทนวาปี และ (10) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอโพธิ์ตาก

6.6) ได้จัดตั้ง 1 อำเภอ 1 ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด จำนวน 9 แห่ง ได้แก่ (1) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด อำเภอเมือง หนองคาย (2) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอท่าบ่อ (3) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอโพนพิสัย (4) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอศรีเชียงใหม่ (5) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอสังคม (6) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอสระใคร (7) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอเฝ้าไร่ (8) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอรันทนวาปี และ (9) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอโพธิ์ตาก

7. สำหรับความรุนแรงของปัญหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดหนองคายได้ลดลง หรือสามารถควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่วนราชการทุกส่วน ทุกสังกัด ได้ร่วมกันดำเนินการ ป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด สืบสวนปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นที่พอใจของ

ผู้บังคับบัญชาและประชาชน สามารถดำเนินการลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติดลงได้และสามารถควบคุมปัญหาเสพติดให้อยู่ในวงจำกัดได้ในระดับที่พอใจ และสำหรับจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่ลดลงหรือสามารถควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน ร่วมกันป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด สามารถนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาได้เพิ่มมากขึ้น ทั้งในระบบสมัครใจ บำบัด ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ ดำเนินการสร้างภูมิคุ้มกันกลุ่มเยาวชนให้มีความรู้ความเข้าใจโดยการจัดโครงการอบรมต่างๆ หลายโครงการ ซึ่งส่งผลในการลดจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดลงได้และสามารถควบคุมปัญหาเสพติดให้อยู่ในวงจำกัดได้ในระดับที่พอใจ

8. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ประสบปัญหาเสพติดลดลงหรือสามารถควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่วนราชการทุกส่วน ทุกสังกัด ได้ดำเนินการร่วมกันเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด สามารถสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชน แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

8.1) ประเภทที่ 1 หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ไม่มีปัญหาเสพติด โดยจังหวัดหนองคายได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 124 หมู่บ้าน/ชุมชน ทั้งทั้งจังหวัด และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 124 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100

8.2) ประเภทที่ 2 หมู่บ้าน/ชุมชน ชายแดน ได้แก่ หมู่บ้าน/ชุมชนที่อยู่ตามแนวชายแดนประเทศไทยกับประเทศลาว และเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดทุกชนิด โดยจังหวัดหนองคายได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 313 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 313 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100

8.3) ประเภทที่ 3 หมู่บ้าน/ชุมชน กองทุนแม่ของแผ่นดิน ได้แก่ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ได้เข้าร่วมในโครงการกองทุนแม่ของแผ่นดิน โดยจังหวัดหนองคายได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 136 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 136 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100

- ผลการตรวจสอบ ภาพกองทุนแม่ของแผ่นดิน รวม 136 กองทุน ได้แก่

(1) ระดับ A 15 กองทุน (2) ระดับ B 62 กองทุน และ (3) ระดับ C 59 กองทุน

- พัฒนา คัดเลือกหมู่บ้าน/ชุมชนต้นกล้า รวม 20 หมู่บ้าน/ชุมชน

8.4) ประเภทที่ 4 หมู่บ้าน/ชุมชนที่เสริมสร้างความเข้มแข็งครบทุกขั้นตอน โดยจังหวัดหนองคายได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 627 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 627 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100

8.5) ประเภทที่ 5 หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหาในระดับรุนแรง ได้แก่ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ปรากฏข่าวสารว่ามีการแพร่ระบาดของยาเสพติดรุนแรง โดยจังหวัดหนองคายได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 51 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 51 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100

จังหวัดนครพนม

กระบวนการลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติดของจังหวัดนครพนมที่สามารถนำมาดำเนินการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลชัดเจนเป็นรูปธรรมนั้น มีแนวทางดำเนินงานเช่นเดียวกับของจังหวัดหนองคาย ได้แก่ การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย การบำบัดรักษา รวมถึงการ ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน แก่ผู้กระทำความผิด ซึ่งหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในจังหวัดนครพนมได้ประสานการปฏิบัติกันอย่างต่อเนื่อง มีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสมมติฐานของการวิจัย มีผลการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ขณะนี้ยังไม่พบข้อมูลข่าวสารว่ามีแหล่งผลิตยาเสพติดในเขตพื้นที่จังหวัดนครพนมแต่อย่างใด โดยแบ่งออกได้ดังนี้ (จังหวัดนครพนม, 2556)

1. ผลการจับกุมคดียาเสพติด ในภาพรวมของจังหวัดนครพนม สามารถ จับกุมคดียาเสพติดได้ จำนวน 5,062 คดี มีผู้ต้องหา จำนวน 5,230 คน โดยแยกประเภท ของกลางออกเป็น 1) ยาบ้า 1,698,455 เม็ด 2) ไอซ์ 4.69 กิโลกรัม 3) เฮโรอีน 49.15 กิโลกรัม 4) ฝิ่นสุก 0.79 กิโลกรัม 5) กัญชาแห้งอัดแท่ง 2,923.10 กิโลกรัม 6) ต้นกัญชา สด 7.61 กิโลกรัม 7) ต้นพืชกระท่อม 0.45 กิโลกรัม และ 8) สารระเหย 41 หน่วย โดยสามารถแสดงได้ตามตารางที่ 4.6 และ 4.7

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหาและจำนวนของกลาง การปราบปรามยาเสพติดของ ตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม ปีงบประมาณ 2556

ผลการจับกุมยาเสพติด	จำนวนคดี (ราย)	จำนวนผู้ต้องหา (คน)
	5,062	5,230
ประเภทของกลาง	- ยาบ้า 1,698,455 เม็ด - ไอซ์ 4.69 กิโลกรัม - เฮโรอีน 49.15 กิโลกรัม - ฝิ่นสุก 0.79 กิโลกรัม - กัญชาแห้งอัดแท่ง 2,923.10 กิโลกรัม - ต้นกัญชาสด 7.61 กิโลกรัม - ต้นพืชกระท่อม 0.45 กิโลกรัม - สารระเหย 41 หน่วย (หน่วย: ขวด/กระป๋อง/ถุง)	

ที่มา: ตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม (2556)

GRAD VRU

2. การขยายผลการจับกุมคดียาเสพติดในข้อหาสำคัญ โดยจังหวัดนครพนมมีเป้าหมาย จำนวน 342 คดี สามารถดำเนินการได้ จำนวน 378 คดี คิดเป็นร้อยละ 110.52 สามารถแสดงได้ตามตารางที่ 4.8

3. การยึดทรัพย์สินผู้กระทำความผิดยาเสพติด (ราย) โดยจังหวัดนครพนมมีเป้าหมาย จำนวน 76 ราย สามารถดำเนินการได้ จำนวน 104 ราย คิดเป็นร้อยละ 136.84 มีผลการยึดทรัพย์สินในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน สามารถแสดงได้ตามตารางที่ 4.8

4. มูลค่าทรัพย์สินผู้กระทำความผิดยาเสพติด (บาท) โดยจังหวัดนครพนมมีเป้าหมาย จำนวน 17,485,714 บาท สามารถดำเนินการได้มูลค่าทรัพย์สินเป็นเงิน จำนวน 23,874,602 บาท คิดเป็นร้อยละ 136.53 มีผลการยึดทรัพย์สินในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน สามารถแสดงได้ตามตารางที่ 4.8

5. การจับกุม ผู้ต้องหาตามหมายจับคดี ยาเสพติด จังหวัดนครพนมมีเป้าหมาย จำนวน 19 หมายจับ สามารถดำเนินการได้ จำนวน 27 หมายจับ คิดเป็นร้อยละ 142.10 สามารถแสดงได้ตามตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงเป้าหมายและผลการดำเนินการตามเป้าหมายด้านการปราบปรามยาเสพติดของ ตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม ปีงบประมาณ 2556

เป้าหมาย	จำนวนเป้าหมาย	ผลการดำเนินการ	เปรียบเทียบ	
การขยายผลจับกุมคดียาเสพติด	342 คดี	378 คดี	+36 คดี	
การยึดทรัพย์สิน	ราย	76 ราย	104 ราย	+28 ราย
	เงิน/มูลค่า	17,485,714 บาท	23,874,602 บาท	+6,388,888 บาท
จับกุมตามหมายจับคดียาเสพติด	19 หมาย	27 หมาย	+8 หมาย	

ที่มา: ตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม (2556)

6. การ บำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด โดยจังหวัดนครพนมมีเป้าหมาย จำนวน 5,498 คน ได้แก่ 1) ระบบสมัครใจบำบัด 4,536 คน 2) ระบบบังคับบำบัด 668 คน และ 3) ระบบต้องโทษบำบัด 275 คน และเป้าหมาย ติดตามผู้ผ่านการบำบัด มาแล้ว ในปีงบประมาณ 2555-2556 จำนวน 3,250 คน มีผลการดำเนินงานโดยสามารถแบ่งผลออกได้ดังนี้

6.1) บำบัดผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด จำนวน 6,874 คน คิดเป็นร้อยละ 125.02

(1) บำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดระบบสมัครใจ โดยมีเป้าหมาย จำนวน 4,536 คน สามารถดำเนินการได้ จำนวน 5,285 คน คิดเป็นร้อยละ 116.51

(2) บำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดระบบบังคับบำบัด โดยมีเป้าหมาย จำนวน 668 คน สามารถดำเนินการได้ จำนวน 1,014 คน คิดเป็นร้อยละ 151.79

(3) บำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดระบบต้องโทษ บำบัด โดยมีเป้าหมาย จำนวน 275 คน สามารถดำเนินการได้ จำนวน 983 คน คิดเป็นร้อยละ 357.45

6.2) ติดตามผู้ผ่านการบำบัด มาแล้ว โดยมีเป้าหมาย จำนวน 3,250 คน สามารถดำเนินการได้ จำนวน 3,475 คน คิดเป็นร้อยละ 106.92

6.3) ได้จัดตั้ง ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบสมัครใจจังหวัด นครพนม ณ ที่ทำการกองร้อยอาสาสมัครจังหวัดนครพนม

6.4) ได้จัดตั้ง ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติดระดับจังหวัดและระดับ อำเภอ รวม 13 แห่ง ได้แก่ (1) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติดจังหวัดนครพนม (2) ศูนย์ จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติด อำเภอเมืองนครพนม (3) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติด อำเภอปลาปาก (4) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติด อำเภอท่าอุเทน (5) ศูนย์จำแนกและ คัดกรองผู้ติดยาเสพติด อำเภอบ้านแพง (6) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติด อำเภอธาตุพนม (7) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติด อำเภอเรณูนคร (8) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติ ดยยาเสพติดอำเภอนาแก (9) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติด อำเภอศรีสงคราม (10) ศูนย์ จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติดอำเภอนาหว้า (11) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติด อำเภอ โพนสวรรค์ (12) ศูนย์จำแนกและคัดกรองผู้ติดยาเสพติด อำเภอนาทม และ (13) ศูนย์จำแนกและ คัดกรองผู้ติดยาเสพติดอำเภอวังยาง

6.5) ได้จัดตั้ง ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ /ผู้ติดยาเสพติด ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ รวม 13 แห่ง ได้แก่ (1) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ /ผู้ติดยาเสพติด จังหวัด นครพนม (2) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ /ผู้ติดยาเสพติด อำเภอเมืองนครพนม (3) ศูนย์ข้อมูล การแก้ไขปัญหาผู้เสพ /ผู้ติดยาเสพติด อำเภอปลาปาก (4) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ /ผู้ติ ดยยาเสพติด อำเภอท่าอุเทน (5) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ /ผู้ติดยาเสพติด อำเภอบ้านแพง (6) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ /ผู้ติดยาเสพติดอำเภอธาตุพนม (7) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหา ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอเรณูนคร (8) ศูนย์ข้อมูลการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอนาแก (9) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ /ผู้ติดยาเสพติด อำเภอศรีสงคราม (10) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไข ปัญหาผู้เสพ /ผู้ติดยาเสพติด อำเภอนาหว้า (11) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ /ผู้ติดยาเสพติด อำเภอโพนสวรรค์ (12) ศูนย์ข้อมูลการ แก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอนาทม และ (13) ศูนย์ ข้อมูลการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอวังยาง

6.6) ได้จัดตั้ง 1 อำเภอ 1 ค่าย ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด จำนวน 12 แห่ง ได้แก่ (1) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด อำเภอเมืองนครพนม (2) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด อำเภอปลาปาก (3) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด อำเภอท่าอุเทน (4) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด อำเภอ บ้านแพง (5) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด อำเภอธาตุพนม (6) ค่ายปรับเปลี่ยน พฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด อำเภอเรณูนคร (7) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด อำเภอนาแก (8) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด อำเภอศรีสงคราม (9) ค่าย ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอนาหว้า (10) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติ ดยยาเสพติดอำเภอโพนสวรรค์ (11) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด อำเภอนาทม และ (12) ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอำเภอวังยาง

7. สำหรับความรุนแรงของปัญหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดนครพนมได้ลดลงหรือสามารถควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับในการดำเนินงานของจังหวัดหนองคาย โดยการดำเนินงานส่วนนี้ ส่วนราชการทุกส่วน ทุกสังกัด ได้ร่วมกันป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด สืบสวนปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้จนเป็นที่พอใจของผู้บังคับบัญชา สามารถดำเนินการลดความรุนแรงของปัญหาเสพติดลงได้และสามารถควบคุมปัญหาเสพติดให้อยู่ในวงจำกัดได้ในระดับที่พอใจ และสำหรับจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่ลดลงหรือสามารถควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน ร่วมกันป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด สามารถนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดให้เข้ารับการบำบัดรักษาได้เพิ่มมากขึ้น ทั้งในระบบสมัครใจบำบัด ระบบบังคับบำบัดและระบบต้องโทษ ดำเนินการสร้างภูมิคุ้มกันกลุ่มเยาวชนให้มีความรู้ความเข้าใจโดยการจัดโครงการอบรมต่างๆ หลายโครงการ ส่งผลในการลดจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดลงได้และสามารถควบคุมปัญหาเสพติดให้อยู่ในวงจำกัดได้ในระดับที่พอใจ

8. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ประสบปัญหาเสพติดลดลงหรือสามารถควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่วนราชการทุกส่วน ทุกสังกัด ได้ร่วมกันป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด สามารถสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชน แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

8.1) ประเภทที่ 1 หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ไม่มีปัญหาเสพติด หรือหมู่บ้านสีขาวปลอดยาเสพติด โดยจังหวัดนครพนมได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 967 หมู่บ้าน/ชุมชน ทั้งทั้งจังหวัด และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 967 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100 (หมู่บ้าน/ชุมชนที่เสริมสร้างความเข้มแข็งครบทุกขั้นตอน)

8.2) ประเภทที่ 2 หมู่บ้าน/ชุมชน ชายแดน ได้แก่ หมู่บ้าน/ชุมชนที่อยู่ตามแนวชายแดนประเทศไทยกับประเทศลาวและเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดทุกชนิด โดยจังหวัดนครพนมได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 76 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 76 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100 (หมู่บ้าน/ชุมชนที่มีปัญหาในระดับรุนแรง)

8.3) ประเภทที่ 3 หมู่บ้าน/ชุมชน กองทุนแม่ของแผ่นดิน ได้แก่ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ได้เข้าร่วมในโครงการกองทุนแม่ของแผ่นดิน โดยจังหวัดนครพนมได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 170 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 170 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100

- ผลการตรวจสอบ ภาพกองทุนแม่ของแผ่นดิน จำนวน 170 กองทุน ได้แก่ (1) ระดับ A 20 กองทุน (2) ระดับ B 56 กองทุน และ (3) ระดับ C 94 กองทุน

- พัฒนาและ คัดเลือกหมู่บ้านชุมชนต้นกล้า จำนวน 20 หมู่บ้าน/ชุมชน (หมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน ระดับ A)

8.4) ประเภทที่ 4 หมู่บ้าน/ชุมชนที่เสริมสร้างความเข้มแข็งครบทุกขั้นตอน โดยจังหวัดนครพนมได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 967 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 967 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็น ร้อยละ 100 (หมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหาเสพติด)

8.5) ประเภที่ 5 หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหาในระดับรุนแรง ได้แก่ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ปรากฏข่าวสารว่ามีการแพร่ระบาดของยาเสพติดรุนแรง โดยจังหวัดนครพนมได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 76 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 76 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็น ร้อยละ 100 (หมู่บ้าน/ชุมชนที่อยู่ตามแนวชายแดน ประเทศไทยกับประเทศลาวและเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดทุกชนิด)

2. การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน หมายถึง ผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ได้ร่วมกันดำเนินงานตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลและปัจจัยด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดความรุนแรงของปัญหาเสพติดลงได้ในระดับที่พอใจ จนไม่ส่งผลกระทบต่อดำเนินชีวิตตามปกติของประชาชนในพื้นที่ มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการหรือคณะทำงานด้านยาเสพติดเพื่อดำเนินการป้องกันแก้ไขและปราบปรามยาเสพติดในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง ประชาชนโดยส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงาน
จังหวัดหนองคาย

การดำเนินตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ในพื้นที่จังหวัดหนองคายนั้น โดยคณะผู้บริหารระดับสูงของทุกส่วนราชการในจังหวัดหนองคาย ได้กำกับ ควบคุม และติดตามการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดอย่างต่อเนื่องมีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสมมติฐานของการวิจัย มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการหรือคณะทำงานด้านยาเสพติดเพื่อดำเนินการป้องกันแก้ไขและปราบปรามยาเสพติดในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง โดยแบ่งออกได้ดังนี้ (จังหวัดหนองคาย, 2556)

1. ได้ดำเนินการจัดตั้ง ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (ศพส.) ครบทุกระดับ ในจังหวัดหนองคาย ตั้งแต่ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล และระดับหมู่บ้าน ประกอบด้วย ระดับจังหวัด 1 แห่ง ระดับอำเภอ 9 แห่ง ระดับตำบล 62 แห่ง และระดับหมู่บ้าน/ชุมชน 739 แห่ง มีดังนี้

1.1) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย ตั้งอยู่ ณ ศาลากลางจังหวัดหนองคาย (ชั้น 4) โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย เป็นผู้อำนวยการ ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย

1.2) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองหนองคาย ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอเมืองหนองคาย (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอเมืองหนองคาย เป็นผู้อำนวยการศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองหนองคาย

1.3) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอท่าบ่อ ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอท่าบ่อ (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอท่าบ่อ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอท่าบ่อ

1.4) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอโพนพิสัย ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอโพนพิสัย (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอโพนพิสัย เป็นผู้อำนวยการศูนย์ ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอโพนพิสัย

1.5) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอศรีเชียงใหม่ ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการ อำเภอศรีเชียงใหม่ (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอศรีเชียงใหม่ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติดอำเภอศรีเชียงใหม่

1.6) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอสังขม ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการ อำเภอสังขม (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอสังขม เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด อำเภอสังขม

1.7) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอสระใคร ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการ อำเภอสระใคร (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอสระใคร เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด อำเภอสระใคร

1.8) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอเฝ้าไร่ ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการ อำเภอเฝ้าไร่ (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอเฝ้าไร่ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด อำเภอเฝ้าไร่

1.9) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอรัตนวาปี ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการ อำเภอรัตนวาปี (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอรัตนวาปี เป็นผู้อำนวยการศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด อำเภอรัตนวาปี

1.10) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอโพธิ์ตาก ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการ อำเภอโพธิ์ตาก (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอโพธิ์ตาก เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด อำเภอโพธิ์ตาก

1.11) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำบล ตั้งอยู่ ณ ที่ทำการกำนันทุก ตำบล รวม 62 ตำบล โดยมีกำนันแต่ละตำบล เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ตำบล

1.12) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหมู่บ้าน/ชุมชน ตั้งอยู่ ณ ที่ทำการ ผู้ใหญ่บ้าน/ประธานชุมชน รวม 739 หมู่บ้าน/ชุมชน โดยมีผู้ใหญ่บ้าน/ประธานชุมชนแต่ละแห่ง เป็น ผู้อำนวยการศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหมู่บ้าน/ชุมชน

2. ได้จัดทำคำสั่ง/แผนปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด หนองคาย เพื่อดำเนินการป้องกันแก้ไขและปราบปรามยาเสพติดในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง ได้แก่

2.1) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย ตั้งอยู่ ณ ศาลากลางจังหวัดหนองคาย (ชั้น 4) จัดทำคำสั่ง/แผนปฏิบัติการระดับจังหวัด ซึ่งครอบคลุมทุกส่วนราชการ ในจังหวัดให้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในแต่ละด้านและตามลักษณะภารกิจหลักของหน่วยงานนั้น รวม 7 แผนงาน ประกอบด้วย

(1) สำนักงานจังหวัดหนองคาย มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงาน ที่ 1 ในการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรณรงค์ป้องกันหรือ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับยาเสพติด การทำให้หมู่บ้าน/ชุมชน มีการรวมตัวเป็นพลังแผ่นดินและใช้พลังที่ รวมตัวนี้ดำเนินการป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน /ชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้ องค์กร หน่วยงาน โรงเรียน สถานประกอบการ ภาคเอกชนทุกแห่ง ได้รวมกันเป็นพลังแผ่นดิน เพื่อ เอาชนะยาเสพติด

(2) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคาย มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 2 ในการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/พลังชุมชน โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งถือเสมือนว่าเป็นผู้ป่วยที่จะต้องได้รับการรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม การลดจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่และคาดว่าจะมีจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมาก โดยจะดำเนินการนำผู้เสพเข้ารับการรักษาในทุกระบบ ทั้งระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัดและระบบต้องโทษ ขยายสถานบำบัดให้เพียงพอ และให้องค์กรภาคเอกชน ภาคชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมกันบำบัดรักษา ดำเนินการต่อผู้เสพครบวงจร ติดตามช่วยเหลือฟื้นฟู ดูแล ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ในด้านอาชีพหรือการงานเพื่อสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติและไม่กลับไปมีพฤติกรรมซ้ำอีก

(3) สำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาจังหวัดหนองคาย มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 3 ในการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเป็นภูมิคุ้มกัน/ป้องกันในวัยก่อนวัยเสี่ยง โดยเฉพาะนักเรียน ในชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 5-6 การมุ่งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไป เยาวชนกลุ่มเสี่ยง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหาเสพติดให้กับประชาชนในพื้นที่ ซึ่งจะเป็นการตัดการเพิ่มขึ้นของผู้เสพรายใหม่ ให้ความสำคัญในการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาทุกแห่ง ขจัดปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อปัญหาเสพติดให้หมดไป สร้างคุณภาพชีวิต ทัศนคติที่ดีให้กับเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติเพื่อไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

(4) ตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 4 ในการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ ลดผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ล่าเสพยาเสพติดทุกระดับเพื่อตัดวงจร ในการที่จะนำยาเสพติดมาสู่ยังตลาดผู้เสพในพื้นที่ โดยเน้นหลักการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผลเป็นแนวทางปฏิบัติหลัก จะมุ่งลดความเดือดร้อนของประชาชนต่อปัญหาการค้ายาเสพติดในชุมชน พัฒนาระบบการยุติธรรมให้เอื้ออำนวยต่อการปราบปรามยาเสพติด และรวมทั้งการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

(5) สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดหนองคาย มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 5 ในการร่วมมือระหว่างประเทศ โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ แสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อร่วมกันปราบปรามการผลิตและค้ายาเสพติด มิให้ปัญหาเสพติดเป็นภัยของแต่ละประเทศ เร่งรัดความร่วมมือทุกด้าน ทั้งในด้านการข่าว การปราบปราม การปฏิบัติการร่วม รวมทั้งใช้นโยบายเชิงรุกการพัฒนาพื้นที่ชายแดนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ให้ชายแดนมีความเป็นอยู่อย่างสันติ

(6) งานรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดหนองคาย มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 6 ในการสกัดกั้น โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินงานเพื่อสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน มิให้มีมีการลักลอบนำยาเสพติดสู่ประเทศไทย เพื่อสร้างแนวสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ โดยจะเสริมความมั่นคงตามแนวชายแดน เพิ่มการลาดตระเวน การตั้งจุดตรวจ จุดสกัดตามเส้นทางชายแดน การสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งตามแนวชายแดนเป็นหมู่บ้านสกัดกั้นยาเสพติด

จัดระเบียบหมู่บ้านตามแนวชายแดน เพิ่มประสิทธิภาพในการตั้งจุดตรวจ จุดสกัดกั้นตามเส้นทางตอนในของพื้นที่ ให้เป็นเครือข่ายการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติด มิให้เข้าสู่ตอนในของประเทศ

(7) สำนักงานจังหวัดหนองคาย มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 7 ในการบริหารจัดการ โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ ระดมสรรพกำลัง ในพื้นที่เข้าแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการจัดองค์กร กลไกการแก้ไขปัญหายาเสพติดในแต่ละระดับ บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านโครงสร้าง กลไก การบริหารงบประมาณ การพัฒนากำลังคน การสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น

2.2) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอ ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอทุกแห่ง ได้จัดทำคำสั่ง/แผนปฏิบัติการระดับอำเภอ ซึ่งเป็นการจัดทำคำสั่ง/แผนปฏิบัติการรองรับจากระดับจังหวัดอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งจะต้องครอบคลุมทุกส่วนราชการในอำเภอเช่นกัน เพื่อให้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในแต่ละด้านและตามลักษณะภารกิจหลักของหน่วยงานนั้น รวม 7 แผนงาน และเป็นการถอดแบบหรือย่อแบบการดำเนินงานมาจากระดับจังหวัด ประกอบด้วย

(1) ที่ทำการปกครองอำเภอ (ปค.) มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 1 ในการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการณรงค์ป้องกันหรือประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับยาเสพติด การทำให้หมู่บ้าน/ชุมชน มีการรวมตัวเป็นพลังแผ่นดินและใช้พลังที่รวมตัวนี้ดำเนินการป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน /ชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กร หน่วยงาน โรงเรียน สถานประกอบการ ภาคเอกชนทุกแห่ง ได้รวมกันเป็นพลังแผ่นดิน เพื่อเอาชนะยาเสพติด

(2) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ (สสอ.) หรือโรงพยาบาล มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 2 ในการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/พลังชุมชน โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งถือเสมือนว่าเป็นผู้ป่วยที่จะต้องได้รับการรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม การลดจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ในพื้นที่ ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมาก โดยจะดำเนินการนำผู้เสพเข้ารับการรักษาในทุกระบบ ทั้งระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด ระบบต้องโทษ ขยายสถานบำบัดให้เพียงพอ และให้องค์กรภาคเอกชน ภาคชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมกันบำบัดรักษา ดำเนินการต่อผู้เสพครบวงจร ติดตามช่วยเหลือฟื้นฟู ดูแล ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ในด้านอาชีพ การงาน สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติและไม่กลับไปมีพฤติกรรมซ้ำอีก

(3) สำนักงานพื้นที่เขตการศึกษา (สพท.) หรือโรงเรียน/สถานศึกษาที่เป็นตัวแทนในอำเภอ มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 3 ในการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเป็นภูมิคุ้มกัน/ป้องกันในวัยก่อนวัยเสี่ยงโดยเฉพาะนักเรียนในชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 5-6 การ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไป เยาวชนกลุ่มเสี่ยง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหา ยาเสพติดให้กับประชาชน ในพื้นที่ ซึ่งจะเป็นการตัดการเพิ่มขึ้นของผู้เสพรายใหม่ โดยให้ความสำคัญในการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาทุกแห่ง ขจัดปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อปัญหายาเสพติดให้หมดไป สร้างคุณภาพชีวิต ทัศนคติที่ดีให้กับเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติเพื่อไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

(4) สถานีตำรวจภูธร (สภ.) มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 4 ในการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อลดผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ล่าเสี่ยง ยาเสพติดในทุกกระดับ เพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมาขังตลาดผู้เสพ ในพื้นที่ โดยเน้นหลักการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผลเป็นแนวทางปฏิบัติหลัก จะมุ่งลดความเดือดร้อนของประชาชนต่อปัญหาการค้ายาเสพติดในชุมชน พัฒนากระบวนการยุติธรรมให้เอื้ออำนวยต่อการปราบปรามยาเสพติด รวมทั้งการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

(5) สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ (พช.) มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 5 ในการร่วมมือระหว่างประเทศ โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ แสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อร่วมกันปราบปรามการผลิตและค้ายาเสพติด มิให้ปัญหายาเสพติดเป็นภัยของแต่ละประเทศ โดยเร่งรัดความร่วมมือทุกด้าน ทั้งในด้านการข่าว การปราบปราม การปฏิบัติการร่วม ใช้นโยบายเชิงรุกการพัฒนาพื้นที่ชายแดนตามแนวทางการข่าว เศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ให้ชายแดนมีความเป็นอยู่อย่างสันติ

(6) งานความมั่นคงอำเภอ (มค.) มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 6 ในการสกัดกั้น โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน มิให้มีการลักลอบนำยาเสพติดสู่ประเทศไทย เพื่อสร้างแนวสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ โดยจะเสริมความมั่นคงตามแนวชายแดน เพิ่มการลาดตระเวน การตั้งจุดตรวจ จุดสกัดตามเส้นทางชายแดน การสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งตามแนวชายแดนเป็นหมู่บ้านสกัดกั้นยาเสพติดชายแดน จัดระเบียบหมู่บ้านตามแนวชายแดน รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการตั้งจุดตรวจ จุดสกัดกั้นตามเส้นทางตอนใน ของพื้นที่ให้เป็นเครือข่ายการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติด มิให้เข้าสู่ตอนในของประเทศ

(7) ที่ทำการปกครองอำเภอ (ปค.) มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 7 ในการบริหารจัดการ โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ระดมสรรพกำลัง ในพื้นที่ เข้าแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการจัดองค์กร กลไกการแก้ไขปัญหายาเสพติดในแต่ละระดับ บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านโครงสร้าง กลไก การบริหารงบประมาณ การพัฒนากำลังคน การสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น

2.3) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำบล ตั้งอยู่ ณ ที่ทำการกำนันทุกตำบล รวม 62 ตำบล มีหน้าที่หลักเพื่อคอยประสานงานด้านยาเสพติดในทุกด้านและถือปฏิบัติตามคำสั่ง/แผนปฏิบัติการฯ ระดับจังหวัดและระดับอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย

2.4) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหมู่บ้าน/ชุมชน ตั้งอยู่ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน/ประธานชุมชน แต่ละแห่ง รวม 739 หมู่บ้าน/ชุมชน มีหน้าที่หลักเพื่อคอยประสานงานด้านยาเสพติดในทุกด้านและถือปฏิบัติตามคำสั่ง/แผนปฏิบัติการฯ ระดับจังหวัดและระดับอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย

3. การประชุมเพื่อเร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานด้านยาเสพติดประจำทุกเดือน เพื่อติดตามผลการดำเนินงานของแต่ละส่วนราชการ/หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายในแผนและแผนงาน ซึ่งในการประชุมเพื่อเร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานนั้น ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคายมีกำหนดการประชุมในทุกเดือน โดยจะอยู่ในสัปดาห์ที่ 3 ของเดือน ก่อนจะมีการประชุม

ได้แจ้งกำหนดการประชุมทางหนังสือเวียนสั่งการถึงหัวหน้าศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอ ทุกแห่งให้เตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านยาเสพติด เพื่อมาประชุมชี้แจงในที่ประชุม เร่งรัดติดตามผลการปฏิบัติงานเป็นปกติทุกเดือน เดือนละ 1 ครั้ง เว้นแต่เป็นกรณีพิเศษเป็นการตรวจ ราชการเร่งด่วนจะสั่งการด่วนทางเครื่องมือสื่อสาร สำหรับในปี 2556 ที่ผ่านมามีการประชุมเพื่อ เร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานของศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคายเป็นปกติทุก เดือน รวมจำนวน 12 ครั้ง และการประชุมออกตรวจราชการประจำปี 2556 อีก 1 ครั้ง สำหรับการ ประชุมของศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับอำเภอนั้นเป็นการดำเนินงานที่รองรับจากการ ประชุมระดับจังหวัดเช่นกัน ทุกอำเภอดำเนินงานในแนวทางเดียวกันคือการประชุมระดับอำเภอใน สัปดาห์ที่ 4 ของเดือน ณ ที่ว่าการอำเภอแต่ละแห่ง เพื่อติดตามกำชับการปฏิบัติงานตามที่จังหวัดได้ สั่งการ จะมีการประชุมทุกเดือน เดือนละ 1 ครั้ง รวมจำนวน 12 ครั้ง เช่นกัน

4. สำหรับการจัดสรรหรือการได้รับการสนับสนุนงบประมาณด้านยาเสพติดของ จังหวัดหนองคาย ซึ่งได้รับการจัดสรรงบประมาณและเพียงพอต่อการดำเนินงานด้านยาเสพติด แสดง ได้ตามตารางที่ 4.9 ดังนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงการได้รับงบประมาณในการดำเนินงานด้านยาเสพติดของจังหวัดหนองคาย งบประมาณ 2556

แหล่งที่มาของงบประมาณ	ได้รับงบประมาณ สนับสนุน (บาท)	การเบิกจ่าย (บาท)	ร้อยละของ การเบิกจ่าย (บาท)
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติด	5,456,160	5,456,006	99.99
สำนักงบประมาณ กระทรวงมหาดไทย	217,500	217,500	100
งบประมาณพัฒนาจังหวัด	3,000,000	3,000,000	100
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			
- การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด	8,365,000	6,271,000	74.97
- การฝึกอบรมอาชีพ	2,987,500	795,000	26.61

ที่มา: จังหวัดหนองคาย (2556)

5. การรายงานผลการดำเนินงานด้านยาเสพติดเป็นประจำทุกเดือน ซึ่งการ รายงานผลการดำเนินงานของศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย ได้รายงาน ตามลำดับขั้นจนถึงระดับกรมและยังสรุปรายงานผลการดำเนินงานให้กับทางสำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค ในส่วนของการรายงานผลการดำเนินงานของศูนย์พลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดอำเภอมีการรายงานเป็นประจำทุกวันโดยจังหวัดได้กำหนดให้ทางอำเภอรายงานผล

การปฏิบัติในรอบวันที่ผ่านมา (00.01-24.00 น. ของวันที่ผ่านมา) โดยกำหนดให้รายงานก่อนเวลา 08.00 น. ของวันรุ่งขึ้น เป็นประจำทุกวัน เพื่อให้ทางจังหวัดจะได้รวบรวมรายงานผู้บังคับบัญชาทราบ และรายงานให้หน่วยเหนือทราบตามลำดับชั้นต่อไป

จังหวัดนครพนม

การดำเนินการตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ในพื้นที่จังหวัดนครพนมนั้น โดยคณะผู้บริหารระดับสูงของทุกส่วนราชการในจังหวัดนครพนม ได้กำกับ ควบคุม และติดตามการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกับการดำเนินงานด้านยาเสพติดของจังหวัดหนองคาย มีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพผลเช่นกัน สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสมมติฐานของการวิจัย มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการหรือคณะทำงานด้านยาเสพติดเพื่อดำเนินการป้องกันแก้ไขและปราบปรามยาเสพติดในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง โดยแบ่งออกได้ดังนี้ (จังหวัดนครพนม, 2556)

1. ได้ดำเนินการจัดตั้ง ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (ศพส.) ครบทุกระดับ ในจังหวัดนครพนม ตั้งแต่ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล และระดับหมู่บ้าน ประกอบด้วย ระดับจังหวัด 1 แห่ง ระดับอำเภอ 12 แห่ง ระดับตำบล 97 แห่ง และระดับหมู่บ้าน/ชุมชน 1,123 แห่ง มีดังนี้

1.1) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม ตั้งอยู่ ณ ศาลากลางจังหวัดนครพนม (ชั้น 3) โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม

1.2) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองนครพนม ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอเมืองนครพนม (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอเมืองนครพนม เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองนครพนม

1.3) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอ ปลาปาก ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอปลาปาก (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอปลาปาก เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอปลาปาก

1.4) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอ ท่าอุเทน ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอท่าอุเทน (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอท่าอุเทน เป็นผู้อำนวยการศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอท่าอุเทน

1.5) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอ บ้านแพง ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอ บ้านแพง (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอบ้านแพง เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอบ้านแพง

1.6) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอ ธาตุพนม ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอ ธาตุพนม (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอธาตุพนม เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอธาตุพนม

1.7) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอ เรณูนคร ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอเรณูนคร (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอเรณูนคร เป็นผู้อำนวยการศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอเรณูนคร

- 1.8) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอ
อำเภอ นาแก ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการ
อำเภอ นาแก (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอนาแก เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด
อำเภอนาแก
- 1.9) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอ
ศรีสงคราม ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการ
อำเภอศรีสงคราม (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอศรีสงคราม เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะ
ยาเสพติดอำเภอศรีสงคราม
- 1.10) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอ
นาหว้า ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการ
อำเภอนาหว้า (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอนาหว้า เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด
อำเภอนาหว้า
- 1.11) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด
อำเภอโพนสวรรค์ ตั้งอยู่ ณ ที่ว่า
การอำเภอโพนสวรรค์ (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอโพนสวรรค์ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะ
ยาเสพติดอำเภอโพนสวรรค์
- 1.12) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอ
นาทม ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการ
อำเภอนาทม (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอนาทม เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด
อำเภอนาทม
- 1.13) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอ
วังยาง ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการ
อำเภอวังยาง (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอวังยาง เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด
อำเภอวังยาง
- 1.14) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำบล ตั้งอยู่ ณ ที่ทำการกำนันทุก
ตำบล รวม 97 ตำบล โดยมีกำนันแต่ละตำบล เป็นผู้อำนวยการศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด
ตำบล
- 1.15) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหมู่บ้าน/ชุมชน ตั้งอยู่ ณ ที่ทำการ
ผู้ใหญ่บ้าน/ประธานชุมชนแต่ละแห่ง รวม 1,123 หมู่บ้าน/ชุมชน โดยมีผู้ใหญ่บ้าน/ประธานชุมชน
แต่ละแห่ง เป็นผู้อำนวยการศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหมู่บ้าน/ชุมชน
2. ได้จัดทำคำสั่ง/แผนปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม
เพื่อดำเนินการป้องกันแก้ไขและปราบปรามยาเสพติดในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง ได้แก่
- 2.1) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม ตั้งอยู่ ณ ศาลา
กลางจังหวัดนครพนม (ชั้น 3) ได้จัดทำคำสั่ง/แผนปฏิบัติการระดับจังหวัด ซึ่งครอบคลุมทุกส่วน
ราชการในจังหวัดให้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในแต่ละด้านและตามลักษณะภารกิจหลักของหน่วยงาน
รวม 7 แผนงาน ประกอบด้วย
- (1) สำนักงานจังหวัดนครพนม มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 1
ในการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรณรงค์ป้องกันหรือ
ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับยาเสพติด การทำให้หมู่บ้าน/ชุมชน มีการรวมตัวเป็นพลังแผ่นดินและใช้พลังนี้
ดำเนินการป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน /ชุมชน ส่งเสริมให้องค์กร หน่วยงาน
โรงเรียน สถานประกอบการ ภาคเอกชน รวมกันเป็นพลังแผ่นดินเพื่อเอาชนะยาเสพติด

(2) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครพนม มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 2 ในการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/พลังชุมชน โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งถือเสมือนเป็นผู้ป่วยที่จะต้องได้รับการรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม การลดจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่และคาดว่าจะมีจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมาก โดยจะดำเนินการนำผู้เสพเข้ารับการรักษาในทุกระบบ ทั้งระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัดและระบบต้องโทษ ขยายสถานบำบัดให้เพียงพอ และให้องค์กรภาคเอกชน ภาคชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมกันบำบัดรักษา ดำเนินการต่อผู้เสพครบวงจร ติดตามช่วยเหลือฟื้นฟู ดูแล ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในด้านอาชีพหรือการงานเพื่อสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติและไม่กลับไปมีพฤติกรรมซ้ำอีก

(3) สำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาจังหวัดนครพนม มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 3 ในการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเป็นภูมิคุ้มกัน/ป้องกันในวัยก่อนวัยเสี่ยง โดยเฉพาะนักเรียนในชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 5-6 มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไป เยาวชนกลุ่มเสี่ยงเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหายาเสพติดให้กับประชาชนซึ่งจะเป็นการตัดการเพิ่มขึ้นของผู้เสพรายใหม่ ให้ความสำคัญในการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาทุกแห่ง ขจัดปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อปัญหา ยาเสพติดให้หมดไป สร้างคุณภาพชีวิต ทักษะชีวิตที่ดีให้กับเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติ เพื่อไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

(4) ตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 4 ในการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ ลดผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ล่าเสี่ยาเสพติดในทุกระดับเพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมาขายนิตลาดผู้เสพ ในพื้นที่ โดยเน้นหลักการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผลเป็นแนวทางปฏิบัติหลัก จะมุ่งลดความเดือดร้อนของประชาชนต่อปัญหาการค้ายาเสพติดในชุมชน พัฒนาระบบการยุติธรรมให้เอื้ออำนวยต่อการปราบปรามยาเสพติด และรวมทั้งการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

(5) สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครพนม มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 5 ในการร่วมมือระหว่างประเทศ โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ แสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อร่วมกันปราบปรามการผลิตและค้ายาเสพติด มิให้ปัญหา ยาเสพติดเป็นภัยของแต่ละประเทศ เร่งรัดความร่วมมือทุกด้าน ทั้งด้านการข่าว การปราบปราม การปฏิบัติการร่วม และรวมทั้ง ใช้นโยบายเชิงรุกพัฒนาพื้นที่ชายแดนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ให้ชายแดนมีความเป็นอยู่อย่างสันติ

(6) งานรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดนครพนม มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 6 ในการสกัดกั้น โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ ดำเนินงานเพื่อสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน มิให้มีการลักลอบนำยาเสพติดสู่ประเทศไทย เพื่อสร้างแนวสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ โดยจะเสริมความมั่นคงตามแนวชายแดน เพิ่มการลาดตระเวน การตั้งจุดตรวจ จุดสกัดตามเส้นทางชายแดน การสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งตามแนวชายแดนเป็นหมู่บ้านสกัดกั้นยาเสพติด

ชายแดน จัดระเบียบหมู่บ้านตามแนวชายแดน รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการตั้งจุดตรวจ จุดสกัดกั้นตามเส้นทางตอนใน ของพื้นที่ให้เป็นเครือข่ายการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติด มิให้เข้าสู่ตอนในของประเทศ

(7) สำนักงานจังหวัดนครพนม มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 7

ในการบริหารจัดการ โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อระดมสรรพกำลัง ในพื้นที่เข้าแก้ไขปัญหา ยาเสพติด มีการจัดองค์กร กลไกการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ในแต่ละระดับ บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านโครงสร้าง กลไก การบริหารงบประมาณ การพัฒนากำลังคน การสร้างขวัญ กำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น

2.2) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอ ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอทุกแห่ง ได้จัดทำคำสั่ง/แผนปฏิบัติการระดับอำเภอ ซึ่งเป็นการจัดทำคำสั่ง/แผนปฏิบัติการรองรับจาก ระดับจังหวัดอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งจะต้องครอบคลุมทุกส่วนราชการในอำเภอเช่นกัน เพื่อให้ปฏิบัติงานด้าน ยาเสพติดในแต่ละด้านและตามลักษณะภารกิจหลักของหน่วยงานนั้น รวม 7 แผนงาน และเป็นการ ถอดแบบหรือย่อแบบการดำเนินงานมาจากระดับจังหวัด ประกอบด้วย

(1) ที่ทำการปกครองอำเภอ (ปค.) มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงาน

ที่ 1 ในการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรณรงค์ป้องกันหรือ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับยาเสพติด การทำให้หมู่บ้าน/ชุมชน มีการรวมตัวเป็นพลังแผ่นดินและใช้พลังที่ รวมตัวนี้ดำเนินการป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในหมู่บ้าน /ชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้ องค์กร หน่วยงาน โรงเรียน สถานประกอบการ ภาคเอกชนทุกแห่งได้รวมกันเป็นพลังแผ่นดิน เพื่อ เอาชนะยาเสพติด

(2) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ (สสอ.) หรือโรงพยาบาล มีภารกิจและ

หน้าที่หลักตามแผนงานที่ 2 ในการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/พลังชุมชน โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งถือเสมือนว่าเป็นผู้ป่วยที่จะต้องได้รับการรักษาให้กลับมาเป็นคนดี ของสังคม การลดจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่ และคาดว่าจะมี จำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเป็น จำนวนมาก โดยจะดำเนินการนำผู้เสพเข้ารับการรักษาในทุกกระบวน ทั้งระบบสมัครใจ ระบบ บังคับบำบัดและระบบต้องโทษ ขยายสถานบำบัดให้เพียงพอ และให้องค์กรภาคเอกชน ภาคชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมกันบำบัดรักษา รวมทั้งจะดำเนินการต่อผู้เสพให้ครบวงจร ทั้ง การติดตามช่วยเหลือ พื้นฟู ดูแล ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ในด้านอาชีพ การงาน สามารถดำรงชีวิตใน สังคมได้อย่างเป็นปกติและไม่กลับไปมีพฤติการณ์ซ้ำอีก

(3) สำนักงานพื้นที่เขตการศึกษา (สพท.) หรือโรงเรียน/สถานศึกษาที่

เป็นตัวแทนในอำเภอ มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 3 ในการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน โดย ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเป็นภูมิคุ้มกัน/ ป้องกันในวัยก่อนวัยเสี่ยงโดยเฉพาะนักเรียนในชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 5-6 การ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกัน ยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไป เยาวชนกลุ่มเสี่ยง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหา ยาเสพติด ให้กับประชาชน ในพื้นที่ ซึ่งจะเป็นการตัดการเพิ่มขึ้นของผู้เสพรายใหม่ โดยให้ความสำคัญในการ ป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาทุกแห่ง ขจัดปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อปัญหา ยาเสพติดให้หมดไป สร้าง คุณภาพชีวิตและทัศนคติที่ดีให้กับเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติเพื่อไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

(4) สถานีตำรวจภูธร (สภ.) มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 4

ในการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อลดผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ล่าเสี่ย ยาเสพติดในทุกกระดับ เพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมาขังตลาดผู้เสพ ในพื้นที่ โดยเน้นหลักการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผลเป็นแนวทางปฏิบัติหลัก จะมุ่งลดความเดือดร้อนของประชาชนต่อปัญหาการค้ายาเสพติดในชุมชน พัฒนากระบวนการยุติธรรมให้อื้ออำนวยต่อการปราบปรามยาเสพติด และรวมทั้งการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

(5) สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ (พช.) มีภารกิจและหน้าที่หลักตาม

แผนงานที่ 5 ในการร่วมมือระหว่างประเทศ โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ แสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อร่วมกันปราบปรามการผลิตและค้ายาเสพติด มีให้ปัญหายาเสพติดเป็นภัยของแต่ละประเทศ โดยเร่งรัดความร่วมมือ ในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านการข่าว การปราบปราม การปฏิบัติการร่วม ใช้นโยบายเชิงรุกพัฒนาชายแดนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ให้ชายแดนมีความเป็นอยู่อย่างสันติ

(6) งานความมั่นคงอำเภอ (มค.) มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 6 ในการสกัดกั้น โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ ดำเนินงานเพื่อสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนมิให้มีการลักลอบนำยาเสพติดสู่ประเทศไทยเพื่อสร้างแนวสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ โดยจะเสริมความมั่นคงตามแนวชายแดน เพิ่มการลาดตระเวน การตั้งจุดตรวจ จุดสกัดตามเส้นทางชายแดน การสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งตามแนวชายแดนเป็นหมู่บ้านสกัดกั้นยาเสพติดชายแดน จัดระเบียบหมู่บ้าน ตามแนวชายแดน รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการตั้งจุดตรวจ จุดสกัดกั้นตามเส้นทางตอนในของพื้นที่ให้เป็นเครือข่ายการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติดมิให้เข้าสู่ตอนในของประเทศ

(7) ที่ทำการปกครองอำเภอ (ปค.) มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 7 ในการบริหารจัดการ โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ ระดมสรรพกำลังในพื้นที่เข้าแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการจัดองค์กร กลไกการแก้ไขปัญหายาเสพติดในแต่ละระดับ บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านโครงสร้าง กลไก การบริหารงบประมาณ การพัฒนากำลังคน การสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น

2.3) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำบล ตั้งอยู่ ณ ที่ทำการกำนันทุก

ตำบล รวม 97 ตำบล มีหน้าที่หลักเพื่อคอยประสานงานด้านยาเสพติดในทุกด้าน และถือปฏิบัติตามคำสั่ง/แผนปฏิบัติการฯ ระดับจังหวัดและระดับอำเภอ ตามที่ได้รับมอบหมาย

2.4) ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหมู่บ้าน/ชุมชน ตั้งอยู่ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน/ประธานชุมชน แต่ละแห่ง รวม 1,123 หมู่บ้าน/ชุมชน มีหน้าที่หลักเพื่อคอยประสานงานด้านยาเสพติดในทุกด้าน และถือปฏิบัติตามคำสั่ง/แผนปฏิบัติการฯ ระดับจังหวัดและระดับอำเภอ ตามที่ได้รับมอบหมาย

3. การประชุมเพื่อเร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานด้านยาเสพติดประจำทุกเดือน

เพื่อติดตามผลการดำเนินงานของแต่ละส่วนราชการ/หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายในแผนละแผนงาน ซึ่งในการประชุมเพื่อเร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานนั้น ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด นครพนม มีกำหนดการประชุมในทุกเดือน โดยจะอยู่ในสัปดาห์ที่ 3 ของเดือน ก่อนจะมีการประชุม

ได้แจ้งกำหนดการประชุมทางหนังสือเวียนสั่งการถึงหัวหน้าศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอ ทุกแห่งให้เตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านยาเสพติดเพื่อมาประชุมชี้แจงในที่ประชุม เร่งรัดติดตามผลการปฏิบัติงานเป็นปกติทุกเดือน เดือนละ 1 ครั้ง เว้นแต่เป็นกรณีพิเศษเป็นการตรวจ ราชการเร่งด่วน จะสั่งการด่วนทางเครื่องมือสื่อสาร สำหรับในปี 2556 ที่ผ่านมา มีการประชุมศูนย์ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนมตามปกติทุกเดือน รวมจำนวน 12 ครั้ง และในการ ประชุมเพื่อออกตรวจราชการประจำปี 2556 อีก 2 ครั้ง สำหรับการประชุมศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติดระดับอำเภอจะดำเนินงานรองรับจากการประชุมระดับจังหวัด ซึ่งทุกอำเภอดำเนินงานใน แนวทางเดียวกันคือการประชุมระดับอำเภอในสัปดาห์ที่ 4 ของเดือน ณ ที่ว่าการอำเภอ เพื่อกำชับ การปฏิบัติตามที่จังหวัดได้สั่งการมาก่อนหน้านี้ สอดคล้องและเป็นแนวทางเดียวกันกับการประชุม ติดตามผลการดำเนินงานด้านยาเสพติดของศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับอำเภอในจังหวัด หนองคายที่จัดให้มีการประชุมทุกเดือน เดือนละ 1 ครั้ง รวมจำนวน 12 ครั้ง เช่นกัน

4. สำหรับการจัดสรรหรือการได้รับการสนับสนุนงบประมาณด้านยาเสพติดของ จังหวัดนครพนม ซึ่งได้รับการจัดสรรงบประมาณและเพียงพอต่อการดำเนินงานด้านยาเสพติด แสดง ได้ตามตารางที่ 4.10 ดังนี้

ตารางที่ 4.10 แสดงการได้รับงบประมาณในการดำเนินงานด้านยาเสพติดของจังหวัดนครพนม ปีงบประมาณ 2556

แหล่งที่มาของงบประมาณ	ได้รับงบประมาณ สนับสนุน (บาท)	การเบิกจ่าย (บาท)	ร้อยละของ การเบิกจ่าย (บาท)
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติด	6,850,000	6,850,000	100
สำนักงบประมาณ กระทรวงมหาดไทย	350,000	350,000	100
งบประมาณพัฒนาจังหวัด	5,600,000	5,600,000	100
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			
- การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด	9,665,000	9,350,000	96.74
- การฝึกอบรมอาชีพ	4,457,500	3,855,000	86.48

ที่มา: จังหวัดนครพนม (2556)

5. การรายงานผลการดำเนินงานด้านยาเสพติดเป็นประจำทุกเดือน ซึ่งการ รายงานผลการดำเนินงานของศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม ได้รายงาน ตามลำดับขั้นจนถึงระดับกรมและยังสรุปรายงานผลการดำเนินงานให้กับทางสำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค ในส่วนของการรายงานผลการดำเนินงานของศูนย์พลังแผ่นดิน

เอาชนะยาเสพติดอำเภอมีการรายงานเป็นประจำทุกวัน โดยจังหวัดได้กำหนดให้ทางอำเภอรายงานผลการปฏิบัติ ในรอบวันที่ผ่านมา (00.01-24.00 น. ของวันที่ผ่านมา) โดยกำหนดให้รายงานก่อนเวลา 08.00 น. ของวันรุ่งขึ้น เป็นประจำทุกวัน ซึ่งเป็นแนวทางเดียวกันกับการรายงานผลการดำเนินงานด้านยาเสพติดของศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับอำเภอในจังหวัดหนองคายเช่นเดียวกัน เพื่อที่ทางจังหวัดจะได้รวบรวมรายงานผู้บังคับบัญชาทราบและรายงานให้หน่วยเหนือทราบต่อไป

3. การสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาหระยะยาว หมายถึง ผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ รวมทั้งภาคเอกชนและประชาชนได้ รวมตัวกันเป็นพลังแผ่นดินและใช้พลังที่รวมตัว กันนี้เพื่อป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาหยาเสพติด มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไปและโดยเฉพาะเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงเพื่อ การสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหาหยาเสพติดให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัดหนองคาย

การสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาหระยะยาวในจังหวัดหนองคายนั้น ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคายได้กำชับสั่งการให้ทุกหน่วยงานทุกฝ่ายได้ถือปฏิบัติตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง มีผลการเสริม สร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชนให้มีการรวมตัวกันเป็นพลังแผ่นดิน เฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาหยาเสพติด ในระยะยาว เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสมมติฐานของการวิจัย มีผลการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมสามารถแบ่งออกได้ดังนี้ (จังหวัดหนองคาย, 2556)

1. โครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกพลังสังคมป้องกัน และแก้ไข ปัญหาหยาเสพติด เพื่อรณรงค์ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน และเผยแพร่ในองค์กร / กลไกต่างๆ ตามคำสั่งของศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย โดยผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายในฐานะผู้อำนวยการศูนย์ฯ ที่ได้สั่งการเป็นหนังสือและสั่งการในที่ประชุมประจำเดือนเป็นประจำทุกเดือน โดยให้สำนักงานจังหวัดหนองคายจัดให้มีโครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน เยาวชน นักเรียนและนักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดร่วมกับหน่วยงานราชการระดับอำเภอ รวม 9 อำเภอ จำนวน 18 ครั้ง ดังนี้

1.1) โครงการต่อต้านยาเสพติด เนื่องในวันต่อต้านยาเสพติดโลก ในวันที่ 26 มิถุนายน ของทุกปี ทั้งในระดับจังหวัดและระดับอำเภอ จัดกิจกรรมเดินรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อให้ทราบถึงพิษภัยของยาเสพติดทุกแห่งพร้อมกันในเวลา 09.00 น. รวม 9 ครั้ง โดยมี (1) จังหวัดและอำเภอเมือง มีการกิจกรรมโดยการรวมกันที่ ณ บริเวณสนามหน้าศาลากลางจังหวัด จำนวน 1 ครั้ง และ (2) อำเภออื่นๆ มีการกิจกรรมโดยการรวมกันที่ ณ บริเวณสนามหน้าที่ว่าการอำเภอของแต่ละอำเภอ รวม 8 อำเภอ จำนวน 8 ครั้ง

1.2) โครงการกีฬาต้านภัยยาเสพติด ให้ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัดและอำเภอทุกแห่งร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล จัดให้มีกิจกรรมด้านกีฬาต้านภัยยาเสพติด รวม 9 ครั้ง โดยมี (1) จังหวัดและอำเภอเมือง มีการจัดกิจกรรมตามโครงการกีฬาต้านภัยยาเสพติด จำนวน 1 ครั้ง และ (2) อำเภออื่นๆ มีการจัดกิจกรรมตามโครงการกีฬาต้านภัยยาเสพติด จำนวน 8 ครั้ง

2. ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหายาเสพติด โดยจังหวัดหนองคายได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 124 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 124 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100

3. ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของ หมู่บ้าน/ชุมชนชายแดน ได้แก่ หมู่บ้าน/ชุมชนที่อยู่ตามแนวชายแดนของประเทศและเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยจังหวัดหนองคายได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 313 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 313 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100

4. ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของ หมู่บ้าน/ชุมชนกองทุนแม่ของแผ่นดิน ได้แก่ หมู่บ้าน/ชุมชนที่ได้เข้าร่วมในโครงการกองทุนแม่ของแผ่นดิน โดยจังหวัดหนองคายได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 136 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 136 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100 แบ่งออกเป็น (1) ผลการตรวจสุขภาพกองทุนแม่ของแผ่นดิน 136 กองทุน ในระดับ A 15 กองทุน ในระดับ B 62 กองทุน และในระดับ C 59 กองทุน และ (2) ได้พัฒนาและคัดเลือกหมู่บ้านชุมชนต้นกล้า จำนวน 20 หมู่บ้าน/ชุมชน

5. ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของ หมู่บ้าน/ชุมชนที่เสริมสร้างความเข้มแข็งครบทุกขั้นตอน จังหวัดหนองคายกำหนดเป้าหมาย จำนวน 627 หมู่บ้าน/ชุมชน ผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 627 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100

6. ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของ หมู่บ้าน/ชุมชนที่มีปัญหาในระดับรุนแรง ได้แก่ หมู่บ้าน/ชุมชนที่ปรากฏข่าวสารว่ามีการแพร่ระบาดของยาเสพติดรุนแรง โดยจังหวัดหนองคายได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 51 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 51 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100

7. ผลการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โดยมีเป้าหมาย จำนวน 12,960 คน สามารถดำเนินการได้ จำนวน 13,896 คน คิดเป็นร้อยละ 107.22 แยกออกเป็น (1) นักเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 8,260 คน (2) นักเรียนใน สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 4,600 คน และ (3) นักเรียนในโรงเรียนเทศบาลเมืองหนองคาย 460 คน

8. ผลการเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน ในโรงเรียน หรือสถานศึกษาที่มีกระบวนการป้องกันยาเสพติด โดยมีเป้าหมาย จำนวน 94 แห่ง สามารถดำเนินการได้ จำนวน 95 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 101.06 แยกออกเป็น (1) โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาหนองคายเขต 1 มี 36 โรงเรียน (2) โรงเรียนใน สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาหนองคายเขต 2 มี 20 โรงเรียน (3) โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาหนองคายเขต 21 มี 31 โรงเรียน (4) สถานศึกษาในสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา มี 3 แห่ง (5) สถานศึกษาในเทศบาลเมืองหนองคาย มี 2 แห่ง และ (6) วิทยาเขตหนองคาย ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดหนองคาย ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคายและโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 27 มี 3 แห่ง

9. ผลการจัดระเบียบสังคม ตรวจตราสถานบันเทิง/สถานบริการ หอพักหรือที่พักเชิงพาณิชย์ ร้านเกม โต๊ะสนุกเกอร์ สถานที่อื่นๆ โดยเน้น การลดปัจจัยเสี่ยง เช่น การสำรวจข้อมูลพื้นที่เสี่ยง/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อสังคม ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย จำนวน 695 แห่ง โดยแยก

ออกเป็น (1) สถานบริการ จำนวน 27 แห่ง ได้แก่ (1.1) สถานบริการ ตามมาตรา 3 (1) 2 แห่ง (1.2) สถานบริการ ตามมาตรา 3 (4) 24 แห่ง และ (1.3) สถานบริการ ตามมาตรา 3 (5) 1 แห่ง (2) สถานประกอบการจำหน่ายอาหาร สุรา มีการแสดง ดนตรี จำนวน 15 แห่ง (3) ร้านเกม/อินเทอร์เน็ต จำนวน 334 แห่ง (4) ร้านคาราโอเกะ จำนวน 87 แห่ง (5) หอพัก จำนวน 85 แห่ง (6) พื้นที่เสี่ยงอื่นๆ จำนวน 147 แห่ง

10. ผลการดำเนินงานจัดระเบียบสังคม จำนวน 48 ครั้ง (เดือนละ 4 ครั้ง) โดยจังหวัด/อำเภอ ได้จัดชุดปฏิบัติการออกตรวจสถานบริการ สถานบันเทิง ร้านเกม/อินเทอร์เน็ต ร้านคาราโอเกะ หอพัก โต๊ะสนุกเกอร์ และสวนสาธารณะ สามารถตรวจพบการกระทำผิดและ จับกุมดำเนินคดี 24 แห่ง แยกเป็น (1) ความผิดตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526 ได้แก่ ร้านคาราโอเกะ 2 แห่ง และสถานประกอบการคล้ายสถานบริการ 3 แห่ง (2) ความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 และตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ได้แก่ สถานประกอบการคล้ายสถานบริการ 1 แห่ง และร้านเกม/อินเทอร์เน็ต 10 แห่ง (3) ความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ได้แก่ สถานประกอบการคล้ายสถานบริการ 2 แห่ง (4) ความผิดตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ได้แก่ หอพัก 2 แห่ง และ (5) ความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ได้แก่ สถานประกอบการคล้ายสถานบริการ 4 แห่ง

11. ผลการตรวจระบบมาตรฐานเกี่ยวกับ สถานประกอบการสีขาว โดยมีเป้าหมาย จำนวน 15 แห่ง สามารถดำเนินการได้และมี สถานประกอบการสมัครเข้าร่วมประเมินมาตรฐาน 43 แห่ง ผลการตรวจตามระบบมาตรฐาน มีสถานประกอบการผ่านเกณฑ์ 19 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 126.67

12. ผลการดำเนินงานตาม โครงการ To Be Number One จังหวัดหนองคาย ได้เข้าประกวด จังหวัดดีเด่นระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี 2556 และได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 รอบชิงชนะเลิศระดับประเทศ โดยทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี องค์ประธานโครงการ To Be Number One ได้พระราชทานรางวัลผู้ปฏิบัติงาน ตามโครงการดีเด่นประเภทรองผู้ว่าราชการจังหวัด ให้แก่ นายวิเชียร ปิยะวารการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย เพื่อเป็นกำลังใจในการปฏิบัติงานดังกล่าว

13. ผลการดำเนินงานเสริมสร้างภูมิคุ้มกันในโรงเรียน สถานศึกษา ตาม โครงการ “ผู้ว่าพบนักเรียน ” โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย ผู้บริหารระดับสูงของจังหวัด นายอำเภอ และคณะเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ ออกเดินทางไปพบนักเรียน/นักศึกษา ในทุกโรงเรียนหรือสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียน/นักศึกษา ได้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด การปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย นโยบายของรัฐบาลและข้อมูลอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 95 แห่ง/ครั้ง

14. ผลการดำเนินงานตามโครงการเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดในโรงเรียน สถานศึกษา ได้แก่

14.1) โครงการ “ผู้ว่าพานักเรียน/นักศึกษา ทศนศึกษาในเรือนจำ” โดยนำนักเรียน/นักศึกษาเป้าหมายเข้าเยี่ยมชมสภาพความเป็นอยู่ภายในเรือนจำ พร้อมทั้งจัดให้มีการเล่าประสบการณ์ชีวิตของผู้ต้องขังคดียาเสพติด เพื่อให้นักเรียน/นักศึกษาได้เห็นสภาพความเป็นอยู่ใน

เรือนจำและไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีเป้าหมายนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 1,800 คน สามารถดำเนินการได้ครบ 1,800 คน คิดเป็นร้อยละ 100

14.2) โครงการ RE X-RAY โรงเรียน สถานศึกษา มีจุดประสงค์เพื่อค้นหา ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ตลอดจนถึง ผู้ค้าในสถานศึกษาทุกแห่ง ผลการดำเนินงานพบผู้เกี่ยวข้องกั ยาเสพติด สามารถนำเข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 207 คน และนำเข้าบำบัดในโรงพยาบาล 3 คน

14.3) โครงการ “เยาวชนต้นกล้า ต้านยาเสพติด” โดยการจัดอบรมแกนนำ นักเรียนในพื้นที่เป็นต้นแบบในการป้องกันยาเสพติด ณ โรงเรียนหนองคายวิทยาคาร อำเภอเมือง หนองคาย จังหวัดหนองคาย จำนวน 100 คน

14.4) โครงการ “จริยธรรมนักเรียน” เพื่ออบรมและ สร้างภูมิคุ้มกัน แก่ นักเรียน ไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ณ โรงเรียนพระบาทนาสิงห์ อำเภอรัตนวาปี จังหวัด หนองคาย จำนวน 200 คน

14.5) โครงการ “ค่ายเยาวชนอาสาสมัคร” โดยนำเยาวชนนอกสถานศึกษา (เยาวชนที่ไม่ได้เรียนต่อ) ในพื้นที่ จังหวัดหนองคาย อบรมให้ความรู้ และสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด ณ กองร้อยอาสาสมัครฯ จังหวัดหนองคาย จำนวน 200 คน

14.6) โครงการ “ร้านเกมส์ขาว” โดยจัดอบรม ผู้ประกอบกิจการ ร้านเกม/ อินเทอร์เน็ต และร้านค้าไอเกะ ให้ดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันมิให้ เด็กและเยาวชนใช้ร้านเกมเป็นแหล่งมั่วสุมตลอดจนใช้ยาเสพติด โดยกำหนดหลักเกณฑ์ตัวชี้วัดสถาน ประกอบการที่ดำเนินการตามกฎหมายระเบียบกฎหมายเพื่อประกาศเป็น “ร้านเกมส์ขาว” จังหวัดนครพนม

การสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาในระยะยาวในจังหวัดนครพนมนั้น มีการ ดำเนินงานที่ไม่แตกต่างไปจากการดำเนินงานของจังหวัดหนองคาย โดยศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติดจังหวัดนครพนมได้กำชับสั่งการให้หน่วยงานทุกฝ่ายถือปฏิบัติตามนโยบายด้านยาเสพติด ของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง มีผลการเสริม สร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชา ชนให้มีการรวมตัวกัน เป็นพลังแผ่นดิน เผื่อระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในระยะยาวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีผลการ ปฏิบัติอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและ สมมติฐานของการวิจัย มีผลการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมสามารถแบ่งออกได้ดังนี้ (จังหวัด นครพนม, 2556)

1. โครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกพลังสังคมป้องกัน และแก้ไข ปัญหา ยาเสพติด เพื่อรณรงค์ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน และเผยแพร่ในองค์กร /กลไกต่างๆ ตาม คำสั่งของศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม โดยผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมใน ฐานะผู้อำนวยการศูนย์ที่ได้สั่งการเป็นหนังสือและสั่งการในที่ประชุมประจำเดือน เป็นประจำทุกเดือน โดยให้สำนักงานจังหวัดนครพนมจัดให้มีโครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับ ประชาชน เยาวชน นักเรียนและนักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดร่วมกับหน่วยงาน ราชการระดับอำเภอ รวม 12 อำเภอ จำนวน 24 ครั้ง ดังนี้

1.1) โครงการต่อต้านยาเสพติด เนื่องในวันต่อต้านยาเสพติดโลก ในวันที่ 26 มิถุนายน ของทุกปี ทั้งในระดับจังหวัดและระดับอำเภอ จัดกิจกรรมเดินรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อให้

ทราบถึงพิษภัยของยาเสพติดทุกแห่งพร้อมกันในเวลา 09.00 น. รวม 12 ครั้ง โดยมี (1) จังหวัดและอำเภอเมือง มีการกิจกรรมโดยการรวมกันที่ ณ บริเวณสนามหน้าศาลากลางจังหวัด จำนวน 1 ครั้ง และ (2) อำเภออื่นๆ มีการกิจกรรมโดยการรวมกันที่ ณ บริเวณสนามหน้าที่ว่าการอำเภอของแต่ละอำเภอ รวม 11 อำเภอ จำนวน 11 ครั้ง

1.2) โครงการกีฬาต้านภัยยาเสพติด ให้ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด

ระดับจังหวัดและอำเภอทุกแห่งร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล จัดให้มีกิจกรรมด้านกีฬาต้านภัยยาเสพติด รวม 12 ครั้ง โดยมี (1) จังหวัดและอำเภอเมือง มีการจัดกิจกรรมตามโครงการกีฬาต้านภัยยาเสพติด จำนวน 1 ครั้ง และ (2) อำเภออื่นๆ มีการจัดกิจกรรมตามโครงการกีฬาต้านภัยยาเสพติด จำนวน 11 ครั้ง

2. ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหายาเสพติด โดยจังหวัดนครพนมได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 967 หมู่บ้าน/ชุมชน ทั่วทั้งจังหวัด และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 967 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100 (หมู่บ้าน/ชุมชนที่เสริมสร้างความเข้มแข็งครบทุกชั้นตอน)

3. ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของ หมู่บ้าน/ชุมชนชายแดน ได้แก่ หมู่บ้าน/ชุมชนที่อยู่ตามแนวชายแดนของประเทศและเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยจังหวัดนครพนม ได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 76 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 76 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100 (หมู่บ้าน/ชุมชนที่มีปัญหาในระดับรุนแรง)

4. ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของ หมู่บ้าน/ชุมชนกองทุนแม่ของแผ่นดิน ได้แก่ หมู่บ้าน/ชุมชนที่ได้เข้าร่วมในโครงการกองทุนแม่ของแผ่นดิน โดยจังหวัดนครพนมได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 170 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 170 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100 ได้แก่ (1) ผลการตรวจสอบสุขภาพกองทุนแม่ของแผ่นดิน 170 กองทุน ในระดับ A 20 กองทุน ในระดับ B 56 กองทุน และในระดับ C 94 กองทุน และ (2) ได้พัฒนาและคัดเลือกหมู่บ้านชุมชนต้นกล้า จำนวน 20 หมู่บ้าน/ชุมชน (หมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน ระดับ A)

5. ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของ หมู่บ้าน/ชุมชนที่เสริมสร้างความเข้มแข็งครบทุกชั้นตอน โดยจังหวัดนครพนมได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 967 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 967 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็น ร้อยละ 100 (หมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหายาเสพติด)

6. ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของ หมู่บ้าน/ชุมชนที่มีปัญหาในระดับรุนแรง ได้แก่ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ปรากฏข่าวสารว่ามีการแพร่ระบาดของยาเสพติดรุนแรง โดยจังหวัดนครพนมได้กำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 76 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 76 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็น ร้อยละ 100 (หมู่บ้าน/ชุมชนที่อยู่ตามแนวชายแดนประเทศไทยกับประเทศลาวและเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดทุกชนิด)

7. ผลการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โดยมีเป้าหมาย จำนวน 20,765 คน สามารถดำเนินการได้ จำนวน 21,892 คน คิดเป็นร้อยละ

105.42 แยกออกเป็น (1) นักเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษานครพนมเขต 1 มี 11,286 คน (2) นักเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษานครพนมเขต 2 มี 9,826 คน และ (3) นักเรียนในโรงเรียนเทศบาลเมืองนครพนม มี 780 คน

8. ผลก การสร้างภูมิคุ้มกันโรงเรียน หรือสถานศึกษาที่ มีกระบวนการป้องกัน ยาเสพติด โดยมีเป้าหมาย จำนวน 119 แห่ง สามารถดำเนินการได้ครบ จำนวน 119 แห่ง คิดเป็น ร้อยละ 100 แยกออกเป็น (1) โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษานครพนมเขต 1 มี 40 โรงเรียน (2) โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษานครพนมเขต 2 มี 33 โรงเรียน (3) โรงเรียน ในสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา นครพนมเขต 22 มี 39 โรงเรียน (4) สถานศึกษาในสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา มี 3 แห่ง (5) สถานศึกษาในเทศบาลเมือง นครพนม มี 2 แห่ง และ (6) มหาวิทยาลัยนครพนมและมหาวิทยาลัยรามคำแหงสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ มี 2 แห่ง

9. ผลการจัดระเบียบสังคม ตรวจตราสถานบันเทิง/สถานบริการ หอพักหรือที่พักเชิงพาณิชย์ ร้านเกม โต๊ะสนุกเกอร์ สถานที่อื่นๆ โดยเน้น การลดปัจจัยเสี่ยง เช่น การสำรวจข้อมูล พื้นที่เสี่ยง/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อสังคม ในพื้นที่จังหวัด นครพนม จำนวน 772 แห่ง แยกเป็น (1) สถานบริการ มี 35 แห่ง ได้แก่ (1.1) สถานบริการ ตามมาตรา 3 (1) มี 5 แห่ง (1.2) สถานบริการ ตามมาตรา 3 (4) มี 29 แห่ง และ (1.3) สถานบริการ ตามมาตรา 3 (5) มี 1 แห่ง (2) สถานประกอบการจำหน่ายอาหาร สุรา มีการแสดงดนตรี มี 26 แห่ง (3) ร้านเกม/อินเทอร์เน็ต มี 356 แห่ง (4) ร้านคาราโอเกะ มี 95 แห่ง (5) หอพัก มี 102 แห่ง และ (6) พื้นที่เสี่ยงอื่นๆ มี 158 แห่ง

10. ผลการดำเนินงานจัดระเบียบสังคม รวม 48 ครั้ง (เดือนละ 4 ครั้ง) โดย จังหวัด/อำเภอ ได้จัดชุดปฏิบัติการออกตรวจสถานบริการ สถานบันเทิง ร้านเกม/อินเทอร์เน็ต ร้านคาราโอเกะ หอพัก โต๊ะสนุกเกอร์ และสวนสาธารณะ ตรวจพบการกระทำผิดและ จับกุมดำเนินคดี 35 แห่ง แยกออกเป็น (1) ความผิดตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526 ได้แก่ ร้านคาราโอเกะ 3 แห่ง และ สถานประกอบการคล้ายสถานบริการ 6 แห่ง (2) ความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 และตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ได้แก่ สถานประกอบการคล้ายสถานบริการ 2 แห่ง และร้านเกม/อินเทอร์เน็ต 14 แห่ง (3) ความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ได้แก่ สถานประกอบการคล้ายสถานบริการ 2 แห่ง (4) ความผิดตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ได้แก่ หอพัก 2 แห่ง และ (5) ความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ได้แก่ สถานประกอบการคล้ายสถานบริการ 6 แห่ง

11. ผลการตรวจระบบมาตรฐานเกี่ยวกับ สถานประกอบการสีขาว โดยมีเป้าหมาย 8 แห่ง สามารถดำเนินการและมี สถานประกอบการสมัครเข้าร่วมประเมินมาตรฐาน 68 แห่ง ผลการตรวจตามระบบมาตรฐาน มีสถานประกอบการผ่านเกณฑ์ 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 30

12. ผลการดำเนินงานตาม โครงการ To Be Number One จังหวัดนครพนม ได้เข้าประกวด จังหวัดดีเด่นระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประจำปี 2556 และได้รับรางวัลชมเชย ในงานมหกรรมรอบชิงชนะเลิศระดับประเทศ โดย ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี องค์ประธานโครงการ To Be Number One ได้พระราชทานรางวัล สำหรับจังหวัดที่ ดำเนินการ โครงการดีเด่น ประเภท จังหวัด ดีเด่น โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม เป็นผู้รับพระราชทานรางวัล เพื่อเป็นกำลังใจในการปฏิบัติงานดังกล่าว

13. ผลการดำเนินงานเสริมสร้างภูมิคุ้มกันในโรงเรียน สถานศึกษา ตาม โครงการ “ผู้ว่าพบนักเรียน” โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด นครพนม รองผู้ว่าราชการจังหวัด นครพนม ผู้บริหารระดับสูงของจังหวัด นายอำเภอ และคณะเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ ออกเดินทางไปพบนักเรียน/นักศึกษา ในทุกโรงเรียนหรือสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียน/นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติด การปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย ชี้แจงแนวนโยบายของรัฐบาลและข้อมูลอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 119 แห่ง/ครั้ง

14. ผลการดำเนินงานตามโครงการเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดในโรงเรียน สถานศึกษา ได้แก่

14.1) โครงการ “ผู้ว่าพานักเรียน/นักศึกษา ทศนศึกษาในเรือนจำ” โดยนำนักเรียน/นักศึกษาเป้าหมายเข้าเยี่ยมชมสภาพความเป็นอยู่ภายในเรือนจำ พร้อมทั้งจัดให้มีการเล่าประสบการณ์ชีวิตของผู้ต้องขังคดียาเสพติด เพื่อให้นักเรียน/นักศึกษาได้เห็นสภาพความเป็นอยู่ในเรือนจำและไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีเป้าหมายนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 2,500 คน สามารถดำเนินการได้ 2,750 คน คิดเป็นร้อยละ 110

14.2) โครงการ RE X-RAY โรงเรียน สถานศึกษา มีจุดประสงค์เพื่อค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ตลอดจนถึง ผู้ค้าในสถานศึกษาทุกแห่ง ผลการดำเนินงานพบผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสามารถนำเข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 283 คน และนำเข้าบำบัดในโรงพยาบาล 14 คน

14.3) โครงการ “เยาวชนต้านยาเสพติด” โดย จัดอบรมแกนนำนักเรียนในพื้นที่เป็นต้นแบบในการป้องกันยาเสพติด ณ (1) โรงเรียน นครพนมวิทยาลัย อำเภอเมือง นครพนม จังหวัดนครพนม 120 คน (2) โรงเรียนธาตุพนม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม 80 คน และ (3) โรงเรียนอุเทนพัฒนา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จำนวน 70 คน

14.4) โครงการ “จริยธรรมนักเรียน” เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันนักเรียนไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ณ โรงเรียนธาตุพนม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จำนวน 100 คน

14.5) โครงการ “ค่ายเยาวชนอาสาสมัคร” โดยนำเยาวชนนอกสถานศึกษา (เยาวชนที่ไม่ได้เรียนต่อ) ในพื้นที่จังหวัดนครพนม เพื่อจัดอบรมให้ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด ณ กองร้อยอาสาสมัครรักษาดินแดนจังหวัดนครพนม จำนวน 340 คน

14.6) โครงการ “ร้านเกมส์สีขาว” โดยจัดอบรม ผู้ประกอบกิจการ ร้านเกม/อินเทอร์เน็ต และร้านค้าคาราโอเกะ ให้ดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนใช้ร้านเกมเป็นแหล่งมั่วสุม ตลอดจนใช้ยาเสพติด โดยกำหนดหลักเกณฑ์ตัวชี้วัดสถานประกอบการที่ดำเนินการตามกฎหมายระเบียบกฎหมายเพื่อประกาศเป็น “ร้านเกมส์สีขาว”

จากผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนในพื้นที่ศึกษาวิจัย ได้แก่ จังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์และจัดการสนทนากลุ่ม แสดงได้ตามตารางที่ 4.11 ดังนี้

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ เชิงคุณภาพ ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ลำดับ	ประสิทธิผล	พื้นที่ศึกษาวิจัย	
		จังหวัดหนองคาย	จังหวัดนครพนม
1.	การลดความรุนแรงของปัญหาเสพติด	มาก (บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้)	มาก (บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้)
2.	การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน	มาก (บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้)	มาก (บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้)
3.	การสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว	มาก (บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้)	มาก (บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้)
	ภาพรวม	มาก (บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้)	มาก (บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้)

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผู้ให้สัมภาษณ์และจัดการสนทนากลุ่ม รวมถึงจากการศึกษาเอกสารราชการที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่าประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนในพื้นที่ศึกษาวิจัยคือจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนมอยู่ในระดับมากทั้งสองจังหวัด โดยในแต่ละจังหวัดมีข้อมูลที่ประจักษ์สามารถแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีผลการดำเนินงานเป็นระบบ มีประสิทธิผลและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย 1) ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และ 3) ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนตามลำดับ โดยจะใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์แทนค่าสถิติ

\bar{x}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
C.V.	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน
n	หมายถึง	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
F	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F – Distribution
Df	หมายถึง	องศาของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
Sig.	หมายถึง	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
β	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน
S.E.	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Regression)
Adj.R ²	หมายถึง	ประสิทธิภาพในการทำนายที่ปรับแล้ว (Adjusted R Squared)
p	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน
*	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2. สัญลักษณ์แทนค่าตัวแปร

X	หมายถึง	ปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
X1	หมายถึง	ความชัดเจนของนโยบาย
X2	หมายถึง	ความเข้าใจในนโยบาย
X3	หมายถึง	นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้
X4	หมายถึง	นโยบายสามารถวัดผลได้
X5	หมายถึง	การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน
X6	หมายถึง	การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด
X7	หมายถึง	การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน
X8	หมายถึง	การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย
X9	หมายถึง	การร่วมมือระหว่างประเทศ
X10	หมายถึง	การสกัดกั้น
X11	หมายถึง	การบริหารจัดการ

- Y หมายถึง ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
- Y1 หมายถึง การลดความรุนแรงของปัญหาเสพติด
- Y2 หมายถึง การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน
- Y3 หมายถึง การสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว

4.2.1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการตอบแบบสอบถามที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ แสดงได้ตามตารางที่ 4.12 ดังนี้

ตารางที่ 4.12 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวนคน (n=350)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	304	86.85
หญิง	46	13.15
2. อายุ		
ไม่เกิน 30 ปี	44	12.57
31 – 40 ปี	167	47.72
41 – 50 ปี	100	28.57
51 – 60 ปี	39	11.14
61 ปี ขึ้นไป	--	--
3. สถานะ / ยศ		
ประชาชน	142	40.58
สิบตำรวจตรี ถึง สิบตำรวจเอก	40	11.43
จ่าสิบตำรวจ	47	13.42
ดาบตำรวจ	76	21.72
ร้อยตำรวจตรี ถึง ร้อยตำรวจเอก	26	7.43
พันตำรวจตรี ถึง พันตำรวจเอก	19	5.42
4. สถานภาพสมรส		
โสด	105	30.00
สมรส	182	52.00
หย่าร้าง	20	5.71
แยกกันอยู่	27	7.72
หม้าย	16	4.57

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวนคน (n=350)	ร้อยละ
5. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่า ปริญญาตรี	195	55.72
ปริญญาตรี	143	40.85
ปริญญาโท	12	3.43
ปริญญาเอก	--	--
6. รายได้ต่อเดือน		
ไม่เกิน 15,000 บาท	24	6.86
15,001 – 20,000 บาท	132	37.71
20,001 – 25,000 บาท	124	35.43
25,001 – 30,000 บาท	65	18.57
30,001 – 35,000 บาท	5	1.43
35,001 บาท ขึ้นไป	--	--

จากตารางที่ 4.12 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลในเชิงปริมาณตามแบบสอบถาม จำนวน 350 คน พบว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง โดยเป็นเพศชาย จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 86.85 และเพศหญิง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 13.15 มีอายุ 31-40 ปี มากที่สุด จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 47.72 รองลงมาอายุ 41-50 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ส่วนอายุ 51-60 ปี น้อยที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.14 มีสถานะเป็นประชาชนมากที่สุด จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 40.58 รองลงมายศดาดำรวจ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 21.72 ส่วนยศพันตำรวจตรีถึงพันตำรวจเอกน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.42 มีสถานภาพสมรสมากที่สุด จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาโสด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ส่วนหม้ายน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.57 มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 55.72 รองลงมาปริญญาตรี จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 40.85 ส่วนปริญญาโทน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.43 มีรายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 37.71 รองลงมา รายได้ต่อเดือน 20,001-25,000 บาท จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 35.43 ส่วนรายได้ต่อเดือน 30,001-35,000 บาท น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.43

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

การวิเคราะห์ปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้แก่ การวิเคราะห์นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล และการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน แสดงได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล

ตารางที่ 4.13 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ด้านความชัดเจนของนโยบาย

ด้านความชัดเจนของนโยบาย	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
1. รัฐบาลได้กำหนดปัญหาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” ที่ทุกภาคส่วนต้องร่วมกันดำเนินการอย่างเร่งด่วน	3	5	4.46	0.47	0.10	มาก
2. นโยบายยึดหลักนิติธรรมในการป้องกันและปราบปรามและลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพลและผู้ที่เกี่ยวข้อง	3	5	4.43	0.50	0.11	มาก
3. นโยบายมีความชัดเจนในรายละเอียดการปฏิบัติงาน	3	5	4.33	0.50	0.11	มาก
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องประชุมติดตามผลการดำเนินงาน เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	3	5	4.26	0.52	0.12	มาก
5. หน่วยงานที่มีหน้าที่ด้านยาเสพติดในแต่ละระดับได้รับการจัดสรรหรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณ	3	5	4.22	0.55	0.13	มาก
รวม	3	5	4.34	0.53	0.12	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ด้านความชัดเจนของนโยบาย (X1) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ($\bar{x} = 4.34$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน ซึ่งค่านี้เป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 12.27 เปอร์เซ็นต์ของค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รัฐบาลได้กำหนดให้ปัญหาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” ที่ทุกภาคส่วนจะต้องร่วมกันดำเนินการอย่างเร่งด่วน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.46 ($\bar{x} = 4.46$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 รองลงมาเป็นนโยบายยึดหลักนิติธรรมในการป้องกันและปราบปรามและลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพลและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43

($\bar{x} = 4.43$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ส่วนหน่วยงานที่มีหน้าที่ด้านยาเสพติดในแต่ละระดับได้รับการจัดสรรหรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.22 ($\bar{x} = 4.22$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55

ตารางที่ 4.14 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ด้านความเข้าใจในนโยบาย

ด้านความเข้าใจในนโยบาย	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
1. นโยบายมีการปราบปรามจับกุมและบังคับใช้กฎหมาย	3	5	4.45	0.57	0.12	มาก
2. นโยบายถือว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม	3	5	4.15	0.64	0.15	มาก
3. นโยบายมีความเข้าใจได้ง่าย มีกลไกติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงาน	3	5	4.24	0.56	0.13	มาก
4. มีหน่วยงานรับผิดชอบหน้าที่หลักในแต่ละด้านอย่างชัดเจน	3	5	4.40	0.52	0.11	มาก
5. มีการรายงานผลการปฏิบัติให้ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (ศพส.) เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	3	5	4.32	0.52	0.12	มาก
รวม	3	5	4.31	0.57	0.13	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ด้านความเข้าใจในนโยบาย (X2) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ($\bar{x} = 4.31$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน ซึ่งค่านี้เป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 13.38 เปอร์เซ็นต์ของค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นโยบายมีการปราบปรามจับกุมและบังคับใช้กฎหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.45 ($\bar{x} = 4.45$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 รองลงมาเป็นมีหน่วยงานรับผิดชอบหน้าที่หลักในแต่ละด้านอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ($\bar{x} = 4.40$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 ส่วนนโยบายถือว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.15 ($\bar{x} = 4.15$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

ตารางที่ 4.15 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของ นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้

ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
1. นโยบายมีแผนงาน/มาตรการ/วัตถุประสงค์ ที่ชัดเจน	3	5	4.45	0.51	0.11	มาก
2. นโยบายมีการให้จัดสรรทรัพยากรในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม เช่น วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ฯลฯ	3	5	4.18	0.61	0.14	มาก
3. แผนงาน/มาตรการต่างๆ เจ้าหน้าที่มีความเข้าใจและนำไปปฏิบัติงานได้	3	5	4.21	0.55	0.13	มาก
4. นโยบาย คำสั่ง/แผนปฏิบัติการสามารถนำไปปฏิบัติได้ ตรงตามวัตถุประสงค์	3	5	4.10	0.62	0.15	มาก
5. หน่วยงานที่มีหน้าที่ด้านยาเสพติดร่วมกันขับเคลื่อนในการปฏิบัติฯ อย่างมีเอกภาพ	3	5	4.20	0.54	0.12	มาก
รวม	3	5	4.23	0.58	0.13	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ (X3) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ($\bar{x} = 4.23$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน ซึ่งค่านี้เป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 13.80 เปอร์เซนต์ของค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นโยบายมีแผนงาน/มาตรการ/วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.45 ($\bar{x} = 4.45$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 รองลงมาเป็นแผนงาน/มาตรการต่างๆ เจ้าหน้าที่มีความเข้าใจและนำไปปฏิบัติงานได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ($\bar{x} = 4.21$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 ส่วนนโยบาย คำสั่ง/แผนปฏิบัติการ สามารถนำไปปฏิบัติได้ตรงตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.10 ($\bar{x} = 4.10$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62

ตารางที่ 4.16 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้

ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
1. นโยบายมีขั้นตอน ในการปฏิบัติงานที่ครอบคลุมทุกด้าน	3	5	4.15	0.61	0.14	มาก
2. นโยบายมีกลไกติดตามวัดผลและประเมินผลการปฏิบัติงาน	3	5	4.22	0.55	0.13	มาก
3. นโยบายมีขั้นตอนการตรวจสอบและวัดผลการปฏิบัติงาน	3	5	4.21	0.56	0.13	มาก
4. นโยบายกำหนดช่วงเวลาของการตรวจสอบและวัดผลชัดเจน	3	5	4.19	0.61	0.14	มาก
5. นโยบายกำหนดคะแนนหรือตัวชี้วัดประสิทธิผลของงาน	3	5	4.17	0.60	0.14	มาก
รวม	3	5	4.19	0.59	0.14	มาก

จากตารางที่ 4 .16 พบว่า นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้ (X4) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ($\bar{x} = 4.19$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน ซึ่งค่านี้เป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 14.08 เปอร์เซ็นต์ของค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นโยบายมีกลไกติดตามวัดผลและประเมินผลการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.22 ($\bar{x} = 4.22$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 รองลงมาเป็นนโยบายมีขั้นตอนการตรวจสอบและวัดผลการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ($\bar{x} = 4.21$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 ส่วนนโยบายมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ครอบคลุมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.15 ($\bar{x} = 4.15$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61

ตารางที่ 4.17 แสดงสรุปผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล

นโยบายด้านยาเสพติด ของรัฐบาล	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
ความชัดเจนของนโยบาย	3	5	4.34	0.53	0.12	มาก
ความเข้าใจในนโยบาย	3	5	4.31	0.57	0.13	มาก
นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้	3	5	4.23	0.58	0.13	มาก
นโยบายสามารถวัดผลได้	3	5	4.19	0.59	0.14	มาก
รวม	3	5	4.28	0.57	0.13	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ($\bar{x} = 4.28$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันเท่ากับ 0.13 ซึ่งค่านี้เป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 13.49 เปอร์เซ็นต์ของค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความชัดเจนของนโยบาย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.38 ($\bar{x} = 4.38$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 รองลงมาเป็นด้านความเข้าใจในนโยบาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ($\bar{x} = 4.31$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 ส่วนด้านนโยบายสามารถวัดผลได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.19 ($\bar{x} = 4.19$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ตารางที่ 4.18 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน

ด้านการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
1. รณรงค์กระตุ้นจิตสำนึกและเสริมสร้างพลังสังคม/ชุมชนให้ตระหนักถึงปัญหาเสพติด	3	5	4.40	0.53	0.12	มาก
2. สร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติด	3	5	4.23	0.54	0.12	มาก

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ด้านการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
3. สร้างความเข้มแข็งให้กับทุกหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน	3	5	4.07	0.61	0.15	มาก
4. ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชน /ประชาสังคม เพื่อเป็นกลไกป้องกันยาเสพติด	3	5	4.18	0.60	0.14	มาก
5. พัฒนาการบริหารจัดการภาคชุมชนและการสนับสนุนจากภาครัฐ ในการป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติด	3	5	4.17	0.64	0.15	มาก
6. สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	3	5	4.38	0.57	0.13	มาก
7. ความรุนแรงของปัญหายาเสพติดในพื้นที่ลดลงหรือสามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง	3	5	4.17	0.60	0.14	มาก
8. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่ลดลงหรือสามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง	3	5	4.15	0.62	0.14	มาก
รวม	3	5	4.22	0.60	0.14	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน (X5) โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ($\bar{x} = 4.22$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน ซึ่งค่านี้เป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 14.25 เปอร์เซ็นต์ของค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รณรงค์กระตุ้นจิตสำนึกและเสริมสร้างพลังสังคม/ชุมชนให้ตระหนักถึงปัญหา ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.40 ($\bar{x} = 4.40$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 รองลงมาเป็น สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ($\bar{x} = 4.38$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 ส่วนสร้าง ความเข้มแข็งให้กับทุกหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.07 ($\bar{x} = 4.07$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61

ตารางที่ 4.19 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการแก้ไขปัญหายูสเอช/ผู้ติด

ด้านการแก้ไขปัญหายูสเอช/ผู้ติด	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
1. รณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อนำยูสเอช/ผู้ติดยาเสพติด เข้ารับการบำบัดรักษาในระบบสมัครใจ	3	5	4.36	0.59	0.13	มาก
2. สถานบำบัดรักษามีรองรับเพียงพอ เช่น สาธารณะสุข โรงพยาบาล หรือ ค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	3	5	4.38	0.51	0.11	มาก
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันค้นหา ยูสเอช/ผู้ติดยาเสพติด เพื่อเข้าสู่การบำบัดในระบบสมัครใจ	3	5	4.18	0.67	0.16	มาก
4. บำบัดรักษา ยูสเอช/ผู้ติดยาเสพติด ในแต่ละรอบเดือนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	3	5	4.03	0.63	0.15	มาก
5. การบำบัดรักษากลุ่มที่เป็นนักเรียน ได้คัดแยกออกเป็นการเฉพาะกลุ่ม	3	5	4.11	0.61	0.14	มาก
6. ปริมาณผู้เข้ารับการบำบัดรักษา ทั้งในระบบสมัครใจและระบบบังคับ มีจำนวนที่เพิ่มขึ้น	3	5	3.93	0.79	0.20	มาก
7. จำนวนยูสเอช/ผู้ติดยาเสพติดลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง	3	5	3.98	0.74	0.18	มาก
8. ชักถามยูสเอช/ผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดรักษา เพื่อให้ทราบถึงแหล่งที่มาของยาเสพติด	3	5	4.13	0.59	0.14	มาก
9. ผู้ต้องหาที่รับการบำบัดรักษาในระบบต้องโทษมีปัญหา/ความซับซ้อน ทั้งในการเสพยา/การกระทำความผิด	3	5	4.09	0.66	0.16	มาก
10. ปัญหาอย่างหนึ่งในการติดตามผู้ผ่านการบำบัดรักษาคือมักไม่พบตัว	3	5	4.15	0.60	0.14	มาก

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
11. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามดูแลผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่ผ่านการบำบัดฟื้นฟูเป็นประจำ	3	5	3.98	0.79	0.20	มาก
12. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาแล้ว ให้อยู่ในสังคมได้โดยไม่หวนกลับไปเสพยาอีก	3	5	3.93	0.78	0.20	มาก
รวม	3	5	4.10	0.68	0.16	มาก

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด (X6) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ($\bar{x} = 4.10$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน ซึ่งค่านี้เป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นเปอร์เซ็นต์ของค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สถานที่บำบัดรักษามีรองรับเพียงพอ เช่น สถานการณ์สุข โรงพยาบาล หรือค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.38 ($\bar{x} = 4.38$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 รองลงมาเป็น รณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เข้ารับการบำบัดรักษาในระบบสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ($\bar{x} = 4.36$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 ส่วนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาแล้วให้อยู่ในสังคมได้โดยไม่หวนกลับไปเสพยาอีก มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 3.93 ($\bar{x} = 3.93$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78

ตารางที่ 4.20 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน

ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
1. ดำเนินการตามโครงการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกันยาเสพติด ในโรงเรียน สถานศึกษา	3	5	4.48	0.51	0.11	มาก
2. จัดกิจกรรมเสริมป้องกันยาเสพติด ในโรงเรียน สถานศึกษา	3	5	4.29	0.48	0.11	มาก

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
3. วิทยากรหรือครูดำรงยาเสพติดให้ความรู้ ความเข้าใจ ในโรงเรียน สถานศึกษา	3	5	4.47	0.52	0.11	มาก
4. ฝักระวังพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนนอกโรงเรียน สถานศึกษา	2	5	3.80	0.90	0.23	มาก
5. วิทยากรกระบวนการ /ประชาคมหมู่บ้าน เสริมสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับยาเสพติด	3	5	4.04	0.70	0.17	มาก
6. เครือข่ายหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน ให้ความร่วมมือและประสานงานร่วมกันเป็นอย่างดี	3	5	3.91	0.74	0.19	มาก
7. จัดระเบียบสังคม/ตรวจตราสถานที่เสี่ยงต่างๆ เช่น สถานบันเทิง/สถานบริการ หอพัก ร้านเกมส์ ฯลฯ	3	5	4.28	0.56	0.13	มาก
8. สถานบริการ/สถานบันเทิง ให้ความร่วมมือในการจัดระเบียบ สังคมกับหน่วยงานราชการ	2	5	3.95	0.74	0.18	มาก
9. เสริมสร้างความเข้มแข็งป้องกันยาเสพติดในสถานประกอบการ เช่น โรงงาน นิคมอุตสาหกรรม ฯลฯ	3	5	4.19	0.59	0.14	มาก
10. โครงการ To Be Number One ได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน	3	5	4.29	0.55	0.13	มาก
รวม	2	5	4.17	0.68	0.16	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน (X7) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ($\bar{x} = 4.17$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน ซึ่งค่านี้เป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 16.39 เปอร์เซ็นต์ของค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ดำเนินการตามโครงการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน สถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.48 ($\bar{x} = 4.48$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 รองลงมาเป็นวิทยากรหรือครูดำรงด้านยาเสพติดให้ความรู้ความเข้าใจในโรงเรียน สถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ($\bar{x} = 4.47$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ

0.52 ส่วนเผื่อระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ของเยาวชนนอกโรงเรียน สถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ 3.80 ($\bar{x} = 3.80$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90

ตารางที่ 4.21 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ ความแปรผันของ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้าน การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย

ด้านการปราบปราม /บังคับใช้กฎหมาย	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
1. ติดตามด้านการข่าวยาเสพติดอย่างจริงจัง ใช้งานข่าวชั้นนำและเป็นแนวทางในการปราบปรามจับกุม	3	5	4.46	0.55	0.12	มาก
2. เร่งรัดสืบสวนหาข่าว เพื่อลดปัญหาการค้ายาเสพติด อย่างจริงจังต่อเนื่อง	3	5	4.42	0.54	0.12	มาก
3. เร่งรัดปราบปรามทำลายเครือข่ายการค้ายาเสพติด เพื่อลดบทบาทและอิทธิพลของเครือข่าย	3	5	4.33	0.54	0.12	มาก
4. พัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านทรัพย์สินของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างจริงจัง	3	5	4.39	0.52	0.11	มาก
5. ขยายผลยึดทรัพย์สินคดียาเสพติดและบังคับใช้มาตรการตามกฎหมายได้ในระดับหนึ่ง	3	5	4.29	0.50	0.11	มาก
6. ขยายผลจากผู้เสพไปยังผู้ค้าระดับต่างๆ และสามารถติดตามจับกุมได้	3	5	4.29	0.53	0.12	มาก
7. ปราบปรามจับกุมกลุ่มค้ายาเสพติดในระดับต่างๆ ได้ผลเป็นที่พอใจในระดับหนึ่ง	3	5	4.38	0.53	0.12	มาก
8. ปราบปรามจับกุม ยาเสพติดในข้อหาหลัก เช่น นำเข้า/จำหน่าย/ครอบครองเพื่อจำหน่าย/ครอบครอง	3	5	4.41	0.57	0.13	มาก
9. ติดตามประสานงานกับหน่วยงานยุติธรรม เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรม	3	5	4.02	0.66	0.16	มาก

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ด้านการปราบปราม /บังคับใช้กฎหมาย	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
10. ขยายผลเพื่อขออนุมัติหมายจับจากศาล และจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับได้ในระดับหนึ่ง	3	5	4.19	0.53	0.12	มาก
11. ขยายผลและจับกุมผู้ต้องหาที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือข้าราชการได้ในระดับหนึ่ง	3	5	4.12	0.64	0.15	มาก
12. ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งทางปกครอง วินัย และอาญา	3	5	4.20	0.64	0.15	มาก
13. ขึ้นบัญชีบุคคลที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นระบบและติดตามสืบสวนอย่างต่อเนื่อง	3	5	4.44	0.57	0.12	มาก
14. ร่วมกันดำเนินการเพื่อลดปัญหายาเสพติดในเรือนจำ เช่น ตรวจตราผู้ต้องขังหรือห้องขัง	3	5	4.04	0.72	0.17	มาก
15. เร่งรัด ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในพื้นที่หรือที่ดิน ที่มีการปลูกพืชเสพติด	3	5	4.09	0.63	0.15	มาก
16. เสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านยาเสพติด ให้มีความสะดวกรวดเร็ว	3	5	4.00	0.77	0.19	มาก
รวม	3	5	4.26	0.62	0.14	มาก

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย (X8) โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ($\bar{x} = 4.26$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน ซึ่งค่านี้เป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 14.58 เปอร์เซ็นต์ของค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ติดตามด้านการข่าวยาเสพติดอย่างจริงจัง ใช้งานการข่าวชี้แนะและเป็นแนวทางในการปราบปรามจับกุม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.46 ($\bar{x} = 4.46$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 รองลงมาเป็น ขึ้นบัญชีบุคคลที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นระบบและติดตามสืบสวนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ($\bar{x} = 4.44$)

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 ส่วนเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดให้มีความสะดวกรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.00 ($\bar{x} = 4.00$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77

ตารางที่ 4.22 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ ความแปรผัน ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้าน การร่วมมือระหว่าง ประเทศ

ด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
1. ประสานงานผลักดันเชิงนโยบายให้ ประเทศเพื่อนบ้านร่วมมือในการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	2	5	4.18	0.73	0.17	มาก
2. แสวงหาความร่วมมือกับประเทศที่มีอิทธิพลต่อประเทศเพื่อนบ้านเพื่อให้ ความร่วมมือกันแก้ไขปัญหายาเสพติด	2	5	3.79	0.97	0.25	มาก
3. ประเทศเพื่อนบ้านให้ความร่วมมือ และป้องกันยาเสพติด ในระดับหนึ่ง	2	5	3.81	0.92	0.24	มาก
4. พัฒนากลไกความร่วมมือระหว่าง ประเทศบริเวณชายแดน เพื่อสกัดกั้น และเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด	2	5	3.84	0.75	0.19	มาก
รวม	2	5	3.90	0.86	0.22	มาก

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ (X9) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ($\bar{x} = 3.90$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน ซึ่งค่านี้เป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 22.12 เปอร์เซ็นต์ของค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประสานงานผลักดันในเชิงนโยบายให้ประเทศเพื่อนบ้านขยายความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.18 ($\bar{x} = 4.18$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 รองลงมาเป็นพัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างประเทศบริเวณชายแดนเพื่อสกัดกั้นและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ($\bar{x} = 3.84$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 ส่วนแสวงหาความร่วมมือกับประเทศที่มีอิทธิพลต่อประเทศเพื่อนบ้านเพื่อให้ความร่วมมือกันแก้ไขปัญหายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 3.79 ($\bar{x} = 3.79$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97

ตารางที่ 4.23 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสกัดกั้น

ด้านการสกัดกั้น	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
1. วางแนวทางสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนที่ปรากฏข่าวสารว่ามี การลักลอบนำเข้ายาเสพติด	3	5	4.33	0.57	0.13	มาก
2. พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนที่เป็นจุดหรือพื้นที่นำเข้ายาเสพติด	3	5	4.32	0.55	0.12	มาก
3. พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการสกัดกั้นยาเสพติดที่เป็นด่านถาวร เช่น ด่านตรวจคนเข้าเมือง ท่าอากาศยาน	3	5	4.30	0.55	0.12	มาก
4. พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการตั้งจุดตรวจเส้นทางหลัก เส้นทางรองเพื่อสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติด	3	5	4.37	0.57	0.13	มาก
5. ประชุมติดตามผลการดำเนินงานระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยและฝ่ายประเทศเพื่อนบ้าน	3	5	4.20	0.59	0.14	มาก
6. ร่วมกันตรวจลาดตระเวนตามแนวชายแดน ระหว่าง เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยและฝ่ายประเทศเพื่อนบ้าน	2	5	3.98	0.78	0.19	มาก
7. สกัดกั้นการลักลอบนำยาเสพติดเข้าตามด่านพรมแดนหรือจุดจอดเรือหรือริมฝั่งแม่น้ำได้ผลในระดับหนึ่ง	3	5	4.26	0.54	0.12	มาก
8. จับกุมผู้ต้องหาลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศได้ผลระดับหนึ่ง	3	5	4.20	0.51	0.12	มาก
รวม	2	5	4.24	0.60	0.14	มาก

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสกัดกั้น (X10) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ($\bar{x} = 4.24$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน ซึ่งค่านี้เป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 14.18 เปอร์เซ็นต์ของค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการตั้งจุดตรวจเส้นทางหลักและ

เส้นทางรองเพื่อสกัดกั้นการขนส่งลำเลียงยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.37 ($\bar{x} = 4.37$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 รองลงมาเป็นวางแผนทางสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนที่ปรากฏข่าวสารว่ามีการลักลอบนำเข้ายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ($\bar{x} = 4.33$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 ส่วนร่วมกันตรวจลาดตระเวนตามแนวชายแดนระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยและฝ่ายประเทศเพื่อนบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 3.98 ($\bar{x} = 3.98$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78

ตารางที่ 4.24 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการบริหารจัดการ

ด้านการบริหารจัดการ	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
1. จัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหรือศูนย์ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในทุกระดับ	3	5	4.43	0.53	0.11	มาก
2. บริหารจัดการของหน่วยงานเพื่อให้ขับเคลื่อนตามนโยบายยาเสพติดไปพร้อมกันอย่างมีเอกภาพ	3	5	4.26	0.48	0.11	มาก
3. การแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยให้หน่วยงานในพื้นที่วางแผนและกำหนดเป้าหมายตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น	3	5	4.11	0.69	0.16	มาก
4. ยกระดับงานข้อมูลการข่าวเพื่อเป็นเครื่องมือนำการแก้ไขปัญหาและกำกับติดตามการดำเนินงาน	3	5	4.00	0.67	0.16	มาก
5. จัดตั้งกลไกบริหารจัดการเฉพาะกิจในพื้นที่เป้าหมายที่มีระดับปัญหา ยาเสพติดมากเป็นพิเศษ	3	5	3.92	0.72	0.18	มาก
6. จัดระบบกำลังพล ที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดทุกหน่วย ให้สามารถรองรับการปฏิบัติงานด้านยาเสพติด	3	5	4.22	0.56	0.13	มาก

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ด้านการบริหารจัดการ	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
7. พัฒนาการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งของการแก้ไขปัญหาและส่วนกลางเป็นผู้สนับสนุน	3	3	4.06	0.67	0.16	มาก
รวม	3	5	4.17	0.66	0.15	มาก

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการบริหารจัดการ (X11) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ($\bar{x} = 4.17$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน ซึ่งค่านี้เป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 15.88 เปอร์เซ็นต์ของค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหรือศูนย์ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในทุกระดับ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.43 ($\bar{x} = 4.43$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 รองลงมาเป็น บริหารจัดการของหน่วยงาน เพื่อให้ขับเคลื่อนตามนโยบายยาเสพติดไปพร้อมกันอย่างมีเอกภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ($\bar{x} = 4.26$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 ส่วนจัดตั้งกลไกบริหารจัดการเฉพาะกิจในพื้นที่เป้าหมายที่มีระดับปัญหาเสพติดมากเป็นพิเศษ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 3.92 ($\bar{x} = 3.92$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72

ONGKORN RAJABHAT
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
GRAD VRU

ตารางที่ 4.25 แสดงสรุปผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน	3	5	4.22	0.60	0.14	มาก
การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด	3	5	4.10	0.68	0.16	มาก
การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน	2	5	4.17	0.68	0.16	มาก
การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย	3	5	4.26	0.62	0.14	มาก
การร่วมมือระหว่างประเทศ	2	5	3.90	0.86	0.22	มาก
การสกัดกั้น	2	5	4.24	0.60	0.14	มาก
การบริหารจัดการ	3	5	4.17	0.66	0.15	มาก
รวม	2	5	4.18	0.66	0.15	มาก

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ($\bar{x} = 4.18$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันเท่ากับ 0.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.26 ($\bar{x} = 4.26$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 รองลงมาเป็นด้านการสกัดกั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ($\bar{x} = 4.24$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 ส่วนด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 3.90 ($\bar{x} = 3.90$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86

ตารางที่ 4.26 แสดงสรุปผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของตัวแปร การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน รวม 2 ด้าน

การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล	3	5	4.28	0.57	0.13	มาก
ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	2	5	4.18	0.66	0.15	มาก
รวม	2	5	4.20	0.64	0.15	มาก

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ตัวแปร การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ($\bar{x} = 4.20$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน เท่ากับ 0.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.28 ($\bar{x} = 4.28$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 และปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ($\bar{x} = 4.18$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66

GRAD VRU

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน แสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 4.27 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของ ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการลดความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติด

ด้านการลดความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติด	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
1. มีผลการจับกุมยาเสพติดในข้อหาสำคัญต่างๆ	3	5	4.19	0.49	0.11	มาก
2. มีผลการใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด	3	5	4.16	0.44	0.10	มาก
3. มีผลการนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเข้าบำบัดรักษาในทุกระบบ	3	5	4.21	0.47	0.11	มาก
4. ความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติดลดลงหรือควบคุมได้ในระดับที่พอใจ	3	5	4.22	0.56	0.13	มาก
5. หมู่บ้าน/ชุมชนที่ประสบปัญหา ยาเสพติดลดลงหรือควบคุมได้ในระดับที่พอใจ	3	5	4.23	0.48	0.11	มาก
รวม	3	5	4.20	0.49	0.11	มาก

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการลดความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ($\bar{x} = 4.20$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน ซึ่งค่านี้เป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 11.76 เปอร์เซ็นต์ของค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หมู่บ้าน/ชุมชนที่ประสบปัญหา ยาเสพติดลดลงหรือควบคุมได้ในระดับที่พอใจ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.23 ($\bar{x} = 4.23$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.48 รองลงมาเป็นความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติดลดลงหรือควบคุมได้ในระดับที่พอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ($\bar{x} = 4.22$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 ส่วนมีผลการใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.16 ($\bar{x} = 4.16$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44

ตารางที่ 4.28 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของ ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสร้าง ความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน

ด้านการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
1. มีการจัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดในแต่ละระดับ	3	5	4.22	0.52	0.12	มาก
2. มีการประชุมเร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	3	5	4.18	0.47	0.11	มาก
3. มีการจัดสรรหรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	3	5	4.17	0.51	0.12	มาก
4. ประชาชนส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงาน	3	5	4.19	0.50	0.12	มาก
5. ประชาชนส่วนใหญ่ร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด	3	5	4.22	0.51	0.12	มาก
รวม	3	5	4.19	0.50	0.12	มาก

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสร้าง ความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ($\bar{x} = 4.19$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.50 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน ซึ่งค่านี้เป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 12.09 เปอร์เซ็นต์ของค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการจัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดในแต่ละระดับ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.22 ($\bar{x} = 4.22$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 รองลงมา เป็นประชาชนส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ($\bar{x} = 4.19$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ส่วนมีการจัดสรรหรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.17 ($\bar{x} = 4.17$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51

ตารางที่ 4.29 แสดงผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของ ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว

ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
1. มีผลการรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง	3	5	4.24	0.52	0.12	มาก
2. มีผลการดำเนินงานเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชน ในพื้นที่	3	5	4.22	0.50	0.11	มาก
3. มีผลการดำเนินงานเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่นักเรียน นักศึกษาในโรงเรียน/สถานศึกษาในพื้นที่	3	5	4.20	0.54	0.13	มาก
4. มีผลการจัดระเบียบสังคม การตรวจตราสถานบันเทิง/สถานบริการ และสถานที่อื่นๆ	3	5	4.16	0.50	0.12	มาก
5. มีผลการดำเนินงานตามโครงการ To Be Number One	3	5	4.20	0.48	0.11	มาก
รวม	3	5	4.21	0.51	0.12	มาก

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ($\bar{x} = 4.21$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 และค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน ซึ่งค่านี้เป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 12.20 เปอร์เซ็นต์ของค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีผลการรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.24 ($\bar{x} = 4.24$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 รองลงมาเป็นมีผลการดำเนินงานเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ($\bar{x} = 4.22$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ส่วนมีผลการจัดระเบียบสังคม การตรวจตราสถานบันเทิง/สถานบริการ และสถานที่อื่นๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.16 ($\bar{x} = 4.16$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50

ตารางที่ 4.30 แสดงสรุปผลคะแนนต่ำสุด-สูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันของ ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	แปลผล
ด้านการลดความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติด	3	5	4.20	0.49	0.11	มาก
ด้านการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน	3	5	4.19	0.50	0.12	มาก
ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว	3	5	4.21	0.51	0.12	มาก
รวม	3	5	4.20	0.50	0.11	มาก

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ($\bar{x} = 4.20$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.21 ($\bar{x} = 4.21$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 รองลงมาเป็นด้านการลดความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ($\bar{x} = 4.20$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 ส่วนด้านการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.19 ($\bar{x} = 4.19$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50

4.2.4 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) เพื่อหาการพยากรณ์ปัจจัยที่ดี และมีผลของปัจจัยแต่ละตัว ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

- X = การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- X1 = ความชัดเจนของนโยบาย
- X2 = ความเข้าใจในนโยบาย
- X3 = นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้
- X4 = นโยบายสามารถวัดผลได้
- X5 = การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน
- X6 = การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด
- X7 = การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน
- X8 = การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย
- X9 = การร่วมมือระหว่างประเทศ
- X10 = การสกัดกั้น
- X11 = การบริหารจัดการ
- Y = ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

GRAD VRU

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ภายในของตัวแปรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (X) ทั้งหมด 11 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0 .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.499 ถึง 0.854

พิจารณารายด้าน พบว่า ความสัมพันธ์ภายในของนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล (X1-X4) คู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุดคือด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ (X3) กับด้านนโยบายสามารถวัดผลได้ (X4) มีความสัมพันธ์ 0.767 รองลงมาคือด้านความชัดเจนของนโยบาย (X1) กับด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ (X3) มีความสัมพันธ์ 0.662 ส่วนด้านความเข้าใจในนโยบาย (X2) กับด้านนโยบายสามารถวัดผลได้ (X4) มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ 0.576

ส่วนความสัมพันธ์ภายในของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (X5-X11) คู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุดคือด้านการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน (X5) กับด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด (X6) มีความสัมพันธ์ 0.854 รองลงมาคือด้านการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน (X5) กับด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน (X7) มีความสัมพันธ์ 0.831 ส่วนด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ (X9) กับด้านการสกัดกั้น (X10) มีความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ 0.570

ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล (X1-X4) ในแต่ละด้านกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (X5-X11) พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ (X3) กับปัจจัยด้านการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน (X5) มีความสัมพันธ์ 0.764 รองลงมาคือด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ (X3) กับปัจจัยด้านการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย (X8) มีความสัมพันธ์ 0.739 ส่วนปัจจัยด้านความเข้าใจในนโยบาย (X2) กับปัจจัยด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ (X9) มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ 0.499

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) กับตัวแปรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (X) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0 .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.576 ถึง 0.818 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) กับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล (X1-X4) พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) กับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ (X3) มีความสัมพันธ์ 0.742 รองลงมาคือประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) กับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้ (X4) มีความสัมพันธ์ 0.736 และประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) กับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ด้านความเข้าใจในนโยบาย (X2) มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ 0.576

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำ

นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (X5-X11) พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด (X6) มีความสัมพันธ์ 0.818 รองลงมาคือประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน (X7) มีความสัมพันธ์ 0.807 และประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการสกัดกั้น (X10) มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ 0.667

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล (X1-X4) กับประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y)

ตารางที่ 4.32 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล กับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

SOV	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	21.351	4	5.338	134.901	0.000
Residual	12.543	345	0.040		
Total	33.893	349			

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล (X1-X4) กับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถนำไปสร้างสมการได้โดยมีตัวแปรพยากรณ์ ดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) ระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล กับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.135	0.150		7.553	0.000
X3	0.322	0.049	0.376	6.615	0.000
X4	0.282	0.041	0.376	6.912	0.000
X2	0.121	0.043	0.125	2.808	0.005
R = 0.792		R² = 0.628		Adjusted R² = 0.624	

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ตัวแปรปัจจัยการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด ด้านนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล (X1-X4) ที่ได้รับเลือกเข้าสมการ เรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยจากมากไปหาน้อย คือปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ (X3) เท่ากับ 0.322 ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้ (X4) เท่ากับ 0.282 และด้านความเข้าใจในนโยบาย (X2) เท่ากับ 0.121 ตามลำดับ ส่วนค่าคงที่เท่ากับ 1.135 โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) ได้ร้อยละ 62.80 ($R^2 = 0.628$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือที่ปรับแล้วของประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เท่ากับ 0.624 (Adjusted $R^2 = 0.624$) โดยสามารถเขียนเป็นสมการได้คือ

$$Y = 1.135 + 0.322(X3) + 0.282(X4) + 0.121(X2) \dots\dots\dots(1)$$

หรือ

$$Z = 0.376(X3) + 0.376(X4) + 0.125(X2) \dots\dots\dots(2)$$

จากสมการ (1) หรือ (2) หากต้องการให้ประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จะต้องส่งเสริมหรือเพิ่มปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ (X3) ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้ (X4) และด้านความเข้าใจในนโยบาย (X2)

2. ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (X5-X11) กับประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y)

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

SOV	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	26.512	7	3.787	161.104	0.000
Residual	7.382	342	0.024		
Total	33.893	349			

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (X5-X11) กับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถนำไปสร้างสมการได้โดยมีตัวแปรพยากรณ์ ดังตารางที่ 4.35

GRAD VRU

ตารางที่ 4.35 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) ระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้าน ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.162	0.138		8.453	0.000
X6	0.152	0.040	0.211	3.808	0.000
X9	0.123	0.021	0.276	5.864	0.000
X8	0.127	0.054	0.127	2.380	0.018
X11	0.118	0.043	0.143	2.714	0.007
X7	0.122	0.048	0.147	2.530	0.012
X10	0.092	0.043	0.085	2.122	0.035
R = 0.884		R² = 0.781		Adjusted R² = 0.777	

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ตัวแปรปัจจัยการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด ด้าน ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (X5-X11) ที่ได้รับเลือกเข้าสมการ เรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย จากมากไปหาน้อย คือปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้าน การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด (X6) เท่ากับ 0.152 ด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ (X9) เท่ากับ 0.123 ด้านการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย (X8) เท่ากับ 0.127 ด้านการบริหารจัดการ (X11) เท่ากับ 0.118 ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน (X7) เท่ากับ 0.122 และด้านการสกัดกั้น (X10) เท่ากับ 0.092 ตามลำดับ ส่วนค่าคงที่ เท่ากับ 1.162 โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) ได้ร้อยละ 78.10 ($R^2 = 0.781$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือที่ได้ปรับแล้วของประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เท่ากับ 0.777 (Adjusted $R^2 = 0.777$) โดยสามารถเขียนเป็นสมการได้คือ

$$Y = 1.162 + 0.152(X6) + 0.123(X9) + 0.127(X8) + 0.118(X11) + 0.122(X7) + 0.092(X10)$$

.....(3)

หรือ

$$Z = 0.211(X6) + 0.276(X9) + 0.127(X8) + 0.143(X11) + 0.147(X7) + 0.085(X10)$$

.....(4)

จากสมการ (3) หรือ (4) หากต้องการให้ประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จะต้องส่งเสริมหรือเพิ่มปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้าน การแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์/ผู้เสพ/ผู้ติด (X6) ด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ (X9) ด้านการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย (X8) ด้านการบริหารจัดการ (X11) ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน (X7) และด้านการสกัดกั้น (X10)

3. ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (X1-X11) กับประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y)

ตารางที่ 4.36 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

SOV	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	26.672	11	2.425	104.091	0.000
Residual	7.221	338	0.023		
Total	33.893	349			

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (X1-X11) กับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถนำไปสร้างสมการได้ โดยมีตัวแปรพยากรณ์ ดังตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) ระหว่างปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.203	0.129		9.328	0.000
X6	0.138	0.040	0.193	3.449	0.001
X9	0.113	0.021	0.253	5.305	0.000
X8	0.130	0.052	0.130	2.486	0.013
X11	0.122	0.043	0.147	2.829	0.005
X7	0.127	0.048	0.153	2.652	0.008
X3	0.094	0.038	0.110	2.495	0.013
R = 0.884		R ² = 0.782		Adjusted R ² = 0.778	

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ตัวแปรปัจจัยการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด (X1-X11) ที่ได้รับเลือกเข้าสมการ เรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยจากมากไปหาน้อย คือปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้าน การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด (X6) เท่ากับ 0.138 ด้าน การร่วมมือระหว่างประเทศ (X9) เท่ากับ 0.113 ด้านการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย (X8) เท่ากับ 0.130 ด้านการบริหารจัดการ (X11) เท่ากับ 0.122 ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน (X7) เท่ากับ 0.127 และด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ (X3) เท่ากับ 0.094 ตามลำดับ ส่วนค่าคงที่เท่ากับ 1.203 โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) ได้ร้อยละ 78.20 (R² = 0.782) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือที่ปรับแล้วของประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เท่ากับ 0.778 (Adjusted R² = 0.778) โดยสามารถเขียนเป็นสมการได้คือ

$$Y = 1.203 + 0.138(X6) + 0.113(X9) + 0.130(X8) + 0.122(X11) + 0.127(X7) + 0.094(X3)$$

.....(5)

หรือ

$$Z = 0.193(X6) + 0.253(X9) + 0.130(X8) + 0.147(X11) + 0.153(X7) + 0.110(X3)$$

.....(6)

จากสมการ (5) หรือ (6) หากต้องการให้ประสิทธิผล การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จะต้องส่งเสริมหรือเพิ่มปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้าน การแก้ไขปัญหายูสเอพ/ผู้ติด (X6) ด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ (X9) ด้านการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย (X8) ด้านการบริหารจัดการ (X11) ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน (X7) และด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ (X3)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาประสิทธิ ผลการนำนโยบายการ ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ 3 ประการ เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และ 3) เสนอแนะแนวทาง การพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เพื่อให้ผลการวิจัยมีความสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้การ วิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลักและเสริมด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อตอบประเด็นปัญหาและอุดช่องว่างของการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเชิงเอกสารหรือวิจัยเชิงเอกสาร จากการสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่มกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและทางอ้อมกับการนำ นโยบายการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยทางตรงคือการมีบทบาท สำคัญในการนำนโยบายด้านยาเสพติดไปปฏิบัติ และโดยทางอ้อมคือการช่วยส่งเสริมและสนับสนุน การนำนโยบายด้านยาเสพติดไปปฏิบัติ ผู้ให้ข้อมูลใน การวิจัยเชิงคุณภาพ รวมจำนวน 52 คน ได้แก่ การสัมภาษณ์ผู้บริหารสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน ในเขตอำเภอเมือง และประชาชนในเขตอำเภอเมือง พร้อมจัดการสนทนากลุ่มคณะทำงานสำนักงาน ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด รวมถึงการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ซึ่งผู้วิจัยได้เข้าไป สัมผัสคลุกคลีกับประชาชนเพื่อสังเกตสภาพแวดล้อมและการดำเนินวิถีชีวิตต่างๆ ของประชาชนใน พื้นที่ศึกษาวิจัยในเขตจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนมในห้วงระยะเวลาหนึ่ง แล้วรวบรวมโดย การวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Analytic Induction) เป็นการตีความสร้างข้อสรุปจากข้อมูลเอกสาร วิชาการที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์และจัดการสนทนากลุ่ม แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตาม แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาตามปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของ ปัญหาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและตัวแปรที่ใช้ในการนำ นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน รวม 11 ประการ ได้แก่ 1) ความชัดเจนของนโยบาย 2) นโยบายมีความเข้าใจง่าย 3) นโยบายสามารถนำไป ปฏิบัติได้ 4) นโยบายสามารถวัดผลได้ 5) การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน 6) การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ ผู้ติด 7) การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน 8) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย 9) การร่วมมือระหว่าง ประเทศ 10) การสกัดกั้น และ 11) การบริหารจัดการ เพื่อให้การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ จากแบบสอบถามจากประชากรเป้าหมายซึ่งเป็นประชาชนในเขตอำเภอเมืองและข้าราชการตำรวจ สังกัดสถานีตำรวจภูธร (ระดับอำเภอ) ทุกสถานี ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด ในเขตจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม ตามอัตราส่วนของประชากร

และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายซึ่งจะได้ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ คำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยสูตรคำนวณของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, T., 1974) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % แล้วทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบหลายขั้นตอน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือและตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวแปรที่ศึกษาด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) การพยากรณ์หาแนวโน้มของเหตุการณ์และหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis)

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอแนวทางการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอแนะนำสรุปผลการวิจัยเป็นลำดับตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำเสนอผลการวิจัยเชิงคุณภาพและผลการวิจัยเชิงปริมาณ ไปพร้อมกันทั้ง 3 ประเด็น และมีข้อค้นพบใหม่อีก 1 ประเด็น ดังต่อไปนี้

5.1.1 ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการ ศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านและมีระดับประสิทธิผลในการปฏิบัติที่บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดจากหน่วยงานยุทธศาสตร์หลักด้านยาเสพติด ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงมหาดไทยและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมีประสิทธิผลรวม 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการลดความรุนแรงของปัญหาเสพติด โดยมีผลการป้องกันและปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิด รวมทั้งสามารถยับยั้งการผลิต การนำเข้า การส่งออกและการค้าภายในประเทศจนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ 2) ด้านการสร้างเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน โดยมีผลการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ส่งผลให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับหนึ่ง และ 3) ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาหระยะยาวที่สามารถดำเนินการเสริม สร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด ให้กับประชาชนทั่วไปได้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ และเพื่อให้รวมตัวกันเป็นพลังแผ่นดินเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาเสพติดต่อไป

ในการดำเนินงานที่มีประสิทธิผลนั้น ส่งผลให้ได้รับรางวัลในการประกวดกิจกรรม

ตามโครงการ To Be Number One ประจำปี 2556 ระดับประเทศ ซึ่งมีคณะกรรมการในระดับประเทศเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกและตัดสินผลการประกวด โดยผลการตัดสินปรากฏว่าจังหวัดหนองคายได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 ประเภทผู้ปฏิบัติงานตามโครงการดีเด่น ระดับรองผู้ว่า

ราชการจังหวัด และจังหวัดนครพนม ได้รับรางวัลดีเด่นสำหรับจังหวัดที่ดำเนินการ ตามโครงการ ประเภทจังหวัด โดยทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี องค์ประธานโครงการ To Be Number One ได้พระราชทานรางวัลเพื่อเป็นกำลังใจในการปฏิบัติงานดังกล่าว

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานนโยบายการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันเท่ากับ 0.11 หรือมีอัตราส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากค่าเฉลี่ยร้อยละ 11.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ประกอบด้วย

ด้านการลดความรุนแรงของปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันเท่ากับ 0.11 หรือมีอัตราส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากค่าเฉลี่ยร้อยละ 11.76

ด้านการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันเท่ากับ 0.12 หรือมีอัตราส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากค่าเฉลี่ยร้อยละ 12.09

และด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาหระยะยาว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันเท่ากับ 0.12 หรือมีอัตราส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากค่าเฉลี่ยร้อยละ 12.20

5.1. 2 ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน พบว่า ปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้แก่ นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลและ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน รวม 11 ปัจจัย ล้วนมีผลต่อ ประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีระดับ การปฏิบัติที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย 1) ความชัดเจนของนโยบาย 2) ความเข้าใจในนโยบาย 3) นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ 4) นโยบายสามารถวัดผลได้ 5) การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน 6) การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด 7) การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน 8) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย 9) การร่วมมือระหว่างประเทศ 10) การสกัดกั้น และ 11) การบริหารจัดการ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่า ปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้แก่ นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลและปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน รวม 11 ปัจจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันเท่ากับ 0.15 หรือมีอัตราส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากค่าเฉลี่ยร้อยละ 15.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านและมีอำนาจการพยากรณ์ ดังนี้

การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล (X1-X4) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันเท่ากับ 0.13 หรือมีอัตราส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากค่าเฉลี่ยร้อยละ 13.49 และการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (X5-X11) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันเท่ากับ 0.15 หรือมีอัตราส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากค่าเฉลี่ยร้อยละ 15.95

ร้อยละ 62.80 ($R^2 = 0.628$) สำหรับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) และปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล (X1-X4) ซึ่งเท่ากับค่าคงที่ 1.135 บวกด้วย 0.322 เท่าของนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ (X3) บวกด้วย 0.282 เท่าของนโยบายสามารถวัดผลได้ (X4) และบวกด้วย 0.121 เท่าของความเข้าใจในนโยบาย (X2) และมีค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือที่ได้ปรับแล้วของประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนเท่ากับ 0.624 ($\text{Adjusted } R^2 = 0.624$)

ร้อยละ 78.10 ($R^2 = 0.781$) สำหรับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) และปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (X5-X11) ซึ่งเท่ากับค่าคงที่ 1.162 บวกด้วย 0.152 เท่าของการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด (X6) บวกด้วย 0.123 เท่าของการร่วมมือระหว่างประเทศ (X9) บวกด้วย 0.127 เท่าของการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย (X8) บวกด้วย 0.118 เท่าของการบริหารจัดการ (X11) บวกด้วย 0.122 เท่าของการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน (X7) และบวกด้วย 0.092 เท่าของการสกัดกั้น (X10) และมีค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือที่ได้ปรับแล้วของประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เท่ากับ 0.777 ($\text{Adjusted } R^2 = 0.777$)

และร้อยละ 78.20 ($R^2 = 0.782$) สำหรับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y) และปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (X1-X11) ซึ่งเท่ากับค่าคงที่ 1.203 บวกด้วย 0.138 เท่าของการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด (X6) บวกด้วย 0.113 เท่าของการร่วมมือระหว่างประเทศ (X9) บวกด้วย 0.130 เท่าของการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย (X8) บวกด้วย 0.122 เท่าของการบริหารจัดการ (X11) บวกด้วย 0.127 เท่าของการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน (X7) และบวกด้วย 0.094 เท่าของนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ (X3) และมีค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือที่ได้ปรับแล้วของประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เท่ากับ 0.778 ($\text{Adjusted } R^2 = 0.778$)

5.1.3 ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผลการศึกษา แนวทาง การพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จาก ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทั้งในเชิงคุณภาพและในเชิงปริมาณ รวมถึงข้อมูลที่ได้จากคำถามแบบปลายเปิดในแบบสัมภาษณ์และในแบบสอบถาม พบว่า แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น มีจำนวน 8 แนวทาง ได้แก่

1. การรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง
2. การจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ
3. การลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง
4. การแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ
5. การจับกุมและลงโทษตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด
6. การบริหารแบบบูรณาการ
7. การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด
8. การปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ที่พบว่าประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนในภาพรวมอยู่ในระดับมากนั้น ยังได้ข้อค้นพบใหม่จากการเก็บข้อมูลภาคสนามในการวิจัยเชิงคุณภาพอีกด้วย

5.1.4 ข้อค้นพบใหม่

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า ประสิทธิผลการนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ขึ้นอยู่กับปัจจัยเพิ่มเติมอีกปัจจัยหนึ่ง คือ ความสำนึกและรับผิดชอบในหน้าที่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายจะต้องทุ่มเทในการปฏิบัติงานด้วยความวิริยะอุตสาหะ ทั้งกำลังกาย กำลังใจ เวลา และทรัพย์สินส่วนตัว เช่น การติดตามผู้ต้องหาตามหมายจับในคดียาเสพติดที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด ซึ่งจะต้องใช้เวลาและมีค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการเดินทาง รวมทั้งผู้ต้องหาที่หลบหนีมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา การซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน ซึ่งภาครัฐยังให้การสนับสนุนไม่เพียงพอ ได้แก่ กล้องถ่ายรูปและบันทึกภาพดิจิทัล กล้องส่องทางไกล ชุดตรวจสารเสพติดในปัสสาวะ การใช้ยานพาหนะส่วนตัวในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เป็นต้น ยังรวมถึงความสำนึกในการเป็นข้าราชการที่ดีของแผ่นดินโดยไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่เข้าไปรับผลประโยชน์กับความผิดยาเสพติดหรือไม่เข้าไปมีส่วนที่รู้เห็นกับความผิดยาเสพติดอีกด้วย เป็นข้อค้นพบที่ได้ระหว่างการเก็บข้อมูลภาคสนามในการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยไม่ได้กำหนดไว้ในตัวแบบของกรอบแนวคิดในการวิจัยตั้งแต่เริ่มแรก โดยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องมีความสำนึกและรับผิดชอบในหน้าที่ อย่างจริงจัง ปฏิบัติงานด้วยความวิริยะอุตสาหะ ทั้งด้านกำลังกาย กำลังใจ เวลา และทรัพย์สินส่วนตัว ผู้ให้ข้อมูลบางส่วนมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า ยังมีเจ้าหน้าที่ของรัฐบางส่วนที่ยังไม่มีความสำนึกและรับผิดชอบในหน้าที่อย่างเพียงพอ ปฏิบัติงานแบบพอให้แล้วเสร็จตามเวลาเท่านั้น ไม่ใส่ใจต่อหน้าที่อย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อให้ยาเสพติดหมดไปจากพื้นที่ และยังมีเจ้าหน้าที่ของรัฐบางส่วนที่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งที่ได้ถูกจับกุมตัวดำเนินคดีไปแล้วและบางรายยังอยู่ระหว่างการติดตามพฤติการณ์เพื่อดำเนินการต่อไป

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการ วิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยขออภิปรายผลโดยแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

5.2.1 ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการศึกษาประสิทธิผล การนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน รวม 3 ด้าน พบว่า โดยภาพรวมมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) ด้านการสร้างควมยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว 2) ด้านการลดความรุนแรงของปัญหาเสพติด และ 3) ด้านการสร้างควมเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน ตามลำดับ ซึ่งปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทั้ง 11 ปัจจัย มีผลต่อ ประสิทธิผลการ

นำนโยบายการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) ความชัดเจนของนโยบาย 2) ความเข้าใจในนโยบาย 3) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย 4) การสกัดกั้น 5) นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ 6) การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน 7) นโยบายสามารถวัดผลได้ 8) การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน 9) การบริหารจัดการ 10) การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด และ 11) การร่วมมือระหว่างประเทศ ตามลำดับ หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ร่วมกันนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ส่งผลให้ การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอน บนบรรลุหลักเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของมนตรี สิงโตทอง เรื่องประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 1 (มนตรี สิงโตทอง , 2554) พบว่า การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีประสิทธิผลขึ้นอยู่กับการกวาดล้างปราบปรามอย่างต่อเนื่อง การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาช่องทางแจ้งข่าวสารข้อร้องเรียนหรือเบาะแส และการดำเนินการทางอาญาและวินัยกับข้าราชการตำรวจที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด ส่วนงานวิจัยของ จักษ์ จิตตธรรม เรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการจัดการศึกษาเพื่อป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรมในเด็กด้อยโอกาส (จักษ์ จิตตธรรม, 2552) พบว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีนโยบายในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและอาชญากรรมโดยการปราบปรามอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะสถานที่ที่มีความเสี่ยงในการมีปัญหายาเสพติดและอาชญากรรมในระดับสูง ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกนายเป็นผู้รับผิดชอบ การป้องกันยาเสพติด มีโครงการและกิจกรรมการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีนโยบายการป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรมโดยการให้ความรู้ ด้วยการสอดแทรกเนื้อหาในวิชาที่สอน และสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องการให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรม อื่นๆ และงานวิจัยของ วชิรศักดิ์ ศรีประสม เรื่องผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติตามมาตรการในโครงการพัฒนาความรู้ด้านการปราบปรามยาเสพติดโดยใช้คอมพิวเตอร์ : กรณีศึกษาของสถานีตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดแพร่ (วชิรศักดิ์ ศรีประสม, 2549) พบว่า ผลการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาความรู้ด้านการปราบปรามยาเสพติดโดยใช้คอมพิวเตอร์ ส่งผลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดแพร่ ได้รับความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับสูงทุกด้าน โดยเฉพาะในด้านการตรวจค้นร่างกายบุคคล การตรวจค้นรถยนต์ การตรวจค้นตู้บรรทุกสินค้าได้อย่างถูกต้องและหลังจาก ที่ได้ผ่านการฝึกอบรมแล้วพบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในสังกัดสามารถนำความรู้ที่ได้รับเพื่อไปปฏิบัติงานในด้านการปราบปรามยาเสพติดได้ผลดียิ่งขึ้น

5.2. 2 ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน รวม 11 ปัจจัย พบว่า โดยภาพรวมมีผลอยู่ในระดับ มาก เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) ความชัดเจนของนโยบาย 2) ความเข้าใจในนโยบาย 3) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย 4) การสกัดกั้น 5) นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ 6) การสร้างพลัง สังคม/พลังชุมชน 7) นโยบายสามารถวัดผลได้ 8) การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน 9) การบริหารจัดการ 10) การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด และ 11) การร่วมมือระหว่างประเทศ ตามลำดับ หน่วยงานที่มีส่วน เกี่ยวข้องได้ร่วมกันนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจัง จึงส่งผลให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนบรรลุหลักเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิต แคนสีแก้ว เรื่องการขับเคลื่อนชุมชนเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดแก่สังคม (สมจิต แคนสีแก้ว, 2548) พบว่า รูปแบบการสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อใช้ในการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด ให้แก่ชุมชน/สังคม คือ “ROAD Model” มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ การสะท้อนคิด การปฏิบัติ การสร้างความประทับใจและ การออกแบบเพื่อการขยายผล ส่งผลให้เพิ่มความตระหนักและความสามารถในการต่อสู้ยาเสพติดตาม กลวิธีที่เน้นการเผยแพร่ภูมิปัญญาของชุมชน การแลกเปลี่ยนความรู้และแนวทางปฏิบัติกับทุกภาค ส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การพัฒนาอาสาสมัครเพื่อเป็นตัวอย่าง ในการเลิกสูบบุหรี่ สุราและยาเสพติด ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดการรวมกลุ่ม ที่ดีในชุมชนมากขึ้น การปฏิบัติตามขั้นตอน ROAD Model ยังได้กระตุ้นให้มีการขับเคลื่อนเพื่อร่วมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด ให้แก่สังคม ได้แก่ ระบบการควบคุม ยาเสพติดในชุมชน ระบบการบำบัดรักษาและระบบฟื้นฟูสภาพผู้ที่ผ่านการบำบัดยาเสพติด

ประกอบกับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลนั้นครอบคลุมในการปฏิบัติงานทุก ด้านและตรงตามสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่เกิดขึ้นในประเทศ ไทยและกำลังประสบปัญหาอื่นๆ ที่ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาอาชญากรรมต่างๆ ความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมถึงปัญหาด้านสังคมและเศรษฐกิจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักษ์ จิตธรรม เรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรมในเด็กด้อยโอกาส (จักษ์ จิตธรรม , 2552) พบว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีนโยบายและแผนการป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรม ซึ่ง ถือว่าเป็นนโยบายสำคัญ โดยให้มีการปราบปรามอย่างเข้มงวดโดยเฉพาะ ในพื้นที่หรือใน สถานที่ที่มีความ เสี่ยงต่อปัญหาของยาเสพติดและอาชญากรรมในระดับสูง ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกนาย เป็นผู้รับผิดชอบ สำหรับการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดมีโครงการและกิจกรรม ต่างๆ มากมาย ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาเสพติดตามความเป็นจริงของพื้นที่ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกรัชต์ แปงสนิท เรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการควบคุมอาชญากรรมด้านยาเสพติดใน เขต อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย (เอกรัชต์ แปงสนิท, 2549) พบว่า ประชาชนโดยส่วนใหญ่มีความรู้ความ เข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในระดับสูง ในส่วนของการป้องกันและแก้ไขปัญหา อาชญากรรม ที่เป็นหน้าที่เฉพาะของตำรวจ ได้แก่ การปราบปราม จับกุมผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด จะ สามารถทำให้ยาเสพติดหมดไปได้

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการนำปัจจัยด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนในระยะเวลาที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน มีประสิทธิผลในการ

นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันนำนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุหลักเกณฑ์และเป้าหมายในทุกด้าน

5.2.3 ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผลการศึกษา แนวทาง การพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

จากผลการวิจัย พบว่า แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น มีจำนวน 8 แนวทาง ได้แก่

แนวทางที่ 1 การรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยเห็นว่าประชาชนที่มีจิตสำนึกในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดมีจำนวนมากอยู่แล้วแต่ยังไม่ครอบคลุมหรือยังไม่มากพอที่จะเป็นพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดได้อย่างยั่งยืนและต่อเนื่อง เพราะยังมีประชาชนบางส่วนที่วางตัวเฉย ไม่อยากมีส่วนเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดหรือให้ความร่วมมือกับภาครัฐ ซึ่งอาจเข้าใจไปเองได้ว่าเป็นหน้าที่ของภาครัฐหรือหน่วยงานราชการต่างๆ ดังนั้นภาครัฐหรือหน่วยงานราชการ ที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการ ได้แก่ 1) รณรงค์กระตุ้นจิตสำนึกเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้เกิดเป็นพลังแผ่นดิน/พลังสังคมในทุกหมู่เหล่าตระหนักถึงวาระแห่งชาติในเรื่องยาเสพติดอย่างทั่วถึงผ่านช่องทางหรือตามสื่อต่างๆ เช่น สถานีวิทยุ สถานีโทรทัศน์ ป้ายโฆษณา และเครื่องกระจายเสียงตามหมู่บ้าน/ชุมชนทุกแห่ง เป็นการ กระตุ้นจิตสำนึก ให้แก่พลังสังคมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักในสังคมตระหนักว่าการแก้ไขปัญหายาเสพติด นั้นจะต้องอาศัยพลังแผ่นดิน/พลังสังคมทั้งประเทศให้ร่วมมือกัน และดำเนินการ รณรงค์ประชาสัมพันธ์ อย่างทั่วถึงและความต่อเนื่อง 2) จัดกิจกรรมเพื่อขับเคลื่อนเชิงสัญลักษณ์แสดงถึงความมุ่งมั่นและมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของพลังสังคม องค์กร ประชาคมต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานภาครัฐ โรงเรียน/สถานศึกษา หมู่บ้าน/ชุมชน สถานประกอบการ ภาคเอกชนอื่นๆ และ 3) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน จะต้องรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน ได้ตระหนักถึงปัญหายาเสพติดและเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันเฝ้าระวังในพื้นที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิต แตนสีแก้ว เรื่อง การขับเคลื่อนชุมชนเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดแก่สังคม (สมจิต แตนสีแก้ว, 2548) พบว่า รูปแบบการสร้างเสริมขึ้นเพื่อใช้ในการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดแก่ชุมชน/สังคม คือ “ROAD Model” ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การสะท้อนคิด การปฏิบัติ การสร้างความประทับใจ และการออกแบบเพื่อการขยายผล เพิ่มความตระหนักและความสามารถในการต่อสู้ยาเสพติดตามกลวิธีที่เน้นการเผยแพร่ภูมิปัญญาของชุมชน การแลกเปลี่ยนความรู้และแนวทางปฏิบัติกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การพัฒนาอาสาสมัครเพื่อเป็นตัวอย่างการเลิกสูบบุหรี่ สุรา และยาเสพติด ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดการรวมกลุ่มที่ดีในชุมชนมากขึ้น การปฏิบัติตามขั้นตอนของ ROAD Model ยังช่วยกระตุ้นให้มีการขับเคลื่อนเพื่อร่วมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดแก่สังคม ได้แก่ ระบบการควบคุมยาเสพติดในชุมชน ระบบการส่งต่อเพื่อรับการรักษาและระบบฟื้นฟูสภาพผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติด เมื่อสิ้นสุดโครงการแล้วพบว่ามีเกิดภูมิคุ้มกันยาเสพติดของสังคม ROAD Model จึงเป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้เพื่อกระตุ้นให้สังคมร่วมเรียนรู้ ร่วมวางแผนดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ชุมชนมีการระดมทุนทางสังคมมาแก้ไข

แนวทางที่ 2 การจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ ผู้วิจัยเห็นว่า การเพิ่มงบประมาณที่ใช้ดำเนินงาน ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้แก่หน่วยปฏิบัติอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง นั้น จะเป็นการเสริมสร้างศักยภาพและเพิ่มความมั่นใจแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานว่าจะปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้มากยิ่งขึ้น ดังนั้น ภาครัฐหรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องจะต้อง ดำเนินการ ได้แก่ 1) จัดสรรงบประมาณหรือจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ เช่น ชุดตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ กล้องถ่ายภาพหรือบันทึกภาพระบบดิจิทัล กล้องอินฟราเรดที่ใช้ส่องตรวจตราในยามค่ำคืน เนื่องจากขบวนการค้ายาเสพติดมักจะมีเวลาเคลื่อนไหวในเวลากลางคืนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเจ้าหน้าที่จะต้องมีอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อก้าวให้ทันกับพัฒนาการของกลุ่มหรือขบวนการค้ายาเสพติดที่มีวิธีการใหม่ๆ ในการขนส่งลำเลียงยาเสพติดอยู่เสมอ 2) การจัดสรรงบประมาณในการให้เงินรางวัลพิเศษ หรือการให้บำเหน็จความดีความชอบแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีผลการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดดีเด่นอย่างเพียงพอและทั่วถึง 3) การจัดสรรเงินรางวัลนำจับหรือเงินสินบนนำจับคดียาเสพติดให้มากยิ่งขึ้นเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดที่ปฏิบัติงานเสี่ยงอันตรายกับกลุ่มหรือขบวนการค้ายาเสพติดอยู่ตลอดเวลา และ 4) การจัดสรรงบประมาณค่าทดแทนแก่ครอบครัวของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในกรณีที่เสียชีวิตในขณะปฏิบัติหน้าที่หรือเนื่องจากปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างเพียงพอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทรพิพิธรณ กำปันทอง เรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ชุดปราบปรามยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดยะลา (สุนทรพิพิธรณ กำปันทอง , 2551) พบว่า ปัญหายาเสพติดได้กลับมาแพร่ระบาดอย่างรุนแรง โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงจังหวัดยะลาที่พบว่า ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง ซึ่งมีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ได้แก่ 1) บุคลากรมีไม่เพียงพอ ไม่มีประสบการณ์ ไม่ไชนในพื้นที่ และมีปัญหาในการใช้ภาษาถิ่น 2) การสั่งการไม่เป็นเอกภาพ ไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน การทำงานแบบต่างคนต่างทำ และผู้บังคับบัญชาบางส่วน ไม่เห็นความสำคัญของงาน ด้านยาเสพติด 3) นโยบายเกิดจากผู้บังคับบัญชาไม่ให้การสนับสนุน นโยบายเป็นการมองจากข้างบนลงมาสู่ข้างล่าง 4) งบประมาณมีปัญหาเป็นอย่างมาก ไม่ได้รับการสนับสนุน อย่างเพียงพอจากหน่วยเหนือใน ค่าใช้เกี่ยวกับ การปฏิบัติงาน และบางครั้งต้องใช้เงินทุนส่วนตัวและยังขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัย และ 5) ด้านการข่าว ซึ่งยังขาดสายข่าวหรือบุคคลที่จะมาเป็นแหล่งข่าวและไม่สามารถเป็นแหล่งข่าวที่ดีได้

แนวทางที่ 3 การลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยเห็นว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในทุกพื้นที่อย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อนำตัวเข้ารับการรักษา ในทุกระบบ ซึ่งสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ปัญหายาเสพติดภายในประเทศขยายตัวคือยังคงมีผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่เป็นตลาดที่คอยรองรับยาเสพติดจำนวนมาก โดยเฉพาะในกลุ่มเด็ก/เยาวชน ซึ่งมีจำนวนมากขึ้นและมีแนวโน้มของอายุลดลง รวมทั้งยังมีผู้เสพยาเสพติดรายใหม่ที่เข้าสู่วงจรปัญหานี้ และในขณะที่ยังมีผู้เสพ/ผู้ติดส่วนหนึ่ง เป็นกลุ่มผู้ที่ติดอย่างรุนแรงเริ่มมีอาการทางจิต และประสาทก่อผลกระทบสร้างความเดือดร้อนต่อสังคมเป็นอย่างมาก ปรากฏได้จากตามสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เป็นต้น หากสามารถตัดวงจรกลุ่มผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดได้แล้ว ความต้องการใช้ยาเสพติดก็จะลดน้อยลงไปและจะส่งผลถึงสถานการณ์ยาเสพติดโดยภาพรวมของประเทศ

ก็จะลดน้อยลงไปอีกด้วย รวมถึงการจัดตั้งสถานบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอย่างเพียงพอด้วย สอดคล้องกับผลการรวบรวมข้อมูลของศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) เรื่องแนวโน้มของสถานการณ์ปัญหาผู้เสพยาเสพติด (ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.), 2555) ได้กล่าวไว้ว่า หน่วยงานทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันบริหารจัดการ แบบบูรณาการ และค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเพื่อให้เข้ารับ การบำบัดรักษา ทุกระบบ ได้แก่ ระบบสมัครใจ ระบบ บังคับบำบัดและระบบต้องโทษ ให้ประสานสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างจริงจังและดำเนินการให้ครบ วงจร รวมถึงการติดตามช่วยเหลือดูแลและพัฒนาหลังจากที่ผ่านการบำบัดทำให้ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ให้กลับมาเป็นกำลังของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ซึ่งผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ เกินกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ที่เข้ารับการบำบัดรักษาในแต่ละปีนั้นจะเป็นผู้เสพยาเสพติดรายใหม่ และแนวโน้มของ ผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มักจะเป็นกลุ่ม ของเยาวชนและกลุ่มวัยแรงงานมากขึ้น กว่าเดิม อายุของผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง กับยาเสพติด จะลดต่ำลงมาสู่ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ในส่วนผลการศึกษาของ อัญญา ชูบำรุง และอุนิษา เลิศโตมรสกุล เรื่องยุทธศาสตร์การควบคุมและ แก้ไขปัญหาของยาเสพติดในประเทศต่างๆ (อัญญา ชูบำรุง และอุนิษา เลิศโตมรสกุล , 2555) พบว่า ยุทธศาสตร์ในการบำบัด (Treatment Strategies) ยึดอยู่บนสมมติฐานที่ว่าผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด ยิ่งโดยเฉพาะผู้ติดยาเสพติดคือผู้ที่ขาดการให้ความภูมิใจในตนเอง การบำบัดรักษาจึงต้อง เน้นในเรื่องการปลูกฝังความรักตนเองและเห็นความสำคัญของตนเอง ซึ่งการติดยาเสพติด นั้นก็เท่ากับการ กระทบทำให้ตนเองตกต่ำลง ดังนั้นการปฏิบัติต่อผู้ติดยาเสพติดจึงต้องจัดโครงการที่จะสร้างคุณค่าแก่ ชีวิตของผู้กระทำความผิด เพื่อให้มีการกระทำกิจกรรมในที่แจ้งหรือการฝึกฝนอบรม เพื่อให้มีความ เชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นและทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนสามารถสร้างความสำเร็จให้แก่ชีวิตได้เหมือนกับ บุคคลที่ไม่ติดยาเสพติด

แนวทางที่ 4 การแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ ผู้วิจัยเห็นว่าภาครัฐจะต้อง แสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในทุกด้าน เพื่อสกัดกั้น การลักลอบลำเลียงยาเสพติดข้ามประเทศ ยิ่งโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านที่มีแนวชายแดนติดต่อกัน ดังนั้น ภาครัฐหรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องประสานความร่วมมือในการจัดให้มีการประชุม อย่างเป็นทางการ จัดกำลังเจ้าหน้าที่ร่วมกันตรวจตราลาดตระเวนบริเวณแนวชายแดนตามแม่น้ำโขง เพื่อสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงยาเสพติดข้ามประเทศ สอดคล้องกับผลการรวบรวมข้อมูลของศูนย์ อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) เรื่องแนวโน้มของสถานการณ์ปัญหาผู้เสพยาเสพติด (ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.), 2555) กล่าวถึงแนวทางการ ประสานความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีดังนี้ 1) ผ ลักดันในเชิงนโยบายให้ประเทศเพื่อนบ้านขยายความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามแนว ชายแดน เช่น การเจรจาในระดับทวิภาคีเพื่อขยายความร่วมมือในด้านการข่าว การปฏิบัติการร่วม การกดดันกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดร่วมกัน การแลกเปลี่ยนผู้กระทำความผิดเพื่อปราบปรามกลุ่มผลิต กลุ่มค้าเคมีภัณฑ์และยาเสพติดชนิดต่างๆ รวมถึงการพัฒนาและขยายช่องทางความร่วมมือที่มีอยู่ แล้ว ให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น 2) แสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อประเทศเพื่อนบ้านให้ร่วมกัน แก้ไขปัญหายาเสพติดที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย 3) พัฒนากลไกในความร่วมมือระหว่างประเทศ บริเวณชายแดนเพื่อสกัดกั้นและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบ เช่น พัฒนาความเข้มแข็ง

และขยายจำนวนสำนักงานประสานงานชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารเพื่อนำไปสู่การปราบปรามและสกัดกั้นยาเสพติดบริเวณชายแดน ได้อย่างจริงจัง การสร้างความมั่นคงบริเวณแนวชายแดน การจัดระเบียบความมั่นคงแนวชายแดน การจัดระบบข้อมูลข่าวสาร ระหว่างประเทศตามแนวชายแดน รวมทั้งร่วมกันปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติ บ่อนการพนัน และสิ่งผิดกฎหมายอื่น ที่ส่งผลต่อปัญหา ยาเสพติด และ 4) การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างรายได้ทดแทนการผลิตและค้า ยาเสพติด เช่น การใช้แนวทางการพัฒนาทางเลือกร่วมกับมูลนิธิโครงการหลวง หรือมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง ขยายแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ที่ดำเนินการร่วมกัน การใช้แนวทางมาจากกรอบความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจแขนงต่างๆ เพื่อสร้างรายได้จากพืชเศรษฐกิจทดแทน รวมถึงการส่งเสริมให้ ภาคเอกชน ธุรกิจ มูลนิธิเพื่อมาลงทุนในด้านการพัฒนาทางเลือกร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างจริงจัง

แนวทางที่ 5 การจับกุมและลงโทษตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด ผู้วิจัยเห็นว่าในการ เร่งรัดจับกุมผู้กระทำผิดและลงโทษในอัตราโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในชั้นสูง อย่างเด็ดขาดนั้นจะเป็น แนวทางพัฒนาในการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิผล และความสำเร็จมากยิ่งขึ้น จากผลการจับกุมผู้กระทำผิดคดียาเสพติดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและใน กระบวนการตามขั้นตอนยุติธรรมตั้งแต่ชั้นพนักงานสอบสวน ชั้นพนักงานอัยการและจนถึงชั้นศาลนั้น ผลการลงโทษตามคำพิพากษาโดยส่วนใหญ่ยังไม่มีการลงโทษตามอัตราที่กฎหมายบัญญัติไว้ในชั้นสูง มีเหตุผลของการลดโทษและการลดหย่อนโทษด้วยเหตุผลต่างๆ ในการพิจารณาคดี จึงทำให้อัตราโทษ ที่บัญญัติไว้ในชั้นสูงไม่มีการบังคับใช้อย่างจริงจัง ส่งผลให้กลุ่มหรือขบวนการที่มีพฤติการณ์กระทำผิด ยาเสพติดบางส่วนยังไม่เกรงกลัวการลงโทษตามกฎหมาย เช่นเดียวกับการศึกษาของ พิชัย นิลทองคำ เรื่องพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 (พิชัย นิลทองคำ, 2554) กล่าวว่า ความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด หมายความว่า การผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและให้ หมายรวมถึงการสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือหรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าวอีกด้วย และ ยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ได้แก่ ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน และยังสอดคล้องกับผล การศึกษาของ นัยนา เกิดวิชัย เรื่อง ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 135 (พ.ศ. 2539) ด้รับรู ชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 (นัยนา เกิดวิชัย, 2548) กล่าวว่า ยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ยังให้หมายความรวมถึง แอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีน และไตรเมท ออกซีแอมเฟตามีน และในความผิด ผลิต นำเข้า ส่งออกหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อ จำหน่ายซึ่งแอมเฟตามีนหรืออนุพันธ์แอมเฟตามีน ซึ่งมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่สามร้อย เจ็ดสิบห้ามิลลิกรัมขึ้นไปหรือมียาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนสิบห้าหน่วยการใช้ขึ้นไปหรือ มีน้ำหนักสุทธิตั้งแต่หนึ่งจุดห้ากรัมขึ้นไป ถ้าผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท และถ้าการกระทำความผิด ดังกล่าวเป็นการกระทำเพื่อจำหน่ายต้องระวางโทษประหารชีวิต หากมีการลงโทษอย่างเด็ดขาดแล้ว จะส่งผลให้กลุ่มหรือขบวนการค้ายาเสพติดเกิดความเกรงกลัวกฎหมายและสามารถยับยั้งการลักลอบ นำยาเสพติดเข้าประเทศได้ และสอดคล้องกับใจความสำคัญของ ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) เรื่องยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (ศูนย์อำนวยการพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.), 2555) ในส่วนของแผนงานที่ 4 การปราบปรามยาเสพติด

และบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งเป็นแผนที่จะลดผู้ผลิต ผู้ค้าและผู้ล่าเหยียหายาเสพติดทุกระดับ เพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมา สู้งตลาดผู้เสพ เน้นย้ำให้ใช้หลักการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด การใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผลเป็นแนวทางปฏิบัติ อย่างต่อเนื่อง รวมถึงพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้เอื้ออำนวยต่อการปราบปรามยาเสพติด และลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

แนวทางที่ 6 การบริหารแบบบูรณาการ โดยระดมสรรพกำลังเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเป็นเอกภาพและต่อเนื่อง ผู้วิจัยเห็นว่าการดำเนินงานด้านยาเสพติดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระยะเวลาที่ผ่านมาจะเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ต่างฝ่ายต่างปฏิบัติ ดังนั้น ภาครัฐหรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องจะต้อง ดำเนินการ ได้แก่ 1) จัดตั้งให้ มีองค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านยาเสพติดโดยตรงในระดับจังหวัด อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น 2) พัฒนาความก้าวหน้าของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด ซึ่ง งานด้านยาเสพติดเป็นงานที่ต้องอาศัยผู้มีประสบการณ์ ที่เสียสละและทุ่มเทกำลังกาย และกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ผู้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ยัง ไม่มีความเจริญก้าวหน้าในสายงาน เท่าที่ควร เนื่องจาก งานด้านยาเสพติดไม่ใช่ภารกิจตามกรอบตำแหน่งหน้าที่ หลักของตน 3) ส่วนราชการที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด ทุกส่วนจะมีภารกิจและหน้าที่ หลักของแต่ละส่วนราชการ อยู่แล้ว จึงทำให้งานด้านยาเสพติดเหมือนเป็นงานฝากให้ปฏิบัติ และ 4) การเพิ่มจำนวนอัตราโควตาสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด ในการได้รับพิจารณาบำเหน็จความชอบเป็นพิเศษ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานมีขวัญกำลังใจที่ดีขึ้นและเป็นแรงจูงใจให้ปฏิบัติงานดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับใจความสำคัญของศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) เรื่องยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.), 2555) ในส่วนของแผนงาน ที่ 7 การบริหารจัดการแบบบูรณาการ ซึ่งเป็นแผนที่จะปรับระบบอำนวยการและบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินทุกระดับ ทั้งในระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค จังหวัด อำเภอและหมู่บ้าน/ชุมชน โดยดำเนินการดังนี้ 1) การจัดตั้งศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ เพื่อเป็นกลไกอำนวยการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดระดับชาติ ให้เกิด มีความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและสั่งการจากระดับชาติ ลงไปถึงระดับต่างๆ และจัดตั้งสำนักงานอำนวยการกลางโดยสนธิกำลังเจ้าหน้าที่จากหน่วยที่เกี่ยวข้อง มาปฏิบัติงานในฐานะฝ่ายอำนวยการของประเทศ 2) การยกระดับงานข้อมูลการข่าวทุกระดับเพื่อเป็นเครื่องมือนำการแก้ไขปัญหาและกำกับติดตามการดำเนินงาน ใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการปฏิบัติงาน ให้ทุกหน่วยเร่งรวบรวมข้อมูลปัญหาเสพติดตามแนวทางต่างๆ เพื่อประเมินสถานะยาเสพติดในระดับพื้นที่ได้อย่างถูกต้องมีคุณภาพ 3) การพัฒนาระบบการจัดการแก้ไขปัญหา ทั้งในระบบแผนงานระบบติดตามและรายงาน ระบบงบประมาณแบบบูรณาการให้รองรับแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด 4) จัดระบบกำลังพล ที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดทุกหน่วยให้สามารถรองรับการปฏิบัติงานที่เป็นวาระแห่งชาติโดยคัดเลือกกำลังพลที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดที่มีคุณภาพ และมีความซื่อสัตย์ พร้อมทั้งมีการขึ้นทะเบียนกำลังพล และใช้ระบบขึ้นควบคุมทางยุทธการตามแผนเพื่อให้เกิดเอกภาพในการปฏิบัติ รวมทั้ง ให้มีระบบ การสร้างขวัญกำลังใจเพื่อการขับเคลื่อนงานด้านยาเสพติด เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และ 5) การจัดตั้งคณะติดตามนิเทศเพื่อกำกับการดำเนินงานในนามของศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติอย่างครอบคลุม

แนวทางที่ 7 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด ผู้วิจัยเห็นว่าการ สร้างภูมิคุ้มกัน ภัยยาเสพติดโดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด ให้แก่ประชาชนทั่วไป นักเรียน และนักศึกษาในโรงเรียนและสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง จะสามารถป้องกันภัยจากยาเสพติดและยังลดอัตราการเกิดของผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดรายใหม่ได้เป็นอย่างดี รวมถึงผู้ที่ยังเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอยู่ เมื่อได้รับความรู้ความเข้าใจแล้วจะสามารถกลับตัวกลับใจได้และไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก ดังนั้นภาครัฐหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันดำเนินการ ได้แก่ 1) การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติดให้กับเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง (อายุ 7-19 ปี) ซึ่งจะเป็นเกราะป้องกันภัยจากยาเสพติดได้เป็นอย่างดี 2) ดำเนินการควบคู่ไปกับแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนในด้านอื่นๆ พร้อมกัน ซึ่งจะเป็นการ ลดอัตราการเพิ่ม ขึ้นของผู้เสพยาเสพติดรายใหม่ และลดปัจจัยเสี่ยงต่อปัญหาเสพติด และลดการขยายตัวของ พื้นที่เสี่ยง อีกด้วย และ 3) การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานศึกษาในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาในสถานศึกษาเอกชน และสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันจากภัยยาเสพติดได้อย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สโตคเคิลี เรื่องการประเมินผลการดำเนินงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนสำหรับการป้องกันสารเสพติด (Stokelt, 1978) ในการประเมินผล ของการควบคุมและ ป้องกันสารเสพติด ซึ่งเป็นการร่วมกันระหว่างโรงเรียนและชุมชนในรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์โดยประเมินผลที่ได้รับและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยพบว่าวัตถุประสงค์ที่บรรลุสำเร็จสูงสุดคือการมีส่วนร่วมในการป้องกัน ปัญหาเสพติดของนักเรียน ผลการแนะนำของครูประจำชั้น ในส่วนวัตถุประสงค์ที่ จะต้องได้รับการพัฒนา ได้แก่ การประสานความสัมพันธ์กับชุมชนการมีส่วนร่วมในการวางแผนของนักเรียนและการจัดสรรเงินงบประมาณ และ ยังสอดคล้องกับใจความสำคัญของศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) เรื่องยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.), 2555) ในส่วนของแผนงานที่ 3 การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด ที่จะมุ่งดำเนินการให้เกิดผลชัดเจน ได้แก่ 1) การสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดในสถานศึกษา โดยกำหนดนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศ เป็นกลุ่มเป้าหมายเยาวชนก่อนวัยเสี่ยงลำดับแรกสุดที่จะเพิ่มภูมิคุ้มกันป้องกันยาเสพติด โดยเน้นพื้นที่อำเภอที่มีสภาพปัญหาเสพติดในเกณฑ์สูงและปานกลาง 2) การจัดกิจกรรมป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติดในสถานศึกษาให้ครอบคลุมทุกสถานศึกษาที่กำหนดเป็นเป้าหมายเสริมสร้างการป้องกัน 3) การพัฒนากลไกดำเนินงานเพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนนอกสถานศึกษาและดำเนินการต่อเยาวชนกลุ่มเสี่ยงนอกสถานศึกษาอย่างจริงจังเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด และลดอัตราการ เพิ่มของผู้เสพยารายใหม่ และ 4) ให้ทุกจังหวัด ทำการจัดระเบียบสังคมเกี่ยวกับสถานบริการหรือสถานบันเทิงอย่างจริงจังเพื่อขจัดปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลต่อเยาวชนและพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการอื่นๆ ด้วย

แนวทางที่ 8 การปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยเห็นว่าการนำนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลไปปฏิบัติอย่างจริงจังเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและสามารถควบคุมสถานการณ์ของยาเสพติดอย่างได้ผล จะเป็นการจัดการที่ควบคุมในทุกๆ ด้าน ซึ่งนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ แนวทางปฏิบัติไว้อย่างครบถ้วนและครอบคลุมในทุกด้าน

หากระดับหน่วยปฏิบัติสามารถนำนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลไปปฏิบัติได้อย่างเป็นเอกภาพ และต่อเนื่องแล้วจะส่งผลให้ปัญหาเสพติดลดลงอย่างเป็นรูปธรรมหรือสามารถควบคุมปัญหาของ ยาเสพติดได้ดีในระดับหนึ่ง สอดคล้องกับผลการรวบรวมข้อมูลของ ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) เรื่องการแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา (ศูนย์อำนวยการพลัง แผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.), 2555) ได้กล่าวถึงรัฐบาลในชุด นางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ที่ได้แถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 กำหนดให้ ปัญหาเสพติดเป็นนโยบายเร่งด่วน โดยได้กำหนดให้มีการแก้ไขและป้องกันปัญหาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” ยึดหลักนิติธรรมในการปราบปรามและการลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล ผู้ประพฤติ มิชอบ พร้อมบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดที่ยึดหลักว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้ กลับมาเป็นคนดีของสังคมรวมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ การดำเนินงานเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาด้วยการแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกกับต่างประเทศในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมีและสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติดที่มีการลักลอบนำเข้าสู่ประเทศ ภายใต้การบริหารจัดการ อย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติดด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนให้เป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด ซึ่งศูนย์อำนวยการ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) ได้มีคำสั่งที่ 23/2555 ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2555 เรื่อง ปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืนปี 2556 ได้กำหนดให้มีปฏิบัติการพลังแผ่นดิน เอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืนโดยให้หน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบแต่ละแผนงานจัดทำแผนปฏิบัติการ โดยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อบูรณาการ แผนงาน โครงการ และงบประมาณ และให้สำนักงาน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รับผิดชอบบูรณาการแผนงาน โครงการ และงบประมาณในภาพรวมตามแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พร้อมทั้งให้จังหวัด/ อำเภอกำหนดเป้าหมายในแต่ละแผนงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหาเสพติดและบูรณาการ แผนงาน โครงการและงบประมาณในปี 2556 จากทุกหน่วยงานภายในจังหวัด/อำเภอ นั้นๆ

5.2.4 ข้อค้นพบใหม่

จากการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ขึ้นอยู่กับ ความสำนึกและรับผิดชอบในหน้าที่ อีกด้วย สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกฝ่ายได้ทุ่มเทในการปฏิบัติงานด้วยความวิริยะอุตสาหะ ทั้งกำลังกาย กำลังใจ เวลา และทรัพย์สินส่วนตัว ประกอบกับการกำกับติดตามดูแลการปฏิบัติงาน อย่างใกล้ชิดของผู้บังคับบัญชาในแต่ละระดับ ย่อมเป็นการบังคับบัญชาตามสายงานในหน่วยงาน ราชการเพื่อกระตุ้นความสำนึกและรับผิดชอบในหน้าที่ ของเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่ทุ่มเทในการปฏิบัติงาน ด้วยความวิริยะอุตสาหะ รวมถึงความสำนึกในการเป็นข้าราชการที่ดีของแผ่นดิน ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ ยาเสพติด หรือไม่เข้าไปรับผลประโยชน์ใดๆ กับความผิดยาเสพติด หรือไม่เข้าไปมีส่วน เกี่ยวข้องใดๆ กับความผิดยาเสพติดด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางใน ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ของ ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) (2555) กล่าวไว้ในปรับที่ 2 ว่าเป็นการ ปรับบทบาทพฤติกรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ การประกาศเรื่องยาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติต้องการแสดง ให้เห็นว่า การแก้ไขปัญหาเสพติดไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยการปฏิบัติ ตาม ปกติ จะต้องมีการ มอบหมายปรับกำลัง พล ปรับบทบาทเจ้าหน้าที่ให้พร้อมทุ่มเทอย่างเต็มที่ โดยจะมีการมอบหมาย

หน้าที่หลัก/หน้าที่รอง มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการในทุกระดับและมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยต่างๆ ในพื้นที่ มาปฏิบัติงานร่วมกันอย่างเต็มที่ มีการคัดเลือก / คัดสรรเจ้าหน้าที่ที่มีคุณภาพมาปฏิบัติงานเพื่อให้เกิด การรวมศูนย์บูรณาการกำลังการปฏิบัติงานที่สำคัญ การควบคุมพฤติกรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้แสวง ประโยชน์ต่อยาเสพติดทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ซึ่งจะมีการลงโทษอย่างเด็ดขาด ทำให้ประชาชน ไว้วางใจและเชื่อมั่นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในหลักที่ 3 ว่าการแก้ปัญหาโดยจะต้องยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง หรือ Area Approach ที่ให้ยึดถือเอาจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้านเป็นตัวตั้งของการแก้ไขปัญหา ให้พื้นที่เป็นเจ้าของปัญหาเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับพื้นที่ทั้งในด้านบทบาท อำนาจ การมอบหมาย การระดมสรรพกำลัง การงบประมาณและการบริหารจัดการ พร้อมมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัด/ นายอำเภอเป็นเจ้าภาพและรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาแบบเต็มที่ โดยมีการประสานงานร่วมกัน ของ 5 หน่วยงานหลัก ได้แก่ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายตำรวจ ฝ่ายทหาร ฝ่ายสาธารณสุขและฝ่ายการศึกษา และเช่นเดียวกับผลงานวิจัยของ จักษ์ จิตตธรรม เรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วม ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรม ในเด็กด้อยโอกาส (จักษ์ จิตตธรรม, 2552) พบว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีนโยบายและแผนการ ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดและอาชญากรรม อื่นที่ถือเป็นนโยบายสำคัญ โดย การปราบปราม อย่างเข้มงวดโดยเฉพาะสถานที่ที่มีความเสี่ยงในการมีปัญหายาเสพติดและอาชญากรรมในระดับสูง ซึ่งมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกนายเป็นผู้รับผิดชอบ สำหรับการป้องกันยาเสพติด ให้มีโครงการและ กิจกรรมในการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีนโยบายในการป้องกัน ยาเสพติดและอาชญากรรม ซึ่งมอบหมายให้ครูประจำชั้นและครูฝ่ายปกครองเป็นผู้รับผิดชอบหลัก โดยการให้ความรู้ด้วยการสอดแทรกเนื้อหาในวิชาที่สอน และสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความต้องการ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผน เพื่อร่วมกันจัดการศึกษา ในการ ป้องกัน ยาเสพติดและอาชญากรรมในสถานศึกษาอีกด้วย

5.2.5 รูปแบบที่สังเคราะห์จากผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอตัวแบบการ นำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. การรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง
2. การจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ
3. การลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง
4. การแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ
5. การจับกุมและลงโทษตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด
6. การบริหารแบบบูรณาการ
7. การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด
8. การปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง
9. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

9.1 นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ได้แก่ (1) ความชัดเจนของนโยบาย

(2) ความเข้าใจในนโยบาย (3) นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ และ (4) นโยบายสามารถวัดผลได้

9.2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้แก่

(1) การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน (2) การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด (3) การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน (4) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย (5) การร่วมมือระหว่างประเทศ (6) การสกัดกั้น (7) การบริหารจัดการ และ (8) ความสำนึกและรับผิดชอบในหน้าที่

10. ประสิทธิภาพการ

นำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติใน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้แก่ (1) การลดความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติด (2) การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน (3) การสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว

ตัวแบบการ

นำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถแสดงได้ดังภาพที่ 5.1

GRAD VRU

GRAD VRU

จากตัวแบบดังกล่าวที่ 5.1 อธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ได้ดังนี้

1. การรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยภาครัฐหรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องรณรงค์กระตุ้นจิตสำนึกเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้เกิดเป็นพลังแผ่นดิน/พลังสังคมในทุกหมู่เหล่า ตระหนักถึงวาระแห่งชาติในเรื่องยาเสพติดอย่างทั่วถึงผ่านตามช่องทางหรือตามสื่อต่างๆ มีการจัดกิจกรรมเพื่อขับเคลื่อนเชิงสัญลักษณ์แสดงถึงความมุ่งมั่นและมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของพลังสังคม องค์กร และประชาคมต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานภาครัฐ โรงเรียน/สถานศึกษา หมู่บ้าน/ชุมชน สถานประกอบการ ภาคเอกชนอื่นๆ และผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน จะต้องทำการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน ได้ตระหนักถึงปัญหาเสพติดและเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันเฝ้าระวังในพื้นที่

2. การจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ โดยภาครัฐหรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องจัดสรรงบประมาณหรือจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอครบถ้วน จัดสรรงบประมาณในการให้เงินรางวัลพิเศษหรือบำเหน็จความดีความชอบแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีผลการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดดีเด่นอย่างเพียงพอและทั่วถึง จัดสรรเงินรางวัลนำจับหรือเงินสินบนนำจับคดียาเสพติดให้มากยิ่งขึ้นเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดที่ปฏิบัติงานเสี่ยงอันตรายกับกลุ่มหรือขบวนการค้ายาเสพติดอยู่ตลอดเวลา พร้อมทั้งการจัดสรรงบประมาณ เพื่อเป็น ค่าทดแทนแก่ครอบครัวของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในกรณีที่เสียชีวิตในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่หรือเนื่องจากปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างเพียงพอ

3. การลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในทุกพื้นที่อย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อนำตัวเข้ารับการรักษาบำบัดรักษาในทุกระบบ รวมถึงการจัดตั้งสถานบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอย่างเพียงพอด้วย

4. การแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยภาครัฐจะต้องแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในทุกด้านเพื่อสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงยาเสพติดข้ามประเทศ ยิ่งโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านที่มีแนว เขตชายแดนติดต่อกัน ประสานความร่วมมือในการจัดให้มีการประชุมอย่างเป็นทางการ จัดกำลังเจ้าหน้าที่ร่วมกันตรวจตราลาดตระเวนบริเวณแนวชายแดนตามแม่น้ำโขงเพื่อสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงยาเสพติดข้ามประเทศ

5. การจับกุมและลงโทษตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด โดยการเร่งรัดจับกุมผู้กระทำความผิดและลงโทษในอัตราโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในชั้นสูงอย่างเด็ดขาด เร่งพัฒนากระบวนการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิผลและความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ตั้งแต่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ จนถึงชั้นศาล จะส่งผลให้การลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในชั้นสูงมีการบังคับใช้ได้จริงจัง ผลที่จะได้คือทำให้กลุ่มหรือขบวนการที่มีพฤติการณ์กระทำผิดยาเสพติดมีความเกรงกลัวการลงโทษตามกฎหมาย

6. การบริหารแบบบูรณาการ โดย การระดมสรรพกำลังเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเป็นเอกภาพและต่อเนื่อง มี การจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านยาเสพติดโดยตรงในระดับจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น พัฒนาความก้าวหน้าของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด ที่ต้องอาศัยผู้มีประสบการณ์ เสียสละและทุ่มเทกำลังกาย/

กำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ และเพิ่มจำนวนอัตราโควตาสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด ในการได้รับพิจารณาบำเหน็จความชอบเป็นพิเศษ

7. การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด โดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติดให้กับเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง (อายุ 7-19 ปี) ซึ่งจะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนด้านอื่นไปพร้อมกัน จะเป็นการลดอัตราการเพิ่มขึ้นของผู้เสพยาเสพติดรายใหม่และลดปัจจัยเสี่ยงต่อปัญหาเสพติดและขยายตัวของพื้นที่เสี่ยง และการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน/สถานศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา สถานศึกษาเอกชน และสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง

8. การปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง โดยการนำนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลไปปฏิบัติอย่างจริงจังเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและสามารถควบคุมสถานการณ์ของยาเสพติดอย่างได้ผล ซึ่งจะเป็นการจัดการที่ควบคุมในทุกๆ ด้าน โดยนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลได้กำหนด ยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ แนวทางปฏิบัติไว้อย่างครบถ้วนและครอบคลุมทุกด้าน ส่งผลให้ปัญหาเสพติดลดลงอย่างเป็นรูปธรรมหรือสามารถควบคุมปัญหาของยาเสพติดได้ดีในระดับหนึ่ง

9. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

9.1 นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ได้แก่ (1) ความชัดเจนของนโยบาย คือ

นโยบายต้องมีความชัดเจน มีรายละเอียดที่ถูกต้อง ครอบคลุมหลักการดำเนินงานหรือภารกิจต่างๆ (2) ความเข้าใจในนโยบาย คือ นโยบายต้องมีความเข้าใจได้ง่ายต่อผู้ปฏิบัติงาน บุคลากร เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง (3) นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ คือ ผู้ปฏิบัติงานหรือบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และ (4) นโยบายสามารถวัดผลได้ คือ หน่วยงานหรือสังกัดที่ร่วมกันดำเนินหรือภารกิจต่างๆ จะต้อง มีหลักเกณฑ์การตรวจติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบายได้

9.2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม

ยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้แก่ (1) การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน คือ การดำเนินการป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน /ชุมชน โดยสร้างความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาสังคมด้านยาเสพติดเพื่อเป็นกลไกในการเฝ้าระวังยาเสพติดควบคู่กับภาครัฐและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาคชุมชนและการสนับสนุนจากภาครัฐในการป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติด (2) การแก้ไขปัญหายุสเพ/ผู้ติดยาเสพติด คือ การ นำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เข้ารับการบำบัดรักษาทั้งในระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ โดยใช้แนวทางสร้างความรัก ความเมตตาและความห่วงใยเพื่อให้โอกาสผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเหล่านั้นได้กลับตัวเป็นคนดีของสังคม รมรงค์ประชาสัมพันธ์รูปแบบต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดให้เข้าสู่ระบบการสมัครใจบำบัดรักษา สำหรับกลุ่มผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่เป็นนักเรียนให้คัดแยกออกบำบัดรักษาเป็นกลุ่มเฉพาะและมีระบบในการติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาแล้วเพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างปกติ (3) การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน คือ การ สร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไปหรือเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ดำเนินการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน/สถานศึกษาทุกแห่งอย่างต่อเนื่อง โดยจัดกิจกรรมและวิทยากรยาเสพติดให้ความรู้แก่นักเรียนและนักศึกษาในโรงเรียน/สถานศึกษา

และการรณรงค์เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งป้องกันภัยยาเสพติดในสถานประกอบการต่างๆ อีกด้วย (4) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย คือการ บังคับใช้กฎหมาย การใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผล พัฒนาระบบการยุติธรรมและลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยใช้ระบบการข่าวชี้้นำการปราบปรามจับกุม การสนธิกำลังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสืบสวนหาข่าว และปราบปรามจับกุม มีการดำเนินการทางด้านทรัพย์สินต่อผู้กระทำความผิดเพื่อตัดวงจรทางการเงินของเครือข่ายยาเสพติดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและลดปัญหาเสพติดในเรือนจำโดยการตรวจผู้ต้องขัง และเจ้าหน้าที่ในเรือนเป็นประจำ (5) การร่วมมือระหว่างประเทศ คือการร่วมมือกัน กับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศเพื่อนบ้านในด้านการข่าว และในด้านปฏิบัติการร่วมกันปราบปรามการผลิตและค้ายาเสพติด การพัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างประเทศบริเวณชายแดนและการร่วมกันตรวจลาดตระเวนเพื่อสกัดกั้นและเฝ้าระวังปัญหาเสพติดตามแนวชายแดน (6) การสกัดกั้น คือการตรวจตราสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนและพื้นที่ใกล้เคียง การวางแนวสกัดกั้นตามที่ปรากฏจากการสืบสวนหาข่าวว่าเป็นบริเวณที่มีการลักลอบนำเข้ายาเสพติด เข้มงวดตรวจตราบริเวณที่เป็นด่านพรมแดนระหว่างประเทศและบริเวณจุดจอดเรือ/ริมฝั่งแม่น้ำระหว่างประเทศ และการกวดขันการตั้งด่านตรวจ/จุดตรวจหรือจุดสกัดกั้นตามเส้นทางหลักตอนในของพื้นที่ (7) การบริหารจัดการ คือการที่ส่วนราชการ/หน่วยงานทุกภาคส่วนร่วมมือกันแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยการจัดองค์กรหรือกลไกการแก้ไขปัญหายาเสพติด การบริหารงบประมาณ /ค่าใช้จ่ายและ การพัฒนากำลังคน และการสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด และ (8) ความสำนึกและรับผิดชอบในหน้าที่ คือสิ่งที่อยู่ภายในส่วนลึกของจิตใจและความรู้สึกของเจ้าหน้าที่แต่ละคนว่าจะปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพ ด้วยความวิริยะ อุตสาหะ พุ่่มเทในการปฏิบัติงานด้วยความเสียสละ ซึ่ง ความสำนึกและรับผิดชอบในหน้าที่นั้นไม่สามารถที่จะสั่งสอนหรือฝึกอบรมกันได้ ถ้าหาก ความสำนึกและรับผิดชอบในหน้าที่ ได้บังเกิดเกิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนหรือโดยส่วนมากแล้ว จะส่งผลให้การดำเนินงานด้านยาเสพติดเกิดมีประสิทธิผลอย่างรวดเร็วและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

10. ประสิทธิภาพการ นำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้แก่ (1) การลดความรุนแรงของปัญหาเสพติด คือผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกัน บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเข้าใจและถือปฏิบัติตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลและปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพ นำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน สามารถลดผู้ผลิต ผู้ล่าเหยียดและผู้ค้ายาเสพติดทุกระดับเพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมายังตลาดผู้เสพในพื้นที่ เน้นการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด การใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผล ประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อ สกัดกั้นและปราบปรามการผลิต การขนส่งล่าเหยียด ยาเสพติดตามแนวชายแดน การนำเข้าและการค้าให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของนโยบายและสามารถบรรลุหรือผ่านเกณฑ์ต่างๆ (2) การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน คือผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ได้ร่วมกันดำเนินงานตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลและ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพ นำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดความรุนแรงของปัญหาเสพติดลงได้ใน ระดับที่พอใจและจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อดำเนินชีวิตตามปกติ

ของประชาชนในพื้นที่ มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการหรือคณะทำงานด้านยาเสพติดเพื่อดำเนินการ ป้องกันแก้ไขและปราบปรามยาเสพติดในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้ประชาชนมีความเชื่อมั่น และศรัทธาในการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ (3) การสร้างความยั่งยืน ในการแก้ไขปัญหาระยะยาว คือผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละ ระดับ รวมทั้งภาคเอกชนและประชาชนได้ รวมตัวกันเป็นพลังแผ่นดินและใช้พลังที่รวมตัว กันนี้เพื่อ ป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติด มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไป และโดยเฉพาะเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหายาเสพติดให้กับประชาชน ในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากรูปแบบสังเคราะห์ผลการวิจัยและสรุปผลการวิจัย ตลอดจนการอภิปรายผลเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ผู้วิจัยได้ข้อเสนอแนะระดับนโยบายและข้อเสนอแนะระดับหน่วยปฏิบัติในการ นำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย ได้แก่

1. ควรจัดองค์กร/ส่วนราชการที่รับผิดชอบด้านยาเสพติดโดยตรงในระดับจังหวัด

เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับจังหวัด โดยในปัจจุบันเป็นการ จัดรูปแบบขององค์กรแบบเฉพาะกิจที่บูรณาการรวมเอาบุคลากรจากหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เพื่อมาปฏิบัติงานร่วมกันภายในองค์กร/ศูนย์ ที่เรียกว่า ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด จังหวัด ซึ่งแต่ละองค์กร/หน่วยราชการ ต่างมีภารกิจประจำที่หลากหลาย จึงอาจดำเนินการร่วมกันได้ ยังไม่ดีเท่าที่ควร งานด้านยาเสพติดเป็นงานที่ต้องอาศัยผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีความเสียสละ และทุ่มเทกำลังกาย/กำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ผู้ปฏิบัติงานยังไม่มี ความเจริญก้าวหน้าในสายงาน ด้านยาเสพติดโดยตรง เป็นต้น เนื่องจากงานด้านยาเสพติดไม่ใช่ภารกิจหลักตามกรอบตำแหน่งและ อำนาจหน้าที่ของบุคลากรนั้นๆ และองค์กร/หน่วยราชการทุกส่วนที่ได้รับมอบหมายให้ร่วมกันเพื่อ ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดต่างมีภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบหลักของแต่ละส่วนราชการควบคู่กัน ไปด้วย จึงทำให้งานด้านยาเสพติดเหมือนเป็นงานฝากให้ปฏิบัติอีกส่วนหนึ่ง

2. ควรจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอสำหรับสถานที่หรือค่ายบำบัดรักษาผู้เสพยา/ ผู้ติดยาเสพติด เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ไม่ว่าจะ เป็นเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วน จังหวัดหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่มีความพร้อมอย่างเพียงพอที่จะดำเนินการบำบัดรักษา

ผู้เสพยา/ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถทำได้โดยการจัดสรรงบประมาณบางส่วน ให้ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดและ/หรือศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอที่ได้ จัดให้มีสถานที่หรือค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและมักจะประสบปัญหาในความล่าช้าของการเบิกจ่าย งบประมาณให้แก่ศูนย์ฯ ดังกล่าว และแนวทางในการเบิกจ่ายงบประมาณเงินอุดหนุนเฉพาะกิจของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการฝึกอบรมอาชีพให้แก่ผู้เข้ารับการบำบัดในช่วงแรกกำหนดให้ เฉพาะผู้เข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเท่านั้น จึงทำให้ผู้ที่เข้ารับการบำบัดในระบบสมัครใจบำบัดและ ระบบบังคับบำบัดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ในการเข้ารับการฝึกอบรมอาชีพด้วย

3. ควรเสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดมากยิ่งขึ้น เช่น จำนวนอัตราโควตาในการได้รับการพิจารณารับบำเหน็จความชอบหรือการพิจารณาปฏิบัติงานดีเด่นที่ได้รับการจัดสรรในแต่ละปีมีจำนวนที่ลดลงทุกปี ส่งผลทำให้ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดได้รับการพิจารณาบำเหน็จความชอบหรือการพิจารณาปฏิบัติงานดีเด่นอย่างไม่ทั่วถึง อีกทั้งห้วงระยะเวลาในการพิจารณาได้รับบำเหน็จความชอบหรือจัดสรรบำเหน็จความชอบของการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดมักจะล่วงเลยระยะเวลาของการปฏิบัติงานในปีงบประมาณนั้น เช่น การพิจารณาบำเหน็จความชอบความชอบในปีงบประมาณ 2555 มีความล่าช้า จึงจะมีการพิจารณาในปีงบประมาณ 2556 เป็นต้น ซึ่งผู้ปฏิบัติงานดีเด่นหรือผู้บังคับบัญชาของผู้ปฏิบัติงานดีเด่นดังกล่าวอาจได้รับการแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งที่อื่นก่อนจึงทำให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่มีผลงานดีเด่นอาจไม่ได้รับการพิจารณาความชอบ สำหรับระเบียบในการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและราษฎรซึ่งเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ ในกรณีได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ยังไม่เป็นที่พอใจอย่างเพียงพอในการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดที่มีอันตรายและเสี่ยงภัยเป็นอย่างมาก ซึ่งโดยกรณีเสียชีวิตจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่จะได้รับสิทธิในการช่วยเหลือเงินเยียวยาไม่เกินสี่แสนบาท ประกอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. 2537 ข้อ 25 เป็นเงินไม่เกิน 2 แสนบาท ระเบียบคณะกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน พ.ศ. 2537 ข้อ 24 เป็นเงินไม่เกิน 1 แสนบาท ระเบียบมูลนิธิป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการช่วยเหลือสงเคราะห์เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นเงินไม่เกิน 1 แสนบาท และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดไม่ได้สิทธิในการรับค่าตอบแทนพิเศษ (เบี้ยเลี้ยงพิเศษ) นอกเหนือจากการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของหน่วยงาน

4. การแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยภาครัฐจะต้องแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทุกด้านเพื่อสกัดกั้นการลักลอบลำเลียง ขนส่งยาเสพติดข้ามประเทศยิ่งโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านที่มีแนวชายแดนติดต่อกัน การประสานความร่วมมือในการจัดให้มีการประชุมอย่างเป็นทางการให้มีมากขึ้น การจัดทำคำสั่งเจ้าหน้าที่ร่วมกันตรวจตราลาดตระเวนบริเวณแนวชายแดนตามแม่น้ำโขงเพื่อสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงยาเสพติดข้ามประเทศ

5. การบริหารแบบบูรณาการ โดยการระดมสรรพกำลังเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเป็นเอกภาพและต่อเนื่อง มีการจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านยาเสพติดโดยตรงในระดับจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น พัฒนาความก้าวหน้าของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดที่ต้องอาศัยผู้มีประสบการณ์ เสียสละและทุ่มเทกำลังกาย/กำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ และเพิ่มจำนวนอัตราโควตาสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในการได้รับการพิจารณาบำเหน็จความชอบเป็นพิเศษ

5.3.2 ข้อเสนอแนะระดับหน่วยปฏิบัติ ได้แก่

1. ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้เกิดเป็นพลังแผ่นดิน/พลังสังคมในทุกหมู่เหล่า ได้ตระหนักถึงวาระแห่งชาติในเรื่องยาเสพติดอย่างทั่วถึงผ่านช่องทางหรือตามสื่อต่างๆ เช่น ผ่านทางป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ สถานีวิทยุโทรทัศน์ เครื่องกระจายเสียง จัดให้มีการจัดกิจกรรมขับเคลื่อนเชิงสัญลักษณ์แสดงถึงความมุ่งมั่นและมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของพลังสังคม องค์กรและประชาคมต่างๆ

2. ดำเนินการเพื่อลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันค้นหาผู้เสพยาเสพติดในทุกพื้นที่อย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อนำตัวเข้ารับการบำบัดรักษาในทุกกระบวน รวมถึงการจัดตั้งสถานบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติดอย่างเพียงพอด้วย

3. การจับกุมและลงโทษตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด โดยการเร่งรัดจับกุมผู้กระทำความผิดและลงโทษในอัตราโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในขั้นสูงอย่างเด็ดขาด พัฒนาระบบการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิผลและความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ตั้งแต่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ จนถึงชั้นศาล จะส่งผลให้การลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในขั้นสูงมีการบังคับใช้ได้อย่างจริงจัง ผลที่จะได้คือทำให้กลุ่มหรือขบวนการที่มีพฤติกรรมกระทำความผิดมีความเกรงกลัวการลงโทษตามกฎหมาย

4. การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติดให้กับเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง (อายุ 7-19 ปี) ซึ่งจะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออก เฉียงเหนือตอนบนด้านอื่นไปพร้อมกัน จะเป็นการลดอัตราการเพิ่มขึ้นของผู้เสพยาเสพติดรายใหม่และลดปัจจัยเสี่ยงต่อปัญหาเสพติดและขยายตัวของพื้นที่เสี่ยง และการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน/สถานศึกษาในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาของสถานศึกษาเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง

5. การปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง โดยการนำนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลไปปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและสามารถควบคุมสถานการณ์ของยาเสพติดอย่างได้ผล จะเป็นการจัดการที่ควบคุมในทุกๆ ด้าน ซึ่งนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ แนวทางปฏิบัติไว้อย่างครบถ้วนและครอบคลุมในทุกด้าน ส่งผลให้ปัญหาเสพติดลดลงอย่างเป็นรูปธรรมหรือสามารถควบคุมปัญหาของยาเสพติดได้ดีในระดับหนึ่ง

5.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเรื่องความสำเร็จในการร่วมมือของภาคเอกชนที่มีต่อการป้องกันและเฝ้าระวังปัญหาเสพติดระดับต่างๆ เพื่อให้ทราบถึงระดับของความร่วมมือ ทิศนะ มุมมองหรือแนวทางที่ภาคเอกชนและประชาชนมีต่อหน่วยงานภาครัฐ โดยใช้เป็นข้อมูลนำมาวิเคราะห์ถึงสาเหตุแล้วจึงพัฒนาปรับปรุงและวางแนวทางในการแก้ไขปัญหาเสพติดต่อไป

2. ควรศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคอื่นๆ ด้วย

บรรณานุกรม

GRAD VRU

บรรณานุกรม

กล้า ทองขาว. (2534). การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ : กรณีศึกษานโยบายรณรงค์เพื่อการเรียนรู้หนังสือแห่งชาติ.

วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขา วิชาการบริหารการพัฒนา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

กองวิชาการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2547). พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547.

กรุงเทพฯ : วิศิษฐ์สรอรรถ.

กำธร วิชิตสุวรรณ. (2555). การสังเกตผู้ติดยาเสพติด. สืบค้นจาก

<http://www.chetupon.ac.th/Yasebtid/Pages/FindAttach1.html>

กำธร วิชิตสุวรรณ. (2555). ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับยาเสพติด. สืบค้นจาก

http://www.chetupon.ac.th/Yasebtid/Pages/Article/Art_MattersofFact1.html

กำธร วิชิตสุวรรณ. (2555). ความหมายของยาเสพติด. สืบค้นจาก

<http://www.chetupon.ac.th/Yasebtid/Pages/WhatisDrug1.html>

กำธร วิชิตสุวรรณ. (2555). ประวัติความเป็นมาของยาเสพติด. สืบค้นจาก

<http://www.chetupon.ac.th/Yasebtid/Pages/HistoryDrugThai1.html#>

กำธร วิชิตสุวรรณ. (2555). ปัญหายาเสพติดของวัยรุ่น. สืบค้นจาก

<http://www.chetupon.ac.th/Yasebtid/Pages/ProblemDrug1.html>

กำธร วิชิตสุวรรณ. (2555). เยาวชนกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด. สืบค้นจาก

<http://www.chetupon.ac.th/Yasebtid/Pages/YouthProtect1.html>

กำธร วิชิตสุวรรณ. (2555). เยาวชนกับยาเสพติด. สืบค้นจาก

http://www.chetupon.ac.th/Yasebtid/Pages/Article/Article_1.html

กำธร วิชิตสุวรรณ. (2555). ลักษณะการติดยาเสพติด. สืบค้นจาก

<http://www.chetupon.ac.th/Yasebtid/Pages/CharacterAttach1.html>

กำธร วิชิตสุวรรณ. (2555). สภาพปัญหายาเสพติดในประเทศไทย. สืบค้นจาก

http://www.chetupon.ac.th/Yasebtid/Pages/Article/Art_Problem.html

กำธร วิชิตสุวรรณ. (2555). สาเหตุการติดยาเสพติด. สืบค้นจาก

<http://www.chetupon.ac.th/Yasebtid/Pages/CauseDrug1.html>

เกษมศานต์ โชติชาครพันธ์. (2549). การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมตามสภาพปัญหาและความท้าทายใหม่ในการปฏิบัติงานระดับสถานีตำรวจ. วารสารราชพฤกษ์. 5(2), 54-55.

จักษ์ จิตธรรม. (2552). การพัฒนารูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อป้องกันยาเสพติดและอาชญากรรมในเด็กด้อยโอกาส. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จังหวัดนครพนม. (2556). **ประวัติจังหวัดนครพนม**. สืบค้นจาก
https://sites.google.com/site/53010512015_inetg2/canghwad-nkhrphnm/prawati-canghwad-nkhrphnm
- จังหวัดนครพนม. (2556). **สรุปผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ประจำปีงบประมาณ 2556**. เอกสารบรรยายสรุปเรื่องยาเสพติด ปีงบประมาณ 2556 ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดนครพนม.
- จังหวัดบึงกาฬ. (2556). **ประวัติจังหวัดบึงกาฬ**. สืบค้นจาก
<http://www.bungkan.com/blog/general/%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%A1%E0%B8%B9%E0%B8%A5%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B9%88%E0%B8%A7%E0%B9%84%E0%B8%9B.html>
- จังหวัดมุกดาหาร. (2556). **ประวัติจังหวัดมุกดาหาร**. สืบค้นจาก
<http://www.hellomukdahan.com/thailand-mukdahan-history-01.php>
- จังหวัดเลย. (2556). **ประวัติจังหวัดเลย**. สืบค้นจาก
<http://www.loei.go.th/TH/>
- จังหวัดหนองคาย. (2556). **ประวัติจังหวัดหนองคาย**. สืบค้นจาก
<https://sites.google.com/site/jungwudnongkay/prawati-khwam-pen-ma>
- จังหวัดหนองคาย. (2556). **ผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ประจำปีงบประมาณ 2556**. เอกสารบรรยายสรุปเรื่องยาเสพติด ปีงบประมาณ 2556 ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดหนองคาย.
- จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์. (2551). **วิชายโยบายสาธารณสุขและการวางแผน. หน่วยที่ 6 การประเมินผลนโยบาย**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชรัส บุญณสะ. (2553). **ความสำเร็จในการนำนโยบายธรรมาภิบาลไปปฏิบัติของเทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ไชยฤทธิ์ เสนาะวาที. (2555). **ยาบ้าทะเล็กอีสานเหนือ**. สืบค้นจาก
<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=788399>
- ตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม. (2556). **การดำเนินงานตามเป้าหมายด้านการปราบปรามยาเสพติด ปีงบประมาณ 2556**. เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องยาเสพติด ปีงบประมาณ 2556 ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม.
- ตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย. (2556). **การดำเนินงานตามเป้าหมายด้านการปราบปรามยาเสพติด ปีงบประมาณ 2556**. เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องยาเสพติด ปีงบประมาณ 2556 ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย.
- ธนภูมิ ชาตดี. (2554). **ผลสัมฤทธิ์การบริหารนโยบายตำรวจไทยยุคใหม่**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- นิตินพล ภูตะโชติ. (2556). **พฤติกรรมมอค์การ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นัยนา เกิดวิชัย. (2548). ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 135 (พ.ศ. 2539) เรื่อง ระบุชื่อยา และประเภทยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522.

นครปฐม : นิตินัย.

ประเวศ วะสี และเวทิน ศันสนีย์เวทย์. (2542). **ยิ้มสู้ เรียนรู้ ยาเสพติด.**

กรุงเทพฯ : พิมพ์ส พริ้นติ้ง เซ็นเตอร์.

ฝ่ายวิชาการ บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด. (2544). **ยาเสพติดและยาบ้า.**

กรุงเทพฯ : สยามสปอร์ต ซินดิเคท.

พงษ์ธร ธัญญสิริ. (2545). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตำรวจ.**

วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

พิชัย นิลทองคำ. (2554). **พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด พ.ศ. 2534.** กรุงเทพฯ: อชตยา มิเลินเนียม.

พิชัย นิลทองคำ. (2554). **พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522.**

กรุงเทพฯ : อชตยา มิเลินเนียม.

ไพฑูริย์ แสงพุ่ม. (2549). **ปัจจัยที่ทำให้เยาวชนไปใช้ยาเสพติดและวิธีการ รูปแบบการดำเนินงาน**

ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชน. งานวิจัย หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

ภรณ์ กীরติบุตร. (2529). **การประเมินประสิทธิภาพองค์การ.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

มนตรี สิงห์โตทอง. (2554). **ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด**

ไปปฏิบัติ ในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 1. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2553). **การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม: ประชาชน องค์กร**

ปกครองส่วนท้องถิ่นและราชการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.

วชิรศักดิ์ ศรีประสม. (2549). **ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติตามมาตรการในโครงการพัฒนาความรู้**

ด้านการปราบปรามยาเสพติดโดยใช้คอมพิวเตอร์ : กรณีศึกษาสถานีตำรวจในสังกัด ตำรวจภูธรจังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรงค์ จันทรร. (2549). **การนำนโยบายไปปฏิบัติ.** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สหายบล็อก.

วันชัย พรหมโชติ. (2546). **ปัจจัยที่นำไปสู่การค้ายาเสพติดของชาวไทยภูเขา กรณีศึกษาผู้ต้องโทษ**

เฝ้าระวังในจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศุภชัย ยาวะประภา. (2550). **นโยบายสาธารณะ.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส). (2555). **แผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดิน**

เอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2555. กรุงเทพฯ: ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด.

- สมจิต แดนสีแก้ว. (2548). **การขับเคลื่อนชุมชนเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดแก่สังคม.**
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพัฒนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมบัติ อารังธวังศ์. (2550). **นโยบายสาธารณะ แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ.**
กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.
- สมพร เพ็ญจันทร์. (2552). **นโยบายสาธารณะ ทฤษฎีและการปฏิบัติ.**
กรุงเทพฯ : ออน อาร์ต ครีเอชั่น.
- ส่วนการข่าว สำนักปราบปรามยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
(2554). **ผลการปราบปรามยาเสพติดทั่วประเทศ ประจำปี พ.ศ. 2553.**
กรุงเทพฯ : บางกอกบล็อก.
- ส่วนการข่าว สำนักปราบปรามยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
(2556). **ผลการปราบปรามยาเสพติดทั่วประเทศ ประจำปี พ.ศ. 2555.**
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- ส่วนวิชาการด้านยาเสพติด สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด. (2554).
ไอซ์และสารเสพติดที่ใช้เพื่อความบันเทิง. นนทบุรี: ไอเดีย บีซีเนส.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2555). **นโยบายการบริหารราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.**
กรุงเทพฯ : ตำรวจ.
- สำนักงานอำนวยการร่วม ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด. (2555). **สรุปผลการ
ดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พ.ศ. 2555 ไตรมาสที่ 1 .**
กรุงเทพฯ : ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด.
- สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2554).
สภาพปัญหายาเสพติดในพื้นที่ชายแดน. เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องยาเสพติดตาม
แนวชายแดน ปี 2554 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2555).
สถานการณ์ยาเสพติด. เอกสารประกอบการบรรยายประจำเดือน มกราคม 2555
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- สุชาติ คำทางชล. (2555). **ประสิทธิผลการนำนโยบายการประหยัดพลังงานไฟฟ้าไปปฏิบัติ
ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สุนทรีพรรณ กำปันทอง. (2551). **ปัญหาและอุปสรรคในการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่
ชุดปราบปรามยาเสพติด ตำรวจภูธรจังหวัดยะลา.** งานวิจัย หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- อมร รักษาสัตย์. (2548). **การพัฒนานโยบาย.** กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อรุณ รักธรรม. (2525). **ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่: การบริหารองค์การ.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อึ้งฉพ ชูบำรุง และอุนิษา เลิศโตมรสกุล. (2555). **อาชญากรรมและอาชญาวิทยา.**
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อาทิตย์ อุไรรัตน์. (2548). **วิชานโยบายสาธารณะและการวางแผน. หน่วยที่ 3 การกำหนดนโยบายสาธารณะ.** นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อุสุรา มนต์มณีรัตน์ และคนอื่นๆ. (2553). **นโยบายยาเสพติด (Drug Policy).** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- เอกรัษฎ์ แปงสนิท. (2549). **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการควบคุมอาชญากรรมด้านยาเสพติดในอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย.** การค้นคว้าอิสระ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Alexander, E.R. (1985). From Idea to Action: Note for a Contingency Theory of the Policy Implementation Process. **Administration and Society.** 16(12), 403.
- Anderson, James E. (1994). **Public Policy-Making: An Introduction.** 2nd ed. New York: Houghton Mifflin Company.
- Bardach, E. (1977). **The Implementation Game.** Cambridge: MIT press.
- Brown., & et al. (1995). Drug and the Adolescent High School Student: A Three Year Survey Study. **Dissertation Abstracts International.** 14(1), 47-48.
- Conklin, John E. (2004). **Criminology.** Boston: Pearson.
- Dunsire, Andrew. (1990). Implementation Theory and Bureaucracy in Talib Younis. **Implementation in Public Policy.** Worcester, Greatbritain: Bitling and Sons.
- Dye, Thomas R. (1984). **Understanding public Policy.** 5th ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice – Hall, Inc.
- Dye, Thomas R. (1995). **Understanding public Policy.** 8th ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice – Hall, Inc.
- Easton, David. (1965). Wan Approach to the Analysis of Political Systems. **World Politics.** 4(5), 53-56.
- Edward, G.C. (1980). **Implementing public policy.** Washington, DC: Congressional Quarterly press.
- Etzioni, A. (1967). Mixed Scanning: A Third Approach to Decision Makinf. **Public Administration Review.** 27(5), 46-49.
- Georgopoulos, A.S., & Tannenbaum. (1975). The Study of Organization Effectiveness. **American Sociological.** 12(10), 123-125.
- Giger, J.A. (1995). The status of substance policy in COMIT. A promising Strategy to Reduce Smoking By youth. **Journal of School Health.** 65(1), 124.
- House, E.R. (1976). Justice in Evaluation. In G.V. Glass (ed.). **Evaluation Studies Review Annual.** Vol. 1. Beverly Hills, CA.: Sage.
- Jacop, Charles. (1966). **Policy and Bureaucracy.** Princeton, N.Y.: N.T.D. Van Nostrand Co.

- Katz, D., & Kahn, R.L. (1969). **The Social Psychology of Organizations**.
New York: John Wiley & Sons.
- Lasswell, H.D., & Kaplan, A. (1970). **Power and Society**. New Haven: Octagon Books.
- Marangoni, I.M. (1989). Attitudes of Community Public High School and Area Vocational Technical School Administrators, Teacher and Students. Toward the Student Substance Abuser. **Dissertation Abstracts International**. 50(1), 165.
- Miles, M., & Huberman, A. (1994). **Qualitative Data Analysis**. 2nd ed. CA: Sage.
- Mulhall, H.C. (1995). A Study of tenth Grade Student Attitudes Toward and Drug Knowledge of Drug Abuse when Related to a Drug Education Program. **Dissertation Abstracts International**. 38(1), 25.
- Nagel, Stuart S. (1994). **Policy Process and Super-Optimum Solutions**.
New York: Hardcover.
- Owen, John M. (1993). **Program Evaluation: Forms and Approaches**.
St. Leonards, Australia: Allen & Unwin Pty Ltd.
- Pressman, J.L., & Wildavsky, A.B. (1973). **Implementation**.
Berkley: university of California Press.
- Price, J.L. (1968). **Organizational Effectiveness: An Inventory of Propositions**.
Homewood. Ill.: Richard D. Irwin, Inc.
- Quade, E.S. (1982). **Analysis for Public Decision**. 2nd ed.
New York: Elsevier Science Publishing.
- Reckless, Walter C. (1973). **The Crime Problem**.
Pacific Palisades: Goodyear Publishing Co. inc.
- Rossi, Peter H., & Freeman, E. Howard. (1993). **Evaluation: A Systematic Approach**.
5th ed. Newbury Park, California: Stage publications, Inc.
- Sabatier, P., & Mazmanian, D. (1980). The Implementation of Public Policy: A Framework of Analysis. **Policy study journal**. 16(8), 538.
- Schein, E.H. (1985). **Organizational Culture and Leadership**.
San Francisco: Jesey-Bass.
- Sharkansky, I. (1970). **Policy Analysis in Political Science**.
Chicago: Markham Publishing.
- Siegel, Larry J. (2007). **Criminology**. Belmont: Thomson Wadsworth.
- Steers, R.M. (1977). Organizational Effectiveness: A Behavioral. **Public Administration Review**. 3(6), 51-54.
- Stokely, B.L. (1978). An Evaluation of a School – Community Team for the Primary Prevention of Drug. **Dissertation Abstracts International**. 3(8), 626-627.

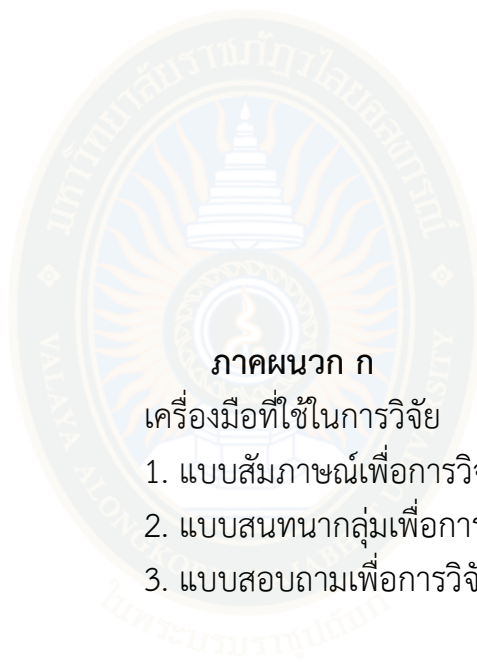
- Toole, L.J. (1986). Policy recommendations for multi-actor implementation: Anasemen of the field. **Journal of Public Policy**. 6(2), 181.
- Williams, W. (1982). Implementation Analysis and Assessment. **Policy Analysis**. 1(3), 48-58.
- Woodman, E.C. (1994). Patters of participation alcohol and other drug education/ Prevention: Amongs Student in grades six through twelve. **Dissertation Abstracts International**. 53(1), 77.
- Yamane, T. (1974). **Statistic and Introductory Analysis**. 2nd ed. New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

GRAD VRU

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
2. แบบสนทนากลุ่มเพื่อการวิจัย
3. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

GRAD VRU

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
การศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ ใช้สัมภาษณ์ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการนำนโยบายการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้
เลือกกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับ
จังหวัดหรือตัวแทน 2) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน และ 3) ประชาชน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. ตำแหน่ง / สถานะ

- () ผู้บริหาร () เจ้าหน้าที่ () กำนัน
() ผู้ใหญ่บ้าน () ประชาชน

2. เพศ

- () ชาย () หญิง

3. อายุ

- () ไม่เกิน 30 ปี () 31 - 40 ปี () 41 - 50 ปี
() 51 - 60 ปี () 61 ปี ขึ้นไป

4. นับถือศาสนา

- () พุทธ () คริสต์ () อิสลาม
() อื่นๆ (ระบุ).....

5. วุฒิการศึกษา

- () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษา () อนุปริญญา
() ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

6. ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่

- () ไม่เกิน 5 ปี () 6 – 10 ปี () 11 – 15 ปี
 () 16 – 20 ปี () 21 ปี ขึ้นไป

7. รายได้ต่อเดือน

- () ไม่เกิน 5,000 บาท () 5,001 – 10,000 บาท
 () 10,001 – 15,000 บาท () 15,001 – 20,000 บาท
 () 20,001 – 25,000 บาท () 25,001 บาท ขึ้นไป

8. ท่านเคยเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

- () เคยเข้ารับการอบรม () ไม่เคยเข้ารับการอบรม

ส่วนที่ 2 นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล

นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลเป็น “วาระแห่งชาติ” ทุกภาคส่วนต้องร่วมกันดำเนินการ มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

1) ความชัดเจนของนโยบาย มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2) ความเข้าใจในนโยบาย มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

3) นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4) นโยบายสามารถวัดผลได้ มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

1) การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2) การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

3) การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

5) การร่วมมือระหว่างประเทศ มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

6) การสกัดกั้น มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

7) การบริหารจัดการ มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

ส่วนที่ 4 ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออก
เฉียงเหนือตอนบน มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

1) ด้านการลดความรุนแรงของปัญหาเสพติด มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2) ด้านการสร้างเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

3) ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

ส่วนที่ 5 แนวทาง การพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไป
ปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร (ถ้ามี)

1) นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล

.....

.....

.....

2) ปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไป
ปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

.....

.....

.....

3) ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

.....

.....

.....

GRAD VRU

แบบสนทนากลุ่มเพื่อการวิจัย
การศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

คำชี้แจง

แบบสนทนากลุ่มชุดนี้ ใช้สัมภาษณ์ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มเป้าหมาย คือ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานหรือประสานงานภายในสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัด เพื่อให้ทราบถึง ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. ตำแหน่ง / สถานะ

- () ผู้บริหาร () เจ้าหน้าที่ () กำนัน
() ผู้ใหญ่บ้าน () ประชาชน

2. เพศ

- () ชาย () หญิง

3. อายุ

- () ไม่เกิน 30 ปี () 31 – 40 ปี () 41 – 50 ปี
() 51 – 60 ปี () 61 ปี ขึ้นไป

4. นับถือศาสนา

- () พุทธ () คริสต์ () อิสลาม
() อื่นๆ (ระบุ).....

5. วุฒิการศึกษา

- () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษา () อนุปริญญา
() ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

6. ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่

- () ไม่เกิน 5 ปี () 6 – 10 ปี () 11 – 15 ปี
 () 16 – 20 ปี () 21 ปี ขึ้นไป

7. รายได้ต่อเดือน

- () ไม่เกิน 5,000 บาท () 5,001 – 10,000 บาท
 () 10,001 – 15,000 บาท () 15,001 – 20,000 บาท
 () 20,001 – 25,000 บาท () 25,001 บาท ขึ้นไป

8. ท่านเคยเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

- () เคยเข้ารับการอบรม () ไม่เคยเข้ารับการอบรม

ส่วนที่ 2 ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

1) ด้านการลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติด มีอะไรบ้าง ผลดำเนินการเป็นอย่างไร

- 1.1) ผลการจับกุมยาเสพติดในข้อหาต่างๆ ได้แก่ ผลิต จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย ครอบครอง และเสพ มีผลการจับกุมที่ปรากฏชัดเจนเป็นรูปธรรม
- 1.2) ผลการปฏิบัติตามเป้าหมายการขยายผลจากผู้เสพไปยังผู้ค้าในระดับต่างๆ และสามารถจับกุมผู้ค้าได้
- 1.3) ผลการปฏิบัติตามเป้าหมายการยึดทรัพย์สินผู้กระทำผิดยาเสพติด
- 1.4) ผลการปฏิบัติตามเป้าหมายมูลค่าทรัพย์สินผู้กระทำผิดยาเสพติด
- 1.5) ผลการปฏิบัติตามเป้าหมายการจับกุมตามหมายจับและติดตามจับกุมผู้ต้องหาได้
- 1.6) ผลการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขการค้ายาเสพติดในเรือนจำ
- 1.7) ผลการปฏิบัติตามโครงการบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ในระบบสมัครใจบำบัด และมีผู้เข้ารับการบำบัดทุกเดือน
- 1.8) ผลการปฏิบัติตามโครงการบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ในระบบบังคับบำบัด และมีผู้เข้ารับการบำบัดทุกเดือน
- 1.9) ผลการปฏิบัติตามโครงการติดตามดูแล ช่วยเหลือ ฟื้นฟู และพัฒนาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่ผ่านการบำบัดและกลับคืนสู่สังคมแล้ว ทุกเดือน
- 1.10) ความรุนแรงของปัญหายาเสพติดในพื้นที่ลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับที่พอใจ
- 1.11) จำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่ลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับที่พอใจ
- 1.12) จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่ประสบปัญหายาเสพติดในพื้นที่ลดลงหรือสามารถควบคุมได้ในระดับที่พอใจ

2) ด้านการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน มีอะไรบ้าง ผลดำเนินการเป็นอย่างไร

2.1) มีการจัดตั้ง “ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด” มีคำสั่งจัดตั้งศูนย์ฯ/มีสถานที่ทำงานฯ/มีเจ้าหน้าที่ฯ/มีงบประมาณฯ/มีข้อมูลอย่างเป็นระบบ

2.2) มีการจัดทำคำสั่ง/แผนปฏิบัติการฯ อย่างครบถ้วน

2.3) มีการประชุมเพื่อเร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานฯ เป็นประจำทุกเดือน

2.4) มีการจัดสรรหรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณฯ

2.5) มีการรายงานผลการดำเนินงานจากส่วนที่เกี่ยวข้อง เป็นประจำทุกเดือน

2.6) ประชาชนโดยส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการดำเนินงานของส่วน

ราชการหรือหน่วยงาน

2.7) ประชาชนโดยส่วนใหญ่ร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

3) ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว มีอะไรบ้าง ผลดำเนินการเป็นอย่างไร

3.1) ผลการรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด

3.2) ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหายาเสพติด

3.3) ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนชายแดน

3.4) ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนกองทุนแม่ของแผ่นดิน

3.5) ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนที่เสริมสร้างความเข้มแข็งทุก

ขั้นตอน

3.6) ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีปัญหาในระดับรุนแรง

3.7) ผลการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6

ซึ่งเป็นเยาวชนก่อนวัยเสี่ยงในพื้นที่

3.8) โรงเรียนที่มีกระบวนการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

3.9) ผลการจัดระเบียบสังคม การตรวจตราสถานบันเทิง/สถานบริการ หอพักหรือที่พัก
เชิงพาณิชย์ ร้านเกม โต๊ะสนุกเกอร์ และสถานที่อื่นๆ

3.10) ผลการจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมายเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม

3.11) ผลดำเนินการตรวจระบบมาตรฐานเกี่ยวกับสถานประกอบการสีขาว

3.12) ผลดำเนินการตามโครงการ To Be Number One

3.13) ผลดำเนินการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่นักเรียน นักศึกษา ในโรงเรียน/สถานศึกษา

ส่วนที่ 3 แนวทาง การพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไป
ปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีอะไรบ้าง เป็นอย่างไร (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
การศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2 นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล
ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
ส่วนที่ 4 ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
ส่วนที่ 5 การเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
เป็นคำถามปลายเปิด สามารถแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้ (ถ้ามี)
3. คำตอบทุกข้อและข้อมูลทุกประเด็นในแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ ผู้ทำวิทยานิพนธ์ถือเป็นความลับและใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้อย่างเดียว
4. กรุณาอย่าเขียนชื่อลงในแบบสอบถามเพื่อการวิจัย และกรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ และสอดคล้องกับความเป็นจริงของท่าน
5. ผลที่ได้รับจากแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
6. ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ที่ท่านให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

ดาบตำรวจ

(พนม ตันติเวชยานนท์)

นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

โทรศัพท์ : 080-0431181

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ตรงตามสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ

ไม่เกิน 30 ปี 31 - 40 ปี
 41 - 50 ปี 51 - 60 ปี
 61 ปี ขึ้นไป

3. สถานะ / ยศ

ประชาชน สิบตำรวจตรี ถึง สิบตำรวจเอก
 จำสิบตำรวจ ดาบตำรวจ
 ร้อยตำรวจตรี ถึง ร้อยตำรวจเอก
 พันตำรวจตรี ถึง พันตำรวจเอก

4. สถานภาพสมรส

โสด สมรส
 หย่าร้าง แยกกัน
 หม้าย

5. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 ปริญญาโท ปริญญาเอก

6. รายได้ต่อเดือน

ไม่เกิน 15,000 บาท 15,001 - 20,000 บาท
 20,001 - 25,000 บาท 25,001 - 30,000 บาท
 30,001 - 35,000 บาท 35,001 บาท ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล

คำชี้แจง จากคำถามในแต่ละข้อ กรุณาตอบคำถามตามระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับการปฏิบัติตามความคิดเห็นของท่าน ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อ ที่	นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1.	<u>ความชัดเจนของนโยบาย</u> รัฐบาลได้กำหนดปัญหาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” ที่ทุกภาคส่วนต้องร่วมกันดำเนินการอย่างเร่งด่วน					
2.	นโยบายยึดหลักนิติธรรมในการป้องกันและปราบปราม ลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล และผู้เกี่ยวข้อง					
3.	นโยบายมีความชัดเจนในรายละเอียดการปฏิบัติงาน					
4.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชุมติดตามผลการดำเนินงาน เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง					
5.	หน่วยงานที่มีหน้าที่ด้านยาเสพติดในแต่ละระดับ ได้รับ การจัดสรรหรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณ					
6.	<u>ความเข้าใจในนโยบาย</u> นโยบายมีการปราบปรามจับกุมและบังคับใช้กฎหมาย					
7.	นโยบายถือว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา ให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม					
8.	นโยบายมีความเข้าใจได้ง่าย มีกลไกติดตามตรวจสอบผล การดำเนินงาน					
9.	มีหน่วยงานรับผิดชอบหน้าที่หลักในแต่ละด้านอย่าง ชัดเจน					
10.	มีการรายงานผลการปฏิบัติ ให้ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติด (ศพส.) ทราบเป็นประจำ					

ส่วนที่ 2 (ต่อ)

ข้อ ที่	นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
11.	<u>นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้</u> นโยบายมีแผนงาน/มาตรการ/วัตถุประสงค์ ที่ชัดเจน					
12.	นโยบายมีการให้จัดสรรทรัพยากรในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม เช่น วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ฯลฯ					
13.	แผนงาน/มาตรการต่างๆ เจ้าหน้าที่มีความเข้าใจและนำไปปฏิบัติงานได้					
14.	นโยบาย คำสั่ง/แผนปฏิบัติการ สามารถนำไปปฏิบัติได้ตรงตามวัตถุประสงค์					
15.	หน่วยงานที่มีหน้าที่ด้านยาเสพติด ร่วมกันขับเคลื่อนในการปฏิบัติ อย่างมีเอกภาพ					
16.	<u>นโยบายสามารถวัดผลได้</u> นโยบายมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ครอบคลุมทุกด้าน					
17.	นโยบายมีกลไกติดตามวัดผลและประเมินผลการปฏิบัติงาน					
18.	นโยบายมีขั้นตอนการตรวจสอบและวัดผลการปฏิบัติงาน					
19.	นโยบายได้กำหนดช่วงเวลาของการตรวจสอบและวัดผลชัดเจน					
20.	นโยบายกำหนดคะแนนหรือตัวชี้วัดประสิทธิผลของงาน					

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

คำชี้แจง จากคำถามในแต่ละข้อ กรุณาตอบคำถามตามระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการ
ปฏิบัติตามปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน อยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่อง ที่ตรงกับระดับการปฏิบัติตามความคิดเห็นของท่าน ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1.	<u>การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน</u> รณรงค์กระตุ้นจิตสำนึก และเสริมสร้างพลังสังคม/ชุมชน ให้ตระหนักถึงปัญหาเสพติด					
2.	สร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อป้องกันเฝ้า ระวังและแก้ไขปัญหาเสพติด					
3.	สร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน					
4.	ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชน/ประชาสังคม เพื่อ เป็นกลไกป้องกันยาเสพติด					
5.	พัฒนาการบริหารจัดการภาคชุมชนและสนับสนุนจาก ภาครัฐ ในการป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติด					
6.	สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด					
7.	ความรุนแรงของปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลง หรือ สามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง					
8.	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง					

ส่วนที่ 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
9.	การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด รณรงค์ ประชาสัมพันธ์เพื่อนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เข้า รับการบำบัดรักษาในระบบสมัครใจ					
10.	สถานบำบัดรักษามีรองรับเพียงพอ เช่น สาธารณะสุข โรงพยาบาล หรือค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม					
11.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เพื่อเข้าสู่การบำบัดในระบบสมัครใจ					
12.	บำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ในแต่ละรอบเดือนเป็น ประจำอย่างต่อเนื่อง					
13.	การบำบัดรักษากลุ่มที่เป็นนักเรียน ได้คัดแยกออกเป็น การเฉพาะกลุ่ม					
14.	ปริมาณผู้เข้ารับการบำบัดรักษา ทั้งในระบบสมัครใจและ ระบบบังคับ มีจำนวนที่เพิ่มขึ้น					
15.	จำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดลดลง หรือสามารถควบคุม ได้ในระดับหนึ่ง					
16.	ชักถามผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ที่เข้ารับการบำบัดรักษา เพื่อทราบถึงแหล่งที่มาของยาเสพติด					
17.	ผู้ต้องหาที่เข้ารับการบำบัดรักษาในระบบต้องโทษมี ปัญหาความซับซ้อนทั้งการเสพ/การกระทำผิด					
18.	ปัญหาอย่างหนึ่งในการติดตามผู้ผ่านการบำบัดรักษา คือ มักจะไม่มีพบตัว					
19.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามดูแลผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่ ผ่านการบำบัดฟื้นฟูเป็นประจำ					
20.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาให้ อยู่ในสังคมได้โดยไม่หวนกลับไปเสพยาอีก					

ส่วนที่ 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
21.	การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน ดำเนินการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกันยาเสพติด ในโรงเรียน สถานศึกษา					
22.	จัดกิจกรรมเสริมป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน สถานศึกษา					
23.	วิทยากรหรือครูตำรวจยาเสพติด ให้ความรู้ ความเข้าใจ ในโรงเรียน สถานศึกษา					
24.	เฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชน นอกโรงเรียน สถานศึกษา					
25.	วิทยากรกระบวนการ /ประชาคมหมู่บ้าน เสริมสร้าง จิตสำนึกเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นอย่างดี					
26.	เครือข่ายหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน ให้ความร่วมมือ และประสานงานร่วมกันเป็นอย่างดี					
27.	จัดระเบียบสังคม/ตรวจตราสถานที่เสี่ยงต่างๆ เช่น สถาน บันเทิง/สถานบริการ หอพัก ร้านเกม ฯลฯ					
28.	สถานบริการ/สถานบันเทิง ให้ความร่วมมือในการจัด ระเบียบ สังคมกับหน่วยงานราชการ					
29.	เสริมสร้างความเข้มแข็ง ป้องกันยาเสพติดในสถาน ประกอบการ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ					
30.	โครงการ To Be Number One ได้รับความร่วมมือจาก ทุกภาคส่วน					
31.	การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย ติดตามด้านการข่าวยาเสพติด ใช้งานข่าวชั้นนำและ เป็นแนวทางในการปราบปรามจับกุม					
32.	เร่งรัดสืบสวนหาข่าว เพื่อลดปัญหาการค้ายาเสพติด อย่างจริงจังและต่อเนื่อง					
33.	เร่งรัดปราบปรามทำลายเครือข่ายการค้ายาเสพติด เพื่อลดบทบาทและอิทธิพลของเครือข่าย					

ส่วนที่ 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
34.	พัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านทรัพย์สินของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างจริงจัง					
35.	ขยายผลยึดทรัพย์สินในคดียาเสพติดและบังคับใช้มาตรการตามกฎหมายได้ในระดับหนึ่ง					
36.	ขยายผลจากผู้เสพไปยังผู้ค้าในระดับต่างๆ และสามารถติดตามจับกุมผู้ค้าได้					
37.	ปราบปรามจับกุมกลุ่มค้ายาเสพติดในระดับต่างๆ ได้ผลเป็นที่พอใจในระดับหนึ่ง					
38.	ปราบปรามจับกุมยาเสพติด ในข้อหาหลัก เช่น นำเข้า/จำหน่าย/ครอบครองเพื่อจำหน่าย/ครอบครอง					
39.	ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานยุติธรรม เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรม					
40.	ขยายผลเพื่อขออนุมัติหมายจับจากศาล และจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับได้ในระดับหนึ่ง					
41.	ขยายผลและจับกุมผู้ต้องหาที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการได้ในระดับหนึ่ง					
42.	ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งทางปกครอง ทางวินัย และทางอาญา					
43.	ขึ้นบัญชีบุคคลที่มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นระบบ และติดตามสืบสวนอย่างต่อเนื่อง					
44.	ร่วมกันดำเนินการเพื่อลดปัญหายาเสพติดในเรือนจำ เช่น ตรวจตราผู้ต้องขัง หรือห้องขัง					
45.	เร่งรัดป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่หรือในที่ดิน ที่มีการปลูกพืชเสพติด					
46.	เสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบในการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดให้มีความสะดวกรวดเร็ว					

ส่วนที่ 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
47.	<u>การร่วมมือระหว่างประเทศ</u> ประสานงานเชิงนโยบายกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อ ร่วมมือป้องกันและปราบปรามยาเสพติด					
48.	แสวงหาความร่วมมือกับประเทศที่มีอิทธิพลต่อประเทศ เพื่อนบ้าน เพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาเสพติด					
49.	ประเทศเพื่อนบ้านให้ความร่วมมือป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด ในระดับหนึ่ง					
50.	พัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างประเทศ บริเวณ ชายแดน เพื่อสกัดกั้นและเฝ้าระวังปัญหาเสพติด					
51.	<u>การสกัดกั้น</u> วางแผนทางสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน ที่ปรากฏ ข่าวสารว่ามีการลักลอบนำเข้ายาเสพติด					
52.	พัฒนาประสิทธิภาพการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนว ชายแดนที่เป็นจุดหรือพื้นที่นำเข้ายาเสพติด					
53.	พัฒนาประสิทธิภาพการสกัดกั้นยาเสพติด ด้านถาวร เช่น ด่านตรวจคนเข้าเมือง ท่าอากาศยาน					
54.	พัฒนาประสิทธิภาพการตั้งจุดตรวจเส้นทางหลัก/เส้นทาง รอง สกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติด					
55.	ประชุมติดตามผลการดำเนินงานระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่าย ไทยและฝ่ายประเทศเพื่อนบ้าน					
56.	ร่วมตรวจลาดตระเวนตามแนวชายแดน ระหว่าง เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยและฝ่ายประเทศเพื่อนบ้าน					
57.	สกัดกั้นการลักลอบนำเข้ายาเสพติดตามด่านพรมแดน หรือจุดจอดเรือหรือริมฝั่งแม่น้ำได้ผลในระดับหนึ่ง					
58.	จับกุมผู้ต้องหาลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศ ได้ผลใน ระดับหนึ่ง					

ส่วนที่ 3 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
59.	การบริหารจัดการ จัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหรือศูนย์ปฏิบัติ งานด้านยาเสพติดในทุกระดับ					
60.	บริหารจัดการหน่วยงาน เพื่อให้ขับเคลื่อนตามนโยบาย ยาเสพติดไปพร้อมกันอย่างมีเอกภาพ					
61.	แก้ไขปัญหายาเสพติดโดยให้หน่วยงานในพื้นที่วางแผน และกำหนดเป้าหมายตามสภาพที่เกิดขึ้น					
62.	ยกระดับงานข้อมูลการข่าว เพื่อเป็นเครื่องมือนำการ แก้ไขปัญหาและกำกับติดตามการดำเนินงาน					
63.	จัดตั้งกลไกบริหารจัดการเฉพาะกิจในพื้นที่ที่มีระดับ ปัญหาเสพติดมากเป็นพิเศษ					
64.	ระบบกำลังพลของทุกหน่วย มีความสามารถรองรับการ ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดได้					
65.	บริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งของการแก้ไขปัญหา และส่วนกลางเป็นผู้สนับสนุน					

ส่วนที่ 4 ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

คำชี้แจง จากคำถามในแต่ละข้อ กรุณาตอบคำถามตามระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน อยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับ ประสิทธิภาพตามความคิดเห็นของท่าน ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับประสิทธิผลมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับประสิทธิผลมาก
- 3 หมายถึง ระดับประสิทธิผลปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับประสิทธิผลน้อย
- 1 หมายถึง ระดับประสิทธิผลน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ประสิทธิผลการนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	ระดับประสิทธิผล				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1.	<u>ด้านการลดความรุนแรงของปัญหา</u> ยาเสพติด มีผลการจับกุมยาเสพติดในข้อหาสำคัญต่างๆ					
2.	มีผลการเข้ามาตรวจทางด้านทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับคดี ยาเสพติด					
3.	มีผลการนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเข้าบำบัดรักษาในทุก ระบบ					
4.	ความรุนแรงของปัญหาเสพติดลดลงหรือควบคุมได้ใน ระดับที่พอใจ					
5.	หมู่บ้าน/ชุมชนที่ประสบปัญหาเสพติดลดลงหรือ ควบคุมได้ในระดับที่พอใจ					
1.	<u>ด้านการสร้างความเชื่อมั่น</u> ให้แก่ประชาชน มีการจัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดในแต่ละ ระดับ					
2.	มีการประชุมเร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานอย่าง ต่อเนื่อง					
3.	มีการจัดสรรหรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณด้านการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด					

ส่วนที่ 4 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประสิทธิผลการนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	ระดับประสิทธิผล				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
4.	ประชาชนส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการ ดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงาน					
5.	ประชาชนส่วนใหญ่ร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด					
1.	<u>ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาหระยะยาว</u> มีผลการณรงคืประชาสัมพันธัสร้างจิตสำนึกในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง					
2.	มีผลการดำเนินงานเสริมสร้างความ เข้มแข็งของหมู่บ้าน/ ชุมชน ในพื้นที่					
3.	มีผลการดำเนินงานเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่นักเรียน นักศึกษา ในโรงเรียน/สถานศึกษา ในพื้นที่					
4.	มีผลการจัดระเบียบสังคม การตรวจตราสถานบันเทิง/ สถานบริการ และสถานที่อื่นๆ					
5.	มีผลการดำเนินงานตามโครงการ To Be Number One					

GRAD VRU

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการดำเนินงานนโยบายการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

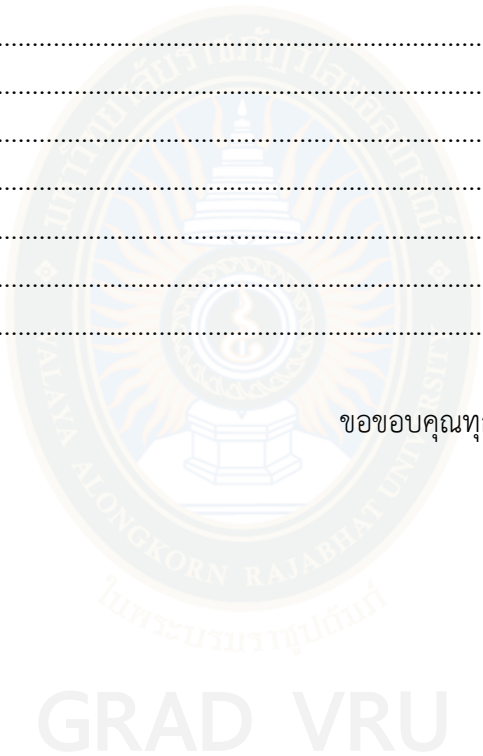
.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่าน ที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

GRAD VRU

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย
วิทยานิพนธ์เรื่อง
การศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. ศาสตราจารย์ ดร.อิมรอน มะลูลิม
อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต/มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ นิยมางกูร
อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต/มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
3. อาจารย์ ดร.บุญเรือง ศรีเหรียญ
อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
4. อาจารย์ ดร.ภิกษิตี กัลยาณมิตร
ประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
5. อาจารย์ ดร.ชรินทร์ สีทับทิม
นักวิชาการประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต/มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

GRAD VRU

ภาคผนวก ค

การตรวจสอบเครื่องมือด้วยวิธีหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

GRAD VRU

การตรวจสอบเครื่องมือโดยการวิเคราะห์เนื้อหาด้วยวิธีหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

การศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

วิทยานิพนธ์ ดาบตำรวจ พนม ตันติเวชยานนท์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

.....

คำชี้แจง

ให้ท่านพิจารณาข้อความคำถามของการวิจัยแต่ละข้อ ว่ามีความเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย หรือไม่ อย่างไร ดังนี้

1. ตรงตามวัตถุประสงค์ โปรดใส่ตัวเลข 1 ลงในช่องว่าง
2. ไม่แน่ใจว่าตรงตามวัตถุประสงค์ โปรดใส่ตัวเลข 0 ลงในช่องว่าง
3. ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ โปรดใส่ตัวเลข -1 ลงในช่องว่าง

เกณฑ์พิจารณา

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ลงมา ต้องตัดออกหรือปรับปรุง

ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. ท่านที่ 1 ศาสตราจารย์ ดร.อิมรอน มะลูลิม
2. ท่านที่ 2 รองศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ นิยมางกูร
3. ท่านที่ 3 อาจารย์ ดร.บุญเรือง ศรีเหรียญ
4. ท่านที่ 4 อาจารย์ ดร.ภัสกรดี กัลยาณมิตร
5. ท่านที่ 5 อาจารย์ ดร.ชรินทร์ สีทับทิม

ตารางค่า IOC (ต่อ)

นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล		ผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านที่					IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
13.	แผนงาน/มาตรการต่างๆ เจ้าหน้าที่ที่มีความเข้าใจและนำไปปฏิบัติงานได้	1	1	0	1	0	0.6	ใช้ได้
14.	การบังคับบัญชาในระดับต่างๆ สร้างความเชื่อมั่นต่อประชาชน	1	0	1	0	0	0.4	ตัด
15.	ผู้บังคับบัญชาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา	1	0	1	0	0	0.4	ตัด
16.	นโยบาย คำสั่ง/แผนปฏิบัติการ สามารถนำไปปฏิบัติได้ตรงตามวัตถุประสงค์	1	1	0	1	0	0.6	ใช้ได้
17.	หน่วยงานที่มีหน้าที่ด้านยาเสพติดร่วมกันขับเคลื่อนในการปฏิบัติฯ อย่างมีเอกภาพ	1	1	0	1	0	0.6	ใช้ได้
18.	นโยบายสามารถวัดผลได้ นโยบายมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ครอบคลุมทุกด้าน	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
19.	นโยบายมีกลไกติดตามวัดผลและประเมินผลการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
20.	นโยบายมีขั้นตอนการตรวจสอบและวัดผลการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
21.	การวัดผลสามารถบ่งบอกถึงความสำเร็จของนโยบาย	1	0	0	1	0	0.4	ตัด
22.	นโยบายได้กำหนดช่วงเวลา ของการตรวจสอบและวัดผลชัดเจน	1	1	0	1	0	0.6	ใช้ได้
23.	นโยบายกำหนดคะแนนหรือตัวชี้วัดประสิทธิผลของงาน	1	1	0	1	0	0.6	ใช้ได้
ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน								
24.	การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน รณรงค์กระตุ้นจิตสำนึก และเสริมสร้างพลังสังคม/ชุมชน ให้ตระหนักถึงปัญหาเสพติด	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
25.	หมู่บ้าน/ชุมชน ปลอดภัยยาเสพติด	0	0	0	0	0	0	ตัด
26.	สร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาเสพติด	1	1	1	0	1	0.8	ใช้ได้

ตารางค่า IOC (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน		ผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านที่					IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
55.	วิทยากรหรือครูดำรงด้านยาเสพติด ให้ความรู้ ความเข้าใจ ในโรงเรียน สถานศึกษา	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
56.	เฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชน นอก โรงเรียน สถานศึกษา	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
57.	วิทยากรกระบวนการ/ชุดประชาคมหมู่บ้าน เสริมสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
58.	เครือข่ายหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน ให้ความ ร่วมมือและประสานงานร่วมกันเป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
59.	จัดระเบียบสังคม/ตรวจตราสถานที่เสี่ยงต่างๆ เช่น สถานบันเทิง/สถานบริการ หอพัก ร้านเกม	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
60.	สถานบริการ/สถานบันเทิง ให้ความร่วมมือใน การจัดระเบียบ สังคมกับหน่วยงานราชการ	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
61.	เสริมสร้างความเข้มแข็ง ป้องกันยาเสพติดใน สถานประกอบการ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
62.	โครงการ To Be Number One ได้รับความ ร่วมมือจากทุกภาคส่วน	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
63.	<u>การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย</u> ติดตามด้านการข่าวยาเสพติด ใช้งานการข่าว ชั้นนำและเป็นแนวทางในการปราบปรามจับกุม	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
64.	เร่งรัดสืบสวนหาข่าว เพื่อ ลดปัญหาการค้า ยาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
65.	สามารถลดปัญหาการค้ายาเสพติดได้	0	0	0	1	1	0.4	ตัด
66.	เร่งรัดปราบปรามทำลายเครือข่ายการค้า ยาเสพติดเพื่อลดบทบาทและอิทธิพลเครือข่าย	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
67.	สามารถลดปัญหาเครือข่ายยาเสพติดได้	0	0	0	1	1	0.4	ตัด
68.	พัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานด้าน ทรัพย์สินของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่าง จริงจัง	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
69.	ขยายผลยึดทรัพย์สินในคดียาเสพติดและบังคับ ใช้มาตรการตามกฎหมายได้ในระดับหนึ่ง	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้

ตารางค่า IOC (ต่อ)

	ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	ผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านที่					IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
121.	มีผลการจัดระเบียบสังคม การตรวจตราสถาน บันเทิง/สถานบริการ และสถานที่อื่นๆ	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
122.	มีผลการดำเนินงานตามโครงการ To Be Number One	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

การเสนอแนะแนวทาง ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

1. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล

.....

.....

.....

.....

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

.....

.....

.....

.....

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
รายชื่อผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญเชิงในคุณภาพ

GRAD VRU

ภาคผนวก จ
กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญในเชิงปริมาณ

GRAD VRU

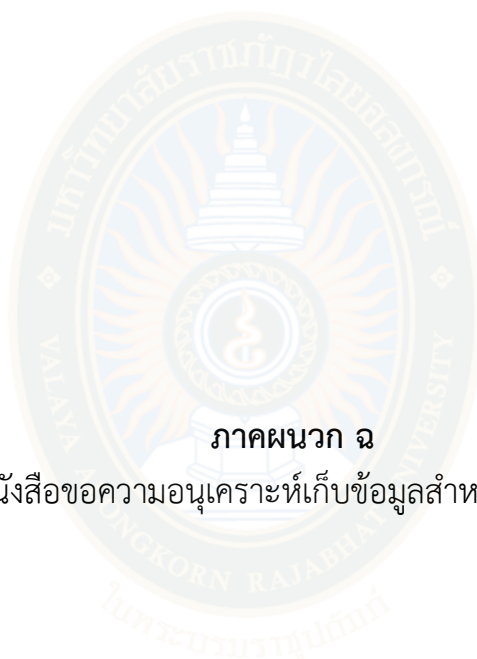
กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญในเชิงปริมาณ
จากการตอบแบบสอบถาม จำนวน 350 คน

จังหวัดหนองคาย

1.	. ประชาชนในชุมชนหายโศก ตำบลในเมือง อำเภอเมืองหนองคาย	จำนวน 70 คน
	2. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองหนองคาย	จำนวน 24 คน
	3. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรท่าบ่อ	จำนวน 12 คน
	4. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรโพนพิสัย	จำนวน 11 คน
	5. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรศรีเชียงใหม่	จำนวน 9 คน
	6. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรสังคม	จำนวน 7 คน
7.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรสระใคร	จำนวน 8 คน
	8. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเฝ้าไร่	จำนวน 8 คน
	9. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรรัตนวาปี	จำนวน 7 คน
	10. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรโพธิ์ตาก	จำนวน 7 คน

จังหวัดนครพนม

	1. ประชาชนในชุมชนวัดโพธิ์ศรี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครพนม	จำนวน 72 คน
	2. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองนครพนม	จำนวน 21 คน
	3. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรปลาปาก	จำนวน 6 คน
	4. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรท่าอุเทน	จำนวน 12 คน
	5. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรบ้านแพง	จำนวน 8 คน
	6. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรธาตุพนม	จำนวน 15 คน
	7. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเรณูนคร	จำนวน 9 คน
8.	ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรนาแก	จำนวน 12 คน
	9. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรศรีสงคราม	จำนวน 9 คน
	10. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรนาหว้า	จำนวน 7 คน
	11. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรโพนสวรรค์	จำนวน 6 คน
	12. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรนาทม	จำนวน 5 คน
	13. ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรวังยาง	จำนวน 5 คน

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลสำหรับการวิจัย

GRAD VRU

ที่ พิเศษ/ ๒๕๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประตุน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๕ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลสำหรับการวิจัย

เรียน

ด้วย คาบคำรวจพนม ตันติเวชยานนท์ นักศึกษาปริญญาเอก รหัสนักศึกษา ๕๔B๗๓๓๓๐๓๐๒
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ระหว่างการทำภาคนิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลการนำนโยบาย
การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน” โดยมี อาจารย์
พลเอก ดร.เกษมชาติ นเรศเสนีย์ เป็นประธานควบคุมวิทยานิพนธ์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้น และขอขอบพระคุณ
ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.บุญหัน ดอกโสง)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิตและมหาบัณฑิต

โครงการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
โทรศัพท์ ๐๒ ๕๒๔ ๔๐๔๖ ต่อ ๔๐๗
โทรสาร ๐๒ ๕๒๔ ๔๐๔๖ ต่อ ๔๐๘

ภาคผนวก ช

หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

GRAD VRU

ที่ พิเศษ/ ๒๕๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
 ในพระบรมราชูปถัมภ์
 ปณจ.ประจวบคีรีขันธ์ จ.ปทุมธานี
 ๑๓๑๘๐

๔ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.อิมรอน มะลูลีม

ด้วย คาบตำรวจพนม ดันติเวชยานนท์ นักศึกษาปริญญาเอก รหัสนักศึกษา ๕๔B๗๓๓๓๐ ๓๐๒ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน” โดยมี อาจารย์ พลเอก ดร. เกษมชาติ นเรศเสนีย์ เป็นประธานควบคุมวิทยานิพนธ์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้นและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. นุชหัน คอกโซสง)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิตและมหาบัณฑิต

โครงการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

โทรศัพท์ ๐๒ ๕๒๕ ๔๐๔๖ ต่อ ๔๐๗

โทรสาร ๐๒ ๕๒๕ ๔๐๔๖ ต่อ ๔๐๘

ที่ พิเศษ/ ๒๕๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
 ในพระบรมราชูปถัมภ์
 ปณจ.ประจวบคีรีขันธ์ จ.ประจวบคีรีขันธ์
 ๑๓๑๘๐

๔ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ นิชมางกูร

ด้วย คานดำรวงพนม ดันติเวชยานนท์ นักศึกษาปริญญาเอก รหัสนักศึกษา ๕๔B๗๓๓๓๐ ๓๐๒ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน” โดยมีอาจารย์ พลเอก ดร. เกษมชาติ นเรศเสณีย์ เป็นประธานควบคุมวิทยานิพนธ์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้นและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. นุชทัน ดอกไธสง)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิตและมหาบัณฑิต

โครงการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

โทรศัพท์ ๐๒ ๕๒๕ ๔๐๔๖ ต่อ ๔๐๗

โทรสาร ๐๒ ๕๒๕ ๔๐๔๖ ต่อ ๔๐๘

ที่ พิเศษ/๒๕๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณ.ประตุน้ำพระอินทร์ จ.ปทุมธานี
๑๓๑๘๐

๔ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.บุญเรือง ศรีเหรียญ

ด้วย คาทวารวพณม คันตเวชยานนท นักศึกษาปริญญาเอก รหัสนักศึกษา ๕๔B๗๓๓๓๐ ๓๐๒ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน” โดยมี อาจารย์ พลเอก ดร. เกษมชาติ นเรศเสนีย์ เป็นประธานควบคุมวิทยานิพนธ์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้นและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. บุญทัน คอกไชย)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิตและมหาบัณฑิต

โครงการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

โทรศัพท์ ๐๒ ๕๒๕ ๔๐๔๖ ต่อ ๔๐๗

โทรสาร ๐๒ ๕๒๕ ๔๐๔๖ ต่อ ๔๐๘

ที่ พิเศษ/ ๒๕๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
 ในพระบรมราชูปถัมภ์
 ปณจ.ประจวบคีรีขันธ์ จ.ประจวบคีรีขันธ์
 ๑๓๑๘๐

๔ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.กิติศักดิ์ กัลยาณมิตร

ด้วย คาบคำรวจพนม คันติเวชยานนท์ นักศึกษาปริญญาเอก รหัสนักศึกษา ๕๔B๗๓๓๓๐ ๓๐๒ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน” โดยมี อาจารย์ พลเอก ดร. เกษมชาติ นเรศเสณีย์ เป็นประธานควบคุมวิทยานิพนธ์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้นและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. นุญหัน ดอกไสสง)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิตและมหาบัณฑิต

โครงการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

โทรศัพท์ ๐๒ ๕๒๘ ๔๐๔๖ ต่อ ๔๐๗

โทรสาร ๐๒ ๕๒๘ ๔๐๔๖ ต่อ ๔๐๘

ที่ พิเศษ/ ๒๕๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประตุน้ำพระอินทร์ จ.ปทุมธานี
๑๓๑๘๐

๔ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ชรินทร์ สีทับทิม

ด้วย คาบคำรวจพนม ดันติเวชยานนท์ นักศึกษาปริญญาเอก รหัสนักศึกษา ๕๔B๗๓๓๓๐ ๓๐๒ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน" โดยมีอาจารย์ พลเอก ดร. เกษมชาติ นเรศเสนีย์ เป็นประธานควบคุมวิทยานิพนธ์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้นและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. นุชทัน คอกโธสง)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิตและมหาบัณฑิต

โครงการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

โทรศัพท์ ๐๒ ๕๒๕ ๔๐๔๖ ต่อ ๔๐๗

โทรสาร ๐๒ ๕๒๕ ๔๐๔๖ ต่อ ๔๐๘

ตารางที่ 2.15 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศ แสดงตัวยาที่น่าสนใจ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 ถึงปี พ.ศ. 2553

ลำดับ	ปี พ.ศ.	จำนวนคดี	จำนวนผู้ต้องหา	น้ำหนักของกลาง (กิโลกรัม) จำแนกตามชนิดยาเสพติด							
				เฮโรอีน	แมทแอมเฟตามีน	ไอซ์	เอ็กซ์ตาซี	โคคาอิน (โคเคน)	คีตามีน	กัญชาแห้ง	พืชกระท่อม
1.	2544	207,447	220,525	473.60	8,448.89	0.01	17.02	4.92	95.41	10,921.13	1,589.98
2.	2545	207,862	219,062	628.23	8,624.00	8.15	37.74	15.01	26.52	12,379.87	1,440.81
3.	2546	101,848	107,823	436.93	6,442.00	48.85	33.25	11.17	98.11	13,771.92	1,173.84
4.	2547	35,213	28,697	729.42	2,310.00	45.38	21.79	9.25	162.45	8,713.85	555.71
5.	2548	71,539	78,508	954.58	1,00.74	322.67	8.65	6.78	47.49	13,288.33	1,743.15
6.	2549	82,624	90,845	92.80	1,246.48	94.00	6.80	37.68	21.93	11,573.35	7,336.38
7.	2550	106,599	116,333	294.00	1,276.97	48.10	23.08	18.80	2.81	14,950.99	42,267.66
8.	2551	140,567	152,184	199.85	1,998.27	54.11	12.42	11.54	18.26	18,894.74	12,716.38
9.	2552	173,835	188,084	143.13	2,464.81	213.02	15.16	9.28	20.48	18,088.74	21,879.55
10.	2553	163,909	177,523	141.72	4,644.01	692.64	4.00	30.82	165.43	17,820.32	30,294.48

ที่มา: ส่วนการข่าว (2554)

ตารางที่ 3.2 แสดงการสร้างเครื่องมือสำหรับแบบสอบถาม

วัตถุประสงค์การวิจัย	ตัวแปร	นิยามปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้	ข้อคำถาม
นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล	ความชัดเจนของนโยบาย	นโยบายที่รัฐบาลได้แถลงต่อรัฐสภาในคราวการเข้ารับตำแหน่งและก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ โดยกำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ”	มีรายละเอียด ในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปัญหาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” 2. ยึดหลักนิติธรรมในการป้องกันและปราบปราม 3. มีความชัดเจนในรายละเอียดการปฏิบัติงาน 4. การประชุมติดตามผลการดำเนินงาน 5. การจัดสรรหรือได้รับงบประมาณ
	ความเข้าใจในนโยบาย	หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับงานด้านยาเสพติด มีความเข้าใจในแนวทางปฏิบัติของนโยบาย	มีความเข้าใจได้ง่าย และมีแนวทางในการปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> 1. การปราบปรามจับกุมและบังคับใช้กฎหมาย 2. ผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา 3. นโยบายมีความเข้าใจได้ง่าย 4. มีหน่วยงานรับผิดชอบหน้าที่หลักในแต่ละด้าน 5. การรายงานผลการปฏิบัติ
	นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้	หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับงานด้านยาเสพติด นำ แผนงาน/มาตรการต่างๆ ไปปฏิบัติงานได้	นำไปปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง และมีเอกภาพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. แผนงาน/มาตรการ/วัตถุประสงค์ ที่ชัดเจน 2. การให้จัดสรรทรัพยากรที่จำเป็น 3. เจ้าหน้าที่ที่มีความเข้าใจและนำไปปฏิบัติงานได้ 4. ปฏิบัติได้ตรงตามวัตถุประสงค์ 5. ชับเคลื่อนในการปฏิบัติ อย่างมีเอกภาพ
	นโยบายสามารถวัดผลได้	หน่วยงานแต่ละระดับมีการตรวจสอบติดตามผล ประเมินผล และวัดผลการปฏิบัติงาน	มีหลักเกณฑ์ ตัวชี้วัดหรือค่าคะแนนวัดผลอย่างชัดเจน	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีขั้นตอนในการปฏิบัติครอบคลุมทุกด้าน 2. มีกลไกติดตามวัดผลและประเมินผล 3. มีขั้นตอนการตรวจสอบและวัดผล

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ การวิจัย	ตัวแปร	นิยามปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้	ข้อคำถาม
ปัจจัย ที่มีผลต่อ ประสิทธิผลการนำ นโยบาย การ ป้องกันและ ปราบปราม ยาเสพติด ไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน	การสร้างพลัง สังคม/พลัง ชุมชน	หมู่บ้าน /ชุมชน ในพื้นที่ รวมตัวเป็น พลังแผ่นดินเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด การ ส่งเสริมให้องค์กร หน่วยงาน โรงเรียน และสถานศึกษา สถาน ประกอบการ และภาคเอกชน ทุกแห่งได้รวมกันเป็นพลังแผ่นดินเพื่อ เอาชนะยาเสพติด	ดำเนินการป้องกัน เฝ้าระวังและแก้ไข ปัญหาเสพติดใน หมู่บ้าน/ชุมชน	<ol style="list-style-type: none"> 4. กำหนดช่วงเวลาการตรวจสอบและวัดผลชัดเจน 5. กำหนดคะแนนหรือตัวชี้วัดประสิทธิผลของงาน
	การแก้ไขปัญหา ผู้เสพ/ผู้ติด	ลดจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดใน พื้นที่ นำผู้เสพเข้ารับการบำบัดรักษา ในทุกระบบ ขยายสถานบำบัดให้ เพียงพอ และให้องค์กรภาคเอกชน ภาคชุมชน องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น มีส่วนร่วมกันบำบัดรักษา	ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เข้ารับการบำบัด รักษา ทั้งในระบบ สมัครใจ ระบบบังคับ บำบัด และระบบ ต้องโทษ	<ol style="list-style-type: none"> 1. รณรงค์ ประชาสัมพันธ์การบำบัดรักษา 2. สถานที่บำบัด มีรองรับเพียงพอ 3. ค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เข้าสู่การบำบัด 4. บำบัด ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด อย่างต่อเนื่อง 5. คัดแยกบำบัดเฉพาะกลุ่มที่เป็นนักเรียน 6. ผู้บำบัดมีจำนวนเพิ่มขึ้น 7. ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดลดลงหรือสามารถควบคุมได้ 8. ชักถามเพื่อให้ทราบถึงแหล่งที่มาของยาเสพติด

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ การวิจัย	ตัวแปร	นิยามปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้	ข้อคำถาม
				9. ผู้บำบัดระบบต้องโทษ มีปัญหาซับซ้อนมากขึ้น 10. ปัญหาของผู้ที่ผ่านการบำบัด 11. ร่วมกันติดตามดูแลผู้ที่ผ่านการบำบัด 12. ผู้ที่ผ่านการบำบัด ไม่หวนกลับไปเสพยาอีก
	การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน	การ สร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไป เยาวชนกลุ่มเสี่ยงเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหา ยาเสพติดให้กับประชาชนในพื้นที่	การ สร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไป หรือ เยาวชนกลุ่มเสี่ยง ให้ความสำคัญในการป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน สถานศึกษาทุกแห่ง	1. การสร้างภูมิคุ้มกันในโรงเรียน สถานศึกษา 2. การจัดกิจกรรมป้องกันยาเสพติด 3. วิทยากรยาเสพติด ให้ความรู้ ความเข้าใจ 4. ฝึกระวังพฤติกรรมเสี่ยงนอกโรงเรียน 5. วิทยากรกระบวนการเสริมสร้างจิตสำนึก 6. การประสานงานหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน 7. จัดระเบียบสังคม/ตรวจตราสถานที่เสี่ยงต่างๆ 8. ความร่วมมือในการจัดระเบียบสังคม 9. เสริมสร้างความเข้มแข็งในสถานประกอบการ 10. โครงการ To Be Number One

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ การวิจัย	ตัวแปร	นิยามปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้	ข้อคำถาม
	การปราบปราม /บังคับใช้ กฎหมาย	การลดผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ล่าเลี้ยงยาเสพติด ทุกระดับ ตัดวงจรที่จะนำยาเสพติด มายังตลาดผู้เสพ บังคับใช้กฎหมาย และใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน	การ บังคับใช้ กฎหมาย การ ใช้ มาตรการทางด้าน ทรัพย์สิน สืบสวน ขยายผล การพัฒนา กระบวนการยุติธรรม และลงโทษเจ้าหน้าที่ ของรัฐเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด	<ol style="list-style-type: none"> 1. ติดตามด้านการข่าวยาเสพติด 2. เร่งรัดสืบสวนหาข่าวยาเสพติด 3. ปราบปรามทำลายเครือข่ายการค้ายาเสพติด 4. ดำเนินงานด้านทรัพย์สินของผู้กระทำผิด 5. ขยายผลยึดทรัพย์สินได้ในระดับหนึ่ง 6. ขยายผลจากผู้เสพไปยังผู้ค้า 7. ปราบปรามจับกุมผู้ค้ายาเสพติด 8. ปราบปรามจับกุมความผิดข้อหาหลัก 9. ประสานงานกับหน่วยงานยุติธรรม 10. ขยายผลเพื่อขออนุมัติหมายจับจากศาล 11. จับกุมผู้ต้องหาที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ 12. ดำเนินการทั้งทางปกครอง วินัย และอาญา 13. ขึ้นบัญชีบุคคลที่มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติด 14. ลดปัญหายาเสพติดในเรือนจำ 15. ที่ดินหรือพื้นที่ ที่มีการปลูกพืชเสพติด 16. ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ การวิจัย	ตัวแปร	นิยามปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้	ข้อคำถาม
	การร่วมมือ ระหว่าง ประเทศ	แสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยเฉพาะกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อร่วมกันปราบปรามการผลิตและค้า ยาเสพติด มิให้ปัญหา ยาเสพติดเป็นภัย ของแต่ละประเทศ	การ ร่วมมือกัน นกับ ต่างประเทศ เป็น อย่างดี โดยเฉพาะ อย่างยิ่ง กับ ประเทศ เพื่อนบ้าน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประสานงานเชิงนโยบายกับประเทศเพื่อนบ้าน 2. ประเทศที่มีอิทธิพลต่อประเทศเพื่อนบ้าน 3. ความร่วมมือของประเทศเพื่อนบ้าน 4. พัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างประเทศ
	การสกัดกั้น	การ สกัดกั้น ยาเสพติดตามแนว ชายแดนมิให้ลักลอบนำยาเสพติดสู่ ประเทศ การ สร้างแนวสกัดกั้นที่มี ประสิทธิภาพ การ เสริมความมั่นคง ตามแนวชายแดน การพัฒนาเพิ่มการ ลาดตระเวน การตั้งจุดตรวจจุดสกัด ตามเส้นทางชายแดน	การตรวจตรา สกัด กั้นยาเสพติด ทั้งตาม แนวชายแดน และ พื้นที่ใกล้เคียง	<ol style="list-style-type: none"> 1. วางแนวทางสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน 2. เพิ่มประสิทธิภาพการสกัดกั้นตามแนวชายแดน 3. เพิ่มประสิทธิภาพการสกัดกั้นตามด่านถาวร 4. เพิ่มประสิทธิภาพการตั้งจุดตรวจตามเส้นทาง 5. การประชุมร่วมกันระหว่างประเทศ 6. ร่วมกันตรวจลาดตระเวนตามแนวชายแดน 7. สกัดกั้นยาเสพติดตามด่านพรมแดน จุดจอดเรือ 8. จับกุมผู้ต้องหาที่ลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศ
	การบริหาร จัดการ	ระดมสรรพกำลัง ในพื้นที่ เข้าแก้ไข ปัญหา ยาเสพติด จัดองค์กร กลไกการ แก้ไขปัญหา ยาเสพติด ในแต่ละ ระดับ บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ	ทุกภาคส่วนในพื้นที่ ร่วมมือกัน แก้ไข ปัญหา ยาเสพติด	<ol style="list-style-type: none"> 1. ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (ศพส.) 2. พัฒนาหน่วยงานขับเคลื่อนอย่างมีเอกภาพ 3. หน่วยงานในพื้นที่วางแผนและกำหนดเป้าหมาย 4. ยกระดับงานข้อมูลการข่าวในทุกระดับ 5. กลไกบริหารจัดการเฉพาะกิจในพื้นที่พิเศษ

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ การวิจัย	ตัวแปร	นิยามปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้	ข้อคำถาม
				6. จัดระบบกำลังพลปฏิบัติงานด้านยาเสพติด 7. พัฒนาการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาในพื้นที่
ประสิทธิผลการนำ นโยบายการ ป้องกันและ ปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติ ในภาคตะวันออกเฉียง เหนือตอนบน	การลดความ รุนแรงของ ปัญหา ยาเสพติด	ลดผู้ผลิต ผู้ล่าเหยื่อ ผู้ค้ายาเสพติดใน ทุกระดับ ตัดวงจรที่จะนำยาเสพติด มาয়ตลาดผู้เสพในพื้นที่	บังคับใช้กฎหมาย การ ใช้มาตรการ ทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผล	1. มีผลการจับกุมยาเสพติดในข้อหาสำคัญต่างๆ 2. มีผลการใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน 3. มีผลการนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเข้าบำบัดรักษา 4. ความรุนแรงของยาเสพติดลดลงหรือควบคุมได้ 5. หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ประสบปัญหายาเสพติดลดลง หรือควบคุมได้ในระดับที่พอใจ
	การสร้างความ เชื่อมั่นให้แก่ ประชาชน	ปัญหายาเสพติดลดลงได้ใน ระดับที่พอใจ จนไม่ส่งผลกระทบต่อดำเนินชีวิต ตามปกติของประชาชนในพื้นที่	ประชาชนส่วนใหญ่มี ความเชื่อมั่นและ ศรัทธาในการปฏิบัติ	1. มีการจัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ในแต่ละระดับ 2. มีการประชุมเร่งรัดติดตามผลการดำเนินงาน 3. มีการจัดสรรหรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 4. ประชาชนส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นและศรัทธาใน การดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงาน 5. ประชาชนส่วนใหญ่ร่วมมือในการป้องกันและ แก้ไขปัญหา ยาเสพติด

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ การวิจัย	ตัวแปร	นิยามปฏิบัติการ	ตัวบ่งชี้	ข้อคำถาม
	การสร้างความ ยั่งยืนในการ แก้ไขปัญห ระยะยาว	ทุกภาคส่วนรวมตัวกันเป็นพลังแผ่นดิน เพื่อป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด	มุ่ง สร้างภูมิคุ้มกัน ยาเสพติดให้กับ ประชาชนในพื้นที่	<ol style="list-style-type: none"> 1. รณรงค์ประชาสัมพันธ์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง 2. การดำเนินงานเสริมสร้างความเข้มแข็งของ หมู่บ้าน/ชุมชน ในพื้นที่ 3. การดำเนินงานเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่นักเรียน นักศึกษา ในโรงเรียน/สถานศึกษา ในพื้นที่ 4. มีผลการจัดระเบียบสังคม การตรวจตราสถาน บันเทิง/สถานบริการ และสถานที่อื่นๆ 5. การดำเนินงานโครงการ To Be Number One

ตารางที่ 4.4 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย ปีงบประมาณ 2556 แยกรายเดือนและแยกข้อกล่าวหา

เดือน	จับกุม		ประเภทข้อกล่าวหา															
			ผลิต		นำเข้า		ส่งออก		จำหน่าย		ครอบครองเพื่อจำหน่าย		ครอบครอง		เสพ		อื่นๆ	
	คดี	คน	คดี	คน	คดี	คน	คดี	คน	คดี	คน	คดี	คน	คดี	คน	คดี	คน	คดี	คน
ตุลาคม 2555	284	289	--	--	3	2	--	--	3	4	32	37	95	95	150	150	1	1
พฤศจิกายน 2555	281	288	1	1	4	4	--	--	7	8	27	32	51	51	190	190	1	1
ธันวาคม 2555	321	324	2	2	7	5	--	--	5	5	28	33	76	77	203	203	--	--
มกราคม 2556	219	222	--	--	7	8	--	--	4	4	24	24	58	60	126	126	--	--
กุมภาพันธ์ 2556	235	240	--	--	5	6	--	--	13	13	24	28	63	63	130	130	--	--
มีนาคม 2556	212	226	--	--	5	6	--	--	15	19	34	38	45	49	106	106	7	8
เมษายน 2556	195	202	--	--	4	9	--	--	6	6	22	24	64	64	97	97	1	1
พฤษภาคม 2556	238	236	1	1	18	7	--	--	6	6	30	29	60	60	132	132	1	1
มิถุนายน 2556	228	236	1	1	8	10	--	--	6	7	24	26	74	77	108	108	7	7
กรกฎาคม 2556	182	187	1	1	8	8	--	--	1	1	29	31	48	51	93	93	2	2
สิงหาคม 2556	199	206	1	1	2	1	--	--	6	7	25	28	52	55	111	111	2	3
กันยายน 2556	206	206	--	--	6	7	--	--	5	5	21	19	88	90	85	85	1	0
รวม	2,800	2,862	7	7	67	73	--	--	77	85	320	349	774	792	1,531	1,531	23	24

ที่มา: จังหวัดหนองคาย (2556)

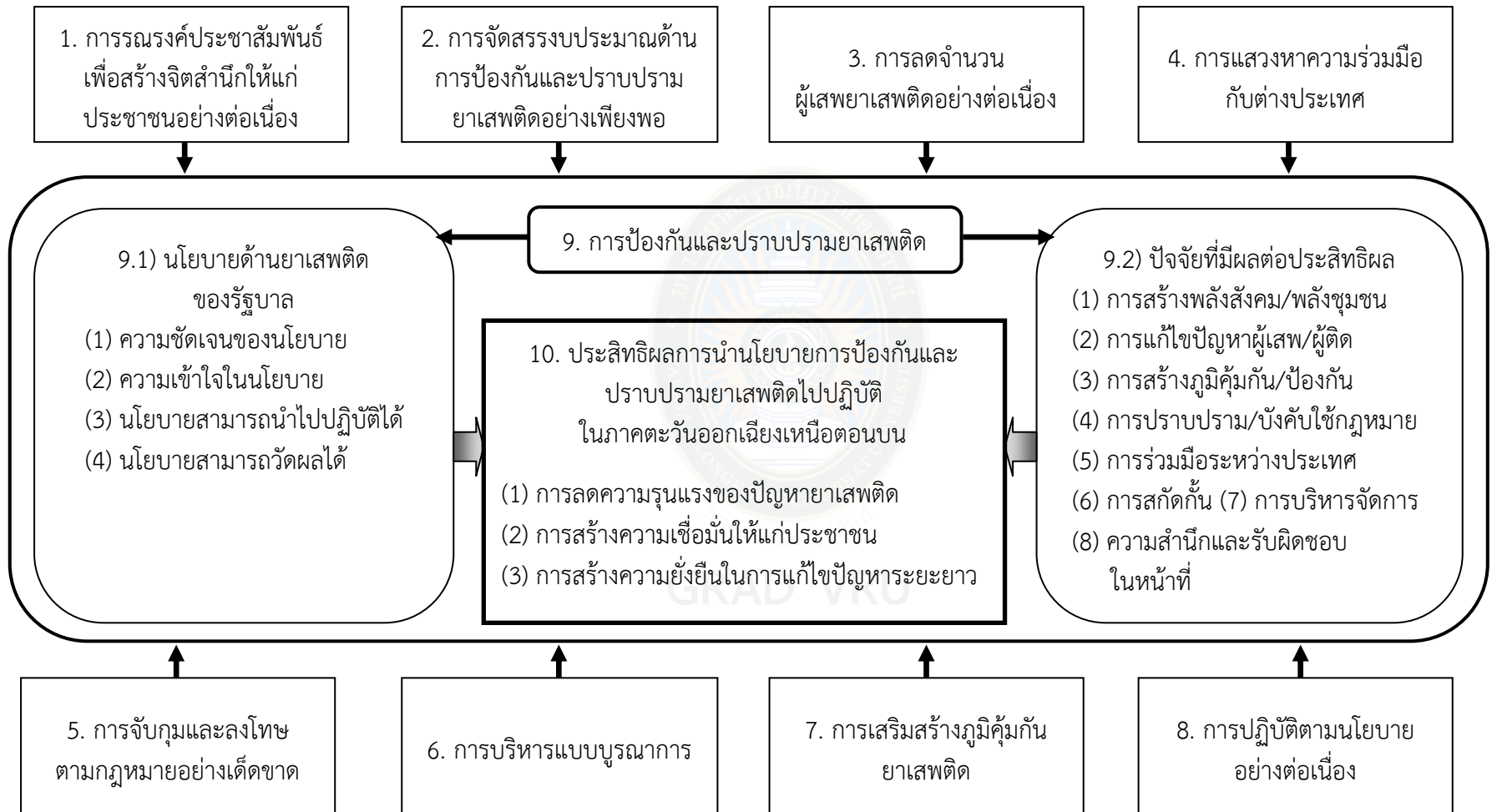
ตารางที่ 4.7 แสดงสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม ปีงบประมาณ 2556 แยกประเภทยาเสพติดและแยกข้อกล่าวหา

ประเภท ยาเสพติด	จับกุม		ประเภทข้อกล่าวหา													
			ผลิต		นำเข้า		จำหน่าย		ครอบครอง เพื่อจำหน่าย		ครอบครอง		เสพ		อื่นๆ	
			คดี	คน	คดี	คน	คดี	คน	คดี	คน	คดี	คน	คดี	คน	คดี	คน
เฮโรอีน	1	4	--	--	--	--	--	--	1	4	--	--	--	--	--	--
ฝิ่น	3	3	--	--	--	--	--	--	--	--	3	3	--	--	--	--
ไอซ์	8	9	--	--	1	--	--	--	5	7	1	1	1	1	--	--
กัญชาสด	3	3	3	3	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
กัญชาแห้ง	176	170	--	--	8	7	5	5	17	9	95	98	51	51	--	--
พืชกระท่อม	3	3	--	--	--	--	--	--	--	--	2	2	1	1	--	--
ยาบ้า	4,827	4,997	--	--	30	28	124	167	366	458	383	419	3,922	3,923	2	2
สารระเหย	41	41	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	41	41	--	--
รวม	5,026	5,230	3	3	39	35	129	176	389	478	484	523	4,016	4,017	2	2

ที่มา: จังหวัดนครพนม (2556)

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (X) และประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (Y)

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	Y
X1	1.000											
X2	0.585 **	1.000										
X3	0.662 **	0.623 **	1.000									
X4	0.599 **	0.576 **	0.767 **	1.000								
X5	0.613 **	0.635 **	0.764 **	0.721 **	1.000							
X6	0.550 **	0.535 **	0.734 **	0.733 **	0.854 **	1.000						
X7	0.577 **	0.564 **	0.729 **	0.715 **	0.831 **	0.818 **	1.000					
X8	0.594 **	0.627 **	0.739 **	0.710 **	0.817 **	0.766 **	0.830 **	1.000				
X9	0.547 **	0.499 **	0.702 **	0.721 **	0.743 **	0.800 **	0.754 **	0.685 **	1.000			
X10	0.598 **	0.591 **	0.632 **	0.573 **	0.647 **	0.630 **	0.691 **	0.726 **	0.570 **	1.000		
X11	0.565 **	0.574 **	0.722 **	0.718 **	0.784 **	0.801 **	0.803 **	0.776 **	0.755 **	0.681 **	1.000	
Y	0.579 **	0.576 **	0.742 **	0.736 **	0.795 **	0.818 **	0.807 **	0.773 **	0.800 **	0.667 **	0.795 **	1.000

ภาพที่ 5.1 แสดงตัวแบบการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล ดาบตำรวจ พัฒน์ธนธร ตันติเวชยานนท์

วัน เดือน ปี ที่เกิด 13 ตุลาคม 2512

สถานที่เกิด จังหวัดชัยภูมิ

ที่อยู่ปัจจุบัน 291 หมู่ที่ 12 ชุมชนโนนสวรรค์ใต้ ตำบลหนองไผ่ อำเภอแก้งคร้อ
จังหวัดชัยภูมิ 36150

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2537 นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพฯ

พ.ศ. 2552 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพฯ

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2531 พลตำรวจพิเศษประจำกองร้อยที่ 5 โรงเรียนตำรวจภูธร 5

อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง

พ.ศ. 2532 ลูกแถว (งานป้องกันปราบปราม)

สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร

พ.ศ. 2539 ผู้บังคับหมู่ (งานป้องกันปราบปราม)

สถานีตำรวจภูธรอำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน ผู้บังคับหมู่ (งานป้องกันปราบปราม)

ปฏิบัติหน้าที่ชุดสืบสวนปราบปรามยาเสพติด

ที่ทำงานปัจจุบัน สถานีตำรวจภูธรแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ

รางวัลที่เคยได้รับ

พ.ศ. 2551 ชนะเลิศอันดับ 1 ประกวดการฝึกตามยุทธวิธี ตำรวจภูธรภาค 3

(กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง)

พ.ศ. 2556 เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีผลการปฏิบัติงานดีเด่นด้านการป้องกันและ

ปราบปรามยาเสพติด ตำรวจภูธรจังหวัดชัยภูมิ